

ئورھان پامووک

ئورھان پامووک له سالی 1952 له ئەستەنبوولدا له دایک بووه و له بنه مالهیهکی ھاو شیوهی ئەو بنه مالانەیی وا له پۆمانەکانی (کاک جەودەت و کورەکانی و کتیبی پەشدا) باسیکردوون له (نیشانتاش)دا گەورە بووه . تەنیا ئەو سی سالە ئەبێ کە له نیویۆرکدا دەربازی کردووه ، ھەموو تەمەنی خۆی له ئەستەنبوولدا ژیاوه . خۆیندنی کۆتایی بەرلە زانکۆی له کۆلیژی پۆبەرت تەواو کرد و لە زانکۆی تەکنیکی ئەستەنبوولدا سی سالییش مێعماری خۆیند لە سالی 1976 دا خۆیندنی لە زانکۆی ئەستەنبوول لەبەشی ئەنسیستۆی پۆژنامە وانی تەواو کرد . ھەر لە سالی 1974 ھوہ بەردەوام دەستی بە نووسین کرد و ئەمەیی وەکوو کاریک ھەلبژارد . پۆمانی یەکەمی بەناوی (کاک جەودەت و کورەکانی) له کیبەرکیی پۆمانی چاپ و پەخشی میلییەتدا وەکوو باشترین ھەلبژێردرا . ئەم کتیبە لە سالی 1983 دا بلۆ بوو ھوہ خەلاتی تایبەتی پۆمانی ئورھان کە مانی وەرگرت . کتیبی " مانی بێدەنگ " ھەکی کە ھەر لەو سالەدا بلۆ بوو خەلاتی پۆمانی خەماویترین پۆمانی وەرگرت . شایانی باسە کە لە سالی 1991 وەرگێردراو ھەکی لە فەرەنسادا بلۆ بوو خەلاتی (کەشتی ئاوروپا)ی وەرگرت (picxde ladecouverte eucopeene) . پۆمانە مێژووییەکی بە ناوی قەلای سپی کە لە سالی 1985 دا بلۆ بوو ھوہ لە ماوہیەکی کورتدا ناو بانگی لە دەرھوہ و ناوہوہی ولات دەکرد ، تەنانەت لە گۆقاری نیویۆرک تایمزا بە قسەیی (لە پۆژ ھەلاتدا ئەسسیتیرەیک بەرز بوو ھوہ) نرخیندراو بە زیندووترین زمانەکانی پۆژ ئاوا وەرگێردرایە ھوہ .

پۆمانی (کتیبی پەش) ھەکی بە دەولەمەندی و پەربار بوونەکەیی ھوہ بوو یەکیە لە باس ھەنگرتین پۆمانەکانی ئەدەبیاتی ھاو چەرخ و بوو بە یەکیە لە پۆمانانەیی کە زۆرتین ژمارەیی خۆینەرانیی بە دەست ھینا . پامووک لە سالی 1992 دا سناریۆی فیلمی پوخساری شاراوہی کە لە ژێر بەرپۆبەرایەتی عومەردا نوسرابوو کرد بە پۆمان . کتیبی (ژیاننی تازە) کە باسی بەسەرھاتی ھەندیک خۆیندەواری زانکۆ دەکات کە ھوہ تۆنەتە ژێر کاریگەری پۆمانیکی پازداردار لە سالی 1994 دا بلۆ بوو ھوہ بە پەپ خۆینەرتین کتیبی ئەدەبیاتی تورکی . پۆمانی (ناوی من سوورەییە) لە سالی 1998 دا بلۆ کرد ھوہ کە لەگەڵ بایەخپیدانیکی دەرئاساییدا پوو بە پوو مایە ھوہ . زۆریەیی پۆمانەکانی ئورھان پامووک بە زیاتر لە (20) زمانی زیندووی دونیا وەرگێردراو ھوہ . پامووک لە یەک خستەوہی دەفتەرەکانی کە بیست و پینچ سالە پراگرتوون و نووسراوہکانی لە گۆقار و پۆژنامەکاندا و نووسراوہ پەخنییەکانی و وت و ویژو یادداشتەکانی سەفەرەکانی ، لەگەڵ ئەزموونەکانی خۆیدا بە ھەلبژاردنیکی خیرا بەسەر ھاتە درێژکەیی بە ناوی (پوانین لەبەر پەنجەرەوہ) بەسەر دیپری (پەنگەکانیتر) کرد بە کتیب . کە کاریکی لەو شیوہیە تاوہکوو ئەو کاتە ھیچ ئەنجامنەدرا بوو .

پیشکشہ بہ پوہیا

" مروٹیکیان کوشت و له نیو خویاندا دستیان کرد به قسه و باس . "
(قورنان — به قہرہ — 72)

" کوہر و بینہر نابن به یهک "
(قورنان — فایتر — 19)

" رۆژ هه لآت و رۆژ ناواش هس خودایه "
(قورنان — به قہرہ — 115)

28	من ، سہگ	3
26	لہ دواييدا پيم دہلين پيا کوڙ	4
46	من زاواتانم	5
55	من ، نورھان	6
60	ناوی من پڙشہیہ	7
65	ناوی من ٺہستہرہ	8
70	من ، شہکوورہ	9
83	من داریکم	10
90	ناوی من پڙشہیہ	11
107	پيم دہلين پہ پوولہ	12
119	بہمن دہلين لہ ق لہ ق	13
130	بہمن دہلين زہیتوون	14
140	ناوی من ٺہستہرہ	15
147	من ، شہکوورہ	16
154	من زاواتانم	17
162	لہ دواييدا پيم دہلين پياو کوڙ	18
171	من ، پارہ	19
179	ناوی من پڙشہیہ	20
185	من زاواتانم	21
192	ناوی من پڙشہیہ	22
199	لہ دواييدا پيم دہلين پياو کوڙ	23
207	ناوی من مہرگہ	24

ناوہرٺوڪ		
13	من مردوويہ کم	1
20	ناوی من پڙشہیہ	2

467	من ، شھيقتان	47
474	من ، شھڪووره	48
480	ناوى من ڀر شھيه	49
499	ئيمه ، دوو عه وڊال	50
504	وهستا عوسمان منم	51
528	ناوى من ڀر شھيه	52
553	ناوى من ئه سته ره	53
572	من ڙن	54
579	به من دهليين ڀر پووله	55
597	به من دهليين لهق لهق	56
609	به من دهليين زهيتوون	57
651	من شھڪووره	58

213	ناوى من ئه سته ره	25
223	من ، شھڪووره	26
244	ناوى من ڀر شھيه	27
252	له دواييدا ڀيم دهليين ڀياو ڪوڙ	28
269	من زاواتانم	29
289	من ، شھڪووره	30
301	ناوى من سوورهيه	31
306	من ، شھڪووره	32
313	ناوى من ڀر شھيه	33
332	من ، شھڪووره	34
350	من ، نه سڀ	35
355	ناوى من ڀر شھيه	36
369	من زاواتانم	37
377	وهستا عوسمان منم	38
388	ناوى من ئه سته ره	39
396	ناوى من ڀر شھيه	40
403	وهستا عوسمان منم	41
429	ناوى من ڀر شھيه	42
444	ڀيم دهليين زهيتوون	43
447	ڀيم دهليين ڀر پووله	44
450	ڀيم دهليين لهق لهق	45
453	له دواييدا ڀيم دهليين ڀياو ڪوڙ	46

((من مردووم)) (1)

ئىستا مردوويهكم،

لاشهكهم له بنى چاله ئاويكدايه ، له زوهوه دوا هه ناسهه هه لىشاوه
 و دلم پاره ستاوه ، به لام له بكوژه هيچ و پوچهكهم زياتر نه بى، كهس نازانى
 كه چيم به سهردا هاتووه. نهو ناپياوه چه په لهش بو نه وهى كه له مهرگم دنيا
 بيت، گووى خسته سهر سينگم و چاوه پى دوا هه ناسم مايه وه و له دوايشدا
 شه قىكى هه لدايه ناوزكمه وه و پايكىشام بو سهر چاله ئاوه كه. به تاشه
 بهرده كهى دهستى كاسهى سهرمى شكاندوله بهر نه وهش سهرم پلاش پلاش
 بوو.

دهم پرپوو له خوین ، دم وچاو و تهویل و گوپه كانم هه مووى تليقانه وه و
 له ناو چوون، يهك به يهكى ددانه كانم ورد و هار بوون.
 نهوه بو چوار پوژ ده چى كه نه گه پاره ته وه بو مال، ژن و منداله كانم به
 دهوامدا ده گه پىن كچه كه م بهرده وام سهيرى ده رگای هه وشه كه دهكات،
 نه وهنده گرياوه كه هيچى به هيچ نه ماوه و خهريكه له ناو بچى، هه موويان
 چاويان له ده رگای ماله كه يه وچاويان له ريگايه، ئايا به راستى هيشتا له
 بهر ده رگا كه يه؟ نازانم له وانه يه پى راهاتى!

ئاي كه خراپه! مپوڤ خوئى ليريه وه ههست به بهرده وام بوونى
 ژيانه كهى پابردووى خوئى له ولا دهكات! بهر له وهى له دايك بم، كاتىكى
 بى سنوور له پيشمه وه بوو، كاتىكىش كه مردم زه مانىكى بى كوئايى!

کاتیکیش که ده ژيام، بیرم لهم شتانه نه ده کردهوه، له بهینی دوو کاتی تاریکداله نیوان تیشک و پرووناکیدا ده ژيام.

ئیستا تیدهگم کهوا خوشحال و بهخته وهر بووم.

له وینه کی شخانه کهی پادشا که ماندا، جوانکاری هیچ که سیك به قه دهر ئەوانه ی من باش نه بوو، کاری دهره وه ی راسپارده کانی کوشکیشم نه نجام دها و مانگانه زیاتر له نۆسه د ئاچه م* دهست ده کهوت، ئەمانه ش هه مووی ده بن به هوی نه وه ی کهوا مهرگم له لا سهخت بیئت و زۆرم پی قورس بیئت. نه خش و جوانکاریم ده کرد که ناری لاپه ره کانم ده رازنده وه. لق و پهل، گول و گیا، په له وه ری په نگا و په نگم ده کیشا، به نه ریتی چینیه کان په له په له هورم به سه ریانه وه ده کیشا، په لی داره کان سه ریان ده کرده ناو یه ک، له ناو دارستانی چروپردا ناسکی جوانم ده کیشا. جاری وا هه بوو، پاشا و خانه کان و کوشکه کانیا ن و دار و راوچی و ئەسپه کانیا ن له قاپیکدا ده کیشا، جاری واش هه بوو که هه ره ئەوانه م له پشتی ناوینه یه کدا، یان له ناو که و چکیک دا، یان وه کوو له مائیکی گه ورده له (مله که)*، یان له پووی ناوه وه ی بانی مائیکیدا ده کیشا. به لام لهم سالانه ی دوا ییدا ته نیا له سه ره لاپه ره ی کتیب کارم ده کرد. پادشا پاره یه کی زۆری دها به کتیبی پر نه خش و نیگار، له به ره نه وه ی که وا ئیستا مردووم و کوتایی به ژیا ن هاتووه، هه گیز جاری نه وه لیئاده م که پاره له ژیا ندا بایه خیکی نه و تو ی نییه، چوونکه به راستی ته نانه ت کاتیکیش که مرو قه دهریت، دیسان هه ست به بایه خی پاره ده کات. ده ژانم که ئیستا سه رتان له وه سوور ده مینی که گو ییبستی قسه کانی من ده بن و له م وه زعه دهرئاساییه تیئاگه ن و له گه ل خوتاندا ده لئین که: واز له وه بیته که له کاتی ژیا نندا چه نده ت پاره قازانج کرده وه، نه وه مان پیبلی که

له و دونیادا چیت بینیه؟ رۆحت له کو ییه؟ به هه شت و دۆزه خ چۆن، له ویدا چی ده بینی؟ مردن چۆن شتی که، گیانت ده ئیشی؟ منیش به نیسه بت خۆمه وه مافی بیر کردنه وه یه کی له و چه شنه تان پیده ده م، مرو قه کاتی ژیا ن ده کات، هه میشه بیر له وه ده کاته وه که داخو ده بی مردن چۆن شتی ک بیئت، هه ره له به ره نه وه ش هو لی لی دیت. هه ره له سه ره نه و بابه ته چه رۆکی پی او ییک ده گپ نه وه، که له ناو لاشه ی مردووه کاندا گه راوه و به ته ما ی نه وه بووه که له مه ی دانی شه ره خوینا وینه کان و له نیوان ته رمی جه نگا وهراندا تووشی که سیکی مردو بیئت که زیندوو بوویته وه، بو نه وه ی که باسی نه یینه کانی دونیا ی تری دهره وه ی بو بکات. له و کاتانه دا یه کی که له سه ریازه نیوه گیان و بریندا ره کانی ته هیموور واده زانییت که نه و دوو ژمنه و به شم شیره که ی خو ی ده ی کات به دووله ته وه، نه ویش واده زانییت که له و دوو نیامرو قه ده که ن به دوو له ته وه. به لام من ده توانم که بلیم شتیکی ئاوا هه بوونی نیه و به پیچه وانه وه، نه و پو و خانه ی واله و دنیا دا بوون به دوو به شه وه لی ره دا یه کده گر نه وه. دونیا ی پاش مهرگ وه کوو نه وه نییه که وا گو یگرانی شه ی تان وکا فروو زه ندیقه کان باسی لیوه ده که ن، هه ره نه وه ی که من ئیستا ده توانم له گه ل ئیوه دا قسه بکه م، خو ی به لگه ی حاشا هه لنه گری پیچه وانه بوونی نه و شتانه یه. له لایه کیت ریشه وه ده بی نه وه ش بلیم که من هیچ یه که له و شتانه شم نه بینی کهوا قورئانی که ریم باسیان لیوه ده کات و چاوم به حو ری جوان و داری پرپهل و گوشه زپراوییه کانی به هه شت و چۆمی پر هار هه ره وان نه که و تووه. ته نیا نه وه نه بی که له کاتی رو دا وه که دا وینه ی حو رییه چا وگه وره کان ده هاته وه یادم، که نه ویش خۆم کی شام بوون!

هه لبه ت من هه قم به سه ره فرمووده کانی قورئانی پیرو زه وه نییه، به لام له

پاستیدا من چاوم به شیرو شهراب وچوار چۆمی ناووه‌نگوین نه‌کهوت که‌وا کوری عه‌ره‌بی (ابن‌العربی) به‌خه‌یالیکی شیرینه‌وه باسیان لیوه‌ده‌کات . بائه‌وه‌ش بلیم که نه‌وشتانه‌ی وامن باسی لیوه ده‌که‌م ، په‌یوه‌ندیان به‌بارودوخی تایبه‌تی منه‌وه هه‌یه‌و به‌هیچ جوړیک مه‌به‌ستی نه‌وه‌م نییه که خه‌لکی له هیواداربوون به‌ژیانی دوونیای دیتر دل‌ساردبکه‌مه‌وه و بی‌پروایان بکه‌م . که‌سیکی خاوه‌ن دین و ئیمان نه‌گه‌ر توژیک زانیاری له‌سه‌ر چونه‌تی ژیانی دیتر هه‌بیته‌ له‌وه باش تیده‌گات که‌که‌سیکی ئالوزو په‌ریشانی وه‌کوو من توانای بینینی چۆمه‌کانی به هه‌شتی نیه .

نه‌گه‌ر به کورتی باستان بۆیکه‌م ، نه‌وه‌تان پی ده‌لیم که : "زه‌ریف نه‌فهندي" نیو ده‌سته‌ی ئوستاده وینه‌کیش‌ه‌کان منم و ئیستاش مردووم، به‌لام هیشتا نه‌نیژراوم. هه‌ر له به‌ر نه‌وه‌ش پوچم به ته‌واوه‌تی ده‌ره‌ن‌چووه . بو نه‌وه‌ی که بچمه به‌هه‌شت، یان دۆزه‌خ یاخود نه‌و جیگایه‌ی که خوداوه‌ند بریاری له سه‌ر بدات، پیویسته

پوچم له پیساوییه‌کانی سینهم ده‌رکه‌ویته و پرگاری بیته . له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که سه‌رم شکاوه‌و نیوه‌ی سینگم له‌ناو ئاوکی ساردی وه‌کوو سه‌هۆل‌دایه و خه‌ریکه به برینه‌کانیه‌وه بگه‌نی، که‌چی به قه‌ده‌ر ئازاری پوچم که ده‌یه‌وی له سینهم ده‌رچی، ئیشم پیناگه‌یه‌نیته . وا هه‌سته‌ده‌که‌م که ته‌واوی دونیایان ته‌پاندوه‌ته ناو جیگایه‌کی منه‌وه . له‌وه ده‌چی که نه‌و کاره ساته ده‌رئاساییه‌ی وا به‌سه‌ر مندا هاتووه به‌سه‌ر که‌سیت‌ر یشدا بیته ، به‌لام به‌راستی ئازاری نه‌م پوچه‌ی من زور ترسناکه . هه‌ست به ته‌نگاوییه‌کی زور ده‌که‌م، که نه‌مه له‌گه‌ل نه‌و دل‌نارامی و دل‌فراوانییه سه‌رسۆر هینه‌ره‌دا به‌راورد ده‌که‌م وا له کاته بی هاوتاکه‌ی مردندا تووشم بوو، ...

کاتیك که نه‌و یه‌که‌م زه‌ریه‌ی به‌ردی چاوه‌پروان نه‌کراوی له سه‌رمدا و کاسه‌ی سه‌ری‌شکاندم ، ئیدی‌زانیم که مه‌به‌ستی کوشتنی منی هه‌یه ، به‌لام هه‌رگیز پروام نه‌ده‌کرد که بتوانی من بکوژی. به هیوا بووم به‌لام له‌کاتی ژیانه ساردکه‌ی نیوان وینه‌کیش‌خانه و ماله‌که‌مدا، نه‌مزانیوه که‌چه‌نده ئومید و هیوام به‌و ژیانه هه‌بووه . به نینوک و په‌نجه و گری‌دراو‌بوونیک له شیوه‌ی نه‌وه‌ی وا ددان په‌نجه ده‌گه‌زیت و به‌دابه‌شه‌یه‌کی باشه‌وه باوه‌شم کردبوو . به‌سه ئیدی، با به‌نازاره‌کانی سه‌رمه‌وه سه‌رتان نه‌یه‌شینم .

کاتیك به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه زانیم که مردووم، هه‌ستم به‌دل‌نارامی و وه دل‌فراوانییه‌کی ده‌روونی‌کرد وه له‌خه‌یالی‌خۆمدا وام‌ده‌زانی که خه‌وه‌نووچه‌یه‌کی نه‌رم ده‌مباته‌وه . له دوايشدا ته‌نیا چاوم به پیلاوه‌کانی بکوژه ناپیـاوه . که‌ی خۆم که‌وت که هیشتا به‌فری پیوه‌ما‌بوو . چاوه‌کانم خه‌واوی بوون، خه‌وه نووچه‌که ده‌یردمه‌وه ، چاوه‌کانم گرت و له نیوخه‌یاله شیرینه‌کانی خۆمدا ده‌ربازی دوونیای دیتر بووم . ئیستا گله‌ییم له‌وه نیه که ددانه‌کانم وه‌کوو له ب له‌بی پزاونه‌ته ناوده‌مه خویناوییه که‌م، هه‌روه‌ها‌خه‌می نه‌وه‌شم نیه که ده‌مووچاوم تلیقاوه وام لیها‌تووه که که‌س نامناسیته‌وه ، ته‌نانه‌ت نیگه‌رانی نه‌وه‌ش نیم که‌له بن چاله ئاویک دا ماومه‌ته‌وه ، به‌لکو ته‌نیا گله‌ییم له‌وه هه‌یه که هیشتا واده‌زانن ده‌ژیم و نه‌مردووم ، هه‌روه‌ها له‌وه‌ش نارحه‌ت ده‌بم که خۆشه‌ویسته‌کانم به دوامدا بگه‌رین و بیرم لیبکه‌نه‌وه و وابزانن که له گوشه‌یه‌کی نه‌سته‌نبوولدا خۆم به‌شتیکی بیهووده‌وه خه‌ریک کردوو . هه‌روه‌ها له‌وه‌ش دل‌گیر ده‌بم و پوچم پرن‌آزار ده‌بی که واخه‌یال بکه‌ن من به‌دوای ژنیکی تره‌وه‌م . باتوژیک زووتر ب‌م‌دۆز‌نه‌وه و نوێژه‌که‌م

بکهن وبمنیژن ! له ودهش گرنګتر با بکوژه کهم بدوژنه وه . نه بی باش له وه
 ناګادارین که تا وه کوو نه و هیچ و پوچه نه دوژنه وه . هر چاوه پری
 ده مینمه وه ، ته نانه ته گهر له باشتین مه زاریشدا بمنیژن دیسان به و
 چاوه پروانییه وه ده تلیمه وه و له نیوانتاندای بی پروایی بلا و ده که مه وه . نه گهر
 نه و توخمه زوله ی وامنی کوشتووه بدوژنه وه ، نه و منیش باسی نه وتان
 بو ده کهم که چیم بینیه ! به لام به مارجیک که له دوی دوژینه وه به
 مه نگه نه نه شکهنجه ی بدن و نیسقانه کانی ورد و هان بکهن ، نه گهر
 نیسقانه کانی سینگی بیت زور باشته ، له دوایشدا به شیشی تاییه ت سهری
 کون کون بکهن و تال به تالی قره پیس و چه وره که ی بهینه دهره وه .

به له هه مو شتی که نه بی بزانه که نه و بکوژه ی واله ناکاو منی کوشت
 کییه و بوچی و ایگرد زور نه فرته لیده کهم . به دوی نه مانده ا بگه پری ،
 نیوه ده لین که : دنیا پر بووه له بکوژی بیقیمه ت ، ها نه م ، ها نه ویترا؟
 نه گهر و ابی هر له نیستاره ناګادارتان ده که مه وه " که له به رامبه ر دین ،
 هه لسوکه وتی گشتی و بو چوونی دونیا ییماندا په لاماریکی پیس له
 نارادایه .

چاوتان بکهنه وه و بزانه دوژمنانی نیسلام بوچی منیان کوشت ،
 له وانه یه پروژیک له پروژان نیوهش بکوژن . بو نمونه نه مپرو یه که یه که ی
 قسه کانی ماموستای گهره ی نیایی ، ماموستا "نه سره تی نه رزومی"
 دینه دی . له وانه یه بتوانین به سر هاته کانه مان بنوسینه وه و بیکه ی به کتیب
 به لام هیچ وینه کیشیک ، ته نانه ت ماموستا گهره کانییش ، توانای نه ویدان
 نییه که بیانکیشنه وه و بیانکهن به وینه . باکس به هه له لیم تینه گات ،
 (هرچنده که پروا ناکه م به هه له لیم تیگهن) ، نه مه حاشا ، وه کوو

قورئانی پیروژه که له بهر چوئیه تی دروستبوونه کی ، هیچ کات هیزه هه مه
 گیره که ی له هیچ تابلویه کدا جیی نابیته وه .

سهیر کهن ، کاتیک که دهریانه ینام ، سه رهنجم نه ده دایه سه ر راستی نیو
 قوولاییه کان و نه و دهنگه ی واله و لاوه دهات و گالته م به شتی وه ها دهات ،
 که چی له دوا ییدا نه نجامه که م بوو به بنی چاله ناویک اچاوتان مه گرن ،
 له وانه یه نه مه به سه ر نیوه شدا بیت چاوتان باش بکهنه وه له وانه یه که نه گهر
 بگه نیم ، له بهر بوئی لاشه که م بمدوژنه وه ، به لام له دوا ییدا هر فراموشم
 ده کهن . نه وه ی که بو من ده مینیتنه وه له بیر کران و خه یالی
 نه شکهنجه درانی بکوژه که م له لایه ن خیر خوازیکه وه یه .

دەبووم ، وردە وردە سیمای خۆشەویستە منداڵە بە جیماوەکەم لە ئەستەنبوول لە بیردەچوووە .دڵە پراوکییەکی زۆر دایگرتیبووم ، زۆر هەوایی ئەووم دەدا کە سیمای لە یادم نەچیتهووە ، بەلام بزواتان هەبێ ، چەندە حەز لە پوخساریکیش بکەن ، کە نەتانیبی ، ئەوا هەرلە بیرتان دەچیتهووە . لەو سالانەئە لەگەڵ نووسەر و پڕیوارەکان دا لە خزمەتی پاشاکاندا کارم دەکرد ، پرۆمەتی خۆشەویستیکم لە خەیاڵی خۆمدا بەرجەستە دەکردووە کە لەگەڵ پوخساری خۆشەویستە بەجیماوەکەم لە ئەستەنبوولدا یەکی نە دەگرتەووە . ئەو پرۆمەتەئە و لەشەشەم سالی دووریدا بە هەلە هاتیبوووە یادم لەسالی هەشتەمدا بەشیوویەکی تر هاتەووە پیش چاوم . لە دواي دوانزە سال دووری و پاش گەرانەووم بۆئەستەنبوول تەمەنم بوو بەسی و پینچ سال . لەبەر ئەوەی پوخساری خۆشەویستەکەم فەرامۆش کرد بوو ، بەزەیییم بە خۆمدا دەهاتەووە . لە ماوەی ئەم دوانزە سالەدا زۆرینەئە دۆستان و ناسنایانی ناو کۆلانی کەمان عەمری خودایان کردبوو . سەردانیکی قەبرستانەکەئە بەرامبەر (خەلیج) کرد ، لە سەر گۆپی دایکم و مامۆکانم کە والە نەبوونی مندا مردبوون ، پراوەستام و دۆعام بۆ کردن . بۆنی خاکە قوراپییەکەئە قەبرستان لەگەڵ بیرەویریەکانمدا تیکەلەو بوون . نازانم بۆچی بوو ، لە کەناری قەبرەکەئە دایکمدا گۆزەییەکیان شکاندبوو ، تەماشایەکم کرد و دەستم کرد بە گریان . ئەو گریانە بۆچی بوو ؟ لەوانەئە لەدواي ئەو هەموو سالە هیشتا وا هەستدەکەم کە لە سەرەتای ژيانی خۆمدا . یان وەکو لەوانەئە هەست بە کۆتایی هاتنی ژيانم دەکەم . ترووکە ترووکەئەکی بەفر دەستی پیکردبوو . خەیاڵم لەگەڵ دانە دانەئە بەفرەکەدا بەملا وئەولا دەپۆیشت . لەناو نادیارییەکانی ژياندا پێگای خۆم ون

(ناوی من رەشەئە)) (2)

وەکووئەوئەئە کە بە دەمی خەووە پێیکەم ، لە دواي دوانزە سال دووری گەرابوووە جیگای لە دایک بوون و گەورەبوونم ، گەرابوووە بۆ ئەستەنبوول . دەلێن ئەوانەئە مەرگ لێیان نزیک دەبیتهووە ، خاکرایا نەدەکیشی ، خاک منیشی کیشابوو . سەرەتا کەپۆیشتە ناو شار وادمەزانی کە بە تەنیا مەرگی لێدەباری ، بەلام لە دوايیدا تیکەیشتم کە عەشقیشی تێدایە . بەلام لەو کاتەدا ، عەشق بەقەدەر یادگارییەکانی شارەکەم لەمنەووە دوور بوو ، دوانزە سال بەر لەئێستا ، لێرە ، لە ئەستەنبوول عاشقی کچە منداڵەکەئە پوورم بووبووم لە ماوەی چوار سال دوور کەوتنەووە لە ئەستەنبوول لەبەر ئەوەئە کە یەک بەیەکی تەپۆلکە سەوزاوییەکانی ئێران و چیا بەفراوییەکانی دەگەرام و دەچوووە شارەکانی چارەنووسم و نامەم هەلنەگرت و بارمتەم کۆدەکردووە و زۆر خەریک

کردبوو . که سهرنجم دایه وه ، سهگیکی رهش له گوشهیه کی قهرستانه که وه ته ماشای ده کردم . فرمیسه که کانی چاوم راه ستابوون ، لووتم پاکرده وه ، سهگه ره شه که به نیشانه ی دوستایه تی کلکی لیپراوه شاندم . قهرستانه که م به جیهیشت و پویشتم . له دوایدا مالی یه کییک له خزمه کانی باو کم به کریگرت و له وی نیشته جی بووم . خاوه نی مال که ژنیک بوو که کورپه که ی له شه پی عوسمانیه کاندای کوژرابوو ، ژنه که ده یگوت شیوه ی پوخساری کورپه که ی له هی من چوو . مال که ی بو رییک و پییک ده کردم و چیشتی بو لیپده نام . وامده زانی که له نهسته نیبول دا نیم ، به لکو وامده زانی که له یه کییک له شاره عهره ب نشینه کاندای نیشته جی بووم . ههر بویه مهراقی نه وه م نه ده کرد که شاره که چونه . لای خو م واهه ستمده کرد که بو ماوه یه کی کورت لیپره ده مینمه وه ، که وتمه ناو کولانه کان وده ستم به پیاسه کرد . نازانم کولانه کان ته نکتر بیوون ، یان وه کو من وه هام هه ستمده کرد ؟ له ناو هه ندیک له و کولانانده ا که وا خانووه کان به رامبه ره یه که وه نزیک له یه که دروستکرابوون بو نه وه ی که له گهل بار کیشه کاندای له یه که نه دین ، پالم ده دایه دیوار ه که وه و رییم ده کرد . له وانیه هه له ش بم ، به لام وا هه ستمده کرد که ریژه ی ده وله مهنده کان زیاتریوون . چهنده ئه سپیکی له خوبایی چه رخیکیان راده کیشا ، نه وه نده جوان بوون که نمونه ی نه وانهم له عهره بستان و ئیرانیش نه دیبوو . لای "به رده گرده که ی" بازاری مریشکه که وه بو نیکی پیس ده هات . له نیو نه بو نه پیسه دا چهنده له ته چنیکی جل شو له م بینی که وا قولیان کردبوو به قولی یه کتریدا وه له ژیر نه وه به فرهدا راه ستابوون ، کویریکیان تیدابوو که سهیری به فره که ی ده کردو پیده که نی ! نه گهر بیانگووتبایه نهسته نیبولی جاران فه قیرتر و

بچو کتر و خو شتر له ئیستا بوو ، بروام نه ده کرد ، دلم وای هه ستمده کرد که مالی خو شه ویسته که م ههر له وییه ، به لام له جیگای خانووه که یاندا دار پروابوو و که سانیتری لیبوون . دایکی کچه که ، یانی پوورم مردبوو . زاواکه شمان دهستی کچه که ی گرتبوو و پویشتبوو کابرای به رده رگا به بیئه وه ی هه ست به وه بکات که خه یاله کانی تیکشکاندوو هه موو نه مانه ی پیووتم . لیمگه رین باباسی نه وه تان بو بکه م وه نه وه تان پی بلیم که کاتییک چاوم به په لی داره کانی ناو هه وشه کونه که و سه هوله کان ده که وت که وا خو یان به سه ر لیواری بانی مال که ده دا شو پ کردبووه وه و پوژانی گهرم و شینایی و جوانی هاوینانی نه م باخچه یه م ده هاته وه یاد ، مردن له عه قلم دا زیندوو ده بووه وه . کاتییک له ته وریز بووم ، زاواکه مان به ریگای نامه وه باسی به سه ره اته کان و مه رگی خزمه کانی بو کردبووم ، هه روه ها له و نامه یه شدا داوای لی کردبووم که بگه رییمه وه بو نهسته نیبول چونکه خه ریکی نامه کردنی کتیپیکی نهینی یه وه پیویستی به هاوکاری من هه یه . زاواکه مان له وه ناگادار بوو که من له ته وریزدا چهنده کتیپیکم بو پاشا و فه رمانداران نامه ده کردوو و پاسپارده کانیانم به جیهیناوه . له ته وریز بو نه وه پاسپاردانه ی وا ده هاتنه لام . پاره ی پی شه کییم وه رده گرت و له دوایشدا به دهستی خو شنووس و وینه کیشه نا پارزییه کانی عوسمانی که وا له دهستی سه ر یازو نه فسه ره کان رایانده کرد و به ره و قه زوین و شاره کانیتری ئیران هه لده هاتن ، پوپه له کانیم دنووسی و وینه کانیم ده کیشا وه په وانیه نهسته نیبولم ده کرد . زوری نه و ئوستادانه به دهستی هه ژاری و فه قیری وه ده یاننانا لاند و گله ییان له که م به ها بوونی خو یان ده کرد . له وانیه نه گهر له کاتی جوانیدا کتیبه نه خشینه که ی زاواکه مانم نه

خویندبايه ته وه كه وا باسی عه شق دهكات ، نهو كارانه م نه كردبايه . له سهر كوْلانه كه ی لای خانووه پيشووه كه ی زاواكه مان دوكانیكى سهرتاشخانه ی لیبوو ، وه ستای دهلاك هیشتا ههر له وییه ، ناوینه كانی جارن و شته كانی پیشووی به كارده هیئا . چاومان به یه كهوت ، نازانم منی ناسیوه ته وه یان نا ؟ قاپیكى هه بوو كه ناوی گهرمی بو سهر شوژدن تیده كرد . زنجیری سه قفی دوكانه كه وه كوو جارن شوژ بوو . كه چاوم به مانه كهوت ، یه كسه ر خوْشحال بوومه وه . له ماوه ی نهو دوانزه ساله ی رابردوودا زۆرینه ی كوْلانه كانی كاتی لاویم سووتابوون و بووبوون به خوْله كه وه و دووكه ل و جیگاكانیشیان بووبوون به شوینی پالکه وتنی سهگ و ناگری نه خوْشه (جزامیهه كان) و مناله كانیان پیده ترساندن . له هه ندیک جیگا شدا مالی گه وه گه وه دروستكرا بوون . كه سانیکى وه كوو من كه له دووره وه ده هاتن و چاویان پیده كهوت سه ریان سوژده ما ، په نجه ره ی هه ندیک لهو مالانه به گرانترین جوْری شو شه ی رهنگاوپه نگه وه دروستكرا بوون . له ماوه ی دوور كه وتنه وه م له نهسته نبوول ، مالی گه وه و بالكونداری زۆریان دروستكرد بوو . به لام وه كوو زۆریه ی شاره كانیتر له نهسته مبوولیشدا پاره بی به ها بوو بوو . لهو سالانه ی كه وا من به ره و پوژه لات ده پویشتم ، ناكچه یه كت ده دا ، نانیکى گه وه ی چوار دره میان پیده دا ی كه چی نه مپو سهره پای نه وه ی كه تامه كه ی له تامی نانی كاتی مندالیم ناچی ، ههر نهو پاره یه نیوه ی نانیکیشتم بو ناكات . نیستا نرخى دوانزه هیلكه سی ناكچه یه ، نه گه ر دایكى خوالی خوْشبووم زیندووبایه ده یگوت : بهر له وه ی كه مریشكه كان له خوْبايى بن و پیقنه مان به سه ردا بكن ، هه لسن باله م شاره برۆین . به لام له راستیدا پاره كه له هه موو جیگایه كدا ناوه ها بی قیমে ت بوو

بوو . به گویره ی نه وه ی كه خه لکی ده یانگوت : نهو كه شتیانه ی وا له فیلامینگ و وه نيزه وه دین ، پرن له پاره . جارن له به رامبه ر سه د "دره م" دا ، پینج سه د ناچكه یان ده بری ، به لام نیسته له بهر نهو شه ره به رده وامه ی وا له گه ل سه فه وییه كاندا ده كری ، به هه شتسه د ناكچه ده بردریته وه . كاتی پاره ی یه نی چه رییه كان (سه ربازه كانی عوسمانی) ده كه وته ناو خه لیجه وه (به شیكه له ناوه كانی نهسته نبول) نه وه نده زووبوو كه وه كوو فاسوْلیای وشك له ناو ناودا مه له ی ده كرد ، نه وسا "یه نی چه رییه كان" وه كوو چوْن په لاماری سه ری دوژمن بدن ناوه ها ده وروبه ری كوْشكى پاشاكانیان ده گرت . له كاتی نه مجوره بی ره وشتیانه و له میانه ی نه م جینایه ت و دزیبانه دا مه لا سه يد نه سه رته ی مه لای مرگه وتی بایه زیت كه خوْی له نه وه كانی چه زره تی موحه مه د ده زانی ، ناوبانگیكى باشی ده ركرد بوو . نهو مه لا نه زروومیه ده یگوت : هوی سه ره كی روودانی نه م كاره ساته مآویرانكه رانه و سووتانی گه په كه كانی "باخچه قاپی" و "قازانجیلا" و هاتنی وه با ، كه گیانی هه زاران كه سی وه رگرتووه ، هه روه ها هوْی نهو هه موو گیانه ی كه وا له شه ره بیئه نجامه كانی دژ به سه فه ویدا به ختكراون و هوْکاری سه ره لدانی خاچپه رستانی پوژئاوایی به رامبه ر قه لا بچكوْلانه كه ی عوسمانی ، ده گه ریته وه بو لارییی و لادان له ریگای چه زره تی موحه مه د و دووركه وتنه وه له فه رمانه كانی قورئانی پیروژ ، هه روه ها هوْكاره كه ی تریشی به

پوخوْش بوون به رامبه ر خاچپه رستان و ریگا پییدانیان بو شه راب فروشتن و لیدانی موْسیقا له قه له م ده دا .

كابراهیكى ترشی فروش باسی نهو مه لایه ی بو كردم وه نه یگوت : بازار

پېرېووه له و پارېهه و او له دل دېچېت و ئاچېش وېكو جاران باوی نه ماوه و زېرېكېشى كه م كراوه ته وه ، كۆلانه كان پېرېوون له چهر كهس و ئابازاری و مېنگه رى و بۆشناك و گورچى و ئه رمه نى ، له هه مان كاتدا بى پوه شتېيه كى بى گه رانه وه بلاو بۆتوه ، بى پوه شته كان له گه ل سهره لداوه كاندا له قاوه خانه كاندا له دورى يه ك كۆدېنه وه و هتا به يانېان باسى ئه م و ئه و ده كهن و ورتو بۆله ده كهن ، ئه و زۆر قسه كه رانه و او ديار نيه كه چيده كهن ، له گه ل ئه فيون كېشه كاندا (هېرۆيېن) و پاشماوى قه له ندره كان كه خۆيان و هكوو پېوارانى رېگای خودا ده بېنن ، له ته كيه كاندا تا به يانى ده مېننه وه و به مۆسقاوه هه لده پېرېن و شيش به ملاو لای يه كتريدا ده كهن وه له دواى بى ئه دهبى جۆراوجۆر ، له گه ل خۆيان و كو په جوانه كاندا كارى بى پوه شتانه ئه نجام ده دن .

نازانم له وانه يه به دواى دهنگى شېرىن و پاكېشه رى عوودى كه وه هاتبوو بېتم كه و تووشم له م پياوه وه هات . عه قلم به ياده وهرى و داخووزيه كانى خۆيه وه تېكه لاو بوو ، به لام له به رامبه ر ژه هرى ترشى فروشه كه دا تواناى نه ما و رېگا چاره يه كى پى نيشاندام . ئه گه ر شاره زای شارېك بن زۆر ده گه رېن و خۆشيشتان ده وى ، ته نانه ت له دواى سالاتىكى درېژيش نه ك هه ر به ته نها پوحت به لكوو سېنه شتان ئه يناسىته وه و له گه ل بارىنى به فره كه دا ده تانباته سه ر ته پۆلكه يه كى ئه و شاره . بازارى نالى ئه سپه كانم به جېهېشت و به رو سوله يمانىيه پوېشتم ، له وېشه وه له پال مزگه و ته كه ي "خه لىج" دا ته ماشاى بارىنى به فرم كرد . به شى ژوورى بانه كه رووى له بايه هه ر بۆيه به فرى زۆرى لېنېشتبوو ، له م كاته دا بادبانى كه شتېيه كى تازه گه يشتوو په يتا په يتا سلاوى لېده كردم ، رهنگى بادبانه كه

له ته مومژىكى ئال ده چوو . داره كانى چنارو سه رو و ديمه نى سه ربانه كان و خورئاو ابوو نه خه ماوييه كه و دهنگه دهنگى گه رېكى خواروو قېره قېرى ده ستفروشه كان و ئه و منالانه وى و له هه وشى مزگه و ته كاندا يارىان ده كرد ، هه موو له خه يالى مندا كۆدېنه وه و ئه و هم پېده لېن كه " ناتوانى له شارىكى تردا بژىت و ده بىت هه ر لېره دا بمېنېته وه . وامزانى روومه ته له بېر كراوه كه ي خۆشه ويسته كه م هاته وه پېش چاوم . له ياله كه هاتمه خواره وه وه چوومه ناو جه نجاله كه وه ، بانگى ئىوارانىان دابوو ، چوومه دوكانىكى جگه ر فروشى وتېر نانم خوارد ، دوكانىكى چۆل بوو ، خاوه نه كه ي و هكوو ئه ودى كه پشيله يه ك تېرىكات ئاوه ها به به زه ييه وه ته ماشاى پاروه كانى ده كردم . منىش گويم لى راده گرت . جىگای قاوه فروشىيه كه شى پېنېشاندام ، به و ئىلهامه ي كه له وه وه وهرم گرتبوو كه وتمه ناو كۆلانىكى پشتى بازارى ئه سپره كانه وه و قاوه خانه كه م دۆزىيه وه .

ناوه ودى جه نجال بوو ، گه رماييه كه ي له ئه وانه وى و لآتى ئىرانىه كان ده چوو ، ئه وان له وى (بالۇره وىژ) يان نه بوو ، به لام كه سىكيان هه بوو كه پىيان ده گووت : (په رده دار) . كه سىك له پشتى ئاگردانه كه دا له پال ديواره كه دادا ده نىشت به سه ر ديواره كه شه وه وېنه ي سه گىكيان كېشابوو ، كابرا جاروبار ئاوپى لېده دا يه وه به زمانى ئه وه وه چىرۆكه كانى ده گىرايه وه .

گازیکى باشم لیگرت ، ددانه کانم گۆشته چهوره کهى قاچى کون کرد و گه یشته ئیسقانه کانى کلۆكى . خوشترین شت بۆ سه گیک ئه وه یه که وا ددانه کانى بخاته ناو گۆشتى لاشه ی ئه و دوژمنه ی وا نه فره تى لیده کات . هه لیكى باشم بۆ رخسا بوو ، قۇربانییه گیزه کهم! بیخه م بیخه م به بهر ده ممددا ده رۆیشت ، له خوشیدا بهر چاوم رهش بوو ، ددانه کانم به دزییه وه بریقه یه کیان دایه وه به بیئیه وى که ئاگام لیی بی ئه و ده نگه ی وا ئیوه ده ترسینى له قورگمه وه ده رکه وت .

من سه گیکم ، ئیوهش له بهر ئه وى که به نه ندازه ی من ئافریندراویکی ماقوول نین ، ده لئین که : داخۆ سه گ ده توانی قسه بکات؟ وادیاره که ئیوه بروتان به قسه کردنى مردووه کان هه یه و پیتان وایه که قاره مانه کان ده توانن به بی ئاگاداری وشه ی جواروجور به کار به یین .

سه گه کانیش قسه ده کهن ، به لام ته نیا له گه ل ئه وانده ا قسه ده کهن که ده زانن گوئیگرن .

(سالی بوو، سالی نه بوو)* ، زه مانیک بووه که له یه کی که له گه ره که کانى که نارى شاره وه مه لایه که هه لده ستی و به ره و مزگه وتیکی گه وره ی پایته خت وه کوو مزگه وتى بایه زیت ده چى . له وانیه که ناوی راسته قینه ی خو ی نه گوتبی ، به لام ئیمه ده توانین به مه لا ((هوسه رت)) ناوی به رین .

ئه گه ر درۆم نه کردبی ، ئه م مه لایه پیاویکی سه رزل و ه یچ نه زان بوو به لام به مه یلی خودا ، چه نده میشکی پر بووه له کا به هه مان ئه ندازهش له پرو نه چوو وزمان دریژ بوو ! هه موو پۇژانى هه ینى له مزگه وتدا جه ماعه تى ده هینایه خرۆشه وه وه هه موویانى ده گریاندا . ئه وه نده ده گریان تا وه کو فرمیسک له چاویان ده برا ، هه ندیک تیکده چوون هه ندیک تیریش له هۆش

((من ، سه گ)) (3)

ددانه کانم زۆر تیژ و دریژن ، به زۆری له ده ممددا جیگایان ده بیته وه ، ئه مه ئه بیته به هو ی ئه وه ی که وا پوخساریکی ترسینه رم هه بیته . به لام من چه زى لیده کهم . جاریک کابرایه کی قه ساب ته ماشای ددانه کانمى کرد و وتی : "برا ، ئه مه سه گ نییه ، ئه لئى به رازه " ! هه ر له بهر ئه و قسه یه

دەچوون . نامەوی کەس بە هەڵە لیم تییگات ، بەلام ئەم مەلایە وەکوو مەلاکانی تر خوشی نەدەگیا ، تا لە دەستی دەهات زیاتر خەلکی دەگریاند و بۆ خوشی برژانگەکانی چاوی نەدەجولاندهو . وایزانم خەلک لە کەسیک حەز دەکەن کەوا نازاریان بدات ، بوستانجی و حەلاو چیبەکان و هەموو ئەو کەسانە ی کە کاری سەر پێیی دەکەن لە دەوری ئەو مەلایە کۆبوو بوونەو و بوو بوون بە کۆیلە و عەبدی . ئی ! خۆ ئەویش سەگ نیە برا ! بەلام ئەمە مرۆقەو شیریی خاوی خواردۆتەو ، لە بەرامبەر لایەنگرەکانیدا لە خۆبایی بوو لە خۆدەرچوو . سەیری ئەو دەوی کردووە کە گریانی خەلکە کە چەندە خوش بییت ، ترساندە کەشیان بە هەمان ئەندازە خوش دەبییت . لەوێش زیاتر ، کەزانیویەتی لەم پێگایەو نانیکی باشی دەستدەکوو پێوانەکانی تێپەراندوو . مەلا هوسرەت دەیکوت! هۆکاری سەرەکی گرانى ، وەباو ئەو شکستانە ی و پروبە پرومان دەبیتهو ، ئەگەر پێتەو بۆ ئەوێ کەوا ئیمە ئیسلامەکی حەزەتی موحەمەدمان لە بیر چوو و بەناوی ئیسلامەو پرومان لە هەندیک کتیبی تر کردوو . ئایا لە زەمانی حەزەتی موحەمەدا خۆیندەوێ مەولوودی باو بوو یان نا ؟ ئایا دروستکردن و بەرپاکردنی زیاتر لە چل بۆنەو مەراسیم و بلاوکردنەوێ حەلاو شیرینی لەو کاتەدا هەبوو یان نا ؟ ئایا لە کاتی پێغەمبەردا قورئانیان وەکو گۆرانی خۆیندۆتەو ؟ ئایا لەو کاتەدا کەسی و هەبوو کە بچیتە سەر منارەکە و دەنگی خۆی تاقیبکاتەو ، یان وەکوو لەبەر خۆو بە پێی مەقام بانگدا ئەوێش تەنیا بۆ ئەوێ کە بزانی عەرەبیەکی چۆن ؟ چوونە سەر مەزاری مردووێکان و پارانەو داواکردنی هاوکاری کەسیکی مردوو ، پەوابوو یان نا ؟ پەت بەستەو بەسەر قەبری مردووێکان و بوتپەرستی لەو چەشنە باو

بوو یان نا ؟ لەو کاتەدا زاناو پێنیشاندەری تەریقەت هەبوون یان نا ؟ کۆپی عەرەبی مامۆستای هەموو تەریقەتەکان بوو ، ئەم کابرایە و توویەتی کە فیرەون بە ئیمانەو مردوو ، هەر لەبەر ئەمەش تاوانبارە . هەموو ئەو تەریقەتچیی و دارو دەستە ی مەولەوی و خە لۆتیا نە ی کە لە لەگەل قەلەندەرەکاندا بە مۆسیقاو قورئان دەخویننەو لەگەل کۆپی مندالدا هەلپەرکی دەکەن کافیرن . پێویستە تەکیە کان بروخینن و بنچینە کانیا ن لە حەوت ئاسماندا لە ناو بەرین و خۆلە کە ی برژیننە ناو ئاوی دەریاوە ، ئەو کاتە دەتوانن لەویدا نۆیژ بکەین . ئەم مەلایە ، رینگ و کەفی لە دەم دەهاتە خوارو هار تر دەبوو . دەیکوت "ئە ی مۆسلمانان : خواردنەوێ قاوہ حەرامە ! حەزەتی موحەمەد گوتوویەتی : لەبەر ئەوێ کە قاوہ میشکی مرۆقە سپرەکات و دەبیته هۆی کون بوونی معیدە و دروست بوونی فیتقی پشت و نازییی دروست دەکات ، خواردنەوێ قاوہ حەرامە ، هەر وەها گوتوویە کە : قاوہ گەمەیهکی شەیتانە . لەوێش زیاتر ئەمەرۆ قاوہ خانەکان بوون بە جیگای ئەوانە ی و بە دوا ی خوشی خۆیاندا دەچن ، دەولەمەندەکان و کەسانی تر لیڤەدا بەرەلایی دەکەن ، هەر بۆیە پێویستە بەر لەوێ کە تەکیەکان پڕوخیندرین دەرگای ئەم قاوہ خانانە دابخرین . ئایا خەلکی هەژار و نەدار پارە ی خواردنەوێ قاوہی هەیه ؟ کەسی و هەیه کە دەچیت بۆ قاوہ خواردنەوێ سەری گەرم دەبییت و گوی پادەگری بۆ قسە ی هەموو تووتکە سەگیک و وادەزانی هەمووشی راست و دروستن . خۆ هەر ئەو سەگانەن کەوا قسە بە دین دەلین .

ئەگەر یارمەتیم بدەن ، دەمەوی وەلامی دوا یین قسەکانی ئەومەلا بەرین بدەمەو . هۆکاری ئەوێ و دارودەستە ی حاجی و مەلا و مامۆستا و ئیمام

ههزله ئیمه ی سهگ ناکهن بۆ هه موتان دیار و ئاشکرایه . به گویره ی من کیشه که ئه گهریته وه بۆ ئه وه ی واده لێن ، جارێک پشیله یه که له سه ر چمکی عه باکه ی پیغه مبه ر نووستبوو ، پیغه مبه ریش بۆ ئه وه ی که پشیله که له خه وه لئه ستیت چمکی عه باکه ی خۆی برپوه . پیویسته ئه وه بلیم که له گه ل ئه وه ی که سپله یی ونان کویره ی ئه م هه یوانه بۆ هه موان روون و ئاشکرایه ، که چی ئه وه هه لسه وکه ته ی به رامبه ر ئه وان ده کریت به رامبه ر ئیمه ئه نجامنا دریت ، له به ر لیکدانه وه ی هه له و ناراستی ئه و ماموستا ئاینیا نه ی که واگووتایه نه : له به ر شه ره بیکوتاییه کانی سه گه کان به رامبه ر پشیله کان، پیغه مبه ر هه زه ی له جه ماعه تی سه گ نه کردوه ، هه ر له به ر ئه وه ش تاوه کوو ئیستا نه یانه یشتوو هه بجینه ناو هه وشه ی مرگه وته کان و ده لێن که ده سنویر ده شکینین و به ده سه کی گسه که دریزه کان لیمان ده دن .

ئهمه وه ی یه کیه که له جوانترین سووره کانی قورئان ، یعنی سووره ی (که هه ف) تان به بیر به یئمه وه ، ئه وه ش له به ر ئه وه نییه که وا له م قاوه خانه جوانه دا که سیه که له خویندوه ی کتیب قورئان دوور بێ و بێ کتیب بێ ، به لکو ته نیا له به ر ئه وه یه که وا به بیرتانی به یئمه وه .

له ناو ئه م سووره یه دا باس له هه وت گه نه چ ده کریت که وا له ژیا نی بوتپه ره سه تی بیزار ده بن و په ناد ه به نه ناو ئه شکه وتیه و له وه ی بۆ خو یان ده خه ون ، خودای گه وره ش هه ریه که و مۆریه که له گو ییان ده دات و بۆ ما وه ی سیسه دونۆ سا ل ده یان خه وینی .

کاتی که له خه وه هه لده سه تن ، یه کیه که له وانه ده چیته ناو شار و تیکه لاوی مرۆقه کانی ئه وه ی ده بی . به پاره که ی ده سه تیه وه که باوی نه ما بوو ئاشکرا ده بییت و پیی ده زانن و سه ریا ن سوور ده مینی . هه ر چه نده که هه دیشم

نییه ، به لام ده مه وه ی له م سووره یه دا ئه وه تان به بیر به یئمه وه که چۆن مرۆقه گریداوی خودای خۆده مینیته وه ، خوداش به ویستی خۆی تیپه رش بوونی زه مانی به خه ویکی شیرینه وه پی نیشان ده دات . له نایه تی هه ژده یه می ئه و سووره یه دا باسی سه گی که ده کریت که وا له به ر ئه شکه وته که دا خه وتبوو ، ئه وه ش شتیکی ئاشکرایه که کاتی که ناوی که سیه که له قورئاندا باسی لیه و کرابییت ئه و که سه شانازی پیوه ده کات ، منیش وه کوو سه گی که شانازی به ئه م سووره یه وه ده که م وئومیدم لای خودا وایه که ئه م سووره یه یه عه قلی ئه و ئه زرومییا نه ی وا به دوژمنانیا ن ده لێن تووتکه سه گ ده یئنیته وه سه ر خۆی . ئه گه ر وایی ئه و دوژمنایه تیه بۆچی ده بی دستنویژتان له ئیمه مانان بشکی ؟ بۆچی کاتی که چمکی که وا که تان به ر ئیمه ده که وه ی یه که سه ر ده یشوون ؟ کاتی که سه گی که قابله مه یه که بلیسیته وه ، یان قابله مه که فه ری ده دن یان وه کوو به ده سه تیه ی پاک خاوینی ده که نه وه ، له وانه یه بیده ن به پشیله یه که که بلیسیته وه . کاتی که مرۆقه کان ژیا نی کۆچه ریا ن به جیه یشت وه ده ستیا ن له گۆند و لادی به ردا و به ره و شاره کان رو یشتن ، سه گه کان ده سه ته پا چه بوون و بیچاره مانه وه . به ر له ئیسلام ناوی یه کیه که له مانگه کانی سا ل به ناوی سه گه وه بوو ، که چی دوا ی ها تنی ئیسلام سه گ بوو به نه گبه تی و نه ها مه تی . هه ر چه نده که من ئه مشه و تووشی خه فه ت بووم ، به لام له راستیدا نامه وه ی دو سه ته نازیزه کانم دلگیربن ، من خۆم ته نیا له وه نار ه حه ت ده بم که وا "مه لا ئه فه نی" به خرا پی باسی قاوه خانه که مان بکات . زۆر هه ز ده که م بزانه که ئه گه ر پیی بلیم باوکت نا دیاره و توخمه زۆلی چی ده فه رموی ؟ پییا ن وتم : تو چ جو ره سه گیکی ؟ چغه ! بۆچی زما ندریژی ده که یه ت و قسه به ملا ئه فه ندی ده لینی ؟ له وه ده چی که له به ر ئه وه ی وا

بالۆره بیژه که وینهکتهی بهسەر دیوارهوه هه‌ل‌واسیوه و وادهزانی که ده‌تپا پێزی ، له‌خۆبایی بووی .

حاشا ! وه‌له‌ی زماندریژی ناکه‌م ، خۆتان باش ده‌زانن که من له‌سه‌گ بوونی خۆم و له‌وه‌ی وا وینهکهم له‌سەر کاغه‌زێکی گه‌وره و هه‌رزان کیشراوه دلگیرنیم . من له‌وه ناره‌حه‌تم که‌وا ناتوانم له‌قاوه‌خانه‌که‌دا قاوه بخۆمه‌وه . ئیمه‌ مانان خه‌می قاوه‌و قاوه‌خانه‌که‌مان ده‌خۆین ، که‌چی ئه‌و هه‌یج

سه‌یری من بکه‌ن ، وه‌ستاکه‌م له‌ناو قاوه‌دانه‌که‌دا قاوه‌م پێده‌دات . ناخر بلی وینه چۆن قاوه ده‌خواته‌وه ؟ هه‌یج مه‌لین ، سه‌یرکه‌ن بزانی ئه‌و سه‌گه چۆن مَلَق به‌ مَلَق ئاو ده‌خواته‌وه . ئۆی چه‌نده خۆش بوو! چه‌ندم پێ‌خۆش بوو، گه‌رمی کردمه‌وه . چاوه‌کانمی بریقه‌دارتر کرد و می‌شکمی کرده‌وه ، سه‌یرکه‌ن بزانی چی هات به‌می‌شکمه‌دا .

لۆردی وه‌نیز (ئیتالی) ، ده‌یان تۆپ پارچه‌ی ئاوپیشمی چینی و سه‌دان قاپی جوړاو جوړی به‌گولێشین نه‌خشی‌نراوی به‌هه‌دییه ناردوه بوو ((نورحه‌یات سولتان)) ی کچی پادشاکه‌مان . نه‌زانن چی تری بوو ناردوه ؟

سه‌گیکی فه‌ره‌نسی بوو ناردوه که‌پرچه‌کانی له‌ ئاوپیشم ده‌چی و له‌پرچه‌کانی گیاندارێ سیمپیش نه‌رمتره ئه‌م سه‌گه زۆر به‌ناز بوو ، جلیکی سوری ئاوپیشمی هه‌بوو که له‌کاتی چه‌قان و جووتبووندا له‌گه‌ل سه‌گی ترده‌ه‌رینه ده‌هینا . با له‌ به‌ینی خۆماندا بی‌ت سه‌گیکی براده‌ری خۆم له‌گه‌لیدا جو‌ربوو بوو هه‌ربۆیه من باشده‌زانم که‌چۆن بووه . له‌فه‌ره‌نسا هه‌موو سه‌گه‌کان جل له‌به‌رده‌که‌ن . جارێک ژنه ناسکوڵه‌یه‌کی فه‌ره‌نسی چاوی به‌سه‌گیکی ده‌که‌وی که جلی له‌به‌رده‌نا نه‌بووه ، ئیدی نازانم له‌وانه‌یه چاوی به‌شتی سه‌گه‌که‌وتبێ که‌وتوبه‌تی : هه‌ی پۆ له‌م سه‌گه ! خۆ پرووته ! و

یه‌کسه‌ر ده‌که‌وی و له‌هۆش ده‌چی . له‌ ولاتی گاوره فه‌رنسییه‌کاندا هه‌رسه‌گیکی خاوه‌نیکی خۆی هه‌یه ، زنجیریکی ده‌که‌نه ملی ئه‌م سه‌گه بیچارانه‌و کۆلان به‌ کۆلان به‌دوای خۆیاندا ئه‌یانگیڤرن . له‌دوایشدا به‌زۆر ده‌یانبه‌نه‌وه ناو مال و جیگای خه‌وی خۆشیانه‌وه ، له‌هوش خراپتر ئه‌وه‌یه که‌وا ناهیلن بۆنی پێستی سه‌گی تریش بکات و دوو به‌ دوو پیکه‌وه بگه‌رین . ئه‌گه‌ر له‌شه‌قامه‌کاندا یه‌کتر ببینن ، ته‌نیابه‌ زنجیره‌که‌ی ملیانه‌وه به‌چاویکی خه‌ماوییه‌وه له‌یه‌کتر ورد ئه‌بنه‌وه به‌س . ئیمه‌ش له‌ کۆلانه‌کانی ئه‌ستانبووندا به‌ده‌سته‌و به‌گه‌ل پیکه‌وه ده‌گه‌رین . له‌هه‌ر جیگایه‌که‌دا که ئاره‌زوومان لێی بی پرخه‌ی لێده‌ه‌ین و پالده‌که‌وین ، بۆ کوی‌که‌ و یستمان لێی بوو ده‌رۆین ، هه‌زمان له‌ کێ‌بی گازی لێده‌گرین . گه‌رچی خۆ ئه‌مانه‌ شتانیک نین که‌وا عه‌قلی ئه‌و گاورانه‌ بری پێبکات . له‌ لایه‌کیتیشه‌وه لایه‌نگرانی مه‌لا ئه‌رزووومییه‌که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که دژایه‌تی گاوره‌کان بکه‌ن گوشت فری ناده‌نه ناو کۆلانه‌کان بۆ ئه‌وی که ئیمه‌ بیخۆین ، با به‌ راشکاوی ئه‌وه به‌هینمه‌ سه‌ر زمان که دوژمنی سه‌ره‌کی ئیمه‌ خودی گاوره‌کانن . هیوام وایه کاتیکی که ئه‌و پرسیواینه ئیعدام کران ، برای جه‌لاد بانگمان بکات بۆ ئه‌وه‌ی که ئیمه‌ش چه‌ن پل گوشت بخۆین . تاوه‌کوو بی‌ت عیوره‌ت و په‌ندی لێوه‌بگردریت . له‌دوایشدا ئه‌وه‌تان پێده‌لین که خاوه‌نه‌که‌ی جارنم ، پیاویکی زۆر چاک و به‌عه‌داله‌ت بوو ، شه‌وان ده‌رۆیشتن بۆ دزی من ئه‌مواراند و ئه‌ویش قورگی قوربانیه‌که‌ی ده‌برێ ، به‌م شیوه‌یه ئیدی ده‌نگی لێده‌بێ و نووزه‌ی لێوه‌ نه‌ده‌هات ، له‌به‌رامبه‌ر کرده‌وه‌که‌ی مندا ، گوشتی تاوانبه‌ره‌که‌ی ده‌هه‌نجنی و ده‌یکولاند و ده‌یدا به‌ من . من هه‌ز له‌ گوشتی خا و ناکه‌م ، ئه‌گه‌ر خوا مه‌یلی بی‌ت ، جه‌لاده‌که‌ی ئه‌و مه‌لایه‌ش ئه‌وه‌ی له‌ بیر

ناچی ، چونکه نامهوی به خاوی گۆشتی ئەو پیسه بخۆم و له دوایدا تووشی زگ ئییشه و خراپ بوونی معیده بيم .

((له دواید پیم ئەلین پیاو کوژ)) (4)

ئەگەر تۆزیک بەر لهووی ئەو بوودەلەیه بکوژم بیانگوتبایه که تۆ کهسیک دەکوژی ، هیچ پروام نەدەکرد هەر بۆیه جار جار کردەوه کهم وه کوو عاریانهیهک دور دەبیتهوه و دەچی ، جاری واش هیه هیچ هەست ناکەم که کهسیکم کوشتبێ . ئەوه بۆ چوار پۆژ دەچی که "زەریفی" برای خۆم کوشتوو تۆزیک پیی راهاتووم . بەر لهووی ئەو پیاوه بکوژم، زۆر خوازیاری ئەوه بووم که کیشهکه چارهسەر بکەم ، بەلام بەزووی تیگەیشتم که ریگا چارهیهکی ترم نییه ، هەر بۆیه ئەو کارەم ئەنجامدا و هەموو بەرپرسیارییهکم گرتە ئەستۆ و لەبەر بوختان و تۆمەتی کابرایهکی بپرهوشت هەموو کۆمەلەیی وینەکیشانم خستە مەترسییهکی گەرەوه .

سەرەپای هەموو شتیکی ، راهاتن بە پیاو کوژی شتیکی ناسان نییه ، لەمالهوه ئارام ناگرم ، لەدەرەوشدا ئارام ناگرم ، لەکۆلانەکانیشدا هەر بهو شیوهیهم ، لەم کۆلانەوه دەچمه ئەو کۆلانەکهی تر بەم شیوهیه دهگهमे ناخرین کۆلان . کاتیکی که لهگهڵ مرۆقهکاندا پرووبه پروو دەبمهوه ، یهکسهر تیدهگهه کهوا مرۆقهکان تهنیا لهبەر ئەوهی کهوا ههلیکی باشیان بۆ نهرهخساوه بۆ ئەوهی که تاوان ئەنجام بدەن و پیاو کوژی بکەن ، خۆیان بەبیئاوان و دور له ههله دهزانن .

لهبەر ئەو کیشه بچووکهی کهوا له پرووی چارهو شانسهوه تووشم بووه ، هیچ کات ناتوانم پروا بهوه بکەم که مرۆقهکانی تر لهمن باشتر و بهرەوشترن

. هندیك لهوان لهبرئهوهی وا هیشتا توشی تاوان و نهجامدانی پیاو کوژی نهبوون ، خویان به کهسانیکی خاوهن نیازی باش دهبینن و پرومهتیکی گه مزهیان ههیه . چوار رۆژ دواى ئهوهی ئه و بیچارهیه م کوشت تیگه یشتیم که ئه و تیشکهی وا له رۆحی مرۆقه کانه وه دهگه پیته وه پوخساریان ئه وه م پینیشاندادهات که هه موو کهسیک له رۆحی خۆیدا پیاو کوژیکی شاراوویه و ئه وه شم بۆ پروون دهکاته وه که ته نیا گیل و گه مزه کان بیتاوانن . بۆ نمونه : رۆیشتمه ناو قاوه خانه کهی پشتی بازاری ئه سیره که وه و قاوه یه کم خوارد وه ، دهر وونمی گهرم کرد وه ، وه کو هه موو کهسیکی تر منیش ته ماشایه کی دوا وه ی خۆم کرد ، وینهی سه گیکم به سه ر دیواره که وه بینى ، ده تگوت که ئه و چیرۆکمان بۆ ده گپیته وه ، گویم له قسه کانی بالۆره ویزه که دهگرت و پیده که نیم ، له پر چاوم به پیاویک که وت که له ته نیشتمه وه دانیشتیبوو که به باشی سه رنجم دایه نیگای چاوانى ، یه کسه ر تیگه یشتیم که ئه ویش وه کوو من پیاو کوژه .

ههسته کانیم خۆینده وه ، ئه ویش وه کوو من به قسه ی کابرا پیده که نی . وه کوو برایه ک دهستی خستبووه پال دهستمه وه ، په نجه کانی له کاتی هه لگرتنی په رداخه که دا ، زۆر جووله یان ده کرد . نازانم خه تای په نجه کانی بوویان وه کوو له بهر بی ئارامی کابرا وایان ده کرد به لام ئاشکرا بوو که ئاسووده نییه ، ئه ویش له من ده چوو . له نا کاو گه رامه وه و سه یریکى ناوچاوانیم کرد ، یه کسه ر ترسا و په نگی تیگچوو ، قاوه که ی دهستی پرژا . هه ر له و کاته دا کابرایه کی ناسیاوی ها ته لای و چپاندی به گوئییه وه و وتی : لایانگرانی "مه لا هوسره ت" هیرش ده که نه سه ر ئه م قاوه خانه یه !

چاویکی لیداگرت و بیدهنگی کرد . ئه و ترسه ی واله دللی ئه واندا هه بوومیشی داگرت .

کهس بر وای به کهسی تر نه بوو ، هه میشه چاوه پروانی سووکایه تی وناپیاوی له کهسی به رامبه ر خۆیه وه ده کرد .

هه وا ساردی کرد وه ، به فر له گوشه ی کۆلان و له بن دیواره کاندای جیگای خۆی گرتبوو ، چاوچا و نابینی ، له م تاریکییه کویره دا چاوه کانم پرگا نادۆزنه وه ، به هه ست پرگای بهر پییم ده دۆزمه وه . له و مالانه ی که وا ده رابه کانیان باش کیشاوه ته وه و ده لاقه کانیان به تخته ی ره ش داگرتوه دیسان له کونیکى بچکۆلانه وه تیشکی چرایه کی کز وه نیوه گیان خۆی ئه دزیته دهر وه و له ناو به فره که دا په نگ ئه داته وه . زۆر جار هه چ

رووناکی و تیشکیک به دی ناکه م ، جاری واش هه یه که گوئی له دهنگی تیلاى پاسه وانه کان ده گرم کاتی که له بهردی ده دن ، ئه وسا پرگای خۆم ده گرم و ده پوم ، کاتی واش هه یه له نیوه شه وانى کۆلانه ته نگ و تاریک و ترسینه ره کانی شاردا ، زۆر ده ترسم و واهه ست ده که م که تیشکیکی دهرئاسایی و سه رسو پر هینه ره له سینمه وه دهر ده چی و له نیوان دارو شوینه خراپ بووه کانی شاری ئه سته نبوولدا تارمایی و خیوی بیخیرم دینیته پیش چاوو زۆر جاریش له مالانه وه یان دهنگی منگه منگی نا ئومیدانه ی کهسیک بهر گویم ده که وئى ، یان وه کوو دوا به دواى یه که دهنگی کۆخینی نه خۆشیک ده بیسم ، هه ندیک کهس که لوتیان ده سپن دهنگیان ده گاته ناو کۆلانه که ، هه ندیکیش خه و ده بینن و له خه ونه کانیا ندا قسه ده که ن ، جار جاریش هه ندیک ژن ومی برد له پیش چاوی منداله کانیا ندا شه پر ده که ن و منداله کانیشیان له بهر ئه و ناژا وه یه تیر تیر ده گرین و فرمیسک ده پرین .

ژیانی پر له ئاسوودیهی و دلخوشییه کهی خووم بهر له پیاو کوژییه کهم دیتهوه یاد . بۆ کهیف و خوشی دهرویشتم بۆ قاوهخانه و گویم له قسهکانی بالۆره و یژهکه رادهگرت . دوستانی وینهکیشم کهوا تهمنیکم لهگهلیاندا تیپهپر کرد بوو ، دههاتن وهه موو شهویک پیکهوه له قاوهخانهکهدا دادهنیشتن له دواي کوشتنی ئه و گه مژهیهی کهوا له مندالییهوه پیکهوه بووین و کاری رازاندنه وهمان دهکرد ، نه مدهویست هیچ یهک له هاو پیکانم بیینم .

براده رهکانم له کاتی بهیهک گه یشتندا دهستیان به ورته و بۆله دهکرد ، هه ره بهر ئه وه نه مدهویست که بیانیینم . به زمی ئه م سه ره گه رمییه پرسوایه شتانیکی تیدا هه بوو که به گویرهی من نه بوون و دهیانخسته ناو شه رمه وه ، بۆ ئه وهی که تانه و ته شه رم لی نه دن نه لێن که لووتی به رزه چه ن وینه یه کم بۆ کابرای بالۆره و یژه کیشا بوو ، به لām بۆ به خیلی بردنه وه هه قیان پیده دم ، چوونکه له تیکه لāو کردنی رهنگ و کیشانی جه دوه لدا و له هه لبرژاردنی بابهت و کیشانی رۆخساره کانداهه ره وه ها له گونجاندنی جه نجالی شه پر و نیچیر و دانانی حه یوانه کان و پاشاکان له گه ل که شتی و ئه سپ و مهیدانی شه پردا له هه مویان باشتر بووم . له دروستکردنی وینه ی عاشقان و له گونجاندنی رۆحی شیعر له ناو وینه کانداهه و له رازاندنه وه و جوانکاریدا مامۆستای هه موویان بووم . ئه مانه بۆ له خۆبایی بوون و له خۆتاریف کردن باس ناکه م ، به لکو بۆ ئه وه یه که له من تیبه گه ن ، چونکه له گه ل تیپه پر بوونی زه ماندا به خیلی بردنه وه و رهنگی وینه کیشان شتانیکن که له ژیا نی کابرایه کی وینه کیش جیا ناکریته وه . ئیستا که به ریگادا ده چم ، وه کوو جارن دلته نگ و ناناسووده نیم جارنا جار چاوم به نیوچاوانی پاکی

برایه کی دینی ده که ویته و له بهر خوومه وه ده لیم " ناخو ئه گه ره ئیستا بیر له پیاو کوژی بکه مه وه تیده گات که من پیاو کوژم ؟ هه ره له بهر ئه وه ش یه کسه ره بیر له شتانی تر ده که مه وه ، وه کو چۆن له نویره کردنی کاتی جوانیدا بیرم له ژنی جوان ده کرده وه وه به شه رمیکی زۆره وه به خوومدا ده چومه وه . ئیستا خراپه یی و پیاو کوژی خووم له بیر ده به مه وه ، به لām ئه وسا هه رگیز ژنه جوانه کانم له بیر نه ده چوه وه . ئه و شتانه که وا باسی ده که م په یوه ندی به مننه وه هه یه . ئه گه ره شتیکم به خه یالدا بیته ئیوه یه کسه ره تیده گه ن ، ئه مه ش ده بیته به هۆی ئه وه ی که من وه کوو بکوژیکی نادیار و ناسراو نه مینمه وه و بنا سریم و به ده سته وه بدریم و له دواشیدا سه رم بتاشن دادکاییم بکه ن . یارمه تیم بدن با هه مو شتیکتان بۆ نه درکینم وه هندیکیش بۆ خووم به یلمه وه ، چونکه که سانیکی وه کوو ئیوه که خاوه نی رۆحیکی ناسک و هه سته وه رن ، ده یانه ویته وه کوو گه ران به دواي شوینه پییه کدا به ریگای وشه و ره نگه کانه وه بین و بمرۆزنه وه . ئه وه ش ده مانه ییته وه سه ره ئه و شیوازه ی وا ئه مرۆ باوه ، ئایا هه ره وینه کیشیک به پیی پرهنسییه کانی خۆی خاوه نی ده نگ و رهنگیکی تایبه ته ؟ بۆ نمونه با باسی وینه که ی پیروگه وه ی ئوستاده کان و مامۆستای رازاندنه وه وه سته به هزاد بکه ین ، ئه و وینه یه وینه ی تاوان و پیاو کوژی و خراپه کارییه هه ره بۆیه له گه ل وه زعی مندا باش ده گونجیت . باسی شانزاده یه کی ئیرانی ده کات که وا له شه ری ده سه لاتدا گیانی خۆی له ده ست ده دات . چومه ناو کتیبخانه که وه سه ره اتی خه سره و شیرینم دۆزییه وه که نه وه د سا لبه ره له ئیستا به ده سته هه راتییه کاندزوستکرا بوو . شایانی باسه که ئه مه کتیبه که ی " فیرده وسی " نییه به لکو نوسراوه که ی " نیزامیه " . هه ره دوو دلداره که

له دواى به سهر هاتىكى سهخت و دژوار دهگه نه يهك ، خهسرهو له يهكهم ژنى خوئى كوړيكي به ناوى ((شيوه)) ههبوو كه له شيتان دهچوو ، شيوه چاوى برىبووه تهختى دهسلات وژنهكهى باوكى . نيزامى دهلى :

بؤنى دهى نهم كوپه وهكوو هى شير پيس بوو . ريگهيهكى دوزيبهوه و باوكى نهسير كرد و دهسلاتى گرته دهستى خوئى . شهويك پويشته ناو ژوروى خهوى باوكيبهوه و پويشته سهر سهرى باوكى و خنجرهكهى دهرينا جهرگى باوكى برى . خوئى باوكى تا بهيانى دهپژا و ورده ورده گيانى له دهستدا ، شيرينيش بهناسودهيبهوه له پاليدا خهوتبوو . وينهكهى ماموستا بههزاديش وهكوو نهم چيروكه ، ترسيكى گهورهى له خودا هشاردا بوو ، وابير بكهنهوه كه له تاريخايى شهودا ههلهدهستى ، چاو چاو نابينى ، ترسى نهوهى كه كهسيكى تر له ناو ژوروهكهدا بى له دلته دهنيشى ، نهو كهسه به دهستىكى خوئى قورگى ئيوه گرتهوبه دهستهكهى تريشى خنجرىك ، ئاى كه ترسناكه ! وهستايهكى باش ديوارهكى دروستكردوه ، چوارچيوه پهنجرهكان زور جوان دروستكراون ، پهنگى قيره بيدهنگهكهى قورگه گوشراوهكان له پهنگى قالييه سورهكه دهچيت ، پياوكوزهكه به پيى پهتبييهوه دپته سهر ليفهكانتان و دپت بو نهوهى بتانكوژى ، ليفهكه گولى زهره و جوانى پيوهيه ، له لايهكهوه جوانى پهسمهكه دهبينى و لهلايهكيتريشهوه نهو ژوروى كه تييدا دهمرى ، يهكسهر جوانى نهو دونيايهت بهخهيالدا دپت كهوا بهجيى دپلى ! بهلام جوانى دونيا و جوانى وينهكه ، ههقيان به سهر مردنى تووه نييه . تهنانهت نهگهر له كاتى مردنیشدا ژنهكشت له ژورور سهر تهوه بيت ، ديسان ههست به تهنيايى دهكهيت . بهلام كاتيك كه تهماشاي وينهكهدهكهى ،

يهكهم شت واتاكهيه كهوا بهخهياالدا دپت ! بيست سال بهر له ئيستا ئوستاديكى پير بهدهسته لهرزوكهكهى خوويهوه نهم كتبيبهى وهركرت و گوتى نهمه هى بههزاده ، بهلام ئيمزاي پيوه نهبوو !

بههزاد خوئى دهيزانى كه ئيمزاي لينه دراوه . وستا پيرهكه دهگوت : بههزاد له بهر شهرم و توورههه نهم ئيمزايهه نهكردوه . هونهرى راستهقينه نهويه كه بتوانى شتيكى دهگمهن بكيشى و ناسنامهو شوينه دهستى خوئى پيوه نهمه نيى . قوربانيهكه هوئى گيانى خوئى ليها تيوو ، گرتم و به شيوهيهكى زور خراب كوشتم ، بو نهوهى كه دلنيا بم هيچ شوينه دهستىكم به جينه هيشتووه ههمو شهويك سهردانى جيى ناگرهكهم دهكرد . بهلام ورده ورده بپرم له كهموكوپيهكانى خوم لهبارهى شيوازهوه كردهوه ، نهو شتهى كه به شيوان ناوى دهبن ههر نهويه كه شوينه دهستمان ده دوزيتهوه . نهگهر پوئشنايى بهفرهكش نهبايه ديسان ههر نهم جيگايهه ده دوزيبهوه ، ليهدا كهسيكم كوشتبوو كهوا بيست وپينچ سال هاوپريم بوو . بهفر ههمو نهو شتانهى كهوا بييت به شيوان و ئيمزاي من سرببووهوه نهمهش نهوه دهسهلميني كهوا خوداش له بارهى شيوان و ئيمزاه وهكوو من و وهستا بههزاد بير دهكاتوه . چوار پوژ بهر له ئيستا نهو بىعهقله دهگوت ! نهمه تاوانيكى گهورهيه ، نهگهر ناگامان لينهبايه خودا پهحمى به كومهلگاي وينهكيشان نهدهكرد . نهو شهوهى كه لهگهل زهريف نهفهنديدا هاتبووينه جيگا سووتارهكه ، هيشتا بهفر دهستى پينهكردبوو ، دهنگى لوره لورى سهگيكان له دوروهوه دهبيست ، وتى بوچى هاتووين بو ئيره ؟ نهتهوى چيم پى نيشان بدهى ؟ وتم ! نهوه چاله ناوهكهيه ، دوو ههنگاو لهولاتريش پارهكهم تييدا

شاردۆتوه ، ئەگەر قسه بۆ کەس نەکە ی زۆرخۆشحال دەبم . بە دەسته پاچەییەوه وتی : کەواتە لە پێشدا دەتزانێ کە چیدەکە ی ؟ بە درۆیە کەوه وتم: بە ئێ دەمزانی . وتی : ئەزانی ئەو وینەیهی کە کیشاوتە ، تاوانیکی گەورە ی تێدا یه ؟ کوفریکە و کەس جەسارەتی ئەجامدانی ئەو ی نییه ، لە ئاگری دۆزەخدا دەسووتی ، منیشت کرد بە شەریکی خۆت . کاتی کە ئەمانەم بیست ترسیکی زۆرم لێنیشت .

لە بەر چی هەموو کەس برۆی پێدەکرد ؟ چونکە ئەم قسانە هیژیکی پراکیشەری تایبەت بە خۆی هەیه و بتهوی و نەتهوی ، هەر راتدەکیشی . لەملا و لەولا لەسەر کتیبە شاراوەکە ی زاوا و ئەو پارەیهی کەوا دەیدا قسهی زۆر دەکرا ، وەستا عوسمانی سەرۆکی وینەکیشانیشت نەفرەتی لێدەکرد ، ئەو تۆمەتانە ی کەوا هاوڕیکەم لەزاوای دەدا ، شتانیکی راست بوون ، بەلام ئاخۆ چەندە پاک ی و یەکرەنگی دۆستانە ی تێدا بوو ؟ ئەوهم بۆ دوپاتکردهوه کەوا هەندیک لە قسهکانی دەبنە بە هۆی ناکۆکی و دووبەرەکی وجیاوازیمان ، قسهیهکی برد و هیئا ، بەلام ...

نەیتوانی بیكات!

دەتگوت دەورانی شاگردیمانە و دەیهوی خراپەکارییهکی من لە وەستا عوسمان بشاریتەوه ، چاوهکانی زەق کرد بوو ، ئەو کاتە برۆام دەکرد کە قسهکانی لە پرووی دلسۆزییهوه بیست ، بەلام لە راستیدا هیچ کات نەمدەویست کە حەزی لیبکەم ، چونکە هەموو شتیکی بۆ هەر کەسیک دەگیرایهوه . وتم : بەو بی شەرمییانەتهوه ناچار ی هەندیک شتی خراپم مەکە ، جوانکاری دەکین ، کەنارەکان دەپارزینینەوه جەدوول دەر دەخهین ، پویەلهکان زیاروی دەکین ، وینە ی جوان دەکیشین ، ئەوه سالانیکی دریزه

کەوا راسیاردە وەر دەگرین و جیبەجیبی دەکەین ، پیمان دەلین : وینە ی شا ، ئاسک یان کەشتییە کە ئاوهها یان بە شیوهیهکی تر دانی ، ئەم جارەش زاوای بەرێز گوتی : لە ناو ئەمانەدا وینە ی ئەسپیک بکیشە . سی رۆژ خەریکی وینە کیشان بووم ، وەکوو ئوستادیکی کۆنە کار ، سەدان جار لە سەر لاپەرە ی سەمەر قەندی وینە ی ئەسپیکم کیشا و لیبورد بوومەوه کەچی تینەگەیشتم واتاکە ی چیه . لە ژیر کزە با ی مانگە شەویکدا لیبوهرگرتم و لە بەر رۆشنایی مانگە شەوه کەدا تەماشای کرد .

وتم : ئوستادەکانی "شیراز و هەرات" دەلین : بۆ ئەو ی کە بتوانی وینە ی ئەسپیک بکیشی ، پبویستە پەنجا سال وینە ی بکیشی و لە دوايشدا لە ژیر تاریکایی شەودا ئەو وینە ی بکیشی . چونکە لە دوا ی پەنجا سال پیاو کویرایی دادی و دەستی بە کیشانی ئەسپیکە رادی . چاوهکانی وەکوو کاتی مندالی پاک و بیگەرد بوون ، سەرنجی دابوو سەر وینەکان . وتم : وینە ی کەمان پێراده سپین و دەلین : ئەسپیکمان بۆ بکیشن ، ئیمەش وەکوو ئوستادیکی کۆنە کار وینە کە بە هەموو جوانی و نەینییەکانیەوه دەکیشین ، لە دوا ییدا کەس مافی ئەو ی نییه کە ئیمە تاوانبار بکات . وتی : نازانم ، ئەمە راستە یان نا ؟ " بەلام ئیمەش بەر پرسیارین و ئیرادە ی تایبەت بە خۆمان هەیه ، من لە خوا زیاتر لە کەس ناترسم و ئەویش بۆ دۆزینەوه راستی و ناراستی مێشکی پێداوین " . وەلامە کە ی لەجیبی خۆیدا بوو ، بە عەرەبی وتم : خوا هەموو شتیکی دەبینی و ئاگاداری هەر شتیکی ، ئەزانی کە من و تۆش ئەم کارەمان بە نەزانی کردوه . حەزرتی پادشا لە پشتی ئەم کارەوهیه ، تۆ راپورتی زاوا بەکیی دەدە ی ؟ بیدەنگ بووم ، لە بەر خۆمەوه بیرم کردوه و وتم : ئایا بە راستی مێشکی ئەم کابرا کای تێدا یه ،

یان وهکوو له بهر ترسی خودا خوینساردی خوئی له دستداوه و شتی ههلهچه و پهلهچه دهلی؟

له پال چاله ناوهکهدا پراوهستا بووین ، چاوم به چاوهکانی دا ههلتوقی یهکسر زانیم که ترساوه . بهزهیییم پیداهاتهوه ، به لام کار له کار ترزا بوو ، بوئهوهی بتوانم بهلمینم که ئەم پیاوه ترسهنوکه کهسیکی ریسوايه دوغایهکی زورم کرد . وتم : دوانزه ههنگاو بزیمیره و زهوییهکه ههلتوئه . وتی : نهی دوايي چیدهکین؟

وتم : چارهمان نیه ، به زاواکهمان دهلیم که وینهکهمان بسوتینی ، نهگهر جهماهتی "مهلا هوسرهت" پییمان بزانت ، له ناومان دهبن و وینهکیشخانهکesh دادهخن ، کهسیان لیدهناسی ؟ نیستا نهو پارهیهم لیوهریگره تا وهکوو دلنیا بم باسی نیمه لای نهوان ناکهی . وتی : پارهکه لهناو چیدایه ؟ . وتم : گۆزهیهکی کونی ترشی لهوییه ، هفتا ئالتونی " وهنیزی " تیدایه . نازانم چون ئەم گۆزهیهم بهعهقلدا هات . به لام شتیکی وامگوت کهیهکسر برپوای کرد ، یهک به دواي یهک دهستی به ژماردنی ههنگاوهکان کرد . بهمجورهش زانیم که خودا لهگهڵ مندایه .

ئهم دوستهی کاتی شاگردیم زور تهما کار بوو ، دوانزه ههنگاوهکه هاتهوه یادم ، ژیر خوئکه ، ئالتون و مالتونی تیدا نهبوو ، نهگهر پارهم پینهدابایه بهدبهختی دهکردین ، له پر ویستم وهکوو دهورانی شاگردی باوهشی پیدابکهم و ماچی بکهم . بهلام سالان لهیهکتری دوری کردبووینهوه ، نهی باشه خوئکه به چی ههلهکه نین ، به نینوک ! ئەمانه ههومی له چاو تروکانیکدا هات به میشکدا . هیشتا نهگهیشتبوه

ههنگاوی ههشتهم که بهردیکی گهرهم له پال چاله ناوهکهدا ههنگرت و بهرا کردن پیی گهیشتم و بهههر دوو دهستم بهردهکهم بهسهری دا .

ئوهنده به قورسایي لیما که وامزانی له سهری خووم داوه ، بهزهیییم پیداهاتهوه بهلام دهویست کهکاری

تهواو بکهم . چونکه لهزهویدا دهستی به له رزه لهرز کرد بوو ، کی بییت ههروا دهکهویته ناو خرۆش وههچوونه وه ! ماوهیهکی بهسهردا چوو ، لهدواي نهوهی که خستمه ناو چاله ناوهکه ، تازه تیگهیشتم کاریکم کردوه که شایسته و شیاوی کابرایهکی وینهکیش نهبووه

((من زاواکه تانم)) (5)

من زاوا بهریزهکهی رهشهم ، خه لکیتریش هه بهکاکی زاوا بانگم دهکن ، کاتی خوئی دایکی رهشهم دهویست کوپهکهی وهها بانگم بکات . سی سال بهر له نیستا ، کاتیک که رهشه هاتوچوئی مالی نیمهی دهکرد خانوهکهمان له پشتی کۆشکی سپیییهوه له ژیر سیبهری دارهکاندا بوو ، هاوینان ، که من و مهحمود پاشا دهرویشترین بو سهفه رهشه و دایکی دههاتنه مالی نیمه و لهوی دهمانهوه . دایکهخوا لیخوشبووهکهی رهشه خوشکی گهرهی هاوسه رهکهی من بوو . زستانان که دهگه پامهوه بو مال

دهمینی که دایکی ره شه و ژنه که ی من باوه شیان کرد بوو به یه کا و دهگریان ، دیار بوو که دهردی دلیان پیکه وه کرد بوو . باوکی ره شه پیاویکی توورپه و بهد خوو بوو ، نهیده توانی له هیچ قوتابخانه یه کدا وانه بلیته وه ، ره شه له مندالیدا ته ماشای دهمی دایکی ده کرد ، بگریایه ، دهگریا ، پییکه نیبایه پییده که نی ، پییده نگبایه پییده نگ ده بوو ، هر چی بکردایه نه ویش ده یکرد و به ترسیکه وه ته ماشای من ، واتا زاوا که یانی ده کرد .

نیستا زور خوشنوودم له وهی که وا ده بینم بووه به پیاویکی خاوه ن بریار و گه وره بووه پیزی هیه . پیزیکی زور له من ده گری ، دهسته کانم ماچ ده کا و خه لآتم بو دینی جامولکه ی مه غولیم بو دینی و ده لی : "ئه مه ته نیا بو موره که به سوره که یه " ، له به رامبه رمندا چوار مشقی دها و ریگ و پیگ داده نیشتی . ئه مانه ته نیا شتانیگ نین که وا ئه وه دیه ویت ، به لکو شتانیگیشن که وا منیش دهمویست پییان بگم . شیوه ی رۆخساری له هی باوکی ده چوو ، بالابه رزه که ی و دهسته پرجموجوله که ی هر وه کوو هی باوکی بوو ، دهستی ده خسته بهر نه ژنوی و کاتیگ که من شتیگم ده گوت ، دهیگوت : تیگه یشتم ، گویم لیئانه ، به دلله وه ته ماشای نیو چاوانی منی ده کرد و به گویره ی قسه کانی من سه ری ده له قاند . کورپکی قورس و له سه ر خو بوو . ته مه نیگم تیپه ر کرد به لام تازه تیده گم که پیزی راسته قینه له دلله وه نییه ، به لکو له م سه ر دانه و اندنانه دایه !

دایکی له بهر نه وهی که ده یزانی داهاتوی کوره که ی له چاره ی مالی ئیمه دایه ، به به هانه ی جورا و جوروه ده هیئایه مالی ئیمه . له و سالانه دا تیگه یشتم که حه ز له خویندنه وهی کتیپ ده کات ، هر ئه مه ش بوو به هو ی نه وهی که وا زیاتر لیی نزیگ بيمه وه . خه لکیش ده یانگوت : ره شه

بووه به شاگردی کاکی زاوا "باسی وینه ی" ئاسو له ژووره وم بو ده کرد که به دهستی ئوستاده شیرازییه کان و به پیی نه ریتی تازه کیشر بوون . هر وها باسی نه وه شم بو ده کرد که زور که س وینه ی مه جنونی شهیدا و سه ر شیتان کیشاوه که وا له بهر عه شقی له یلا عه قلی له ده ستداوه رووی کرد و ته دهشت و سهرا ، هر وها تاریفی وینه که ی به هزادم بو ده کرد که وا چون مه جنونی له کاتی توورپه ی و چیشت لیئاندا کیشاوه و چو نیه تی ههسته کانی مه جنون له کاتی سیحره کاند و له نیو ژنه جوانه کاند ا رنگاوی کردوه . هر وها پییکه نیئاوی بوونی وینه ی نه و وینه کیشانم بو ده کرد که وا به بی خویندنه وهی هوئراوه کانی "نیزامی" وینه ی خه سه ره و شیرین یان کیشا بوو . دیاره نه و وینه کیشانه ی که به بی ویست و بی خویندنه وهی بابه ته کان وینه ده کیشن ته نیا بو پاره کار ده کن . نیستا باش ده زانم که ره شه پیاویکی ناگایه و ده زانی که بو نه وهی دلی مروقه له هونه ر و وینه کیشی نه نیشتی ، پیویسته وه کوو پیشه چاو له هونه ر نه کات و بو پهیدا کردنی پاره و ده سه لات ریگای تر بدوزیته وه ، بو نه وهی که کاتی به هاو بایه خی پیویستی به رامبه ر هوئره که ی نه بینی توورپه و دلنگه ران نه بی . نه و وینه کیشانه ی وامن ده یانناسم و وینه یان بو ده وله مه نده کانی "ئه سه ته نبوول" و "تاشرا" ده کیشا ، نیستا له ته وریزدا له هه ژاری و نا ئومیدیدا ژیان ده به نه سه ر ، نه وانه ی مه شه ده یش هر ناوه هان . ئه لین : وینه کیشانی حه لب له بهر هه ژاری و نه داری ده ستیان له دروستکردنی کتیپ بهر داوه و خه ریکی دروستکردنی وینه ی یه کروه لی و کیشانی وینه ی سهیر و سه مه رپه و پروت و قووت بو گه شتیارانی فه ره نسه یین .

به گویرهی ئەو شتانەى كهوا من بیستومه كتیبهكهى شا عەباس كهوا له كاتى پەیمانى ناشتیدا دایبوو به پادشا كهى خۆمان ، هەرله ئیستاوه پەروپووت كراوه وروپهلهكانى بۆ دروستکردنى كتیبى تر بهكار دەبرى . "ئەكبەر خانى" پاشای هیند ، دەیهوى كتیبىكى تازه و گهوره دروستبكات و بۆ ئەوهش پارەیهكى زۆر دەدات ، هەر بۆیه زۆریهى وینهكیش و خۆشوووسهكانى تەوریز و قەزوین و كارەكانى خویانیان بهجیهیشتوه و بەر و كوۆشكى ئەو شایه به پێكهوتوون .

رەشه له نیوان قسهكانى خۆیدا جار وبار چیرۆكى خۆشى بۆ دهگێرنامهوه ، بۆ نمونه بهسەر هاتی "مههدى" درۆینه و ئەو شانزاده گهژیهى بۆ دهکردم كهوا سهفهوییهكان بۆ بهر قەرار بوونی ناشتی له نیوان خویان و ئۆزبهكهكاندا تهسلیمی ئۆزبهكهكانیان كرد بوو ، هەر وهها باسى ئەوهشى بۆ دهکردم كه ئەو پیاوه گهژیه چۆن ههولێ پرگار کردنى خۆى دەدات و دوايیش له ناگردانهكهدا دەسووتیندری . لهگهڵ ئەمانهشدا پرووی له من دهکرد و پێدهكەنى ، بهلام هیشتا له سیبهرى نیگاكانیدا ، ههستم بهو مهسهله قورسهى دهکرد وا هەردوومانى دەرسان و باس کردنیشى ئاسان نییه . وهكوو ئەوانهى وا شتانیک لهبارەى ئیمهوه دەرزانن و هات وچۆى مالى ئیمه دهكەن ، ئەویش عاشقى تاقه كچه جوانکیلهكهه بوو . شهكورهى كچم زۆر جوان بوو، ئەوهنده جوان بوو كه خهلك له تاريف كردنهكەشییهوه عاشقى دهبوون ، ئەمەش له پوانگه ی منهوه شتیكى مهترسیدار نهبوو. بهلام پەشه هاتووچۆى مالى ئیمهى دهکرد، بهپێزو گهرمییهوه پێشوازی لێدهكرا، بۆقسه كردن له گهڵ شهكورهدا هەلى گونجاوى دهستدهكوت ، ئەمەش خۆى له دوايیدا دهبوو به هۆى

دروستبوونی عەشقیكى به هیز و بیئومید. له دوايشدا ئەوهى وا لیى دەرترسام هەر تووشم بوو و كووپ عەشقهكهى له دلى خۆیدا پێرانهگیرا و له بهرامبەر كچهكهدا راگهیاندا . هەر له بهر ئەو كارە خراپهشى پێگای هاتووچۆى مالى ئیمهى لێبرا . سىسال دواى ئەوهى كه ئەستهنبۆلى به جیهیشتبوو ، كچهكه له گهڵ ئەفسهريكى سوپادا زه‌ماوه‌نى كرد و میردى پى كرد . ئەم شه‌پكه‌ره سوپاییه ، بهر پى خۆى نه‌ده‌بینى و عه‌قلی دوومه‌تەر له زه‌وى به‌رتر بوو . دووكوپى له كچهكههه‌بوو ، له دوايیدا پۆی بۆ سه‌فه‌ر و ئیستاش ئەوه بۆ چوار سال دەچیت كه نه‌گه‌راوه‌ته‌وه . له بهر ئەوهى كه وا قسه‌و باسه‌كان زووزوو بلاو ده‌بنه‌وه ، پیموايه كه پەشه‌ش ناگادارى ئەم بابته‌یه . ئەوه دووساله كه كچهكه له گه‌ڵ منداڵه‌كانیدا گه‌راوه‌ته‌وه بۆ مالى خۆمان . پەشه‌ سه‌یرى میزه‌كه‌ى ده‌کرد و ته‌ماشای (كتا‌بال‌روح) ی ده‌کرد ، به‌لام له راستیدا عه‌قلی له‌لای دهنگه‌ده‌نگى منداڵه‌كانه‌وه بوو . ئەم خانووه‌م له كاتى نه‌بوونی پەشه‌دادروستكردبوو ، به‌لام ئەو وه‌كوو گه‌نجیكه‌ى هه‌ستیار و به‌ توانا كه ده‌یه‌وى ببی به‌ خاوه‌نى پاره و پێزدارى و متمانه‌یى هیچ پرسیارىكى له‌م باره‌یه‌وه نه‌کرد . هیشتا نه‌هاتبووینه ناو ماله‌وه كه له سه‌ر پليكانه‌كاندا پیم گوتبوو : قاتى دوو وشكه و بۆ نازارى پشتم زۆر باشه . به‌لام له بهر ئەم قسه‌یه‌ى خۆم ته‌ریق بووبوو مه‌وه ، خۆى له راستیشدا ئیستاكانه هه‌موو كه‌سیك مالى دوو قات دروستده‌كات . ئیمه زستانان ژوورى وینه‌كیشیمان به‌كار ده‌هینا ، پەشه هه‌ستى به‌وه كرد بوو كه شه‌كوره له ژوورى دوايیدا داده‌نیشی . له‌و نامه‌یه‌ى كه‌وا بۆم نارد بوو ، هۆى بانگه‌یشت كردنه‌كه‌م بۆ شیکردبووه‌وه ، بۆیه یه‌كسه‌ر كه‌وتمه ناو بابته‌كه‌وه و گوتم : منیش ده‌مه‌وى وه‌كوو

وینه کیش و خوشنووسانی تهوریز کتیبیک ناماده بکهم . ئەو کتیبەیی وا به تۆی رادەسپیرم هی پاشای جیهانە(و:مەبەست پادشای عوسمانییەکانە) ، لەبەر ئەوەی کە کتیبە کە نەینی یە پادشا خۆی لە خەزینەکەیی گشتی هەندی پارهی پیدوام . منیش لەگەل هەموو ئوستادەکانی وینە کیشخانەیی شاهیدا قسەم کردوو و پیمگوتوون کە هەندیکیان وینەیی سەگ و هەندیکیش نەخشی دار بکیشن و کەسانیکیشم بۆ رازاندنەوی کەنارەکان و کیشانی وینەیی هەوری سەر ناسۆ و ئەسپ پاسپاردوو .

ئەوەی وا دەموست بیکیشم ، شتیک بوو لە وینەیی ئەوانەیی وا "وینیز " یەکان دەیانکیشا ، دەبوا یە هەموو جیهانی پادشاکامانی لە خۆ بگرتایە . ئەو جیهانە وەکو هی ئەوان دونیای مال و مولکی پادشا نەبوو ، بەلکو دونیای ترس و خوشیەکانی پادشاکەمان بوو .

بۆ ئەوەی نرخێ پارەکەم بکەینەو ، وینەیکەمان بە بچوکی کیشابوو ، جندۆکە و شەیتانیشمان تیدا دروستکردبوو ، چونکە لییان دەترساین ! بەلام ئەوەی راستی بی نازانم کەخەلکی بەدزییەو چۆن باسی ئەمە دەکات . ئەبێ وینەیکە بێت کە بیمەرگی دارەکان و ماندوو بوونی ئەسپەکان و بیعاری سەگ و هەموو دونیا لە خۆیدا بەر جسته بکاتەو . ناز ناوی وینە کیشەکەمان لەق لەق - زەیتون - زەریف و پەپوولەییە ، داوام لی کردبوون کە بە دلای خۆیان بابەتەکان هەلبژیرن . شەوانی سارد و بیخەبەری زستانیش دەهاتن بۆلام و وینەکانیان پینیشان دەدام . بە تەواوی نازانم و ناتوانم بلیم کە چۆن وینەمان دەکیشا و بۆچی وامان دەکرد ؟! ئەوەش لەبەر ئەوە نییە کەوا لە تۆی دەشارمەو ، بەلکوو بەراستی منیش نازانم . تەنیا دەزانم کەچی دەکیشم .

رەشە دواي چوار مانگ لەو کاتەیی وا بانگم کردبوو ، گەرانبوووە بۆ ئەستەنبوول ، هەندیک شتی لە دەلاکەکەیی کۆلانی خانوو کۆنەکەمانەو بەیستبوو .

بانگم کرد بۆمەلەو . دەمزانی کە لەم چیرۆکەدا دەردیک هەییە کەوا لیك نزیکمان دەکاتەو و دواييەکەشی بەلینی خوشییەکی تیدایە . گوتم : هەر پەسمیک باس لە چیرۆکی دەکات ، بۆ ئەوەی ئەو کتیبەیی وا دەخوینینەو جوان دەربچی ، پیویستە وینەیی دانیشتنی هەرە باشی کتیبەکە بکیشری . بۆ کیشانی وینەیی دیمەنیکیی جوان پیویستە کاتی بەیەکگەیشتنی عاشقان و ئەوەی وا رۆستەم گیاندارە شەیتانییەکە سەر دەبیری تیدا دیار بێت ، یان ئەو کاتەیی کە تیدەگات ئەو نائاشنایەیی وا کوشتوو یەتی کۆرەکەیی خۆیەتی ، یان ئەبێ مەجنونی تیدا بێت کەوا لەبەر عەشقی لەیلا عەقلی لە دەست داو و لە بیابانیکیی چۆل و هۆلدا لەگەل ناسک و شیر و پەلەنگدا دەژی ، یا خود ئەبێ وینەیی ئەو کاتەیی تیدا بێت کەوا ئەسکەندەر بەر لەوەی دەست بە شەر بکات ، بۆئەوەی لە ریگای پەلەوەرەکانەو لە فالی نایندەیی خۆی تیبگات دەچی بۆ دارستان و هەلویەکی چنگۆل تیژ جل و بەرگەکەیی دەدرینی ، شایانی باسە کە دەبێ هەموو توورەییەکانی بەرجهستە بکات . دواي خویندەووەی ئەم چیرۆکانە ، بۆ ئەوەی کە ماندوویی چاوەکانمان دەربچی ، چاویکمان بە وینەکاندا خشاندهو . جاری وا هەییە هەندیک شت لە ناو چیرۆکەکاندا روو بە رووت دەبنەو کە لە عەقل و خەیاڵدا بەرجهستە ناکرین ، لەم کاتاندا وینە فریادەکەوی و نەجات دەدا ، وینە تیکەلبوونی پەنگ و داستان پیکەوہیە .

گوتم : کەس ناتوانی بیر لە وینەییەکی بی داستان بکاتەو ، لەدوايشدا بە

په شیمانیه وه نه وه شم پی زیاد کرد که لانی کهم من وها بیر ده که مه وه .
 دوو سال بهر له ئیستا پادشا وه کوو نوینه ری خوئی ناردمی بو " وه نیز
 " وینه ی نه وه ده موچاو و روخسارانه ی وا ئوستاده ئیتالییه کان ده یانکیشا
 زور سهره نجیان پاده کیشام ، هه مووکات سه یرم ده کردن . نه مده زانی که نه م
 وینانه چ جوړه داستانیکم بو ده گیرنه وه ، له هه ولدانی دوزینه وه ی نه وه
 چیروکانه دا بووم ، که پوژیک چاوم به وینه ی سهر دیواری کوشکه که کهوت ،
 پاوه ستام و تیرتیر سه یرم کرد . له هه موو شتیکی زیاتر له شیوه ی
 روخساری یه کی وه کوو من ده چوو . به لام نه وه کافر بو ، له ئیمه نه ده چوو ،
 به لام هه رچی زیاتر سه یرم ده کرد زیاتر هه ستم ده کرد که له من ده چی
 ، به لام ده موچاوی خروله و بی ئیسقان بو ، ئیسقانی لای چه ناکه ی هه ر
 دیار نه بو ! چه ناکه ی له هی من نه ده چوو .

نه وه که سه ی وا له گه لمدا بو ، کوشکه که ی پی نیشاندام و وتی : نه مه
 وینه ی کابرایه کی پیاوماقوولی " وه نیزیه " . چی له ژبانی نه وه پیاوه به
 بایه خ بو ، هه مووی کیشر بو . له نیوان ده لاقه که یه وه کیلگه یه کی جوان
 دیار بو ، گوند و په نگه کانی تیکه لکرا بوون ، دارستانیکی خوش کیشر
 بو ، له بهر ده میدا میزیک هه بو که ، کاتر می و کتیب و کات و
 خراپیه کانی ژبان و قه له م و نه خشه له گه ل قیبله نه ما و قوتوونالوتوونه کان و
 هه ندیک ورده واله ی تریشی له سه ر دانرا بو ، سیبه ری شه یتان و
 جندوکه شی تیدا بو ، له ته نیشت باوکیدا کچیکی جوان وه کوو خه یال
 کیشر بو . نه م وینه یان بو ته واو کردنی کام داستان رازاند بو وه ؟ له
 راستیدا نه مه بهر ده وامی داستانیکی نه بو ، به لکو خوئی بو خوئی شتیکی
 بو . تیگه یشتم که چیروکه که ش هه ر خودی پیاوه که یه ، له بهر امبه ر نه وه

په سمه دا سه رم سوورما بو ! هیچ فه راموشم نه ده کرد . له کوشکه که
 ده رچووم و گه رامه وه بو نه و ماله ی وا لیی ده مامه وه . شه و هه ر بیرم
 لیده کرده وه . ده مگوت : خوژگه وینه یه کی منیشیان ئاوه ها بکیشابایه
 به لام ، نا ، من حه دم چیه ! نه بی وینه ی پادشاکه مان وه ها بکیشری !
 پیویسته وینه یه که بیته که هه موو دونیا و مال و مولکی و خزمه تکاره کانی
 پادشای تیدا بهرجه سته بکریته وه . نه و ئوستاده ئیتالییانه وینه یه کیان
 دروست کردوه که تو له هه ر جیگایه کیترا چاوت به و کابرایه بکه ویته
 یه کسه ر ده یناسیته وه .

نه م ئوستادانه فیلی " پورتره " (وینه ی که سی) یان وه کوو چونه تی
 کیشان و ده رخستنی جیاوازییه کانی نیوان روخساره کانیان دوزیوه ته وه .
 نه گه ر ته نیا جاریک وینه یه کی له مجوره ت لیکیشن که س له بیرت ناکا ،
 ته نانه ت که سیکی دووریش واده زانی که له نزیکه وه توئی بینیه ، هه روه ها
 نه و که سانه ی وا تویمان دیبی نه وانیش واده زانن که هه موو کات
 له بهر امبهریان دانیشتووی . بو ماوه یه کی زور بیده نگ بووین . له په نجه ره
 بچوو که که ی هوله که وه کولانه که دیار بو ، له گه ل نه وه ی که به قوماشیکی
 ره ش داپوشرا بوو تیشکیکی توقینه ر که په نگه که ی له په نگه ی سه رما
 ده چوو ده هاته ناو ماله که وه .

گوتم وینه کیشیک هه بو ، که وه کوو وینه کیشانی تر بو دروست کردنی
 نه م کتیه نه یینییه سه ردانی ده کردم و تا به یانیان پیکه وه کارمان ده کرد ،
 له هه موویان باشر وینه ی ده رازانده وه ، ناوی " زهریف نه فهنده یه " نه و
 بیچاره یه پوژیک لیره پویشت و ئیدی نه گه رایه وه . له وه ده ترسم که ئوستاده
 جوانکاره که میان کوشتی .

((من ، ئورھان)) (6)

رەشە گوتى : كوشتويانە ؟ ! ، رەشە پياويكى بالئا بەرز و ترسيئەر بوو ، بەرەولاي ئەوان دەپويشتەم كە باپيرم وتى : بەلى كوشتويانە . منى بينى وگوتى : ليئەر چ دەكەى ؟ وەھا تەماشاي دەكردم كە ناچار مامەوہ و پويشتەم باوہشى و دانيشتم ، بەلام يەكسەر منى داناو گوتى : دەستى رەشە ماچ بکە . دەستم ماچکرد و وتى : زور شيرينه و لەداھاتوودا وەكوو شيريكى ليديت .

- ئەمە ئورھانە ، تەمەنى شەش سائە ، لەمەش گەرەتر ناوى شەوكتە ، تەمەنى حەوت سائە بەلام زور كەلە رەق و پيداگرە .

- رەشە وتى : پويشتەم كۆلانەكەى لاي كوشكى سىپى ھەموو شتيك لەناو سەھۆلدايە ، زور ساردە ، بەفريكى زوريش باريوہ ، بەلام ئەلىي ھيچ شتيك نەگۆراوہ .

- ھەموو شتيك گۆراوہ و خراپ بووہ . پرووى كرده لاي من وتى : ئەى كاكەت لە كوييە ؟

- لاي مامۆستاكەيە .

- ئەى تۆ ليئەر چ دەكەى ؟

- مامۆستاكە وتى ئەى ئافەرم بۆ تۆ ، تۆ ئيدى بپرو .

- بە تەنيا ھاتى ؟ ، پيوستە كاكەت تۆ بەينيئەوہ ، لە دواييدا بە رەشەى گوت : ھەر ھەفتە يەك دوو جار دەچن بۆ مەكتەبى قورئان و لە دواييدا دەپۆن بۆ لاي كابرايەكى دوستى خۆم و فيرى كارى ناو كيئگە دەين .

- ره شه وتی : ئەتەوی وەکوو باپیرت وینە بکیشی ؟ بیدەنگ بووم .
 - باپیرم گوتی : باشە ئەی ئیستا تۆ
 گەرمایەکی خۆش لە مقەلەکەو بەلاو دەبوو، نەمدەویست لیبی دورور
 بکەم، بونی رەنگ و سەریشەکەم کرد و تۆزیک پراوەستام ، بۆنی قاووش
 دەهات . باپیرم گوتی : " وینەکیشان ، لە هەموو کەسێک زیاتر واتای بیر
 دەکەنەو دەزانن و بۆ چوونیشیان جیاوازترە . جوانکارە بیچارەکەمیان لە
 سەر ئەمە کوشتوو ، ئەو بە پیبی نەریتی کۆن وینە دەرازاندەو . نازانم ،
 لەوانە یە نەمردیییش ، بەلام ئەو ماوەیەکە ونبوو ، لە ژیر فەرمانی
 وەستا عوسمانی سەرۆکی وینە کیشاندا نامەیهکی بۆ پاشا دەرازاندەو .
 هەر کەس لە مائی خۆیدا کار دەکات ، تەنیا وەستا عوسمان لە وینە
 کیشخانەدا ئیشی دەکات ، ئەمەوی بەر لە هەموو شتێک بچیت و چاوت
 بەهەر شتێک بکەوی . ئەترسم ئەوانی تریش لە ناو خۆیاندا دست بە قسە
 و باس بکەن و یەکتەری بکوژن . پەپوولە و زەیتون و لەق لەق و ... کەوا
 بوچی وەستا عوسمان ئەم ناز ناوانە ی پێوەناون "

دەمویست لە پلکانەکانەو بچمە خوارەو ، چیرە چیرەک لە ژوورەو
 دۆلابدارەکی خەریبەو دەهات ، گەرامەو و پویشتمە ئەوی ، بەلام
 خەریبە ی لیبو ، دایکمی لیبو ، کە منی بینی . تەریق بوو و گوتی
 : تۆ لە کۆی بووی ؟ بەلام دەیزانی کە لە کۆی بووم . دۆلابەکە کونیکی تیدا
 بوو ، لەوێ ژووری وینە کیشی و ئەگەر دەرگاکەش کراوە بایە
 هۆلەکەشی لی دیار دەبوو ، خۆ ئەگەر دەرگای هۆلەکەش کراوە بایە ، ئەوا
 ژووری نوستنی باپیریشم دیار دەبوو . گوتم : لای باپیرم بووم ، ئەی تۆ
 لیرە چ دەکە ی ؟ وتی : مەگەر نەمگوت میوانی هەیه مەچن بۆ لای ؟

بەدەنگیکی نزمەو دەقیپراند چونکە نەیدەویست میوانەکە گویی لیبیت ،
 بەدەنگە شیرینەکە یەو گوتی : چیان دەکرد ؟ وتم : دانیشتبوون ، باپیرم
 قسە ی دەکرد و ئەویش گویی رادەگرت . وتی : چۆن دانیشتبوو ؟ یەکسەر
 دانیشتم و لاسایی میوانەکەم کردەو : من پیاویکی زۆر جدیم ، سەیرم کە
 دایە ، نیوچاوانم کۆ کردۆتەو و گوی لە باپیرم رادەگرم و وەکوو مەولوودی
 خۆیندەو ش سەرم دەلەقیینم . دایکم وتی : ئیستا بچۆرە خوارەو و
 خەیرییه بۆ بانگ بکە . دانیشتم و لە سەر تەختە ی نووسینەکە کاغەزیکی
 هەلگرت و دەستی بە نووسین کرد . وتم : دایە چی دەنوسی ؟ وتی :
 مەگەر نەمگوت بچۆرە خوارەو و خەیرییه بۆ بانگ بکە ! . پویشتم بۆ
 مەتبەخ ، کاکم گەرابوو . خەیرییه قاپیک برنجی لە برنجی میوانەکە ی
 نابوو بەر دەستی . کاکم وتی : سەر شیت ، من جیدیلی و لەگەل
 مامۆستادا دەپۆی ! هەمووئەو شتانەم کۆ کردەو ، سەیر کە دەستم چی
 لیها تۆ ، هەمووی رەش بۆ تەو . وتم : خەیرییه دایکم بانگت دەکا .
 کاکم گوتی : کە نانەکەم خوارد لیدانیکی باشت دەکەم ، ئەبی تاوانی
 سەر شیتی و تەمەلیهکت بەدیتەو . کە خەیرییه پویشتم ، کاکم نانەکەشی
 تەواو نەکرد و یەکسەر کەوتە گیانم ، دەستمی گرت و مەچەمی بادا . وتم :
 وامەکە شەوکت ، وامەکە گیانم دیشینی . وتی : جاریکی تر کارەکان خراب
 دەکە ی ؟ هەرا دەکە ی ؟ وتم : هەراناکەم . وتی : سویند بچۆ ، بلی بە قورئان
 . وتم : باشە بە قورئان ئیدی واناکەم . بەلام دیسان بەری نەدام ، کیشامیه
 لای سینی برنجەکە ، بە دەستی کەو برنجی دەخوارد بەو تریش مەچەکی
 منی پیچدەدا ، خەیرییه وتی : زالم ، واز لە براکت بیئە ، دیسان لیبیدەدی
 ؟ خەریک بوو بپرواتە ناوکۆلانەو کە کە دیسان گوتی : وازی لیبیئە . وتی :

تو قسه مەكە كچی كۆیلە ، بۆ كۆی دەچی؟ وتی دەچم لیمۆ دەكرم .
 وتی درۆزن خوا پرووت پەش بكات ، خو دۆلابەكە لیموی تیدایە .
 دەستمی شل كردبوو ، یەكسەر خوّم نەجاتدا و شەقیكم تیهەلدا . دەسكى
 مۆمدانەكەم گرت ، بەلام خووی فریدایە سەرم ، خویدا لە مۆمدانەكە بەلام
 نەیدەقپراندا . باشە ئەى دایكم چۆن توانیویەتی خووی لە چاوانی پەشە
 بدنیتەو و لە هۆلەكەو بیته خوار؟! لەیهك جیای كردینەو و وتی : توخمە
 زۆلینە ! ئیو مروق پيسوا دەكەن . كاكم وتی : ئورهان ئیمپرو درۆی كردو
 ، منى لەلای وەستاكە بەجییهشت و خووی پای كردو . دایكم وتی :
 بیدەنگ بەو زەلەیهكى لیدا و بە هیواشی لە منیشی دا، براكەم گووتی : من
 باوكی خوّم دەوی و دەستی بە گریان كرد . دوایی وتی : ئەگەر باوكم
 هاتەو شمشیرە سوورەكەى مامە حەسەنم دەردینین و دەپۆینەو بۆ مالى
 مام . دایكم بالی شەوكەتی گرت و وتی : بیدەنگ بەو بەرەو لای
 دیوارەكەى برد . منیش بەدوایاندا پۆیشتم ، دایكم وتی : بپۆنە مالهو .
 وتم : دایكە ! من هبچم نەكردو . بەلام بردینیە ناووە و دەرگاكەى
 لیداخستین . ناووە زۆر تاريك بوو ، تیشكیكى جوان لە دەلاقەكەو دەهاتە
 ناو ژورەكەو ، بەلام دیسانهەر دەترسام .
 وتم : دایكە دەرگاكە بكەو ، سەرمامە .

شەوكەت وتی : مەگرى ترسنۆك ئیستا دەيكاتەو . دایكم دەرگاكەى
 كردو و وتی : تاوەكوو میوانەكە دەچی بیدەنگ دەبن یان نا ؟ باشە ،
 تائەو كاتەى پەشە دەچی لەلای ئاگردانەكەدا بەبى دەنگى دانیشن و نەچنە
 ژوورەو . شەوكەت وتی : بەلام لەوى ناپەحەت دەبین ، خەیرییه بۆ كۆی
 چوو؟ دایكم وتی : تۆ خووت دەكەى بەناو هەموو شتیكدا ، خەریكى

زیادەدەرەوى . لە گەرەكەو دەنگى شیخەى ئەسپىك هات ، ئەسپەكەى
 پەشە بوو وەكوو ئەوێ كە بەرەبەیانى پۆژىكى جەژن بیّت یان پۆژى
 خویشاندان بى ، ئاوەها بە خویشیو تپپەپبوو . دایكم بزەیهكى لیدا و
 وەكوو ئەوێ كە بیەویت ئیمەش پپیکەنن ئاوەها سەیریكى كردین
 لەدوایدا دووھەنگا پۆیشتە دووھە و دەرگای گەرەكەى كردو و وتی :
 دررس س . لەدوایدا گەرەپاوە و ئیمەى برده ناو مەتبەخەكەى خەیرییه ،
 مەتبەخەكە بۆنى پۆنى لیو دەهات . وتی : تا ئەو كاتەى میوانەكە دەچیت
 لێرە دەرناكەون ، ئاژاوە مەكەن و بیدەنگ دانیشن، باكەس وابیرنەكاتەو كە
 ئیو مندالیكى بەدخۆ و لەخوبایین .
 -دایكە : با بەر لەوێ دەرگاكە داخەى شتیكت پى بلیم : جوانكارە
 بیچارەكەى باپیرمیان كوشتوو .

((ناوی من رهشیه)) (7)

ئوه بۆ یه کهم جار بوو که له دواى مندالیه که یه وه ببینم ، سالانیکی درێژ شیوهی پوخساریم له بیر چوو بوو ، به نام له یه کهم نیگادا هاته وه یادم .
 روومه تی وه کوو ده موچاوه باریکه له که ی ئورهان وابوو ، به نام چه ناکی تۆزیک درێژ تر بوو ، به پیچه وانهی ئه وه ی وا من بیر ده کرده وه ، پوخساریکی خرۆله و جوانی هه بوو ، له و شارانه دا، وا بیرم ده کرده وه که پوومه تیکی پان و لیویکی بچکولانه ی هه بوو ، هه روه ها قه له وتر سپی تر له جاران ده هاته وه یادم . ئه گه ر به پیی نهریتی وینه کیشه فه ره نسبییه کان وینه یه کی شه کورهم بکیشابایه و له گه ل خۆمدا بمبردایه ، له سالانی دوور خرا نه وه مده هه ستم به فه رامۆشکاری و ده ره ده ری نه ده کرد . چونکه ئه گه ر ئیوه ش خۆشه ویستتان هه بییت ، ئه وا ده زانن که له دۆخیکی به و شیوه یه دا مروژ وا هه سته دکات که ته واوی جیهان مولکی ئه و . هه سته کی غه ربی دایگرتووم ! ده مه وی که زیاتر شه کورهم ببینم ، قسه ی له گه ل بکه م ، ماچیکی بکه م . میشکم تیکه ل و پیکه ل بووه ! هه سته که سیکی پیاو کوژ و تاوانبار ئوقره ی لیپریوم ، ده نگیک له قوولایی دلمه وه بانگی ده کردم و دیگوت : هه سته پرۆ بۆ لای شه کووره ، رامه وه سته . یه کسه ر شتیگ هات

به میشکما، وتم: هه ر ئیستا به بیئنه وه ی زاواکه مان هه سته پیبکات ده چمه ناو هه یوانه که و ته ماشای ده رگای هه ر پینج ژووره که ده که م . ئه گه ر شه کووره له سه ر پلیکانه کاندانه بییت ، یه که یه که ده رگای ژووره کان ده که مه وه تا وه کوو ده ببینم . له هه مان کاتیشدا ده مزانی که ئه م شتانه ی وامن بیری لیده که مه وه ، هه مووی پر و پووچ و بیهوده ن ، چونکه ئه وه بۆ دوانزه سالی ته واو ده چووکه من له خۆشه ویسته که م دوور که وتبوومه وه . بیده نگ بیده نگ له جیگای خۆمدا خۆم مه لاسدا و ته ماشای ئه و دۆشه کانه م کرد که وا شه کووره له سه ریان دانیشتبوو .

گویم له زاواکه مان ده گرت و سه یری که لوپه له کانی ناو مالیشم ده کرد ، ده مزانی که شه کووره ده سته لی داون . زاوا ئه فه ندی گوتی : له سه ر داخوازی سولتان ، پیویسته ئه م کتیبه به رله سه ری سالی هیجری ته واو بییت ، په ناگه ی دونیا ، چه زه تی پادشای خۆشه ویستمان ، ده یه وییت به ره چاو کردنی ئه م ریکه وته ئه وه بسه لمینییت که ئیمه ش به قه ده ر فه ره نسبییه کان پرۆژ ژمیر به کار دینین .

هه ر وه ها پادشا فه رمانی ئه وه شی دابوو که وا وینه کیشان بۆ دروستکردنی کتیبی ((چه ژننامه)) له مالی خویاندا کار بکه ن ، ئه وه ش له به ر ئه وه بوو که وینه کیشخانه زۆر جه نجال بوو ، پادشا ئاگاداری ئه وه ش بوو که وا وینه کیشان به دزییه وه هاتوچۆی مالی زاوا ئه فه ندی ده که ن .

زاوا ئه فه ندی گوتی : " ده چی وچاوت به وستا عوسمانی سه روکی وینه کیشان ده که وی ، ده لێن کویریای داها تووه ، به گویره ی من هه م کویریای داها تووه هه م خله فاوه " . سه ره رای ئه وه ی که زاواکه مان هیچی له وینه کیشی نه ده زانی و ئاگای له ورده کارییه کانی ئه م ئیشه نه بوو ،

پادشا ئهركی دروستکردنی کتییکی پیسپارد بوو . ئه مهش بوو به هوی ئه وهی كهوا وهستا عوسمان دلگیر بیټ و به خیلی پیبباته وه .

کاتی که ته ماشای که لویه لی ناومالم ده کرد دهورانی مندالیم ده هاته وه یاد . گلیمه شینه که ی جارن هه رما بوو ، پوورم زور جار به شانازییه وه باسی ئه و سینی و کووی قاوه یه ده کرد که وا له چینه وه به ریگی پورتوغال هاتبوون . ئیستاش هه ست به نه رمایی کلاوه که ی سه ر دیواره که ده که م . ئه م شتانه هه مووی ماله کونه که ی جارانی ده هینایه وه بیرم و تیشکی خوشی جارانی ده خسته وه به ریگی چاوانم . له وانیه خوینره به ریزه کانی به سه ر هاته که ی من سه ره نجی ئه وه یان دایټ که خوشی و وینه دوو خالی سه ره کی و بنه مایی ژیانی منن .

هه ر له بهر ئه مه ده مه ویټ که ئه وه تان له بیر نه چیت که من له نیوان ئه م کتیب و قه له م و وینانه دا رۆژانیکی خوشم به سه ر بردوه ، به لام که له دواییدا عاشق بووم ، له وی دهریانکردم . له سالانی دووره ولاتی و دووره خراوه یی عه شقه که مدا ، بیرم له قه رزه کانی خووم به رامبه ر شه کووره و وینه که ی ده کرده وه ، چونکه له ژیانی لاویمدا به چاویکی باش و دیدیکی گه شبینانه وه سه یری دونیام نه ده کرد .

به لام له بهر ئه وه ی که بروام به وه لامدانه وه ی عه شقه که م هه بوو ، به هه موو پاکییبه که وه سه یری دونیام ده کرد و دونیام به پاک ده زانی ، هه ر بویه کتیبه کانی زاوی ئه فه ندیم ده خویندنه وه و گویم بو وانه کانی قوتا بخانه راده گرت و خووم فییری نه خش و نیگار کیشان ده کرد . له بهر عه شقه که م به رامبه ر به شه کووره و په تکردنه وی زانیاریو په شبینییه کانی خووم بووه که ئه م زانیاری و فیربوونه زیپینانه م ده سته و توه . له شه وانی

ساردی ژووره کانی کاروانسه راکاندا له بهر ئاگری ئاگردانه کان داده نیشتم ، ئاگره کان داده مرکانه وه و به ره و کوژاندنه وه ده رۆیشتن ، له بیرکردنه وه کانما ده مه ویست که له گه ل بلیسه کزوله کانی ئاگره کاندا به له رزه له رزه وه باوه شی پيدا بکه م و له دوای ماچکردن و جووتبوون له گه لیدا له ناو نیکی یه کتردا نوقم بین و له دلی تاریکییدا خوومان بشارینه وه . هه روه ها هه میشه بیرم له وه ده کرده وه که پۆژیک له گه ل ئه و ژنه وا خوشمده وی ، له که نداویکی بیده نگه وه بکه وینه خواره وه . به لام له وه هه موو خه یاله جوانه ته نیا هه سته بیبه هایه ی خووم بو ده ماوه !

زاواکه مان وتی : ئه زانی که له دوای مردن پوچه کانمان لگه ل رۆحی ئه وانیه ی وا له م دونیایه دا پرخه یان لیوه دیټ یه کتری ده گریته وه !
وتم : نه مه زانی .

- له دوای مردن ریگییه کی دوورمان له به ره ، بویه له مردن ناترسم ، ته نیا ترسم ئه وه یه که بهر له ته واو کردنی کتیبه که ی پاشا بمرم . له لایه که وه بیرم ده کرده وه که عه قل و هۆشی من له هی ئه و زیاتره وله سه ر خوویه تی ، له لایه کی تریشه وه عه قلم له سه ر ئه وه بوو که ئه م پیاوه ی وا هه موو کات عه پای گران و پرپه ها له بهر ده کات دوانزه سال بهر له ئیستا کچه که ی خووی پینه دا بووم ، ئه و به شه که یتری میشکیشم خووی سه رقالی ئه وه کرد بوو که چۆن بچه لای گوپه که و چۆن سواری ئه سپه زین نه خشینه که م بيم .
وتم : هه موو ئه و شتانه ی که وا له وینه کیشان فییر بووم ، هه مووی به کار ده هینم . ده ستیم ماچکرد و له پلیکانه کان دابه زیم . رۆیشتمه ناو حه وشه که ، کاتی هه ستم به سه رمای به فره که کرد زانیم که ئیدی مندالیکی ساوا نیم ، له هه مان کاتدا ئه وه شم ده زانی که هیشتا پیر نه بووم . هه ستم به

خۆشی دونیا لەسەر جەستەیی خۆمکرد . دەرگای گەورەکەم داخست ، بایەکی سارد هەلیکرد بوو ، لەغاوی ئەسپە سپیەکی خۆم گرتبوو و لە بەر دالانەکەو بەرەو حەوشەکە دەپۆیشتم ، لەناکاو ئەسپەکەم سەلی کرد ، بێئارامی و سەر کێشییەکی لە گەڕایی دەماری لاقەکانی وە دیار بوون ، بە زۆری پێم زەوتکرا ، تەنیا خۆم دەمزانێ کە چۆن بووم . خەریک بوو لە کۆلانەکە دەرچم و سواری ئەسپەکەم بێم لەناکاو ژنیکی گەورە و زەبەلاح هاتە بەرامبەرم ، سەرم سوورما بوو ، نەمزانێ چۆن هات ! ئەو جوولەکەییە کراسیکی پەمبەیی لەبەر کرد بوو . بە بوخچەکی دەستیەو هاتەلام .

و هکۆو دوڵاییک پان و گەورە بوو ، کەچی زۆر بە جمو جۆلێش بوو .

ووتی : شێرە کوپ ، جوانمێرەکەم ، بە راستی وەکوو ئەوێ و تارێفیان دەکردی هەر ناوا جوانی ، ژنت هیناوە یان نا ؟ لەبەر خاتری خۆشەوێستیە نەینییەکەت ئەم دەستمالە لێدەکری ؟ لەتەواوی ئەستەنبوولدا نمونەیی نیه . وتم : نا .

- ئەی پشتموینیکی ئەتەسە سوور ؟ دیسان وتم : نا .

- : نا نا مەکە بزانی ، مەگەر دەبی شێرە کوپییکی وەکوو تۆ دەنگیرانی ، دەنکی مەنکی شتیکی نەبییت ؟

کی دەزانێ کە ئیستا چاوی چەند کچ لەبەر عەشقی تۆ دەسووتی ؟ ! . لە ناکاو سینەیی لە سینەم کەوت . لە هەمان کاتدا وەکوو سیجر بازیک کە لە هیچەو شتیکی دروستدەکات ، نامەییکی دەرھینا . چاوی ئەبروکانم دایە و سەرەنجم دایە سەر نامەکە ، وەکوو بلییی کە سالانیکی دوور و درێژ بوو ساتیکی ناوھا پەرورەدە کرا بیتم ، بە پەلە نامەکەم خستە تویی پشتموینیەکەمەو ، نامەییکی گەورە بوو . لە بەینی سک و پشتموینیەکەمدا دامنا

بوو ، هەستیکی سەیر دایگرتم ! هەر لە ئیستاوە لاشە ساردەکەمی وەکوو ئاگر لیکردبوو .

ئەستەری بوخچەچی وتی : " سواری ئەسپەکەت بەو بەغار لیبی خۆرە پێکی ئەم دیوارە بپۆ و بەشانی راستدا بکەرێرەو ، هیچ خۆت تیک مەدە ، کاتی کە گەیشتیته لای دار هەنارەکە لابکەرەو تەماشای پەنجەرەیی ئەو مائە بکە و لیبی بووی " . پێگای خۆی گرتە بەر و لە نیو دارەکاندا ون بوومنیش سواری ئەسپەکەم بووم .

((ناوی من ئەستەرە)) (8)

دەزانم زۆر کەستان دەتانهوی بزانی لەناو ئەو نامەیی وادامە دەستی پەشەو چێ نووسرا بوو ، منیش دەمەویست بزانی ، هەر بۆیە هەموویم خۆیندەو . ئەگەر بتانەوی دەتوانن لاپەرەکانی ئەو پۆمانەیی و دەیخوینن هەلەنەو بەرو دواوە بپۆن و بزانی بەرلەوێ نامەکە بدەم بە پەشە چێ قەوما بوو ، ئیستا هەموویتان بۆ باس دەکەم .

ئێوارە وەختەو لەمەلەکی خۆمان لە گەرەکی جوولەکەکان لە وپەری خەلیجدا دانیشتووین ، پیرەژن و پیرەمێردیکین و قرخە قرخمانە و دار دەخەینە ناو ئاگردانەکە بۆ ئەوێ گەرم ببینەو . کە دەلیم پیرم ، وانەزانن کە هیچم لیبی و کاتم بەسەر چووو و بپۆا بکەن کاتی کە دەستمالە ئاوریشمینەکەم گریدەدەم و کراسە پەنگاوپەنگەکەم دەکەم بەر کە بە کەشتیە پورتوگالییەکە بۆیان هیناوم و گوستیلەکانم دەکەم دەست

و گوئیواره کاند دهکمه گوی و ملوانکه کهم دهبستم و مورگه جوان و وردیله کاند هه آده واسم و دهستکی شه کاند دهکمه دهست و چارۆکه کهشم دهدهم سهردا و بوخچه کهم هه آده کرم ، دلای هه موو ژنان دهخمه ناو تامه زرویی حهسرهت و کۆلان به کۆلانی ئەم ئەسته نیووله دهگه پریم .

نامهی ئەم دهبهم بۆ ئەو لهو مالهوه دهچمه ئەویدی . نیوهی کچانی ئەسته نیوولم داوه به شوو ! ئەمانهش بۆ خۆ پهسهندان باس ناکه . با له سههری نه پوین ، ئیواره وهختان بوو ، تهق تهق له ده رگایاندا ، کاره که رهگیله که ! خه بییه بوو ، نامه یه کی پی بوو ، نازانم ! له وه دهچی له بهر سه رما په شوکا بووی ، به ترس و له رزه وه داواکارییه که ی پی رگه یاندم . سه رم سوو پ مابوو ، له سه ره تادا وامزانی نامه ی بۆ حه سه ن نار دووه ، ئەگه ر به من بی ، پیویسته ئەو شه کووره جوانه ، حاشا بکات و میردیکی تر بکات ، چونکه ئەوه بۆ چوار سال دهچی میرده که ی نه گه پراوه ته وه ، شووه که ی کابرایه کی سه ربازه و برایه کی چاوه له گه پراوی هه یه که ناوی حه سه نه .

تیگه ی شتم که نامه که ی شه کووره بۆ حه سه ن نییه ، به لکوو بۆ که سیکی تره ، چی تیدا نووسراوه ؟ خه ریک بوو هار بجم هه تا نامه کهم خوینده وه ، ئەوه ی راستی بیته له بهر ئەوه ی که نه تاناسم ، توژیک شه رم ده کهم ، هه ر بویه پیتان نالیم که چۆن نامه کهم خوینده وه وادیاره ئیوه به قه ده ر سه رتاشه کان زانخواز نییه ن ، ئەمه عه بییکی زۆر گه وره یه ! سووک ته ماشای من ده که ن . که نامه که یان بۆ خویندمه وه ، هه ندیک شتی لیتیگه ی شتم ته نیا ئەوه تان بۆ باس ده کهم : شه کوره ی شیرین وه های نووسیوو :

"ره شه ی به ریز : له بهر پیوه ندییه کانت له گه ل باوکمدا هاتوو چۆی مالی ئیمه ده که ی ، له دوا ی پویشتنی تو ژور شت قه وماوه ، میردم کردوه و دوو شیره کورم لیی هه یه ، ئەوه ی وا بهرله ئیستا هات و بینیت ، ئورهان بوو ، ئەوه چوار ساله که چاوه پروانی میرده کهم ده کهم وله وه یش زیاتر بیر له که سیترا ناکه مه وه ، له گه ل باوکیکی پیر و دوو مندالدا هه ست به بیچاره یی و بیکه سی ده کهم و پیویستم به میردیک هه یه که دهستی به سه رمه وه هه بیته ، به لام بروانا کهم که که سیکی بتوانی له وه وه زعه ی من که لک وه برگیری . له م پرووه شه وه تکات لیده کهم که جار یکیتر له ده رگا که مان نه ده ی . جاریک شه رمه زارت کردووم ، کیده زانی که چه نده مه ی نه تم کیشا وه تا وه کوو پاکانه ی خۆم له لای باوکم کردوو ! کاتی که جوانیکی ژیر و لووت بهر ز بوویت ، وینه یه کت بۆ کیشا بووم . له گه ل ئەم نامه یه دا ده ی نیرمه وه بوته . خۆت ئومیدوار مه که . ئاماژه یه کی هه له وه ر نه گری بۆ خۆت ! ئەوه ی که ده لاین مروقه کان به ته ماشا کردنی وینه یه که عاشق ده بن هه مووی دروو و ده له سه یه . ده مه ویت که پیت له بهر ده رگای مالی ئیمه بپری ، ئەمه له هه موو شتیکی باشتهر ."

ئاخ شه کوره داماره کهم ! خۆ پیاویک یان ئاغا و پاشا یه ک نیت که مۆریکت هه بی و له بنی نووسراوه که تی بده ی . سه ره تای ناوه که ی خۆی وه کوو په له وریکی ترسه نوک له گو شه ی خواری نامه که وه نووسیوو . له وانیه به تانه وی بزانه که من چۆن نامه مۆرداره کان ده که مه وه و ده یانخوینمه وه ، خۆ ئەم نامانه مۆریان پیوه نییه . له وانیه ئیستا شه کووره وا بیر بکاته وه که من ژنه جووله که یه کی هه یچ نه زانم و نامه که ی ناخوینمه وه . راسته ، من نووسراوه کانی ئیوه ناخوینمه وه به لام که سیکی تر

هی خوی بیټ لای خوی دهبیټتهوه و نایداتهوه به کچهکان . ئەوسا شەرکه بۆ من دەمینیتتهوه و تووشی شەر دەبم و نامەکیان لیدەسیئمهوه و دەیدمهوه به کچهکان .

ئیشهکەى من ئاوه‌هایه ، ئەگەر حەزتان لیبکەم یارمەتیتان دەدەم .

((من شەکورەم)) (9)

نازانم له بهر چى بوو ؟ کاتی رەشه به سواری ئەسپەکیهوه لهو بهرەوه تیپەر دەبوو منیش چوومه بهر په‌نجه‌ره‌که و تەماشای ئەوم دەکرد . ماوه‌یه‌کی درێژ له بهر دەلاقە‌که‌دا مامهوه . ناتوانم هەموویتان بۆ باسبکەم ! دەمزانی که رەشه له‌ویوه دەچیت ، بۆیه به‌رێگای خەیرییهوه خەبەرم بۆ ئەستەر ناردبوو . بۆ تەماشاکردنی چارۆکه‌کانم پۆشیتبوومه ناو ژووری

بەرامبەر دار هەنارەکه ، کهچی له خۆمهوه و به هەموو توانایه‌کمهوه دەلاقە‌که‌م کردهوه و یه‌کسه‌ر چاوم پەر بوو له تیشکی هەتاو، له دوايیدا چاوم به رەشه‌کهوت . ئای چەندە جوان بوو ! گەوره و ماقوول بووه ، زییکه‌کانی کاتی جوانی نەماوه و زۆر قۆز بووه . له دلی خۆمدا وتم : شەکورە ! سهیری رەشه‌که ، برا پۆ که قۆزه ! تۆ سهیری چاوه‌کانی بکه ! ئوی له من ! چیم کردبه خۆم ! نامەیه‌کم به پیچەوانه‌ی ئەمانهوه بۆ نووسیوه !

دوانزه سال له من گەورەتر بوو ، له دوانزه سالی خۆمدا وا هەستمه‌کرد که له ئەو پیگه‌یشتووترم . له باتی ئەوهی که وه‌کوو کورپکی هەرزە کار له بەرامبەرمداراه‌ستی و بلی : ئەمه‌ ده‌که‌م و ئەوه‌ ده‌که‌م ، لی‌ره‌ بازده‌دم و له‌ویوه ده‌چمه‌ سه‌ره‌وه ، سه‌ری داده‌خسته‌ سه‌ر کتیب و وینه‌کانی به‌ر ده‌ستی و نیگای چاوه‌کانی تیدا ون ده‌کرد . له دوايیدا عاشقم بوو بوو . تەمه‌نم گه‌یشتبووه دوانزه سال ئیدی له‌وه‌ ده‌ترسام که ئەگەر پوو به‌ پووی‌یه‌که‌ ببه‌ینه‌وه چاومان به‌یه‌که‌دا هە‌ل‌ده‌توقی و عاشقمده‌بی . به‌لام بۆ نموونه جار جار ده‌یگوت ئەوچه‌قویه‌م پیده‌ده‌ی که ده‌سکه‌که‌ی له شفره‌ی فیل دروستکراوه ، کهچی له دوايیدا سه‌ری هە‌ل‌نه‌ده‌پری و تەماشای نیو چاوانمی نه‌ده‌کرد . یان بۆ نموونه ئەگەر بمگوتبايه شه‌ربه‌تی گیل‌اسه‌که‌ خوشه ؟ ئەگەرکه‌سیک ده‌میشی پەر بیټ به‌ بزیه‌کی شیرینه‌وه یان به‌ گوزارشتکردنیکی جوانه‌وه وه‌لامیکی ئەرینی ده‌دات ، به‌لام ئەو هیچ کاتیک وه‌های نه‌ده‌کرد و وه‌کووئ‌وه‌ی که له‌گه‌ل گیل‌یکدا قسه‌ بکات به‌ هەموو توانایه‌کییه‌وه‌ده‌یگوت : به‌لی . له ترساندا نه‌یده‌وی‌را تەماشام بکات . ئەوسا زۆر جوان بووم ، هەر کورپکی هەرزە کار له بهر ده‌رگایه‌که‌دا یان له‌به‌ر

په نجه ره یه کدا چاوی پیبکه وتبایم یه کسهر عاشقم ده بوو . نه مانه تان بو خو
په سه ندان و له خوتاریفکردن بو باسناکه م ، به لکویو نه وه یه که له
داستانه که م تیبگن و به سه رها ت و چاره ی خومتان بو بگیرمه وه .

کاتیکی تایبته هه یه له ناو به سه رها تی عه شقه که ی خه سه ره و وشیریندا
که هه مووتان پیی ده زانن ، من و ره شه ش زور جار باسی نه وه مان ده کرد .
شاپوور ده یه ویته که خه سه ره و شیرین بکات به دل داری یه ک ، پوژیک له
پوژان شیرین له گه ل خزمه تکاره کانیدا ده چیته بو گه شت و گوزار بو لادی و
گونده کانی ولات . له بن داری کدا بو پشوودان راده وه سته ی ، کاتی سه ر
هه لده بری ، وینه یه کی هه لواسراو ده بیننی . تومه زه شاپوور به دزیبه وه
وینه ی خه سه ره وی له ویدا هه لواسیوه ، شیرین که چاوی به وینه که ده که ویته
، یه کسهر عاشقی ده بی . نه م کاته ی وا به بی بینینی خه سه ره و عاشقی ده بیته
، شایانی باسه نه مه له لایه ن وینه کی شانوه به سه دان جار کراوه به وینه ی
جوان . نه و کاتانه ی ره شه له گه ل باوکمدا نیشی ده کرد ، زور جار نه مه ی
بینی بوو ، یه ک دوو جاریش به سه یر کردنه وه وه کوو خو ی وینه یه کی
لیکیشا بوو . کاتی که عاشقم بوو هه ر نه و وینه یه کی کیشا ، به لام نه م
جاره یان له باتی وینه ی خه سه ره و شیرین وینه من و خو ی دانا بوو ، نه گه ر
نووسراوه که ی ژیره وه ی وینه که نه بایه که سه نه یده زانی که نه مه وینه ی من
و نه وه . وینه که ی منی به ره نگی شین و نه وه ی خو شی به سوور بو یاخ کرد
بوو . له وه ش زیاتر له ژیر وینه که ی خه سه ره و شیریندا ناوی من و خو ی
نووسیوو . وینه که ی وه کوو تارانیک دیا ر و به ر چاو خسته بوه جیگایه که
من بیبینم و خویشی هه پای کرد بوو .

ده مزانی که وه کوو شیرین عاشق نابم بو یه هه ر بو یه باسم نه کرد تا نه و

کاته ی که گه راپه وه بو مالی خو یان ، شه وی که له و شه وانه ی وابه شه ره ته ی
گیلاسی سارد کراوی چیا ی " نولوداغ " ده روونی خو مان فی نک ده کرده وه
به باوکم گوت . ره شه نه و کاتانه تازه قوتابخانه ی ته واو کرد بوو ، باوکم
زوری بو هیئا که له لای ((نایم پاشا)) دابمه رزیت . هه ر وه ها له
گه ره که کانی خواری شاردان وانه ی ده وته وه ، باوکم ده یگوت : " به جوړیک کار
ناکات تا وه کوو بچیته لای ((نایم پاشا)) ، ره شه لووتی به رزه و کوړیکی
ژیره . "

به لام نه و شه وه مانای قسه که ی له نیمه هیئا و وتی : نه م خوشکه زاگه
فه قیره مان چاوی بریوه ته جیگای به رزتر . گویم نه دایه . دایکم وتی : نه وه
نه بوو که نیمه ده مانزانی نه م کوړه زور ژیره ! له پوژانی دوا ی نه وه دا مه گه ر
خودا خو ی بزانیته که باوکم چیده کرد ، بو نه وه ی که له من و باوکم رق
هه لنه گرن ، باسی نه وه تان بو ده که م که چو ن له مالی نیمه و گه ره ک و شار
دوور خرایه وه . پروابکن هیچ چاره یه کی ترمان نه بوو . نه و کاتانه ی که نه م
عاشقه بی هیوا یه بی نومید کرا ، نه گه ر که سانیک ماقوول هه بایه ن ، له و
دو نیا بی یاسایه ی دل تیده گه یشتن و ده یانگوت : نیمه یان به یه ک ره وا
نه بینیه و کو تای بی به باسه که ده هیئا . دایکم چه ند جاریک گوتی : دل ی
منداله که مه شکینن . نه و مناله ی وا دایکم باسی ده کرد ، ته مه نی بیست و
چوار سال بوو ، له به ر نه وه ی که باوکم نه م کاره ی ره شه ی وه کوو به ره لای بی
وه ره چی و په رچیته له قه له م ده دا به قه سته وه به پیچه وانه ی قسه ی دایکم ی
کرد و داواکارییه کانی به جینه هیئا . دواتر هه والی نه وه مان پیگه یشته که
نه سته نبوولی به جیه یشته وه ، نه گه ر فه رامو شیشمان نه کرد بی ، نه وا
بیریشمان لی نه ده کرده وه . به لام له به ر نه وه ی که نه مده زانی له چ شاریکدایه

له بیره وهریه کانی کاتی مندالی وینه که ییم شارده وه و هلمگرت و لای خوّم و تم : ئەمه کاریکی باشه . به لّام بۆ ئەوهی که باوکم نهیبینی و میرده کهم چاوی پیی نه که وی و لیم خانو و گمان نه بی ، به شیوه یه کی زور هۆستایانه دوو دلۆپ مورده که بی "حه سه ن پاشایم " داته کانه سه ر ناوه که ی من و خوی .

وه کوو گوئیکی لیّهاتوو، کهس نهیده زانی که چیه . ئەگه ره له نیوان نیوه دا که سیک هه بیّت و بیه ویت که له به رامبه ر مندا ئەمه به کار بهی نی ، بابزانی که من ئەمه رۆ وینه کهم بۆ نارده وه و له به رده که لاکه شه وه ته ماشامکرد ، باهه ر به مه شه وه ته ریق بیته وه و تۆزیک بیرکاته وه . کاتی که له دوای دوانزه سال پویشتمه به رامبه ری ماوه یه که له به ر سوورایی هه تاوی نیواره دا مامه وه ، باخچه که مان له به ر ئەو په نگه سووره ، په نگیکی (کالتر) تورنجی به خووه گرتیوو . تائه و کاته ی که باش سه رمام بوو له وی دا پاره ستام ، هیچ بایه که نه ده هات ، ئەگه ر باجم یان که سیکی تر منی بدیبا یه یان وه کوو چاویان به ره شه بکه و تاییه که ده گه پیته وه و له به رامبه ر مندا تیپه ر ده بیّت چییان ده گوت ؟ . گوئی لی مه ده ن ، به خه یالی شمدا نه ده هات . هه فته یه که جاریک له گه ل یه کیک له که کانی "زیوه ر پاشا " دا ده رپویشتم بۆ حه مام . که چیکی ده م به پی که نین و زورزان بوو ، له کاتی چاوه روان نه کرا ودا قسه ی وا سه ر سه ریه ده کرد که مرۆقه سه ری سوپده ما . ناوی "مه سووره " بوو ، پوژیک گوتی : کاتی وا هه یه شتیکی ده لیم ، که ده لیم تازه تیده گه م که بیرم لی نه کردۆته وه ، به لّام کاتیکیش که تیده گه م به پروایه کی ته وا وه به پیچه وانیه ئه وه بیر ده که مه وه .

له نیو هه موو ئەو وینه کی شانه ی که وا باوکم بانگی ده کردن و هاتوو چۆی

مائی ئیمه یان ده کرد ، ئەوه یان که له هه موویان زیاتر پوچیکی پیس و هه ژاری هه بوو ، زه ریف ئەفه ندی بوو ، ئەگه ر لیسانی نه شارمه وه پیویسته که بلیم به دزییه وه ته ماشای هه مویانم ده کرد .

ده لاقه کهم داخست و له ژوو ره که ده رکه وتم و پویشتمه خواره وه بۆ مه تبه خه که .

ئورهان وتی : دایه ، شه وکه ت به قسه ی تۆی نه کرد ، کاتی په شه ئەسپه که ی له گه رپه که هینایه ده ر ، شه وکه تیش له مه تبه خه که ده رکه وت و له کونی دیواره که وه ته ماشای ئەوی کرد .

شه وکه ت ده ستیکی پاره شانده و وتی : ده ی جا چیه ! خو دایکیشم له کونی دۆلابه که وه ته ماشای ده کرد وتم : خه یرییه ، نیواره نانی بادامی شیرینیان بۆ دروست بکه .

ئورهان هه لقوونی و دلخۆش بوو ، به لّام شه وکه ت نووکه ی نه کرد . له پلیکانه که وه سه رده که وتم که هه ردووکیان به قه پوو قال و به په له په ل هاتن و گه یشتنه لام . قاقایه کی پیکه نینم لی دا و یه کی یه که مشتی سوکه له م له پشته ناسکۆله کانیان دا . چه ند خو شه نیوان له گه ل مناله کانتدا له مایکدا بیت ! باوکم بیده نگ بیده نگ کتیبه که ی ده خوینده وه .

وتم : میوانه که مان چوو ، هیوادارم که نازاری نه دابن . وتی : نا ، وه کو جارن له به رامبه ر زاواکه یدا به رپزه .

- زور باشه .
 - به لّام تۆزیکیش به حیساب و ته دبیره وه هه لّسوکه وت ده کات .
- ئهمه ی بۆ ئەوه نه گووت که بزانی من چی ده لیم ، به لکوو بۆ ئەوه بوو که ره شه ی پی بچووک بکاته وه و بابه ته که بگۆریت ...

ئەگەر کاتیکی تر بایه بەزمانە درێژەکە ی خۆم وەلامیکی باشم دەدایەو .
 ئەم چاره که به سواری ئەسپە سپیەکیەو بیبینم و بەرەو لای من نزیک
 دەبوو، زۆر پەشۆکابوو بووم لەدوایشدا نازانم چۆن بوو کەمن و "
 ئورهان " لەژوورەکەدا باوەشمان کردبوو بەیەکدا ، "شەوکتیش " پالی
 پیوەدام ، ماوەیەک دەستیان کرد بە ئاژاوه و شەرە قسە . وەکو توتکە سەگ
 خوشمەدەویستن ، ماچمکردن ، سەر و قژ و پشت و دەم و چاویانم ماچکرد
 و بەرەو سینگی خۆم رامکیشان ، هەستم بەقورسای لاشەیان لەسەر
 مەمکەکانم کرد .

وتم : ئی ئی بۆنی قژتان دی . بەیانی لەگەڵ خەیریەدا دەچن بۆ
 حەمام .

شەوکت وتی : من نامەوی ئیدی لە گەڵ خەیریەدا بچم بۆ حەمام .

- : بۆ زۆر گەرە بووی ؟

- : دایە بۆچی ئەمڕۆ ئەو کراسە مۆرە جوانەت لە بەر کردوو ؟

رۆیشتە ژوورەکی ترەو و کراسەکم گۆپی و کراسە سەوزەکم لە بەر
 کرد . هەمیشە ئەم کراسەم لە بەر دەکرد ، کاتی که جەگەم داکنەند سەرمام
 بوو ، ترس و لەرزیک هات بە گیاندا . بەلام لەبەر گەرما ی زۆری لاشەم
 هەستم بە لەسەر خویی سک و لاشە ی خۆم کرد . گۆنام تۆزیک سورایی
 پیو مابوو، کاتی که لە گەڵ منالەکاندا خۆمان بە یەکتەیدا دادەدا ،
 سەراپوو . تۆزیک تەم دا لە دەستم و بەسەر گۆنامدا هی نام و بردم تا
 وەکوو جوان بلاو بوو . هەندیک لەو خزمە و ناسیوانە ی وا لە حەمام دا
 من دەبینن پیم دەلین کە : تۆ لە ژنیکی بیست و چوار سالی خاوەن دوو
 منال ناچی ، بە پیچەوانەو لە کچیکی تەمەن شەش سال دەچی ، حەز

دەکم ئیووش برۆیان پیکەن ، ئەگینا هیچتان بۆ باسناکم . قسە
 کردنەکم لە گەڵ ئیوودا کەم نەبینن و سووکایەتیم پیمەکن ، ئەو
 سالانیکی دوور و درێژە کە باوکم تەماشای وینە ی ناو کتیبەکان دەکات .
 منیش هەموو کات لە ناو ئەوانەدا بە دوا ی ژنان و جوانەکاندا گەرآوم ،
 ئەگەر کەمیش بیست بەلام دیسان تییدا هەیه ، هەموویان شەرمەزار و
 شەرمۆکن ، وەکوو ئەو ی کە دوا ی لیبوردن بکەن لە بەرامبەر یەکدا پراوەستان
 . نابی که پراوەستانەکانیان وەکوو پراوەستانی پیاو و پادشاو سەربازەکان
 بی ، لە بە پراوە شاوہیی و بی سەرنجی هەندیک لەو وینەکیشانە ، هەندیک
 لە ژنان لە باتی ئەو ی تەماشای خوشەویستەکیان بکەن تەماشای
 شتانیکی تری وەکوو پەراخیکی ئاو دەکەن و دواتر چا و دەپرنە چاوی
 خۆینەر . داخۆ ئەو خۆینەرە کییە کە وا هەموو کات سەیری دەکەن ؟ زۆر
 جار بیرم لەو کردۆتەو . کاتی که دەبیسم گاوری زانخوازەکان لە کاتی تە
 یموورەو تاهەکوو ئیستا کتیبی کۆنی دووسەد سالە دەکپن و ئالتونی
 پیدەدەن ، ترس و لەرزیک دامدەگریت . لەوانە یە پۆزیکیش کەسیک لە
 جیگایەکی دوورەو ئەم بە سەر هاتە ی من بخۆینیتەو ، ئایا هەستی
 کەوتنە ناوداستان و کتیب هەر ئەمە نییە ؟ ئایا ئەو هەموو پادشا و وەزیرە
 کە نووسەران پادەسپیرن بوچ ئەو ی کە لە سەریان کتیب بنووسن و
 وینەیان بکیشن لە بەر هەمان ترس و لەرز وەها ناکەن ؟ کاتی که منیش لە
 دەرووندا هەستم بەم لەرزە کرد ، ویستم وەکوو ئەو ژنانە ی وا چاویکیان
 لەو یەکە کی لە کو ی و کە ی کتیبەکە دەخوینیتەو قسە بکەم . ژنیکی
 جوان و ژیرم و پیمخۆشە کە ئیو سەیرم دەکەن ، ئەگەر جار جاریکیش
 یەک دوو درۆ بکەم ، ئەو بۆ ئەو یە کەبە هەلە لە سەر من بیر نەکەنەو .

له وانهیه ههستان بهوه کردبێ که باوکم منی خوشدهوی ، بهر له من سی کورپی ههبوو ، باوکم له بهرامبهر مندا تیگدهچی و دهلهزێ ، ویستی بمدا به پیاویک که خوی ههلیبژاردبوو ، بهلام من شووم پینهکرد . به گویرهی باوکم ، پیویست بوو که میردهکهی من پیاویکی زانا و وینهکیش و هونهر دوستبایه ، خاوهن دهسهلات بایه و کوری "قارون"ی دهولههمنده بایه ، من باش دهمزانی که شتی ناوهها تهناهت له ناو داستانهکانیشدا نابن و ئهگهر به قسهی باوکم بکردایه ئهوا دهمامهوه و میردم نهدهکرد . ههر بویه دلم چووه کابرایهکی سوپاهیوه بوو میردیشم پیکرد ، ههموو کهس باسی جوانی میردهکهی منی دهکرد . له ژیره ههوالم بو پیکردبوو ، وتبوم دههوی ببینم . پوژیک له همام دهگهپامهوه ، ئهویش لهسهه پری پراوهستا بوو . که چاووم پیکهوت یهکسهه عاشقی بووم ، کورپیکي ئهسمههه لاشه سپی بوو ، چاوه سهوزهکانی زور جوان بوون ، دهست و مهچهکیکی به توانای ههبوو ، وهکوو مندالیک که خهوبیباتهوه ناوهها پاک و بیدهنگبوو . لهوانهیه لهبهه ئهوهی کهوا ههموو ژبانی خوی له مهیدانهکانی شهپدا بو پیاو کوشتن تهرخان کردبیت ، من وا ههستمدهکرد که بونی خوینی لیوه دیت . بیدهنگ بیدهنگ به ئارامی دانیشتیوو ، باوکم دهیگوت : ئهمه سهربازیکی رهش و پروته و توی پینادهم . بهلام که وتم ئهگهر منی نهدهی خوم دهکوژم ، یهکسهه رازی بوو . ئهه پیاوه له ههموو شهپیکدا زور پیاوانه ئهه لا وئهولای دهکرد و وهکوو کورپی کورانه ههموو کاریکی دهکرد ، ههر بویه پایهیهکی باشیان پیداو دههزار ئاکچهی(پارهی کاتی عوسمانیهکان) بردهوه . چوار سال بهر له نیستا سهربازه کانیت له شهپری سهفهوییهکاندا گهپانهوه بهلام ئهه نههاتهوه ، خهفهتی زورم خوارد . چونکه ههرچی

دهچوو له شهپدا شههزاتر دهبوو و به گویرهی خویشی کاری جوړا و جوړی دهکرد . پلهی بهرزتری وهدهگرت سهربازی زیاتری فیتری شهپ دهکرد . ههندیک کهس دهیانگوت : بهچاوی خومان بینیومانه که له هیزی پیادهی " سوپا " جیا بووهتهوه و لهگهه پیاوهکانی خویدا چوونه ناو شاخهکان . له پیشدا وامدهزانی که دهگهپیتهوه ، بهلام که دوو سالی به سهردا چوو ئیدی کهم کهم پراهاتم .

کاتیکیش که زانیم ژنی وهکوو من زوره وهیشتا میردهکانی ئهوانیش نهگهپراونهتهوه زوتر عادهتم پیکرد . شهوان باوشم دهکرد به مندالهکانمدا و دهگریام ، بو ئهوهی که ئهوان نهگرین . درو ودهلهسهی زورم بو دهکردن و دههگوت : " کابرایهک گوتویهتی : باوکتان بهبیئنهوهی خهبهه بنیپیتهوه دهگهپیتهوه " . ههر ئهههش له دواییدا له ئهه دم بو ئهه دم دهگهپرا و ئهگهپشته گوپی خهکی و له دوایشدا دههاتن و دهیانگوت : " مزگینی بده ، پیاوهکهت دهگهپیتهوه " . بهه شیوهیهش یهکهه کهس خوم بپروام به دروکانی خوم دهکرد . لهگهه باوکه هیچ نهدیوهکهی میردهکهه که خوی زور به گهوره دهزانی و برا چاو سهوزهکهیدا له(چارشی بازار) دا مالیکمان به کریگرتبوو ، له وی دادهنیشتین ، لهه پوژهی وا میردهکهه ون بوو بوو ، مالهکهی ئیمهش تووشی تیگچون و نهههههتی بوو بوو . باوکی میردهکهه لهدوای ئهه ههموو پارهیهی کهواکوپه گهورهکهی به شهپ کردن بهدهستی هیئا بوو تازه دهستی به ئاوینه فروشی کرد بوو . کچیکی خزمهتکارمان ههبوو ، بو ئهوهی که پارهی پینهدهن ، شهویکی زستان بردیان بو بازار و لهوی فروشتیان و داواشیان له من دهکردکه کارهکانی ئهه ئههجام بدهم ، ئههوایه چیستم دروستبکردایه و جل و بهرگم بشوردایه ، تهناهت دههوایه

بپرویشتمایه ته بازار و شتم بکریبایه . هیچ گله ییم نه ده کرد ، و دانم به سهر دلی خوئدا ده گرت و هه موویم نه جامده دا ، میرده کهم برایه کی هه بوو که ناوی حه سن بوو ، له گومرکدا ئیشی ده کرد و پاره یه کی زوری ده ست ده کهوت . ههر چه ند پاره ی زیاتری ده ست ده کهوت ، زیاتر ههستی به پیاوه تی ده کرد . ئەم حه سه نه ناپیاوه له بهر نه وه ی کهوا خزمه تچیه کی وای نه ما بوو که شه وان بیبته ناو ژووره که مه وه ، سه رم سوپ مابوو ، منداده دا و ده یویست شه وان بیته ناو ژووره که مه وه ، سه رم سوپ مابوو ، نه مده زانی چیبکه م . خوئدمتوانی یه کسه ر بگه پیمه وه ئیره (مالی باو کم) . به لام به گویره ی قازی میرده که ی من هیشتا ده ژیا و نه مرد بوو ، ههر بویه ئەگه ر مالی باوکی میرده که م تووره ببایه ن شه وا ده یانتوانی به زور بمبه نه وه مالی خوئان و باوکیشمیان ده گرت و سزایان ده دا وله نیو خه لکیدا ئەیانشکاند .

نه وه ی راستیش بیته دمتوانی له گه ل حه سه نیشدا جوئربیم ویه کتریمان خوشبوویستایه ، به لام ئەگه ر هه روا له خوئمه وه وه هام بکر دایه ، خودا نه کا! ده بووم به قه حپه ی دهرماله که ی . شه وان له وه ده ترسان که من له گه ل منداله کانمدا بگه پیمه وه مالی باو کم و داوای به شه مالی خوئم بکه م ، ههر بویه هیچ لایه نگری نه وه نه بوون که قازی وه ها بریار بدات که میرده که م مردوو . له بار و دوخیکی ناوه هاشدا نه مده توانی له گه ل حه سه ن یان کسیکی تر دا زه ماوه ند بکه م . ئەمه ش وایده کرد که ژیان ه اوسه ری من به مال وه گریدرا و بیته . ههر بویه شه وان حه زیان ده کرد که داوهر وه ها بریار بدات که میرده که م ناپه ی دایه ، شه وشتان له بیر نه چیت که من کاری مال م بوئ ده کردن و جل و بهرگه کانیا نم ده شوئرد ، له وه ش زیاتر یه کی که له شه وان

شیتانه عاشقی من بوو . ریگا چاره ی گونجاو بوئ حه سه ن و باوکی نه وه بوو که من میرد به حه سه ن بکه م . به لام پیویست بوو که چه ند شایه تی که جوئربکرین و که سانی خزمی میرده که م وه کوو باو ک و براکه ی ناره زای نه بایه ن ، شایه ته کانیش له به رامبه ر چه ن ئاکچه دا بیانگوتبایه : "ئیمه ده زانین ، ئەم پیاوه مردوو " ، له داوایدا دادوه ریش وه کوو مردوو حیسابی ده کرد . به لام کیشه ی هه رمه زن شه وه بوو که ده بوایه وه ها نیشانم بدایه که داوای به شه مال ناکه م و له گه ل حه سه ندا ده ژیم و میردی پیده که م و بوئ شه وشوو کردنه ش داوای پاره ناکه م ، له وه ش گرنگتر شه وه بوو که ده بوایه وه ها نیشانم بدایه که به هه لپژاردنی خوئم حه سه نم خوئشوویستوه وه بوو که متمانم پیبدایه و له گه لیدا جوئربایم . هه لبه ت ئەمه بوئ شه ویه که حه سه ن که یف خوئش بیته و پیی خوئش بیته ، به لکوو ته نیا له بهر شه ویه که به شیوه یه کی باوهر پیکراو وه ها دیار بکه م که حه سه نم خوئشده ویت . به لام له راستیدا ئەگه ر توئزیکیتر هه ولبدم شه وا ده توانم عاشقی حه سه ن بیم . هه شت سال له میرده ون بووه که م بچووکت بوو ، کاتی که میرده که م له مال بوو وه کوو برایه کی خوئم چاو م لیده کرد ، ههر بویه نیوانمان خوئش بوو ، خوئی به گه وره نه ده زانی ، زور گریداو بوو ، له گه ل مناله کانمدا یاری ده کرد و جاری واش وه کوو شه وه ی که خه ریک بیته له تینوو یه تیدا بمری و منیش په رداخی که شه ره ته ی گیلاسی پیبدم ، به تامه زروییه که وه سه یری منی ده کرد . به لام له لایه کیتریشه وه ده مزانی که ناتوانم به ئاسانی عاشقی کابرایه ک بیم که جلم پیده شوئی و خواردنم پی دروسته کات و ده منیری بوئ بازار و به بیشه رمییه وه وه کوو کوئله یه ک له گه لمدا هه لسوکه وت ده کات . رویشتمه وه مالی باو کم و ته ماشای قابله مه و قاپ وکه وچکه کانم کرد و

سهیریکی کویه کانم کرد و تیر تیر گریام ، حهسه نهدیه هیشته که له گهل منداله کانمدا باوهش بکهین بهیه کدا و هاوکاری یه کتری بین ، هیچ مه جالیکی پیینه دهام . بو ئه وهی که بيم به هاوسه ری و بتوانم له گهلیدا بژیم ، پیویست بوو که مه جالیکی پییدایه م تا وه کوو بیرم لیبکرایه ته وه . له بهر ئه وهی که متمانهی به خوئی نه بوو ، چهند جاریک ویستی بیروه شتی بکات . چهند جاریک ویستی دهست له مه مکه کانم بدات و ماچم بکات و گوتی : " میرده کهت ناگه ریته وه ، نه گهل له گهل مدا جوړ نه بی ده تکرژم " ، هره شهی لیده کردم ، وه کوو مندالیک ده گریا و بهم هه لسو وکه وتانهی خویه وه هه لی به دروستیونی عه شقیکی ئه فسانه یی و ره سهن و به شکو وه کوو ئه وهی که له کتیبه کاندا نووسراوه نه دها . هه ره له بهر ئه وهش تیگه یشتیم که ئیدی ناتوانم له گهلیدا بژیم و میردی پیبکه م . شه ویک له گهل منداله کاندا خه و تبووم که ده رگای ژووره کهی کرده وه و ویستی به ژور بیته ژووره وه ، له خه و راپه ریم و گویم نه دایه ئه وهی که منداله کان بترسن و دهستم به قیژه قیژ و هاوار کردن کرد . وتم : جندوکه یه کی خراپ هاتوته ناو ماله که مانه وه ، باوکی میرده کهم له خه و هه ستاند ، حهسه ن هه ره له وهی بوو ، چیژی دانه مرد بووه وه له ناو ئه و قیژه قیژ و بانگ و هاواردا باوکی هات و حهسه نی بینی و یه کسه ر زانی که ئه و قیژه قیژه ی واده یکه م له بهر جندوکه نییه و هه مووی درو و ده له سه یه و تیگه یشت که حهسه نی کوپی سه ره خو شه و ویستوویه تی بجیته ژووری ژنی براکه یه وه . له شه رماندا سه ری داخست . وتم : " تابه یانی ناخه وم ، بو ئه وهی که منداله کانم پیاریژم ، له بهر ده رگا که دا راده وه ستم و له گهل ئه و جندوکه دا شه ر ده کهم " . باوکی میرده کهم پیایوکی ژیر بوو ، هیچ دهنگی نه کرد . به یانی وتم : " نه چمه وه

بو مالی باوكم ، نه خو شه ، ده چم و سه ردانیکي ده کهم ، منداله کانیشم ده بهم " . شکستی قه بوول کرد . میرده کهی خو مم نه فروشت ، نه و کاتر میره ی وا میرده کهم له مه جارستانه وه بو ی هی نا بووم ، له گهل ئه و قامچییه وا بو ئه سپه تووره کانی عه ره ب دروستکرا بوو وه کوو نیشانه کانی ژیانی هاوسه ری هه لگرت و شه تره نجه ته ورژییه شفری فیلینه کهم دابه دهستی منداله کان وه بو ئه وهی که له وی یاری بکهین و پویشتمه وه بو مالی باوكم . له گهل به جیه یشتنی مالی میرده و ون بووه که مدا ، نه وهی وا چاوه ریم ده کرد پرووی نه دا ، به لکوو به پیچه وانه وه حهسه ن که تیگه یشت باوکی کاره کانی په سه ند ناکات بو یه ئه مجاره یان دهستی کرد به نووسین و ناردن ی نامه ی جوړا و جوړی عاشقانه و ده یگوت : " که ئیدی کاری مالم پی ناکات و پاره ی ژوری هه یه و شتانی له و چه شنه ی بو دوویات ده کردمه وه " . بهر له وهی که خه یرییه نانی ئیواره دروستبکات ، قاوه یه کی باشی گولی خورمای عه ره بستانم بو باوكم دروستکرد و که وچکیک هه نگوینم تی کرد و له گهل ناوی لیمودا تی که لوم کرد و به بیدهنگی له پالییدا دانیشتم . ((کتاب الروح)) ی ده خوینده وه . به و جوړه ی که ده یه ویست دامنا یه بهر ده می . به دهنگیکی ناسک و خه ماوییه وه وتی : به فر ده باری ؟ یه کسه ر تیگه یشتیم که ئه مه دوا یین به فریکه که باوكم له ژیاندا ده بیینی .

((من داریکم)) (10)

من داریکی ته نیام ، کاتی که باران دهباری دست به گریان دهکهم ، بۆ خاتری خوا گۆیم بۆ راگرن با وهکوو هندیك قسه و باستان بۆ بکه م ، قاوه که تان بخۆنه وه باوه کوو چاوتان وهکوو جندۆکه ده پیره پری وته ماشام بکه ن تا وهکوو پیستان بلیم که بۆچی نه وهنده ته نیام .

1- نه لاین : ته نیا له بهر نه وه ی که پیویسته له پشتی سه ری مامۆستای بالۆره ویزه وه داریک هه بییت وینه ی تو یان کیشاوه ، راسته ، وینه ی داری قه له می وناسکیان له لای من نه کیشاوه ، گیا هه وت په له کانی ده شته سه وره لانییه کان و نهو تاشه بهردانه ی وا جار جار له مروقه ده چن و جار جاریش له شه ی تان ده چن له ناو نه وینه یه دا بهر چاونا که ون . پۆل پۆل هه وره چین چینه کانیش لی ره پۆیش توون و باریان کردوه . ته نیا من و زه وی و ئاسمان و خه تیکی ناسۆ ماوینه ته وه ، به لām داستانه که م هیشتا به تیکه لاوی ماوه ته وه .

2- مه رج نیه من وه کو داریک هه یچ نه بییت به شیک نه بم له و کتیبه ، به لām له بهر نه وه ی که من وینه ی داریک نیم له ناو هه موو کتیبه ی کدا ، نانا سووده و په ری شانم . که نه توانم اه ناو کتیبه ی کدا شتیك نیشان بده م و وینه که شم به

دیواره وه هه لده واسری ، وه کوو کافر و بوت په رستان بوت په رستیم دیته وه یاد . نامانتان بم بادارو دهسته ی ئه رز پروومییه کان گو ییان لینه بییت ، ئیستا که ئاوا به دزییه که وه تاریفی خۆم ده که م له دوایدا ناچار ده بم که به شه رمیکه وه بترسم .

3- هۆکاری سه ره کی ته نیاییه که شم نه وه یه که من هیشتا نازانم به شیکی کام داستانم . باباسی نه وه تان بۆ بکه م که خه ریک بوو بم به به شیک له داستانیك ، به لām له ناکام دا وه کوو په لیك که وتمه خواره وه و له وی نه مامه وه .

4- داستانی که وتنه خوارم له کتیبه ی داستانه که م وه کوو که وتنه خواری په لیکی داری کتیبه که ی شا " تاماسووبی " پادشای ئیرانییه کان دوژمنی خوینه خواره ی عوسمانییه کان بوو ، نه م شایه له هه موو پادشاکانی تری دونیا زیاتر هه زی له نه خش و نیگار کی شان ده کرد .

چل سال بهر له ئیستا پیی نابووه ته مه نه وه و له خه له فاندا بوو . دهستی بهر پابواردن و که یف و خو شی کرد ، گو یی له موسیقا و شیعر ده گرت و شه رابی ده خواره وه ، ئینجا ته ماشای نه خش و نیگاری ده کرد . تا ماوه یه که به م شیوه یه پۆژگاری خۆی تیپه ر ده کرد ، به لām له دواییدا دلای له مانه سارد بووه وه وته نانه ت دهستی له خواردنه وه ی قاوه ش به ردا . می شکی راوه ستا بوو . له بهر گومانی پیره می رده کانی ده وره به ری که وا ده یانگوت له وانیه ده وه ته ی عوسمانی شه ریان پیی فرۆشی پایته ختی خۆی له ته وریزه وه که نه وسا مولکی ئیرانییه کان بوو گواسته وه بۆ قه زوین . که پیرتر بوو ، پۆژیک جندۆکه دهستی لیوه شان و که وته ناو قه یرانیکی پۆحیییه وه و وتی : " ئیدی ئیدی واز له شه راب خواردنه وه و یاری کردن

به مندالەکان دینم و ئیدی تەماشای نەخش و نیگار ناکەم و تەویە دەکەم . ئەمەش خۆی ئەوە دەسەلمینی کە کاتی ئەم پاشا پایە بەرزە دەستی لە خواردنەوهی قاوە بەردا وە ناوھا عەقڵی خۆی لە دەستداوە و شیت بوو . هەر لە بەر ئەمەش نەخش و نیگار کیشەکانی ئێران کەوا لە ماوەی ئەو بیست سەلەدا شتە هەر باش و دەر ئاساییەکانی دونیایان دروستکرد بوو ، وەکوو جوولکی مریشک لەم شارە بۆ ئەو شار بۆبوونەوه .

((سۆلتان برایم میرزا)) برازای "شا تاماسوب" بوو ، کچەکی پاشای لە خۆ ماره کرد بوو ، بوو بوو بە پارێزگاری شاری "مەشەد" . ئەم کابرایە لێهاتوترین وینەکیش و خۆشنووسەکانی لەوینەکیشخانەکی خۆدا کۆ کردبوو و دەیهووست مەسنەوییهکی "جامی" کە ناوی (حهوت ئۆرنگە) و لە کاتی تەیموردا نووسرا بوو ، دووبارە بنووسیتەوه و بە نەخش و نیگار بپارێزیتەوه . کتییکی زۆر جوانی لیدروستکرد ، پادشا لەلایەکەوه حەزی لیدەکرد و لە لایەکیتریشەوه بەخیلی پیدەبردەوه . پەشیمان بوو لەوەی کەوا کچەکی خۆی پیدابوو ، "شا تاماسوب" کە باسی ئەم کتییەکی بیست زۆر توورە بوو ، بەر پرسیارییهکی لێوە گرتەوه و لە پارێزگاری "مەشەد" لایبرد و کردی بە پارێزگاری ((کاین)) ، لە دوايشدا هەر بە توورەییەوه ناردی بۆ قەزایەکی بچووکتەر بە ناوی ((سەبزهوار)) . بەم شیۆهەش وینەکیش و خۆشنووسەکان لە شارەکاندا بۆ بوونەوه و چوونە ناو نیگار خانە سۆلتان و شازادەیتەرەوه . بەلام بە شیۆهەکی دەرئاسایی کتییەکی "سۆلتان برایم میرزا" بەنیوەکاری نەمایەوه و تەواو بوو .

کتیبداریکی راستکرداری هەبوو ، ئەم کابرایە سواری ئەسپەکی دەبی و

دەچیتە "شیراز" و لەوی لەلای ئوستادیکی جوانکاری کتیبەکە دەپارێزیتەوه ، لە دوایدا دوو پووپەلی لیدەگرت و دەچی بۆ "ئەسفەهان" بۆ لای ئوستادیکی خۆشنووسی و بە خەتی ((نەستەعلیق)) ئەو دوو لاپەرەیه دەنووسی ، لە دوایدا بە پرێگای چیاوه دەچیتە "بوخارا" و دەپواتە لای خانە ((ئۆزبەک)) و لەوی لە لای وینەکیشە باشەکان وینەکان لە سەر یەك کەلەکە دەکات و جیگیریان دەکات . دوايي دادەبەزیتەوه بۆ "هەرات" و لەلای ئوستادیکی نیووە کوپر وینەکی گیا و پەلەکانی دەکیشی ، لە ویشەوه دەچیتە لای کابرایەکیتری خۆشنووس و نووسراوی سەر بەرگەکە بە ناوی زێر دەنووسی و لە ویشەوه بەرو باشوور پیدەکەوی و دەچیتە ((کاین)) و دەپواتەوه لای ((سۆلتان برایم میرزا)) و پووپەلەکان دەباتە لای و نافەرینەکی وەردەگرت .

لە دواي شەش مانگ کار کردن دیسان کتیبەکە هەر ناتەواو بوو .

بەمجۆرە دەزانن کە ئەم کتیبە تەواو بوونی بۆ نیە . هەر بۆیە چەندین هەوالبەری "تاتار" بە کریدەگرن و هەر یەکەوه نامەیهکیان پیدەدەن و دەیاننێرن بۆ لای وینەکیشەکان ، (لەناو نامەکاندا داوا کارییهکان دەنووسن) . هەر کە هەوالبەرەکان لە تەواو ئێران و ئەوپەری ئاوەکەدا ((ماوراء النهر)) بۆ بوونەوه ، دروستبوونی کتیبەکەش خیراتر بوو . جاری وا هەبوو کەلە شەویکی زستانیدا بەفر دەباری و دەنگی لورە لورە گورگ دەبیسرا ، لاپەرە (59) و (161) لەگەڵ یەکا بەراورد دەکران کاتی کە دەیانانی بۆ تەواو کردنی یەك کتیب تیدەکووشن بۆ ئەوەی کە بزائن ئەمە کام بەشی "مەسنەوییه" کەیه باشتەسەیری کارەکانی یەکتییاندا کرد .

بە داخەوه! ئەمرو هەوالی تەواو بوونی ئەم کتیبەم پیگەیشت ، بپریار

وا بوو که منیش له ناو لاپه‌ره‌یه‌کی ئەم کتیبەدا جیبگرم ، بەلام به داخه‌وه ! پوژیک ریگایاله ئەو تاتاره‌ی وا منی پیبوو پری و تیریان لیدا ، له دوایشدا به پیی نه‌ریتی جه‌رده و ریگره‌کان پروتیاں کرده‌وه و به‌ر بوونه گیانی و تا نه‌یانکوشت وازیان لینه‌هینا . هەر له به‌ر ئەوه‌ش منیش نازانم که له کام لاپه‌ره‌وه داکه‌وتووم . تکایه باش سه‌یرم بکه‌ن ، باوه‌کوو بزانی که من هی کام لاپه‌ره‌م . ئایا ده‌بووم به‌ سیبه‌ری ئەو کاته‌ی وا مه‌جنون له جل و به‌رگی شوانیدا ته‌ماشای له‌یلا ده‌کات ؟ یان وه‌کوو بو‌ئوه‌ی که بی‌ئومیدیتان پییناسینم له‌گه‌ل تاریکایی شه‌وگاردا تیکه‌ل ده‌بووم ؟ چه‌زم ده‌کرد که‌هاورپی دوو خو‌شه‌ویست بایه‌م که له‌ هه‌موو دونیا هه‌ل‌دین و به‌ره و دوورگه‌یه‌کی پرله داری سیو ده‌چن که په‌له‌وه‌ر و گولی جوانی تیدایه . ئایا ده‌بووم به‌ سیبه‌ری ئەو کاته‌ی که‌وا ئەسکه‌نده‌ر هیندوستانی گرتبوو و ئەوه‌نده خۆر لیدا بوو که خوینی لووتی رانه‌ده‌وستا وه‌ه تا نه‌یکوشت وازی لینه‌هینا ؟ یان وه‌کوو ته‌مه‌نی ئەو باوکه‌ی‌وا عاشقی کوپه‌که‌ی خو‌ی بوو و ناموزگاری ده‌کرد به‌ منه‌وه دیاری ده‌کرا ؟ کابرای هه‌والبه‌ریان کوشت و یه‌کیک له‌ جه‌رده‌کانیش منی هه‌لگرت و به‌سه‌ر چیا و نیو شاره‌کاندا گه‌راندمی ، جار جار قه‌درم ده‌زانی و ده‌لی : " ته‌مasha کردنی وینه‌ی داره‌که به‌شیکی کام داستانه‌، ودواتر زوو دلته‌نگ و بی‌تاقه‌ت ده‌بی " .

له‌وه ده‌ترسام که بمدرینی و بمهاویژی ، که‌چی وای نه‌کرد وگوپامییه‌وه به‌ گۆزه‌یه‌که شه‌راب . ئەم پیاوه دلناسکه‌شه‌وان سه‌یری منی ده‌کرد و له‌به‌ر تیشکی مؤمه‌که‌دا ده‌گه‌ریا ، له‌ سایه‌ی سه‌ری ئەم پیاوه بالۆره ویزه‌وه که‌وا منی وه‌رگرتبوو توانیم بگه‌مه ئەسته‌نبوول ، نیستاش زۆر له‌وه خو‌شحالم که‌وا له‌ نیوان وینه‌کیشه‌ چاو باز و ده‌ست ره‌نگینه‌کانی شای عوسمانیدام .

هه‌ست به‌ سه‌ر به‌رزی ده‌که‌م ، هه‌ر بۆیه بو‌ خاتری خودا داواتان لیده‌که‌م که‌وا گویی مه‌ده‌ن به‌ قسه‌ی ئەوانه‌ی وا ده‌لین ئەم وینه‌یه به‌ ده‌ستی کابرایه‌کی وینه‌ کیشه‌وه به‌په‌له‌په‌ل بو‌ئوه‌ی له‌ پشتی سه‌ری کابرایه‌کی بالوره ویزه‌وه دابنریت وه‌ه‌لواسری دروستکراوه . سه‌یر که‌ن بزانی که‌به‌ بی‌عارییه‌وه چ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌کیان بو‌ه‌لواسیوم . دوینی ئیواره ئوستاده‌که‌م وینه‌ی سه‌گیکی هه‌لواسی بوو و چیرۆک و به‌سه‌ر هاته‌کانی ((مه‌لا هوسره‌ت)) ی ده‌گیرایه‌وه . هه‌ر له‌ به‌ر ئەوه لایه‌نگران و خو‌شه‌ویستانی ((مه‌لا نوسره‌ت)) له‌وه تووپه‌ بوو بوون که‌ گویا له‌ باسه‌کانیدا قسه‌ی به‌ ((مه‌لا نوسره‌ت)) وتوو . ئایا ده‌توانین به‌ وتار بیژی گه‌وره ، ماموستا ((مه‌لا نوسره‌ت)) بلین که‌ توخمه‌ زۆله ؟ ! حاشا ! ئەمه تا نیستا به‌ میشکی که‌سیکتاندا تیپه‌ر بووه ؟ ئەمه چ جو‌ره‌ فیتنه و نازاوه دروستکردنیکه ؟ چۆن ده‌توانن به‌ بی‌شهرم و بی‌په‌رواییه‌وه ئەو شته بلین ؟ مادام که‌ نیستا باسی ((مه‌لا نوسره‌ت)) و ((مه‌لا هوسره‌ت)) تیکه‌ل و پیکه‌ل بووه ، منیش نیستا باسی مه‌لا ((نه‌دره‌ته‌ چاواقی سیواسی)) تان بو‌ ده‌که‌م . ئەم مه‌لا ((نه‌دره‌ته‌ سیواسیه)) خو‌ی چه‌زی له‌ کوپری جوان ده‌کرد و ده‌یگوت : " نه‌خش و نیگار کیشان کاریکی له‌عنه‌ت لیکراوه و خواردنه‌وه‌ی قاوه‌ش کاری شه‌یتانه و ئەوه‌ی بیخواته‌وه ده‌چیته‌ دۆزه‌خ " .

ئهری ئەه‌ی پیاوی سیواسی جه‌نابت له‌ بیرت چوووه که‌ چۆن له‌قیکم چه‌ماوه‌ته‌وه ؟! باستان بو‌ ده‌که‌م ، به‌لام به‌ مه‌رجیک که‌ سویند بخۆن بو‌ که‌سی ناگیپنه‌وه . چوونکه‌ مه‌گه‌ر خودا خو‌ی ده‌توانیت که‌ له‌ بوختانی ئەم و ئەو بمانپاریزیت . به‌یانیه‌که‌ سه‌یرم کرد ، که‌ پیاویکی بالا به‌رز و ده‌ست و مه‌چه‌که‌ گه‌وره له‌گه‌ل ئەوه‌ی وا له‌ ژووره‌وه ناویم برد ، هاتنه‌ سه‌ر ئەو

لهقهی من و خهریکی نهجامدانی کارهکه بوون و لهگه‌ل یه‌کدا جوړ و جووت بوون ، له دوايیدا تیگه‌یشتم ئەمه شه‌یتان بوو که خهریکی ئەم کابرایه‌ی کاری خۆمان بوو ، له لایه‌که‌وه جوان جوان گوڤکانی ماچ ده‌کرد و له لایه‌کیتر یشه‌وه ده‌یچپانده گوڤیه‌وه و ده‌یگوت : "قاوه حه‌رامه و خواردنه‌وه‌ی گونا‌حه " ئەمه به پیی فهرمووده‌کانی دینه‌که‌مان نالی‌ت که قاوه حه‌رامه ، به‌لکوو به پیچه‌وانه‌وه ئەو قسه‌کانی شه‌یتان دووباره ده‌کاته‌وه .

له دوايشدا باسی وینه کیشه فهره‌نسییه‌کانتان بو ده‌که‌م ، بو ئەوه‌ی که‌سانیک که گرنگیان پیده‌ده‌ن ده‌رسی لیوه‌ر بگرن . ئەو نیگار کیشانه ئەوه‌نده جوان وینه‌ی‌پادشاکان و پاپاو پیاو ماقوولان و ته‌نانه‌ت ژنانیش ده‌کیشن که ئەگه‌ر له بازاردا بیانینی ده‌یانناسیته‌وه . ژنه‌کانیان به ویستی خۆیان له بازاردا ده‌سوورینه‌وه ، ئیدی خۆتان بیری لیبه‌که‌نه‌وه که چی ده‌بی . به‌لام ئەمه‌ش به‌شی نه‌کردوون و کاری له‌وه‌ش خراپ‌تریان کردووه ، به‌هه‌له‌ لی‌م تیمه‌گه‌ن باسی گه‌وادی ناکه‌م ، یانی ته‌نیا له وینه‌کاندا . . .

وینه‌کیشیکی گه‌وره‌ی فهره‌نسییه‌کان له‌گه‌ل مامۆستایه‌کیتری به‌ ناو بانگدا له ناو سه‌وزه‌لانییه‌کدا ریده‌که‌ن و پیکه‌وه قسه‌ ده‌که‌ن ، ئەوه‌نده پویشتوون تاوه‌کوو گه‌یشتونه‌ته ناو دارستانیک . ئەوه‌یان وا زوو شاره‌زاتریوه و توویه‌تی : " به پیی نه‌ریتی تازه ، پیویسته ئەگه‌ر وینه‌ی داریکی ئیره‌ت کیشا یه‌کسه‌ر خوینه‌ر ئاره‌زووی دیتنی ئیره‌ بکات و که‌هات یه‌کسه‌ر بیناسیته‌وه و له داره‌کانیتر جیای بکاته‌وه ، من فه‌قیرم . ئەم وینه‌یه‌میان به‌عه‌قلیکی وه‌هاوه دروستنه‌کردووه ، هه‌ر له به‌ر ئەوه‌ش

شوکر و سوپاسی خودا ده‌که‌م . ئەگه‌ر به پیی نه‌ریتی فهرنسییه‌کان بکیشرابایه‌م هه‌موو سه‌گه‌کانی ئەسته‌نبوول وایانده‌زانی که من داریکی راسته‌قینه‌م و میزبان پییدا ده‌کردم . هه‌ر له به‌ر ئەوه‌شه که نامه‌وی بېم به داریکی راسته‌قینه ، به‌لکوو ده‌مه‌وی بېم به واتاو مانای داریکی راسته‌قینه .

((ناوی من ره‌شه‌یه)) (11)

دره‌نگی شه‌و به‌فر ده‌ستیپیکرد و تاوه‌کوو پوژمان لیبه‌وه‌ه هه‌ر ده‌باری . شه‌و تابه‌یانی نامه‌که‌ی شه‌کووره‌م دووباره ده‌خوینده‌وه : له ژووریکی ماله‌ چۆله‌که‌دا ده‌چمه‌ خوار و دیمه‌ سه‌ره‌وه ، ئەوه‌نده توورپه‌م که خۆم له ده‌ر و دیوار ده‌ده‌م ، له به‌ر تیشکی له‌رزۆکی مۆمه‌کاندا بیرم له‌وه‌لسو که‌وتانه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌م ده‌کرده‌وه که‌وا به‌ تووره‌یییه‌وه ئەنجامیده‌دان و مۆمدانه‌کانم ده‌خسته‌ خواره‌وه ، له دوايیدا بیرم له‌ پویشتنه‌ به‌له‌نجه و لاره‌که‌ی ده‌کرده‌وه ، له ناکاو کرانه‌وه‌ی ده‌لاقه‌که‌ و دیار بوونی خوشه‌ویسته‌که‌م و پیکه‌نینه‌ خه‌ماویه‌که‌ی ده‌هاته‌ پیش چاوم . په‌نگی

لیوی ئەو پوخسارانەیی و لەماوەی شەش حەوت سالی پابردوودا لە خەیهلەکانی خۆمدا لەباتی پوخساری شەکوورە بینیبومن ، هەر لە پەنگی هەلوژە دەچون . کە چاوم بە روومەتە راستەقینەکەیی کەوت هەموویانم لەبیرچوووه . ئیواران خۆم بەخەیاڵەکانی ژبانی هاوسەرییەوه خەریک دەکرد لە خەیاڵمدا هیچ گوومانیکم بەرامبەر عەشقهکەیی خۆم و بەرامبەرکەم نەبوو و بەخۆشییەوه زەماوەندمان دەکرد ، بەلام لەمەلێکی پلیکانەداردا خەیاڵەکانم وەکوو ئەوێ کە لەسەر بەفر نیشتبیت دەتوانەوهو نەدەمان و وندەبوون ، کاریکی پێک و پیکمان پیکەوه نە دەکرد و شەرمان دەکردوو یەکتیریمان دەشکاندو گویم لەقسەکانی نەدەگرت .

لە شەوانی بی هاوسەریدا لەعەرستان کاتییکە ((أحیة العلوم)) ی ((غەزالیم)) دەخویندەوهو چاوم بەو لاپەرانیە دەکەوت کەوا باسی خراپییەکانی ژن هینانیا دەکرد ، یەکسەر خەیاڵەکانم پەش و خەماوی دەبوون ، بۆیە شەوان هەلدەستام و هەر لەو لاپەرانیە باسی خۆشی و قازانجەکانی ئەو ژبانەم دەخویندەوه . زیاتر لە دەیان جار ئەو سوودانەم خویندووهو تەوه بەلام تەنیا دوتیا لەبیرماوون ، یەکیکیان ئەوێ کەوا ئەگەر پیاو ژن بهینیت ، کەسیک ناوماڵەکەیی بۆ پێک و پیک دەکات ، بەلام لەو مائە پلیکانەدارەدا من چاوم بە پێکی نەکەوت ، دوو هەمیشیان ئەوێ کەوا لەپۆیشتن بۆ لای جندەو قەحبەکان لەگەڵ گەوادەکاندا لەکوڵانە تاریکەکانەوه نەجات دەبی . بیرم لەم پزگاریبوونەوه دەکردەوه ، لەدواین کاتەکانی شەودا تەزبیحەکەم گرتە دەست و ویستم کەتۆزیک پابکشیم . بەپێ عادیاتی خۆم چوووم گۆشەیهکی ژوورەکەو دانیشتم ، بەلام تازە تیگەیشتم کە تەزبیحەکەم بە دەستەوه نییە ! هەر وهاش بوو کەبیرم لەوه

کردەوه لەدوای دووانزە سال دیسان عاشق بوومەتەوه و ئەمەش بەلگەیهکی حاشا هەلنەگری ئەوێ ، چۆش و خرۆش و ترسیکی گەورەیی لەدەرروونمدا هەستاندەوه . هەر وەکوو لەرزە لەرزە مۆمەکە ئەم لا و ئەولام دەکرد و لە ناو ژوورەکەدا دەهاتم و دەچووم . ئەگەر شەکوورە دەچیت بەر پەنجەرە و خۆیم پینیشان دەدات بۆچی نامەیهکی پێچەوانەیی ئەو کردەوهیەم بۆ دەنیییت ؟ ئەگەر کچ حەزم لێناکات ، بۆچی باوکی دەعوەتم دەکات ؟ نەکا ! ئەم باوک و کچە گەمەم لەگەڵدا بکەن ؟ لەناو ژوورەکەدا دەچیتە خواروو دەیتەوه سەرەوه ، دەرگا و دیوارەکان و راخراوەکانیان کە دەیانەویت وەلامی پرسیارەکانم بەدەنەوه زمانیان دەگیری و ناتوانن قسە بکەن .

تەماشای وینەکەم کرد ، سالانیک بەر لەئێستا کیشا بووم . باسی چۆنیەتی عاشق بوونی شیرین بە وینە هەلواسراوەکەیی خەسەرەو دەکات کە بەداریکەوه هەلواسرابوو . بۆ کیشانی ئەو وینەیه ئیلهامم لەو کتیبەوه وەرگرت کەوا لە تەوریزەوه هینابووین و کەوتبوو دەستی زاواکەمان . تەماشاکردنی وینەکە شەرمی سادەیی دەرپرینی عەشقهکەمی لەیاد نەدەبردمەوه و دلخۆشییەکەیی کاتی لاوی بۆ نەدەگەراندەوه . بەرەو بەیانی بیرم لەناردنەوهی ئەو وینەیه کردەوه ، بەلام لەدوایدا تیگەیشتم کە ئەمە یەکەمین هیرشی گەمەیهکی شەترەنجیه بۆ دەستپێکردنی عەشقیکی گەورە کە زۆر وەستایانە داریژراوه . بەبێئەوهی کەسەرەم سوور بمیینی دانیشتم و نامەیهکم بۆ شەکوورە نووسی . دوای ئەوهی کە تۆزیک خەوتم بەیانی نامەکەم خستە سەر سینەم و لەناو کوڵانەکاندا کەوتە پێ ، زۆر پۆیشتم ، بەفر کوڵانەکانی ئەستەنبوولی فراوانتر کردبوو جەنجالی لە شار دوور کردبوو ، هەموو شتییک وەکوو ئەوانەیی دەورانی مندالی بێدەنگ و بی

جموجۆل بوو. وهكوو گومانهكانی كاتی مندالیم سهربان و ناو حهوشه و سهر منارهی مزگهوتهكان پریسون لهقهلهپرهش و ههموو جیگایهکیان داگرتبوو. گویم لهدهنگی پیی خۆم دهگرت و تهماشای ههلمی دههم دهکرد بیرم لهوه دهکردوه كه دهبی كۆشکی وینه کیشانهكهش زاواکهمان باسی کردبوو وهكوو کۆلانهكان بیدهنگ بی، تووشی گهرم و گورپییهکی سهیر بوو بووم، به پهله پییم ههلهدهگرت. بوئهوهی كه نامهكه بگهیهنمه دهستی شهكوره پیویست بوو ئهستهر بیینم، بهرلهوهی بچمه ناو گهرهکی جوولهکهكانه ههوالم بو ناردبوو و بهر له نوێژی نیوهپۆ وادهم بۆناردبوو. زووتر لهوادهی خۆم رۆیشتمه ئهوه وینه کیشانهکهی پشتی مزگهوتی ((ئهياسوفیا)) وه. کاتی خۆی بهرگیای زاواکهمانهوه هاتووچۆی ئهویم دهکردو لهوی شاگردیم دهکرد. لهوهزیاتر که له پاساری بانی وینه کیشانه کهوه سههۆل شوپر بوو بوونهوه شتیکی تر نهگۆرا بوو. شاگردیکی جوان و قۆز کهوتبووه پيشمهوه و منیش به دوايدا دهپۆیشتم. چاومان به ههندیك وهستای پیری بهرگساز كهوت كه سهریان له بهر بۆنی زههق و سهریش گیژ بوو بوو. ههروهها روخساری وهستا پشت چهماوهکانیش که له بهر کاری زۆر وایان لیها تبوو كهوته ناو نیگای چاوانهوه. له نپوان ئهوه گهجانهوه تیپه پووین که وا نیگاکانیان له تیشکی ناگرهکهدا ونبوو بوو و به بیئهوهی وا تهماشای کاسهکهی سهر ئهژنۆیان بکه رهنگهکانیان تیکهلاو دهکرد، له سووچیکه وهکهوه چاوم به پیره میردیک كهوت که به وردییهوه هیلکهی ((ووشتر مرخیکی)) پنگدهکرد، له لایه کترییهوه مامهیه کم بیینی که که وچکیکی رهنگدهکردو له بهرام بهریشیانوه کوپه جوانکیلهیهک دانیشتیوو و به سهرنجهوه سهیری

دهکردن. له ده رگایهکی کراوه شهوه چهند خویندکارێکم بیینی کهوا دهمو چاوه سوورهکانیان تا ئه ندهزهی لیک کهوتن نزیکي لاپه رهکان دهکردوه، مامۆستا ئه مهی وهكوو سزای ههلهکانیان پيدا بوون. له حوجرهیه کیترا چاوم به شاگردیکی خه مبار كهوت کهوا رهنگ و وینه کیشانی له بیر چوو بوو و تهماشای ئهوه کۆلانهی دهکرد کهوا من به پهله پهله لهویوه هاتبووم، له بهر چهند ده رگای کراوه شدا کهسانیک هه بوون که نمونهی وینه یتریان دهکیشا و رهنگیان تیکهلاو دهکرد و قالیبيان دروستدهکرد، کاتی که منی نائاشنا و غه ربییان بیینی وهكوو ئه وهی که چاویان به دوژمن بکهوی به لا چاویکهوه سهیریان دهکردم و پلیکانهکان سههۆلیان گرتبوو، سهر کهوتم، هه یوانی قاتی دووهم دهوری ههر چوار بینانه کهی گرتبووو لهویوه تیپه ر بووین. له حهوشی خوارهوه له نیو به فره کهدا دوو منال پارهستا بوون، له گهله ئه وهی کهوا عهبا و جلی شوپر و گهرمیان له بهردا بوو دیسان له رز دایگرتبوون، نازانم سه رمایان بوو بوو یان وهكوو له ژیر ئهوه به فره دا چاوه ریی تهواو بوونی سزاکه ی خۆیان دهکرد. یه کسه ر کاتی مندالی خۆم هاته وه یادم، ئهوه کاتانه ئه گهر خوینده واریک ههلهیهکی بکردایه یان وهكوو رهنگیکی گرانی پرشتبایه، به داریک ئه وه ندهیان له ژیر پیی دها تاوه کوو خوینی لیوه دهات. رۆیشتینه ناو ژوو پیکه وه، چاومان به ههندیك ئوستاد كهوت که چوار مشقیان دابوو، ئه مانه ئهوه ئوستادانه نه بوون وامن خه یالم دهکردن، هه موویان شاگردی دوینی و ئوستادی تازه کار بوون. ئه مه ئهوه پووژه بوو کهوا زه مانیک منیش به پریزیکی تایبه تهوه ده مه ویست بچمه ناوی و گهرماییهکی زۆری له مندا دروستده کرد، له بهر ئه وهی کهوا ئوستاده، لیها تووه کان وهكوو ئه وانهی وا ناز ناویان

لینا بوون له مائی خویندا ئیشیان ده کرد ، پهنگ و بوونی نیگار خانەى شاهى پيوه نه مابوو ، به لكوو زياتر له ژورويكى چوئى كاروانسه رايه كى ناوچياكان ده چوو . توژيك له و لاتره وه چاوم به وستا عوسمان كهوت كه له سهر كورسييه كى داريندا دانىشتبوو ، نه وه بو پانزه سال ده چى كه نه ميبنيوه . شيوه ي پوخسارى له سيبه ريك زياتر له هى جندوكه يه كه ده چوو ، له كاتى ريبوارى و سه فهره كاندا كه ده مويست ويته بكيشم ، يه كسه ر وه كوو ئوستاد ((به هزاد)) نه م ئوستاده گوره يه شم ، ده كهوته وه ياد . له بهر رووناكى نه وه به فريه دا له په نجه ره ي سهر كوئانى مزگه وتى ((نه يا سوفا)) وه ده هاته ناو ژوره كه وه جله سپيه كانيم به ئاشكرايى ده بينى ، وه كوو نه وه ي كه نه مه زه مانىكى دريژ بيت كه نه م دونيايه ي به جيپشتيبت ، ناو ها بيده نگ بيده نگ دانىشتبوو .

ده سته پر له نيشانه كانيم ماچكردو خووم پينا ساند و خووم هينا يه وه بىرى و وتم : ((له كاتى منداليمدا زاواكه مان منى ده هينا بو ئيره و لي ره دا شاگرديم كردوو ، به لام له دواييدا قه له مه كه مى په سەند كرد ولي ره پويشتم ، سالانىكى ته مەنم به نووسه رى له ريگا و شاره كانى پوژه لاتدا تيپه ر كردوو ، له گه ل سهره د پاشا و پادشاه كانيتردا له ته وريز و شاره كانيتردا له گه ل ويته كيش و خوشنووسه كاندا ئاشنا بووم و كتيبم بو ناماده كردون . له شاره كانى به غدا و ته فليس و حه له بيشدا ماومه ته وه و شه رى جورا و جورم بينيوه)) .

ئوستادى گوره هه ناسه يه كى هه لكيشا و وتى : " ناخ ته فليس " ! . وته ماشاى نه و تيشكه ي كرد كه له نايلونى په نجه ره كه وه ده هاته مال و وتى : " ئيستا له وى به فر ده بارى ؟ " وه كوو نه وه ئوستاده ئيرانيانه ي واله بهر

كارى هونه رى كوئيراييان دادى و كه ته مه نيشيان زياتر ده بى وه كوو نه و ليا ده ژين و خله فاو ده بن و داستان و نه فسانه ي بى كوئايى ده گيرنه وه هه لسوكه وتى ده كرد ، له چاوه كانىيه وه كه له هى جندوكه ده چوو تىگه يشتم كه چه نده ره قى له زاواكه مانه و له بهر نه وه ش كو مان له من ده كات ، سه ره راي نه مانه ش باسى نه وه م بو كرد كه له بيا بانه كانى ولا تى عه ره بدا وه كوو ئيره به فر نا بارى ته سه ر مزگه وتى " نه يا سوفا " به لكوو ده بارى ته ناوخه يالى مرؤقه كانه وه ، هه روه ها گوتم : كه له قه لاي ته فليس به فر ده بارى وژنه كان به ره نكي گول كوئانى ده لي نه وه و جل و بهرگه كانيان ده شوون و منداله كانيش له ژير پيخه فه كانياندا دوند رمه بو هاوين ده شار نه وه .

وتى : (باسى نه وه م بو بكه كه له و ولا تانه ي وا تو گه راوى ويته كي شان چى ده كيشن)) . لاويكى

جوانكي له گه ل شه يه كى ژوره كه وه جه دوه لى بو پوپه له كان دروسته كرد و له گه ل خه ياله كانى خويدا پويشتبوو . له گه ل نه وا نيتردا لايه كى له من كرده وه و وه كوو نه وه ي كه بليت : راسته قينه ترين داستانم بو بگيره وه ، سه يريكى به ماناي كردم . له گه ل نه وه ي ده مزانى ، كه زور كه سيات نازانن دوكاندارى گه ره كه كه يان كييه و ناگايان له وه نييه كه بوچى دراوسيكه يان له گه ل سه وزه فروشه كه دا شه پى كردوو و نازانن كه " وه قه يه كى * " نان به چه نده ، به لام له ده وه به رى خو يانه وه هه والى نه وه يان بيستوو كه له ته وريزو قه زوين دا كى چون نه خش ده كيشى و كام خان و پاشا و شازاده بو دروستكردنىكى كتيبيك چه نده پاره ده دن ، ديسان هه ر باسى نه و شتانه م بو كردن ، خو ي له راستيدا نه م شتانه وه كوو نه خو شى

بلاو دهبونوه. به لام من له پوژ هه لاتوه هاتبوومه و ماوای شه پ و پیکدادانی شانزدهکان و سووتان و تالانکردنی شارهکانه و جیگایه که که هه موو پوژیک باسی شه پوناشتی تیدا ده کری و سهدان ساله شیعی هه ره باشی تیدا ده گوتریته و وینهی جوانی تیدا ده کیشریته وه .

وتم : "وه کوو ئاگادارن ، شا تاما سووب په نجا و دووسال له سهر تهختی دهسلات دانیشنت ، لهسالانی دواپیدا پشتی کرده نیگار کیش و خوشنوو سهکان و نیگار و خهتی فهراموشکرد و دهستی به عیبادهت کردو له دواپیدا مرد نیسماعیلی کوپی جیگای گرتوه ، باوکی له بهر نه وهی که دهیزانی کوپه کهی کوپیکی به دخو و به دکرده بیست سال خستبوویه ناو زیندانه وه ، کوپه که له زیندان ده رکوت و یه کسه براکانی خوئی کوشت و سهری برین ، به ته و اهوتی هاربووو ، هه ندیکشی کوپر کردو له خوئی دووری کردنه وه .

به لام زوری نه خایاند که دوژمنهکانی به ژهر کوشتیان و برا گه وره کهی "موحه مودی خودا بنده" یان خسته جیگاکهی ، هه لبهت نه ویش پیاویکی نیوعاقل بوو ، له زهمانی ئه م پادشایه دا هه موو شانزاده و خانه دانهکان سهریان هه لداو دهستیان به راپه رین کرد ، شه پ و شوپریکی زور دروستبوو ، له گه ل سهره د پاشای خوماندا دهستیان کرد به شه پ ، وای لیها ت که ئیران بوو به ویرانیه کی ته و او . ئه م پادشا کوپره که عه قلیکی ته و اویشی نیه ، ئیستا بی هیژ و بی پاره ماوه ته وه و توانای دروستکردنی کتیب و نه خش و نیگاری نیه .

به م شیوه یه ش ئه و وینه کیشانهی که و له وینه کیشخانه کهی شاتاماسووبدا کاریان ده کرد و شتانی ناناسایی و سهیرو سه مه ریان

دروسته کرد ئیستا فلچهکانیان خستوته پشتی ئه سپهکانیان و چوار نال ئه سپهکانیان غارده دن و بو ئه ملاو ئه ولا ده چن . هه ندیکیشیان جیگا و ماوایه کیان نیه و له بی پارهیی و هه ژاریدا ماونه ته وه .

هه ندیکیان باریان کردوه بو باکوور و رویشتون بولای ((شه بانیه کان)) و هه ندیکیش رویشتون بو هیندوستان و ئه سته نیوول . هه ندیکیشیان تفیان کرد له شه رهی خویان و دهستیان به کاری خراب کرد . که سانیکیش هه بوون که هه ریه که و چوونه لای یه کی له وشازادانهی وا له گه ل یه کدا شه ریان ده کرد و دهسیان به دروستکردنی کتیبی بچکوله بچکوله کرد ، هه ربویه ش زوری نه خایاند که هه موو جیگایه ک پر بوو له و کتیبه هه رزانانهی وا زور سهر پیاپانه دروستکرا بوون .

وهستا عوسمان وتی : "ئه مانه به چند ته و او دهبون؟" .

ئه لین وهستای به ریز و به ناوبانگ "ماموستا سادقی" کتیبیکی به چل ئالتون بو سهرباریکی ئۆزبه ک دروستکردوه . کاتی که له سه فه ری پوژ هه لاتوه ده گه رامه وه بو ئه زرووم ، له چادری پادشایه کی بیپه وشتا چاوم به کاریکی ئوستاد "سیاوه ش" و چه ندین وینهی پروت و قووت که وت . هه ندیک له و وینه کیشانهی وا له وینه کیشان وان ناهینن ، به په له پهل وینهی کتیبیک یان وه کوو چیرۆکیک ده کیشن و دهیفروشن . کاتی که ته ماشای ئه و وینه یه ش ده کهن ، نالین که ئه مه به شیکه له کام داستان و کام کوپوونه وهی نیشان ده دات و ته نیا بو خوئی ته ماشای خودی وینه که ده کهن ، بو نمونه ده لیت : "ئه سپیکی جوانه یان نا ؟" و له بهر ئه وه ش پاره ده دات به وینه کیشه که . پیویسته ئه وه بلیم که وینهی شه پ نرخی زوره و باوی هه یه . که سانیکیش هه ن که ته نیا له بهر ئه وهی مشتهریان

دهستکهوی ، بهبی پهنگ لهسه لاپهپهیهکی بی نهخشدای وینهی رهش و سپی دهکیشن و دهیفرۆشن . وهستا عوسمان وتی : " جوانکاریکی دل خوش و به هونهرمان ههبوو که زۆر به ناسکییهوه کاری دهکرد ، پیمان دهگوت : " وهستا زهریف نهفهندی " ، بهلام بهجیهیشتین و پویشت ، نهوه شهش پوژه دیاری نییه و نهگهپاوهتهوه و پیی ناوته نیو نهینهکانهوه . وتم : مرۆقه چون دهتوانی ئەم وینهکیشخانهیه بهجی بهیئیی ، که وهکوو مائی باوکی وایه ؟ وتی : ((چوار ئوستادی لوم ههیه بهناوی زهریف ، پهپووله ، لهق لهق ، زهیتوون ، ئەمانه لهکاتی شاگردیهوه تاوهکوو نهوکاتهی که بوون به ئوستاد لهلای خۆم بوون ، ئیستا له مائی خویاندا ئیش دهکن .

به پیی ئەو شتهی کهله پرووه دیاره ئەمه بو ئەوهیه که وینهکیشهکان بتوانن به ئاسانی کار بو دروستکردنی " جهژنامه " که بکن ، بهلام راستیدا ئەم جارهیان پادشا نهیدهویست وینهکیشهکان بو دروستکردنی کتیپیکی تایبته لهگۆشهیهکی وینه کیشخانهکه دا ئیش بکن ، به لکوو فهرمانی دابوو که ههرکهس له مائی خویدا ئیش بکات !))

یهکسهه نهوه گهیشته به میشکمدای که دهبی ئەمه بو کتیبه نهینهیهکهی زاواکه مان بیته و بیدهنگ بووم . ئوستاد عوسمان چهنده به ماناوه قسهی دهکرد ؟

وهستا عوسمان بانگی کابرایهکی سارد و سهر و پشت چهماوی کرد و وتی : نوری نهفهندی ! پیگهیهک بده به " رهشه چهلهبی " .

لهکاتی جوانیدا که گهرم بووم ههموو شتیکی ئەم بینایهه مهراق دهکرد . وهزعییهت و پیگه بوتهیهک بوو که له کاتییدا پادشا لهماوهی دوو مانگ جاریکدا سهردانیکی وینهکیشخانهکهی دهکرد بهریوه دهبرا . " هازمی "

خهزینهدار و " لوقمانی " شاهنامهچی و وهستا عوسمانی سهروکی وینهکیشان لهگهلا پادشادا دهگهپان و نهوهیان بو دهگیپرایهوه که کام ئوستاد چی دهکات و کی چی دهپازینیتهوه و چه کهسیک کام وینه پهنگ دهکات و جوانکارهکان چییان له دهستدیت .

لهبهه نهوهی که ئەم وینهکیشخانهیه وهکوو جارن گهرمایی له پادشادا دروستناکات و شاهنامهچییهکی نهوی یانی " لوقمان " که نووسراوهی ههموو کتیبهکان دهنووسی ، نهیدهتوانی لهمال دههرووی و وهستا عوسمانیش ههموو کات له نیو دووکه لیک له تووپهیی و شکان و نهفرهتدا ون دهبوو و چوار ئوستاده لیها توه کهش یانی زهیتوون و لهق لهق و زهریف و پهپوولهش به فهرمانی پادشا له مائی خویاندا کاریان دهکرد ، پادشا هاتووچوی نهوی نهدهکرد ، ههر بویه نهو ریو پهسمه نهدهگیرا ، ئەمهشم زۆر پیناخوش بوو . زۆر وینهکیشم بینی که بیئهوهی بتوانن بن به هونهرمهندیکی باش پشتیان چهماوه له خوپایی ژیا نه کهشیان له کیس چوو . بو نمونه نهو " نوری نهفهندییه " سالانیکی زۆر لهپشتی تهختهی وینهکیشخانهوه کاری کردوو و پشتی چهماوه ، کهچی ههمووشی بیهوده بوو ، بهلام ههموو کاتیکی سهیری نهوهی دهکرد که بزانی چه کسی کام لاپهه جوان دهکیشی .

تهماشای لاپهه نهفسانهیهکانی جهژنامه که (سوور نامهکه) م کرد ، باسی سوننهتکردنی شاهزادهکان دهکات ، ههموو کهسیک و ههموو ریخراویک بهشداری تیدا دهکات . باسی ئەم کتیبهه له ئیرانهوه بیست بوو هیشتا خهریکی دروستکردنی بوون که من دوام کرد بوو . یهکهه وینه که دایاننایه بهردهستم ، وینهی ههزهرتی پاشای گهرهه مان بوو که له

شانشینى كۆشكەكى رەحمەتى " ئىبراىم پاشا " وە بە لىبووردەيىيەكەوۋە تەماشى شايىيەكەى ناو مەيدانى ئەسپەكانى دەكرد ، وئىنەى پوخسارى لەھى كەسانىتر جيا نەدەبووئەو بەلام زۆر باش و بە پىزەوۋە كىشرا بوو ، وئىنەيەكى دوولاپەرەيىيان لەلەى چەپى پادشاوۋە دروستكرد بوو ، لەلەى راستىشەوۋە پادشا و ەزىر و بالوئىزەكانى ئىران و تاتار و فەرەنسە و ەنيز (ئىتالى) دانىشتبوون ، لەبەر ئەوۋەى كە ئەوان پادشا نەبوون ، وئىنەكانىيان زۆر بىسرنجانە كىشا بوون ، ەموويان سەيرى جەنجالى ناو مەيدانەكەيان دەكرد لە وئىنەكانىترىشدا ەر ئەو جىبەجىكردن و كەلەكە كەردنە بەكار ەينرا بوو ، ەرچەندە كەلە كىشانى دار و ديوار و خشتە سوورەكانىشدا رەنگى جياوازيان بەكار ەينابى بەلام ديسان ەر تووشى ئەو ەلەيە بوونەتەو . كاتى كە خوئشووۋسەكان نووسراوۋەكانىيان تەواو كەرد و وئىنەكانىش نامادەبوون و بەرگى چەژناماكە (سوورنامەكە) يان گرت ، ئەو خوئشەرەى والاپەلەكان ەلدەداتەوۋە و لەژىر نىگى پاشادا تەماشى جەنجالەكە دەكات ، ەر جارە و جۆش و خرۆشكى تر دەبىنى . منىش ئەوۋەم بىنى . لەدوايشدا سەدان كەسم بىنى كە كاسە برنجىيان ناوۋتەبەر دەستى خوئيان و گوشتى سووروكراوى رەشەولاخىش دەگرن بە دەستەوۋە و پەيتا پەيتا پارووى لىدەگرن . كەسانىكىشم بىنى كە كاتىك كەروئىشك و پەلەوۋەرەكان دەردەپەرن زىرە دەكەن و خوئيان دەشارنەوۋە .

لە لايەكىترىشەوۋە گرووپىكى رىكخراوم بىنى كە بە گالىسكەيەكەوۋە ەاتبوونە بەر دەمى پاشا و پياوئىكىيان پووت كەردبووۋە، مسگەرەكانىش لە سەر سىنەى ئەو پياوۋە مسيان پانەدەكردەوۋە بە بىئەوۋەى چەكوشەكە بەر لاشەى ئەو پياوۋە بكەوى ، گرووپىكىتر لە پىشەوۋەى وشترەكانەوۋە كە بارى

شەكەريان پىيوو دەروئىشتن و دەھاتنە بەردەمى پاشا ، شووشە گولى مىخەكىيان دانا بوو ، لە پىش ەمووشىيانەوۋە گۆرانىيىزە دەنگ خوئشەكان ەاتبوون كە شىئەريان دەخوئندەوۋە ، لە ناو ەندىك لە قەفەسەكانىشدا تووتىيان ەينا بوو ، لە ناو گالىسكەكانىشدا كىلى ەلواسراوى دداندار و جىگادار لەگەل كىلى چەكەجەدا پىشانەدران لە پال ئەوانەدا ئەو كىلى سازە پىرانەى و بە دەستى ئەم دەرگا تازانەوۋە دەنالىنن و گلەيى لىدەكەن بە جوانى كىشرا بوون . كە چاوم بە وئىنەى فىلبارەكان كەوت ، يەكسەر زانىم كە پەپوولە و لەق لەق و زەيتوون لەسەر ئەم وئىنەيە كارىيان كەردوۋە ، يەككە لە فىلبارەكان چەند ەيلكەيەكى لەسەر تووليكەوۋە كەلە گولەيەكى پان دەچوو دەبرد بە رىوۋە و ئەويتىش دەفى بو لىدەدا . ەروەھا چاوم بەو وئىنەيەى كەوت كەوا باسى ئەو دەكات كە چۆن كاپىتان (كىچ ەلى) لە دەريادا تووشى نەھامەتى دى و چۆن و بە چ فىللىك كافرەكان دەخاتە ناو تەلەوۋە و بەگولەى توپ ولاتەكەيان وئىرانەدەكات . ئەو وئىنەيە ەندىك قەسابى بى سىل و رىش و ساتور بە دەستى نىشانەدا كەوا رەنگى جەلەكانىيان لەرەنگى گول و تەماتە دەچوو و تەماشى پىسەكانىيان دەكرد كەوا بە قولابەوۋە ەلواسراو بوون و بزەيان لىدەدا . شىرىكى زنجىر كراوىيان نىشان داوۋە كە گالتەى پىدەكەن و توورپەى دەكەن ، ئەوئىش لە بەردەم پاشادا چاوى پىبووۋە لە خوئىن ونازانى چىبكات . ئەم شىرە نىشانەى ئىسلامەكانەوۋە و بەرازەكەى لاپەرەى ترىش كەوالە دەستى شىرەكە ەرا دەكات ، نىشانەى كافرەكانە . لەسەر گالىسكەكەوۋە كاپرايەكىيان سەراوژىر ەلواسىبوو كە كاكى دەلاك سەرى بو چاك دەكرد و شاگردىكى سوور پۆشيش كاسەى سابوونەكەى بو گرتبوو و چاوپەيى بەخششى لىدەكرد .

که ئەمانەم هینایە بەر یەك، تیگەیشتم كە ئەمە كارێكى دەرناساییە و پرسیارم كرد كە كى ئەم وینەییە كیشاوه؟ ((ئەو گرنگ نییە كە كى كیشاویەتی، بەلكوو گرنگ ئەویە كە وینەكە بە جوانی خۆیەو دەمانباتە ناو دەولەمەندیەكانی ژیان و خۆشەویستی و پزگرتن بۆ ئەو پەنگانەى وا خودا لەو عالەمەیدا دروستیکردوون، هەرەها دەمانباتە ناو بێرکردنەویەكی قوول و باونگەوازی ئیمان هینانمان بۆ دەكات .))

نوری ئەفەندی دەیزانی كە زاواكەمان منى بۆ پرسیار كردن ناردوو، بۆیە زۆر بە تەدبیرەو نزیك دەبوو، ئەمەدەزانی ئایا بەراستی كەسیكى ناسكە یان وەكوو قسەكانی وستا عوسمانم بۆ دووبارە دەكاتەو . پرسیارم كرد و وتم: ئەم پازاندنەوانە كارى زەریف ئەفەندییە؟ كى لە جیگای ئەودا جوانكارى دەكات؟ لەبەر ئەو دەرگایە كەوا بەرەو ناو، دەكرایەو قەرەقەر و هاواری مندالیك دەستیپێكرد، لەوانە یەكێك لەسەر تیپەكان لە خوارەو شاگردێك لە بەر دزینی پەلیكى زێراوی یان شاردنەوی خۆیی یاقووت فەلاقە دەكات. ئەو وینە كیشە گەنجانەى وا بە دواى ساتێك پابواردندا دەگەرین، بەرەو لای دەرگا كە هەڵهاتن .

نوری ئەفەندی وتی: " مندالەكان! زەوى مەیدانەكە وەكوو ئەو كەوا وەستا عوسمان فەرمویەتی بەرەنگی پەمەیی گۆلى پەنگ بەكەن، ئەو دوو پەلەش دەپازینیتهو. وەستا عوسمان بە زەریف ئەفەندی وتبوو كە دەمەوى هەرچارەو مەیدانی ئەسپەكان بە پەنگێكى جیا بۆیاخ بكردریت، پێویستە جار جار پەمەیی گۆلى بییت و جارجاریش سەوزى هیندی و بەرەنگی ریقنەى قاز بییت. لە گۆشەییەكى ترەو چاومان بە لاپەرەیهك كەوت كە هیشا وینەى لە سەر نەكیشرا بوو، شاگردێكى یاریدەر ئەمەى

داخستبوو، ئەمە باسى سەرکەوتنى تیپێكى سەربازى دەكات شەردا دەكات. بەلام لەو دەچیت كە ئەم شاگردە كاتیك دەنگى هاواری پەفیکەى ژێر فەلاقەدا دەبیست ئەو دەخستبى و بەرەو لای دەرگا كە پۆشتیبیت. لە پرووی قالبیکەو چەند كەشتیان بۆ مۆدیل كیشا بوو، لە دووكەلى كەشتیەكانەو وەها دەر دەكەوت كە لە سەر ئاو نەنیشتو، لار و خێچ دروستكرا بوون، نیشانەى با دیاری نەكراو بوو، دیارە ئەو ش لە خراپبوون و لاری قالبەكانەو نایەت، بەلكوو لە ئەنجامى لێنەهاتووی وینەكیشیكى تازهكارەو وەها دەرکەوتوو، ئەمەزانی كە قالبەكە لە چى دروستكراو. لەوانە یە وەكوو ئەو كى كیشە كۆنەكان زۆر درندانە لە پیستی حەیانێك دروستكرا. زۆرم پیناخۆش بوو دیار بوو كە ئیدی وەستا عوسمان گۆلى نەدەدایە زۆر شت. كاتیك كە نۆرە گەیشتە كارەكەى نوری ئەفەندی، بەسەر بەرزییەو وتی: " ئەو سى حەفتە یە كە لە سەر پازاندنەوى تاجیک كار دەكەم و تەواوم كردوو. " دیار نەبوو كە ئەمە بۆچى دروستكراو بوو كى دەنیرن، لە لاپەرەیهكى سپیدا كیشا بوویان. بەرزیكى تەواو سەیرم كرد. لە پۆژەلاتدا كاتی كە پادشاکان تەماشای ئەم تاجە جوانەیان دەكرد كە سەمبۆلى هیز و پەسەنایەتیە دەستیان لە پاپەرین و سەر هەلەدان بەردەدا. لە دوايشدا تەماشای دوايين كارە نائاساییەكانى جەمالى خۆشنوو سمان كرد. هونەرى راستەقینەى خەت و نووسینە. بۆ ئەو كە مافمان نەداییت بە دوژمنانى پەنگ و نەخش كە دەلین: نەخش بەهانەیهكە بۆ پیشخستنى خەت، بە زوویى ئەو مان بەجیھێشت.

ناسرى جەدوول كیش بەلالیویكەو وتی: خەریكى پینە كردنى

لاپه‌په‌یه‌کی هه‌ماسه‌که‌ی نیه‌زامیم که‌وا له‌کاتی کوره‌کانی ته‌یموردادروس‌تکراوه ، ئەم لاپه‌په‌یه‌ی باسی‌ئەو کاتە‌ی‌وا خەسره‌و شیرین له‌کاتی مه‌له‌کردندا به‌پووتی ده‌بینی ده‌کیشیته‌ناو وینه‌که‌وه . ئۆستادی نیوه‌کویری ته‌مه‌ن نه‌وه‌دو دوو ساله‌ده‌گوت: بیست سال به‌ر له‌ئیستا له‌ته‌وریز چاوم به‌ئۆستاد به‌هزاد که‌وتوو و ده‌سته‌کانیم ماچکردوون ، هه‌روه‌ها له‌وه‌زیاتر که‌بلی ئۆستادی گه‌وره‌کویری داهاتوو و سه‌ر خۆش بووه‌شتی‌کتری لانه‌بوو، قوتوی قه‌له‌میکی نیشانداین که‌به‌ده‌سته له‌رزۆکه‌کانی خۆیه‌وه‌خه‌ریکی ده‌بوو ، ده‌گوت : سی‌مانگی تر ته‌واو ده‌بی، ده‌مه‌وی وه‌کوو خه‌لاتی چه‌ژن پیشکه‌شی پادشای بکه‌م . له‌قاتی خواره‌وی نیگارخانه‌که‌دا زیاتر له‌هه‌شتا ئۆستاد و شاگرد کاریان ده‌کرد ، که‌چی مات و بیده‌نگ بوو ، ئەمه‌ش له‌بیده‌نگی دوا‌ی لیدان ده‌چوو ، نمونه‌ی وه‌هام زۆر بینیبوو ، جاری‌وا هه‌یه‌قاقیه‌کی رۆخینه‌ر ، یان گالته‌یه‌کی نابه‌جی ، یان نرگه‌ریه‌ک یاخود نرکه‌و ناله‌ی به‌رله‌گریان ئەو ئەو بیده‌نگییه‌ ده‌شکینی . ئۆستاده‌کانی وینه‌کیشیش بۆ خۆشیان ده‌ورانی شاگردی و ئەو کاتانه‌یان ده‌که‌وتتوه‌یاد . ئەو ئۆستاده‌نه‌وه‌د و دوو ساله‌که‌خه‌ریک بوو کویری داییت شتیکی قوول و به‌واتای پی‌فیرکردم ، ئەوه‌ش ئەوه‌بوو که‌لیره ، سه‌ره‌پای دوور بوون ، له‌وه‌ده‌چی ، به‌رله‌وه‌ی که‌رۆژی هه‌شر و قیامه‌ت بیٔ ، بیده‌نگییه‌کی له‌م شیوه‌یه‌هه‌موو لایه‌ک بگریتته‌وه ، نه‌خش بیده‌نگی عه‌قل و موسیقای چاوه . کاتی که‌بۆ خودا حافیزی ده‌ستی وه‌ستا عوسمانم ماچکرد ، له‌باتی ریز، شتیکم بیست که‌رۆحمی سه‌ر وژیر کرد و تیکیدا : ئەمه‌به‌زه‌یه‌یه‌کی تیکه‌ل به‌سه‌ر سوورمانه‌که‌وا له‌به‌رامبه‌ر ئەولیاکاندا ئەنجامده‌دریٔ ، هه‌ستیکی زۆر سه‌یری

تاوانبارییه ، له‌وانه‌یه‌ئهمه‌له‌به‌ر ئەوه‌بیٔ که‌ئەو زاواکه‌مان به‌ره‌قیبی خۆی بزانیٔ که‌به‌نه‌ینی به‌ناشکرایی لاسایی فه‌ره‌نسیه‌کان ده‌کاته‌وه . پی‌مابوو که‌ئهمه‌دوا دیدارم بی‌له‌گه‌ل ئەو ئۆستاده‌پیره‌دا ، جابۆئەوه‌ی که‌تۆزیک خۆشحالی بکه‌م ، به‌گه‌رماییه‌که‌وه‌پرسیارم لی‌کرد و تم ! مامۆستای گه‌وره‌و ئەفه‌ندی : وینه‌کیشیکی تایبه‌ت و یه‌کیکی ئاسایی چۆن له‌یه‌ک جیا ده‌کرینه‌وه ؟ مامۆستا عاده‌تی به‌وجۆره‌پرسیارانه‌کردبوو که‌ناوه‌رۆکه‌کانیان ماستا‌وچیٔ و پانکه‌رانه‌یه . وامده‌زانی که‌وه‌لامیکی سه‌ر پی‌م پی‌ده‌داته‌وه ، بگره‌له‌وانه‌یه‌ئیستا کانه‌منیشی له‌بیر نه‌چوو‌بی . وتی : هه‌ج پی‌وانیک نییه‌بۆ ئەوه‌ی که‌وینه‌کیشی تایبه‌ت و ئەوه‌ی بی‌ئیمان له‌یه‌ک جیا بکرینه‌وه ، ئەمه‌به‌پی‌ی زه‌مان دیار ده‌بیٔ ، بۆ ئەوه‌ی که‌وینه‌که‌مان له‌به‌رامبه‌ر بی‌هوشتی و خراپه‌ییدا پی‌اریزریٔ ، بارودۆخی ره‌وشتی وینه‌کیشه‌که‌زۆر کاریگه‌ر ده‌بیٔ . ئەمرو بۆ ئەوه‌ی که‌بزانه‌وینه‌کیشیکی گه‌نج چه‌نده‌تایبه‌ت و به‌توانایه‌سی پرسیارم لی‌کرد .

چی بوون ئەوانه ؟ وتی : نایا ده‌توانی له‌به‌رامبه‌ر نه‌ریتی نویی چینه‌کان و فه‌ره‌نسه‌یه‌یه‌کاندا بلێی که‌با منیش نه‌ریتیکم هه‌بیٔ و پی‌داگری لی‌بکه‌ی ؟ نایا تو وه‌کوو وینه‌کیشیک ده‌ته‌وی که‌له‌هه‌موو که‌سیکی تر ئاکاریکی جیا‌واترت هه‌بی و وه‌کوو ئۆستاده‌فه‌ره‌نسیه‌یه‌کان ئەوه‌ش به‌ئیمزا و نیشانه‌ی خۆت به‌سه‌لمینی یان نا ؟

بۆ ئەوه‌ی که‌له‌ئهمانه‌تیگه‌م یه‌که‌م جاربا‌سی ئیمزاو شیوازم کرد .

به‌رپزیکه‌وه‌و تم ئە‌ی دوا‌ی چیبوو ؟

وتی : له‌دوا‌ییدا ویستم که‌بزانه‌گه‌ر ئەو پاشایانه‌ی وا ئەم کتیپانه‌یان پی‌راسپارد بوو بمرن و کتیبه‌کانی ئەمده‌ست و ئەو ده‌ست ببن و

له دواتردا وینهکانی ئەم کتیبانه بۆ کتیبی تر به کاربەینن ، ئەم وینهکێشه هەست بە چیدەکات ؟ کەس ناتوانیێت چ بە خوشی و چ بە خەمناکی پروبەرووی شتیکی ئاوه‌ها ببیتەوه لەم پروەشەوه پرسیاری کردوگوتی کورم دەزانی کاتی نەخش و کاتی خودا کەیه ؟

وتم نا و وتم : ئەی سێهەمیان ؟

وتی : سێهەمیان کوێر بوونە ! بیئەوهی کەشیبکاتەوه بێدەنگ بوو .

بە گرزبوونەوهیەکەوه وتم : کوێراییی داهاتنه ؟

" کوێر بوون ، بێدەنگییە ، ئەگەر ئەو دووهی وا تۆزیک بەر لەئێستا باسکردن لەگەڵ یەکدا بەراورد بکەئەوا سێهەمیش دەرەکەوی ، جیگای هەرە قوولی وینەکیشان ئەوهیه کە وا لە تاریکایی خودا دا شتانی دیارو ناشکرا ببینی "

بێدەنگ بووم ، هاتمه دەرەوه و بی پەلەپەل لە پلێکانە سەهۆل گرتووهکانی بیناکەوه هاتمه خوارەوه . دەمزانی کەئەو سی پرسیارەیی ئوستادی گەرە تەنیا بۆ قسەنیه ، بەلکو بۆ ئەوهیه کە لە هاوتەمەنەکانی خۆم (پەپوله - زەیتون - لەقلەق) بپرسمکە خەریکن دەبن بە ئەفسانە . بوئەوهیه کە لییان تیپگەم . یەکسەر نەپرویشتم بۆ مائی ئەو ئوستادانە ، لەلای ملەکەیی خەلیجدا لەبازارێکدا کە پرووی کردبووه ملە تازە دروستکراوهکە ئەستەرم ببینی ، لە نیو جەنجالی ئەو ژنە کوێلانەیی واهاتیوونە بازار و خەریکی کرینی گێزەر و تەماتە و پیاز و بەی بوون دادەهات . ئەستەر بە جلۆبەرگە باشەکەیی خۆیهوه ئیشارەتی لێدام . ئەم ئەستەرە قسەیی زۆری دەکرد و دەمی رانەدەوهستا ، بەخوشی جارێ هاتو یەکتەریمان ببینی ، کە نامەکەم وامدەزانی کەتەواوی بازارەکە بەدزییەوه

تەماشای من دەکات . بەشیۆهیهکی نەینیی و زۆر وەستایانە نامەکەیی خستەناو پانتۆلەکەیهوه ، بەخشیشەکەم پێداو وتم : " ئامان ، بەقوربانت بم یەک راست بیگەیهنە دەستی خۆی . "

بوخچەیهکی پیشاندام و تیپ گەیاندم کە کاری زۆری هەیه و تا نیوهپۆ ناتوانیێت نامەکە بگەیهنەتە شەکورە . وتم : " بە شەکورە بلی کە پرویشتووم بۆ ببینی سی ئوستادە گەرەکە " .

((پیم ئەلین پەپوله)) (12)

بەر لە نوێژتی نیوهپۆ بوو کە لەدەرگاکیاندا ، رەشە چەلەبی بوو ، لەکاتی شاگردیدا ئەویش ماوهیهک لەگەڵماندا بوو ، باوهشمانکرد بەیکداو یەکترمان ماچکرد ، وتم لەوانهیه لە زاواکەیهوه هەواییکی هینابیی ، کەچی وتی : هاتووم بۆ ئەوهی تەماشای وینەکانت بکەم و سەیریکی ئەو لاپەرانه بکەم وا رازاندووتەتەوه ، بۆ دۆستایەتی هاتووم و بەناوی پادشاوه دەمەوی بە پرسیاریکەوه ئەزمونیکت لێوهربگرم .

وتم : باشه ، پرسیارەکەت چیە ؟

وتی : باشه !

شیواز و ئیمزا

وتم : ئەگەر کەسانی ناپرسەن و بی دایک و باوک کە تەنیا بۆ پارە وینە دەکیشن روو لە زیادبوون بکەن ، ئەوا شتانی وەکوو شیواز و ئیمزاو تەنانەت شتانی پیستر لەوانەش وەکوو تەماکاریش دەرەکەون و ئیمەش بە چاوی خۆمان دەیانبینن . من ئەم کارەم لەبەر ئەوهی کەبەپیی نەریته دەستپیکردوه ، نەوهکوو لەبەر ئەوهی کە بپروام پیی هەبووبییت ، چونکە لە

پاستیدا هونهری راسته قینه له گهل پارە و ناویانگدەرکردندا بهراورد ناکریت . ئەگەر پاستیتان بویت پارە و ناویانگ دەرکردن چۆن مافی منە ، مافی هەر هونەرماندیکێ تریشە و ئەمەش دەبیات بە هۆی ئەوەی کە لەو پرێگایەدا زیاتر هان بدریین . بەلام ئەگەر باسی ئەمانە بکەم وینەکیشە بەخیل و هیچ نەزانە هاربووەکانی دەستە وینەکیشان پەلامارم دەدەن و حەيام دەبن . بەلام لە بەر ئەوەی کە بسەلمینم لەوان زیاتر حەز لەم ئیشە دەکەم، لە سەر دانەیکێ برنج وینە و دارەختیکم کیشا ، پاپاکان بە وینەکانی خۆیانەووە ئوستادە چینیەکانیان دەخەلەتاند و بەجوورەش کاریگەری وینەکیشە فەرانسەییەکان لە سەریان دروستدەبوو ، ویست و ئارەزووی ناویانگ دەرکردن شیواز و کەسایەتی تایبەتیش هەر بەرێگای ئەم وینەکیشە چینیانەووە گەیشتووەتە نزیکێ خۆشمان . ئەگەر مۆلەتم پێدەن سەبارت بە ئەم بابەتە سی پووداوی کورتتان بۆ دەگێرمەوه .

(سی بەسەر هاتی سەبارت بە شیواز و ئیمزا) .

ئەلف) - پۆژیک لە پۆژان خانیکێ گەنج هەبوو کە لە قەلاکەیی خۆیدا لە ناو ناوچە شاخاوییهکانی هەراتدا ژیانی دەبردە سەر ، خان لە حەرەمسەراکەیی خۆیدا تەنیا یەک ژنی خۆشەویست . سەرشیپتانه شەیدای بوو، ژنەش بەهەمان شیووە حەزی لێدەکرد شەوان هەتا بەیانی لە باوەشی یەکتەیدا دەمانەووە و بە ئارەقی لەشیانەووە یەکتەیان تەپ دەکرد و لەگەڵ یەکدا جۆر دەبوون و لاقەیان دەکرد . لە یەک نەدەبیزان و هیوایان وا بوو کە ئەم دلخۆشیەیان تا سەر بەردەوام بێ بۆ ئەوەی کە ئەم هیواییان بێتە دی هەموو پۆژ و شەویک بەبێ پراوەستان تەماشای کتیبە کۆنەکانیان دەکرد ، بەبێئەوێ سەریان سوور بمینی دووبارە سەیریان دەکردەووە و وەها

هەستیان دەکرد کە کات پراوەستاوەو دلخۆشیەکانی چاخی زێرین کەوا لە کتیبە کۆنەکاندا باسیان لێوەدەکری، لەگەڵ خۆشییهکانی ئەواندا تیکەلاو بوو . وینەکیشخانەیی ئەم خانە مامۆستایەکی لیبوو کە مامۆستای هەموو ئوستادەکان بوو و توانیویەتی هەر ئەو وینانە بە بێ کەمو کورپی بکیشیتەوه .

بەپێی ئەو عادیەتی کە باو بوو وینەکیشەکە لەباتی وینەیی فەرهاددا کە لەدەردی عەشقی شیرین دەنالی ، یان وەکوو لەباتی لەیلا و مەجنون دا کە بە تامەزۆییەووە تەماشای یەکدەکەن . یان لە جیگای خەسرە و شیریندا کە لە باخچە بێهەتاوەکەدا بە زمانی چاوا لەگەڵ یەکتەیدا قسە دەکەن ، وینەیی خان و خۆشەویستەکەیی دادەنیات . کاتی کە خان و خۆشەویستەکەیی تەماشای ئەم لاپەرانی دەکەن ، ئیدی وەها بپروا دەکەن کە خۆشەویستەیی-کەیان کۆتایی پێناوەت و گیرفانەکانی کابرای وینە کیش پردەکەن لە زێر و ئالتوون . بەئەم بایەخدان و زێر و ئالتونانەووە لە دواییدا ئوستادەکیان لە پێ لابرد و خستیانه دوای شەیتانەووە . لە دواییدا وای لیدیت کە ئەم ئوستادە ئەوەی لە بیر بچیت کە هەموو ئەم شتانه لە ئوستادە کۆنەکانەووە فێر بوو و هەست بە هیچ جۆرە قەرزارییەک بەرامبەر بە ئەوانە ناکات و وەها هەستبکات کە ئەگەر تۆزیکتر لە نیشانەکانی کەسایەتی خۆی ناویتە وینەکان بکات ئەوا بێنمونه و جواتر دەردەچن . بەلام کاتیک کە خان و خۆشەویستەکەیی تەماشای ئەم نیشانە و شوینە دەستانە دەکەن، وەکوو عەیبیک چاوی لێدەکەن و دلتهنگ دەبن .

ئیدی هەر چەندە تەماشای ئەم وینانە دەکەن ، زیاتر هەستدەکەن کە تام و چێژی جارانی نەماوەو خۆشەویستەکیان لەتمەیی پێگەیشتوووە .

لهوهو بهدوا خان بهخیلی به وینهی نهو کچه جوانه تاتاره دهبردهوه که له لاپهړهکاندا کیشر بوو ، بو نهوهی که تولهی لیبسینیتهوه وکاریک بکات که نهویش بهخیلی بباتهوه ژنیکیتر جوړ دهکات و لهگهلی دهخوویت و جووت دهبی . ورته و بولهکانی ناو حهره مسهرا زوو بلاو دهبیتهوه و دهگاتهوه گوئی نهه کچه جوانه تاتاره ، زوری پیناخوش دهبیته و به بیتهوهی کهسیک بزانی له داری حهوشههی حهره مسهراکهوه خوئی هلهدهواسی و خوئی دهخنکینی . خان له دواویدا تیدهگات که چ هلهیهکی کردوه ! کاتیکیش تیدهگات که نهه شیواز و تهزی تایهتی خودی وینه کیشهکه بووه ، ههر لهو پوژدها ههر دوو چاوی دهردینی و کویری دهکات .

بی) - لهیهکیک له ولاتهکانی پوژ هلهتدا پادشایهکی پیردهبیته که زور حهزی له نهخش و نیگار کیشانه ، ژنی پاشا دهریته و ژنیکیتر دههینی نهه ژنه تازهیهی خهلی چین دهبیته و زوریش جوان دهبیته ، بهوجورهش ژیانیکی پرله خووشی دهبهنه سهه ، دواوی ماوهیهک کوپی شا (له ژنه پیشووهکهی) لهگهله نهه ژنه تازهیهی باوکیدا دلان لهیهک دهچیت . کوپ له ترسی نهه خهیانهتهی که بهرامبهه باوکی کردوویهتی زاوری دهتوقی و لهه عهشقه قهدهخهکراوهی خوئی تهریقدهبیتهوه و دهچیت وینهکیشخانه و خوئی به وینهکیشانهوه خهریک دهکات .

نهو وینانهی کهوا به هیزی خهه و پهژارهی عهشقهکهیهوه دروستیکردبوون ، یهک له یهک جواتر دهردهچوون و نهوهی تهماشای بگردایه دهیگوت له وینهی ئوستاده کونهکان هچی . پادشاش بیخهبهرله ههموو شتیکی شانازی بهه کوپهی خویهوه دهکرد ، ژنهکهشی تهماشای وینهکانی کردووه و گوتویهتی : بهلی زور جوانه ! بهلام نهگهه نیمزا نهخاته

پال نهو جوانکاریبانه دواوی سالانیکیتر کهس نازانی کی نهمانهی دروستکردووه . پاشاش گوتویهتی : نهگهه کوپهکهه نیمزای بداته پال نهو پهسمانه نهوا به ناحهقییهوه مافی ئوستاده کونهکان دهخوات ، لهوهش زیاتر نهگهه کهمو کوپیهکی ههبی به ریگای نیمزاکهی خویهوه ناشکرای دهکات و دهلیته که من کردوومه ، ژنه چینیهکه کاتی کهزانی ناتوانی سهبارته به نیمزا میرده پیرهکهی رازی بکات بهههر شیویهک بیته باس و لاقردی نیمزاکه دهگهیهنیتهه گوئی کوپه گههجهکهی پاشا که دهرگای وینهکیشخانهکهی لهسهه خوئی داخستبوو . نهو کوپهی وا دهبوايه به ناچاری عهشقهکهی بشاریتهوه و له سهه نهوهش غوروری تیکشکا بوو ، به قسهی باوهژنهکهی و به هاندانی شهیتانهوه دهخهلهتی و له گووشهی پهسمیکهوه نیمزایهکی خوئی دادهنیته . نهو وینهیهش کهوا نیمزای کرد بوو باسی کوپهکهی خهسرهو(شپرویه) ی دهکرد که عاشقی شیرینی ژنی باوکی بووبوو . نهه کوپه شهویک له پههجههوه دهچیته ناو ژورهکهی باوکی و خههجهریک دهکات به سکی باوکیدا و دهیکوژیته ، شیرینیش به ناسکییهوه خهوی لیکهوتوه و ناگای لینابیت . کاتیکی که پاشا پیرهکه تهماشای نهه وینهیه دهکات کهوا کوپهکهی نیمزای کردووه ، له ناکاو ههست به کهه و کورتیهکی نهو نهو وینهیه دهکات ، ههراساندهبی و دهلیته نهه کهمو کوپیهکی بچکولانهیه . بهلام کاتیکی که وینهکیشخانهکان بوو شاردنهوهی نهو عهیهه هیچیان پی ناکریته پاشا پیرهکه زیاتر ههراسان دهبیته ، چونکه نهو شته باس له داستانیکی یان وهکوو نهفسانهیهک ناکات بهلکو راستیهیکه دینیتته سهه زمان . پیره پیواهکه ههست بهمه دهکات ، زور دهرسیته ، له ههمانکاتیشدا کوپهکهوی وهکوو نهوهی وا له پهسمهکهدا

نیشاندراوه له په نجره کهوه ده چیتته ژوره کهی باوکی و به چه قویه کی گوره وهکو نه وهی له وینه کهدا هیه بیئوهی ته ماشای چاوه دهر په پروه کانی باوکی بکات سینگی هله دهر پیت .

جیم)- له میژووی (ره شیده دینی قه زوینی) دا وها هاتووه که دوو سه د و په نجاه سال بهر له نیستا رازاندنه وهی کتیب و خوشنووسی و وینه کییشان له قه زویندا هونه ری هره به پیز و شکودار بووه . فه رمانه کانی نه و پاشایه ی کهوا له و کاتانه دا له سهر ته ختی ده سه لات بووه ، له بیزانس و چین و چل و لاتیترا برهوی هه بوو ، کیده زانی (له وانه یه هه ز و خوشه ویستی) نه م پاشایه به رامبه و وینه کییشان هیزی شار او هی نه م حوکمه بووبیت ! به داخیکی زوره وه نه م پاشایه و ه جاحی کویر ده بی و کوپی نابی ، له بهر نه وهی و لاتانی ژیر ده سه لاتی نه و پارچه نه بن و له یه که جیانه بنه وه ، به دوا ی شوویه کی ژیر و وینه کیشدا ده گه را بو کچه جوانه کهی . به م بوئوه له نیوان سی و ه ستای جوان و هه رزه کاری و وینه کیشخانه کهدا کیپر کییه ی ساز کرد بوو ، به پیی میژووه کهی ره شیده دینی قه زوینی بابه تی کیبه رکیکه شتیکی زور ساده بوو ! نه وهش نه وه بوو که کی ده توانی جوانترین وینه بکیشی ؟ هه ر به پیی نه م میژوویه هه ر سی و وینه کیشه که به گویره ی نه ریتی ئوستاده کونه کان وینه یان کیشاوه و هه ر سییشیان به بیئوهی ناگاداری یه کن نه و وینه یه ده کیشنه وه کهوا له هه موو زیاتر هه زی لیده کری .

باخچه یه کیان کیشا بوو که له راستیدا له به هشت ده چوو ، پر بوو له داری قه نافه (سهر) و سه رو ، له نیوان په له وه ره کان و که رویشکه ترسه نوکه کاند وینه ی کیچی خه مباریان کیشا بوو که له دهر دی عه شق

دهینالاند . هه موویان وهکوو وه ستا کونه کان وهکوو یه کیشا بوویان . به لام یه کیکه له وانه که ویستبووی فهرق و جیاوازی تیخات ، له ژیر وینه کهدا له ناو باخچه کهدا و له نیوان گولیکی نیرگزا نیمزایه کی خو ی دانا بوو . به لام له دوا ییدا هه رله بهر نه مه و له بهر رووداری و دوو که وتنه وهی له ساده یی و خاکیبوونی وه ستا کونه کان ، له قه زوین دوو خرایه و بو چین . به مجوره ش کیبه ر کیکه له نیوان نه و دوو وه ستا که یتردا به رده و امبوو . نه م جاره یان هه ردو وکیان وینه ی کیچی جوانیان له ناو باخچه یه کهدا کیشا کهوا سواری نه سپیک ده بوو . هه ردو وکیان وینه که یان به جوانی شیعیکی کیشا بووه وه . به لام یه کیکیان ، نازانم له بهر فلچه که بووه یان به قه سه ته وه وایکردووه لموزی نه سپه کهی گه وره تر کیشا بوو . پاشا و کچه که شی نه مه یان وهکوو عه بییکی گه وره بینی و دوو ریانه خسته وه بو بیزانس . نه م کابرایه نیمزای لینده دا بوو به لام لموزی نه سپه کهی وها کیشا بوو که یه کسه ر هه ست به جیاوازییه کهی ده کرا . پاشا گو تبووی : که مو کور تی بیر هیئانه وهی شیواز ته رزه و بریاری بوو نه و وینه کیشه ی وابه بی هیچ که مو کوپییه که وینه کهی وهکوو ئوستاده کونه کان کیشا بووبکات به زاوای خو ی ، له وه و به دوا وینه کیشه که ناماده کارییه کانی گیرانی جه رنی هاوسه ری له گه ل کچه کهی پادشادا ده کرد ، به گویره ی میژووه نه ستوره کهی (ره شیده دین قه زینی) له دوا ییدا رووداویکیش دروست بووه ، پوژیک به رله زه ما و نه ده که کچه کهی پاشا به خه میکی زوره وه ته ماشای نه و وینه یه ده کات که نه و جوانه کیشا بووی و دوو سه ی ده بی به هاوسه ری ، له تاریکایی شه ودا ده چیتته لای باوکی و ده لی : وه ستا کونه کان وینه ی کچه جوانه کانیان وهکوو چینیییه کان ده کیشایه وه ، نه مه یاسای نه م

ئیشه بووه . باوکی دەلی : راسته .

کچ دەلی : بەلام ئەمانە کاتیکی خوشەویستیکیان هەبایه ، نیشانەیهکی ئەویان لە نیو چاوانیان لەسەر پرچ یا خود لە پیکەنین ، تەنانەت لە برژانگی ئەو جوانەدا جیسی دەکردەوه ، ئەم عەیبە بچووکە دەبوو بەنیشانەیهک بۆ عەشقهکیان کە تەنیا خویان و خوشەویستەکیان لێی تێدەگەشتن . ئەمڕۆ تەماشای کچە جوانەکی سوارێ ئەم ئەسپەم کرد ، هیچ نیشانەیهکی منی پێوه نییە ! لەوانەیه ئەم کورە جوانە وەستایەکی گەورە و قوزیش بیست ، بەلام حەزم لێناکات ! بەم جورەش پاشا زەماوەندەکە بەتال دەکاتەوه و کچە و باوکی تا دوازی تەمەنیان پیکەوه دەژین .

رەشە بەرپزیکەوه وتی : " بە گوێرەدا داستانی سیپهەم شیواز (ئوسلوب) هەمان دەستی کردنی هەلەکانە . ئەو پوخسارە جوانەکی کەوا وینەکیشەکە عاشقیەتی لە چاوه یان لە پیکەنینەکەوه ، یان لە ئیشارەتیکی نەینییەوه دەردەکەوی و دیار دەبی ؟ " بەدنیایی و بە شیوهیهکی لەخوباییهوه وتم : " نا " . ئەوشتە و وەستای وینەکیش لە خوشەویستەکیهوه وەری دەگریت و دەبیاتەناو وینەکەوه ، نابێ بەکەمو کوپی ، بەلکوو دەبی بە یاسا . چونکە دوازی ماوهیهک هەموو کەسیک لاسایی ئەو وەستایە دەکاتەوه و بەسەدان وینەکی ئەو کچە جوانە دەکێشنەوه .

تۆزیک بی دەنگ ماینەوه . رەشە بەهەموو سەرەنجیکی خۆیهوه گوئی دەدایه ئەو سی بەسەر هاتە ، بەلام کاتیکی کە لە سووچی دەرگاکیهوه ، چاوی بە ژنە جوانەکەم دەکوت کە لە هەیوانەکەدا تەقەتەقی دەستی دەهات ، سەرەنجی ئەچووه سەر ئەو .

زاق زاق تەماشای نیو چاوانیم کرد وگوتم : بەسەر هاتی یەکەم دەلی شیواز (ئوسلوب) جوریکی هەلە و کەموکوپییه . بەسەر هاتی سیپهەمیش عەقڵی بەشی یەکەم و دووهەم کۆدەکاتەوه و پیمان دەلیت کە شیواز (ئوسلوب) خۆ هەلخەلەتاندن و خۆ گەورە کردنیکی پرودارانە و گیلانەیه .
لە بەرخۆمەوه وتم : ئەو پیاوه چەندە لە وینەکیشی تێدەگات کە من وانەکی پێدەلیمەوه ؟

- : لە گێرانهوهی ئەو بەسەر هاتانەوه تێگەشتی کەمن کیم ؟
- : " تێگەشتیم " . بەلام من بروام پینەکرد . بە شیوهی تێگەشتنی ئەوهوه خۆتان سنوردار مەکەنەوه ، بابەراشکاوی پیتان بلیم کەمن کیم : من هەموو شتیکم لە دەست دیت .

دەتوانم وەکوو وەستا قەزوینییهکان بەپیکەنین و بە رابواردنەوه وینە بکیشم و بویاخ بکەم . بەپیکەنینەوه دەلیم کە لە هەموو کەسیک باشترم . ئەگەر هەستەکانم راستم پی بلین و هۆی هاتنی رەشە بۆ لای من ون بوونی " زەریف ئەفەندی " بیست ، بابەراشکاوی بلیم کە هیچ پێوهندییهکم پێوه نییە .

رەشە وتی : ئەی باشە ، ژیانی هاوسەری و ژیانی هونەری چۆن پیکەوه دەگونجین ؟

- بە ویستی خۆم ئیشی زۆر دەکەم ، لەگەڵ جوانترین کچی گەرەکەدا زەماوەندەم کردووه ، کاتی نەخش ناکیشم ، لەگەڵ ئەوهدا جووت دەبم و پیکەوه لاقە دەکەین و خوشەویستی دەکەین . لە دوایدا دیسان دەست بە ئیش دەکەمەوه .

ووتم : ئەو کیشەیهکی گوریه . لهوانهیه وینهکیش بتوانی بهفلچهکی دهستییهوه لهسەر پروپهلهکان شتانی دهرئاسایی دروستبکات ، بهلام که دهرواته لای ژنهکی تووشی ئەوه نابیت و ناتوانی ناوها بکات، ئەوشم پی زیاد کرد که به پیچهوانهکەشی راسته و نهگەر وینهکیشەکه بتوانی ژنهکی دلخۆش بکات و قامیشهکی (ئالەتی جنسی پیاوان) کار بکات ، ئەوا قامیشهکیتری لهسەر کاغەز کهمپهنگدهبیتهوه .

وهکوو ههموو ئەو کهسانهکی که بهخیلی بههونهری وینه کیشان دهبهنهوه ، رهشەش بپروای بهم درۆ دهلهسانهکی من کرد و زۆر خۆشحال بوو و لهدوایشدا وتی : دهموی ئەو لاپهراکه ببینم کهوا رازاندونهتهوه . بردمه لای جامۆلکهکی رهنگهکانم و له نیوان فلچه و قهلهمهکاندا لهسەر تهختهکهم جیگام کردهوه . کاتیک رهشه سهیری ئەو دوو لاپهپهیهی دهکرد و بۆ جهژننامه (سوور نامه) ی سونهتی شازاده نامادهم کردبوون ، منیش لهسەر دۆشهکه سوورهکه له تهنیشتییهوه دانیشتم . لهگهرمایی دۆشهکهکهوه تیگهیشتم کهتۆزیک بهر له ئیستا ژنه قون جوانهکهم لهسەر ئەمه دانیشتوو . کاتیک که من به قهلهمه قامیشهکهوه خەم و پهژارهی تاوانبارە بیچارهکانی بهردەم پاشام دهکیشا ، ژنه ژیرهکهم قامیشهکهکی منی دهگرت ئای که خۆش بوو! ئەو دوو لاپهپهیهی وا دهکیشا ، باسی ئەو تاوانبارانهی دهکرد که قهرزبان وهرگرتبوو وه نهیاندهتوانی قهرزەکانیان بدەنهوه و لهبەر ئەوهش کهوتیوونه ناو زیندانهوه ، بهلام به بهزهیی ولیبووردهی پاشاوه خویان و بنهمالهکانیشیان نهجاتیان دهبوو . وهکو ئەوهی وا له بۆنهکهدا دهیبینم، پادشا لهسەر قالییهکی سوور دانیشتبوو که دهیان تهلیسی زیپی لهسەر دانرابوو . تۆزیک دواتریش نووسهرهکیان

داناوو ، کهدهفتهریکی قهرزی پیبوو و خهريك خويندنهوهی بوو . تاوانبارەکانیشیان بهزنجیر کراوی هینرابوو بهردەم پادشا . وهکوو ئەوهی که تهریق بوویتنهوه و لهنازاریکی زۆردا بن، چاویان شۆر کردبووهو پرویان ترشکردبوو ، تهناهت هندیکیشیان بهفرمیسهکهوه کیشرابوو، کاتیک پاشا له خهزینهکی خوی پارهی قهرزهکی ئەوان دهواتهوه ، دهست به خۆشی و شایی دهکن و عوودچی و تهمبوورچییهکان بوگۆرانی وتنهوه موسیقا لیدهدهن ، بهوردی به جوانیهوه کیشرابوون . بۆ ئەوهی که دهردی قهرزازی باش بگهیهنیت ، له پال ئاخیرین تاوانباردا وینهی ژنه جل شپۆلهیهکی و کچه جوانکیلهیهکی پرچ درێژو خهباریان کیشابوو، جیکردنهوهی ئەو ههموو تاوانبارە لهو دوو لاپهپهیهدا و اتا شاراوهکی سووراییهکه دووشتن که تاکوو ئوستاده گهرهکانی تر ئەمهیان نهکردوه . خهريك بوو وهکوو چۆن به پیکهنینهوه بۆ ژنهکی خۆم باسکردبوو ، پیی بلیم که بۆچی سهگهکی تهنیشت پاشام بهجوانی کیشاوه و بهرهنگی تهقلهکی سهری پاشا رهنگم کردوه که پرسیاریکی لیکردم ، بهراستی زۆر عهیب بوو !

وتی : بهگویرهی تو، لهوانهیه ئیستا زهریف ئەفهندییه بیچارهکه لهکوی بیته؟

ووتم : بیچارهکی چی ، ئەوه لاساییکهریکی بیقیمهته ، ئەو تهنها بۆ پاره جوانکاری دهکرد و گیلکی بی ئیلهامه و بهس . نا ، نازانم .

وتی : ئایا هیچ بیرت لهوه نهکردۆتهوه کهلهوانهیه گروپیکی له هیرشکهرهکانی مهلا نهزروومییهکه شتیکیان خراپیان بهسهرداهیئابو ؟ خۆم راگرت و نهگوت که ئەویش لهوانهیه

ووتم : نا ، بۆچی ؟

مهلا ئه زه زه پوومیه که ده لیت : " ئه سیری و هه ژاری ئه م شارهی ئه سته نبوول و بلا بوونه وهی وه باو هوی ریسو بوون بیره و شت بوونمان هه مووی ده گه پینه وه بۆ ئه وهی که له ئیسلامیه تیه که ی زه مانیه پیغه مبه ر دوور که وتووینه ته وه و عاده ت و خووی پیسمان وه رگرتوو وه و به پیی نه ریتی فه ره نسیه کان هه لسو وکه وت ده که یین " و .. له مه زیاتر هیچ نالیت .
- به لام دوژمنه کانی ده لین که : " ئه زه زه پوومیه کان هه ریش ده که نه سه ر ئه و ته کیانه ی وا مؤسیقای تیدا ده ژهندری ده لین ئه وانه گوپی ئه ولیاکان هه لده ته کیین و ده یانه وی پادشاش هه لئه له تینن " .

له به ره وهی که وا وه کوومن ئه وان دژایه تی چه زه تی ئه زه پوومی ناکه م ده یانه وی زۆر به پیزانه پیم بلین که تو زه ریف ئه فه ندیت کوشتوو ه . له ناکاو ئه وه ش هات به میشکما که به راستی له نیو وینه کیشاندا ئه م گه پزانه وه انه باس ده کریین و جه ماعه تی بی ئیلهامه کان به خووشیه وه باس له پیوا کوژیوونی من ده که ن و ئه وه ش بلا و ده که نه وه .

ته نیا له به ره وهی که بپروای به تو مه تی ئه و جه ماعه ته به خیه له کردوو ه ویستم که ته قله که ی سه ری ره شه له و سه ره زله ی داگرم . ره شه ته ماشای ژوو ره که ی ده کردوو ه موو شتیکی له میشکی خویدا پاده گرت . ته ماشای مه قه سته دریه که ی کاغه زه که و کاسه پر له پاره ورده کان و کاسه ی په نگه کان و ئه و سیوه ی ده کرد و له کاتی کارکردندا جار جار قه پیکم لیده گرت ، ته ماشایه کی کوپه کانی قاوه ی پال ئو جاخه که و دۆشه که کانی کرد ، سه یریکی ئه و وینه یه ی کرد و ابو تاقیکردنه وهی ئه ندای وینه کانی تر به کاری دینم ، له دوایشدا سه یری ئه و تیشکه ی کرد و له په نجه ره که وه

ده هاته ناو و به سه رنجیکی ته واویشه وه نیگا کانی گه پزایه وه سه ر پشتوینه سووره که ی ژنه که م که وا له کاتی پویشن بۆ کردنه وهی ده رگا که دا یخستبو و . له گه ل ئه وهی که وا بۆچوو نه کانی خو می پینالیم به لام به بیترسانه وینه کانی خو م و هه موو ئه و شتانه ی ناو ژوو ره که م پینیشاندا و ته سلیمی نیگای چاوه هه ریشکه ره کانیم کرد . ده زانم که هه مووتان سه رتان سوورده مینی له وهی که من له هه ر وینه کیشیک زیاتر پاره قازانج ده که م و له هه مووشیان با شترم ! چونکه خودا ویستوو یه تی که نه خش کیشان ببیت به پازاندنه وهی جه ژنی ئه و که سانه ی وا ده زانن سه یری وینه بکه ن .

((پیم ئه لین له ق له ق)) (13)

وهختی نویژی نیوه پو بوو که له ده رگایاندا ، ره شه بوو ، هاوپی کاتی

مندالیم بوو ، باوشمان کرد بهیه کدا . لهسه رماندا رهقی برد بووه وه ، به بیئنه وهی پرسیار بکه م ، ریگای مالت چۆن دوزیوه ته وه برده مه ژوره وه . زاواکیان له بهر نه وهی که بزانی زهریف نه فهندی چی لیها تووه نارد بووی بو لای من بو نه وهی که بوونی دهمم تاقیبکاته وه . به لام له لای وهستا عوسمانیشه وه هه والیکه هیئا بوو .

وتی : " پرسیاریکم هیه ، به گویره ی وهستا عوسمان جیاوازی وینه کیشتیک تایبته له گه ل نه ویتدا له زمان دایه . تو له سه کاتی وینه کیشتان چۆن بیرده که یته وه ؟ "

-باشه گویم لیئا بگره تاپیت بلیم .

((نهخش و کات))

وه کوو نه وهی که هه موو کهس ده زانی وینه کیشته کۆنه کانی دنیا ته نانهت هی عه ره به کانیس وه کوو چۆن کابرایه کی فه رهنسی ته ماشای دنیا ده کات ، ئاوه ها سه یری دنیا یان ده کرد ، تووتکه سه گیکی هه رچی و په رچی ناو کۆلانی و کابرای فرۆشیار و که ره زه کانیان له جیگای خۆیاندا ده کیشتا . نه وهستا فه رهنسه -ییانه ی وا نه مرۆ به شانازییه وه باسیان لیوه ده کری ، له نه ریتی (دیدگا) وه بیئاگا بوون و دنیا که یان ته نیا تووتکه سه گ و که ره زه کانی ده بینی و هه ره وه شه وه سنوورداره ده مایه وه به لام له دوا ییدا شتیك پرویدا که دنیا ی وینه کیشتانی تووشی گۆرانکاری کرد ، هه ره له ویوه دهستی پیده که م و باستان بۆده که م .

((سی به سه ر هاتی کات و نهخش))

ئه لف) - له و کاتانه ی که ((ابن شاکر)) گه وره ترین و ناودارترین خۆشنووسی جیهانی عه ره ب و دنیا ی ئیسلامه تی ده ژیا ، یانی سی سه د و

په نجا سال بهر له ئیستا ، کاتیك که مه غوله کان به غدایان داگیر کرد ، سه ره پای سه رماوسو له ی پۆزانی په شه مه هه موو جیگایه کیان تالان کرد . (ابن شاکر) له ته مه نی گه نجیتی خۆیدا زیاتر له بیست بهرگ کتیبی نویسی که زۆربه یان قورنانی پیروژ بوون و هه مووشیان له کتیبخانه که ی به غدادا په یدا ده بوون . له بهر نه وهی که برۆی وابوو ئه م کتیبخانه تا قیامهت ده مینه وه به فیکریکی قوول و بی کووتاییه وه ژیا نی ده برده سه ر . به لام له ماوه ی چه ند پۆزیکدا سه ربازه کانی هۆلاکووی مه غوول یه که به یه که ی نه و کتیبخانه یان په پروپووتکرد و سووتاندیان و له دوا ییشدا خستیا نه ناو ئاوی دیجله . کی ده زانی که بو ئاخیرین دانه ی ئه م کتیبخانه به قاره مانییه وه چه ند شه و له بهر تیشکی له رزۆکی مۆمه کاندا کاری کرد بوو .

ئه م وهستا عه ره به ریگا چاره ی پرگاری له کویرایی و تاریکایی له پشتکردنه هه تاو و ته ماشا کردنی ئاسۆ و پۆزئاوا و بیرکردنه وه له سه ر بی مه رگی کتیبه کان و نه ریته کاندا ده بینی .

به یانییه ک زوو له بهر که زه ی سه رمادا پۆیشته سه ر مناره ی مزگه وتی خه لیفه و هه موو نه وشتانه ی بینی که وا نه ریتی پینج سه د ساله ی نووساندن له بهر ناسراوی و به ناویانگی له ناو ده بن ، بۆیه که م جار هاتنی سه ربازه کانی هۆلاکووی بو ناو شار بینی و له سه ر مناره که یه وه تالان کردن و سووتاندنی شار ، سه ر برینی سه دان کهس به شمشیر و کوشتنی دوا یین خه لیفه ی نه و خه لافه ته ی وا پینج سه د ساله به رده وام له به غدادا حوکمه ده کا به چاوی خۆی بینی ، سوار بوون له سه ر ژنان و سووتاندنی کتیبخانه کانی بینی و به دلێکی خه ماوییه وه ته ماشای نه و لاپه رانه ی کرد که وا بهر به شی ئاوه که ی دیجله که وتبوون . پۆزی دواتر له بهر بوونی لاشه ی مردووه کان و

هاوار و ناله‌ی به‌رله مهرگدا سهیری ئاوه‌که‌ی دیجله‌ی ده‌کرد که‌وا به‌موره‌که‌بی کتیبه‌کان سوور بوو بوو ، بیری له‌و کتیبانه‌ ده‌کرده‌وه‌ و به‌خه‌تی جوان نووسیوونی و ئیستا‌کانه‌ش ته‌فر و توونا بوون بر‌وای‌ و بوو که‌ ئیدی پاره‌ستان‌دنی‌ ئه‌و کوش‌ت و کوش‌تاره‌ مه‌ترسیداره‌ هیچ سوودی‌کی نییه‌ .

له‌ دواییدا سویندی‌خوارد که‌ ئیدی قه‌له‌م نه‌گری‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ و هیچ شتی‌ک نه‌نووسی‌ته‌وه‌، له‌وه‌ش زیاتر ئه‌و وه‌ستایه‌ی که‌ تا ئه‌و پۆژه‌ وینه‌کی‌شانی‌ وه‌کوو سه‌ر هه‌لدانی‌ک به‌رامبه‌ر به‌ خودا ده‌بینی‌ و گالته‌ی پی‌ده‌کرد ، له‌ سه‌ر لاپه‌ریه‌که‌ که‌وا له‌ خۆی دووری‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ ده‌ستی‌ به‌ کی‌شانی‌ وینه‌ی‌ ئه‌و شتانه‌ کرد که‌وا به‌ چاوی‌ خۆی بینی‌ بوونی‌ . دوابه‌دوای‌ سی‌ سه‌د هی‌ز و جیاوازی‌ وینه‌کی‌شی‌ ئیسلامی‌ له‌گه‌ل‌ هی‌ بوتپه‌ره‌ستان‌ و خاچپه‌ره‌ستان‌ له‌وه‌وه‌ ده‌هات‌ که‌له‌و وینه‌ ده‌رناساییه‌دا دونه‌یا له‌ پوانگه‌ی‌ خودا و بلندی‌ ئاسۆه‌ بینراوه‌ و وینه‌ کی‌ش به‌خه‌م و په‌ژاره‌و به‌زه‌ییه‌کی‌ ته‌واوه‌وه‌ کی‌شراون‌ .

(ابن شاکر) به‌ وینه‌کانی‌ به‌ر ده‌ستییه‌وه‌ و به‌ ویستی‌کی‌ گه‌وره‌ی‌ وینه‌کی‌شانه‌وه‌ له‌دایدا به‌ر و باکوور یانی‌ بو‌ ئه‌و جیگاییه‌ی‌ واسه‌ریازه‌ مه‌غووله‌کان له‌ویوه‌ هاتوون پۆیشت، له‌گه‌ل‌ فی‌ر بوونی‌ شیوازی‌ وینه‌ کی‌شانی‌ وه‌ستا چینییه‌کان ئه‌وه‌ی‌ به‌ ناشکرایی‌ بو‌ ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌و بی‌رۆکه‌یه‌ی‌ بی‌کو‌تایی‌ بوون که‌ پینج سه‌د سا‌ل به‌رله‌ ئیستا له‌لایه‌ن خو‌شنووسه‌ عه‌ره‌به‌کانه‌وه‌ داهینرا بوو له‌ خه‌تدا نییه‌ ، به‌لکوو له‌ وینه‌ کی‌شاندایه‌و به‌لگه‌ی‌ حاشا هه‌لنه‌گر بو‌ سه‌لمان‌دنی‌ ئه‌م شته‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ نووسراوه‌ی‌ کتیبه‌کان ده‌درین‌ و فری‌ده‌درین‌ به‌لام وینه‌کانیان له‌ کتیبی‌تردا

به‌کار ده‌برین‌ و به‌م شیوه‌یه‌ به‌ به‌رده‌وامی‌ دونه‌ی‌ خودا نیشاندده‌ن .
(بی‌) - هه‌مووشتی‌ک ، هه‌مووشتی‌کی‌تر دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌ له‌م پروه‌شه‌وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌رگ نه‌بایه‌ ئه‌وا مرۆ‌قه‌ هیچ‌ کات هه‌ستی‌ به‌ هه‌بوونی‌ کات نه‌ده‌کرد و جیهانی‌ش به‌داستان‌ و وینه‌ی‌ دووباره‌وه‌ له‌ هه‌مان کاتدا ده‌کی‌شرایه‌وه‌ . وه‌کوو ئه‌وه‌ی‌ و له‌ می‌ژوه‌ کورته‌که‌ی‌ (سه‌لیم سه‌مه‌رقه‌ندی‌) دا هاتووه‌ ، ئارته‌شه‌ بچوکه‌که‌ی‌ (فاخر پاشا) سه‌ریازه‌کانی‌ (سه‌لاحه‌دین‌ خان) یان په‌ری‌شان کردووه‌ . به‌پی‌ی‌ عاده‌تی‌ ئه‌و کاتانه‌ ، فاخر پاشای‌ سه‌رکه‌ووتو ، سه‌لاحه‌دین‌ خان ده‌کوژی‌ و مۆری‌ خۆی‌ له‌ کتیبخانه‌که‌ی‌ ده‌دا و سه‌ردانی‌ حه‌ره‌مه‌سراکه‌شی‌ ده‌کات . به‌رگداره‌ به‌ ئه‌زمونه‌که‌ی‌ کتیبخانه‌که‌ کتیبه‌کانی‌ پرپوووتده‌کات و هه‌ر به‌و لاپه‌رانه‌ خه‌ریکی‌ دروستکردنی‌ کتیبی‌تر ده‌بی‌ ، خو‌شنووسه‌کان ناوه‌کانی‌ سه‌لاحه‌دین‌ خانیانه‌ سه‌ر کتیبه‌کان که‌وا به‌ جوانی‌ نووسرا بوون پاکده‌که‌نه‌وه‌و و له‌باتی‌ ئه‌وانه‌دا ناوی‌ فاخر پاشای‌ پی‌رۆز داده‌نین‌ و وینه‌کی‌شه‌کانیش هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ خه‌ریکی‌ گۆرانی‌ وینه‌ جوانه‌کانی‌ سه‌لاحه‌دین‌ خان له‌ناو باشترین‌ کتیبه‌کاندا و دانانی‌ وینه‌ی‌ پاشای‌ نوپی‌ له‌ویدا ده‌بن .

که‌ پۆیشته‌ حه‌ره‌مه‌سراکه‌وه‌ به‌ بی‌ زۆر و زه‌حمه‌تی‌ جوانترین‌ ژنی‌ هه‌لده‌بژیری‌. به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی‌ له‌ نه‌خش و نیگار کی‌شان و کتیب تی‌ده‌گه‌یشت و پی‌اوکی‌ ژیر و ناسک بوو ، زۆری‌ لینه‌کرد و هه‌ولیدا که‌ دل‌ی‌ بدزی‌ و به‌ده‌ستی‌ به‌ینی‌. ژنه‌ جوانه‌ چاوه‌ ته‌رکه‌ی‌ سه‌لاحه‌دین‌ خان یانی‌ نه‌ریمان سولتان‌ رازی‌ بوو به‌لام ته‌نیا داوای‌ شتی‌کی‌ له‌ می‌رده‌ تازه‌که‌ی‌ کرد ، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌ کتیبی‌کدا که‌ باسی‌ عه‌شقی‌ له‌یلا و مه‌جنوون ده‌کات و له‌باتی‌ له‌یلا و وینه‌ی‌ نه‌ریمان سولتان‌ و له‌ باتی‌ مه‌جنونیش

وینە سەلاحەدین خان خان کیشراوه ، دەستکاری ئەو کتیبە نەکریت و
 وەکوو خۆی بمینیتەوه و هیچ نەبیئت ئەو بێمەرگییەیی و ئەو پەرحمەتییه له
 کتیبەکاندا بەدوایدا دەگەرێ لێی درێخ نەکرێ .

فاخر پاشای سەرکەوتوو داواکارییەکی بە جیھینا و بە جوهرش هیچ
 وینەکیشتیک دەستی لەو کتیبەنەدا . نەریمان و فاخر پاشا دەمیان نایە ناو
 دەمی یەک و باوشیانکرد بەیەکدا و وردە وردە لەگەڵ یەکدا جووتبوون و
 پشتی ماوەیەکیش حەزیان لەیەک کرد و پوژانی مەترسیداری پابردووین
 فەرامۆشکرد . بەلام فاخر پاشا وینەکانی ناو کتیبەکی لەیلا و مەجنوونی
 فەرامۆش نەکرد و هەرله یادی مایەوه .

ئەو شتەیی و دەپەشۆکاند و ئوقرەیی لێدەبەری ، بەخیلی بردنەوه و
 خانوگمانیکردن لەکیشانی وینە ژنەکی لەگەڵ مێردەکی جارنیا نەبوو
 ، بەلکوو ئەوه بوو کە بوچی وینەکی لە ناو ئەو کتیبە دەرناساییەدا
 نەکیشرا بوو و لەگەڵ ژنەکیدە تیکەلای بیکۆتاییبوون نەدەبوو . شەویک
 لە دواي ماوەیەکی زۆر خۆهەلپێچان و جووتبوون لەگەڵ نەریماندا
 بەبێدەنگییەوه وەکوو دزیک چوو ناو کتیبەخانەکی خۆی . کتیبەیی
 کردەوه و لەباتی وینەکی سەلاحەدین خاندا دەستی بە کیشانی وینەکی
 خۆی کرد . بەلام وەکوو هەموو خانیکێ وینەدۆست باشی لێنەدەزانی و
 وینەکی جوان دروستنەکرد . بەیانی کابرای کتیبەدار ، لەسەر گومانیک
 کتیبەکی کردەوه و لە جی وینە سەلاحەدین خاندا وینەکی کەسیکیتری
 بینی کە لە هی فاخر پاشا نەدەچوو . وتی : " ئەمە وینەیی (عەبدوڵا ...
 پاشا)ی دۆزمنی سەرەکی و پەقیبی فاخر پاشایە . "

ئەم قسەییە دەم بە دەم گێرایەوه و لە نیو سەربازەکانی فاخر پاشادا بلاو

بوووه و وەرەیانێ دابەزاند ، هەر بەو شیوەش ئەمە گەیشتهوه گوئی (عەبدوڵا ... پاشا)
 و جەسارەتی پێدا و لەیەکەم شەپدا لەشکرەکی فاخر
 پاشای شکەستەدا و لە دواییدا دەیکوژی و مۆری خۆی لە کتیبەخانەکەدا
 و دەبی دەبی بە مێردی تازەیی نەریمان سولتان .

جیم)- لە نیو وینەکیشاندا بەسەر هاتی کابرایەکی بەناوی (حەمە درێژ)
 کە لە ئێراندا بە موحەمەدی خۆراسانی ناسراوه بۆ نمونەیی کویریایی
 داهاتن و تەمەن درێژی دەگێرەوه . بەلام لە راستیدا ئەمە بەسەر هاتیکی کە
 بابەتەکی نەخش و زەمانە .

تایبەتمەندی ئەم وەستا گەرەیی و لە نۆ سالییەوه بووه بە شاگرد و
 سەد و دە سال بەبی ئەوهی کویرببی وینەیی کیشاوه ئەوهیەکی بی
 تایبەتمەندی بووه .

لێرەدا یاری بە وشەکان ناکەم بەلکوو لەدڵەوه تاریقی دەکەم .
 هەرشتیکێ وەکوو ئوستادە کۆنەکان کیشاوهتەوه . هەر لەبەر ئەوهش
 وەستایەکی گەرەبووه . وینەکیشانی وەکوو خزمەت بە خۆدا بینيوه و
 لەبەر دڵنزمی و گریدانی بەکارەکیهوه ، لە ناژاوهکانی ناو
 وینەکیشانیخانەکان خۆی دوور خستوووتەوه و سەرەپای لەبار بوونی تەمەن
 ویستی بوون بە سەرۆکی وینەکیشانی لەدڵدا نەبووه . لە و سەد و دە سال
 تەمەنی وینەکیشیدا لە گۆشەییەکی دەمایەوه و وردە کاری دەکرد و
 خەریکی کیشانی گۆل و گیا و پەرکردنەوهی لاپەرەکان و هەزاران پەلی دار و
 پیچ و پلۆوچی هەرەکان و یالی ئەسپەکان بە شانەکراوی و کەلەکی کردنی
 خشتی سووری دیوارەکان و دەیان هەزار پوومەتی چاوجوان و چەناکە
 درێژی وەکوو یەک دەبوو . زۆر خۆشەخت و بێدەنگ بوو ، هیچ کات خۆی

نهدخسته ناومهیدانهوه و دواى شیواز و تهرزى تايبهت و كهسايهتى و ناوبانگ دهرکردن نهدهكهوت .

بوکام خان و پاشا کارى بگردايه و لهکام وینه کیشخانهدا بایه ، نهویى وهکوو مالى خوی دهرزانی و خویشی وهکوو كهلووپهلیکی نهو ماله دهبینی . کاتى كه پادشاه و خانهکان پیکهوه شهريان دهرکرد و یهکترییان سهردهپری ، وینه کیشهکانیش وهکوو ژنانى حهره مسهرا نهو شاره و نهو شاریان پیدهکرا و لهوهش بهدواوه شیواز و تهرزى وینهکیشخانه تازهکان له کیشخانهوهی پهل و چیمهن و لار و خیچی تاشه بهردهکان و سهبر و خوږاگرى نهو وینهکیشخانهدا دیار دهبوو .

تهمهنى نهو وینهکیشه له ههشتا سالاندا بوو ، بهلام کاتى خهلك تهماشای وینهجوانهکانى نهو وهستایه دهرکرد ، هاتنى سالانى مهرگی نهو پیاوهیان لهبیر دهچوووه و نیگاکانیان لهودیمهنه جوانانهدا ون دهبوو . لهوانیه ههرلهبهه نهوهش بووبى كه ههنديك كهس گوتوویمان نهو پیاوه له دهرهوهی زهمان دهژى و هیچ کات پیر نابى و نامرى . به بى نهوهی مال و ولاتیکی ههبیته له ژووړیکی وینهکیشخانهكهدا یان وهکوو له چادرهکاندا ژیانى دهرده سهر و شهوگارى تیدهپهپاند . سهرهپای نهوهی كه زۆربهی کاتهکانیش سهرى دادهنهواند و تهماشای لاپهپهكهی بهردهمی دهرکرد ، بهلام دیسان کویر نهدهبوو ، ههر له بهر نهوهش زۆر كهس نهو وهزعه دهرناساییهی نهو پیاوهیان دهردهوه سهر بهدهربوونى له بازنهکانى زهمان . كهسانىکی تریش ههبوون كه دهیانگوت : " خوی له راستیدا کویر بووه ، بهلام لهبهه نهوهی كه ههموو شتیکی لهبهه کردووه ، دهتوانى بیانکیشیتهوه وپیویستی به چاو نییه ."

نهو پیاوه ژنى نههینا بوو و هیچ کاتیکیش لهگهله ژناندا جوړ و جووت نهبوو بوو . بهلام بو ماوهی سهه سال به بهردهوام وینهی کوړیکی جوانى دروستدهکرد كه وینهی له مانگ دهچوو . به چهناکه باریکهلهو چاوه پراکیشراوهکانیهوه له جوانیدا نمونهی نهبوو . له سهه و نۆزدههههین سالى تهمهنیدا چاوى به کوړه جوانکیله- یهکی خویش سیما كهوت كه له وینهکیشخانهكهی شاتاماسووبدا بهردهستی دهرکرد . نهو کوړه خهلكى چین بوو بهلام خوینى (کرواتهکانیش) لهدهمارهکانیدا دهجوولایهوه . وهستا حههه دريژى کارى خویمان یهكسهه عاشقى کوړه دهبى و بو نهوهی كهببى به خاوهنى نهو جوانییه نانا ساییه دهست به ههموو کارىك دهکات . وهکوو وینهکیشهکانیتر دهكهوئتهناو شهپ و ئازاوهی دهسهلات و دهست به درۆ و دهلهسه و دانانى فیله و تهلهكه دهکات و دهیهوى بگات بهو شتهی كهوا سهه سال لى دوور ماوتهوه . کاتى كه نهو ویسته لهگیانى وهستا خوراسانییهكهدا زیندوو دهبیتهوه ، یهكسهه له بىكوتایى بوونى نهفسانه كوئنهکان دادهپرى و له عهسریکی پووژیکى سارددا نیگای چاوانى له پوومهتى کوړهكهدا نوقم دهبى و لهبهه با ساردهكهی شارى تهوړیزدا سهرمای دهبى ، پوژى دواتریش چاوهکانى کویر دهبن و دوابه دواى نهوهش له پلیکانه بهرزهکانى وینهکیشخانهكهوه دهكهوئته خوار و گیانى دهردهچی و دهرمى .

بو نهوهی دیار بکات كه له داستانهکانى من تیگهیشتوووه رهشه به ناسکییهوه وتى : " ناوى حههه دريژى خوراسانىم بیستبوو ، بهلام نهو به سهه هاتهییم نهدهزانی ."

بو نهوهی تییر تییر تهماشای من بکات ، توژیک بى دهنگ مامهوه . له دواى

گیږانه‌وهی دووه‌مین داستان له دەرگاکیان دابوو ، دواي کردنه‌وهی دەرگاکیه ، له‌بەر نه‌وهی که بی‌ئیشی نارحمت و دلته‌نگی دهرکردم دستم به‌کار کردبوو .

شاگردە جوانه‌که‌م هه‌میشه له خوار نه‌ژنومه‌وه داده‌نیشی و پهنه‌که‌کانم بو تیکه‌ل ده‌کات و قه‌له‌مه‌کانم بو ده‌چه‌کینی و جار‌جاریکیش هه‌له‌کانم دهرسپینه‌وه . مه‌حمود ، له‌بەر دستم‌دایه و به‌خیرایی گویم بو پاره‌گری و زور به‌بیده‌نگیش ته‌ماشام ده‌کات . له‌ناکاوه‌نگی کاسه و که‌وچکه‌کانی به‌ر دستي خیزانه‌که‌م هات .

ره‌شه وتی : " هه‌ی له‌وه ! پادشا هه‌ستاوه‌ته سه‌رپی . "

به‌سه‌ر سوورمايیه‌که‌وه ته‌ماشای وینه‌که‌ی دهرکرد . منیش وه‌کوو نه‌وهی که نه‌وه ته‌ماشای کردنه له‌لام بی‌بایه‌خ بی ، ناوه‌ها هه‌لسووکه‌وتم دهرکرد . بابه‌دزی و به‌راستی نه‌وه‌تان پیلیم که له‌وه‌ماوه‌یه‌ی وا خه‌ریکی دروستکردنی کتیبی (سوورنامه) (جه‌ژنامه) ی سوننه‌تکردنی شانزاده‌کانین ، دووسه‌د وینه‌مان چاک کردوو که له‌هه‌موویاندا پادشا دانیشتوو ، به‌س ته‌نیا له‌م وینه‌یه‌دا که‌وا من کی‌شاومه پاشا هه‌ستاوه‌ته سه‌رپی و له‌کاسه‌یه‌کی پرله‌پاره‌دا پاره به‌سه‌ر جه‌ماوه‌ره‌که‌دا بلاوده‌کاته‌وه ، بو نه‌وه‌ی که بتوانم سه‌ر سوورمايي و دلخووشی جه‌ماوه‌ره‌که له‌وه‌رگرتن و په‌یدا کردنی پاره‌نیشان بده‌م ، نه‌وانه‌م نیشاندا بوو که چو‌ن خه‌لکه‌که له‌گه‌ل یه‌کدا ناژاوه‌ده‌کن و چنگ ده‌خه‌نه قورگی یه‌ک و شه‌ق هه‌لده‌ده‌نه یه‌ک .

وتم : " نه‌گه‌ر بابه‌تی وینه‌یه‌که عه‌شق بی ، پیوسته وینه‌که‌ش به‌عه‌شقه‌وه بکی‌شری ، نه‌گه‌ر خه‌م و په‌ژاره‌شی تیدا بیت ، پیوسته وینه‌که‌خه‌ماویی بیت . به‌لام نه‌وه خه‌م و په‌ژاره‌یه له‌که‌سایه‌تی و فرمی‌سکی

چاوانیان زیاتر ، پیوسته له‌یه‌که‌م کاتی چاوی پیکه‌وتنی وینه‌که‌دا دیار بیت و هه‌ست به‌وه بکریت که نه‌مه له‌ناهه‌نگی ناوه‌وه‌ی په‌سه‌مه‌که‌وه دهرده‌که‌ویت . "

من وه‌کوو نه‌وه وه‌ستایانه‌م نه‌کرد وا سه‌دان ساله بو پیشاندانی سه‌ر سوورماویی کابرایه‌ک ، په‌نجه‌گه‌وره‌که‌ی ده‌خه‌نه ناوه‌مه‌یه‌وه . به‌لکوو به‌کی‌شانی هه‌ستانه‌وه‌ی پادشا هه‌موو وینه‌که‌م خه‌ستووته ناوه‌سه‌ر سوورماويیه‌وه .

وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌به‌دواي شتی‌کدا بگه‌ریت ، ته‌ماشای که‌لووپه‌لی ناوه‌مه‌که‌می دهرکرد ، هه‌ر بیرم لی‌ده‌کرده‌وه . له‌دوايیدا به‌چاوی نه‌وه‌وه ته‌ماشای ماله‌که‌ی خو‌مم کرد . نه‌گه‌ر شاره‌زایی‌تان هه‌بی و ناگادارین ، ماوه‌یه‌که له‌شیراز و ته‌وریزدا وینه‌ی کۆشک و هه‌مام و قه‌لایان دروسته‌کرد ، بو نه‌وه‌ی که ته‌ریبی خودا له‌سه‌ر وینه‌که‌ دیار بیت ، وینه‌کی‌شه‌که هه‌موو گۆشه‌کانی کۆشکه‌که‌ی ده‌کی‌شا ، که ته‌ماشات دهرکرد واتده‌زانی که به‌پیی موعجیزه‌یه‌کی نه‌فسانه‌یی له‌ناوه‌پراسته‌وه کراوه به‌دووله‌ته‌وه ، قاپ و په‌رداخ و هه‌لچینی نه‌وه دیوارانه‌ی وا له‌دهره‌وه نابینرین و په‌رده و تووتی ناوه‌قه‌فه‌سه‌که و گۆشه‌شاراوه‌کان و نه‌وه سه‌رینانه‌یان ده‌کی‌شا که‌واکچه جوانه‌که‌پالی پیوه‌ده‌دان .

وه‌کوو که‌سی‌ک که ته‌ماشای نه‌وه وینه‌یه‌بکات ، سه‌یری ماله‌که‌ی منی دهرکرد . ته‌ماشای لاپه‌ره و په‌نگ و کتیبه‌کان و شاگرده‌که‌می دهرکرد ، سه‌یری وینه‌ی جل و به‌رگ و نه‌وه لاپه‌ره جوانکراو رازیندراوانه‌ی دهرکرد وا بو‌گه‌شتیاره فه‌ره‌نسه‌یه‌که‌کانم دروستکرد بوو . هه‌روه‌ها ته‌ماشای وینه‌ی ژنه‌رووت و قووته‌کانیشی کرد .

له شووشه کانه وه بگره تاوه کوو جامو لکه بوړ و برؤنزه کان و قه له متراشه شفره ی فیلینه کهم هه مووی له بهر چاوده ریاژ کرد .

بو ئه وهی که بیدهنگییه که به هه بوونی خو مه وه پر بکه مه وه وتم : وه کوو هه موو وه ستا کونه کان شه پری زورم بینیوه و له شکره کان و کوژراوه کانی و سه راپیته ی چادری خانه کانی پاشاکه مانم کیشاوه . هه روه ها وینه ی گه پرانه وه ی سه ریاژه کان له کوتایی شه پردا بو ئه سته نبوول و قه برستانی شه پرکه شم کیشاوه ، هه موو که سیك شه رمیان لیده کات ، تهرمی له تله تکر او و بورجی ئه و قه لایانه ی وا حه شار دراون و ئه و سه ریاژه کافره بیچارانه ی وا به ترسیکی گه وره وه ته ماشای توپه کانی له شکره که مانیان ده کرد و سه ری براوی سه ر هه لداوه کان و خو شی ئه و ئه سپانه ی وا به چوار ناله وه غارده دن ، هه مووی به دهستی من کیشر اون . ئه و شتانه ی وا ده یانینم له عه قلم دهرناچن . قاوه کوتیکی تازه یان حه لقه ی تازه ی په نجره یه ک و توپیک یا خود په له پیتکه ی چه کیکی تازه ی فهره نسه یی ، یان وه کوو کی له کام میوانیدا چ جوړه جلیکی له بهر کردووه و چی خواردوه و دهستی خستوه ته کوئی ، هیچیانم له بیر ناچیته وه .

ره شه به کورتی و به شیوه یه کی لیپرسینه وه وتی : ئه ی باشه ، به شی ئه م سی داستان ه چیه و ا گیرانته وه ؟

وتم : " داستان ه مناره داره که ی ((ئه لف)) باسی ئه وه ده کات که جوانی و بی که مو کووری وینه که (هه رچی ده بی بابی) ده گه ریته وه بو کات .

ئه و داستان ه ی (بی) و اباسی حه ره مسه را و کتیبه که ده کات ، ئه وه پیشانده دات که ته نیا ریگای دهرکه وتن له کات ، هونه ر و وینه کیشانه و بهس .

جیم ! . ره شه به متمانه ییه که وه وتی : ئه گهر (ئه لف و بی) تیکه ل بکه ی ، واتای ئه و داستان ه ی و اباسی وینه کیشه سه د و نوزده ساله که ده کات دهرده که ویت . ئه و وینه یه ئه وه مان پینیشانده دات که ئه گهر بی که موو کوپیه کان له ژیان و وینه کیشان جودا ببنه وه ، ئه و کاتی به سه ر ده چی و ده مرئ .

((ییم ئه لین زه یتوون)) (14)

دوای نوپزی نیوه رۆبوو ، به دل خو شی و به په له په له وه وینه ی چه ند کوپیکی روخسار شیرینم ده کیشا ، له دهرگیاندا ، ده ستم له رزی و قه له مه که م دانا ، به ئه سپایی ته خته که ی باوه شی خو م دانا و به خیرای به ره و لای دهرگا که هه رامکرد . بهر له وه ی که دهرگا که بکه مه وه دو عایه کم کرد : " خویا خو ت له پیاوه په ست و ره زیله کانی پادشا له م دونیا پیس و پوخله دا بمانپاریزی " .

هیچ شتیکتان لینا شارمه وه و شته کانی ناو کتیبه که تان بو باس ده که م " ئه کبه رخانئ " پاشای هیند ، که ده وله مه ندترین پاشای جیهانه ، ده یه ویت کتیبیکی تازه دروستبکات که له هه موو دونیادا یه که م بیت ، هه ر بویه هه وائی بو وینه کیشه شاره زاو ده ست ره نگینه کانی هه ر چوار لای جیهانی ئیسلام نار دووه که بچن بو کو شکه که ی ئه و له هیند ، ئه و پیاوانه ی وا نار دوونی بو ئه سته نبوول ئه مرؤ هاتنه لای من و ده عوه تیان کردم که

بچم بۆ ولاتی هیند . دەرگاکەم کردەو، بەلام ئەم جارەیان ئەوان نەبوون ،
 ڕەشەبوو ! لە منداڵیمەو تا کوو ئیستا... لە بیرم چوو بوو وە ، جارەن
 نەدەهاتەلامان و بەخیلی پیدەبردینەو . بەلی ؟ !

بۆ قسەکردن و دوستانەتی بینینی وینەکانم هاتبوو ، وتم : فەرموو . بۆ
 ئەوەی کەبتوانی تەماشای هەموو شتیکم بکات ، تازە دەستی وەستا
 عوسمانی ماچکردبوو . وەستای گەورە ، قسەیکەئە گەورە پێگوتبوو ،
 وتبووی : " تاییبەت بوونی وینە کیش لەکاتی باسکردن و چۆنیەتی
 بێرکردنەو لەسەر کوپرا ییдахاتندا دیار دەبێت .

کەوا یە تیبگەن

(میشک و کوپرای)

بەر لە نەخشە کیشان تاریکایی هەبوو و لەدوایشدا هەر تاریکایی
 دەبێت . بە ڕەنگ و هونەر بە عەشقهکانمان و بە گووتنەکانی خوداو ،
 بینەکانمان وەبیر دەهینیتەو ، بێر هینانەو وەش خووی زانستی شتە
 بینراوەکانە ، زانستیش وەبیر هینانەو ئەو شتانە یە کەوا دەبینی ،
 بینیش زانستیکی بێر هینانەو یە . وەستا گەورەکان دەزانن کە عەشقی
 وینەو ڕەنگەکان و بینن لە تاریکاییەو دروستکراو و خوداش دەیهووت کە
 ئیمە بە ڕیگای ڕەنگەکانەو بگەڕینەو بۆ تاریکایی . هەمووی ئەو وەستا
 گەورانەو وینەکیشان ، لەناو ڕەنگەکاندا بە دوای تاریکاییە قوولەکە
 دەرەوێ زەماندا دەگەڕین . بۆ ئەوەی کە بزانی بێر هینانەو ئەو
 تاریکیە و وەستا گەورەکانی هەرات دۆزیویانەتەو چ مانایەک دەدات ،
 سێ بەسەرھاتتان بۆ باسەکەم .

ئەلف) - لە وەرگیراو تورکیەکە کتیبی ((نفحات الانس)) ی جامی

شاعیریدا بەسەرھاتی گەورە پیاوان و ئەولیاکان نووسراو ، لە جیگایەکدا
 نووسراو کە وەستای گەورە ناودار شیخ عەلی تەبیریزی خەریکی
 پازاندنەوێ نوسخەیکە ئاناسایی کتیبی لەیلا و مەجنون بوو ، بە
 گوێرەو ئەو شتانەو و من بیستوو وەستای گەورە بۆ ماوەی دە سال
 خەریکی ئەو کتیبە بوو و هونەرێکی وای پزاندووە تە سەر لاپەرەکان کە
 تەنیا وەستا بەهزاد توانییەتی شتی وەها بکات . جیھانشاھیش تیگەیشتو
 کە دەبێت بە خاوەنی بیھاوتاترین کتیبی دویا .

لە بەر ئەو ترس و بەخیلیەو و لە بەرامبەر حەسنە درێژی
 فەرمانرەوایی ئاکوویونلووەکاندا هەیبوو ئەوەی بە خەیاڵدا هاتوو کە نەکا
 حەسنە درێژ بتوانی کتیبیکی باشتر لەمە دروستبکات کە ناو و ئاوازی بۆ
 دروست بکات . بە ترسی ئەوەی کە خۆشیەکەئەو بێی بە هی کەسیکی
 تر ! ئەم خەیاڵە بە ژەھری بەخیلی بردنەو ئاو درابوو . لای خۆیشی وەها
 بێر دەکردەو کە ئەگەر وەستای شیوێ کار کتیبیکیت دروستبکات لەمە
 باشتر دەبێ و بۆ حەسنە درێژی دۆزمنی خۆینە خوارەو دروستیدەکات .
 بەم جوێرش لە بەر ئەوەی کەسیکی تر نەبێ بە خاوەنی کتیبیکی ئاوەها
 لەدوای تەواوو بوونی کتیبە کەپریاری کوشتنی شیخ عەلی تەبیریزی دەدات .
 بەلام ژنە چەرکەسە دلەرەحمینەکەئەو ناو حەرەمسەراکەئە پێی گووتووە کوپر
 کردنی وەستا بەسە و پێویست بە کوشتنی ناکات . جیھانشاھ ئەمە
 پەسەند دەکا و بیریارە بریقەدارەکەئە بە ماستا وچیەکانی دەورو بەری خووی
 ڕادەگەینی . هەر چۆنیک دەبێ ئەم قسەیکە دەگاتەو گوێی شیخ عەلی . بەلام
 ئەو وەکوو وەستا سەر پێیەکان کتیبەکەئە لە نیویدا بەجیئاھیلی و هەراناکا
 ، بەلکو بە پیچەوانەو زۆرتەر کار دەکات بۆ ئەوەی کەموکۆری تیدا نەبێت و

تهنانه زوتریش تهواو بییت ، بهانیان دواي نۆیژ تا درهنگانهی شهو ، تاوه کوو ئه وکاتهی که فرمیسیکی ماندوو له چاوانی دیته خوار ، به ویست و بروایهکی زۆری کاری له سهر کردوه و وینهی ئه سپهکان و عاشقه بالا بهرزهکان و شازادهی جوان و ئهژدیهای کیشاوه زۆر جاریش به پۆژان تهماشای وینهکانی وهستا کۆنه ههراتیهکانی کردوه له دوایدا به بیئهوهی سهیری لاپههکان بکات ، له خۆیهوه وینهیهکی تری کیشاوه ، له نهجامدا کتیبهکهی جیهانشای فهرمانهروایی کاراکویونلووهکان تهواو دهبی وهکوو ئهوهوی وهستا خۆی چاوهروانی دهکرد له پيشدا زۆر تاريفی دهکهن و پهسنی دهدهن و بههاوسهنگی خۆی زیری پیده بهخشن و دواتریش بهدهرزی کویری دهکهن . بهرلهوهی نازارهکهی راوهستی ، ههرات بهجی ئههیلای و دهچینه لای هسه نه دریزی فهرمانهروای ئاککویونلووهکان و دهلی : " راسته که من کویرم ، بهلام دهسته کانم به بیئهوهی چاوم پینمونیان بکات ، توانای کیشانیان ههیه ، یانزه سال خهریکی کتیبیک بووم ، دهسته کانم هه موو جوانیهکان و ئه و فلچانهی وا لییداون له بیر ماوه و ده توانی بیانکیشیتهوه ، (خاقانهکه) ! ده توانم جوانترین کتیبی دونیات بۆ پرازیئمهوه ، له بهر ئهوهی که چاوه کانم کویرن و پیساوییهکانی دونیا نابینن ، تهواوی جوانیهکانی خودا له میشکمد کۆ بوتهوه و ده توانم به پاکترین و جوانترین شیوه بیانکیشمهوه . " هسه نه دریز یه کسه بروای پیده کات . له دوايشدا هسه نه دریز له نزیکي (بینگۆل) دا به ههلمه تیکی به سهردا چوونانه هیرش دهکاته سهر له شکهری جیهانشا و شکستی دهدا و دهیکۆژی . هه مووکه سیک له کاریگه ریه کهی کتیبی شیخ عه لی بۆ بهرز کردنهوهی و ره ی هسه نه دریز و هیزی مهعنهوی له پشستی ئه و

سهرکهوتنه ئاگاداره .

له دوايیدا کاتیک هسه نه دریز له شهري ئولتوکتبه لیدا له بهرامبهر فاتیح سۆلتان موحه مه دا شکست دهخوات ، ههردوو کتیبه ده رناساییه کهش دهبن به بهشیک له خهزینهی پاشاکه مان . ئهوهی بینویهتی دهزانی .
(بی) - سۆلتانی یاسا ، سوله یمان خان (جیگای بهههشتی)
بايه خیکي زۆری به خۆشنووسی دهدا . جا بویه وینه کیشه بهدبهختهکانی ئه و کاتهش ئه م داستانهیان وامن ئیستا باسی دهکهم ، بۆسه لماندی باشر بوونی وینه کیشان له خۆشنووسی گپراوه تهوه . بهلام ئه گه ر له راستیدا باش تهفره نجهی ئه م داستانه بدریت ، ئه و ده زانریت که ئه مه باسی میشک و کویرایی دهکات .

پشستی مردنی تهیمووری فهرمانهروای جیهان ، کوران و کوربه زاکانی له نیو خویاندا دهستیان کرد به شه پ و ئاژاوه یهکی ویرانکه ر و هیرشیان ده کرده سهر یهک و به خوینی یهکتری تینوو بوون ، کاتی شارهکانی یهکتریان داگیر دهکرد ، یهکه مجار به ناوی خویانهوه پارهیان لیدهدا و ایان دهکرد که له مزگه وتهکاندا به ناوی ئهوانهوه خوتبه بخویندریت و له دوايشدا هه موو کتیبهکانیان په ر و پووت دهکرد و له سه ر کتیبهکان پهسته یهکی جیاوتریان دهنووسی که باسی خویان بکات ، وهکوو (دهسه لاتداریکی دونیا) ، و پيشهشکردنیکی تازهشیان بۆ دادهنا و بهرگیان دهگرتهوه .
ئهمهش تهنیا له بهر ئهوهی بوو که کاتیک خوینه ر تهماشای کتیبه که دهکات بزانیته که فهرمانهروای دونیا کییه . یهکی له مانه عه بدوله تیفی نهوهی تهیمور و کوپی ئولوخ بووه . کهله دواي داگیر کردنی ههرات ، بۆ دروستکردنی کتیبیک به ناوی باوکییهوه ، هه موو وینه کیشان و

خوشنوسانی هەرات کۆدەکاتەو و دەلی کەبە پەلە ئەم کتیبەم بۆ نامادە بکەن . هەر لەبەر ئەوەش کتیبەکانی تری پەپ و پووت کردوو و لاپەرەکانی هیناووتە بەر دەستی وەستاگان . وەزەکە وای لێهاتبوو کە هەموو شتی تیکەل و پیکەل بوو . بە بیئەوێ کە بزانی کە کام وینە بۆ چیبە و بەکەلکی چی دی ؟ هەموو ئەمانە تەنیا لەبەر جوانییەکانیان کۆ کردبوو وە . بەلام لە دواییدا تێدەگات کەو هەنا بای و بۆ دروستکردنی کتیبیک کە شایستە (ئولوخ) بەی بی پیویستە هەموو وینە کیشانی هەرات کۆکاتەو و تاوەکووتەرتیبیک باشیان بۆ دانین و بزانی کە کامەیان باسی چیدەکات . بەلام هەرکەس لەسەرێکەو باسی شتیکی جیاوازی کردوو و ئەوەش بوو هۆی تیکەلاوتر بوونی شتەکە ،

سەرۆکی وینە کیشان کە پیاویکی پیری فرامۆشکار بوو لە ماوەی پەنجا و چوار سالی دواییدا بۆ هەموو پادشا و فرمانرەوایەکی هەرات کتیبیک دروستکردبوو و لەبەر خاتری ئەوان نووری چاوانی خۆی رشتبوو . گەر پان بە دوایدا و دۆزیانەو . بەلام کاتی زانیوانە کویر بوو پەشوکان . کەچی وەستای پیری داوای مندالیکی نەخویندەوار بەلام ژیری کردوو کە هیشتا تەمەنی نەبووی بە حەوت سال ، یەکسەر دۆزیوانەتەو و هیناویانە . وەستا وینەیک دادەنیتە بەر دەستی مندالەکە و پیی دەلی ئەوێ و دەیبینی بۆم باسکە ، لە دواییدا تەماشای ئاسمان دەکات و گوێ بۆ قسە مندالەکە رادەگری و دەلی : " ئەمە ئەو بەشە شاهنامەیه کەوا باسی مەرگی دارا دەکات و ئەسکەندەریش دەگری بە باوەشیو . . . داستانی ماموستا بۆ شاگردە جوانەکە لە گولستانی سەعدی . . . کیرکی پزیشکەکان لە مەخزەنولئەسراری نیزامی . . . "

وینە کیشانی تر لیلی توورە دەبن و دەلین : ئیمەش ئەمانەمان گوتوو ، هەریەکیان بەشیکی داستانیکی بە ناو بانگە . وەستای پیر وینە هەر سەخت دەخاتە بەردەستی مندالەکە و بەباشی گوێی بۆ رادەگری و دەلی : داستانی ئەو پیاوێکە و ژنەکە و خۆشەویستەکە لەسەر دار هەرمییەک دەبینی ، ئەمە بەشیکی مەسنەوییەکی مەولەوییە و وینەیکە کەم بەهایە . بەمجۆرەش هەموویانی دەرخواستوو و بەرگی کتیبەکانی گرتوو . کاتیکی (ئولوخ بەی) بە خۆی و لەشکەرەکیەو دیتە هەرات پیی گوتوو : باشە نەینێ ئەمە لەچیدایە کە تۆ بەناوینایی خۆتەو تەوانیوتە وینەکان بناسیتەو کەچی ئەوانیتر بە چا و ساخیشەو نەیاننویستەو شتی وەها بکەن .

پیرەش گوتووێتی : وەکوو بیروکە باو ، ئەمە لە بەر ئەو نییە کەمن نابینام و هیزی میشکم زیاترە ، بەلکوو ئەمە لەبەر ئەوەیە کەمن تەنیا بە خەیاڵ شتەکان وەبیر ناھینمەو بەلکوو بە وشەکانیشەو وەبیر خۆمیان دینمەو .

ئولوخ بەی گوتووێتی : خۆ وینەکیشانیتریش ئەو وشانە دەزانن ، ئەی بۆ ئەوان نەیاننویستەو وەکوو تۆ پزیزان بکەن ؟ شیوەکارە پیرەکەش گوتووێتی : چونکە ئەوان تەنیا بیرلە وینەیک دەکەنەو کە دەستکردی خۆیان بی و بیر لەھی وەستا کۆنەکان ناکەنەو کە لە یادەورییەکانی خۆداو دروستکرا .

ئولوخ بەی گوتووێتی : ئەی باشە مندالەکە ئەمە چی زانیو ؟ پیرەش گوتووێتی : مندالەکە نازانی ، تەنیا منم کە دەزانم خۆدا جۆریک

دونیای دروستکردووه که مندالیکی حوت سالانیش بتوانی بیینی ،
خوداش له پیشدا دنیای بۆ بینین ئافراندووه ، بۆئوهی که دواتر
دیتنه کانمان پیکهوه بهش بکهین و بتوانین قسه بکهین ، وشه پیداوین ،
بهلام ئیمه لهو وشانهوه داستانمان دروستکرد و اوشمانزانی که نهخش بۆ
ئهم داستانانه دروستکراوه بهلام له راستیدا نهخش گرانیکه بهدوای
بیرهوهریهکانی خودا و بینینهوهی ئهو دنیایهی وا خودا دهیینی .

جیم) – وینهکیشانی عهرب له بهر ترسه ههمیشهیهکهی جهماعهتی
وینهکیشان له داهاتی کویرایی ، ماوهیه که لهکاتی خۆرهلاتندا تهماشای
ئاسوی پوژ ئاویان دهکرد . سهه سال دوی ئهوهش شیرازییهکانیش
هرلهبهه ئهو ترسه ، به مهژگه گوینز زکی خویان پر دهکرد و پهلی کوتراوی
گولیان دهخوارد . هرلهو سهه دههشدا که وینهکیشه پیرهکانی نهسفههان
تووشی وهبا دهبین و کویر دهبین ، وایاندهزانی که له بهر تیشکی ههتاو کویر
بوون . هر له بهر ئهوهش ژووری کارهکیان وهها دروستدهکرد که خۆر
نهیگریت و له بهر مؤمدا ئیشیان دهکرد ، شیوهکاره ئوزبهکیهکانیش ئیواران
چاوی خویان به ئاویک دهشۆردهوه که شیخهکان دووعایان پیدا خویند بوو
. له ناو ههموو ئهم نه ریتانهدا ئهوهی وا بهباشی و بهپاکی لهگهڵ ئهم
کیشهیهدا ههلسووکهوتی کردووه وهستا سهیید مهربکی وهستای وهستا
بههزاد بووه . به گویرهی ئهو کویرایی داهاتن به لایهکی خراب و دهردیکی
پیس نییه ، به لکوو خۆشییهکه که خودا له دوی ئهوهی وینهکیش تهواوی
تهمهنی خوی بۆ جوانییهکانی ئهو تهرخان دهکات پییده بهخشی . چونکه
نهخشکیشان گرانیکه به دوی دۆزینهوهی چۆنیهتی بینینی خودا ، که
ئهمهش بهکاریکی زۆرهوه و به ماندوو بوونیکی زۆری چاوهکانیان و

داهاتی کویرایی و لهکار کهوتنی وینهکیشهکه ، له بیرهوهریهکاندا
دهدۆزیتهوه . کهوابی شیوهی بینینی خودا له میشکی وینهکیشه
پیرهکاندا هیه و بهس . کاتی وینهکیشی پیر لهم خهیا لهوه دیته سهه خوی
و بۆ ئهوهی له تاریکایی کویرایی داهاتندا و له دیار بوونی دیمهنی خودا
بتوانی به ئاسانی وینهی جوان و دهرئاسایی بکیشی ، هرله ئیستاوه
دهستی خوی فیڕ دهکات و پایدههینی .

میرزا مهحمودی داگلووتی میژوونووس له سهه وینهکیشان و قارهمانانی
ئهو سهردهمهی ههرات شتی نووسیوه و له بارهی چه مکی وهستا مهربک
داستانی کیشانی وینهی ئهسپیک دهگپیتهوه . به گویرهی ئهمه ،
وینهکیشیکی بی هونهر و بیتواناش له بهر ئهوهی میشکی هیچی تیدا نییه ،
دهتوانی وینهی ئهسپیک له بهر خۆوه وهکوو وهستا پوژئاواییهکان
بکیشیتهوه . چونکه کهس ناتوانی لهیه که کاتدا تهماشای ئهسپهکه و
لاپههکهی بهردهستیبات ، تهناهت ئهگه بهئندازهی چا و پرتانیکیش
تهماشای ئهسپهکه بکات ، دیسان ئهوهی وا دیته سهه کاغهز ئهوهیهوا له
میشکمهوه دیت ، ئهمهش به لگهیهکی حاشا هه لنه گره بۆ ئهوهی بسه لمینی
وینه له میشکمهوه مومکین ده بییت . ئهجامی ئهو چه مکی وا ژیا نی پرله
جموجۆلی وینهکیش وهکوو زهمینهیه که بۆ دوی و کاتی داهاتی کویرایی
دهیینی ، ئهوهیه که وینهکیشان و کتیب دروستکردن بۆ پادشاکان و کتیب
دۆستان وهکوو دووباره کردنهوه و دهست فیڕ کردن ده بینن و وینهکیشان
به بی پارهستان و کار کردن له بهر تیشکی مؤمدا وهکوو پریگایه که ده بینن که
به ره و خۆشی کویرایی داهاتنیان ده بات .

وهستا مهربکی شیوهکار بهقهستهوه وینهی داریکی به ههموو لهق و

پهله‌کانیه‌وه له‌سه‌ر دانیه‌ه‌کی برنج و تاله موویه‌ک و نینۆکی‌ک کیشاوه ، که‌متر له تاریکاییدا دانیشتوو و باخچه‌ی پوو له خۆر و پووناکی کیشاوه ، بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و کاته زۆرت‌ر بی‌ت و هه‌میشه‌یش به‌ دوایدا گه‌راوه . له هه‌فتا سالی ته‌مه‌نیدا سوڵتان حه‌سین وه‌کوو خه‌لاتیک ده‌رگای خه‌زینه‌ی به‌روویدا‌کردوته‌وه، ئه‌ویش سی‌ پوژ و سی‌ شه‌و ته‌ماشای وینه‌کانی کتیبه‌ ده‌رئاساییه‌کانی وه‌ستا کۆنه‌کان هه‌رات ده‌کات و کویر ده‌بی‌ت . به‌ دلخۆشیه‌وه وه‌کوو ئه‌وه‌ی که فریشته‌کان له ده‌وریدا بن پيشوازی له‌م وه‌زعه تازهی خۆی ده‌کات ، به‌لام له دواییدا هیچ قسه‌ی نه‌کردوو و ئیدی وینه‌ی نه‌کیشاوه . میرزا موحه‌مه‌د حه‌یده‌ری دوگلاتی نووسه‌ری میژووی ره‌شیدی ئه‌مه وه‌کوو گه‌یشتنی وینه‌کیشیک به‌ بیمه‌رگی و بی‌کووتاییه‌کانی خودا ده‌بینی که جاریکت‌ر ناگه‌رپه‌ته‌وه بۆ دروستکردنی کتیب بۆ مردوو و بی‌نرخه‌کان و ده‌لی : له‌و جی‌گایه‌ی وا وینه‌ کیشه‌ کویره‌که له خه‌یاله‌کانیدا گه‌یشتوه‌ته خودا ، بی‌ده‌نگی و تاریکایه‌کی ته‌واو و بی‌کووتایی بوونی لاپه‌ریه‌کی سپی هه‌یه .

من ده‌مزان‌ی که ره‌شه ئه‌م پرسیاره‌ی وه‌ستا عوسمانی له‌سه‌ر می‌شک و کویرایی بۆ ئه‌وه له‌من نه‌کردوو که وه‌لامی راست بدۆزیته‌وه ، به‌لکوو بۆ ئه‌وه بوو که ته‌ماشای که‌لوپه‌لی ناو ماله‌که‌م بکات . له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دیسان پیم‌خۆش بوو که با‌سم‌کرد بوو ، پیم‌گوت که کویر بوون دونیا‌یه‌کی پرله‌ خۆشیه‌یه که شه‌یتان و تاوان ناتوانن رپی پی‌په‌یدا بکه‌ن .

ره‌شه‌ گوتی هه‌ندیک له وه‌ستا‌کانی ته‌وریز که‌به پی‌ی نه‌ریتی کۆن کار ده‌که‌ن و کویر بوون وه‌کوو خیری خودا ده‌بینن ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هیشتا کویر نه‌بوون لاسایی یه‌کی‌کی کویر ده‌که‌نه‌وه و له کویر نه‌بوونی خۆیان شه‌رم

ده‌که‌ن ، ئه‌م ره‌وشته کاریگه‌ری جه‌ماله‌دینی قه‌زوینی له سه‌ره و وه‌ستا پی‌ره‌وه‌کانیشی بۆ ئه‌وه‌ی که بتوانن وه‌کوو کویریک شته‌کان ببینن له به‌ر تیشکی له‌رزوکی مومیکی کزدا له به‌رامبه‌ر چه‌ند ئاوینه‌دا داده‌نیشن و به‌ پوژانه ته‌ماشای وینه‌ی وه‌ستا‌کۆنه‌کانیان ده‌کرد . له ده‌رگا‌که‌یان دا ، کردمه‌وه و ته‌ماشام کرد ، به‌رده‌ستیک چاو جوان و جوانکیله‌ی وینه‌کیشخانه‌بوو ، وتی جه‌نازه‌که‌ی زه‌ریف ئه‌فه‌ندیان له بن چاله ئاویدا دۆزیوه‌ته‌وه و ته‌رمه‌که‌ی نه‌مپو عه‌سر له مزگه‌وتی (میهرماه) هه‌لده‌گیری . بۆئه‌وه‌ی که هه‌واله‌که بگه‌یه‌نیته که سانیتریش به‌هه‌راکردن رپی .
خودایه خۆت بمانپاریزه !

1. به‌گه‌وره پیاوان و گه‌وره توورکه‌کانی ناسیای ناوه‌راست و مه‌غوله‌کا ده‌گوترا .
2. پاریزگایه‌کی باکووری کوردستانه .

((ناوی من ئه‌سته‌ره)) (15)

نازانم عه‌شق وا له مروّقه‌ ده‌کات که گیل و گه‌وج بی‌ت ، یان وه‌کوو ته‌نیا گیل و گه‌وجه‌کانن که عاشق ده‌بن ؟ سالانیکه ده‌ستفرۆشی و گه‌وادی ده‌که‌م ، وه‌لامی ئه‌م پرسیارانه ده‌زانم . جووتیک هه‌یه که هه‌رچی

دهچی زیاتر دلایان له یهک دهچیت فیلبازتروو عاشقتر دهبین ، زور دهمهویت کورپهکه بناسم .

کاتیك کورپك دهستی به دانانی داو و فیلی بچوک کرد (نهو فیلانیهی وا خوم دهیانزانم) نهوا بزائن كه نهو كورپه هیچ عاشق نهبووه . رهشه نهفهندی خومان ههر له ئیستاوه خوینساردی خوی لهدهستاوه و کاتیك من دهبینی و باسی شهكوره دهکات ، نازانی چۆن قسه بکات و پیوانهکانی قسه کردنی لهبیر دهچیتهوه . له بازاردا ههنديك لهو قسانهه به رهشه گووت ، كهوا به ههر كهسیکی ده لیم و گوتم : " شهكوره هه موو کات باسی تو دهکا و چاوهروانی وهلامی تویه . " جوریک سهری دهکردم كه بهزهیم پیداهاتهوه . داوای لیكردم كه بهزووترین کات نامهكه بگهیهنمه شهكوره . نهه دلداره گیل و گهوجانه وا دهزائن كه دهبیئت تهنیا بو کاری نهوان پهله پهل بکردریئت و بهو جوردهش چهکیک ددهن به دهست عهشقهکانیانهوه ، بهگویرههی من نهگهر نهوانیش تۆزیک عهقلیان هه بیئت وهلامهکانیان درهنگ دهخهنهوه . نهگهر رهشه نهفهندی بیزانیبایه كه له پیشدا نامهكهی ده بهم بو جیگایهگی تر ، سوپاسیکی باشی لیدهکردم ! نهوهنده چاوهریم کردبوو كه له بهر نهو سهرمایه دا رهقم بردبووهوه . له ریگای گهپانهوه دا بو گهرمبوننهوه سهردانیکی یهکیک له رولهکانی خوم کرد بهوانههی وا نامهکانیانم بردوووه و هیناوه و کردوومن بههاوسهری یهک ده لیم روله ! نهه کچه زور سوپاسی من دهکات و کاتیك سهردانی دهکهم ، وهکوو پهپووله به دهورمدا دهخولیتهوه و ههر جاردهش چهند ئاچهیهک دهخاته نیو دهستمهوه ، دووگیان بوو ، زور خوشحال بوو ، دارچینیکی بو لینام . بهتامهوه خواردمهوه . كهتهنیا مامهوه پارهكهی نهو رهشه نهفهنديیهشم ژمارد ، هه مووی بیست ئاچه بوو .

كه وتمهوه ری و بهناچاری له نیو قورپو لیتهكهوه تئیهه ربووم و گهیشتمه بهر دهرگای مالهكه . ههستی گالتهچییتی دایگرتم قیراندم و گوتم : بوخچهچی هاتووه ، بوخچهچی : قوماشی باشم پییه ، شایستهی پاشاكانه ، له كهشمیرهوه هاتووه ، پشتوینی جوانیشم ههیه . چارچهفی دوشهك و پیخهفیشم لایه ، دهستمالی رهنگاورهنگم پییه ، بوخچهچی هاتووه ! دهرگاكه كراوهیه و پویشته ژورهوه ، مالهكه وهکوو جارن بونی خه و پونی سوورؤكراو و شتی تهپی لیدههات . بونی ههرزهکاری ژن نهخواستوو كه بهرهو پیری بچیت زور خراپ و مهترسیداره !

وتی : چه نه بان نهوه بو دهقیرینی ؟ هیچ شتیكم نهگوت ، نامهكهه ده رهیناو پییدا . رۆیشینه ژورهكهی ته نیشتهوه ، هه موو کاته چرایهکی لیبوو ، له بهر دهرگاكه دا پارهوستام و گوتم : " باوکی بهریتان له مال نیه ؟ " وهلامی نه دایهوه . له سهه خوی نه بوو ، نامهكهی دهخویندهوه و ازم لیهیناو گوتم با بیخوینیتهوه . له بهر نهوهی لهو لای چراكهوه دانیشتبوو چاوم به پومتهی نه دهكوت . تهواوی کرد به لام جاریکیتیش خویندییهوه .

- : " بهلی چی نووسیوه ؟ "

حهسهن نامهكهی خویندهوه :

" شهكوره خانی خوشهویست : له بهر نهوهی منیش سالانیکی زور به خیالی تهنیا كهسیكهوه دانیشتووم ، لهوه باش تیدهگهه كه بیر لهكهسی تر نهكهنهوه و چاوهروانی میردهكهتان بن . له ژنیکی وهکوو توش زیاتر له دروستی و پاکداوینی هیچ شتیکی تر چاوهروان ناکریئت . (حهسهن دای له قاقای پیكهنین) . به لام سهردانهكهی من له باوكت به بونهی شیوه کارییه وهیه و هیچ پیوه نندییهکی به ئیوهوه نییه و نابی ئیوه بیزار بکات . ته نانهته

شتی وام بهه قلیشدا نه هاتووو هیچ شتیك، تهنانهت ئیشارهیه کیشم له ئیوهوه نه بینیهوه که جهسارهتم پییدا وره به زبکاتهوه . کاتی پوخساری جوانی تو وه کوو پوناکییهک چاوه کانمی رازاندهوه، له لای خووم وامزانی که نه مه به خششیکی خودایه و له وه زیاتر بیرم له هیچ شتیکیتر نه کردوتهوه . چونکه تهنه خوشی بینینی پوخساری تو بو تیرکردنی نیگای چاوهکانی من بهسه . (حهسهن به توورپیهوه گوتی : نه مه له نیزامیهوه وه رگریاره) بهلام مادام کهوای لیهاات و تو دهلیی نیژیکی من مه بهرهوه . پییم بلی بزانه تو فریشتهی که نیژیکیبونهوه لیته مه ترسیداریبیت ؟ گویم لیگره ، گوی بو نه مه رابگره : نیوه شهوان زیاتر له چهتهو ریگر و پیایکی بیئومید ، کهس له یهکیک له و کاروانسهره چول و هولانهی ناو بیابانهکاندا نامینیتهوه . من له و نیوه شهوانه دا له دهلاقه کهوه ته ماشای پروتایی چیاکانم ده کرد که تیشیک لییده دا، نهوسا گویم بو لووره لووری گورکهکان رادهگرت و له دواییدا خهوه نوونچکه ده بردهمهوه ، پوژیک له خوومهوه خه یالی نه وه مه ده کرد که پوژیک له بهر نه و په نجه ریهوه چاوم پیته ده کهوی . گوی بگره : نیستا که من هاتوومه تهوه و توش ناوه ها به په له نه و وینه یه بئو ده نیریتهوه که له کاتی مندالیدا بو تووم دروستکرد بو ، نه مه وه کوو ئیشاره تیکه بو من که تووم دوزیبیتهوه . ده زانم ، توبی مهرگی . ئورهانی کورپتم بینی ، هه تیوه بیچاره که ده بم به باوکی !

وتم : " خوای لی رازی بی زور جوانی نووسیوه ، بووه به شاعیر " . حهسهن گووتی ! " پرستهی ! مه گهر فریشتهی که کهس نه وییری نیژیکت بیتهوه " ، له (ابن زرهانی) کورپی زرهانی وه دزیوه . من له و باشت دهنوسم " . نامه کهی له گیرفان دهرهینا و گوتی بو شه کورهی بهره . کاتی

پاره کهم لیوه رگرت تووشی په شوکان و برسکان بووم . عه شقیکی شیتانه و قول ! که به رامبه ره کهی وهلامی نه داته وه شتیکی قیزه ونه . وه کوو بلیی که حهسهن بو چوونه کانم پشتراست بکاتهوه ، له دوای ماوه یه کی دریز پییاو ماقولییه کهی نایه لایه کهوه و پالنه وان ئاسایی گوتی : " پیی بلی ، نه گهر بمانه وی به زوری قازی دهینینه وه ئیره "

گوتم : " به راستی پیی بلیم ؟ " . بیده نگیهک دروستبوو ، - : " پیی مه لی . تیشکی چراکه دای له روومه تی ، وه کوو مندالیک که ئاگای له تاوانه کهی خووی بیته سهری داخستبوو . له بهر نه وهی که ئاگام له مه وه زعیان هه بوو ، ریزم لیده گرتن و نامه کانم بو ده بردن . به پیچه وانیهی بو چوونی هه ندیک کهس ، من نه م کاره له بهر پاره ناکه م . خه ریک بوو له ماله که ده رکهوم که حهسهن له بهر ده رگا که دا رایویستاندم و به په شوکاوی و بیعه قلییه وه نه مه ی لیی پرسیم : " به شه کووره نه لیی چه نده خووشم نه وی ؟ "

- : " مه گهر نه وهت له نامه که دا نه نووسیوه ؟ " - : " پییم بلی ، چوون ده توانم خووی و باوکی رازی بکه م ؟ " به ره وه ده رگا که پویشتم و گوتم : " وه کوو پیایکی باش " . به خه میکی قول و پیشه داره وه گوتی : " له م ته مه نه دا زور درهنگه "

وتم : حهسهن (چاوش) ! ده ستت به کورکرنه وهی پاره یه کی زور کردوه ، ته نیا نه مه مروقه باش ناکات و له ماله که ده رکه وتم . ناو ماله که نه وه نده تاریک و گهرم بوو که کاتی هاتمه ده ره وه وامزانی هه وا گهرم بووه . تیشکی خوور دای له ده مو چاوم . له بهر خوومه وه وه هام بیر کرده وه که ده مه وی شه کووره خووشبه خت بی ، به لام بیریشم له و بیچاره یه ی ناو ماله

تاریک و نهم داره کەش دەکردووه . به بیئەوهی کە لە بەرنامەدا هەبیت و به بیریشمدا تیپەز بووبیت ، پێگاکەم کەوتە بازاری بەهارات فرۆشەکانی لاله ، لەدڵمەوه وەهام بۆ هاتبوو کەبەویدا بچم ، وامدەزانی کەلە نیو بۆنی دارچین ، زەغفران و بیبەردا دیمەوه سەرخۆ ، بەلام وانەبوو ، بەهەلەدا پۆیشتم ! له مائی خۆیاندا نامەکەم دا به دەستی شەکوورە . یەکەم شت پرساری پەشەی لیکردم . گوتم له ناگری عەشقدار زۆر بیبەزەبیانە هەموو گیانی سوتیندراوه . پێی خۆشبوو . قسەکەم گوێی وتم " هەموو کەس تەنانەت ژنانی مالهەش باسی ئەوه دەکەن کە بۆچی زەریف ئەفەندییە بیچارەکیان کوشتوو . "

شەکوورەش گوتی : " خەیرییه ! حەلوا دروست بکە با ژنە داماوەکی زەریف ئەفەندییە بیچارەکە بیبات بۆ سەر قەبران . "

وتم : " هەموو ئەرزووومیەکانیش دەچنە سەر قەبران و خزمەکانیشی گوتویانە ئەو خوینە لە سەر عەرز ناھیلنەوه " ، شەکوورە دەستی بە خویندنەوهی نامەکە کرد بوو . بەوردی و بەنەفرەتەوه تەماشام کرد . ئەم ژنە ئەوئەندە ئەزموونی ژبانی هەیه کە دەتوانی خۆشی و ناخۆشییەکان و پەنگدانەوهکانیان لەسەر پوومەتی خۆی کۆنترۆل بکات . وا هەستمکرد کە بیئەنگی منی لە کاتی خویندنەوهی نامەکەدا پیخۆش بوو . هەرودها ئەوئەوهی بە گرنگی پیدانی من بە نامەکە پەشە لەقەلمدا . بەمجۆرەش کاتی کە نامەکە تەواو کرد بزهیهکی لیدا و منیش بەناچاری ئەم پرسیارەم لیکرد " چی دەلی ؟ " گوتی : " وەکوو کاتی مندالی ، عاشقی منه . " گوتم : " چۆن بیر دەکەیتەوه ؟ " گوتی : " من میردم هەیه و چاوەرێی دەکەم . " وەلامەکە راسته و راست ئەوه بوو کە من چاوەروانم دەکرد . بەلام له

دواییدا داوای لیکردم کە گرنگی بەم مەسەلەیه بەدم ، منیش لێی توورە نەبووم ، بەلکوو بە پیچەوانەوه زۆر ئاسوودەتر بووم . ئەگەر ئەو کوپ و کچانە و امن نامەم بۆ دەبردن و دەهینان ، بە ئەندازە ی شەکوورە دیقەتیان بکردایە ، هەم کارەکی من ئاسان دەبوو ، هەم هی ئەوانیش . تەنانەت هەندیکیشیان دەیانتوانی شوویەکی باشتەر پەیدا بکەن .

پرسیارم لیکرد و گوتم : " ئەوی تر چی دەلی ؟ " گوتی : " نامەوی ئیستا نامەکی حەسەن بخوینمەوه " . وتم : حەسەن دەزانی پەشە هاتووئەوه بۆ ئەستەنبوول ؟ " وتی : " له هەبوونیشی ناگادار نییه . " چاوە پەشەکانی کردووه و گوتی : " لەگەڵ حەسەندا قسە دەکەم ؟ " گوتم لەبەر ئەوهی تۆ دەتەوی بەلی . له ناو ئازارەکانیدا خۆیدا دەتلیتەوه و زۆر حەزت لیدەکات ، هەر چەندە کە دلت بە کەسیکی تریشەوه بیت ، بەلام لەمە و بەدوا پرگار بوونت له دەستی حەسەن زۆر سەختە قەبوولکردنی نامەکانی هیوایەکی زۆری پیدەدا . ئامادەکاری سەلمانندی مردنی براکە ی دەکات بۆ ئەوهی بتوانیت لەگەڵ تۆدا زەماوەند بکات . " بۆ ئەوهی لایەنی هەرپەشە قسەکە بشارمەوه و خۆم نەکەم بە قسەکەری حەسەن پیکەنینیکم کرد . "

وتی : " ئەی ئەویتر چیدەلی ؟ " بەلام نەیدەزانی کە پرساری کی دەکات . گوتم : " وینە کیشەکە ؟ " گوتی : " له ناکاو عەقلم تیکەل و پیکەل بوو . پیموایە هەموو شتیکیش تیکەل و پیکەل تر دەبی ، باوکم خەریکە پیردەبی له داھاتوودا من و ئەو هەتیوانە چیمان بەسەردی ؟ وا هەستدەکەم کە خراپییەک روو بە رووم دەبیئەوه و شەیتان خراپەیتەمان بۆ ئامادە دەکات ، ئەستەر ! شتیکم پیبلی کە تۆزیک دلم خۆش بکات . " له دڵەوه دەلەرزیم .

گوتم : هیچ خه مت نه بی شه کووره گیان ، هه م ژیری هه م جوانی ، له چاوه کانتیه وه وا دیاره که پوژیک له گهل میردیکی قوژدا له ژیر پیخه فیکدا ده خه وی و دست ده که نه ملی یهک و هه موو شتیکت له بیر ده چیتیه وه . هه ستیکی خو شه ویستی ته واو دل می گرتیه وه و چاومی پرکرد له فرمیسک .
 ووتی : " باشه ، کامه یان ده بی به شووم ؟ "
 گوتم : " مه گهر دلله ژیره که ت نه مه ت پینالی ؟ "
 ووتی : " له بهر نه وه ی دل م پی م ده لیت ، تینا گه م بی نومید و خه مبارم " .
 بی ده نگیه ک دروست بوو . بو ساتیک وه هام بیرده کرده وه که شه کووره پروام پیناکات و بو نه وه ی قسه م پی ده ربینی ، به شیوه یه کی وه ستایانه بی برواییه که ی خو ی ده شاریتیه وه . که تیگه ی شتم و لامی نامه کان ناداته وه ، نه و شتانه م پیگوت وا به کچه چا و خیله کانم ده گوت و بوخچه که م هه لگرت و خو م دزییه وه بو نا و حه وشه که و گوتم : نه گهر نه و چاوه جوانانه ت بکه یته وه هیچ شتیکت به سهردا نایه ت . خه مت نه بی .

((من شه کوره)) (16)

جاران وه هام بیرده کرده وه که کاتیک نه سته ری بوخچه گپر هات ، بیوه ژنیکی ژیری جوان و په روه رده کراوی وه کوو من که به شه رفه و دل می عاشقه که ی خو ی کوت کوت ده خاته لیدانه وه ، یه کسه ر نامه ده نووسی و ده ی نیری بوخو شه ویسته که ی . ده مزانی نه و نامه ی وادین هی خوازیننه کانمه ، به لام له بهر نه وه ی چاوه پروانی میرده که مم ، کاتی نه سته ر ده چی وا ده زانم که زور بیچاره م و می شکم تیکه ل و پیکه ل ده بی . گویم دایه ده نگه کانی دونیا . له موتبه خه که وه ده نگه کوتانی شتیکی ده هات و بو نی پیاز و لیمو گه ی شته بهر لووتم . ده مزانی که خه یرییه خه ریکی دروستکردنی کووله که یه ، گویم له قیره قیری نورهان و شه و که ت بوو که له لای دار هه ناری نا و حه وشه که دا یاری شمشیریان ده کرد . باو کم بیده نگه و له ژوره که ی ته نیشتمدایه . نامه که ی حه سه نم کرده وه و خویندمه وه ، وه کوو جارن شتیکی تازه و سه یری تیدا نه بوو . ته نیا نه وه نه بی که توژیک زیاتر لیی ترسام . نه و کاته ی به یه که وه له مالی کدا ده ژیا یان ده یه ویست شه و بیته باوشمه وه ، به لام من نه مده هیشت و خو م راده گرت ، نیستاش شانازی به وه وه ده کم . له دوا یشدا نامه که ی ره شه م وه کوو نه وه ی که شکه سته مه نی بیست و شایه نی خه م خواردنه وه بیست گرتیه ده سته وه و و خویندمه وه . می شکم تیکه لا و بوو بوو ، جاریکیتر نامه که م خویندمه وه ، خو ره تا و بوو ، وایرم کرده وه " که نه گهر شه ویک له شه وان بچوو بایه مه باوه شی حه سه ن و

لهگه لیدا جووت و جوړ ببايه م ، له خودا زياتر كه س ناگای ليی نه ده بوو ، شيوه ی زور له ميرده ون بووه كه م ده چوو ، هه مان شت بوو . توخواليم مه گرن جار و بار ناو هها شتی هه له چه و په له چه دي ت به ميشكمدا . خوړ دهر كه وتبوو ، كاتى گهرم بووم هوه هه ستم به زك و لاشه و مل و مه مكه كانم و بگره سه رى مه مكه كانيشم كرد . له بهر دهر گاكه دا خوړ ليیده دام . نورهان هات و گوتى : " دايه نه وه چى ده خوینيته وه ؟ "

باشه با پیتان بلیم توریك بهرله نیستا پیمگوتن كه نامه كان ناخوینمه وه ، دروم كرد و دیسان خویندمه وه ، به لام نه جار هیان به راستی نامه كانم خسته گیرفانم و به نورهانم گوت و هره بزانه و هره باوه شم ، نه ی ماشه نا چهنده قورسى ! خو بووی به پیاو ! ماچمكرد و گوتم خو رهقت بردو وه ته وه ، وهك سه هوّل وای . پشتی هه سوویه مه مكه كانم و گوتى : دايه چهنده گهرمى . له دواييدا باوشمان كرد به يه كدا و بيدهنگ بيدهنگ دانيشتين . پیمان خو شبوو . بوئی ملیم كرد و ماچمكرد و به توندی باوشم پيدا كرد ، بيدهنگييهك دروستبوو و هه روا ماینه وه . ماوه يهك دواتر وتى : ختوكه م دی . گوتم : " نه گهر پادشای جندوكه كان بيته ئيره گه وره ترين ئاره زووت چييه بو نه وه ی كه بيهيئيته دی ؟ "

- : " دهمه وى شه و كه تيش له لمان بي ت . "

- : " شتی ترت ناوی ؟ بو نمونه باوكيكت ناوی ؟ "

- : " نا ، كه گه وره بووم خو م ده تخوازم . "

شتى هه ر خراپ له م دونيا يه دا بو مروقيك پيرى ، يان ناشيرينى و ته نانه ت بيوه ژن بوون و نه داريش نييه به لكوو نه وه يه كه كه سيك نه بى به خيئيت پى بباته وه . زكى نورهان گهرم بوو بوو ، له باوه شى خو م دامگرت

. له بهر خو مه وه گوتم پيوسته كه سيكى روح پيسى وه كوو من له گه ل پياويكى باشدا زه ماوه ند بكات و به ره و لای باوكم رو شتم . گوتم : " پادشاكه مان ته واو بوونى كتيبه كه ده بينى و نه مجاره ش خه لاتيكتان پيده به خشيت . جاريكتر ده رو يته وه بو وه نيز ؟ "

باوكم گوتى : " نازانم ، دووژمنان به هي زن و نه م پياو كوژييه ش دهمترسيئى . "

وتم : " نه م وه زعه ی منيش هي زيان پيده به خشى و وايان ليده كات كه وه رهيان به رز بيته وه و له سه ر شتى

بى پايه و بونيات نوميدوار بن . "

- " چون ؟ "

- گوتم : " تو زيك زووتر ده بى شوو بكم . "

- گوتى : " له گه ل كي دا ؟ خو تو مي ردت هه يه انه مه له كو يوه هات ؟ كى داواى كردوى ؟ "

باوكه به ري زه كه م به رده و امى كرد و گوتى : " نه گهر داواكار يه كه شت ماقوولانه و له جيى خو ش بى ، من بروا ناكم كه بتوانى مي رديكى باش بدو زيته وه ، خو ت باش ده زانى كه بو نه وه ي بتوانى ژيان يكي هاوسه رى بكه ي پيوسته زور شتان بكه ي و زور شتتيش چاره سه ر بكر درين . " له دواى بيدهنگييه كي دري زيشه وه گوتى : " گيانه كه م ده ته وى بروى و به جي مبه يئى ؟ " گوتم : " دويئى خه وم بينى و وامده زانى مي رده كه م مردوه . " به لام وه كوو ژنيك كه به راستى نه وه خه وى بيني بى نه گريام وه كوو چون كاتي ك ته ماشاى وي نه ده كه ي ، ده بى بتوانى بيخو ينيته وه ، پيوسته بزانى كه چون خه و بخو ينيته وه . وه كوو نه وه ي كه له م باسه ماندوو بوويين ، به

شیوهیهکی ماقوولانه و بۆئوهی که قسهکانمان له شتانی دیکه جودا بکهینهوه ، تاوانهکانی خویمانمان له بهر چاو درباز کرد و ههر یه که و بزیهکمان لیدا . ووتی : " من بهراستی شیکردنهوه که له سهه خهوه کهت بروام ههیه . بهلام پیویسته گوی بدهیته قسه باوک و برای میرده که شت ، له وهش زیاتر پیویسته هه ندیک شت هه بن که قازی بروای پیبکات که نه م پیاوه مردوه " .

گوتم : " نهوه بۆ دوو سال دهچی که دهستی منداله کانم گرتوه و هاتومه تهوه مالی باوکم ، که چی نهوان نه هاتون به دوامدا " .

گوتم : " چونکه دهزانن که که مو کوپی و عه بییان ههیه . بهلام نه مه بهو مانایه نایهت که نهوان به جیا بوونهوهی تو پازی بن " .

- : " نهگه مه زه به که مان مالکی یا هه نه بهل بایه له دواي چوار سال ، قازی حقی جیا بوونهوه و نه فه قه شی پیده دام ، بهلام شوکر بۆ خودا که ئیمه هه نه فین و ناتوانین نه مه ش بکهین " .

- : " باسی نهوانه بۆ مه که ، نهوانه شتی خراپن " .

- : " له گه ره کی ئوسکوداردا که سیکی شافیعی ههیه . ته وای ژنه نهسته میوولیییه میرد نه گه پاره کان ده چن بۆلای ، نه ویش پرسیاوی نهوه دهکات که چه ندیکه نه گه پاره تهوه و نایا له به ریوه بردنی ژیاندا تووشی کیشه ده بی یان نا و بهو جوړه له یه که جیا یان دهکاتهوه " .

- : " کی نه مانه ده خاته میشکی که جوانه که ی من ، کی عه قلی بردووی ؟ خۆت کو که رهوه " .

- : " له دواي جیا بوونهوه م ، نهگه که سی که هه بی که عه قلم در په پینئ ، نه بی ئیوه پیم بلین ، له باره ی ژیانیکتری هاوسه رییهوه چاوه پئی بریاری

ئیه ده که م " .

باوکه فیلبازه کهم کاتی تیگه یشت که که که شی به قه در خوی فیلبازه ، چاوهکانی دهستی به پرته پرت کرد . له راستیدا باوکم له بهر سی هۆ خیراتر چاوی ده پرتینئ .

1- له کاتی تهنگانه دا بۆ دۆزینه وهی فیل و تهله که یه کی تر میشکی به کار دینئ و چاوی ده پرتینئ .

2- کاتی که تووشی خه م ده بی و خوی بیچاره ده بینئ .

3- له کاتی تهنگانه دا بۆ نه وهی فیلبازی بکات و انیشاندات که ده یه وی بگری چاوی ده پرتینئ .

ووتی : " دهستی مناله کانت دهگری و باوکه پیره کهت به جیدینئ ؟ من له وه ده ترسم که کتیبه کهم ته و او نه بی و بمکوژن ، بهلام مادام که تو خۆت ده ته وی دهستی منداله کانت بگری و بچی ، من خۆم ده مه وی بمرم " .

- باوکه گیان مه گه ر خۆت نه ته ده گوت که بۆ نه جات پهیدا کردن له کاره پیسهکانی برای میرده کهت پیویسته جیا ببیتهوه ؟ " .

- وتی : " نامه وی به جیم بهیلی . له وانه یه پوژیک میرده کهت بگه ریته وه ، نهگه نه گه پاره ، بهو مه رجه ده توانی ژیانیکی هاوسه ری پیک بینئ که له م ما ئدا بمینیتتهوه " .

گوتم : " له وه زیاتر که بتوانم لیرده دا له گه ل ئیوه دا بژیم هیچ شتی کترم ناوی " .

وتی : " نه ی گیانی من کی بوو توژیک بهرله ئیستا باسی شوو کردنی ده کرد ؟ " .

- " ئەنجامی قسه کردن له گهڵ باوکمدا وایه ، هه‌میشه له دواییدا تیڤه‌گه‌م که هه‌له‌م کردوه "

ته‌ماشای به‌رپیی خۆم ده‌کرد ، خه‌ریک بوو بلیم به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گرم به‌زۆری خۆم راده‌گرت ، هه‌قدارییه‌که‌ی خۆم هاته‌وه‌ یاد و وره‌م به‌رزبووه‌وه .

- : " ئە‌ی جارێکی‌تر شوو نه‌که‌م ؟ "

- : " ئە‌و پیاوه‌ی نه‌تباو له‌من دوورت نه‌کاته‌وه‌ له‌سه‌ر سه‌رم جیگای هه‌یه ، داواکاره‌که‌ت کێیه ، له‌م ماله‌دا داده‌نیشیت ؟ " بێده‌نگ بوو ، به‌لام هه‌ردووکه‌مان ده‌مانزانی که‌ ئه‌گه‌ر له‌م ماله‌دا به‌مینیته‌وه‌ باوکم ریزی لیناگریت و ورده‌ ورده‌ ئه‌یتلیقیینی و نازاری پیده‌گه‌یه‌نی . به‌ناوی ده‌عوه‌تکراوی مالی کچ باسی زاوای ده‌کردو به‌شیوه‌یه‌کی وه‌ستایانه و ساخته‌چییانه‌ بچووک ده‌کرده‌وه ، خه‌ریک بوو منیش بچووک بکاته‌وه‌ و وتی : " ئه‌گه‌ر مۆله‌تی باوکت نه‌بیت ناتوانی می‌رد بکه‌یت و منیش په‌زام له‌سه‌ری نییه‌ و ناهیل شوو بکه‌ی . "

- : " نامه‌وی می‌رد بکه‌م ، به‌لکو ده‌مه‌وی جیا ببه‌وه . "

- : " کچه‌ جوانه‌که‌م ، گیانه‌که‌م نامه‌وی که‌ه‌یوانیکی هه‌رچی و په‌رچی له‌به‌ر خاتری به‌رژه‌وه‌ندی خۆی نازارت پێبگه‌یه‌نیت ، خۆت ده‌زانیت که‌ چه‌نده‌م خۆش ده‌وییت . پێویسته‌ ئه‌م کتێبه‌ش ته‌واو بکه‌ین . "

بێده‌نگ بووم ، ئه‌گه‌ر ده‌ستم به‌ قسه‌کردن بکردبايه ، که‌شه‌یتانیش خۆی مه‌لاس داوو ، پێمه‌گوت که‌ ده‌زانم شه‌وان خه‌یرییه‌ ده‌باته‌ ژووره‌که‌ی خۆی . به‌لام ئه‌مه‌ شایسته‌ی کچیکی وه‌کوو من نه‌بوو که‌ له‌گه‌ڵ باوکمدا ئاوه‌ها قسه‌ بکه‌م و تۆمه‌تی بجه‌مه‌ پال . به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا وه‌ها خه‌یالم کرد که‌

چاوم به‌باوکم و خه‌یرییه‌ ده‌که‌وی که‌به‌و حاله‌ پیکه‌نیناوی و پیسه‌ی خۆیانه‌وه‌ له‌ناو جیگاکه‌دا خه‌وتوون . خه‌ریک بوو بگرم .

ته‌ماشای به‌ر پیی خۆم کرد و گوتم : " له‌سه‌ر ئوجاخه‌که‌ کوله‌که‌ دانراوه ، ده‌سووتی . "

چوومه‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه‌ و له‌به‌ر په‌نچه‌ره‌که‌یدا راوه‌ستام که‌ پروی له‌ چاله‌ ئاوه‌که‌ بوو . په‌نچه‌ره‌که‌ش نه‌ده‌کرایه‌وه . به‌هه‌ستی ده‌سته‌کانم پێخه‌فه‌کانم دۆزییه‌وه‌، جیگاکه‌م راخست و خۆم راکیشا . ئای چه‌نده‌ خۆشه‌که‌له‌کاتی مندالیدا ناحه‌قیت پێبکریت و بچیته‌ سه‌ر جیگاکه‌ت و هۆن هۆن بۆ خۆت بگریت و ته‌پاو تل بکه‌یت . ته‌نیا هه‌ز له‌ خۆم ده‌که‌م . ته‌نیا زۆر به‌ نازاره ، کاتیک ده‌گرم ، ئیوه‌ مانان گویتان له‌ هۆپه‌ هۆپی من ده‌بی و دین و ئاشتم ده‌که‌نه‌وه . تۆزیک دواتر سه‌یرم کرد و بینیم که‌ ئورهان له‌سه‌ر جیگاکه‌ی من خه‌وتوو و سه‌ری خسته‌وه‌ته‌ ئیو مه‌که‌کانمه‌وه ، ئه‌ویش گریا بوو ، چاوه‌کانی ته‌پ بوون . به‌ره‌و لای خۆم رامکیشا .

وتی : " دایه‌ گیان مه‌گری باوکم له‌ شه‌ر ده‌گه‌رپته‌وه . "

گوتم : " چۆن ده‌زانی ؟ " بێده‌نگ بوو . به‌لام زۆرم پێخۆشبوو . کاتی سه‌یرم پالدا به‌ سینگمه‌وه ، هه‌موو نازاره‌کانی خۆم له‌ بیر چوووه‌وه . به‌ر له‌وه‌ی باوه‌ش بکه‌م به‌ سینگه‌ نارینه‌که‌ی ئورهان و خه‌و بمباته‌وه ، با شتیکتان پیلیم : تۆزیک به‌رله‌ ئیستا به‌ تووره‌یییه‌وه‌ باسی باوکم و خه‌یرییه‌م کرد ، ئیستا زۆر په‌شیمانم . نا ، ئه‌و شته‌ی وا گوتوووه‌ درۆ نییه‌ ، به‌لام له‌ وته‌کانی خۆم شه‌رم ده‌که‌م ، ئیوه‌ش فه‌رامۆشیان بکه‌ن . وه‌کوو ئه‌وه‌ی واینه‌گوتی و باوکم و خه‌یرییه‌ش وایان نه‌کردی ، سه‌یری ئیمه‌

((من زاواکەتانم)) (17)

خاوەنی کچ بوون شتیکی زۆر سەختە ، زۆر ، لە ناوەوە دەگریا گویم لە دەنگی هەنێسەکانی بوو . بەلام لە تەماشاکردنی رووپەلەکانی کتیبەکە زیاتر نەمدەتوانی هیچ شتیکیتر بکەم . ئەو کتیبەیی و دەمخویندەوه (کتاب الاحوال القیامه) بوو کە باسی ئەوەی ئەکرد و سێرۆژ دواى مردن پۆح لە خودا مۆلەت وەردەگرتی و دەگەریتەوه بۆ ناو ئەو لاشەییە و تییدا ژیاوه ، پۆح کە چاوی بە تەرمە خویناوی و پتوورکاوەکەى خۆی دەکەوی یەکسەر خەم دايدەگرتی و دەلی : تەرمە بیچارەکەم ! لاشە کۆنە خوشەویستەکەم و دەست بە گریان دەکات و پرسەى بۆ دەگرتی . کەوا بێ پۆحی زەریف ئەفەندییە بیچارەکەش بۆ تەماشای جەستەکەى خۆی لەباتی مەزار دەچێ بۆ چالە ئاوەکە . کە بیرم لەمە دەکردەوه زۆرم پیناخۆش بوو .

کە هەنێسەکانی شەکۆرە بپرایەوه دەستم بە خویندەوهی کتیبەکانی مەرگ کرد . کراسیکیترم لە بەر کرد و پشتوینە جەوالەکەشم بە توندی گریدا ، ئیدی پشتمی گەرم دەکردەوه ، شەوالیکم هەبوو کە لە تووکی کەرویشک دروستکرا بوو ، ئەویشم لە پیکرد . لە مال دەرکەوتم ، شەوکەت گوتی : " باوه بۆ کوی دەچی "

گوتم : " تۆ بپۆرەوه بۆ مال من بۆ سەر جەنازە دەچم . " ماله دارزاوو پتوورکاوەکانی هەژارەکان لە کۆلانە چۆلەکاندا ، لەژێرەفرەقورسەکەدا بە زۆر خۆیان راگرتبوو ، لە تەنیشت ئەوانەوه لە جینگایەکی سووتاوه تییەپبووم . لە گەرەکەکانی کەنارەوه و لەلای بۆستانچیەکان و ئەوانەى و تاقمی سەیارە و تايەکانی دەفرۆشن و لەپال ئاسنگەرەکان و کورتانفرۆشەکان و نالبەندەکانەوه و لەگەڵ ئەو پیرە پیاوانەى والهەر ئەوەى ون نەبن لەتەنیشت ئاوەکەدا دەرویشتن ، تییەپ بووم . نازانم لەبەر چی جەنازەکەیان لە مزگەوتی (میهریماه) لە (ئەدیرنە قاپی) ششتووه هەلیان گرتووه . لەبەر مزگەوتەکەدا دەستم کردە ملی برا مل قوتە سەر سوور ماوه توورەکانی و سەرە خوشیم لیکردن .

لەگەڵ وینەکیش و خوشنوسەکاندا باوەشمان کرد بەیەکدا و دەستمان بە گریان کرد . لە ناکاو تەم و مژیک نزمبوووه و هەموو زەوی داگرت . لەنیو ئەو تەم و مژەدا نوێژی مردووومان کرد ، لەسەر بەردەکەى (موسەللا) چاوم بە تابووتەکە کەوت و لەو ناپیاوه توورە بووم کەوا ئەم کارەى کردووه ، ئەوەندە توورە بووم کە بپوانن چۆن دووعای (ئەللاھوموبارەک) لە میشکەدا تیکەل و پیکەل بووه . دواى نوێژ جەماوەر جەنازەکەیان لە سەر شان هەلگرتو رویشتن ، بەلام من هیشتا لە نیو وینەکیش و

خوشنوسهکاندا بووم . له گهل له قله قدا باوه شمان ده کرد به یه کدا و نهو شه وانمان له بیر چوو که وا تابه یانی له سهر کتیبه که کارمان ده کرد و باسی زهریف نه فنه ندیمان ده کرد . نهو ده یگوت جوانکارییه کانی زهریف نه فنه ندی زور بی قیمهت و سووکن و هر چنده وا دیاربن که ده وله مند کران به لام له راستیدا وا نییه و هه موو جیگایه که به پهنگی نیلی بو یاخ ده کات ، منیش ده مگوت راست ده که ی به لام ناچار ییه و که سی ترمان نییه . زه یتوون به نیگایه کی پرله ریژ و حورمهت و دوستایه تییه وه سهیری کردم و باوه شی پیدا کردم (نهوه ی بزانی باوه ش بکات به پیاو یکی تردا پیاو یکی باشه) زورم پی خوش بوو ، جار یکتیریش وام بیر کرده وه له نیو وینه کی شاندا نهوه ی له هه موو زیاتر بر وای کتیبه که هه یه نهوه . له بهر ده رگای حه وشه که دا له گهل وه ستا عوسماندا شان به شان ریکی یه که تین ، نه مانده زانی که چی بلین . کاتیکی سهیر و کشاوه بوو ، یه کی که له براکانی خوا لیخوش بوو دهستی به گریان کرد و نهو یتیش خوی فاش کرده وه و ویستی خوی نیشاندات و دهستی به قیره قیر کرد .

وه ستا عوسمان پرسپاری لیکردم و گوتی : " ده یبهن بو کام قه برستان ؟ " گوتم : " نازانم " به لام له بهر نهوه ی که وامده زانی هه لو یستیکی در به رانه یه ، په شو کام و به بی نه وه ی که بیر بکه مه وه منیش پرسپاری کم له پیاو یکی ته نیشتی خوم کرد و گوتم : " بو کام مه زاری ده بهن ؟ بو نه دیرنه قاپی ؟ "

کهنجیک له ولاره که که ریکی نه فام بوو گوتی : " نه یووب "

که پامه وه و به وه ستا عوسمانم گوت بو نه یووبی ده بهن . سه ریکی له قاند و گوتی : " تیگه یشتم . " وا هه ستم کرد که نابی نهو چاو پیکه وتنه مان له وه

زیاتر در یژ بکات . وه ستا عوسمان نهوه ی پی قیوول نه ده کرا که پادشا نه رکی نه خش کی شان و وینه دروستکردنی بو کتیبه نه یینه که ی به من پاسپاردوه و له وه ش زور توو پر بوو .

له لایه کی تریشه وه پاشا که وتبووه ژیر کاریگه ری نه ریتی رۆژ ناواییه کان که وا به ریگای منه وه هاتبووه ناو وینه کی شی نیمه وه . به بیرم دیت پاشا جار یک وه ستا عوسمانی ناچار کرد بوو که وینه یه که له وینه که سیه که ی بکی شی نه وه که وا وه ستایه کی نی تالی بو ی کی شابوو . وه ستا عوسمان له و وینه یه بیزی ده هاته وه له وه شدا منی به بهر پرسپاری ده زانی ، که من مافیشی پیده دم . له ناوه راستی پلیکاندا راوه ستام و ته ماشای ناسمانم کرد ، کاتی دلنیا بووم پاش ماومه ته وه ورده ویده هاتمه خواره وه دوو پلیکانه هاتم و نه هاتم که یه کی که دهستی کرد به قولمدا و باوشی پیدا کردم " ره شه بوو . وتی : " زور سارده سه رماتان نابی ؟ " گومانم له وه نه بوو که نهوه ی وا عه قلی شه کوره ی تیکداوه ره شه یه . دیار بوو که متمانه یه کی زوری به خو هه بوو ، کاتی دهستی کرد بوو به قولمدا هه ستم به وه کرد بوو . له هه لو یسته کانیدا نهوه در ده که وت که به لی دوانزه سال کارم کرده و بووم به پیاو . پلیکانه کان کوتای پی هات ، با پرو دواوه کانی وینه کی شخانم دوا یی بو بگیری ته وه ، وتم : تو له پیشه وه بچو روله گیان ، بچو ، بگه جه ماوهره که .

پیی سهیر بوو ، به لام به پرو ی خویدا نه هینا . ده ستمی بهر داو پیاو ماقولانه رویشتم . شیوه ی رویشتنه که یم پی خوش بوو له گهل خوشم وتم نه گهر شه کوره ی پیبدهم له گهلما ده مینی ته وه و یان نه ؟ رویشتبووینه دره وه ی (نه دیرنه قاپیه وه) . خه ریک بوو له ناو ته مو مژه که دا ون ده بووین

، چاوم به شیوه کاران و خوشنوسهکان و شاگرددهکان کهوت ، جه نازدهکه یان هه لگرتبوو ، له لاپاله کهوه به ره و خه لیج دهرویشته خوآره وه ، نه وه نده به په له رویشتبوون که نیوهی ریگای دۆله قوراپویه کهی نیوویان به و هه موو به فره بریبوو . له لای چه په وه دووکه لی مؤمخانه کهی سولتان خانم به خوشیه وه بهرز ده بویه وه . له ژیر دیواری قه لاکانی (نه یوب) دا حه یوان سه پ برو پیست گوروه کان گورای گوپ کاریان بۆ قه سابه پروسیه کان ده کرد ، بوئی لاکسی حه یوانه کانی نه وی تا جیگای دیار و نادیار ده رویشته و ده گیشته لای مزگه وتی هه لبرژیردراوی نه یوب و داره دریزه کانی قه برستانه کهش و له ویشه وه بلاو ده بووه . له دواي تۆزیک ریسی کردن که وتنه نیو گه پره کی تازهی یه هودیه کان و گویم له دهنگی نه و مندالانه بوو و یاریان ده کرد . کاتیگ گه ییشتمه نه یوب په پووله پیچا پیمه وه و بابه ته کهی کرده وه و وتی : " زه یتون وله ق له ق نه م کاره یان کرده ، نه وان ده یانزانی که من و نه و خوالیخو شبووه ناکوکیمان هه بووه و نه وه شیان ده زانی که هه موو که سیکیش ناگای له وه هه یه . له سه ره وهی که وه ستا عوسمان کی بکات به سه ره ده سته ی وینه کیشان ناکوکیمان هه بوو . ته نانه ت دژ به یه کیش قسه شمان ده کرد و هه سته کانیشمان ده ره پری ، بویه نیستاش نه مانه تاوانه که ده خنه سه ره من . هه یچ نه بی خه زینه دار وه ها بیر ده کاته وه و نه وه ش ده گه یینه وه گوئی پادشا و پادشاش له نیمه دوور ده که ویته وه .

- " گووتت نیمه ، نیوه کین ؟ "

- " نیمه نه وانه یان که ده لیین پیویسته شیوازی کون له وینه کیشخانه که دا بمینیته وه و له نه ریتی ئیرانیه کان که لک وه ره بگرین و ده بی له بهر خاتری پاره ش هه موو شتیگ نه کیشین . نیمه ده لیین له باتی

نه وهی له کتیبخانه دا باسی چهک و داگیرکراوه کان و نه سیرو نه رته شه کان بکه یان با باسی نه فسان کونه کان و پالنه وانه قاره مانه کان و داستانه کان یان بکه یان و له پیوانه کونه کان ده ره نه چین ، هه ره وه ها له دوکانه کانی بازاردا له بهر خاتری چه ند ئا که یه ک وینه نه کیشریت . حه زره تی پادشاش حه قمان پی ده دات . " وتم : " له خوت و خو پایی کهس تاوان بار مه که . له بهر نه وهی هه ندیک له نیوه جو ره په سمیکتان کیشاوه که جار ان نه کیشراره ، پیویست به شه پ و ئاژاوه ناکات . نیوه هه مووتان بران ، من بره و ناکه م نه وهی نه و کاره ی کردبی یه کیگ له نیوهی وینه کیش بیته " . به لام هه ره له و کاته دا وه کوو چون یه که م جار بیستم ، راستیه کم بینی " نه وه ش نه وه بوو که بکوژی زه ریف نه فه ندی یه کیگ له وینه کیشانی کوشک و نیستاش خو ی دزیوه ته وه له ناو جه ماوه ورکه وه له لاپاله که دایه . له وه دلنیا بووم که نه مه دوژمنی کتیبه کهی منه و هاتو ته ماله که شم و پاسپارده ی وینه و نه خشی وه ره گرتووه .

نایا په پووله ش وه کوو زۆربه ی نه و وینه کیشانه ی هاتوو چو ی ماله که م ده که ن عاشقی که چه که م بوو بوو ؟ له وه ده چی له کاتی گووتنی نه و قسه و تۆمه تانه دا نه وهی له بهر چووبی که بابه تی وینه ی ده هینا و منیش پیچه وانه که ییم پی ده گووت ، یان وه کوو ده یه ویست تانه م لیبدات ؟ له دوا ییدا بیرم لی کرده وه گوتم ، بالی ! تانه م لینادات ، وانیه ! په پووله ش وه کوو وه ستا کانی تر منه تباری منه ،

له بهر شه پ و ئاژاوه و که مته رخمی پادشا ، خه ریکبوو پاره یان لیپرن و هه دیه ی که میشیان ده دانی ، به لام له سایه ی سه ره ی کتیبه که ی منه وه پاره یه کی زۆریان چنگ که وتووه . ده مزانی که له سه ره من به خیلی به یه ک

دبه نه وه ، هەر له بهر نه وه ش (نه گهرچی هه مووشی نه وه نه بی) له مال خومانه وه یهك یهك دهمبینن و نه مهش نه ده بوو به هوی نه وهی كه دوژمنایه تی من بكن . وینه كیشه كانم له بهر سهردهسته كانیان ، نه گهر حه زیان له یهك یك بكردایه ، یه كسه به دواى هویه كى مرؤقانه ده گهران و پیاو ماقولانه هه لسوو كه وتیان ده كرد .

بۆ نه وهی كه بیده نگییه كه بشكینم و نه گهر پینه سه ر بابه ته كه گوتم : " ماشا للآ ! خۆله لاپاله كه و تیپه ر بوون و تابووته كه شیان برده سه ره وه ، " په پوه له سه رمادا هه موو ددانه كانی دهرخست و به شیرینه كه ی خۆیه وه بزه یه كى لیدا . بیرم له وه كرده وه كه ده بی ئیستا پیاویك بكرۆیت ؟ بۆ نموونه له بهر به خیلی ، له وه ده چی بمكوژن ؟ به هانه یه ك ده دۆزنه وه ، بۆ نموونه ده ئین نه م پیاوه جنیو به دینه كه مانده دا و خراپه ی پیده لی ، به لام نه م هونه رمه ندیكى ته واوه بۆ بیکوژین ؟ پیر بوون ته نیا ترسان له هه ورازى نییه ، له وانه یه ترسی زیاد له مردنیش بیته ، یان بی داخوازیته بیته یان وه كوو بردنی كچه خزمه تكارێك بۆ ناو جیگای خۆت نه به گهرم و گوپی و هه لچوونه وه به لكوو به دزی و ترسه ترسه وه .

له ناكاو به و بریاره ی به پیی ههسته كانی خۆم گرتبووم گوتم : " كتیبه كه م ته واو ناكه م ! "

په پوه له پوهی هه لگه راو گووتی : " چۆن ؟ "

گوتم : " نه هامة تی تیدا یه ، پادشاش پاره كه ی بریوه ، به زه یتوون و له ق له قیش بلی "

: " له وانه یه دووباره پرسیارى بكردایه ، به لام كاتى سه رنجمان دا خۆمان له نیو داره كانی لاپاله كه و به رده كانی قه برستاندا بینیه . له دهنگی (بسم الله

، الله ، میله تی ره سول الله) وه و له شیوه نی گریانى سه ر مه زاره كه وه زانیم كه خه ریکن ته رمه كه ی ده خه نه ناو قه بره وه . یه كیک گوتی : " پرومه تی باش لاده ن، كفه كه ی لاده ن " . كفه كه یان لى ده پیچاند ، له سه ره تلیقاوه كه یه وه ته نیا چاوی ما بوو . له گه ل مردووه كه دا چاوه به چاوه ته ماشای یه كتریمان كرد . له بهر نه وهی له دواوه وه بووم هیچ شتیكم نه ده بینى و، له باتى ته ماشا كرده نى چاوی مردن ته ماشای جیگایه كى ترم كرده بوو .

یاده وه ریبه ك ! باپیری پادشاهه مان (جیگای به به هه شت بی) سی سالی بهر له ئیستا ویستوو یه تی دوورگه ی (قوبرس) له پرومیه كان بسینیت . شیخ الاسلام) نه فنه ندیش یه كسه ر فتوا یه كى دهر كردووه و گوتوو یه تی كه : كاتى خۆی ئیسلام له ریگای نه م دوورگه یه و به ره و جیگای تر بلاو بووه ته وه بۆیه پیویسته جیگایه كى پیروزی ناوه ها له ژیر ده ستی گاوه كاندا نه مینیته وه . به مجۆره ش یه كه م نه ركى بالۆیزیم بۆ دهر كه وت . ده بوا یه برویشتمایه لای وه نیزییه كان (رومیه كان) و نه م بریاره ناكاوییه م پیپراگه یاندا نییه و داوام لیكردایه ن كه دوورگه كه مان بده نی . کلیسا كان گه رام ، له به رام بهر كۆشك و په رده كاندا سه رم سوور ما بوو . وینه كانی ماله ده وله مه نه كان و ، کاریگه رییان لیده كردم ، له گه ل نه م سه ر سوورمانه و سه ره رای میوانداریه كه یان نامه ی هه ره شه كه م پیدان و نه وه ی پادشا گوته بوی پیپراگه یاندا . نه وه نده تووره بووون ، كه له كۆبوونه نا ئاسایه كه ی خۆیاندا بریارى نه وه یان دا بوو كه هه ر قسه شی له سه ر نه كه ن . له وه ش زیاتر جه ماوه ریكى جه نجال له كۆشكى دۆچدا ته نگیان پی هه لچنیبوم . هه ندیک سه ر سه ری و هه رچی و په رچی پاسه وان و

دهرگاگانیان تیپه‌راند و گه‌یشتنه من ، ده‌یانه ویست سهرم بېرن ، به‌لام دۆچ دوو له پاسه‌وانه‌کانی خوئی خسته ته‌کم و له ده‌رگای پشته‌وه ناردمیه ده‌روه . ئەو کات‌ه‌ش له ته‌مو مژیکێ وه‌کوو ئەم‌رۆدا یه‌کیکی پرچ دریز و جل سپی چاوه‌پێی ده‌کردم . ده‌ویست ده‌ستم بگری ، وام زانی مه‌رگه‌و هاتوه به پیرمه‌وه ، ته‌ماشای نیو چاوانیم کرد ، له خه‌یال‌مدا کتیبه‌که‌م ته‌واوو کردوه جاریکێ تر بۆ وه‌نیز ده‌چوومه‌وه . کاتی گه‌یشتمه سهر قه‌بره‌که‌ که به جوانی سهری داپۆش‌رابوو ، زانیم که نیستا له‌ویدا فریشته‌کان لێپرسینه‌وه‌ی لیده‌که‌ن ، په‌گه‌ز ، دین و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی لیده‌پرسن ، مه‌رگی خۆم بیر که‌وته‌وه ، قه‌له‌ره‌شیک له ته‌نیشتمدا نیشته‌وه ، شیرین شیرین ته‌ماشای نیو چاوه‌ر شه‌کانیم کرد و ویستم که ده‌ستی بگرم و له گه‌رانه‌وه‌دا هاورییه‌تیم بکات . به په‌شه‌م گوت که دوو سبه‌ی له مائی خۆماندا بۆ کار کردن له سهر کتیبه‌که چاوه‌پێی ده‌که‌م ، چونکه کاتی بیرم له مه‌رگی خۆم ده‌کرده‌وه و نه‌ده‌کرده‌وه ، جاریکیتر تیگده‌یشتم که به چ نرخیک ده‌بی بائی پیویسته ئەو کتیبه ته‌واو ببیت .

((له دوایدا پیم ده‌لین پیاوکۆژ)) (18)

کاتی خوئی سارد و قورپویان ده‌خسته سهر ته‌رمه پارچه پارچه کراوه‌که‌ی زهریف ئەفه‌ندیه بیچاره‌که ، له هه‌موو که‌س زیاتر من ده‌گریام .

ئهم قېراندو هاوارم ده‌کرد : با له گه‌ل مردووکه‌دا منیش بمرم ، لێره‌دا بمنیزن ، بۆ ئەوه‌ی نه‌که‌ومه ناو گوپه‌که له دواوه باوه‌شیان پێدا کردم . وه‌کوو ئەوه‌ی که هه‌ناسه‌م لێ بربایی ، له‌پیان نایه سهر ته‌وێلم و به‌ره‌و دواوه کیشایان ، (بۆئه‌وه‌ی بتوانم هه‌ناسه‌ بکیشم) له نیگای چاوه‌کانی خزمه‌کانی خوا لێخۆشبووه‌وه تیگه‌یشتم که زۆر گریاوم و هه‌نیسه‌که‌کانم سنووری خویان تیپه‌راندوه . له به‌ر ئەو هه‌موو شیوه‌ن و گریانه ئەوانه‌ی وینه‌کیشخانه‌که وه‌ها تیگه‌یشتن په‌یوه‌ندیه‌کی (دل‌ه‌کی) له‌نیوان من و زهریف ئەفه‌ندیه‌ها هه‌بووه . بۆ ئەوه‌ی زیاتر سهرنجراوه‌کیشمه سهر خۆم ، پویشتمه دواي دواوه‌وه و له‌بن دارچناریکدا دانیشتم . خزمه گیله‌یه‌کی ئەو گه‌مزه‌یه‌ی وا نارده‌بووم بۆ دۆزه‌خ هات و پالی پیوه‌دام و چاوی برییه چاوه‌کانم و باوشی پێدا کردم . ئەو بی میشکه له دواپیدا گوتی : "تۆ شه‌مه‌ی یا چوار شه‌مه‌ی"

وتم : "چوارشه‌مه کاتی خوئی ناوی ئەو خوالیخۆشبووه بوو" . سهری سوورما .

ئهو نازناوه‌نه‌ی وا تاوه‌کوو نیستا ئیمه‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه داستانیکی زۆر ساده‌ی هه‌یه ، له ده‌ورانی شاگردیماندا هه‌موومان هه‌زمان له وه‌ستا عوسمان ده‌کرد که تازه بوو بوو به وه‌ستا ، پیزمان ده‌دایی و هه‌یران و عاشقی بوو بووین . له راستیشدا وینه‌ کیشیکێ زۆر گه‌وره‌یه ، ئەو هه‌موو شتیکی پی فی‌ر کردین . خودایش هه‌م هونه‌ریکی جوانی پێدا بوو ، هه‌م عه‌قلیکی وه‌کوو هی جندۆکه‌ی پێدا بوو ، هه‌ر به‌یانیه‌ک یه‌ک که‌سمان ده‌چوووه به‌ر مائی وه‌ستا عوسمان و جانتاکه‌ی و قوتوی قه‌له‌مه‌که‌ی و به‌رگه‌به‌سته پرله لاپه‌ره‌که‌یمان بۆ هه‌لده‌گرت و له‌گه‌لیدا

دههاتین بۆ وینه کیشخانه که . هه موومان چه زمان ده کرد که له گه لیدا بیین و فرته فرتمان ده کرد بۆئوهی پوژیک زیاتر بچین بۆلای .

له راستیدا وهستا عوسمان یه کیکی (دهست نیشان) کرد بوو به لام له بهر قسه بیکوتاییه کان ناو وینه کیشخانه که ، به ناچاری پوژی بۆ دانا بووین ، ده بوو هه ر پوژه و یه کمان بچوو بایهین . وهستای گه وره پوژانی ههینی کاری ده کرد به لام پوژانی شه مه نه ده چوو بۆ وینه کیشخانه .

وهستا کوریکه هه بوو که زوری خویش ده ویست ، نه ویش وهک ئیمه بهر دهستی بۆ ده کرد و پوژانی دووشه مه له گه لیدا هاتوو چۆی ده کرد . به لام کوریکه له دواییدا ژیا نی هونه ری به جیهیشت و خه یانه تی به ئیمه و باو کیشی کرد . براهه کی بالا به زمان هه بوو که پوژانی پینج شه مه ده چوو ، له هه موومان زیره کتر و لیها تووتر بوو ، به لام له و ته مه نه جوانه یدا تووشی نه خو شیه کی نادیار نه زانراو بوو که به گه رما و به تا کوشتی و ژیا نی له ده ستدا . زه ریف نه فه ندی خوالی خو شبووش پوژانی چوار شه مه ده چوو ، له بهر نه مه ش به چوار شه مه ده ناسرا . وهستا که مان له دواییدا نازنا وه کانمانی له له سه شه مه وه بۆ زه یتوون و له هه ینی وه بۆ له ق له ق و له یه کشه مه وه بۆ په پوله گوژییه وه له بهر خو شه ویستی و له بهر ناسک کاری و جوان کارییه کانیه به ویشی ده گوت زه ریف ، له وانیه وهستای گه وره چۆن به ئیمه ی گوتوو به ویشی گوتیبی که " به خیر هاتی چوار شه مه ، چۆنی بزانه " وامزانی که نه گه ر نه وه به بیر به ینمه وه که چۆن بانگی ده کردم ، یه ک سه ر ده که ومه په لمه ی گریان ، به لام له کاتی شاگردیماندا سه ره رای نه وه هه موو لیدانه ی که ده مانخوارد ، که ده مانزانی وهستا عوسمان چه زمان لیده کا کاتی

ته ماشای نه خشه کانمانی ده کرد و چاوی پر ده بوو له ناو و ده ست و ده موچاوی ماچ ده کردین ، به عه شقیکی زیاتره وه هونه ره که مان گولی ده کرد و وامان ده زانی که له به هه شتداین .

رهنگی سیبه ری به خیلیردنه وه کانیه نه و ساله خو شاننه شمان جیا وازتر بوو !

وه کوو نه و مرو قانه ی که وه ستایه ک خو ی وه ستایه کیتیش ده زگیرانه که ی کی شبا بی ، منیش هه ست به دووبه شبوونی خو م ده کم . ترسه نوکیکی وه کوو من که له خودا ده ترسی ، نه گه ر له دهستی ده رچی و پیاویک بکوژی زوو رانو پانایه ت . بۆ نه وه ی که ژیا نی کونیشم به رده وام بییت و بتوانم به گویره ی نه وه هه لسو وکه وت بکه م ، پیویسته به گویره ی پیاو کوژ بوونه که شم دهنگیکی تریش په یدا بکه م . نیستا به نه وه دهنگه خاینه رابویره قسه ده که م که له رابردودا هه یج تیکه لای ژیا نی خو مم نه کرد بوو . نه گه ر پیاو کوژ نه بایه م به دهنگه ناسرا و زانرا وه که ی خو مه وه قسه م بۆ ده کردن ، به لام ...

نازنا وه که شم (من پیاو کوژی) پیوه نییه . با که س نه م دووانه تیکه ل نه کات ! چوونکه شیواز و که مو کورتیه کم نییه که بمدا به دهسته وه . پروام وایه که نه وه ی وینه کیشیک له نه وه ی تر جیا ده کاته وه که م و کورپیه ، به پیچه وانه شه وه له خو بایی بوون نابییت به که سایه تی تایبه ت . به لام له هه مان کاتیشدا نه وه ش قبوول ده که م له م وه زعه تایبه ته ی مندا کی شه م بۆ دروسته کات ، چوونکه نه گه ر نازنا وه کانیه وهستا عوسمان به کار به ینم که وا زاوای به ریزیش به خو شیه وه به کاریان دینی ، نه وا له نازنا وه که مه وه ده زانن که من زه یتوونم یان له ق له ق یا خود په پوله م و له وانیه یه کراست

تەسلیمی ئەشکەنجەکانی جەلادەکەشم بکەن . هەر لەبەر ئەوەش بیر ناکەمەوه و هەموو شتیکتان بۆ باس ناکەم .

لەبەر خۆمەوه وەها بیر دەکەمەوه کە لەوه دەچیت ئیوەش تاقیبی من بکەن . هەر بۆیە بە بێ میشکییەوه وردە کارییەکانی ژیانی خۆم و ئەو شتانی وای بێمدا بە دەستەوه ناھینمە سەر زمان ،

کاتیکی باسی سێ داستانەکی (ئەلف) و (بێ) و (جیم) م بۆ دەکردن لە گۆشەییەکی عەقڵی خۆمدا نیگاکانی ئیوەشم بەکاردهینا . شەپکەرە قارمانە ئەفسانەییەکانلە بەر کێژەجوانکیەیک یا خودلە بەر حەز کردن لە وینە یەک لە کاتە ئەفسانەییەکاندا چنگ دەدەن و یەکتەری دەکوژن ، شەپکەکانیش هەر لە بەر ئەوانە روودەدەن . ئەگەر شیوازو کەسایەتییەکی تایبەتمە هەبیت ، نەتەنیا لەناو وینەکاندا بەلکوو لەپیاو کوژییەکەشمدا شاراوێیە .

ئادەتی بزانی ! لە پەنگی وشەکانەوه بێدۆزەوه بزانی من کییم ! ئەگەر بێگرن پۆچی زەریف ئەفەندییە بێچارەکەش شاد دەبیت .

ئێستا لەژێر ئەم درەختانە و لەنیوچووکی چووکی پەلەوەرەکاندا تەماشای ئاوه زێرینەکانی خەلیج و گۆمەزەکانی ئەستەنبوول دەکەم . ئای کە ژیا خۆشە ! سەرەنجم دایە ، یەک لە دوا یەک بە بیل خۆلی دەخەنە سەر ! ئەو زەریف ئەفەندییە بێچارەیه لەم دواپیانەدا لەگەڵ پیاوه چاو شوپۆرەکانی مەلا ئەرەزپروومییەکەدا هەلسوکەوتی دەکرد ، هەر دوا ئیوەش لەگەڵ مندا نیوانی خراپ بوو ، هەلبەت لەبەر ئەوەی لەو بیست و پینج سالی دواپیدا پیکەوه کتیبمان بۆ پادشا دروستکردبوو جارجاریش نیوانمان باش دەبوووه . بیست سال بەر لە ئێستا کاتیکی شانامەکی

باوکی خوا لیخۆشبووی پادشاکیمانمان دروستدەکرد ، بۆ بووین بە دۆستی یەک ، بەلام ئەمە تا تەواکردنی هەشت لاپەرە دیوانەکی (فزولی) بەردەوامی کرد . ئەو کاتانە داواکاری لە جیبی خۆی هەبوو ، بەلام زۆر بێ مەنتق بوو (دەیگوت پیویستە هەست بەو بابەتە لە پۆچی خۆیدا بکات کە دەیهۆیت بیکیشیت) ئیوارەیکە هاوین بوو ، دەستە دەستە پەرەستووکان سەر شیتانە دەفرین و خویان نیشاندا ، چەند دێرکی هۆنراوەکانی (فزولی) بە بەزم و ناھەنگ خۆیندەوه . بە لیپوردییەکەوه گۆیم لیپرا گرت ، دێرەکە ئەمە بوو : " من من نیم ، من ئەو تۆیەم وا هەموو کات باسی دەکەم " ، هیشتا لە بیرمدا ماوەتەوه پرسیری ئەوەم لە خۆم دەکرد کە دەبێ ئەم دێرە چۆن ئەخش بکردریت ؟

کە زانیم لاشەکیان دۆزیووتەوه ، بە هەرا کردن بەرەو مالهەکیان پویشتم ، جارێ لەوی پیکەوه شیعرمان دەخۆیندەوه . باخچەکیان وەکوو هی هەموو مایکی تر لە ژێر بەفردا مابوووه . وا هەستم کرد کە بچووک بووتەوه ، لەراستیدا مالهەکی هەر بچووک بوو ، لە ژورەکی تەنیشتەوه دەنگی قیژە قیژی ژنان بەرز دەبوووه و دەگەیشتە گۆی ، دەتگوت کی بەر کییان داناو . کاتی برا گەرەگە قسە دەکرد زۆر بە وردی گۆیم بۆ پادەگرت : " پوومەتی زەریف ئەفەندییە بێچارەکی برامان پەلەش پەلەش بوو و سەری تلیقاوه . دوا چوار پۆژ لە بنی چالە ئاوهکەدا دەریان هیناوه ، براکانی بە زۆری ناسیانەوه ، لەوەش زیاتر (قەلبی) بێچارەکی ژنیشی نەیناسیوه ، بەلکوو بە جەکانیدا زانی کە ئەمە میردەکییەتی " ، یەکسەر یوسفم کەوتەوه بیر کە بە دەستی برا بەخیلەکانیوه خرابوو ناو چالە ئاوهکە و بازەرگەکان پزگاریان کرد بوو . زۆر حەز دەکەم وینە یوسف و

زوله‌یخا بکیشمه‌وه ، چونکه باسی ههستی به‌خیلی بردنه‌وهی نیو براکان دهکات که ههستیکی زور سهره‌کیه .

کائی بیده‌نگ بووم وامده‌زانی که هه‌ر که‌س ته‌ماشای من دهکات . بگریم یان نا ؟ دوودل بووم، له نا‌کاو چاوم به‌ره شه‌دا هه‌لتوقی . هه‌ی پیاوی دل نزم ! خه‌ریکه خوی فش دهکاته‌وه و ده‌یه‌وی وا نیشاندات که له لایه‌ن زاوای به‌پیزه‌وه کراوه به‌به‌رپرسیاری دوزینه‌وه‌ی راستی کیشه‌که . برا گه‌وره‌که‌ی زهریف نه‌فه‌نی قیپانی و گوتی : " کی ده‌توانی ناپیاوی ناوه‌ها بکات ؟ کام بیویجان ده‌توانی نه‌م برایه‌مان بکوژی که له‌وانه‌یه نه‌یتوانیبی ئازار به‌میروله‌یه‌کیش بگه‌یه‌نیت "، منیش دهمه‌ویست وه‌کوو نه‌و به‌گریانه‌وه وه‌لامی نه‌و پرسیاره بده‌مه‌وه و پینگا چاره‌یه‌ک بوخوم بدوزمه‌وه . دوژمنانی زهریف کی بوون ؟ نه‌گه‌ر من نه‌مکوشتابه‌ کی ده‌یکوشت؟ کاتی خوی - وابزانم کاتی ناماده کردنی هونه‌رنامه بوو - له‌گه‌ل هه‌ندیک که‌سدا که نه‌ریته کوئنه‌کانیان په‌تده‌کرده‌وه و به‌په‌له‌په‌ل جوانکاری وینه‌یان ده‌کرد و جوانکاریه‌کانی ئیمه‌یان به‌رنگ خراپ ده‌کرد ، شه‌پمان کردبوو . نه‌وانه کی بوون ؟ به‌لام ناژاوه‌کانی نه‌م دوا‌ییه له‌سهر نه‌مه‌نه‌بوو ، ده‌یانگوت له‌قاتی دووه‌مداعاشقی کوپه جوانکیله‌یه‌کی به‌رده‌ست بووه . پی‌شک وگومان ببه‌م هه‌ر نه‌مه‌بوو نه‌گینا ناژاوه‌کانی تر زور کوئن . له‌لایه‌کی تریشه‌وه نه‌وانه‌ی‌وا با‌سمکردن دل‌یان چوبووه لار وله‌نجه‌که‌ی زهریف نه‌فه‌نی، هه‌ر وه‌کوو ژنان ده‌چوو به‌پزوه ، به‌لام په‌یوه‌ندیه‌کانیان هو‌ی‌تری‌هه‌بوو .

زهریف وه‌کوو کوئله‌یه‌ک گریدراوی‌نه‌ریتی کون بوو، وینه و جوانکاریه‌کانی به‌مووی په‌ساسی بو‌یاخ ده‌کرد . له‌لای وه‌ستا عوسمانی

سهر ده‌سته‌ی وینه‌کیشان باسی که‌مو کوپیه‌کانی شیوه‌کاره‌کانی تری وه‌کوو من ده‌کرد . دوا‌یین ناژاوه‌شی له‌سهر نه‌وه بوو که دیگوت نابی شیوه‌کاران له‌ده‌روه‌ی پاسپارده‌کانی کوشک پاسپارده‌ی دیتر له‌ملاوه‌ولا وه‌برگرن . وه‌ستا عوسمانیش له‌سهر نه‌وه زور دمارگیری ده‌کرد و زوریش تووپه ده‌بوو . به‌لام له‌م سالانه‌ی دوا‌ییدا که‌که‌مته‌رخه‌می‌ه‌کانی پادشا ده‌ستیپیکرد و خه‌زینه‌داره‌که‌شی پاره‌ی وینه کیشخانه‌ی که‌م کرده‌وه ، وینه کیشان ورده ورده دستیان به‌سهر لیدانی ماله دوو قاته‌کانی پاشاکان و مالی زاوای به‌پیز کرد .

هیچ گویم نه‌دایه به‌هانه بی‌خیره‌که‌ی زاوا که ده‌یگوت کتیه‌که ته‌واو ناکه‌ین . هه‌لبه‌ت نه‌و ده‌یزانی که زهریفه چوله‌که می‌شکی هاوکارمان که کتیه‌که‌ی ده‌پازانده‌وه له‌لایه‌ن یه‌کیک له‌شیوه‌کارانه‌وه کوژراوه . نه‌گه‌ر ئیوه له‌جیگای نه‌ودا بایه‌ن هه‌ر دوو چه‌فته جاریک پیاو کوژیکتان ده‌هینایه مالی خوتان ؟ یان وه‌کوو له‌پیشدا ده‌تانگوت که پیاو کوژه‌که کییه و باشترین شیوه‌کار کامه‌یانه ؟ گومانم له‌وه نه‌بوو که له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا تیده‌کوشی بوئه‌وه‌ی بزانی کی له‌هه‌موو باشتره وکی جوانتر په‌نگ ده‌کات و جه‌دوه‌ل و پوخسار ده‌کیشی و باشتر وینه ده‌پازینیته‌وه ، دل‌نیام له‌دوا‌ییدا له‌نیو هه‌موو نه‌و وینه کیشانه‌دا که هاتوچووی مالی ده‌که‌ن من به‌باشترین هه‌لده‌بژیری و له‌گه‌ل مندا ئیشه‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌کات . بپروا ناکه‌م که نه‌وه‌نده ورد بیته‌وه‌و بزانی که‌من پیاو کوژیکی هیچ و پووچم ، به‌پیچه‌وانه‌وه واده‌زانی که‌من شیوه‌کاریکی گه‌وره و هونه‌رزانم . به‌لاچاویکه‌وه سه‌یری په‌شه نه‌فه‌ندییه گیل و گه‌مژه‌یه نه‌که‌م که له‌گه‌ل خویدا هیئاویه‌تی . کاتی نه‌و دووانه له‌قه‌پرستانه‌که جیا بوونه‌وه و له‌گه‌ل

جه ماوهره که دا بهره و گوئی ناوه کهی (ئه یوب) دهرۆیشتن منیش له دوایانه وه دههاتمه خواره وه . ئه وان سوار به له میکی چوار بیل بوون و منیش له گه ل شاگرد دهه به پیکه نینه کاندای سوار به له میکی شهش بیل بووم . به له مه کانمان ئه وهنده نزیکه یه که بوونه وه که توژیکی ماوو له یه که بدن . چاوم به ره شه کهوت که شتیکی دهچیان به گوئی زاوی به پرزه وه ، جاریکیت ههستم کرد که له پیاو کوشتن ئاسانتر شتیکی تر نییه . یارهبی تو ئه مه هیزه تداوه به هه موومان به لام بو ئه وهی به کاریشتی نه هیئین هه مووشمانت ترساندوه ! به لام پیاو ئه گهر جاریک ئه م ترسه بشکینی یه کسه ره ده بی به که سیکیتر . جارن نه تنیا له شهیتان به لکو له بچووکتین ههستی خراپهیی ناو دهرونیشم دهرسام و زاورم دهتوقی . ئیستاش وا دهزانم که خراپه شتیکی باشه و مروقه دهتوانی تهحه مولی بکات . ته نانهت بو شیوه کاریکیش ئه مه زور پیویسته . ئه گهر چه ند پرۆژی دوا کوشتنی ئه وه هرچی و پرچی به خهینه لایه که وه که توژی دهستم دهله رزی ، له و ماوه یه و زهریف ئه فهندیم کوشتوو زورجوانتر وینه دهکیشم ، نازایانه تر و دره وشاوه تر بو یاخ ده که م وله وش زیاتر هیزی خه یالم شتانی دهرناساییت ده خولقینی . به لام داخو چه ند کهس له ئهسته نبولدا هه ن که نه خشه کانی من په سهند ده که ن ؟ له ناسوی جیبالیه وه و له نیو خه لیجه وه به توورپهیی ته ماشای ئهسته نبولم کرد ، گو مه زه کان له ژیر تیشکی خوره له نا کاو ده رکه وتوو که دا دهریقانه وه . شاریک چه نده گه وه و فره ره نگ بی ، به هه مان ئه ندازه ش گو شه ی زیاتری هه یه بو شار دنه وهی تاوانه کان ، چه نده ژماره ی دانیشتوانی زور بیته به هه مان ئه ندازه ش ده توانین خو مانی تی که ل بکهین و تییدا نوقم ببین . پیویسته عه قلی شاریک به زاناکان و کتیبخانه کان

و وینه کیش و خوشنوسه کانی وه مه زنده نه کری ، به لکو پیویسته به پیاو کوژه کانی ناو کولانه کانی وه پیوانه بکردریت که وا سه دان ساله به فیلبازی و ساخته چیتی وه کولانه کان به پرۆه ده بن به پیی ئه م ژیریری هه ئهسته نبول ناگاترین و هوشیارترین شاری دونیا هه .

له گوئی ئاوی (ئون قاپانیدا) منیش به دوا ی ره شه و زاوه که ی دا به پرۆه بووم ، شانیان داوو به یه که وه و له به ره و ژوورکه که وه دهرۆیشتن ، هه ره به دوا یانه وه بووم . له لای مرگه وتی سولتان موحه مه دا ، بو جاری دوا یی پراوه ستان و توژی پیکه وه قسه یان کرد و له یه که جیا بوونه وه ، زاوه ی به پرۆه تنیا مایه وه ، بو ساتیک وه کوو پیره میردیکی هه یج لی نه هاتوو هاته بهر چاوم ، به هه پرا کردن خومم پیگه یاند و تو مه ته کانی ئه وه هرچی و په رچییه م ئی پرسی و گوتم : " ئایا قسه کانی زهریف ئه فهندی راسته که گو توویه تی ئه و وینانه ی وا دروستی ده که ین ، به لاری بردنی متمانه ی پادشایه و خه یانه ته له به رامبه ر دینه که مان و نه ریتی شیوه کاریمان ، ئایا ئه مانه راستن ؟ وینه گه وره که تان ته واو کرد ؟ "

1. به ره و ئیواره له ناوه پرستی کولانه به فراویه که دا پراوه ستام ه ته ماشای ئه و مندالانه م کرد که له گه ل باوکانیا ندا به ره و مال دهرۆیشتنه وه و سه یری دوا یی ئه و کولانه م کرد که من و جندو که و فریشته و په رییه کان و جه رده کان و پرگه رکانی له نیو تاریکیدا ده هیشتنه وه ، له و په ری کولانه که دا له نیوانلق و پوپه رووته که ی داره که ستانه که وه چاوم به ماله دوو قاته که ی زاوی به پرۆه کهوت ، له ژیر سه قفی ئه و ماله داجوانترین ژنی دونیا ی لییه ، به لام من نامه یی که عه قلم نه مینی و شیت بيم .

- 1- لیږدها مه بهست خوښه ویستی پیاو و پیاو به تایبه تی بووه که له با تی پیاو و ژندا جار ان باوی هه بوو .
- 2- نه ریښکی کونه که دوو پیاو وه کوو دوو خوښه ویست و ده زگیرانی یه که له گه ل یه کدا هه لسوکه وت ده که ن .

((من ، پاره)) (19)

نالتوونی بیستو دوو عه یاری عوسمانیم ، نیشانه ی په ناگای دنیا چه زرتی پادشام له سهره ، له دوا ی نیژانی تهرمه که ، یه کیک له وینه کیشه به ناوبانگه کانی پادشا که ناوی له ق له قه له نیوه شه ودا ، لیږه له م قاوه خانه دا وینه ی ده کیشام ، به لام هیشتا ناوی زیږیان به سهردا نه کردووم ، قهینا کا نیوه خوتان ته وای کهن ، پرومه تم لیږه دایه ، به لام خو م له کاسه که ی برای وینه کیشتان له ق له قدام ، نیستا هه لدهستی و له کاسه که دا دهرم ده خا و پیشانی نیوهم دهادت ، مهرحبا ! مهرحبا ! ، سلاو بو هه موو وهستا و میوانه به ریژه کان چاوه کانتان به بریقه دانی من سیحراوی ده بی . تیشکی چراکه لیږه دات و ده گه ریته وه نیو چاوانتان و نیوه ش به خیلچی ده به نه وه به له ق له قی خاوه نی من ، چه قتان پیږه دم ، چونکه پیوانه ی نه خش و هونه هر منم و له من زیاتر شتی تر نیه ، وهستا له ق له ق له ماوه ی سی مانگی رابردوودا چل وحه وت دانه ی وه کوومنی قازانچ کردووه ، پروانن له ق له ق چه له بی نامانشاریته وه و هه موومان هر له کاسه دا داده نیی ، نه وه ش باش ده زانی که که س زیاتر له و پاره وهر ناگریت . له بهر نه وه ی له نیو وینه کیشاندا به یه ک پیوان په سهند کراوم ، ریگا به باسی بی جیگا وریگاله سهرمن نادریت . زور شانازی به خو مه وه ده که م . جار ان که

هیشتا فیږی قاوه نه بوو بووم و می شکم نه کرا بوو بووه وه ، وینه کیشه بی می شکه کان له گه ل یه کدا له سهر نه وه ی کی هونه رهنه ندی راسته قینه یه وکی باش په نگه کا و کی زور باش درخت و هه ور ده کیشی باس و نارژاوه یان ده کرد و به وه ش نه ده وه ستانه وه و هه موو شه ویک شه پریان ده کرد و ددانی یه کیان ده شکاند ، نیستاش که به سهر هه موو شتی کدا ژیر بیږی من زاله و له سهر ته ریښی کاری وینه کیشخانه که دا کاری گه ری کردووه و ناهه نگی کی باشی پیداوه ، بگره جوانی دها به په یکه ری وهستا کونه کانی هه راتیش ، ده توانن زور شتم له گه لدا بگورنه وه ، بو نمونه : کچه جوان کیله یه کی خزمه تکار ، ناوینه یه کی ده لاکی که له دار گو یژه وه دروست کرابی و نه ملا ولاکانی شی له نیسقانه وه دروست کرابی ، سندوقیک که ناوه که ی جوان په رنگ کرابی ، سهد و بیست نانی تازه ، به شی سی که س تابووت و خو لی مه زار ، بازو به ندی کی په ساسی و یه که له ده ی نه سپیک ، قاچ و قوله کانی پیږه ژنیکی خزمه تکار ، گو یژه که یه ک ، دوو قاپی باشی چینی ، یه ک مانگ پروژانه ی دهر ویش مه موود و وینه کیشه نیرانیه کانی وه کوو نه و ، هه روه ها زور شتی تر که نا ژمیږدرین .

به ر له وه ی بی مه نیږه ده پروژله گوره وییه چلکنه یه کی کوږه بو یا خچی یه کدا بووم ، نه و بیچاره یه هه موو شه ویک کومه لی شتی ریږه ده کرد که ده ی توانی به من نه نجامی بدات و نه وسا خه وی لیږه که وت ، پاره وه کوو دیږه دریژه کانی لایه لایه شیرینه و ده توانی هه موو کونیکی پی بگریته وه . باسی کونم کرد و نه وه م بیږه که وته وه که نه گه ر به سهر هاته کانی خو م به ر له وه ی بی مه نیږه باسبکه م ده توانن ده یان کتیبی له سهر بنووسن . خو مان به خو مانین و نه گه ر به که سیکی نه لین و بو له ق له ق نه فه ندیشی باس

نهکه نهنییه که تان بۆ دهر دهکینم ، سویند دهخون یان نا ؟ باشه، دهچمه ژیر هه موو شتیك و خۆم ددهم به دهسته وه ، من ئالتوونیکی بیست و دوو عیار نیم ، من پارهیهکی ساخته م و له ونیزه وه هیئاوومیان ، لهوی به زیڤی هه رزان دروستیان کردووم و لیڤه شدا به نرخي زیڤی عوسمانی ده مفروشن . زۆر سوپاسی هه لۆیسته که تان دهکم . به گویڤه ی ئه و شته ی که من دهیزانم له زه ربخانه که ی وه نیزدا شتی و هها زۆر دهکریت . هه تا ماوه یه کیش بهر له نیستا شته هه رزانه که م عیاره کانی وه نیزیان ده هیئا و لیڤه داو له پۆڤه لاتدا بلأویان ده کرده وه . هه رله ویشدا پاره ی وه نیزیشیان دروستده کرد ، چونکه عوسمانی یه کان ریژی تایبه تیان بۆ ئه و شتانه هه یه که نوسراویان له سه ره . کاتیك ئیمه شیان هیئا ، که س سه رنجی نه ده دایه زیڤه که ی ده روونمان و وه کوو زیڤی ته واو وه ریان ئه گرتین ، چونکه نووسراومان له سه ره هه بوو ، له ماوه یه کی کورتدا ته واوی ئه سه ته نیوولمان گرتوه ، له دوایشدا وتیان ئه و پاره یه ی وا زیڤی که م بیټ و مسی زیاد بیټ په قتره . به لأم هه رچی بیټ به بی پاره هیچ ناکریټ ، بۆ نمونه به ره ولای ئه و مه حموده جوانکیله یه هه را ده که ی که هه موو جیهان عاشقیه تی و تۆش له ئاگری عه شقیدا ده سووتی ، به لأم بهر له وه ی تامی بکه ی پاره که ت لیوه رده گری و دواپی گازی لیڤه گریټ ، له وه ش زیاتر له باتی سه عاتیك نیو سه عات ریگات پیڤه دات .

کاتیك کافیره وه نیزیه که چاوی به ئه نجامه خراپه کانی ئه م پاره یه که وت وتی : با ئالتونی ساخته ی عوسمانی دروستبکه م خۆ ئه مانه پیی نازانن . ئیستاش سه رنجتان بۆ سه ر ئه م وه زعه را ده کیشم ، ئه م گاوه وه نیزیه کاتیك ده ست به کیشانی وینه دهکات واده زانی راستینه ی شته کان

دروستدهکات، به لأم کاتیك پاره ش دروستدهکات راسته قینه که ی دروستناکات به لکو ساخته که ی دروستدهکات . له وه نیزدا ئیمه یان خسته ناو سندوقیکی ئاسنینه وه و سواری که شتیان کردین ، به له قه له ق گه یشتینه ئه سه ته نیوول ، خۆم له دوکانیکی کابراهی که سهرافدا بینیه که ده می بۆنی سپری لیوه دههات . تۆزیک چاوه ری بووین و نه بووین که گیلکی لادیی هات بۆ گوڤینه وه ی زیڤ . فیلبازی کوپی فیلبان ! کاکي وه ستای سه راف گوتی با بزانه زیڤه که ت ساخته یه یان نا ، بمله یه با گازیکی لیڤگرم و ئالتونی گوندیه که ی خسته ده می خوی . له ده می کابراهی سه رافدا پروبه ری ئالتونی گوندیه که بوومه وه ، زیڤی بیست و دوو عیار ی عوسمانی بوو ، له نیو بۆنی سپره که دا منی بینی و گوتی : " تۆ دروستکراو و ساخته ی !"

حه قی خوی بوو ، به لأم که به له خۆبایی بوونه وه گوتی ، شه ره فی منی تیکشکاند . له به رامبه ردا درۆمپیگوت و وتم : " خۆت ساخته ی ! " له م به ینه شدا گه وچه لادییه که وتی : " پاره ی من ساخته نیه ، ئه وه بیست سال ده بیټ که له ژیر خۆلدا شار دوومه ته وه . ئه و کاتانه بیڤه ووشتی له م چه شنه نه بوون " ، به له خۆبایی بوونه وه وتی : " منیش نه مده زانی چیه و مه راقیشم ده کرد " . سه راف منی له ده می خوی دهری هیئا و وتی : " بگه ئه وه ئالتونه که ته ، ئه مه پاره ی دروستکراوی وه نیزیه هه رچی و په رچییه کانه . شه رم له خۆت ناکه ی؟ بی ئه خلاق ! " و له گوندیه که تووره بوو قپراندی به سه ریدا .

ئه ویش تۆزیک وه لآمی دایه وه منی هه لگرت و روپی . کاتی هه ر ئه و قسه یه ی له سه رافه کانی تریشه وه بیست دلئ شکاو وه کوو ئالتونی که م و

شکاو منی گۆپریوه به ئاکچه ، ئەووە حەوت سائە لەم دەست بۆ ئەو دەست دەگەرپیم و بەم شیوێه گەشتە بێ کۆتاییه کانم دەست پیکرد . وەکوو پارەیهکی ژیر زۆریه کاتی خۆم بۆ گەران لەم کاسهیه بۆ ئەوی تر و لەم پشتوینەوه بۆئەو گیرفان تەرخان کردوو و شانازی بەمەشەوه دەکەم . ترسم ئەوێه که بمخەنە ناو گۆزەیهکەوه و لە ناو باخچەیهکدا لە بن بەردیکدا بمشارنەوه و سالانیک وەها بمینمەوه ، ئەگەر بلییم لەم جۆره بەسەر هاتانەم بەسەردا نەهاتوو وانیه بەلام نازانم لە بەر چیه که ئەم دەوره دلتەنگەرانه زوو تەواو بوون .

ئەوانەى وا منیان کەوتوو تە دەست بە تاییبەت ئەوانەى وا زانیویانە کە من پارەى دروستکراوم ویستویانە زووتر لە من پرگاریان ببیّت . تا ئیستا پوو بە پرووی کەسیک نەبوومەتەوه کە بە کپیاره بێعەقلەکانم بلی ئەمە زێریکی دروستکراوه ، بەلام ئەوانەى لە دوايیدا تیدەگەن کە من زێریکی دروست کراو و ساختم ، لەو قۆلپینە توورە دەبن و دەیانەوی بە زووترین کات لیم نەجاتیان ببی و لە بێئومیدی و بێئوقرەیی وقەیراندا ژیان دەبەنە سەر . بەدەیان جار دەیانویست قۆلی یەکتەر بپرنەوه و من بدەن بە یەک) بەلام لەبەر توورەیی و پەلە پەل کردنیان سەر نەکەوتوون (، هەمیشە بەو کابرایهى وا قۆلی خویانی بریوه دەلین : هەى بێرەوشت ! و پر بە دلی خویان جینیوی پیدەدەن . لەم پینچ سائەى دوايدا پینچ سەد و شەست دەستم گۆپریوه و دوکان و مزگەوت و کلیسا نەماوه کە نەپۆیشتم، هەر چی زیاتر دەگەرپیم ئەو قسانە زیاتر دەبیسیم کە لەسەر من دەکری و زیاتر ئاگام لەو درۆ و دەلهسه و ئەفسانانە دەبێ کە سەبارەت بە من دەگوتری ، ئیدی هیچ بایەخیکم نەماوه چاوهکانیشم کویر بوون، منیش حەز بە پارە دەکەم

بەلام مەخابن !

ئەو دونیایه لەسەر من بەندە و منیش دەتوانم هەموو شتیکی بکرم کەچی بەبێ پراوەستان پیساوی و دلنزمی و سووکیتیەکانم لە نیو چاوانم دەدەنەوه . ئەوانە کاتی دەزانن من زێریکی دروست کراوم ، زۆر توورە دەبن و شتی خراپم پێدەلین کە ئەوێش نرخى راستەقینەم دادەخات و هەر ئەوێش دەبێ بە هۆی بەرز بوونەوهى نرخى درۆینەم . بەلام لەگەڵ هەموو ئەم درۆ کارى و خۆ بەدەستەوه دانە بێعەقلانەوه دیسان خەلک زۆر خوشیان دەویم و بپروام وایه کە حەز کردنیکی لەم شیوێه کە هەمەگیر و بەر بلاویت شتیکیه کە لەم زەمانە بێخۆشەویستیەدا هەموو کەسیک خۆشحال دەکات .

کۆلان بە کۆلان و گەرەک بە گەرەکی ئەستەنبوولم بینی و دەستی جیوهکەو ئاباز و عەرەب و مینگەریشم ناسی، جارێک لە کاسهى مامۆستایهکی ئەدیرنەبییدا بووم و بەیهکەوه لە ئەستەنبوول دەر کەوتین و پۆیشتین بۆ مانیسا . لەرێگادا جەردەکان پێگایان لیگرتین و هاواریان کرد و گوتیان یان دەبێ گیانتان بدن یان مالهکانتان . مامۆستای بیچاره بەپەلەپەل و هەلچوونەوه لەناو کونی دوايي جانتاکەیدا ئیمەى شاردهوه . ئێره لە دەمی ئەو کابرایهى وا بۆنى سیری لیوه دەهات خراپتر بوو تەنانەت جیگا کە تەنگتریش بوو ، بەلام لە دوايیدا شتیکی خراپتریش بوو و جەردەکان گوتیان یان دەبێ بتانکوژین یان وەکوو دەبێ لەگەلتاندا جووت ببین و ... لە دوايیدا مامۆستا و کەسیتیشیان پرز کرد و ... !

با باسى ئەوەتان بۆ نەکەم کە لە نیو ئەو کونە تەنگەدا ئیمەش چیمان بەسەر هات! ... هەر لە بەر ئەووە حەزم لەوه نەدەکرد کە ئیدی لە ئەستەنبوول دەرکەوم ! لە ئەستەنبوولدا هەمیشە حەزیان لیدەکردم و وەکوو میردی ناو

خه یالەکانی کچیک ماجیان دەکردم و له نیو کاسه و ژیر سەر و نیو سینە و شۆرتەکانیاندا دەیانشاردەمەوه له نیو چه کمەیه کدا و له پال ئۆجای خە مامدا وله دوکانیکی عەتر فرۆشدا و لەبنی شووشەیه کدا و لەگێرفانە شاراوەکە ی کابرایەکی ئاشچی دا خۆم شاردۆتەوه و لەنیو پشتوینی چەرمدا لەگەڵ کپیارە مسرییه کاندا و له ناو پیلاوێکاندا و له گێرفانە شاراوێکاندا له کۆلانه تەنگەکاندا، تەواوی ئەستەنبوول گەراوم . وەستا (پەترۆی) سەعاتچی له بەینی کاتژمێریکدا و دوکاندارە پۆمییه کەش لەبنی زەرفی پەنیریکدا دەیانشاردەمەوه . لەگەڵ زێر و ئالتوونەکانیتردا لەگەڵ مۆر و کلیه کاندا خۆمان دەپیچایە چوغە ی دەلاقەکان و له نیو ئۆجاخەکان و لەژێر پەنجەرە و دۆشکە دروستکراوەکان و جیگا نەینیه کانی دۆلابەکان و سندوقەکاندا خۆم شاردۆتەوه . چاوم بەو باوکانه کەوت کە له سەر سفرە ی خواردندا ئارامیان نەدەگرت و دوا بەدوای یەک چەند جار سەردانی منیان دەکرد ، ئەو ژنانەشم بینی کە بە بی هیچ پیویستیهک وەکوو شەکەر دەیانخستە ناو دەمیانەوه و منالی و اشم بینیه به جۆریک بۆنی دەکردم کە خەریک بوو بچمە ناو لووتیهوه ، هەرۆهە چاوم بەو پیرە میردانەش کەوتوو کە پییان له ناو قوردا بوو و تا پۆژی حەوت جار له کاسه چەرمینه کانیاندا تەماشای منیان نەکردبایە ئۆقرەیان نەدەگرت .

ژنە گورجوگۆلهیهکی چەرکەس هەبوو کەله دوای ئەوهی هەموو پۆژی مالی خاوین دەکردەوه ، ئیوارانیش ئیمە ی دەمالی و پاکی دەکردینهوه ، سەرافیکی یەک چاو هەمیشە دەیخستینه سەر یەکەوه ، حەمالیک هەبوو، بۆنی گیا له دەستەکانیوه دەهات، لەگەڵ ژنەکەیدا وەکوو ئەوهی تەماشای دیمەنیکی جوان بکەن سەیریان دەکردم . جوانکاریکی شیوه کاریش کە

ئیسقا له نیوماندا نیه – پیویست نیه ناوی بەرم – هەموو شەویک بە بەزم و تەرتیبیکەوه ریکی دەکردین . تەنانەت بە دەمپایشەوه گەراوم و چومەتە ناو کۆشکەکان ، له نیو کتیبیکی هەراتییهکان و توپی ئەو پیلاوانەدا وا بۆنی گیایان لیوه دیت ئەملاونەولام کردوو و لەسەر زینی ئەسپدا خۆم شاردۆتەوه . زیاتر له پەنجا پڕومەتی پیس و مودار و خڕۆلە و چەور و لەرزۆکم بینیه . له دانیشتنی بەنگکیشان و له مۆخانەدا ماومەتەوه و بۆنی ماسی کوتراو و تریی ئەم شارەم بە لووتدا هاتوو . کەچی سەرە پای ئەم هەموو بەسەر هاتانە ، ئەو پیاوکۆژە ناکەسه کە کابرایی سەر بپی و منی خستە گێرفانی خۆی پیی گۆتم : " تف لیّت ! ئەمە هەمووی لەبەر تۆیه . " بەراستی زۆرم پیناخۆش بوو . دەمەویست تەفر و توونا بيم ونەمینیم ، بەلام ئەگەر من نەبم کەس ناتوانی نەخشی باش و خراپ لەیەک جودا بکاتەوه و وینەکیشەکانیش بەردەبنە گیانی یەک ، هەر بۆیه خۆم ون نەکرد و پۆیشتە ناو کاسە ی هونەرزانتیرین و ژیرترین شیوه کار و هاتم بۆ ئیره . ئەگەر بپرواتان وایه کە له له شیوه کاریدا له ئەو باشتەن ، دەفەرموون ومن بخرە ناو دەستی خۆتان .

كەسايەتئەكم كە زوو ھەلدەچم .

بەيانى زاواكەمان لە بەرامبەر خۇيدا دانىشاندم و داينەنیشاندم ،
 يەكسەر باسى وئە كەسىيەكانى وەنيزى بۇ كردم و باسى ئەوئەشى بۇ كردم
 كە بە سيفەتى بالوئىزى، جيگا و كۆشك و مالى دەولەمەندەكان و
 كلىساكانى ئەويى بينيوە و لە بەرامبەر ھەزاران وئەنى كەسيدا بە پۇژان
 پراوەستاو و تەماشاي كردوون ، لە سەر قوماشى پاكيشا و، لەسەر
 تەختەيەك يان لە نيو چوار چيوەيەكى گەورەدا يان وەكوو لەسەر ديوارىكدا
 وئەنى ھەزاران پرومەتى بينيوە ، كە ھەمووى وئەنى تاكەكەسى جياوازتر
 لەيەك بوون ! دەيگوت خۆشى و جوانى ئەم وئەنانە لە جۇرا و جۇرى و
 پەنگەكانيان و تيشكەنەرمەكەى سەريان تەنانەت لە شيوەى
 پەقبوونەكانيانيشەو دەيت وگوتى: " نەئىيى دروستكردنى وئەنى كەسى
 نەخۆشەكى ھەمەگىرە ! ھەموو دەولەمەند و پياوہ بە ھىزەكانى وەنيز بۇ
 ئەوہى يادگاربيەكى پابردوويان بۇ بمنيئەتەوہ ئاوہا وئەنى خويانيان
 كيشاوہ لە لايەكى تيريشەوہ ئەمە نيشانەى دەولەمەندى و دەسەلاتداریانە ،
 ئەوئەش بۇ ئەوہى كە ھەموو كات لە بەرامبەرماندا پراوەستن و وەھا ديار
 بكن كە لە ھەموو كەسيك جياوازترن "

وەكوو ئەوہى كە باسى بەخيليردەوہ و تەماكارى و زۇرخوازى بكات ،
 وشەكانى بە زمانى بچوككردەوہ و تەحقيرەوہ بەكار دەھينا ، بەلام كاتيك
 باسى وئەنى كەسى وەنيزبيەكانى دەكرد پرومەتى وەكوو منداليك پۇشن
 دەبووہ و پردەبوو لە ژيان و دەيگوت : " ئەوشازادە دەولەمەند و بنەمالە
 گەورانەى وە لايەنگرى وئەنىكيشى بوون ھەموو ھەليكيان بۇ كيشانى
 وئەنى خويان بەكار دەھينا ، بۇ نموونە ئەگەر بەسەر ديوارى كليسەوہ

((ناوم رەشەيە)) (20)

باوكى چەندە ئاگاي لەو نامانە ھەبوو بوو كە من و شەكورە دەماننارد
 بۇ يەكترى ؟ ئەگەر سەرنج بەدایەتە سەر ئەو نامانەى وا وەكوو كچيكي
 بىزاور كەلە باوكى دەترسى نوسيبووى، دەبوایە بگەيشتمایەتە ئەو
 ئەنجامەى كەوا لە بەينى خوياندا بچووكترين قسەيەكيشيان لە سەر من
 نەكردوہ . بەلام لە ھەمان كاتيشدا وا ھەستمدەكرد كەوئەزەكە ئاوہاش
 نيە . لە چۆنيەتى ھەلسوكەوتى من لە بەرامبەر دياربوونە سيحراوىيەكەى
 شەكورە لەبەر پەنجەرەكە و بيچارەيەكەى خۆم لە ژيەر نيگا فيلاوييەكانى
 ئەستەر و رەفتارم لە بەرامبەر پيداگرى زاواكەمان بۇ ئەوہى كە سەردانى
 وئەنىكيشان بكم و ئەوہى كە ئەمپۇ بانگى كردم ، ئەوہ دەردەكەويت كەمن

وینەى ئەنجیلیان کیشابایه ، لەپال ئەوهشدا وینەى خۆیان ئەکیشایهوه ،بۆنمونه ئەگەر سهیری وینەى نیرانی (عهزیز ئیستهپاند) بکەى لهنیو ئەو جهماوهره‌دا که ده‌گرین چاوت به‌یه‌کێک له‌و شازادانه‌ ده‌که‌ویت که له‌ سه‌ردیواری کۆشکه‌کاندا وینەى کیشراوه .

یان ئەگەر ته‌ماشای وینەى نه‌خۆشه‌کانی پالده‌ستی (عهزیز په‌تره‌) تان بکرده‌یه ، لەپال ئەو بیچاره‌یه‌ى واله‌تاو ئازاردا به‌خۆدا پیچده‌خواته‌وه ،به‌رازه‌که‌ى برایتان ده‌بینی . ئەگەر پوژی دواتریش ته‌ماشای وینەى زیندوو‌بوونه‌وه‌ى مردوو‌ه‌کانتان بکرده‌یه ، چاوتان به‌و پیاوه‌ قه‌له‌وه‌ ده‌که‌وت وا دوینی له‌سه‌ر میزه‌که‌ له‌ ته‌نیشتانه‌وه‌ نانی ده‌خوارد ."

وه‌کوو ئەوه‌ى که ترسی شه‌یتانی له‌دندا بى‌ قسه‌ى کرد و وتی : " هه‌ندیکیان زۆر بیتمیان کردبوو ، ته‌نیا بۆ ئەوه‌ى وینەیان بکیشین حازر‌بوون وه‌کوو خزمه‌تکارێک که په‌رداخێک وسیکی پر بکات یان وه‌کوو ژنیکی قه‌حبه‌، یان وه‌کوو ببه‌زه‌یه‌که‌ که‌وا قه‌حبه‌یه‌که‌ به‌ردباران بکات یاخود وه‌کوو پیاو کوژیکی خوینخوار وینەى بکیشریت "

به‌نا به‌ دلایه‌که‌وه‌ گوتم : " وه‌کوو ئەوه‌ وایه‌ که‌ چاومان به‌ وینەى شا ئیسماعیل بکه‌وى له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ى که‌وا به‌ده‌ستی وینە‌کیشه‌ ئیرانییه‌کانه‌وه‌ دروستکراى ، یا خود وه‌کوو ئەوه‌ وایه‌که‌ له‌ وینەى خه‌سره‌وشیریندا چاومان به‌ وینەى ته‌یمور بکه‌ویت و ئاسووده‌ بین . "

له‌ناو ماله‌وه‌ ده‌نگی جیره‌ جیره‌ ده‌هات یان نا ؟ ...

له‌ دواییدا زاواکه‌م وتی : " ئەلێى ئەم وینە فه‌ره‌نسییانه‌یان بۆ ترساندنێ ئیمه‌ دروستکردوه‌ . به‌ ته‌نیا به‌ ده‌وله‌مەندی و هیزه‌وه‌ ئیمه ناترسیین ، به‌لکوو له‌ لایه‌کیتریشه‌وه‌ ده‌یان‌ه‌وى ئەوه‌مان پى‌سه‌لمینن .

که‌مانه‌وه‌ له‌م دونیایه‌دا وه‌کوو شتیکی تایبه‌ت و پازداره‌ . ده‌یان‌ه‌وى وه‌ها نیشانبه‌دن که‌ چاوه‌کانی ئەو پوخساره‌ بى‌هاوتایانه‌ و وه‌ستا‌کانیان و هه‌ر جوولانه‌وه‌یه‌کیان سیبه‌رى بوونه‌وه‌ریکی نه‌ینی دارن و به‌م شیوه‌یه‌ش ئیمه‌ بترسیین . جاریکیان له‌ گوێی به‌حری کۆمۆدا باسی ئەوه‌یان بۆ ده‌کردم که‌ چون سه‌ر شتیکی خاوه‌ن مه‌راق له‌ گه‌نجینه‌ى کابرایه‌کی ده‌وله‌مه‌ندا ، وینەیه‌که‌ ده‌دزی، ئەو تابلویه‌ وینەى پوخساری پاشاکان و کاردنیا‌له‌کان و سه‌رباز و شاعیره‌کان وه‌موو پیاو ماقوولانی فه‌ره‌نسه‌ى تیدا‌بووه‌ . هه‌لبه‌ت ئەمه‌ له‌ کاتی‌که‌دا بوو که‌ من خۆم داوام لیکرد بوو که‌ تۆزیک بگه‌ریم و کابرای خاوه‌ن مألێش له‌به‌ر میوانداری پێگای پێدا بووم . ئەم وینانه‌ که‌ زۆریه‌یان له‌ راستی ده‌چوون و زه‌ق زه‌ق ته‌ماشای نیو چاوانمیان ده‌کرد . به‌ قسه‌، هه‌موو پیاو ماقوولانی وه‌نیز بوون . به‌لام ته‌نیا جیگایه‌کی زۆرتر له‌ دونیادا ده‌گرنه‌وه‌و هیچیان ماقوول نین . شتیکیان له‌ وینەیه‌دا کیشا بوو که‌واى لیده‌کردن بى‌هاوتابن ، ته‌نانه‌ت منیش له‌ به‌رامبه‌ر ئەوانه‌دا خۆم پرله‌ که‌موکووپى ده‌بینی و ئەگەر هۆى هه‌بوونی خۆشم له‌م دونیایه‌دا بکیشمه‌وه‌ ئەوا باشتر لێی تیده‌گه‌م "

دیاره‌ له‌وه‌ى وا تیبگات که‌ شیوه‌کاری له‌ دونیای ئیسلامدا به‌ ده‌ستی وه‌ستا هه‌راتیه‌کانه‌وه‌ به‌ هیز بووه‌وه‌مه‌رۆش به‌ زیاد بوونی مه‌راق و داخوازی وینە که‌سییه‌کان له‌ ناو ده‌چى ، ترساوه .

له‌ به‌رده‌وامدا گوتی : " ده‌مه‌ویست وه‌ها دیار بکه‌م که‌له‌ هه‌موو که‌س جیاوازترم و نمونه‌م نیه‌ " . به‌م شیوه‌یه‌ش وه‌کوو ئەوه‌ى که‌وا شه‌یتان هه‌موومان به‌ره‌ و تاوان ده‌بات ، ئەویش تیگه‌یشتوووه‌ که‌وا به‌ هیزه‌وه‌ به‌ره‌ و ئەوى‌ده‌چیت .

گوتی : " نازانم چۆن بوو ، ئەمە وەکوو داواکارییهکی تاوانبارانه بوو ، وەکوو ئەوەی کەوا خۆت لە بەرامبەر خودادا بەگەرە بزانی و خۆت پی‌گرتی بێ و خۆت بە مەركەزی هەموو دونیا بزانی ، شتیکی ئاوه‌ها بوو . لە دوایدا ئەمە گەیشته عەقلم کە ئەو شتە و وەکوو یاریچەیهک کەوتووته دەستی شیوه‌کاره فەره‌نسییه‌کان، ئەگەر بکەوێته دەستی پادشاکه‌مان ده‌یخاته خزمه‌تی دینه‌که‌ما "

هەرلەم کاتەدا بیری دروستکردنی کتیبیک کە وینە ی پاشاکه‌مان و ئەو شتانه‌ی تێدابی کە نوینەرایه‌تییان دەکات دەکەوێته‌میشکی وه . هەر بۆیه کاتی گەر‌اوه‌ته‌وه ئەم پیشنیاره‌ی بۆ پادشاکردووه و گوتوویهتی ، ئەگەر بە پێی نهریتی پۆژ ئاواييەکان ئەم کتیبه ئاماده بکریت زۆر باش دەبیت ، پادشاش هەرله سەر‌ه‌تاوه رەتی نەکردۆته‌وه و گوتوویهتی : " شتی بنه‌مایی داستانە‌که‌یه‌تی ، وینەیه‌کی جوان بە ناسکییه‌وه داستانیک ته‌واو دەکات . کاتی بیر لە پەسمیک دەکەمه‌وه کە داستانە‌که‌ی ته‌واو ناکات وەکوو بۆتیک دینە بەر چاوم . لەبەر ئەوەی پڕوا بە وینەیه‌کی بێ داستانیش ناکه‌ین ئەو کاته پڕوا بەو پەسمه و بەو شتانه‌ده‌که‌ین کە داستانیان هه‌بیت. ئەمەش وەکوو بۆتیه‌ره‌ستییه‌که‌ی مەکه بووه بەر له‌وه‌ی پیغه‌مبەر بۆته‌کان بشکینی . بۆ نموونه ئەگەر ئەو میخه‌که ، یان ئەو بەدبەختی بالاکورته به‌شیکی داستانیک نەبن چۆن ده‌توانین وینەیان بکیشین ؟ جوانی گۆله میخه‌که‌که بێ‌هاوتاییه‌که‌ی نیشان ئەدات ، بەلام ئایا له دوایدا له کاتی کەله‌که‌کردن و داپشتندا ده‌یخه‌نه ناو مەركەزی شته‌کانه‌وه ؟ "

زاواکه‌مان گوتی : " دەترسم ! بۆ ساتیک بیرم له خوم کردووه کە له جیگای پادشادام و له بەر ئەوه‌ش تووشی‌هه‌لچوون و په‌شوکان بووم . "

بەمجۆره‌ش زانیم زاواکه‌مان له‌وه‌ ده‌ترسیت کە شتیک زیاتر له نیه‌تی خودا له‌ناوه‌ندی لاپه‌ره‌کاندا جیگیر بکات .

پادشا گوتوویهتی : " له دوایدا ئەو وینەیه‌ی وا کورته بالاکه‌ت خستۆته نیوه راستی هه‌لیواسه ! "

وەکوو ئەوەی وایرم دەکرده‌وه ، بە راستی زاواکه‌م ترسا بوو .

پاشاله بەرده‌وامیدا گوتوویهتی : " بەلام پەسمه‌که هه‌لنه‌واسیت ، چونکه بته‌وی و نه‌ته‌وی کاتیک هه‌لتواسی پیویسته بیپه‌ره‌ستی . ئەگەر وەکوو گاوه‌کان پڕوام بە خودایی چه‌زه‌تی عیسا بکردایه وه و هه‌ها بیرم بکردایه‌ته‌وه کە خودا له شیوه‌ی مروڤیکدا دیار ده‌بیت ئەوسا ئەمتوانی کە هه‌لواستنی وینەکه په‌سه‌ند بکەم . ئەگەر وینەیه‌ک هه‌لواسم له دوایدا به‌بی ئەوه‌ی کە هه‌ستی پیبکه‌م به‌ناچاری ده‌په‌ره‌ستم ، خۆ تێده‌گه‌ن ؟ "

زاواکه‌شمان گوتوویهتی : " باش تێده‌گه‌م " . له بەر ئەوەی کە منیش له‌وه‌ تێده‌گه‌یشتم ، زۆر له‌و شته‌ ده‌ترسام کە هه‌ردووکه‌مان بیرمان لێده‌کرده‌وه . زاواکه‌مان به‌ بزیه‌که‌وه وەکوو شه‌یتان چپاندی به‌ گۆیمه‌وه و گوتی : " بەلام ئەمەشی ده‌ویست ! "

له دوایدا پادشا گوتوویهتی : " بەلام ده‌مه‌وی به‌پێی نهریتی پۆژ ئاواييەکان وینەیه‌کم بکیشریت و پیویسته ئەوه‌ش له لاپه‌ره‌کانی کتیبیکدا بشاردریته‌وه ، ده‌بی تووش بلێیت کە ئەو کتیبه چی بیت . "

زاواکه‌مان گوتی : " بۆ ساتیک سه‌رم سوورما و که‌وتمه ناو تاریکاییه‌وه . "

له دوايشدا وەکوو پیکه‌نینه شه‌یتانیه‌که‌ی پیشووی خۆی بزیه‌کی‌تری لێدا . منیش بۆ ساتیک وا هه‌ستمکرد کە زاواکه‌مان ده‌گۆری و ده‌بی به

که سیکیتر.

گوتی : " حه زهتی پاشاکه مان فەرمووی پیویسته به زووترین کات کتیبه که دەست پێبکدریێت . له دڵخوێیدا سەرم گێژ دەچووکه پادشا گوتی : له دواییدا ئەو کتیبە وەکوو هەدیە دەبەیتە لای دۆچەکهی وەنیز و پێدەدە. " پیویست بوو که له سەر کتیبەش میژووی کۆچی لیبدری بۆ ئەوێ که نیشانهی شکۆداربوونی پادشای ئیسلام بیێت . بەلام بۆ ئەوێ که وەنیزییهکان و نەزان که ئیمە نامادە ی پەیمان بەستنین و لەناو وێنه کیشخانه که دا ئاگری به خیلێردنه وه گورتر نه بی ، داوای کرد که کتیبه که به نهینییه وه دروستبکریێت ، بویه منیش به دزیوه خەریکی دروستکردنی وێنهکان بووم ."

((من زاواتانم)) (21)

بەم شیوهیه بهیانی پوژی هەینی باسی ئەوهم بۆ کرد که ئەو کتیبە ی وا پەسمی پادشای تێدەخەین ، چون کتیبیکه و چی لیدیێت . خالی دەست پیکردنه کهیشم ئەو بوو که چون بۆ پاشام گێراوه ته وه و چون بۆ دروستکردنی کتیبه که پادشام فریوداوه . مه بهسته کهشم ئەو بوو ئەو

داستانانە ی که دەبی له پال وێنهکاندا بنووسری و منیش نه متوانیوه تا ئیستا هیچیان بنووسم ، بدهم به رهشه بۆ ئەوێ که بیانووسی .
 وتم : " زۆر بهی وێنهکانم کیشاوه ته وه ، وێنه ی دوایش به رهو ته واو بوون ده چیت . له کتیبه که مەدا وێنه ی مەرگ کیشراوه ، بۆ ئەوێ که پادشا جیگایه کی پرله ئاسووده یی نیشانی خەلک بدات وێنه ی داریکم تیخستوه که به شیوه کاره ژیره کهم (له ق له ق) م گوتبوو بیکیشی ، شیوه ی شهیتانیشی تێدایه ، وێنه ی ئەو ئاسوویه کی تێدایه که به ره و جیگایه کی دوورمان ده بات ، هه موو کاتیك وێنه ی سه گیکی فیلباز و فره زانی تێدایه ، پاره ی تێدایه "

به ره شه م گوت : " ئەمانەم دا بوو به شیوه کارانی وێنه کیشخانه که بیانکیشتن ، برۆا بکه ئەو هنده جوان کیشاویانه که ئەگەر ته ماشایان بکه ی یه کسه ر ده زانی که ده بی نووسراوه کانیان چی بی ، شیعر و وێنه ، رهنگ و وشه هه موو برای یه کن ، خو خو ت باش ده زانی . " ماوه یه ک بیرم له وه کرده وه که پیی بلیم ئەگەر کچه که مت پێدەم له م ماله دا له گه لماندا ده مینییته وه یان نا ؟ له دوایشدا به خو م گوت ته ماشای ئەو مه که که ئیستا گوێراه لیت ده کا و فریوی پوخساره مندالانه که شی مه خو ، ئەمه ده یه وی شه کوره هه لگری و هه را بکات .

له نوێژی هەینی گه راینه وه و گوتم خالی به یه ککه یشتنه وه ی هه موو وه ستا وەنیزییهکان له سیبه ری وێنه کانیاندا یه .

وتم : " پیویسته وەکوو ئەو وه ستا پوژ ئاویایانه که وێنه کانیان ده کیشین ، ئیمه ش بتوانین ئەو شته ی له ناو کۆلانی کدا زیاتر ده بینری بیکیشتین و فییری ئەوه ش بین که سیبه ره که ی تێدا جی بکه ینه وه . " ره شه

پرسیاری کرد و گوتی : "چۆن دوتوانری سینه بکیشری؟" جارجار چاوم به ناآرامی و بی‌سیبهرییه که له پوخساری ئەم خوشکه‌زاگه‌دا ده‌کوت که گوئی لێرا ده‌گرت . یاری بهو جامۆلکه مه‌غولییه ده‌کرد که وا خۆی هینا بووی ، جارجاریش ده‌ستی له ئاسنی ئۆجاخه‌که ده‌دا و ئاگردانه‌که‌ی تیکه‌ده‌دا ، جارجاریش وها خه‌یاڵم ده‌کرد که ده‌یه‌وێت ئاسنه‌که هه‌لگریت و له ته‌وقی سه‌رمی بدات .

وتم : " له بهر ئه‌وه‌ی که ده‌مه‌وی له ژیر نیگاکانی خودادا خۆم بدزمه‌وه ، به ئاره‌زوی خۆمه‌وه ده‌مه‌وی خه‌یانه‌ت به نه‌ریتی پیشینه‌ی وینه‌کیشان و وه‌ستا هه‌راتیان بکه‌م و پادشاکه‌شم بۆ ئەمه هه‌لخه‌له‌تاندوه ." جار جاردا ده‌نیشت و بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ به بیئه‌وه‌ی که چاو بپرتینی ته‌ماشای نیو چاوانمی ده‌کرد ، وامده‌زانی که له دلێ خۆیدا ده‌لی کچه‌که‌شت لیده‌ستینم و ده‌بم به کۆیله‌شت . وه‌کوو چۆن له‌مندا لیدا جارجار وامده‌کرد ، ده‌ستیم گرت و بردمه ناو باخچه‌که و وه‌کوو باوکیک باسی لۆژیکی توانه‌وه‌ی به‌فر و هه‌بوونی دار و په‌له‌کانی و تیشکی هه‌تاو و بچووک دیار بوونی ماله‌که‌م له‌ده‌ره‌و بۆ کرد ، به‌لام ئه‌و کاره‌ی که ده‌مکرد زۆر هه‌له‌ بوو ! هه‌ر ئەم ماوه کورته ئه‌وه‌ی پینیشاندام که ئه‌وجۆره په‌یوه‌ندی باوکی و کورپیه‌ی که له نیوانماندا هه‌بوو نه‌ماوه له‌ناو چووه . ویستی زانخوازی کاتی منداڵی نه‌ماوو ، له باتی ئه‌وه‌دا وه‌کوو ئه‌وه‌ی که سه‌بری هه‌بی و گوئی بۆ ناماقولی بگری و فلته‌فلتی خه‌فاویک بیسی که دلێ به کچه‌که‌یه‌وه بی ، ئاوه‌ها گوئی بۆ من راده‌گرت . دوانزه سال گه‌ران به‌م ولات و ئه‌و ولات و قورسای شاره‌کان، رۆحی خوشکه‌زاکه‌می وشک کردبوو، بۆیه له منیش ماندوو بووبوو، به‌زه‌ییم پیداهاته‌وه ، پیموایه ئەمه ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه نیه که

دوانزه سال به‌رله ئیستا کچه‌که‌م پینه‌دابوو ، به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که من هه‌میشه ده‌مه‌وێت له نه‌ریتی وه‌ستا ئه‌فسانه‌ییه‌کان و وینه‌کیشه موسولمانه‌کان ده‌رچم و خه‌یاڵم وایه که شتی تازه بخولقینم . ده‌زانم کین و نه‌فره‌تی زۆری لیم هه‌یه . وه‌هاش بیر ده‌که‌مه‌وه که مردنه‌که‌م له داها توودا به ده‌ستی ئه‌وه‌وه ده‌بی . به‌لام لێینه‌ده‌ترسام و به پیچه‌وانه‌وه من ئه‌وم ده‌ترسان ، ترسانده‌که‌ش ئه‌وه بوو که داوام لیکرد نووسراوه‌که‌م بۆ بنووسی . ره‌شه بۆ ئەم کاره زۆر له‌بار و گونجاو بوو . وتم : " پیوسته‌ مروۆ وه‌کوو واتا خۆی بخاته ناوه‌ندی وینه‌کانه‌وه . یه‌کیک له وینه‌کیشه‌کانم شیوه‌ی مه‌رگی زۆر جوان کیشاوه ، چه‌ز ده‌که‌ی سه‌یری بکه‌ی ؟ " به‌مجۆره‌ش ئه‌و وینانه‌م پینیشاندا که شیوه‌کاره‌کانم له ماوه‌ی ساڵیکدا به‌دزیوه کیشابوونیان . سه‌ره‌تا شه‌رمی ده‌کرد ته‌نانه‌ت تۆزیکیش ده‌ترسا ، کاتی که بینی مه‌رگه‌که به ئیلهام وه‌ر گرتن له‌دوو داستانی شانامه‌کیشراوه که یه‌کیکیان سه‌ربرانی سیاوه‌ش به ده‌ستی ئه‌فراسیابه‌وه وئه‌ویتریش کورزانی کورپه‌که‌ی رۆسته‌م به ده‌ستی رۆسته‌م به نه‌زانینه‌وه‌یه ، ئه‌و سا کرایه‌وه و کهوته ناو باسه‌که‌وه . ئەم وینه‌یه به‌و په‌نگه ماقوولانه خه‌ماوییه‌ی وا له وینه‌ی جه‌نازه‌که‌ی سولتان سوله‌یماندا به کار براوه په‌نگراوه و دارشته‌نه‌که‌ی به پیی چه‌مکی رۆژئاواوییه‌کان و به قه‌له‌می خودی خۆشم هه‌ندیک سیبه‌رکاری تیدایه . ئاماژه‌یه‌کم کرد به خه‌تی ئاسۆو تیکه‌لبوونی هه‌وره‌کان و قوولاییه شه‌یتانیه‌که‌ی . ئه‌وه‌شم وه‌بیر هینایه‌وه که وا له بهر ئه‌وه‌ی تاییه‌تن و به پیی نه‌ریتی رۆژئاواوییه‌کان کیشراون هه‌ر یه‌که و که‌سایه‌تی تاییه‌ت به خۆیان هه‌یه .

وتم : " ده‌یانه‌وی ئه‌وه‌نده بی‌هاوتابی که مروۆ له مه‌رگ نه‌ترسی به‌لکوو

له ویستی جیا بوونهوه و جیاواز بوونهوه بترسی ، تهماشای ئەم وینیهیه بکهو داستانهکهی بنووسه ، مهرگ قسه دهکات ! ئەوه قهڵم و ئەوهش دهوات و کاغەز ، نووسراوهکانت دەدم بە خوښنووسهکان بۆ ئەوهی بینووسنهوه . "

ماوهیهک بێدەنگ بوو له دواییدا پرسبیری ئەوهی کرد که کی ئەم وینیهیهی کیشاوه ؟ وتم : " پهپووله ، له ههمووان لیهاوتوو تره ، وهستا عوسمان سالانیکی درێژ عاشق و حهیرانی بوو بوو . "

رهشه گوتی : " وینیهیهکی هاوشیوهی ئەم سهگهه له قاوهخانهکهدا له پشتی بالۆره بێژهکهوه بینویه ، ههلبهت ئەو تۆزیک گهورهتر بوو . "

زۆریهیهی ئەو شیوهکارانهی من که به پۆحهوه گریدراوی وهستا عوسمانن ، خوښیان بپروا ناکه که وینیهی لهم جوهریان کیشابی . ناتوانم بیر لهوه بکهمهوه که چۆن به بۆنهیه پارهوه وینیهیان بۆ کیشاوم و له قاوهخانهکهشدا ناماقولانه قهرهقهرۆ ئاژاوهیان کردووه . به زهختی من پادشاکهمان ماوهیهک وینیهکانی خۆی بهدهستی وینیهکیشیکه گهنجی وهنیزیوه دهکیشا ، من ئەو وینیه کیشهم به زۆری خۆم هینا بووه ئییره . دواتر که وهستا عوسمان وینیه کیشانی بۆیاخی چهور و ئاوینیهکهی ئەو کورپی پهسهند کرد ، ئیدی به دهستی ئەو ههموو شتیکی دروستدهکرد . پادشا وهستا عوسمانی ناچار کرد که به لاسایی کردنهوهی ئەم وهستا وهنیزییه وینیهیهک بکیشیتهوه ، وهستا عوسمانیش لهسهه ئەوه منی به تاوانبار دهزانی . ههلبهت ههقی پێدهدم .

لهو پۆژهدا دهرهوهی دوايين وینیهکه ههموو وینیهکانیترم پیشاندا و هاندا بۆ ئەوهی داستانی وینیهکان بنووسیت ، باسی خهیالی وینیهکیشانم

بۆ کرد ، ههروهها ئەو پارهیەشم بۆ ژمارد کهبه وینیه کیشانم دابوو وتهماحم خسته بهر دهمی . چهنده باسی ئەوهمان کرد که ئەگهه دهست به کیشانی وینیه له لایهکهوه بکهین تووشی تاوان دهبین و گوناوار دهبین یان نا ، ئەوهندهش باسی تهماحکاری و زۆرخوازی زهریف ئەفهندیمان کرد و گوتمان لهوانیه ههه لهبهه ئەوه کوژرا بی . له دواییدا رهشه گهرايهوه بۆ مانی خۆی .

ئیدی گومانم لهوه نهبوو که دووسبهی دهگهپیتهوه و وهکوو خۆی دهیگوت گوی له داستانی وینیهکانم دهگریتهوه . لهبهه دهرگاکهوه گویم له ونبوونی دهنگی پیی گرت . له ناودلی ئەو شهوه ساردهدا شتییک ههبوو ، ئەوهی بۆمن دهردهخست که بکوژه بیخهوه و پهشوکاوهکهه له خۆم و کتیبهشم به هیژتره . له دواي ئەوه دهرگاکهه به باشی داخست و وهکوو ههمووشهویک گۆزهکهه دانایه جیگاکی خۆی ، ئەو گۆزهیهه له باتی گولداندا به کارم دههینا وه له دواییدا ئاگردانهکهه گهشکرد ، بهه لهوهی بخهوم سهیرم کرد که شهکوره له نیو تاریکییدا که بهماکسییهکی سپیوه خۆی وهکوو تارمایی نیشاندا وهاته بهرامبهرم .

پرسیارم لیکرد و گوتم : " دهتهوی له گهه ئەم پیاوهدا بیی به هاوسهه ؟ "

وتی : " نا ، نا باوکه گیان ، من له زووهوه لهو بپیارهه خۆم پهشیمان بوومهتهوه ، لهوهش زیاتر من هاوسههه ههیه . "

وتم " ئەگهه دهتهوی ، ریگات پێدهدم . "

- : " نا ، نامهوی . "

- : " بۆ ؟ "

- : " چوونکه ئیوه ناتانەوی و ئەوەش کەوا ئیوه نەتانەوی منیش بەدلم نیە."

بۆ ساتیک لە ناو چاویدا چاوم بە پۆشنایی سلکەکان کەوت کە بریقەیان دەداوە . چاوەکانی تەر بوو بوون ، ئەوەش لە بەر بێ ئومیدی نەبوو ، بەلکوو لەبەر کین و نەفرەت بوو . بەلام هیچ جۆرە شکان و توورپەییەک لە دەنگیدا دیار نەبوو ، وەکوو ئەوەی نەینییەکی پێبلیم گۆتم :

" رەشە زۆر حەزت لێدەکا "

- : " دەزانم "

- : " لەبەر عەشقی وینە گوێی بۆ ئەو شتانه رانەدەگرت وا ئەمڕۆ باسەدەکرد ، بەلکوو لەبەر عەشقی تۆ بوو . "

- : " گرنگ ئەوەیە کە کتیبەتەتان تەواو دەکات . "

- : " پۆژیک شوووەکەت دەگەریتەوه . "

- : " نازانم لەبەر چی بوو ، لەوانەیه لەبەر بێدەنگییەکەشم بوو بێت ، کە ئەمڕۆ تێگەیشتم ئیدی مێردەکم هیچ کات ناگەریتەوه ، دەبێ ئەو شتە و لە خەیاڵدا بینبوویتم راست بوو بێت ، کوشتوووانە و زۆر لە مێژەوه بوو بە خۆراکی گورگ و پەلەوهرەکان . "

ئەم قسەیهی دوایی وەکوو ئەوەی بەخەبەریی بە چپەوه پێی گۆتم و لە گۆتە کانیشیدا توورپەییەکی سەیر شاراوه بوو .

- : " سویند بخۆ کە ئەگەر منیان کوشت تۆ ئەم کتیبە تەواو دەکە . "

- : " سویند دەخۆم ، بەلام کێ ئەمە دەکات . "

- : " رەشە ! تۆ دەتوانی ئەمە ی پێبکە . "

- : " خۆ خەریکە پێک دێن باوکە گیان . ئیدی پێویستیتان بە من نیە . "

"

- : " راستە ، بەلام لەبەر تۆ لەگەڵ مندا پراھاتوو ، ئەگەر من بکوژن دەترسی و لەوانەیه پەشیمان ببیتەوه . "

کچە ژیرەکم بە پێکەنینەوه وتی : " ئەو کاتەش ئەو لەگەڵ مندا زەماوەند ناکات . "

من ئەو پێکەنینەم لە کوێوه دەرخواست ، خۆ کاتی لەگەڵ ئەودا قسەم دەکرد زیاتر لە بریقە ی چاوانی شتیکیترم نەدەبینی . لە نیوه راستی ژووورەکا دا پرووبە پرووی یەک بووبووینەوه و لە سەر پێ پراوەستا بوو . خۆم پێرانیگرا و وتم : " هەواڵ دەنێرن بۆ یەک ؟ ئیشارەت لەیەک دەدەن یان نا ؟ "

وتی : " هەیرو!بابە گیان چۆن بیر لە شتی وەها دەکەنەوه ؟ "

بێدەنگییەکی درێژ و نازاردەر دروستبوو ، لە جیگایەکی زۆر دوورەوه سەگیک دەیواراند . تۆژیک سەر سام بووم . هەلچووم و پەشۆکام . ئیدی ژووورەکا ئەوەندە تاریک بوو کە یەکمان نەدەبینی ، تەنیا هەستمان دەکرد کە لەبەرامبەر یەکدا . لە دواییدا ، لە ناکاو بە هەموو هیزیکمانەوه باوەشمان کرد بە یەکا . دەستی بە گریان کرد و وتی : " بیرى دایکم کردۆتەوه " . ماچی پرچەکانیم کرد ، بۆنی قژەکانی دایکی لێوه دەهات ، دەستم پێدا هینان ، بردمە جیگاکە ی و لەلای منداڵەکانیدا هەلامژاند . کە بیرم لەو دوو پۆژە ی رابردوو دەکردەوه ، هیچ کومانیکم لەوه نەدەما کەوا لەگەڵ رەشەدا هەواڵ دەنێرن بۆ یەک .

((ناوی من ره شهیه)) (22)

شهو که گه پرامه وه به زوویی خۆم له ژنه خاوهن ماله کهم پرگار کرد کهوا خۆی خستبووه جیبی دایکم . پویشتمه ژوره وه و بیرم له شه کووره کرده وه . گویم له جیره جیری ده رگاکه بوو ، به قهده دریا ریبه که به لامه وه خوش بوو، هر له ویوه بوتانی ده گپرمه وه . هیچ گومانیک له وه نه بوو که دوروبه ری گرتووم و هه موو کات ته ماشام ده کات و وه کوو میردی ناینده ی خۆی مه زنده م ده کا . هر له بهر نه وه ش وا هه ستمده کرد که منیش نه و ده بینم . ئیستا کانه له و قسه یه ی (ابن العربی) باش تیده گم که ده لی " عه شق نه بینراوه کان ده بینم و هه موو کاتیش له پال خۆدا هه ست به ناپه یداکان ده کات " له ده نگه کانی ناو مال و جیره جیری ته خته کانه وه نه وه م بوو ده رده که وی که شه کوره هه موو کات سه یری من ده کات . دلنیام له وه ی که ماوه یه که له گه ل منداله کانیدا له ژوری ته نیشته هه یوانه که دا بوو، چونکه دهنگی ناژاوه کردنی منداله کانم ده بیست . له وانه یه له ترسی ئیشاره ته ترسی نه ره کانی دایکیان بووبی که دهنگیان کز ده کرده وه . جار جاریش وه کوو نه وه ی که شتیکی نااسایی هه بی و بیانه وی سه ره نجی یه کی که له سه ر نویر ژابکیشن، ده یانچپانده گوئی یه که وه و له دوایشدا ، هر هر ... ده که نین . گویم له هه مووی نه مانه ده بوو . جاریکیش که باپیریان باسی پویشنا یی سیبه ری ناو وینه کانی بوو من ده کرد هر دو منداله که ی ، یانی شه وکه ت و ئورهان هاتنه ناوه وه، سینه یه که ی ده ستیان هینا یه به ردمم . به وردی چنرا بوو . قاوه یان پیدام . له وانه یه ، ده بوو نه م کاره خه یریبه

بیکردایه به لام دایکیان به دهستی نه نقه ست ویستبووی نه مان بیه نین . به بروی من نه مه بوو منداله کان باوکی ناینده یان بینن و دایکیان هه لی وای بوو ره خساندبوون ، چونکه له وانه یه بیه ویته له سه ر من قسه یان له گه لدا بکات . ته ماشای شه وکه تم کرد و وتم : " چاویکی جوانت هه یه " . به لام یه که سه ر هه ستم به به خیلی بردنه وه ی برا بچوو که که ی کرد و وتم : " چاوی توش جوانه " . له نا کاو گو له میخه کیکم له گیرفان ده ره ینا و خسته م ناو سینه یه که وه و گو نای هه ردووکیانم ماچکرد . ماوه یه کی پیچوو ، له ناو ماله وه دهنگی پیکه نین و جیره جیری ته خته کانم بیست . جاری واش هه بوو که سه یری ده رودیواری ماله کهم ده کردو سه رنجم ده دایه سه ر جیگا شه قبردوووه کان و گریی داره کان و له خۆمه وه خه یالم ده کرد و ده مگوت داخۆ ئیستا شه کوره له کامیانه وه ته ماشام ده کات یاخود گویم لی ده گریته ؟ ده بیته چون دانیشتیته ؟ له خه یالی خۆمدا شتیکم بوو ده دوزیبه وه و سه رنجم ده دایه سه ر نه و درزه یان نه و گوپکه داره ی وا خه یالم ده کرد . جار جاریش نه گه ری توپه بوونی زاواشم ده دایه بهر چاو ، به لام دیسان وه کوو نه وه ی که له قسه کانی سه رم سوورمابی له ناو ژوره که دا ده ستم به هاتوچو ده کرد و ته ماشای درزه کانم ده کرد . کاتی له و درزانه دا چاوم به چاوی شه کوره دا هه لنه ده تۆقی هه ستم به دلنیایی نه ده کرد و خۆم وه کوو که سایه تی یه کی بیئارام ده بینم که نازانیت چی بکات جاری واش هه بوو که وامده زانی شه کوره سه یرم ده کات و بروام به وه ده هینا که له ژیر نیگا کانی نه ودام و هیزم لیوهرده گرت وه کوو که سی که بیه ویته له وه ی که وا دیاره خۆی قوولتر و به هیتر نیشان بدات ، به به زمه وه جو له جو لم ده کرد و نه ملا و لام ده کرد . له دوایشدا وها بیرم ده کرده وه : ئیستا کانه شه کوره و

مندالکانی من و باوکه ونبووهکهیان و میرده نقوومبووهکهی که هیچ کات ناگه پرتوهه پیکهوه ههلهدهسهنگینن ولهگهل یهکدا بهراوردمان دهکن . لهلایهکی تریشهوه نهقلم لهلای قسهکانی زاواکهه دهمایهوه که باسی نهوهی دهکرد وا وینه کیشه وهنیزییهکان چۆن وینه دروستدهکهن. تهنیا لهبهر نهوهی شهکوره نهمانه له باوکی وه بیستبوو، دهویست نهمانه لهیهک بچوینم کهوا ههنیدیکیان ناوی خویمان به چلهگرتن له ژوررهکاندا بهدهست هیئاوه و به پیچهوانه میرده ونبووهکه کهناوی خوئی به نووکی شمشیرهکهی و ژمارهه نهو سهرانه بهدهست هیئاوو کهوا پهراوندونی و به کتیپانهی وا نووسیویانه و نهو وینانهی وا کیشاویانه ناودار بوون. به گویرهی قسهکانی زاواکهمان نهو وینانه و نهو ناودارانه به ئیلهام وهرگرتن له گوشه تاریکهکانی دنیا کیشراون (کهوا بهچاو دهبینرین). منیش بو نهوهی نهوانه لهپیش چاوی خویم زیندوو بکهمهوه ههل و تهقلای زورم ددا ، له دوایدا که نهدهتوانی خویم بچوک دهبینی و پرو بهپرووی شکست دهبوومهوه . ماوهیهک تیپهپ بوو که شهوکهتم لهبهرامبهر خویدا بینیهوه . بو ساتیک ویستم وهکوو نهریتی هۆزهکانی عهره له نهو پهپری ئاوهکهوه (ماورئ النهر) یان وهکوو هی گهلی چهرکهس بکهه کهوا کاتیک میوان دی کوپری گهورهی مال دهستی ماچ دهکات و لهکاتی پویشتنیشدا ههر بهجووره ماچی دهکات و دهستی خویم دریز کرد بو نهوهی شهوکهت ماچی بکات و بیخاته سهرسهری خوئی . ههر لهو کاتدا له جیگایهکی نزیکهوه گویم له دهنگی پیکهنینی شهکورهبوو ، داخو بهمن پیدهکهنیی ؟ توشی ههلهچوونییکی سهریرووم ، بو نهوهی لهمه نهجاتم ببیت ، ههر دووگونای شهوکهتم ماچ کرد ، کاتیک نههم کرد دهزمانی که قسهی زاواکهمان دهپرم و

ههریویه بو نهوهی وها دیاریکهه که نهمویستوو بهپیزی پیکهه ، بزیهکم بو لیدا . له لایهکیتریشهوه بوئی شهوکهتم دهکرد بو نهوهی بزانه بوئی دایکی پیویه یان نا . کاتی ههستم بهوه کرد که شهوکهت کاغهزیک خستوهته ناو دهستمهوه ، شهوکهت له زووهوه پشتی تیکرد بووم و پویشتیوو . لاپههکهه وهکوو زیزیک لهنیو دهسته مشتکراوهکهما شاردهوه ، کاتی به تهوایی دنیا بووم کهئمه نامه بچکولانهیهکی شهکورهیه ، خهریک بوو له خویشیدا دهست به پیکهنینیکی سهر بکهه ، بهلام خویم پیپراگرا ، ئایا ههر نهمه سهلمینهری نهوه نیه که شهکوره منی دهوی ؟ بو ساتیک خهیالم لهوه کردهوه که من و شهکوره پیکهوهین و وهکوو دوو سهر شیت پیکهوه خهریکین و لهگهل یهکدا جووت دهبین . نهو شته چاوهپروان نهکراوهی وا خهیالم دهکرد ، به بی هیچ پیوانیک پروام پی هیئا بوو ، لهبهر نهوهی وا ههستمدهکرد که له بهرامبهر زاواکهماندا شتهکهه راست دهبیتهوه،تهریق بوومهوه. ئایا شهکوره نهمهه بینیبوو ؟ بو نهوهی دیقهتم بلاو ببیتهوه ، ماوهیهکی دریز گویم بو قسهکانی زاواکهمان راگرت . له دوایدا کاتی زاواکهمان دهیهویست وینهی لاپههیهکیتری کتیبهکهه پیشانیدات و خوئی دریز کرد بو نهوهی بیهینی ، منیش لهو مهجالدا تهماشای کاغهزهکهه کرد ، بوئی گولی لهولای لیوه دهات . بهلام هیچی تییدا نهووسرا بوو ! لهبهر نهوهی پروام بهمه نهدهکرد لاپههکهه نهمل و نهولا پی کرد . زاواکهمان گوتی : " پهنچهره! دیدگای نهمش وهکوو نهوه وایه که تو له دهلاقیهکهوه سهری عالم بکهیت . نهو کاغهزه چییه ؟ " : " هیچ نیه زاوا نهفندی " بهلام له دوایدا زور بوئم کرد . دواي نانی نیوهپرو لهبهر نهوهی نهدهویست لهسهر کاسهی ئاو دهستی زاوا دانیشم

یارمەتیم لیوەرگرت و پۆیشتە ئاودەستی ناو حەوشەکەو و دانیشتم ، زۆر سارد بوو ، بۆ ئەوەی قوونم سەرماي نەبێ بە پەلەپەل دەرکەوتم . شەوگەت وەکوو ئەوەی پێبەری کردبێ ، بە بێدەنگییەکی فیلبازانەو هاتە بەر دەم ، کاسەي ئاو دەستەکەي باپیری پێبوو ، هیشتا هەلمی لی هەلەستا ، پۆیشتە ناو ئاو دەستەکەو کاسەکەي بەتال کرد . لە دەرەو بە گوپە خرەکانیەو چاوی بپریە نیو چاوانم .

وتی: " تۆ چاوت بە پشیلەي مردوو کەوتوو ؟ " لووتی لە هی دایکی دەچوو ، ئایا سەیرمانی دەرکد ؟ تەماشای ئەو پەنجەرەيەم کرد کە دواي سالانیکی درێژ لەویو شەکورەم بینیبوو . گوتم : " نا "

- " لە مائی یەهوودیە هەلواسراوەکەدا پشیلەيەکی مردووت پینیشان بەدەم؟ " و بێ ئەوەي چاوە پێی وەلامەکەم بیت ، پۆیشتە ناو کولانەکەو . چل و نۆ هەنگاومان هەلگرت و پۆیشتە ناو باخچەيەکی چۆل ، بۆنی گەلای تەر و گەنیو و کەفی لیوهدەهات ، تۆزیک لە پێشەو لەپشتی دار هەنجیریکی خەمبارودار بادامیکەو لە پەناگایەدا ، وەکوو ئەوەي خۆی شاریدیئەو پراوەستاوو . وەکوو کەسیکی شارەزا کە هەنگاو بە هەنگاوی ئێرە بناسیئ چوومە ناو مالهەکە . مالهەکە چۆل بوو بەلام وەکوو ئەو و ابوو کە هیشتا کەسی تیدایە ، ناووە وشک و گەرم بوو ، وتم : " ئەمە مائی کییە ؟ "

- " هی جولەکەکانە . دواي مردنی میردەکەي ، ژنەکە دەستی مندالەکانی گرت و باریان کرد بۆ گەرەکی جولەکەکان لە گۆیی ئاوی (یەمیش) ئیستاش بە پێگای ئەستەر بۆخچەچی مالهەکە دەفرۆشن . " پۆیشتە گۆشەيەکی ژوورەکە و هاتەو و وتی : " نەماو . پشیلەيەکی مردوو دەتوانی بچیت ؟ باپیرم دەلی مردووکان دەگەرین . "

- " خۆیان نا بەلکوو پۆحەکانیان دەگەرین " . کاسەکەي دەستی بە توندیەو گرت و وتی : " تۆ لە کۆیو دەزانی ؟ " - " دەزانم ، تۆ هەمیشە دیی بۆ ئێرە ؟ " - " دایکم و ئەستەر دین ، ئەلین بە شەوان تارمایی و خێوی لییە . بەلام من لیرە ناترسم ، تۆ پیاوت کوشتوو ؟ " - " بەلی "

چەند کەس ؟

وتم : " زۆر نا بەس دووانم کوشتوو . "

" بە شمشیر ؟ "

" بەلی بە شمشیر . "

" رۆحەکانیان دەگەرین ؟ "

" نازانم بەلام بەگۆیرەي کتیبەکان پێویستە بگەرین . "

- " مامە حەسەنم شمشیریکی سووری هەيە ، ئەوەي خۆی لیبدات دەپیری ، خنجەرێکی هەيە کە دەسکەکەي یاقووتینە . تۆ باوکی منت کوشتوو ؟ " بە لەقاندنی سەر ، نە نا ، نە بەلی ، هیچم پینەگوت .

- " تۆ لە کۆیو دەزانی باوکت کوژاوو ؟ "

- " دوینی دایکم پێی گوتم ، خەوی بینوو . "

ئەگەر مەجالمان هەبایە ئەو شتانەي کە وا بۆ بەرژەوئەندیەکانی خۆمان و بۆ عەشق دەمانکرد و ئەو هیزەي گپی هەست و داخوازی کە وامان لیدەکات ببین بە پیاویکی دلشکاو هەموویانمان بۆ کاری باشر بەکار دەهینا و هیزەکەشمان بۆ ئەو تەرخان دەرکد . جاریکی تر بزیارم دا کە بجم بە باوکی ئەم هەتیوانە . کاتی گەرەمەو بۆ مال ، بە جوانی گۆیم بۆ

قسهکانی زاوا پرا گرت که وا بریار بوو نووسراوهی کتیب و وینهکانی بۆته و او بکه م. با له و وینانه وه دهستی پیبکه م که زاواکه مان نیشانی دابووم بۆ نمونه له ئه سپه که وه :

1- له گه ل ئه وهی که ئه م وینه یه ره سمی مروقی تیدا نیه و دور و بهری ئه سپه که ش چۆله ، دیسان من نه ده توانی بلیم ئه مه به تهنیا وینه ی ئه سپه که . ئه سپه که له ویدا بوو ، به لام له وانه یه خاوه نه که شی له ولاتر بیت. یان وه کوو به پیی نهریتی قه زوینییه کان له ناو ده وه نیکدا بی و خهریک بی درکه وی . بته وی و نه ته وی ده توانی له زینی ئه سپه که وه ئه مه تیبگهی . چونکه نه خشی بیگانه ی پیوه یه . له وانه یه ههر له ولای ئه سپه که وه هه ندیک که سی شمشیردار پهیدا بن . دیار بوو زاوا داوای له شیوه کارانی وینه کیخخانه کرد بوو که وینه ی ئه م ئه سپه بکیشن . له وانه یه نه و وینه کیخشی وا نه و شه وه هاتی ، زانیییتی که ئه م ئه سپه به شی داستانیکه ، بویه وه ها کیشاویه تی . بۆ نمونه ده بی له شه ره کاندایا و له وینه ی عاشقاندا به هه زاران جاری ئه مه ی بینیی و کیشابییتی . له وانه یه زاوای دهستی تیوه پردابی و پیی گوتی که به پیی نهریتی پوژ ناواییه کان بیکیشه و سواره کی مه کیشه و توژیک دورتر له ئه سپه که له دواوه و وینه ی داریکی بچووک بکیشه . ئه م شیوه کارهش له گه ل زاوادا له پشتی تهخته که وه دانیشتووه و له بهر ئه وه ی پاره یه کی باشی پیدراوه و وینه یه کی جوانیش بووه ، به هزی خویه وه ئه م وینه سهیره ی کیشابی . به لام ئه م وینه کیشهش وه کوو زاواکه مان به ته واوی نهیده زانی که ئه م ئه سپه چ به شیکی کام داستانه . نه و شته ی وا له منی ده ویست نه وه بوو که له به رامبه ر ئه م وینه یه که وا نیوه ی به نهریتی پوژ ناوایی و نیوه شی به نهریتی

ئیرانییه کان کیخراوه دانیشم و داستانه کانیا بنووسمه وه . بۆ ئه وه ی شه کوره م پییدات پیویست بوو ئه مانه بنووسمه وه ، به لام له باسکراوهکانی بالوره بیژه که زیاتر هیچی ترم به میشکدا نه ده هات .

((له داهاوودا پیم ده لین پیاو کوژ)) (23)

کاتژمیهر تایه داره که م به چرکه چرکه وه دهیگوت ئیواره هاتووه ، هیشتا بانگیان نه دابوو زور زوتر له وه مؤمدانه کی سهر میزه که م داگیرساند بوو . قه له مه که م ده ژه ند به موره که بی حه سه ن پاشا و ده مه ینا به سه ر لاپه ره پولیش کراوه که دا و به په له په ل وینه ی به نگکیشیکم ده کیشا . کاتی نه و دهنگه هاته بهر گویم که وا هه موو شه ویک ده بییسم ، پاره ستام . بریارم وا بوو که شه و نه چمه ده ره وه و له ما لدا کار بکه م ، ته نانه ت ویستم که له مدیوه وه ده رگا که بزمارکوت بکه م . ئه م کتیبه ی وا به په له په ل ته واوم کرد بوو ، پاسپاردی کابرایه کی ئه رمه نی بوو . به یانی زوو هیشتا که س له خه و هه لنه سا بوو ، له ده رگا که ی دا ، له گه ل ئه وه ی زمانی گه ی تیدا یه ، دیسان وه رگیران ده کات و ربه یی گه شتیاره کان ده کات . که گه شتیاره فهره نسو و وه نیزییه کان داوای شتیکی لیده که ن یه کسه ر من ده دوزیته وه . مامه له ی باش ده کات . به یانی له سه ر ئه وه ی که له وینه که دا هه موو جو ره مروقیکی ئه سه ته نبوولی بۆ بکیشم به سه د و بیست ئا که چه مامه له مان پیکه وه

کرد بوو ، هەر بۆیه ئیواره له دواى بانگدان له دانیشتنیکدا به سه رهنجیکی باشه وه وینه کانم بۆ کیشا : (شیخ الاسلام) و که بابچی و مهلا و قازی و سوپایی و جگه رفرووش و جهلاد - وینهی جهلاد له کاتی نه شکه نجه داندا ماقوولانه تره - له ته چن و نهو ژنه ی وا ده چی بۆ حه مام و به نگکیش و شتیتیشم بۆ کیشا . له بهر خاتری چه ند ئاچه یه که چه ندین کتیبی له م جوړه م دروستکردوه . نه وه نده م کیشا وه که ده توانم به بیئوه ی قه له مه که هه لگرم وینه ی قازییه که دروست بکه م و به چاو گرتووی شیوه ی له ته چنه که ده کیشم و به مجوره ش یاری بۆ خو م دروستده که م .

که بانگی ئیواره ده درى . هه موو تارماییه کان و شاعیر و خه مباره کان له گه ل جندوکه و شهیتانه کانی ناو دلایانه وه ، خو هه لده کو تن و قازانه که هه لده گرن و ده زانن که وا به لاریدا براون . ده نگه بیئارامه که ی ناو ده روونمان هاوار ده کا و ده لی : " بۆ ده ره وه ، بۆ ده ره وه ، هه رابکه و بچوو بۆ ناو که وتووی و تاریکایی و پوخله ی مروقه کانیتر " . من سالانیکی خو م بۆ ئاهون کردنه وه ی نه م جندوکه و شهیتانانه ته رخا ن نه کردوه . نه و وینانه ی که وا من ده یانکیشم و زور که سیش وه کوو شتانیکی ده رناسایی ده یانبینن ، به یارمه تی نه م جندوکه و شهیتانانه دروستم کردوون . به لام له حه وت پوژی پيشووه وه که نه و دلنزمه م کوشتووه تا کوو ئیستا ئیدی گویم لیپراناکرن و به قسه م ناکه ن . وه ها هه لکو تان و داکو تان ده که ن که ده لیم نه گه ر بچه ده ره وه توژی بگه ریم ئاهون ده بنه وه . که نه م قسه یه م کرد ، نازانم چو ن بوو که خو م له ناو کو لانه که دا دوژییه وه ، به په له په ل پویشتم . به بیئوه ی راهه ستم له کو لانه به فر گرتووه کان و ریگا قوراوییه کان و لاپاله سه هو ل گرتووه کانه وه ریگام گرته بهر . هه رچی زیاتر له شه وی تاریکدا

پریکه م و داکه وه ناو گو شه بیده نگ و تاریکه کانی شار به قورسایی خو م تا وانه کانم له دوامه وه ده مینه وه و هه رچه نده زیاتریش ده نگه ی هه نگا وه کانم له دیوار و کو لانه ته نگه کان و قوتا بخانه و مزگه وته کانه وه دیته وه گویم ، ترسه کانم سوو کتر ده بن . پیلا وه کانم له خو یه وه منی هی نایه نه م گه ره که چو له ، نه م گه ره که نه وه نده چو ل و مه ترسیداره که وا نه گه ر جندوکه کانی ش بی ن ، به ترس و له رزه وه دین . ده لین نیوه ی پیوانی نه م گه ره که له شه ردا کو ژراون و نیوه ی تریشیان له بهر ئاخو شه ری نه م گه ره که یان به جی هیشتوو ه ، به لام من بهر وا به م شتانه ناکه م . ته نیا خراپه یه که که وا نه م شه رانه هی نابی تیا نه سه ری نه م گه ره که جوانه نه وه یه که چل سال بهر له ئیستا ده رگای ته که یه کانیان داخستوو و زنجیریان لیدا وه . بو نی توترک له م هه وا سارده شدا ده هات ، له پشتی داره کانه وه گه رامه وه و وه کوو جار ان ته خته کانی په نجه ره کانم لادا و پویشتمه نا وه وه و دووباره هه لمچنیوه . بو نی دوو که ل و که پرو ی سه د ساله م هه لکی شایه ناو جه رگمه وه ، هه بو ونم لی ره نه وه نده خو شحالی کرد بووم که وام ده زانی له خو شیدا ده گه ریم . نه گه ر تا ئیستا نه مگو تیبی ده مه وی ئیستا بلیم ، له خودا زیاتر له که سی تر نا ترسم و له سزای نه م دونیایه ش هیچ نا ترسم . ته نیا ترسم نه وه یه که قورئانی که ریم بۆ نموونه له سووره ی فورقاند ده لیت له پوژی قیامت و له ودونیا دا پیاو کوژی وه کوو من په له به سزا ده دریت . له و کتیبه کو ن و ده گمه نانه ی که وتوونه ته ده ستمه وه ، کاتی ته ماشای وینه ی دو زه خ ده که م وا عه ره به کان له سه ر پیست دروستیان کردوو و توژیکیش مندالانه یه ، هه ره ها کاتی سه یری دیمه نی نه شکه نجه دانی شهیتانه کان ده که م که وا به ده سستی چینییه کان و مه غو له کانه وه کی شرا وه ، ره نگ و شیوه یان دیته بهر چاو م و

پښتانه کی دريژ دهگرمه بهر و تا نهو ژير بيريه وه پنهگرم نارام ناگرم . له نايه تي سي وسيهه می سووریه نه سرادا چیدهلی ؟ " بهبی هوی راست و بهحق نهو گیانه مهگرن کهوا خودا حرامی کردوه . " مهگرم و نالی ؟ باشه ، نهو کات : نهو دلسووکهی واناردم بؤ دوزهخ کهسیک نهبوو که گریدرای بکوژهکهی خودا بیټ . دووه میشی نهو یه که بؤ کوشتنی نهوو پهرش و بلاو کردنی کاسه ی سهری دهیان سه بهبی بههقم ههیه . نهو له بهرامبهر نهو کتیبه نهینیهدا کهوا به فرمانی پادشا دروستدهکرا زماندریژی دهکرد و قسه ی پیدهگوت ، خهریکبوو که من و زاوای نهفهندي و هستا عوسمان و وینه کیشانی تریش وهکوو زه ندیق به ناو بکات و بمانخاته بهردم پیاوه کانی مهلا نهزرپوومییه که . ناده ی بزانه ، با یه کیک به دهنگی بهرز بلای که وینه کیشیک شتی بی دینی دهکات ، نهوسا بزانه که چیدهبی ! نهو جهماعه ته نهزرپوومییه بهدوای بههانه یه کدا دهگرمین بؤ نهو ی که هیزی خویان نیشان بدن ، له کوشتنی وینه کیشان زیاتر ، وینه کیشخانه کهش له گهل خاکدا یه کسان دهکن و له ناوی ده بهن ، برواموایه که پادشاه ته نیا سهیر دهکات .

وهکوو ههر جاریک که دیم بؤ ئیره ، یه کسه ر دهوروو بهری خوم خاوین کردهوه و وهها ههستمکرد که عهبدالیکی ماقوولی خودام . ههستی باشه کاری له دهروونمدا گری گرت . توژیک گهرم بوومهوه ، بؤ نهو ی خودا له شه پی باشه کاری بمانپاریزی دوعام کرد . نازاره فیلبازه کهی دهوری قورگم دهستی پیکرد و ده رکه وتم . ههر لهو حاله ته سهیره ی پوچیدا خوم له گه رکه کی تر دا بینیه وه . نه مده زانی که له نیوان گه رکه کی ته کیه چولکراوه که و نه م گه رکه دا چی ههیه و چون بووه کهوا هاتوومه ته نیو نه م کولانه ی

کهوا له ههر دوولوه دهرهختی تیدا چنراوه ، بهلام چهندهش رییکه م دیسان بیریک له میشکمدایه که ههر چی دهکهم له کولم نابیته وه و ناتوانم بهریده م وهکوو کریمک دهروونم دهخواته وه . نهگرم به نیوه ی بلیم له وانه یه توژیک له باره که م که م بیته وه . ده تانه وی پی بلین تومه تبارکه ریکی ریسوا و دلنزم ، یان وهکوو بلین : زهریف نهفهنديیه بیچاره که ! بؤ من هیچ فه رقیک ناکات ، چونکه ههر دوو یه ک شتن و ههر دوو جاشی که ریکن . ماوه یه کی کورت بهر لهو ی که به رحمت بی ، زاوا نهفهندي تاوانبار دهکرد . نیدی بهلای منه وه باسی نهو شتانه ی نه دهکرد کهوا دهیکیشا و دهیگوت : " زاوا نهفهندي هه موو وینه کان به پی نیه ریتی گاوه کان دروستدهکات . " که ده بیینی من گویشی لیپاناگرم ، نه مجاره دهیگوت : " دوا یین وینه ههیه ، له دوا یین وینه دا به راشکاو ی کفر دهکات و جنیو به هه موو شتیک ده دات ، نه م له زه ندیقیش خراپتره و خودی کافر بؤ خویه . " له راستیدا سی ههفته بهر لهو ی که نه م دلنزمه نه م تومه تانه بلیت ، زاوا نهفهندي داوای له من کرد بوو کهوا له گوشه کانی لاپه ریه که وه ، به پی نیه ریتی روژ ناواییه کان ، به نه ندازه ی جو راو جو ر وینه ی شتی جیاوازی وهکوو پاره و مردن و نه سپ و ... بکیشم . نهو وینه انه ی کهوا من کیشا بووم جه دوه لی بؤ دروستدهکرد و دهیدا به زهریف نهفهنديیه بیچاره که بؤ نهو ی کهوا جوانیان بکات و بیانرازیته وه ، له دوا ییشدا بؤ نهو ی که که سی تر نهو جوانکاریانه نه بینی ، دهیخستنه ناو لاپه ریه تره وه . ده مه وی جاریک پرسیار له زاوا نهفهندي بکه م و بلیم نه م دوا یین وینه چیه ؟ به لام زور شت وای لیده کردم که خوم رابگرم . خو نه گهر پرسیاریشی لییکه م نهوا له سهر کوشتنی زهریف نهفهندي گومانم لیده کا و نهو گومانهش له هه موو لایه کدا

بلاو ده بیته وه . شتی دیکهش که وا بی نارام دهکات نه وه یه که نه گهر پرسیری لیبکه م ، حهق دهادت به زهریف نه فهدندی . جار جاریش به خوم ده لیم وه کوو گومانیک که وا زهریف نه فهدندی وه فیر بووم پیینالیم و به لکوو وه کوو ترسیکی خوم پرسیری لیده که م . به لام نه مهش له ترس و نازاره کانم که م ناکاته وه . به لام خو نه گهر به بی نه وهی ناگات لیبی دژایه تی دین بکهی ، گونا و تاوانیکی زوری نیه . به لام من نیستا ناگام له هه موو شتی که .

نه و پیانه م که وا هه موو کاتیک له میشم ژیرتر بوون ، منیان برد بو کولانه که ی مالی زاوا نه فهدندی و خوم خسته ناو کولانیکی تاریکه وه و ماوه یه کی زور ته ماشای ماله که م کرد . مالیکی دوو قاتی سهیر له نیوان داره کانه وه ! نه مده زانی که شه کوره له کام لایه تی . ماله که له نه و وینانه ده چوو که وا له کاتی دسه لاتی شا تاماسوبدا له ته وریز ده کیشران و وات ده زانی که له نیوه راستدا بوون به دوو له ته وه . به لام دیسان من نه مده زانی که شه کوره له کام لادا داده نیشی و بو دوزینه وهی جیگا که ی له خه یالی خومدا وینه یه کم کیشا . ده رگا که کرایه وه ، له تاریکیه که دا چاوم به ره شه کهوت که له ماله وه ده رکهوت . زاوا نه فهدندی بو ساتیک به به زییه وه ته ماشای ره شه ی کرد و ده رگا که ی داخست و رویشته ژوره وه . ته نانه ت نه و میشکه که وجهی منیش که له خوییه وه خوی خستبووه ناو خه یاله وه ، کاتی نه مه ی بینی سی نه نجامی به نیشی لیوه ده رخست .

1- زاوا نه فهدندی کتیبه که به دهستی نه و ته واو دهکات .

2- شه کوره جوانکیله که شوو به ره شه دهکات .

3- قسه کانی زهریف نه فهدندی بیچاره که هه مووی راست بوون و هر له خوراییه وه نه وم کوشتبوو .

له بارودوخیکی به م شیوه یه دا ، یانی نه و نازاره ی که دلمان نایه وی به هیچ شیوه یه که ده ریخات و له نه نجامدا عه قله بی به زییه که مان ده ریده خات ، ته واوی جهسته مان له به رام به رییدا دهست به پاپه رین و سه ره لدان دهکات . له بهر نه نجامی سیهه م که وا ده لی من پیاو کوژم ، جهسته م و نیوه ی عه قلیشم به هه موو هیژکیانه وه دهستیان به ناسووده یی و پاره ستان کرد . هه ردوو پیی من که هه موو کاتیک ژیرانه تر له عه قلم هه لسوکه و تیان ده کرد له زووه وه که تبوووه دوا ی ره شه نه فهدندی وه ، چهن کولانیک رویشتبوین که تیگه یشم کوشتنی نه م ره شه نه فهدندی وه و زور له خوراییانه ریده کات زور ناسانه . کاتی نه مه م له گهل نه و دوو نه نجامه دا به راورد کرد که وا عه قلم پییان گه یشتبوو ، بیرم له وه کرده وه که ده توانم خوم نه جات بدهم . ته نانه ت نه ده که وتمه نه و وه زعه ی وا زهریف نه فهدندی تیدا به خورایی کوشتبوو . نه گهر نیستا هه رام بکرادیه وه و زهریه یه کم له ته وقه سه ری بدایه ، هه موو شتی که وه کوو جارانی لیده هاته وه و زاوا ی به ریز بانگی ده کردم و ده یگوت وه ره کتیبه که ته واو بکه ین . به لام لایه نیکی عه قلم که دروست و پاریزکاره گوتی هیشتا وها بپروا ده که م که زهریف نه فهدندی تومه تبارکه ریکی هیچ و پوچ بووه . (مه گهر دروستی له زوریه ی کاته کاندای خودی ترسه نوکی نیه ؟) . نه گهر نه مه راستی بی ، که واته له کوشتنی نه و پیاوه دا حهق به من بووه و زاواش بو دروستکردنی کتیبه نه یینه که ی بانگم دهکات بو مالی خوی . به لام که ته ماشای ره شه م ده کرد وا له پیش منه وه پیی ده کرد یه کسه ر تیگه یشم که هیچ یه که له مانه نابن و پرونادهن و هه مووشی خه یاله ، جاری وا هه یه له سه ر شتی بیرده که ینه وه و خه یالی بو دروست ده که ین ، بو نمونه جلیک ، کچیک ، یان پرومه تی که ، یان خود

شتیکی خوش دەبینن ، کهچی له دواییدا تیدهگهین وا نیه . بۆ نمونه فلان کچت نادهنی ، یاخود فلانه پلهت پینادەن ، ئای که ناخوشه! پشت مل و سەر و بان و ژیر کردنی ملی رەشه میسکی مروۆ تیکدەدات – ئەللی هەنگاوهکانی بەزەبیان بە دونیادا دیتەوه و دەر حەق بە دونیا چاکە دەکن – بەکین و نەفرەتیکەوه که له دلمی گەرم کرد بوو و خۆی لیهەلپێچا بوو سەیری رەشەم دەکرد، کەسانی وەکوو رەشه له عەزابی ویزدان دوورن و نایندەیهکی پرله خۆشییان هەیه و وەکوو پادشایەک که دەچیتە ناو گەوپی خۆی دەتوانن بچنە هەموو جیگایەک و بەر هەر دەرگایەک و ئیمەمانان بچووک دەبینن. بۆ ئەوهی بەردیک هەلنەگرم و هەرا نەکەم و نەیدەم بە سەریدا بە زۆری خۆم راگرت. ئیمە دوو پیاو بووین که عاشقی ژنیکی بووین، ئەو له پیشەوه و من له پاشەوه بەبی ئەوهی که هیچ ناگای لیبی بیّت کۆلانه لار و خێچەکانی ئەستەنبوول دەگەراین ، لەو کۆلانه بیدەنگانە و بۆ شەپە سەگ جیا کرابوونەوه و لەو جیگا سوتیندراوانە و جندوکهکان لەویدا چاوەڕێیان دەکرد و له حەوشە و مرگەوتە منارە دارەکانەوه که فریشتەکان پالیان پیویدا بوو و لەپال ئەو دارە دریزانە و بە مەرمەر لەگەڵ رۆحەکیاندا قسەیان دەکرد و لەپال ئەو قەبرستانانە و تارمایی و خێو لەویدا کولەیان دیت و تۆزیک لەولای ئەو شەوهیانە و قورگی مروۆ دەدپن و له تەنیشت ئەو دوکانانە و کوتایی بیان نایەت و له پال گەوڕ و تەکیە و مۆخانەوه و له نیوان دیوار و جیبی کورتان فرۆشەکانەوه ، وەکوو برا تیپەر بووین. وەها بیرم دەکردەوه که لەوهی زیاتر به دوایدا بچم و تاقیبی بکەم ، لاساییم دەکەمەوه .

((ناوی من مەرگه)) (24)

وەکوو چاوتان پیدەکەوی من مەرگم . بەلام مەترسن من تەنیا وینە و مەرگم ، خۆ خودی مەرگ نیم ! بەلام لەگەڵ ئەو شدا تەماشای نیوچاوانی ئیوه دەکەم و ترسەکانتان دەخۆینمەوه . ئیوه وەکوو مندالیکی که بەراستی سەرقالی یاری بیّت و بە تەواوی خۆی له یاریەکه وەر دەدات ، وادەزانن له راستیدا مەرگ پروبەپروتان بوو تەوه و دەترسن و زاورتان دەتوقی . ئەوهی راستی بیّت منیش ئەمەم زۆر پی خۆشه . کاتی تەماشای من دەکن

وادهزانن دوايین کاته کانتان هاتووه و منیش وا ههستدهکهه که ئیوه شوق دهبه و خوتان پیس دهکن . ئەمه گالته نیه: کاتی پووپهرووی مهرگ دهبهوه (به تایبته ئەو پیاوه شیر رهوشتانهش) به خوتاندا دهچنهوه و بیر له خوتان دهکنهوه . ئەو مهیدانی شهپانهی وا به ههزاران جار وینهیمان کیشتاوان و ئیوهش پییان دهبهزانن ، وهکووه ئەوهی دهگوتری بونی خوین و گوله و باروت و زرییان لینایهت ، بهلکووه بونی گوشتی گهنیو و گوویان لییدیته .

دهزانم ! بۆ یهکهه جارکهه وینهی مهرگ دهبینن . سالیك بهر له ئیستا پیرهمیردیکی بالآ بهرز و باریکهله که ژیانى پر له راز و نهینیه وهستایهکی گهنجی دهعوت کرد بۆ مالى خویمان (که منى دهکیشا) . له ژوره نیوه پووشنهکهی ئەو ماله دوو قاتهوه که بۆ کارى وینهکیشان به کار دهبرا بونی عهنبهه دههات ، قاوهیهکیان به خهستی ئاوریشم پیشکههش کرد . میشتکی گهنجهکهی کردهوه . لهدوايشدا له ناو ژوریکدا کهوا به رهنگى شین پاخرابوو ، جواترین لاپهههه هیندی و فلچهی تووکی سموره و لاپهههه زپراوی و قهلهمی جوړا و جوړ و قهلهمتراشی مهرجانیان پیشان دا و ئامازهکی وههایان پیکرد که پارهی زوری پیدهدهن و بهو جوړهش ویست و ئارهزویان بزواند ، له دوايدا پیرهمیردهکهه وتی : " وینهی مهرگم بۆ بکیشه . "

ئەو وینهکیشه دهست نا ئاساییه کهوا منى دهکیشا وتی : " من که له ژیاندا مهرگ نهبینیوه چون دهتوانم وینهی مهرگ بکیشم " پیرهمیرده باریکهله دریزهکهه وتی : " بۆ کیشانی وینهی شتیك مهرج نیه له پیشدا وینهکهه بیینی . "

ئەو شیوه کارهه وا منى دهکیشا وتی : " بهلی لهوانهیه که پیویست نهبی ، بهلام ئەگهه بهوی وهکووه وینهی وهستا کونهکان جوان دهبرجی ، پیویسته بهرلهوه به ههزاران جار کیشرابی . شیوهکار چهنده شارهزا دهبی با بیی ، بابهتیکی تازه وهکووه بهر دهستیك دهکیشی که ئەمهش هیچ شایهستهه من نیه ، ناتوانم بۆ کیشانی وینهیهکی مهرگ ، ههموو وهستایی و شارهزایهکهه بخهه لایهکههوه ، چونکه ئەمه بۆ من وهکووه خودی مردن وایه . "

پیرهمیرده کهه وتی : " لهوانهیه ئەم مردنه تۆ نزیکى بابهتهکهه بکاتهوه . " ناسینی بابهت به ژیان نامانکات به وهستا بهلکووه نهبینینی بابهتهکهه له ژیاندا دهامانکات به وهستا ، جابویه پیویسته ئەم وهستایه لهگهه مهرگدا ناشنا بییت .

بهمجورهش وهکووه وهستا گهورهکان کهوا پیکهوه کیبرکی دهکن لهگهه یهکدا به ماناوه قسهیان دهکرد و ههموو قسهیهکیان دوو توی بوو ، له بهر ئەوهی باس باسی من بوو ، به وردی و به باشی گویم بۆ قسهکانیان پادهگرت . گهرمای قسهکانیان وهکووه هی قاوهکهمان وابوو ، تا وهکووه جاریک کار هاته ئەوی که شیوهکاره چاو جوانه دهست دهئاساییهکهه لهگهه ئەوهی که خوی وهلامهکههشی دهزانی پرسیاریکی له پیرهمیردهکهه کرد و وتی : " نایا فراوانی و گهوههه هونهری وینهکیشهکان لهوه دایه که کارهکانی وهستا کونهکان به بی کهموکوری دوویات بکههوه ؟ یان وهکووه ئەوهیه که بتوانی بابهتی تازه بخاته ناوهرهسمهکههوه ؟ "

پیرهمیردهکههش وتی : " لهلای وهنیزییهکانی پیوانی بههیز بوونی نهخشی شیوهکاریك له دۆزینهوهی بابهتی تازهدایه . "

ئەو شیوہکارەى وا منى دەکیشا وتى : " ونیزییەکان وەکوو وەنیزی دەمرن . "

پیرەکەش وتى : " بەلام مەرگی هەموو کەس لە یەك دەچى . " شیوہکارە ژیرەکەش وتى : " نەخش و ئەفسانە ئەو نین کەوا هەموو کەس لە یەك بچووینى ، بەلکوو باس لە یەك نەچوونیان دەکات ، وەستا بەو دەبى بە وەستا کە ئەفسانە لە یەك نەچوووەکان بە شیوہیەك بکیشیتەو کەوا لە ئیمە بچن . "

بەم شیوہش قسە هاتە سەر ئەوەى کەوا مەرگی وەنیزی و موسلمانیک ، هى عیزراییل و فریشەکانى خودا و وینەى گاوردەکان لەگەل یەکدا بەراورد ناکرین . ئەو وەستاییەى وا ئیستا من دەکیشى و لە قاوہ جوانەکەدا تەماشای من دەکات بە دەست ئەم قسە گەورانەو لە گیانى خۆى بیزار بوو ، دەستەکانیشى ئارامیان نیه و دەیانەوى من بکیشن بەلام نازانن کە چۆن شتیکم . تیشکی ئەو چراییەى وا لە ژوورەکەدا بە خورى دەسوتى کەوتە نیو چاوانى وەستاکە و بریقەى داوہ ، پیرەمیردە فىل بازەکە وا دەیویست فریوى بدات وتى : " ئەو شتەى وا وەنیزییەکان وەکوو مەرگ کیشاویانە لە شیوہى مروڤ دەچیت ، کەچى ئەوەى ئیمە فریشتیەکی وەکوو عیزراییلە لە شیوہى مروڤیکدا . وەکوو کاتى دابەزینی قورئانى کەرىم کەوا جبرئیل لە شیوہى مروڤیکدا رووبەرۆوى پیغمەر بوو بوووە . تیدەگەى ؟ " .

تینگەیشتم ئەو وەستا گەنجەى وا خوداوەند لیھاتووێکى پى بەخشیوہ بو کیشانى من بیئارامى دەکات . چونکە پیرەمیردە شەیتانییەکە ، ئەو بیرە شەیتانییەى خستبووہ میشکییەوہ . ئیمە شتیکممان نەدەکیشا کە هەموو لایەکی رووناک بیټ ، بەلکوو دەمانەویست شتیك بکیشین کە ئەگەر بکریټ

نیوہى تارىک بیټ . ئەو وینەکیشەى وا تۆزىکی تر من دەکیشى وتى : " من مەرگ ناناسم . " پیرمیردەکەش وتى : " هەموومان ئاگامان لە مردنە و لیشى دەترسین و بەلام هیچ کەسمان نایناسین . تۆ ئەم ترسە بکیشە . " تۆزىکی تر منى دەکیشا . کاتى ملی تەزیو دەستى پراکیشا وا هەستم کرد کەوا بە نووکی پەنجەکانیەو بە دواى قەلەمەکەیدا دەگەرئى . بەلام لە بەر ئەوہى وەستایەکی گەرە بوو ، دەیزانى کە ئەو پراکیشانە عەشقى نەخش قولتەر دەکاتەوہ ، هەر بۆیە خۆى پیپراگرا ، پیرەمیردە تەلەکە بازەکەش کە دەیزانى تۆزىکی تر وینەکە دەکیشرى ، هەندیک بەش لە کتیبەکەى ئەلجەوزى یانى (کتاب الروح) و کتیبى (الاحوال قیامە) ی غەزالى و سوپوتى بو خۆیندەوہ .

بەم شیوہیەش ئەم وینە کیشە دەست نااساییە ئەوہى بیست کەوا فریشتەى مەرگ لە ئاسمانەوہ دیت و دەچیتە هەموو جیگایەك و بالەکانى ژۆر ھەلات و پوژ ئاوا دەگرنەوہ و ھەزاران بالى ھەیە کە ھەر یەکەیان بو تاوانباران وەك بزمارىکن ، ئەم فریشتەى باوہش دەکات بە پیاوہ دیندارەکاندا و دەیانپاریزئى ، لەبەر ئەوہى زۆرینەى وینە کیشان دۆزەخین ، منى بە بزمارکوت کراوى کیشا . ئەم فریشتەى و خاداوہند بو گرتنى گیانى ئیوہ دەینیرت بو سەر زەوى دەفتەریکی پییە کەوا ناوى هەموو کەسیکی تیدایە . لە ھەندیک لە لاپەرەکانى ئەم دەفتەرەدا ھەندیک ناو بە خەتى رەش نووسراون و خەتیک کیشراوہ بە دەوروو بەریاندا ، بەلام تەنیا خودا ئاگای لە مەرگی مروڤەکانە و دەزانى کەى دەمرئى ، کاتى کەسیک بمرئى ، گەلایەک لە دارەکەى عەرش دەکەویتە خوارەوہ . ئەم گەلایە بگرن و بیخویننەوہ . بەم شیوہیە شیوہکارەکە گوئى لەوہ راگرت کە نۆرەى کئیە و

دهستی به کیشانی من کرد . به لام له بهر نه وهی که وا پیاویکی بیرمه مند بوو ، منی مه ترسیدار ، به لام به حسیب و کتیبه وه کیشا . له بهر نه وهی پیره میرده میشک بچوکه که وهای خویند بووه که له دواى نه وهی فریشتی مهرگ قوربانیه که دست نیشان دهکات و گیانی ده کیشی، پروناکییه کی زور هه موو جیگایه که ده گریته وه روشنایی ده بییت ، وهستا لاهه که ش منی له ناو روشنایی و تیشکدا کیشا ، چونکه دهیزانی نه وان چاویان به پروناکییه کی ته نیشتم من ناکه وی . نه وینه کیشه ده رناساییه گوئی بو قسه کانی پیره میرده که راده گرت و سه رهنجی ده دایه سه ره نه و به شهی (کتاب الروح) که وا باسی نه وه دهکات که قه ور هه لکه نه کان گوتویانه له نیو قه بره که دا لاشه کان بزمار کوتکراون و گری ناگر له سه ره قه بری تازه مردوه کان هه لده ستیت ، هه ره بویه له کاتی کیشانی وینه که دا هه موو شتیکی ترسینه ری تیدا جیگیر کرد بوو . به لام له دوا پیدا په شیمان بووه وه ، هه لبت له و ترسه په شیمان نه بووه که وا له وینه که دا جیگیری کرد بوو . به لکو له هه موو وینه که په شیمان بووه وه ، ههستی منیش وه کوو هی که سیک بوو که وا به شه رم و په شیمانیه وه باوکی خوئی که وتیبته وه یاد .

نهم وهستا دست موعجیزاوییه بو چی له کیشانی من په شیمان بوو بووه وه ؟:

1- له بهر نه وهی ناتوانی وینه ی من یانی وینه ی مهرگ وهستایانه بکیشی ، وه کوو نه وهی واده بیینن و چاوتان پییده که وی من له وینه ی وه نیزییه کان و له هی وهستا هه راتییه کانیش ناچم . نهم وینه خرچ و خیله ی وا وهستا گه وره که شایسته ی مهرگی نازانی له لای منیش په سه ند ناکریت .

2- له بهر نه وهی که وا پیره میرده که به ریگایه کی شهیتانییه وه فریوی دا

بوو و نه ویش به بی میشکی و له ناکاوه وه لاسایی نه ریتی وهستای پروژ ئاواوییه کانی کردبوو ، بو یه کهم جار ههستی به وه ده کرد که پیاویکی زور سهیره و بهم بی شه ره فییه ی خوئی خه ریکه به رامبه ره به وهستا کونه کان بی ریزی دهکات و نهمه ش روچی ده خواره وه .

3- پیویسته یه کسه ره نه وه بیته وه عه قلی نه و گیل و گه و جانه ی وا گالته به من ده کن و پیده که نن ، که وا له گه ل مردندا گالته ناکرد ریت ، ئیستاش نه و وینه کیشه ی وا منی کیشا وه شه وان به بی راوهستان له کولاکاندا ریدهکات و وه کوو زوره ی وهستا چینیه کان خوئی به و شته ده زانیته که وا کیشاویه تی .

((ناوی من نهسته ره)) (25)

پارچەى مناره سوور و قوماشى ژنه خەماوييهكان (پشيله رەش دارەكان) و پارچەى مۆر و سوورى دولمەى بيله جيكيان داوا كرد بوو ، بهيانى زوو هەموويانم خستە ناو كۆلەكەمەوه . قوماشيكي سەوزى ناوريشميني چينييان بە كەشتى پورتوغالى بۆ هينا بووم ، هەر لەو قوماشە بەلام رەنگە شينهكەيم خستە ناو كۆلەمەوه ، لەبەر ئەم بەفرە بىكوتاييهى ئەم زستانە ، بە دەیان جووت گۆرەوى بەنين و پشتويى ئەستور و هەموو جوړيكي يەلەكى بەنينم بە جوانى دەقکرد و لە كۆلەكەمدا جيگام كردنەوه . لە داوييدا دەستمالى ناوريشمينم بۆ ئەو ژنانە جيا كردهوه كهوا بۆ ورتە و بۆلە دەچوون بۆ لاى يەك . كاسەى پارەشم خستە ناو كۆلەكەمەوه . كاسەيهكى بە كار هاتووى حەماميشم هەلگرت و دەستم برد بۆ كۆلەكەم . زۆر قورس بوو بوو . ناى پشتم ديشى! ئەم كۆلە پشتم دەشكيني . دامنايهوه ، سەر لە نووى كۆلەكەم كردهوه و تەماشام كرد ، بۆ چى دەريان بهينم ؟ لە دەرگاياندا ، نەسिम دەرگاكي كردهوه و بانگى كردم . بەر دەرگاكي خەيرييهى ليبوو ، چپاندى بە گويمەوه و وتى شەكوره خان ئەمەى ناردووه . ناو چاوم دا بەيهكدا ونامەكەم ليۆەر گرت ، لە داوييدا كچه گەوجەكەم حالى كرد (بۆ ئەوهى لە كاتى گەرانەوهدا كەس نەيبيني) . نەسिम سەيرى دەكردم . ئەو كاتانەى كە نامەكەم پيڤدەبوو ، كۆلەزل و سووكەكەم هەلدەگرت . وتم : " كچى زاواچەلەبى لە ناگرى ئەويندا پل پل دەسووتى ، خەريكە بە تەواوى عەقلى ئەو بيچارەيه لە سەرى دەر دەپەپرى . " قاقايەكم ليڤا و پويشتمە دەرەوه ، بەلام يەكسەر شەرميكي سەير هەموو جەستەمى داگرت . لە راستيدا نەمدەويست گالته بە عەشقەكەى شەكوره بكەم ، بە پيچەوانەوه تەنانەت دەمويست جاريك بۆ ئەو حالە خەمبارەى

بگريم و فرميسكى بۆ هەلپريژم ، چەندە جوانيشە كچه جوانە خەمبارەكم ! بەو بەيانيه ساردە بە پەلەپەل لە پيش ماله شپۆلەكاني گەرەكە تەنيا و بيچارەكەى ئيمەى جوولەكەوه تپپەر بووم . لە داوييدا لە كۆلانەكەى مالى حەسەندا چاوم بەو سوالكەرە كويەرە كهوت كهوا لە گۆشەيهكدا جيگاي خۆى گرتبوو و پاليدا بوو و تەماشاي هەموو شتيكي دەكرد . بە هەموو تواناييهكەمەوه قيراندم و گوتم : " بوخچەچى هاتوووه . " وتى : " ژنى قەلەوى عفریتە ! نەش قپرينى خۆ هەر لە دەنگى پيئەوه دەتناسمەوه . " وتم : " چەپەلى كويەر ! تاتارى بيخير ! كويەرەكان كە سانىكى خراب و بەلان كە خودا لە خۆى دوورى كردوونەتەوه ، خودا تووشى شەرت بكات ، ناخرشەر ! " جارن لەم شتانە توورە نەدەبووم و گويشم ليئەدەدا ، باوكى حەسەن دەرگاكي كردهوه ، ئابازييهكى چەلەبى و ناسكۆلەيه . وتى : " بابزانم ئەم جاره چيت بۆ هيناوين . " - : " كورە تەمبەلەكەت هيشتا لە خەودايە ؟ " - : " خەوتوووه ؟ چاوهروانى هەوالىكى تۆيه ، چاوى لە پيئە . " ئەم ماله ئەوهندە تاريكە كاتى دەچمە ناوهوه وادەزانم دەچمە نيو قەبرەوه . شەكوره هيج پرسيارى ئەوه ناكات كە ئەمانە چيدەكەن ، بەلام هەر جاره و بە شيوەيهك باسى بۆ دەكەم كە جاريكيتر بير لە گەرانەوه بۆ ئەو ماله نەكاتەوه . تەنانەت خەيالى ئەوش شتيكى سەختە كە ماوهيهك شەكوره كەيوانى ئەم ماله بوو بى و لەگەل مندالە چەتوونەكانيدا ليڤەدا ژيانى بردبيئە سەر . ناوهوه بۆنى خەو و مەرگى ليۆه دەهات ، پويشتمە

ژوورهکهی ترهوه و خوُم خسته ناو تاریکاییهکی قولترهوه ، چاو چاوی نهدهبینی ، هیشتا نامهکهم دهرنهخستبوو که حسه ن پهیدا بوو ، هاتوو نامهکهی لیوهرگرتم . وهکوو هه موو جاریک بهرمدا بوئوهوی مهراقهکهی بکوژیتوه ، یهکسه سهری له سهر نامهکه هه لگرت و وتی : " شتی ترت نههیناوه ؟ " بهلام خوئی باشی دهزانی که هیچی ترم نههیناوه .

وتی : " ئەمه نامهیهکی کورته " و خویندییهوه : " رهشه ئەفهندی ! له بهر کتیبهکهی باوکم هاتووچوئی مالی ئیمه دهکهی و تهواوی پوژ لییره دادهنیشی ، بهلام به گویرهی ئەو شتهی که بیستومه ته نانهت رهستهیهکیش نانوسی . تاوهکوو کتیبهکه تهواو نهکهی به هیچ جوریک خوت ئومیوار مهکه . " نامهکهی لهدهستدا بوو ، وهکوو ئەوهی که هه مووی ئەو شتانه قهباحتهی من بی و من تاوانبار بکات ، ناوهها سهیری چاومی دهکرد . حهن له ئەمانهی ناو ئەم مالهو بیدهنگییهکهی ئیره ناکهم .

- : " ئیدی باسی هاوسهردار بوونهکهی ناکات و نالی که میردهکهی له شهپر دهگهریتوه . له بهر چی ؟ "

- : " من بو بزانه ، له بهر چی ؟ خو من ئەم نامانه نانوسم . "

- : " جار جار گومان لهویش دهکهم " و.. نامهکه و پینج شهش ناکچهی پیدام .

وتم : " ههندی که له مروقهکان کاتی قازانجی زورتریان دهستهدهکهوی ، زیاتر چهپه ل و پیس دهبن " ئەم حسه نه لایه نیکی شهیتانی و جوهر زهکایهکی تیدایه که کاتی مروقه لیی تیدهگات ، ئەوسا دهزانی که بوچی تاوهکوو ئیستا شهکوره نامهکانی وهردهگری "

- : " کتیبهکهی باوکی شهکوره چیه ؟ ئەزانی چیه ئەلین پادشا هه موو پارهکهی ده دات . له بهر وینهکانی ئەو کتیبه شیوهکاران یه کتری دهکوژن ، نازانم ئەمه له بهر پارهکهیهتی یان - حاشا - له بهر ئەوهی وا له بهرامبهر دینهکه ماندا کوفر و بیپزی تیدایه ، ئەلین کهسیک سهیری بکات یهکسهر کویره بییت . " کاتی که ئەمانهی دهگوت به شیوهیه که پیدهکهنی که مروقه تیدهگهی پیوسیته به جدی وبه وریایی ته ماشای بکات . ئەگهر قسهیهکی جدیشبایه ، به گویرهی ئەو لایه نیکی تیدا نه بوو که من بهراستی وهر بگرم . حهسه نیش وهکوو هه موو ئەو پیاوانهی که نامهکهیان ده بهم و دهیهینم کاتی که غروری دهشکا منی بچوک دهبینی . منیش له بهر ئیشه کهم وهها دیار دهکهم که زورم پیناخوش بووه ، ئەمهش ته نیا له بهر ئەوهیه که دلی ئەوان خوش بییت . به پیچه وانه شهوه کاتی کچان غروریاں دهشکی باوه شم پیا دهکن و دهگرین . حهسه ن له بهر ئەوهی که دهیزانی دلم شکاوه وتی : " تو ژنیکی ژیری ، زوو ئەمهی بو به ره ، زور حه زده کهم بزانه وهلامی ئەو گهوجه چیه . " له دلمه وه ده مویست بلیم ره شه پیاویکی گهوج نیه . له وه زعیه تی وهادا ئەو پیاوانه ی ره قییبی یه کترین پارهیهکی زور چاک ده دن به ئەسته ر ، به لام له قهیرانی ره قییکی نا کاو ترسام و خوُم راگرت . کاتی دهر که وتم گوتم : " له ته چنه کهی سهر سووچه که ، زور بی ته ریبه ته . " و له بهر ئەوهی له گه ل ئەو کویره دانه بی به قسه و باسمان له و سه ریتری کولانه که وه پویشتم . و بهو به یانییه زوهه چوومه ناو بازاری مریشکه کانه وه . بوچی میله تی موسولمان سهر و قاچی مریشک ناخون ؟ ئوی له مانه که سه یرن !

دایکم (خوئی قه بره کهی زوربی) ده یگوت کاتی که له پورتوغاله وه هاتوون بو ئیره له بهر ئەوهی قاچی مریشک هه رزان بووه هه موو کات

کریویانه و به کولای خواردویانه . ژنیکم بینی که کویلکان ئەملا و ئەولایان گرتیوو، زۆر له خۆبایی بوو ، له وه دهچی ژنی پاشایهك ، یا خود كچه دهولمهندیك بییت ، ته ماشایهكم كرد و هه ناسهیهك هه لکیشا ، له وانه شه كه سیك بییت عه قلی بستیک له زهوی بهرتر بییت ، له وانه شه میرده كهی له شه پری سه فیه ویدا دهسته كه وتیکی زۆری هیئابی . شه كوره ش وهكوو ئەم ژنه له خۆباییه ده ژیا . له هه موو كه سیك زیاتر ئەو شایستهی ئەم شتانهیه .

كاتی گه شتمه كۆلانه كهی لای مالی ره شه دلم توندتر لیدده دا . نایا ده مهوی شه كوره له گه ل ئەم پیاوه دا ژیا نای هاوسه ری بكات ؟ هاوسه نگی نیوان پیوه ندی دار بوون و بی په یوه ندی بوونی شه كوره و حه سه ن راده گرم ، به لام ئەوهی ئەم ره شهیه چۆن ده بییت ؟ عه شقه كهی به رامبه ر شه كوره نه بی ئەویتر پړك و پێكه .

بوخچه چی !!! نامه دا یین به دهستی ژنی بی میرد و پیاوی بی ژن و كوړ و كچی عاشق به یهك كه تۆزیک گیل و گه وجیش ده بن ناگۆر مه وه به هیچ شتی کیتر .

دنیام له وهی ئەگه ر به ر له وهی ئەو نامه یه بخوین نه وه كه وا تازه گه یشتوو ته ده ستیان هه والیکی خراپیشیان پیبگات ، دیسان ههستیکی هیواداری ده روونیان داده گریت . له بهر ئەوهی شه كوره باسی گه پانه وهی میرده كهی نه كردوو و بو ئومیدوار بوونی ره شه ش مارجی داناوه ، من خۆم ماڤ ددهم به ره شه ئەگه ر هیوادار بییت ، به تامیكه وه ته ماشای خوین نه وهی نامه كهیم كرد . له خو شیدا هه لچوو بوو . ته نانه ت تۆزیکیش ترسا بوو . کاتی بو نووسینی وه لامی نامه كه رۆیشته دواوه ، منیش وهكوو

ئوهی هه موو ژنیکی ژیری بوخچه چی دهیكات جان تا یه کی ره شی پارهم ده هینا و نیشانی ژنه خاوهن ماله كهی ره شه مدا و وتم : "ئه مه له با شترین چادری ئیرانییه وه دروست كراوه ." وتی : " كوړه كهم له شه پدا كو ژراوه ، تۆ نامه ی کی ت هیناوه بو ره شه ؟ " له روومه تیه وه وه هام ده خوین ده وه كه کی ده زانی له وانه یه كچه له مال ماوه كهی خوی یا خود هی كه سیکی تری بو شیره كوړیکی وه كوو ره شه دانابی .

- : " هی هیچ كهس نیه ، یه کیك له خزمه كانی له ژووره كانی بایرام پاشادا خه ریکی مردنه و داوا ی پاره ی لیكر دووه . " به بی ئەوهی بپروا بكات وتی : " هه ی رو ، کییه ئەو بی به خته ؟ " له ره قاندا منیش گوتم : " كوړه كهت له شه پدا كو ژراو بوو ؟ " له دوا یشدا به دوژمنا یه تیه كه وه سه یری یه كمان كرد . بیوه ژنیکی ته نیا و تا كه س ژیا نه كه شی چه نده سه خت و زۆره !

ئه گه ر بن به ژنیکی ده سفرو ش و نامه به ری وه كوو ئەسته ر ، ئەوا تی ده گن كه ته نیا ده ول مه ندی و ده سه لات و داستانی بی وینه ی عه شق ده توانی واله مروڤ بكات كه خاوهن مهراق و زانخواز بییت . خه م و جیا بوونه وه و به خیل بێرد نه وه و ته نیایی و دوژمنا یه تی و فرمیسك و ورته و بۆله و ده ماوده م بوونی قسه و هه ژاری و نه داری بیكۆتایی وه كوو كه لوپه له كانی ئەم ماله هه مووی له یهك ده چن : گلیمه كۆنیکی ره نگین كه رهنگی چوو و كال بووه ته وه ، قاپ و كه وچكیك له سه ر سینییه کی بۆرهك ، دوو سندوقی گه ره و بچووکی كۆن و له كار كه وتوو ، بیوه ژنیك كه وا دیاره هیشتا ته نیایه و شمشیریکی كۆن بو ترساندنی دز و جهرده . ره شه گه راییه وه و چوو له ای كاسه یه كه كه چمکی روپوشه كهی زهنگۆله ی پیوه یه .

له دواييدا بۇ ئەوھى كە ژنە مەراقدارەكەى خاوەن مالىش گويى لىبى به دەنگىكى بەرز گوتى : " ژنى بۇخچە چى ! ئەمە بگرە و بيبە بۇ ئەو نەخۆشە بىچارەيه و پىيى بلى ئەگەر ولامىكى هەبوو چاوەروانى دەكەم ، ئەمروش له مالى زاواكەمانم " هيچ پىويستىيهك بەم گەمە و يارىيانە نيه ، نابى بۇ كورپكى هەرزەكارى وەكوو رەشە نامە و دەستمال ناردن و ئىشارەت وەرگرتن و گەپان به دواى هەلبژاردنى كچىكدا عەيب بىت . نەكا بەراستى لەبەر ئەوھى كە چاوى برىبىتە كچى خاوەن مالىكە ؟ جارجار هيچ پروام به رەشە نايەت و زۆر لەو دەترسم كە له دواييدا شەكوره هەلخەلتىنى . سەرەپاى ئەوھى تەواوى پوژ له مالىكدا لەگەل شەكوره دەمىنيتەوه كەچى ناتوانى ئىشارەتتىكى لىبەت . له كۆلانەكەدا جانتاكەم كردهوه ، لەگەل نامەيهكدا دوانزە ئاچكەى تىدا بوو . زۆر دەمويست كە بزەم چى تىدايه ، هەر بۆيه به هەرا كردن بەرە و لاى حەسەن پویشتم . لەبەر دووكانى ميوە فروشەكاندا كەلەرم و گىزەريان دانا بوو ، بەلام تەنانەت تاقەتى ئەوھشم نەبوو كە برۆمە لاى ئەو پىازانەى وا هاواريان دەكرد و دەيانگوت وەرە ئەستەر ، وەرە دەستىكمان لىبەدە بزەنە چۆنن ، كە پویشتمە ناو كۆلانەكە ، لەتە چنە تاتارەكە ديسان دەستى به قسە كردن كرد . وتم : " سەيره بەخوا ! " و تفيكەم كرده نيو چاوانى ، ئەم سەرما و سۆلەيه بۇ چى ئەم ناپياوه نابەستى و نايكوژى ؟ . حەسەن نامەكەى لەبەر خۆوه دەخويندەوه ، منيش به زۆرى خۆم رادەگرت . لەدواييدا خۆم پىرانهگىرا و گوتم : " بەلى ؟ "

ئەويش دەستى به خويندەنەوهى نامەكە كرد :

" شەكوره خان گيان ! داواى تەواو كردنى كتيبەكەى باوكتەم لىدەكەى ، بابزانى لەو زياتر هيچ مەبەستىكم نيه و هەر بەو نامانجەش هاتووچوى

مالى ئيوە دەكەم . وەكوو ئەوھى جارى پيشوو خويشت باستكرد بوو ، مەبەستم تىكدانى ئاسوودەيى ئيوە نيه ، ئىستا بە باشى هەست بەوھ دەكەم كە عەشقى من بەرامبەر به تۆ دەردى خۆمەو بەس . بەلام ئەوھى راستى بىت هەر لەبەر ئەم عەشقەش ناتوانم دەست بۇ قەلەم بەرم و ئەو كتيبە بنووسم وا باوكت داواى لىكردوم ، هەر كات هەست بە هەبوونى تۆ لەو مالىدە دەكەم وشك دەبم و رادەووستم و ناتوانم هاوكارى باوكت بكەم . زۆر بىرم لىكردەوه ، ئەم شتە تەنيا يەك هوى هەيه ، ئەوھش ئەوھيه كە له دواى دوانزە سال تەنيا يەكجار ، ئەويش لەبەر پەنجەرەكەوه چاوم به پوخسارت كەوت ، وله لەدەستدانى ئەو خەيالە زۆر دەترسم . ئەگەر جارىكى تر له نيزىكەوه تۆم بدىبايه ، ئىدى له ونكردنى تۆ نەدەترسام و كتيبەكەى باوكيشم به ئاسانى دەنووسى . شەوكتە دوينى بردمى بۆمالە چۆلەكەى جوولەكە هەلواسراوہكە ، لەو مالى چۆلەدا كەس نامانىنى ، ئەمرو دەبى يان هەركاتىك كە تۆ بتەويت دەتوانن بچين و لەوى يەكترى ببينن . شەوكتە دەيگوت ، دوينى له خەوتدا مێردەكەت به مردوويى بينيوه . " له هەندىك جىگای نامەكەدا زىكەزىكى دەنگى حەسەن وەكوو هى ژنىكى لىدەهات و له هەندىك جىگاشدا وەكوو عاشقىكى سەرشىت و دەنگ لەرزۆك قاقاى لىدەدا و پىدەكەنى . رستەى " دەمەوى جارىكى تر بتبينم " ى به شيوەيهكى گالتەپيكردن و بە فارسى گوتەوه و وتى : " كە بينىنى شەكوره هيوايەكى پىدا ، يەكسەر كەوتە ناو مامەلەكردنیشەوه ، ئەم مامەلەكردنەش كارى عاشقىكى راستەقینە نيه " . به هەموو پاكىيەكى خۆمەوه گوتم : " بەراستى عاشقى شەكورهيه "

- : " بەم قسەيهت ئەوھت سەلماند كە لايەنگرى له رەشە دەكەيت . هەر

ئەوێی که وتووێتی کاکەیی منی لە خەودا بە مردوویی بینیوه ، خۆی مانای ئەوه دەدات که مەرگی مێردەکەیی قبول دەکات ."

منیش وەکوو گەمزەیهکەم وەم : " ئەمە تەنیا خەیاڵیکە ."

وتی : " خۆم دەزانم که شەوکەت چەندە ژیر و فیلبازە . چەند سالی تەواو پیکهوه لەم مالهەدا ژیاوین ، ئەگەر زۆر لیکردنی دایکی نەبایە ، شەوکەت پەشەیی نەدەبرد بۆ مالهە چۆلەکەیی جوولەکەکە . شەکوره ئەگەر وادەزانای که دەتوانای کاکەم و ئیمەش لە دواي خۆیهوه بهیلتەوه و پشتمان تیپکات زۆر بە هەلەدا دەچیت ، کاکەم هیشتا سەلامەتە و لە شەپیش دەگەریتەوه . " قسەکەیی هیشتا تەواو نەکرد بوو که پویشتە ژوورەکەیی ناوهوه ، دەبویست بە ناگری ناگردانەکە مۆمیک داگرسینی که دەستی سووتا ، قیرەیهکی بەرزی لیوه هات ، لە دوایدا بە دەست لیسانهوه چراکەیی داگیرساند و داینایه سەر مێزەکە . لە ناو دەواتەکەوه قەلەمیکی نامادەیی دەرھینا و لەسەر لاپەرەیهک بە پەلەپەل هەندیک شتی نووسی . وا هەستکرد که پییخۆشە سەیری دەکەم ، بەلام بۆ ئەوێی نەترسی خۆمی پیینیشان بدهم بە هەموو توانایەکەمەوه بزهیکم لیدا .

- : " ئەم مالهە هی کام جوولەکەییە ، تۆ دەزانای ؟ "

- : " تۆزیک لەو لای مایانەوه مایکی زەردی لییه ، ئەوێیە . ئەلین پزیشکی خۆشەویستی پادشا که زۆر دەولەمەندیش بووه لە دواي ئەوێی جوولەکەکانی (ناماسیا) دەکەونە ناو مەترسییهوه ، بەیارمەتی پادشا براكەیی خۆی لەویدا شاردۆتەوه (بە قسەیی ئەوانە) سالانیک بەر لە ئیستا پوژیک بەرلە جەژنی بیهههیر لە گەرەکی جوولەکەکاندا لایکی پوومی ون بووه و لە دوايشدا ژنەکەیی سەر دەبێن که خەریکی نامادەکاری جەژنی بیهههیرە . که شایەتی درۆینە دەرەکەون و یههودییهکان تاوانبار دەکەن ،

کوشتاری یههودییهکان دەستپێدەکات . پزیشکی پادشاش براكەیی و ئەم ژنە جوانە دەفرینی و بە یارمەتی پادشا دەیانشاریتەوه ، پیاوهکەیان هەلۆاسی و لە سەیدارەیاندا ، بەلام تاوهکوو مردنی پادشا کەس دەستی لە ژنەکە نەدا . "

حەسەن وتی : " ئەگەر شەکورهش چاوهپێی هاتنەوهی کاکم نەکات ، سزای دەدەن " ونامەکانی پیدام . لە پرومەتی دا لەباتی کین و نەفرەت ، بیبەختی و بیئومیدی تایبەت بە عاشقان دیار بوو . لە چاوهکانیدا وەها دیار بوو که عەشق لە ماوهیهکی کورتدا ئەم پیاوهی پیر کردووه . ئەو پارەیهش که قازانجی دەکرد ، گەنجی نەدەکردووه . لە نیگا شکاوهکانیدا وەها دیار بوو که دەیهوی پیم بلی چۆن دەتوانم شەکوره فریو بدهم . بەلام گەیشتبوووه ئەو رادەیهی کەوا لەبەر خراپی خۆی پرسبیری ئەمەشی نەدەکرد . کاتی مروژ ئەوێی پێقبوول کرا که کەسیکی باش نیه - (کەرەتکران لە عەشقدای کاربگەرییهکی زۆری هیه) - دوابە دواي ئەوه شتی مەترسیدار خۆی لە خۆیهوه دیت . چاوم بەو شتە کەوت که مندالەکان باسیان کرد بوو ، ئەو شمشیرە سوورەم بینی کەوا هەر شتیکی بەریکەوی دەپیری . ئەوهندە ترسام که وەکوو ئەوێی بمهوی هەرا بکەم بە زۆری و بەپەلەپەل خۆم خستە ناو کۆلانەکەوه . لەبەر ئەوهش بە خۆپایی کەوتەم بەر قسە و جنیوی لەتەچنە تاتارەکەوه . بەلام خۆم کۆ کردووه و بەردیکی بچووکم لە زەوی هەلگرت و خستە ناو دەستمالەکەیهوه و گوتم : " بگره ، تاتاری گەر . " بەبی ئەوێی پیکەنم تەماشای ئەوم دەکرد که چۆن دەست دەبات بۆ بەردەکە کەوا دەزانای پارەیه . گویم نەدایە جنیوهکانی و پویشتمە مانی یهکیک لەو کچانەیی کەوا دابووم بە شوو .

کچە شیرینەکەم بۆرەکیکی ئەسپەناخی پیدام ، هی دوینی بوو ، بەلام

کرتە کرتەکهی مابوو ، بۆ نیوهپۆش گۆشتی بهرخی لیدەنا ، وەکوو ئەوەی وا من حەزی لیدەکەم ، پەری کرد لە هیلکە و بە هەلۆژەش تۆزیک ترشی کرد و لێیگەرا بۆ ئەوەی باش دەم بکیشی . لەبەر ئەوەی دای دانه مینێ دانیشتم و بە نانی گەرمەوه تۆزیکم لێخوارد . خوشاوی تریشی لێناوو ، بەبێئەوهی شەرم بکەم داواوی دۆشاووەکەشم کرد و کەوچکیکم لەگەڵ خۆشاووەکەدا تیکەلکرد و بۆ ئەوەی خواردنەکە بکووتیتەوه خواردم و لە دوایدا نامەکانی شەکوورە خەمبارەکەم برد .

((من شەکوورەم)) (26)

کاتی خەیرییه وتی ئەستەر هاتوو ، خەریکی خستنه ناو دۆلابی ئەو جەلانی بووم وا دوینی شتیوم . خەریک بووم بلیم ... ، بەلام با درۆتان پینەلیم ، لە بەر چی درۆتان لەگەڵدا بکەم ؟ باشە ، کاتی ئەستەر هات لە کونی دۆلابەکەوه تەماشای پەشەم دەکرد کە لەگەڵ باوکمدا دانیشتیوو ، لە لایەکی تریشەوه زۆر بێ ئارام بووم و چاوپەروانی هاتنی نامەکانی پەشە و حەسەنم دەکرد ، بۆیە عەقڵیشم لە لای ئەستەر بوو . لە بەر ئەوەی ترسی باوکم لە مەرگ پشتی بە گومانیککی بەحەقەوه دەبەست ، منیش ترس دایگرتیبووم . هەرودها ئەو شەم دەزانی کە عەشقهکە پەشەش لە بەرامبەر من تا سەر نیه و ئەوهها نامینیتەوه . پەشە چەندە عاشقه ، ئەوهندەش بیر لە هاوژینی دەکاتەوه . هەر لە بەر ئەم ویستی هاوژینیەشە کەوا زوو عاشق دەبی . ئەگەر منیش نەبم و بیهوی لەگەڵ کەسیتدا هاوژینی بکات ئەوا عاشقی ئەو ژنەش دەبیت . خەیرییه ئەستەری بردبووه ناو مۆتەبەخەکەوه و شەربەتیکی ئاوی گۆلی دابوو بەدەستیهوه ، لەو ساوهی کە باوکم دەچوو

سەر باسەکه و قسەی دەکرد گومانم لەوه کرد بوو کە خەیرییه هەموو ئەو شتانەیی و پوو دەدەن دەیگیپیتەوه بۆ باوکم . زۆر دەترسام . ئەستەر وتی : " چاوپەشەکەم ! کچە بەخت پەشەکەم ! لەبەر ئەوەی بەرازەکەیی میردم نەیدەهیشت درەنگ هاتم . باشی ئەوهیه کە تۆ میردت نیه تا بچی بە گزتا ، نرخی ئەم شتە بزانه . " کە نامەکانی دەرھینا ، پەلاماری دەستیمدا و ھەرگرت ، خەیرییه لە دەورووبەرماندا نەبوو ، بەلام دەزانی کە ئیستا خۆی لە شوینیکدا مەلاس داوه ، بۆ ئەوەی کە چاوی بە پرومەتم نەکەوی ، پشتم ھەلکردە ئەستەر و نامەکەیی پەشەم لە پیندا خۆیندەوه . کە بیرم لە مائە چۆلەکە کردەوه لە ناکاو لەرزەیهک هەموو گیانمی داگرت . بە خۆم وت مەترسە شەکوورە ! تۆ توانایی ئەوەت ھەیه کە پوو بە پووی ھەموو شتیکی بیتەوه . نامەکەیی حەسەنم خۆیندەوه ، ئەویش خەریک بوو ھاریبی : " شەکوورە خان : خەریکە پل پل دەسوتیم ، بەلام دەزانم کەتۆ ھیچ خەمیکت نیه ، شەوان لەدواي خەیاالی تۆوه خۆم لەتەپۆلکە بیدەنگەکانەوه بەردەدم و ھەرا دەکەم . دەزانم کە ئەو نامەیهی وا بۆ تۆم ناردوون ، دەیانخۆینیتەوه ، بەلام ھەر جاریک بێ وەلام دەیانھێلێتەوه ، ئەمەش وەکوو ئەوه وایه کە تیریکی سی سەر لە دلم کەوتی . لە بەر خۆمەوه وتم لەوانەیه وەلامی ئەمەیان بداتەوه بۆیە نووسیم . بیستویانە و قسەکەت دەم بە دەم گیردراووتەوه و دەلین کە بە منالەکانت گوتووه خۆم بینيوه کە میردەکەم مردوو و ئیدی منیش بووم بە بیوه ژن . نازانم ئەمە راستە یان نا ، بەلام تەنیا شتیکی کە من دەیزانم ئەوهیه کە تۆ ھاوسەری براکەمی و ئەندامیککی ئەم بنەمالەیی . ئیدی لەبەر ئەوەی کە باوکم حەقم پیندەدا ، ئیمرو دەچین بۆ لای قازی بۆ ئەوەی کە تۆ بگەڕینیتەوه . لەگەڵ

چەند پیاویکدا دین بە دواتا ، با باوکیششت ئاگادار بی، کۆل و بارەکەت حازر کە ، دەگەرپیتتەوہ بۆ مال . وەلامەکەم بە ئەستەردا بۆ بنیرە . " بۆ جاری دووہەم نامەکەم خۆیندەوہ و تەماشای ئەستەرم کرد . بەلام لە بارەى هیچ کامیانەوہ شتیکی تازەى پینەگوتم . قەلەمیکم لە پال مەنجەلەکەدا شارەبووہوہ ، دەرم هیناو لاپەرەیهکم خستە سەر تەختەى نانەکەو خەریک بوو نامەیهک بۆ پەرشە بنووسم کە پراوەستام . شتیکی هات بە میشکەدا ، گەرپامەوہ و تەماشای ئەستەرم کرد ، شەربەتەکەى وەکوو مندالیکی گووپن هەلقووپراند ، کە تەماشام کرد وامزانى کە دەزانم ئەستەر ئاگادارە لەو شتەى کەوا من بیرى لیدەکەمەوہ . شتیکی زۆر پەر و پووچە و فەرى بە راستیەوہ نیە . قەلەم و کاغەزەکەم خستەوہ جیگای خۆى و بزەیهکم بە پرووی ئەستەردا لیدا . وتى : " سەیر کە چ شیرین دەکەنى کچە جوانەکەم ، خەمت نەبى هەموو شتیکی بە خۆشییەوہ کۆتایى پیدى . هەر پەنجەیهکت هونەریکی لیدەبارى ، کچیکی ژیر و دانامەى ، بە سەدان کەسى دەولەمەند و بەدەیان پاشا لەم شارەدا هەن کە بن بە هاوسەرت . " دەزانن کە جار جار بڕوامان بە شتیکی هەیه . بەلام کاتیکی باسى دەکەین بە شیوہیهکیتر دەیکرپینەوہ ، و لە دوايشدا دەلین بۆچى من وادەکەم ؟ ! لەگەل ئەوہى بڕوام بە شتەکە هەیه دیسان بە شیوہیکیت باسى دەکەم !

- : " بەلام ئەستەر ! کى نامادەیه لەگەل بیۆهژنیکیدا ببیت بە هاوسەر کە دوو مندالی هەتیووی هەبیت ؟ "

- : " لەگەل تۆدا ؟ ! زۆر کەس هەن کە دەیانەوى " تەماشای نیو چاوانمى کرد . وەها بیرم دەکردەوہ کە حەزى لیدەکەم . ماوہیهکی زۆر بیدەنگ بیدەنگ دانیشتم . کە زانى نامەى پینادەم و تەنانەت پیویستە کە

بجى ، یەكسەر كۆلەكەى هەنگرت و پۆیى . نازانم چۆن پیتان بلیم ! لە دواى پۆیشتنى ئەستەرىش هەروا بیدەنگ مابوومەوہ و لە گۆشەیهکدا بۆخۆم دانیشتبووم . دواى هەستامە سەر پى و پالمدا بە دیوارەکەوہ وە لەسەر پى مامەوہ . بیرم لە خۆم دەکردەوہ ، چیبکەم ؟ چى لەو ترسە بکەم کەوا لە دلما گەورەتر دەبیت ؟

لەم بەینەدا گویم لە دەنگى ئورھان و شەوگەت بوو کە لەسەرەوہ پیکەوہ لەگەل یەکدا قسەیان دەکرد . شەوگەت دەیکووت : " وەکوو ژن ترسنۆکیشى " ئورھان دەیکووت : " تۆ لە دواوہ هیرش دەکەیت ، ددانم دەلەقیتەوہ " لە لایەکی ترییشەوہ ئەقلم لەلای قسەو باسەکانى باوکم و پەرشەبوو . لە بەرئەوہى دەرگا شینەکەى ژورى نەخشەکیشان کراوہبوو ، بە ناسانى گویم لە هەموو شتیکی دەبوو . باوکم وتى : " لەدواى تەماشاکردنى وینە کەسىیەکانى (پۆرترا) وەنیزەیهکان مروۆ بە ترسیکەوہ تیدەگات کە لەو وینەدا چاوى هەر کەسیک لەیهک ناچیت وە شتە خرۆلەیهکی کۆن نیە ، بەلکۆو بەپێچەوانەوہ وەکوو ئاوینە گەرانەوہى ئەوہ دەکات و وەکوو چالەئاویش پەر دەبیت و دەقاو دەق وەکوو چاوى ئیمەیه . لیوہکان وەکوو لاپەرە شتانیکى ریک و راست نین کەوا لەسەر رومەت کیشرابى ، بەلکۆو بە جەم بوونەوہ و ئەرم بوونەوہى خۆیانەوہ گوزارشت لە خوشى و ناخوشى و نازارەکانمان دەکەن . هەر لیۆیک سووریکى جیاوازە و گریبەکی واتادارە . لوتیش ئەوہ نیە کەوا وەکوو دیوارى بەین تەنیا پوومەتمان بکا بە دوو کەرتەوہ . بۆیه هەر وینەیهک شتیکی جیاواز و بوونەوہیهکی زانخوازە " داخۆ کاتى باوکم بە ناوى ئیمەوہ باسى ئەو گاورانەى دەکرد کە وا وینەکانیان دروست کردوہ پەرشەش هەر وەکوو من سەرى سوور دەبى یان

نا ؟ له کۆنهوه سهیرم کرد ، رهشه پهنگی هه لگه رابوووه و کال بووبوو ، بۆ ساتیک زۆر ترسام . رهشه نه سمه ره کهم ! گیانه کهم ! پالنه وانه خه مباره کهم ! له وه دهچی شهو خهوت لینه که وتبێ و بیرت له من کردبیتته وه بویه نه وه ها رهنگت هه لگه راره ؟ له وانیه که نه زانن : رهشه پیاویکی باریکه له و بالا بهرزه ، کورپکی قۆز و ناو چاو پانه و چاوه کانی وه کوو بادام کیشراویه ، لوتیکی جوان و گهره ی هیه ، دهسته کانی وه کوو کاتی مندالی ههروا دریزه ، په نجه کانی زۆر جولّه جولّه دهکن ، کاتی هه لده سیته وه وه کوو تولیک وایه ، پیک و بهرزو ناوشان پانه . له مندالیدا سینه و دم و چاوشی جینگای خوی نه گرتبوو . له دواي دوانزه سالدا که له م په نجه ره تاریکه وه ته ماشای ره شه م کرد ، ههستم به وه کرد که گهره بووه بووه به پیاویکی ته و او . ئیستاش که چاوم دهخمه سه ره کونه که وه ، چاوم به خه م و په ژاره یه دهکهوی که وا دوانزه سال بهر له ئیستا له پرومه تیدا دیار بوو ، وه کوو خوی ماوه ته وه .

له بهر نه وه ی له بهر من نه م هه موو نازاره ی کیشاوه له لایه که وه خۆم تاوانبار ده بینم و له لایه کی تریشه وه شانازی به خۆمه وه ده کهم . کاتی باوکم ته ماشای وینه یه کی ده کرد و قسه ی بۆ ره شه ده کرد ، پرومه تی وه کوو هی مندالیک پاک و بیگهره ده بوو . هه ره له و کاته دا که ده مه په مبه یه که ی ده کرده وه له دلّه وه ده مو یست سه ری مه که سپیه که م بجه مه ناو ده مییه وه لیی گه پیم بۆ نه وه ی تیر تیر بیمژی . وا خه یالم ده کرد که دهستم به پشت ملیدا ده گه پینم و نه وازشی ده کهم و په نجه کانیشم ده خه مه ناو قژه کانییه وه ، ره شه ه وه کوو په ناگه یه که سه ره ده خاته نیو مه که کانه وه ، نه و بیچاره یه وه کوو منداله کانه نارام ده گری ! و له خۆشیدا ته زوویه که

دیت به لاشیدا و چاوه کانی ده گری . له راستیدا تیگه یشتم که به مانه وه ره شه هه تادوایی گری دراوی من ده مینیته وه . نه م خه یاله م نه وه نده لا خۆش بوو که توژیک ئاره قه شم کرد بوو و واشم ده زانی که ره شه ته ماشای نه و وینه شه ی تانیانه ناکات که وا باوکم نیشانی ده دات ، به لکوو به سه ره سوورمایی و به سه ره نجیکی ته و او وه ته ماشای مه که گه وره کانه ده کات . نه ته نیا مه که کانه به لکوو وه کوو سه ره خۆشیک سهیری قژ و شان و مل و هه موو جینگایه کمی ده کرد . نه وه نده دلی له من چوو بوو که نه و قسانه ی وا له کاتی جوانیدا نه یده توانی پیم بلێ هه مووی پی گوتم . له پرومه تی و له نیگا کانییه وه دیار بوو له له خۆبایبوونه کانه وره شایی چاوه کانه و له به رامبه ره ته ربیه ت و نامه کهم و چاوه پروانکردنی شووه که مده سه ری سوور ماوه . له بهر نه وه ی نه یده هیشت جاریکتر شوو بکه م زۆر له باوکم تووره بووم : له بیره وه ره یه کانی وه نیزی و وینه کانی که وا له ژیر کاریگه ری وه نیزییه کانه و به چاوپرینه نه وان له گه ل شیوه کارانیدا دروستیده کرد بیزار بوو بووم .

که چاوم گرتته وه (خودایا خۆت ناگاداری من نه مم به داخوازی خۆم نه ده کرد) له خه یالمدا ره شه زۆر شیرین بوو بوو ، نزیکم ده بووه وه . نه وه نده شیرین بوو که وا ههستم ده کرد له راستیدا له تاریکاییه که وه هاتوه ته پشتی سه رم . هاتوو پشت ملم و نیوچاوانمی ماچکرد . دهستی هیئا به پشت و جهسته مده و پشت گویمی ماچکرد . وامده زانی زۆر به هیزه ، له بهر نه وه ی به هیز بوو و ته ندروستییه که شی باش بوو پالیشم پیوه دا بوو . وا ههستم کرد که له پاراستن دام و خۆم له ئاسووده ییدا بینیه وه . پشت ملم ختوکه ی ده هات ، سه ره مه که کانه می ماچکرد . وامده زانی چاوه کانه به ستراره وه شته که ی ره شه ه ره پ بووه و نزیکي من ده بیته وه ، سه رم خولی

دهخوارد ، ناخو دهبیت شتهکە ی رەشە چۆن بێت ؟ جاری وا هەیه لەخەومدا مێردەکەم شتهکە ی خۆی بەئیش و نازارەوه نیشان دەدام . لەلایەکەوه قەلغانەکە ی خۆی لەبەرامبەر تیری سەربازە سەفەوییهکاندا بەرز کردۆتەوه و پری دەکات و نزیکى ئیمە دەبیتەوه ، بەلام بەداخەوه چۆمیک لەنیوانماندا هەیه . لەولای ئاوهکەوه لەناو ئیش و نازارەکانیدا بانگم دەکات ، منیش تەماشای دەکەم و دەبینم کەوا شتهکە ی لە جارێ گەرتر بوو . بەپێی ئەو شتهی کە بوو کە گورجییهکە دەگوت و پیرەژنە عەجوزەکانیش باسیان دەکەن ، ئەگەر راست بێ و وەها بێ هی مێردەکە ی من زۆر گەرتر نەبوو و وەکوو جارێ . لەخۆمەوه و تەم ئەگەر شتهکە ی رەشە گەرتر بێت ، یاخود ئەو شتهی کەوا لەدوای ئەوهی لاپەرەیهکی نەنوسراوم بە شەکەوتەوه بۆنارد و لەخوار بەنەخوینەکەیهوه بینیم هی ئەو بێ – کەهی خۆی بوو – ئەبێ چی بێ ، ترسام و تەم یان وەکوو لەناوهوه جێی نابیتەوه یاخود زۆر نازارم پێ دەگەینێ .

- : " دایکە شەوکەت لاسایم دەکاتەوه " ، لە گۆشە ی دۆلابەکەوه هاتمە دەرەوه و بە بێ دەنگییهوه پۆشتمە ژوورەکە ی تر ، لەناو سندوقەکەدا چۆخە سوورەکەم هەلگرت و لەبەرم کرد . دۆشەکە ی منیان دەرھینابوو و لەسەری یاریان دەکردو پالیان دەنا بەیهکەوه .

- : " مەگەر پێمنەگوتن کاتی رەشە دیت بۆ ئێرە مەقیرین ؟ " شەوکەت وتی : " دایە ! بۆچی ئەو چۆخە سوورەت لەبەر کردوو " ئۆرھان وتی : " بەلام دایە ! شەوکەت لاسایم دەکاتەوه . "

- : " مەگەر پێمنەگوتی لاسایی ئەو مەکەرەوه ؟ ئەم شتە پیسە چییە کەوا لێرەیه ؟ " پارچەیهک لە پیستی حەیانیکى لیبوو . ئۆرھان وتی : "

لاک ، " شەوکەتیش لە ناو پێ هەلی گرت .

- : " یەكسەر بیبەنەوه ئەو جیگایە ی کەوا لەوی هیناوتانە " ئۆرھان وتی : " با شەوکەت بیبات "

- : " دە ی زووکەن مەگەر من چیم وت ؟ "

بەرلەوهی بگەمە ئەوان دەستم بە گەزکردنی لیبم کرد . کاتی چاویان بەمە کەوت یەكسەر زانیان کە چەندە جدیم و پۆشتم ، شەلا زو دەگەرینەوه و سەرمايان نابیت .

لە نیو هەموو وینەکیشاندا تەنیا رەشەم بە دل بوو ، چونکە لە هەموو زیاتر حەزم لێدەکا و منیش دەمارەکانی دەناسم ، کاغەز و قەلەمیکم دەرھینا ولە ناکاو بەبیتەوهی بیر بکەمەوه ئەمەم نووسی : " باشە ، بەرلە بانگی شەو لە ماله چۆلەکە ی جوولەکە هەلئوسراوەکەدا دەتبینم ، کتیبەکە ی باوکم زووتر تەواویکە " . یەكسەر وەلامی حەسەنم نەدایەوه چونکە ئەگەر بەراستی ئەمپۆش بچیتە لای قازی ، باوکی و پیاوکانی یەكسەر خۆبەسەر مانی ئیمەدا دانادەن و نایەن . ئەگەر وەها بایە نامە ی نەدەنووسی و داوای وەلامی نەدەکرد و یەكسەر دەهاتە سەر مالهکەمان . ئیستاش چاوەرپێ وەلامی من دەکات ئەگەر وەلامی نەدەمەوه ، شیت و هار دەبێ و ئەو کات دەست بە کوکردنەوهی پیاوکانی دەکات ، نامان نامان ! وەها بیر نەکەنەوه کە هیچ لیبی ناترسم . ئەگەر راستیتان بوی ، لەبەر ئەوهی لە ئەو دەترسم بپروام بە رەشە هیناوه . بەلام شتی ناو دلێ خۆمتان پێ بلیم : لەوه دەچی زۆریش لە حەسەن نەترسم ، چونکە حەز لەویش دەکەم . ئەگەر توورە ببن و بلین ئەم خۆشەویستییهی تو بۆ بە چی ، حەقتان پێدەدم ، ئەمە لەبەر ئەوه نیە کەوا لەو سالانە ی وا پیکەوه لە مایکدا

دهژیاين و چاوه پي مېرده کمان دهکرد له پيسی و پوڅه لېی و دلنزی ئه پياوه تينه گه یشتووم ، تيگه یشتووم ، به لام ئه ستهر دهلی ئیستا پارهی زور قازانچ دهکا و منیش راستی ئه مه له ئه برؤ قه لځانيه کانی ئه ستهر وه تیده گم . ئیدی له بهر ئه وهی پارهی هیه و متمانهی به خو هیه ، لایه نه خراپه کهی که وای لیکرد دور که ره وه بی نه مانه وه و منیش و هها بیرم ده کرده وه که لایه نه تاریکه کهی و ئه و شتهی و وه کوو هی جندو کهی و زور سهیره و سه مه ریه خه ریکه من به ره و لای خو ی راده کی شی ، ئه م لایه نه یم له پیداکری نارنی نامه کانی وه بو درده که وت . ره شه و حه سه ن له بهر ئه وهی عاشقی من بوون ، نازاری زوریان کی شاوه ، ره شه دلته نگ بوو ، دلی شکا و دوانزه سال دور که وته وه و دیار نه ما ، حه سه نیش هه موو پوژیک له ناو ئه و لایه پرانه ی و ا که ناره کانی وینه ی په له وه و و ئاسکی لیکی شرا بوو نامه ی بو دنووسیم و دهینارد بوم . سه ره تا له خویندنه وهی ئه و نامه ندا فیبری ترس و له دوایشدا به رامبه ر به ئه و هه سته ی زانخو ازیم پی شکه وت . له بهر ئه وهی ده مزانی حه سه نیش مه راق ده کا و دهیه وی هه موو شتیکی من بزانی سه رم سوور نه ما که ده یزانی من گو تومه می رده که م له خه ودا به مردووی بی نیوه . ئه وهی و ا گو مانم لی ده کرد ئه وه بو که له وه ده چی ئه سته ر نامه کانم بو حه سه ن بخوینی ته وه ، هه ر بویه نامه که م به ریگایي ئه سته ره وه بو نه نارد ، خو ئیوه خو تان ده زانن که گو مانه کانی من چه نده راستن ، یان نا .

کاتی منداله کان گه پرانه وه گوتم له کوی بوون ؟ به لام به کسه ر زانیان من ئه مه م به توو په ییوه نه گو توه . به دزی ئوره انه وه شه و که تم هی نایه لای خو م ، له لای دولا به تاریکه که دا دامنا یه باوشمه وه و شان و مل وقژ و ته ویلیم ماچکرد و گوتم : " گیانه که م ! سه رمات بووه ، ئه و ده سته

جوانانه ت بده له ده سته ی دایکی خو ت تا گه رم ببنه وه ، ده سته کانی بو نی لاشه ی لیوه ده هات به لام هیچ نه گو ت ، سه ریم نوو سانده مه که کانمه وه و باش باوشم پیدا کرد . توژیک دواتر گه رمی بووه وه و وه کوو پشیله یه که به شیرینی وه و به خسته ی ده یخیزاند . وتم : " بلی بزانه م ، زور حه ز له دایکت ده که ی ؟ "

ئ ، ئ ، ئ ، ئ ، ئ ، ئ .

به لی ؟

به لی .

له هه موو که س زیاتر ؟

" به لی " منیش وه کوو ئه وهی نه یینی ه کی پی بیلم گوتم : " که و بوو شتیکت پی ده لیم به لام به که س نه لی . " له بیخی گویدا وتم : " منیش تو م له هه موو که س زیاتر خو ش ده وی "

- : " له ئوره انیش ؟ "

- : " ئه ری ، له ئوره انیش زیاتر ، ئوره ان هیشتا منداله و وه کوو سلو قه ته یه که وایه و هیشتا تینا گات ، تو ژیرتری و تیده گه ی . " بو نی قره کانیم کرد و ماچم کرد و گوتم : " له بهر ئه وه ش ئیستا داوای شتیکت لی ده که م ، دوینی کاغه زیکی نه نوو سراوت برد بو ره شه ، ئه مرؤش به بیئنه وهی که س بزانی ئه مه ی بو به ره ، ده یبه ی ؟ "

- : " ئه و باو کم کوشتوه ؟ "

- : " چی ؟ "

- : " دوینی خو ی له ماله چوله که دا پی گوتم "

- : " چی گو ت ؟ "

- : " گوتی من کهسی زۆرم کۆشتوه و باوکی تۆشم کۆشتوه . "

لهناکاو شتیك بوو بوو ، شهوکهت له باوشم دهرکهوت بوو دهگریا . ئەم مندالە ئیستا بو چى دهگری ؟ باشه . وابزانم تۆزیک بهر له ئیستا خۆم را نهگرتی و شهپهزلهیهکم لیدای، نامەوی کەس وا بیر بکاتهوه که دلێکی بهردینم ههیه بهلام من له بهر ئەوه توورە بوو بووم که قسه بهو پیاوه دەلی وا من دەمەوی له بهر ئەوان لهگهڵیدا زهماوند بکه . ههتیوه بیچارهکه ! هیشتا دهگری ، زۆرم پی ناخۆش بوو . خهريك بوو منیش بگریم . باوهشمان کرد به یهکدا . جار جار ههنیسکیکی ههڵدهدا بهلام ئایا دهبی له بهر زللهیهک ئەوهنده بگری ؟ دهستم هینا به پرچهکانیدا .

هەر شتیك وها دهستی پیکرد : خۆ دهزانن پۆژی بهری له نیو قسهکانمدا به باوکم گوتبوو که له خهومدا میردهکهمم به مردویی بینوه . نهگهپانهوهی میردهکهمم بۆ ماوهی چوار سال له شهپی عهجهمهکاندا بوو بوو به هوی ئەوهی که زۆر جار خهوی پیوه بینم : تهرمیکی لیوو ، نهمرانی هی ئەو بوو یان نا ، لیردها هیچ شتیك ناشکرا نهبوو . خهو بینن ههموو جارێک بهکاری شتیکی تردیت .

لهو پورتهغالی وایه پیرهی ئەستهر لهویوه هاتوه ، ئەمه به کهلکی جووتبوونی زهندیقهکان و شهیتانهکان لهگهڵ یهکدا هاتوه . ئەگەر ئەو کاته داپیرهی ئەو لهگهڵ بنهمالهکهیدا وتبیتیان ئیمه واز له جوولهکایهتی دینن و دهبین به خاچپههسته کاتۆلیک ، ئەشکهنجهچییهکانی ئەوی بپروایان پی نههیناون و ههموویان نازار داوان و بهمجۆرهش لهگهڵ ئەوهی که خهوی هاتنه لاییهکی زهندیق و شهیتانیان خستۆته میشکیان ، خهوی نهبینراوی تریشیان به زۆری لیدان خستوهته میشکیانهوه و ئەوانیش

وایانزانیوه له خهوشدا ئەشکهنجه دهکرین ، ئەمهش بۆ ئەوه کراوه که خۆ به دهستهوه بدن و ناوی کهسی تریش بهینن ، تاوهکوو تاوانبار بکرین و بسوتینرین . بهمجۆرهش ئەم خهوه بهکهلکی ئەوههاتوه .

خهونهکان بۆ سی شت بهکهلک دین : ئەلف = داوای شتیك دهکهی بهلام ریگا بهوه نادهن که داخواییهکهت دهریپریت ، تۆش دهلیی له خهودا بینیمه و بهمجۆرهش بهبی ئەوهی که داواکهیت داخواییهکهت دهریپریت . بی = دهتهوی دهرهق بهیهکی خراپه بکهی . بۆ نمونه یهکیک تاوانبار دهکهیت . ئەوسا دهلیی له خهومدا بینیمه که بۆ نمونه فلانه ژن زینای کردوه یان وهکوو بهسینی شهراپیان بۆ فلانه پادشا بردوه . بهمجۆره ئەگەر کهسیش بپروا نهکات دیسان هەر بهشیکی تاوانهکه دهکهوێته پال ئەوهکهسه .

جیم = دوايي شتیك دهکهویت بهلام خۆشت نازانیت چیت دهوێت . خهویکی تیکهل و پیکهل دهگهپیتهوه ، یهکسهه شیدهکهنهوه و باسی ئەوهت بۆ دهکن چیت دهوێت و دهتوانن چیت پیبدن ، بۆنمونه دهلین : شوویهک مندالیک ، یاخود مالیکت پیویسته و ... ئەم خهوه خهیاڵانه هیچ لهوانه نین وا له خهونهکانماندا دهیانینین ، ههکهس ئەو خهیاڵانهی وا لهپۆژی پۆشندا کردوویهتی وهکوو هی شهو دهگپیتهوه بۆ ئەوهی سوودی لیوهریگریت . ئەوکاتهش یان وهکوو گالتهت پیدهکهن یاخود وهکوو ههموو جارێک به خراپهیی بۆتی شیدهکهنهوه . هیچ کهس تهنانهت ئەوهی خۆشی خهیاالی کردییت بپروا به خهونی راستهقیینهی ناکات . نهکا ئیوه بپروای پیبکهن ؟ کاتیك به لالیویکهوه باسی مردنی میردهکهمم بۆ باوکم کرد ، باوکم وتی خهونهکان ههموو راستیهکهت نیشان نادهن . بهلام کاتیك له ههلگرتنی

تەرمەکه گەپابووه ئەم خەونەى منى پىراست بوو، بەم شىووش لە ماوهى چوار سائدا كەكەس پىرواى بە مردنى شوووكەى من نەدەكرد ، ھەروا بەئاسانى مرد و ھەكوو بلىيى كە بانگەوازى كرابى ھەموو كەسىش پىي زانيبوو و زوريش خەمبار بوو بوون . پرسىيارم لە شەوكەت كرد و گوتم تۆ خەون دەبينى يان نا ؟ بە پىكەننەو و تى : " بەلى ، باوكم دىتەو بەلام خۆم دەبم بە ھاوسەرى تازەت . " لووتە بارىكەلە و چاوه رەشەكانى و پشتمە پانەكەى لە ھى باوكى نەدەچوو ، بەلكوو لە ھى من دەچوو ، جارجاريش لەبەر ئەوھى نەمتوانيوه نيو چاوه بەرز و پانەكەى باوكيان پىبەدەم خۆم بە تاوانبار دەزانم .

دەھەستە برۆ لەگەل براكەت يارى شمشير بکە . "

" بەلى " ، ماوھىەكى زور گويم لە دەنگى گەمە و يارى مندالەكان راگرت و تەماشای بن مچەكەم كرد و تىكۆشام بۆ ئەوھى بە سەر ترسەكەى نيو دلمدا زال بيم . پويشتمە موتبەخەكە و گوتم : " خەيرىيە ! ئەوھ چەند جارە باوكم داواى شورباى ماسى دەكات ، لەوانەىە بتنىرم بۆلاى كەشتىيەكە . لەو باستىخەى وا شەوكەت حەزى لىدەكات چەند پەليك دەرخە و بىدە بە مندالەكان با بىخون . " كاتى شەوكەت خەرىكى خواردن بوو من و ئورھانىش چووینە ناو ژوورەكە و دانىشتين ، گرتە ماوھشمەوھ و ملیم ماچکرد و گوتم : " بۆنى ئارەقت لىدى ، لووتت چى لىھاتووھ ؟ "

- : " شەوكەت وتى ئەمە شمشيرە سوورەكەى مامەمە و لىيدام . "

- : " شين بووھتەوھ . " دەستم لىدا و گوتم : " دىشى ؟ ئەم شەوكەتەش چەندە بىفیکرە ! سەير كە بزانه چیت پىدەلیم : تۆ كوپىكى ژير و دلناسكى ، داواى شتىكت لىدەكەم ئەگەر ئەنجامى بەدى نەينىيەكت

پىدەلیم كە بۆ كەسى نادركينم ، تەنانەت بۆ شەوكەتیش . "

- : " چى ؟ "

- چاوت بەم كاغەزە دەكەوى ؟ دەچیتە لاى باوھ پىرت و ئەوان و بىئەوھى كە كەس بىينى ئەمە دەدەیتە دەستى رەشە ئەفەندى ، تىگەيشتى ؟ "

" تىگەيشتم . "

" دەيبەى ؟ "

" چ نەينىيەكم پىدەدەى ؟ "

" تۆ ئەم لاپەرەىە بەرە دواىى . " ملە جوانەكەى بۆنى مشكى لىوھ دەھات ، ماچىكم كرد . ئەوھ ماوھىەكى زورە كە خەيرىيە ئەم مندالانەى نەبردووھ بۆ حەمام . لەو كاتە بەدواوھ كەشتەى شەوكەت لە كاتى بىينى ژنى جواندا رەپ و راست دەبوو ، ئىدى نەچوو بوون . ماچمكرد و گوتم : " لە دواييدا نەينىيەكەت پىدەلیم . تۆ زور جوان و ژيرى ، بەلام شەوكەت كوپىكى بەدخوىە ، تەنانەت دەست لە داىكىشى بەرز دەكاتوھ . "

- : " نايبەم ، لە رەشە ئەفەندى دەترسم ، ئەو باوكمى كوشتووھ . "

- : " شەوكەت وتى ! واىە يان نا ؟ زوو بچوو خواروھ و بانگى بکە . "

كە چاوى بە جدىبوونەكەم كەوت ، بە فەرە پويشتمە خواروھ . لەوانەىە لەبەر ئەوھش كە شتەكە بە سەر شەوكەتدا دەتەقايەوھ تۆزىكىش خۆشحال بووى . تۆزىك دواتر ھەر دووكيان بە پوويەكى سوور ھەلگەپراوھە ھاتنە لام ، شەوكەت بە دەستىكەوھ باستىخ و بەدەستەكەى تریشى شمشيرەكەى پىبوو . وتم : " بەبراكەت گوتووھ رەشە ئەفەندى باوكمانى كوشتووھ ، با جارىكىتر گويم لەشتى وا نەبى لەم مالەدا . دەبى حەزى لىبەكەن و پىزى بۆ

دانین ، تیگه‌یشتن ؟ ناتوانن ته‌واوی ته‌منتان بی باوک بمیننه‌وه . " شه‌وکت به پروداریه‌وه وتی : " من ئەوم ناوی ، ده‌گه‌پیمه‌وه مائی مامه‌هسه‌نم و چاوه‌پیی باوکم ده‌که‌م . " ئەوه‌نده توورپه بووم که شه‌په‌زله‌یه‌کم لی‌دا . شمشیره‌که‌ی دانه‌نا بوو ، له ده‌ستی کهوت و به گریان‌ه‌وه گوتی : " من باوکم ده‌وی . " به‌لام من لهو زیاتر ده‌گریام ، به‌گریانه‌وه وتم : " ئیدی باوکتان نه‌ما ، ناگه‌پیتنه‌وه ئیستا بی باوک و هه‌تیون تی‌ده‌گه‌ن توخمه زۆلینه ؟ " وه‌ها ده‌گریام که له‌وه ده‌ترسام ده‌نگمیان له ناوه‌وه بیستیی . شه‌وکت به گریان‌ه‌وه گوتی : " ئیمه توخمه زۆل نین . " ئەوه‌نده گریان که چاومان پز بوو له خوین ، له دوا‌ییدا که گریان تۆزیک نه‌رمی کردبوومه‌وه ، هه‌ستمکرد که وه‌کوو مروقیکی باش ده‌گریم . به گریان‌ه‌وه باوشمان کرد به یه‌کدا . خو‌مانمان له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که درێژ کرد ، جار‌جار ئەوه‌نده خو‌یان ده‌نووساند به منه‌وه که ده‌مزان‌ی هیشتا نه‌خه‌وتوون . له‌وانه‌یه که‌منیش له‌گه‌ل ئەواندا نه‌خه‌وتیتم . به‌لام عه‌قلم له خواره‌وه بوو . بو‌نی خو‌شی پرته‌قالی کولاو ده‌هات . له نا‌کاو له خه‌و پاپه‌پیم . منداله‌کانیش به‌خه‌به‌ر بوونه‌وه . وتم : " بچنه خواره‌وه با خه‌یرییه سکتان تیر بکات . " له ژوره‌که‌دا ته‌نیا بووم ، به‌فر تازه ده‌ستی به بارین کرد بوو . پاپامه‌وه و گوتم : " خودایا خۆت یارمه‌تیم بده و قورئانه‌که‌م کرده‌وه و له سووره‌ی ئالی‌عومرانداندا ئەو نایه‌ته‌م خوینده‌وه که‌وا باسی ئەوانه‌ ده‌کات که له پری‌گای خودادا کوژراون و ده‌چنه لای خودا و به‌و شیوه‌یه دل‌ی خۆم په‌حه‌ت کرد . باوکم وینه ته‌واو نه‌بووه که‌ی پادشای نیشانی په‌شه دابوو ؟ ده‌یگوت ئەم وینه‌یه ئەوه‌نده له راستی ده‌چیت که ئەگه‌ر که‌سیک ته‌ماشای بکات ، وه‌کوو ئەو که‌سانه‌ی که به راستی ته‌ماشای

چاوی بکات ، ده‌ترسی و چاوه‌کانی خۆی له نیگا‌کانی ده‌فرینی . ئورهانم بانگ کرده لای خۆم و به‌بیئه‌وه‌ی بیکه‌مه باوه‌شمه‌وه سه‌ر گۆنا‌کانیم ماچکرد و گوتم : " ئیستاش به بیئه‌وه‌ی بترسی و به بیئه‌وه‌ی نیشانی باپیرتی بده‌ی ، بچوو ئەم کاغه‌زه بده به په‌شه ئەفه‌ندی . " - : " ددانم ده‌له‌قیته‌وه . " - : " کاتی گه‌پایته‌وه ده‌یکیشم ، کاتی چوویته لای ، ئەویش باوشت پی‌دا ده‌کا و تۆش له دوا‌ییدا نامه‌که‌ی پی‌بده . تیگه‌یشتی ؟ " - : " ده‌ترسم . " - : " شتی‌ک نیه که‌وا لیبی بترسی ، ئەگه‌ر په‌شه نه‌بی کئی ده‌بی به باوکت . مامه‌هسه‌نت ! ده‌ته‌وی مامه‌هسه‌نت بی به باوکت؟ " - : " نامه‌وی . " - : " ده‌ی به قوربانت بم . ئورهانه‌ جوانه‌که‌م ، ئەگینا له دوا‌ییدا توورپه ده‌بم ... تۆش ده‌گریت و جار‌یکیتیش توورپه ده‌بم . " نامه‌که‌م قات کرد و خسته‌مه ناو ئەو ده‌سته بچکولانه‌یه‌وه که‌وا به بی ئومیدی و راهاتوویییه‌وه درێژی کرد بوو . خودایا بۆ ئەوه‌ی ئەم هه‌تیوانه هه‌ر وا نه‌میننه‌وه ، تۆش یارمه‌تیم بده . ده‌ستیم گرت و به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌م برد ، کاتی پو‌یشت جار‌یکیت به ترسه‌وه ته‌ماشای کردم . گه‌پامه‌وه بۆ گۆشه‌که‌ی خۆم و له کونه‌که‌وه چاوم لی‌بوو که نزیک‌ی باوکم و ئەوان بووه‌وه ، راهه‌ستا . به‌نا‌چاریه‌که‌وه سه‌یری دوا‌ی خۆی کرد ، وه‌کوو ئەوه‌ی که به دوا‌ی مندا بگه‌ری ته‌ماشای کونه‌که‌ی کرد و چاوی به چاوم کهوت . گریا ، به‌لام له دوا‌ییدا خۆی پی‌راگه‌را و خۆی فری دایه باوه‌شی په‌شه‌وه . په‌شه به راستی هه‌قی کرد بوو بی به باوکی منداله‌کانم ، له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌یده‌زانی

چی پرویداوه نەپەشوکا و تۆشی هەلچوون نەبوو ، ناو لەپی ئورھان گەرا . ئورھان لە ژێر نیگای سەر سوورماوی باوکمدا گەرایەو و خۆی خستە باوەشم . تیرتیر ماچمکرد و بردمە خوارەو و دەمێم پڕکرد لەو میژو و شکەیی وا حەزی لێدەکرد . گوتم : " خەیریە ! تۆ دەستی منداڵەکان بگرە و بچوو بۆلای کەشتیەکەو شتی شوڕباکە بکەرە بۆ باوکم . ئەو بەیست ئاچەییە ، ئەوێ ماوە بیدەبەشت بۆ منداڵەکان ، با شەوکت و ئورھان تا ئیوارە بە کەیفی خۆیان بگەرێن . "

کاتی هەموویان پۆشتن مالا چۆل و بیدەنگ بوو ، زۆرم پێخۆش بوو ، پۆشتە ژوورەو ، خەزورم ئاوینەیکە بە هەدیە پێدابووم کە خۆی درۆستی کرد بوو ، لە ژێر بەرگە بۆن عەتراویبەکاندا(بەرگی سەرین) دەرمهینا و لە دوورەو پۆشتە بەرامبەری ، ئەگەر تۆزیک خۆم بجولاندایەتەو هەموو جەستەیی خۆم بە شیوێ بەش بەش و پارچە پارچە دەبینییەو . چۆخە سوورەکم پیکەوتبوو ، زۆر جوان پاورەستا بوو . بەلام دەمویست کراسە مۆرەکەیی دایکم بکەم بەر کە وا لە سندوقی جەھیزیەکەیدا دەرمهینا بوو . سندوقەکەیی داپیریشم کردەو جاکەتە خورینە گولگۆلینەکەیم دەرمهینا و لەبەرم کرد ، داپیرم خۆی ئەم جاکەتەیی دروو بوو . بەلام نابێ ، کە کراسە مۆرەکەم کردە بەر سەرمام بوو ، مۆمەکش لەگەڵ مندا بە هیواشی لەرزایەو . دەمویست کراسە سوورەکم بکەم بەر کەوا لە کورکی رێوی دروستکراوە بەلام پەشیمان بوومەو ، لە هیوانەکەو تییەر بووم و کراسە دەلپ و درێژەکم کردە بەر کەوا دایکم پێیدا بووم . زەختی دەخستە سەر مەمکەکانم بەلام پێم خۆش بوو . بە جوانی سەری خۆم داپۆشی و پەچە کەتائەکشەم دا بە پرووی دەم و چاومدا

. رەشە ئەفەندی هیشتا دەر نەکەوتبوو ، لە هەلچوون و پەشوکانی خۆمدا بە هەلدا پۆشتبووم . ئیستا ئەگەر بپۆم ، بە باوکم دەلیم لەگەڵ منداڵەکاندا پۆشتبووم بۆ ماسی هینان ، وەکوو پشیلەیکە لە پلیکانەکانەو پۆشتە خوارەو ، دەرگاگەم وەکوو پۆحیک داخستەو و پۆشتە ناو حەوشەکەو . کاتی پۆشتە ناو کۆلانەکەو ، پاورەستام و تۆزیک تەماشای دواوەم کرد . دەتگوت کە ئەم مالا مالا ئیمە نیە ! کۆلانەکە کەسی تێدا نەبوو ، ترووکە ترووکە بەفر دەباری . بە دزیو و بەلەرزە لەرز خۆم خستە ناو ئەو حەوشە چۆلە بەجیھێشتراوە کە خۆریش هیچ نایگری . بۆنی گەلای گەنیوو تەپایی و مەرگی لیو دەهات . کاتی پۆشتە مالا جوولەکە لە سیدارە دراوەکەو وامزانی کە لە مالا خۆمدا . دەلین ، جندووکان بە شەوان لێردا کۆدەبنەو و ناگردانە پێدەخەن و جوولەجوول دەکەن . لە مالاکی ئاوەها چۆلدا گویگرتن لە دەنگی پێی خۆم زۆر ترسینەر بوو بۆم . بەیئەوێ بجوولیمەو پاورەستام و چاوەری بووم لەم نزیکانەو سەگیک وەراندی دەنگی وەرینی هەموو سەگەکانی ئەم گەرەکە دەناسمەو ، بەلام ئەمەم دەرئەخست و نەمناسییەو .

لە بیدەنگییەکەیی ئەو ئیوارەیدا هەستم بەمەکرد : وامدەزانی لەمن زیاتر کەسیتر لێرەییە ، هەر بۆیە بۆ ئەوێ دەنگم نەبیسێ نەدەجوولامەو . چەند کەسیک بە قسەکردنەو لەنیو کۆلانەکەو تییەر بوون . بیرم لە خەیریە و منداڵەکان دەکردەو ، شەلا سەرما نەخۆن . لەم بیدەنگییەیی دوایدا هەستم بە پەشیمانی کرد ، رەشە نەهات ، تۆ ئەزانی کە چ هەلەیکەم کرد ! بەر لەوێ لەمە زیاتر غروورم بشکی بگەریمەو بۆ مالا باشتەر دەبی . بە ترسیکەو خەیاڵی ئەوێ دەکرد کە حەسەن بە دوامدایە و

تاقیم دهکات . هرلهم کاتانهدا دهنگی خشه خشیک هات و درگاکه کرایهوه . له ناکاو به پهله پهل جیگاکه ی خۆم گۆپی . نهمدهزانی که له بهر چی وهام دهکرد ، کاتی په نجه ره کهم له ولای خۆمه وه هیشته وه تیشکه که کهوته سهر سهرم . قسه که ی باوکم هاته وه یاد و پرواشم به وه کرد که به راستی ره شه من له سیبه ره که شمه وه دهناسیته وه . په چه کهم گریدا و به گوی گرتن له دهنگی پی چاوه پئی بووم . هاته بهر درگاکه ، چند ههنگاو یکی هه لگرت و له خویه وه راوهستا . هر به و شیوه یه پیچ شه ش ههنگاومان بهر هولا ی یه هه لگرت . له وهی که و له کونه که وه دهمبینی زور سه لامهت و به هیزتر بوو . وه کوو ئه وه ی بچی نیی گوتی : " به یارمه تی خۆت ، ده توانی په چه کهت بکه یته وه ."

" من هاوسهرم هه یه و چاوه پئی میرده کهم ده کهم ."

هر به و دهنگه وه گوتی : " په چه کهت بکه وه ، دلنیا به ناگه پریته وه ."

" بو ئه وهی که ئه م هم پی بلئی بانگت کردووم ؟ "

" نا ، بو بینینی تو . ئه وه دوانزه ساله بیرت لیده که مه وه ، په چه کهت بکه وه با که پره تیکی تر بتبینمه وه ."

کردمه وه ، به بیته وه ی دهنگی لیوه درکه وی ، ماوه یه کی دریز ته ماشای پرومهت و نیو چاوانمی کرد . پیم خۆش بوو .

گوتم : " چۆن به بیرم دینیته وه ؟ "

- : " به نازاره وه ، چونکه ئه کاتانه ی وا بیرم لیده کردیته وه ، دهمزانی بیر له خه یاله کانت ده که مه وه ، به بیرت دی که له کاتی مندالییدا باسی وینه ی خه سره و شیرینمان ده کرد که و عاشقی یه بوون ؟ بوچی شیرین که یه کهم جار وینه ی خه سره و دهمبینی یه کسه ر عاشقی نابی و ده بی بو

سی جار ته ماشای بکات ؟ تو ده تگوت ، له چیرۆکه کانداه موو شتیکی سی جار یه و منیش ده مگوت که پیویست بوو عشق له یه کهم ره سمه که دا گری بگرتبایه . به لام کی ده توانی وینه ی خه سره و به و جو ره بکیشیت که که سیکی بیناسیته وه و دل پی بسیپی و عاشقی بی ؟ له سهر ئه مه هیچ قسه یه کمان نه کرد ، ئه گه ر له ماوه ی ئه م دوانزه ساله دا وینه یه کی تو م به و شیوه یه له لایه ، له وانه یه ئه وه نده نازارم نه چه شتبا یه "

له م واته یه دا و ئه ویندار بوون به ته ماشا کردنی وینه و شتی له م بابه ته و هه روه ها له سهر ئه وه ی له چه نده له بهر من مه ینه تی چه شتو وه ، قسه ی خۆشی زوری کرد . له و کاتانه دا سهر نجم چو وه سهر ئه وه ی وا ههنگاو به ههنگاونزیکم ده بو وه ، هر بو یه هه موو قسه کانییم له بیر چو وه وه . له دواییدا به بیرم ده هیانه وه و زیاتر بیرم لیده کردنه وه ، ئیستا کانه به س سیجری قسه کانی ده مگری ، خه ریکبوو دل م به دل یه وه ده به سته وه . له بهر ئه وه ی دوانزه سال نازارم پی گه یاندو وه ، خۆم به تاوانبار ده زانی . ئه م ره شه یه چ پی او یکی قسه خۆش و مروقیکی باشه ! وه کوو مندالییک پاکه . له نیو چاوانیدا ئه مانه م خۆینده وه . ئه و هه موو خۆشه و یستییه ی متمانه ی پی ده بخشیم ، باوه شمان کرد به یه کدا . ئه وه نده م پیخۆش بوو که خۆم به تاوانبار ده زانی ، به هه ستیکی شیرینتر له ههنگوین له سهر خۆم پویشتم . زورتر باوه شم پیدا کردو ریگام پیدا که ماچم بکات ، منیش ئه وم ماچ کرد . کاتی که یه کتریمان ماچ کرد و امده زانی که ته وای دونه ی چو وه ته ناو تاریکاییه کی شیرینه وه . دهمه ویست که هه موو که سیکی وه کوو ئیمه باوه ش به یه کتریدابکات . وا بزانه بیرم که وته وه ! خۆشه و یستی شتیکی وه هایه . خۆشم له کرده وه کهم هاتبوو ، که و امده زانی هه موو عاله م له گه ل

ئیمه‌دا له ناو باشییه‌که‌دا نوqm ده‌بی هیچ جوړه خراپییه‌که نه‌ده‌هات به عه‌قلمدا . ئەگەر ئەم به‌سەر هاته بیچاره‌یه‌ی من ! پوژیک له کتیبیکدا بنووسریته‌وه ، داخو وینه کیشه هه‌راتییه‌کان وینه‌ی ئەم باوه‌ش کردنه‌ی من و ره‌شه به‌یه‌کدا چوڻ ده‌کیشه‌وه . ئیستا باسیده‌که‌م : هه‌ندیك روپهل هه‌ن که‌وا باوکم به هه‌لچوون و په‌شوکاوییه‌وه نیشانم ده‌دات :

داپشتنی نووسراوه‌کان و شه‌پۆل شه‌پۆل بوونی لاپه‌ره‌کان ، جوش و خروش و گهرم و گوپییه‌کی تیدایه ، رازا ندنه‌وه‌ی دیواره‌کان و جوانکاری لاپه‌ره‌کان له شانیکه‌وه ده‌بی وله‌ه‌په‌سان و هه‌لچوونی عاشقان ده‌چی . عاشقه‌کان له دووره‌وه نیگای چاوی‌یه‌که ده‌دزنده‌وه و به‌قه‌سی واتادار له‌گه‌ل یه‌کدا قسه ده‌که‌ن . ئەوه‌نده بچووک و له دووره‌وه ده‌یکیشن که مروڤه بو ساتیک وا هه‌ست ده‌کات ئەوه‌ی وا کیشراره وینه‌ی ئەوان نیه ، به‌لکوو هی ئەو هه‌وشه‌یه که وا له‌ویدا پیک گه‌یشتون و شیوه‌یه‌کی گه‌لای ئەو دره‌ختانه‌ی نیو تاریکاییه‌که پروناکی شه‌و پوژنیان ده‌کاته‌وه . له‌و جوړه په‌سمانه‌دا که ته‌نیا به خو سپاردنیکی ده‌روونی شیوه‌کاره‌که‌وه ده‌کیشری ، ئەگەر سه‌ره‌نج بده‌ینه سه‌ر داپشتنی ره‌نگه‌کان و ئەو تیشکه‌ی که‌وا له هه‌موو گوشه‌یه‌کی وینه‌که‌وه ده‌رده‌که‌وی ، ئەوسا تیده‌گه‌یه‌ن که ئەم وینه‌یه له عه‌شق و له شتی له‌م بابه‌ته‌وه دروستکراوه . بپروام پیبکه‌ن ، که ته‌ماشای ده‌که‌ی وا ده‌زانی له خوری عاشقانه‌وه خو‌یان ده‌دزنده‌وه ناو وینه‌که‌وه .

که من و ره‌شه باوه‌شمان ده‌کرد به یه‌کدا ، وامده‌زانی ته‌واوی دونیا به‌و شیوه‌یه له ناو خو‌شییه‌که‌دایه . سوپاس بو ئەوه‌ی که ئەوه‌نده ئەزمونی خه‌یالم هه‌یه . هیچ باشی و خو‌شییه‌که ئەوه‌نده دریز خایه‌ن نیه . ره‌شه له پیشتدا مه‌مه‌که گه‌وره‌کانمی خسته ناو ده‌سته‌کانیه‌وه ، ئەوه‌ندهم پیخوش

بوو که ده‌مه‌ویست سه‌ره‌کانی‌شی بخاته ناو ده‌می خو‌یه‌وه . ئەمه‌ی به ته‌واوه‌تی نه‌کرد ، چونکه خو‌شی متمانه‌ی به کرده‌وه‌که‌ی خو‌ی نه‌بوو . نه‌یده‌زانی چی ده‌کات ، به‌لام ده‌یه‌ویست شتی زیاتر بکات ، به‌م شیوه‌یه‌ش که زیاتر باوه‌شمان کرد به یه‌کدا ترس و شه‌رم که‌وته نیوانمانه‌وه . له پیشتدا ده‌ستی گرت به سه‌ر سمته‌کانمدا و به‌ره و لای خو‌ی رایکی‌شام ، شته‌که‌ی ره‌پ و راست بوو ، کاتی هه‌سووی به زکمدای زۆرم پی‌خوش بوو ، مه‌راقم کرد ، شه‌رم نه‌کرد . له دوا‌ی ئەو هه‌موو ماچ و موچ و باوه‌ش پییدا کردنه‌دا ، سروشتی بوو که شته‌که‌ی ره‌پ ببیت و هه‌لسیته‌وه ، هه‌موو ئەمانه‌م به شانازییه‌وه له‌به‌ر خو‌مه‌وه ده‌هینایه سه‌ر زمان . به‌لام کاتی له دوا‌ییدا ده‌ریخست و پیشانیدام ، یه‌کسه‌ر سه‌رم لادا ، به‌لام له‌به‌ر گه‌وره‌یی شته‌که‌ی نه‌مه‌توانی چاومی لادهم و هه‌ر ته‌ماشام ده‌کرد . دواتر داوا‌ی بی‌ره‌وشتی هه‌ندیك له ژنانی لی‌کردم که‌وا ژنانیتر له هه‌مامدا ده‌یگپینه‌وه و ده‌لین ئاوه‌هایان کردووه . به سه‌ر سووپ ماوی و بی‌پریارییه‌وه پاره‌ستام . پارایه‌وه گوتی : " نیو چاوانت گرژ مه‌که‌وه و مه‌یده به‌یه‌کدا ، گیانه‌که‌م ! به‌قوربانتم بم ! " هه‌ستامه سه‌ر پی و پالم پیوه نا ، به‌بیئنه‌وه‌ی گو‌ی بده‌مه ئەوه‌ی که دلی ته‌نگ بیی و ناره‌حه‌ت بیی قپراندم به سه‌ریدا .

((ناوی من ره شهیه)) (27)

به گویرهی ئەو شهکوره جوانه‌ی وا له مائی کابرا جووله‌که له سیداره دراوه‌که‌وا ناو چاوی دابوو به‌یه‌کدا و ده‌چوو به گژی مندا ، من ده‌توانم شته رهپ و راسته‌که‌ی خۆم ب‌خه‌مه‌وه ناو ده‌می ئەو کچه چهرکه‌سانه‌ی وا له ته‌فلیس بینیومن یان وه‌کوو ده‌توانم بیخه‌مه‌ده‌می ئەو بووکه فه‌قیرانه‌ی وا له‌به‌ر هه‌ژاری له‌شفرۆشی ده‌که‌ن یا خود بیوه‌ژنه تورکه‌مانی و ئیرانییه‌کان ، یا خود بیخه‌مه ناو ده‌می قه‌حبه بی‌نرخه‌کانی ئەسته‌نبوول که هه‌رچی ده‌چی پوو له زیاد بوون ده‌که‌ن و جنده‌کانی مینگاری و کچه‌نازداره‌کانی ئابازایی و ژنه‌فیل‌بازه‌کانی ئەرمه‌نی و سووریانی ئەمه‌یان لا ئاساییه ، ته‌نانه‌ت ده‌متوانی به‌ئاسانی بیخه‌مه ناو ده‌می ئەو کوپانه‌ی وا چاویان تیر نابی ، به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی ئەو کاره به‌شه‌کوره بکه‌م . به‌گویره‌ی شه‌کوره من که له شاره گه‌رمه‌کانی عه‌ره‌بستان و گوئی ئاوه‌کانی خه‌زه‌ردا به‌وه‌زعیکی مادی مامناندییه‌وه ماومه‌ته‌وه ، ده‌ستم له پیاوه‌تی به‌رداوه و په‌رده‌ی شه‌رمم درپوه و ئەوه‌شم له بیر چوو که هه‌ندی‌ک له ژنان شه‌ره‌فیان هه‌یه . ئەمه ئەو مانایه ده‌گه‌یه‌نیت که‌وا له قسه‌کاندا رووراست نه‌بووم ،

به جوانی گویم له قسه‌کانی خۆشه‌ویسته‌که‌م ده‌گرت که‌وا په‌نگی له پروی شته‌که‌م بریبوو ، به‌لام دوو شتیش هه‌بوون که مه‌منونیان ده‌کردم .

1- زۆر جارن ئەمشته‌م وه‌کوو حه‌یوانیک به‌سه‌ر ژنانی تردا ده‌هینا ، به‌لام کاتی‌ک به‌ تووره‌یی‌یه‌وه قسه‌ی پی ده‌گوتم ، هه‌ر له‌و چه‌شنه وه‌لام نه‌دایه‌وه و بی‌ده‌نگ مامه‌وه و نه‌که‌وتمه ناو قسه‌و باس .

2- له‌وه‌ی که‌وا شه‌کوره هه‌ستی به‌ پ‌یواری‌یه‌کان و ژیانی گه‌شتیاری و گه‌په‌ده‌یی من و ئاکامه‌کانی ده‌کرد ، زۆر خۆش‌حاله‌بووم . شه‌کوره کاتی‌ک بینی له‌به‌ر ئەوه‌ی داخوازی‌یه‌که‌م جیبه‌جی نه‌بووه ، خه‌مو په‌ژاره دایگرتووم ، به‌پروخساریکی خه‌ماوی‌یه‌وه وه‌کوو ئەوه‌ی داوای لی‌بوردنم لی‌بکات وتی : " ئەگه‌ر به‌راستی و به‌عه‌شقیکی پاکه‌وه منت خۆش بویستایه ، خۆت پ‌ی‌را ده‌گیرا و شه‌ره‌فی ئەو ژنه‌ت نه‌ده‌شکاند وا به‌نیه‌تیکی جدیه‌وه ئۆمیدی پی به‌ستوی ، مه‌گه‌ر تۆ ئەوه نیت که بۆ ئەوه‌ی بتوانی بیی به‌هاوسه‌ری من و له‌گه‌لمدا هاوژینی بکه‌ی ده‌ست بۆ هه‌موو جوړه‌ فیل و که‌لیکی‌ک ده‌به‌ی ؟ کاتی هاتی بۆ ئیره‌ که‌س بینیتی؟ "

" نا "

وه‌کوو ئەوه‌ی که‌سیکیتر له ناو حه‌وشه‌که‌دا هه‌بی ئاوپ‌یکی دایه‌وه و به‌و جوړه‌ش تامی بینینی ئەو پ‌وخساره جوانه‌شی به‌من به‌خشی که‌وا دوانزه‌ ساله‌نه‌متوانی بوو به‌بیری به‌ینمه‌وه . له‌ناکاو خشه‌خشه‌یه‌ک هات ، هه‌ردووکه‌مان بی‌ده‌نگ بووین و چاوه‌پ‌ی ماینه‌وه . به‌لام که‌س نه‌هاته ژووره‌وه . هه‌ر له‌ دوانزه‌ سالییه‌وه له‌من تیگه‌یشتووتر بوو ، هه‌ر بۆیه هه‌ستی که‌سیکی بی‌خه‌یری له‌مندا ده‌ووورژاند .

وتی : " تارمایی جووله‌که هه‌لواسراوه که لی‌ردا ده‌گه‌پ‌ی " .

" هاتوو چۆی ئیره دهکەیی ؟ "

وتی : پیویست به هاتن بۆ ئیره ناکات ، لهگەڵ هەلکردنی بادا ، جندۆکە و چەتە وتارمایی دینه ئیره و دەچنە ناو شتەکانەوه و هەموو شتیکی قسە دەکات و منیش گۆیم له قسەکانیان دەبیت "

" شەوکەت منی هینا بوو بۆ ئیره که وا پشیلەیهکی تۆپیوم پی پیشان بدات ، بەلام نەبوو "

- : " پییت گوتوه که باوکی ئەوت کوشتوه "

" به تەواوەتی وهام نەگوت ، بۆ ؟ قسە هاتووتە ئەوی ؟ نەم گوتوه که باوکتەم کووشتوه ، وهک وتم دەمەوی بێم به باوکت ، له پیشدا پرسباری ئەوهی کرد که من هیچ مرۆقیکم کووشتوه یا نا ، منیش راستیهکهی گوتم دووانم کووشتوه . "

" بۆ له خۆباییبوون و له خۆ تارێف کردن ؟ "

- : " هەم بۆ ئەوه ، هەم بۆ ئەوهی بکهومه چاوی ئەو کورەیی که وا حەز له دایکی دەکەم . چونکه تیگەیشتم که وا دایکیان دەسکەوتەکانی باوکی نیشانی ئەو چەتانه داوه و باسی قارەمانی باوکیانی له شەردا بۆ گێراونەتەوه . "

: " که وا بوو ، تارێفی خۆت بکه ! چونکه حەزت لی ناکا " به شانازی کەسیک که هەلەیهکی خۆشەویستکهی گرتبی وتم : " شەوکەت حەزم لی ناکات ، بەلام ئۆرەمان حەزم لیدەکات ، بەلام من دەبم به باوکی هەردووکیان . بۆساتیک سیبەری شتیکی نەبوو له نیوانمانەوه تیپەری ، به پەشوکاوی وهه لچوونەوه لەرزەیهک که وتم گیانمەوه . کاتی هاتمه سەر خۆم ، شەکورە هەنسکی هەلەداو دەگریا . وتی : " شووه بیچارەکهم براهیکی هەیه ناوی

حەسەنە ، ئەوسا که چاوەرپی میردەکهەم دەکردهوه ، لهگەڵ ئەو و باوکییدا دوو سال پیکهوه له مایکدا ژیاوین ، دلی له من چوو . ئیستاگەش گومانی به هەندیک شت کردوو ، له وانیهی وا بزانیت که من لهگەڵ کەسیکی تردا ، یان وهکوو تۆدا پەيوەندیم هەیه و دەمەوی بێم به هاوسەری . هەر له بەر ئەمەش ئۆقرەیی لی براوهو هار بووه ، هەوالی بۆ ناردووم دەیهوی به زۆر بيماتهوه بۆ مال ، دەلین : لەبەر ئەوهی تۆ له چاوی قازیدا هیشتا نەبووی به بیۆهژن ، دەتوانین به ناوی میردەکهتەوه بتهینینهوه . لهوانهیه هەر کات بێن بهسەرماندا ، باوکیشم نایهوی به بریاری قازی بێم به بیۆهژن ، چونکه وا خەیاڵ دەکات که میردیکی تازه دەکەم و به جیبی ديلم ، له تەنیاوی دواي مردنی دایکەمدا من و منالەکانم باوکم پیکهوه ماوینەتەوه . هاتنەوهی تۆ ئیمەیی زۆر دلخۆش کرد . لهگەڵ ئیمەدا دەمینیتەوه ؟ "

" چۆن ؟ "

" ئەگەر میردت پی بکهم ، لهگەڵ ئیمە و باوکەمدا دەمینیتەوه ؟ "

" نازانم "

" تۆزیک زۆرتەر بیر لیبکەرەوه برۆا بکه کاتیکی زۆرت نابی ، باوکم وا هەست دەکات که خراپە نیژیکی دەبنەوه ، منیش له لایان خۆمەوه حەقی پیدەدەم ، ئەگەر حەسەن و پیاوکانی لهگەڵ یەنجیرییهکاندا هاتن و باوکمیان برده بەردەم قازی تۆ لهوی بلی میردەکهیم به مردوویی بینیهوه ، برۆات پیدەکەن تۆ لهویوه هاتوویتەوه ، وهه دەلیی یان نا ؟ "

" دەلیم بەلام من ئەوم نەکوشتوه . "

" باشه ، لهگەڵ شایهتیکیتردا که له ئیرانەوه هاتیبیتەوه دەلین که لاشه

خویناوییهکهی شووکهی منتان لەمەیدانی شەردا به مردوویی بینیهوه ؟ "

" نه مینیهوه ، به لām له بهر تو دلیم . "

" چه زله منداله کانم دهکە ؟ "

" خوشم دهوین . "

" ده پیم بلی ، بزانه چه له چیان دهکە ؟ "

" به بریار بوون و دروستی و پیداکری و ژیری و به هیز بوونی شه و که تم

خوش دهوی و چه له ناسکۆلهیی و بچوکی و ژیری ئورهانیس دهکەم . "

تۆزیک پیکه نی ، چاوه ره شه کهم تۆزیک تیش فرمیسی هه لپشت و وه کوو

که سیک که بییه ویت له ماوهیه کی کورتدا کاریکی زور بکات ، ناوهها

بابه ته که کی گوری و گوتی : " پیوسته کتیبه که کی باوکم زوتر ته و او بکریت

و ته سلیمی پادشا بکریت ، چونکه ئه و نه هه مه تیهانی و او تووشمان ده بییت و

له ده ورو بهرماندا ده خولینه وه هه مووی له بهر نه و کتیبه یه . "

- : " زیاتر له کوشتنی زهریف نه فهنی چ شتیکیتر هیه ؟ " بو ساتیک

چه زی له پرسیاره کهم نه کرد ، له بهر نه وهی له ناوه وه خوی دهشارده وه به

شاراوییه وه گوتی : " لایه نگرانی مه لا نه سره تی نه زرپوومی ده لین له ناو

کتیبه که کی باوکمدا بی دینی هیه و لاسایی کردنه وهی پۆژئاواییه کانی

تیدایه ، نه و شیوه کارانهی و هاتوو چۆی مالی ئیمه ده کهن به خیلی به یه که

ده به نه وه و فیل و ته له که بو یه که داده نین ، خو خوت سهر دانت کردوون ،

باش ده زانی . "

- : " برای شووه خوا لیخوشبووه که تم هیچ په یوه ندیه کی نیه ، به لām

حه سه ن که سیکی و نیه که کاری به هیچ شتیکه وه نه بییت . "

به بیده نگییه کی سهیر و پر له پاره وه پاوه ستا . وتم : " نه و کاته ی پیکه وه له

مالیکدا بوون هیچ له به ینتاندا هه بوو ، یان نا ؟ "

- : " به نه دازهی دوو پۆژ له مالیکدا . " هه ره له کاته دا له جیگایه کی

دووره وه دهنگی دوو سه گمان بیست که وا له کاتی نه جامدانی کاره که یان و

له یه که چه قاندا به په شوکاوی و هه لچوونی ده یانوه پاند . بو مه نه هات که

پرسیاری لیبکه م و بلیم مادام میرده خوا لیخوشبووه که تم نه وه نده شه پی

کرد بوو و دهسته که وتی قازانچ کرد بوو بۆچی له مالیکی بچوو کدا له گه ل

باوک و براکه یدا دایناوی و له وی مالی بو دروست کردووی ؟ له باتی نه وه

پرسیارم کرد که بۆچی میردت پیکرد ؟

- : " ده بوو که هه ره شووم به یه کی بکردبایه . " نه مه راست بوو ، به

شیوه یه که که من دلگیر نهیم په سنی میرده که شی داوه و وتی : " تو چوویت

و نه هاتیته وه ، له وانیه که دلگیر بوون نیشانه ی عاشق بوون بی ، به لām

عاشقی توراو هه م پیاو ماندوو دهکات ، هه م نایه نده شی نییه . " نه مه شه

راست بوو . نه مه هوی شوو کردنی به و چه ته یه میردی نه بوو . له نیگا

فیلبازه کانیه وه مروقه به ناسانی تیده گه یشت که شه کوره شه وه کوو

که سیکیتر له ماوه یه کی کورتدا منی فراموش کردووه . ده مزانی که نه م

درو کلک دریزه ی بو پینه کردنی دل شه کاوه که کی من کردووه و نه مه شه به

نیه تیکی باش نرخاند . به پیوستم زانی سوپاسی لیبکه م و دهستم کرد به

باسی نه و شه وانیه و بیرم لیده کرده وه و شیوه ی پرومه تیشی نه ده هاته وه

یادم و وه کوو تارمایی له خه ومدا ده هاته وه لام ، وامزانی که نه م شتانه بو

که سیکیتر باس نه که م ، نه مانه نه ینیترین و به ئیشترین نازاره کانی من بوون

. نه مانه هه مووی راست بوون ، به لām وه کوو نه وهی به سه ر سوور ماوییه وه

ههستم پی کردبن ، هیچ کامیان راسته پوو و پاک نه بوون نه وه بو یه که م جار

بوو که ههستم به جیاوازییه ده کرد و نه وه م ده زانی که نه گه ر راستییه کانی

ژیان وهکوو خۆی باسبکدرین ، دهن به هۆی دروست بوونی جیابوونهوه و دوور کهوتنهوه . لهوانهیه نموونهی هەر باش لهلای ئەو وینە کیشانه بیټ که پیاوکۆژیک لهناویاندایه : بۆ نموونه وینەئەسپیک ، ئەگەر به جوانترین شیوهش دروستکراوی و بی‌عهیبیش بیټ و به ته‌واوه‌تی به‌پیی نهریتی وهستاگانی تریشهوه کیشراپیټ ، دیسان لهوانهیه هه‌موو هه‌ستی ئەو شیوه‌کاره نیشان نه‌دات که‌وا دروستی کردوه . دلسۆزی که‌سانی وهکوو ئیمه‌ش یانی عه‌به‌دکانی خودا له‌کاتی هونه‌ر و له‌کاتی چاوه‌پوانکراودا دهر ناکه‌ویټ ، به‌لکوو به‌پێچه‌وانه‌وه له‌کاتی هه‌لخه‌له‌تاندنی زمان و شکانی دوا‌ی هه‌له‌کان و خه‌مه‌کانیدا دیار ده‌بیټ . ئەو ویست و داخواییه‌ی وا ئیستا له‌ به‌رامبه‌ر شه‌کوره‌دا هه‌مه ، هه‌یج فه‌رقیکی نیه له‌گه‌ل ئەو ویست و داوا کاریه‌ی وا له‌کاتی سه‌فه‌ردا به‌رامبه‌ر به‌ کچه‌ دم و چا و باریکه‌له ، ره‌ساسی ره‌نگه ، لیو مۆره قه‌زوینییه‌که هه‌میوو . هه‌له‌به‌ت ئەمه بۆ ئەوه نالییم خاتوونه‌کانیتر دلایان بشکی و خه‌یاله‌کانیان به‌ فیرۆ بجیټ . شه‌کوره‌شم به‌ ئەزموونه‌کانی ژیا‌نی خۆوه و به‌و زانیارییه‌ی وا خودا پییدا بوو ده‌یزانی که له‌ لایه‌که‌وه دوانزه سال مه‌ینه‌تی دوورییه‌که‌یم وهکوو ئەشکه‌نجه‌ی چین چیشتووه ، هه‌روه‌ها له‌وه‌ش ئاگادار بوو که له‌ ماوه‌ی ئەم دوانزه ساله‌دا ئەوه یه‌که‌مجاره‌که ئاوه‌ها ته‌نیا مابووینه‌ته‌وه ، هه‌رله‌ به‌ر ئەمانه‌ش ده‌یزانی که زیاتر له‌ که‌سیک که‌به‌ په‌له‌په‌ل بییه‌ویټ هه‌سته‌کانی تیر بکات هه‌یجیتر نابینی ، نیزامی ده‌یگوت که : " ده‌می جوان و شیرینی جوانه‌کان وهکوو جامۆلکه‌یه‌کی پر له‌ هه‌نجیره . " کاتی سه‌گه‌کان به‌هه‌موو تواناییه‌که‌یانوه ، جاریکیت‌ه‌راندیان ، به‌نا ئاسووده‌ییه‌که‌وه‌ گوتی : " بائیت‌ر بچم " . ئەو کاته تیگه‌یشته‌ن که ئیواره بووه و تارمایی کابرای

جوله‌که‌که‌ش ماله‌که‌ی ره‌ش کردووه‌ته‌وه . بۆ ئەوه‌ی جاریکیت‌ر باوه‌شی پییدا بکه‌م ، سینهم له‌ خۆیه‌وه ده‌رپه‌ری ، به‌لام ئەو وهکوو قومرییه‌کی راوه‌ستا و یه‌کسه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی گۆری . وتی : " زوو پییم بلی هیشتا وهکوو جارێک جوانم ؟ " وتم و گویئێ له‌ چه‌نده جوان بوونه‌که‌ی خۆی گرت و به‌رواشی پیکردم .

" ئەئێ تیپ و جل و به‌رگه‌کانم چوونه ؟ " ئەوه‌شم بۆ گپه‌رایه‌وه .

" ئەئێ باشه‌ بوونی خۆشم لی‌دیټ ؟ "

شه‌کوره‌ش ده‌یزانی که ئەو شته‌ی وا (نیزامی) وهکوو شه‌تره‌نجی عه‌شق باسی لیوه ده‌کات یاری ئەده‌بی به‌م شیوه‌ نیه ، به‌لکوو جمو جۆلیکی رۆحیه‌یه‌که‌له ژیره‌وه له‌ نیو عاشقاندا هه‌یه . وتی : " ئیستا تۆ چ شتی‌ک قازانچ ده‌که‌ی ؟ ده‌توانی باوکایه‌تی بۆ منداله‌کانم بکه‌ی ؟ " باسی ئەو ئەزموونه‌ تیر و پرهم بۆ کرد وا له‌ ماوه‌ی دوانزه سال کار و باری ده‌وله‌ت و نووسینه‌وه به‌ ده‌ستم هی‌نا بوو هه‌ر وه‌ها هیواکانی دوا رۆژیشم بۆ هی‌نایه‌ سه‌ر زمان و باوه‌شم پییدا کرد . وتی : " تۆژیک به‌رله ئیستا چه‌نی خۆش باوه‌شمان کرد بوو به‌یه‌کدا ! که‌چی ئیستا ئەو تامه‌ سی‌حراوییه‌ی نه‌ماوه . " بۆ ئەوه‌ی به‌روا بکات که ئەم باوه‌ش پییدا کردنه‌م له‌ دل‌ه‌وه‌یه ، تۆژیک تووندتر باوه‌شم پییدا کرد و پرسیری ئەوه‌م لی‌کرد که بۆ چی ئەو وینه‌یه‌ی وا دوانزه سال به‌ر له‌ ئیستا بۆم دروستکرد بوو ، به‌ ریگی ئەسته‌ردا بۆم نارد بووه‌وه ؟ له‌ سه‌ر سامی من سه‌ری سوورما . کاتی له‌ چاوه‌کانیدا ئەوه‌م خوینده‌وه که‌له ده‌روونیدا به‌رامبه‌ر به‌من هه‌ستی به‌زه‌یی پیا هاتنه‌وه و خۆشه‌ویستی به‌رز بو‌ته‌وه ، یه‌کتیریمان ماچ کرد . ئەمجاره وهکوو جاری پیشوو ملم نه‌کرد به‌ زه‌نجیری شه‌هوت و ویستا ، به‌لکوو به‌ پێچه‌وانه ئەمجاره‌یان عه‌شقی‌ک چوو بووه ناو دل‌ی هه‌ردووکه‌مانه‌وه و وهکوو

هه‌لۆیهك باڵم به سه‌ریدا دادا . مه‌گهر جووتبوون و جوړ بوون له‌گه‌ل ژنیکدا باشتین پریگای قولبوونه‌وهی خوشه‌ویستی نیه ؟ کاتی دهستم له مه‌مکۆله‌کانی دا . به بریاریکی ته‌واوه پالی پیوه نام ، من پیاویکی وها نه‌بووم که نه‌گهر ئیستا یانی بهر له‌وهی زه‌ماوه‌ند بکه‌ین له‌گه‌لیدا جووت بيم، له دواييدا ژيانی له‌گه‌لدا بکه‌م و بيم به هاوسه‌ری . من که‌سیک بووم که به‌په‌له کارم ده‌کرد و شه‌یتانم تیکه‌لای کاره‌کانم ده‌کرد و نه‌مه‌زانی که پیویسته به‌رله زه‌ماوه‌ند چ زۆری و زه‌حمه‌تی و له خو بوورده‌ییه‌ک بکیشم . له نیوان ده‌سته‌کانمه‌وه خوئی ده‌رخست و په‌چه‌که‌ی داخست و به‌ره‌و ده‌رگا‌که رویشت . له ده‌رگا‌که‌وهی ماله‌که‌وه چاوم به‌وه به‌فره که‌وت که‌وا ده‌باری ، له‌وه جیگاییه‌ی وا پیکه‌وه چه‌چیمان ده‌کرد قیراندم و گوتم : له‌مه‌وه به دوا چی ده‌که‌ین ؟

وتی : " نازانم " و به‌پیی یاری شه‌ترنج به‌بیده‌نگی رویشت و شوینه پی‌کانی خوئی جیه‌یشت که‌وا به‌فر به‌په‌له‌په‌ل دایده پۆشته‌وه .

((له دواييدا پيم ده‌لین پياو کوژ)) (28)

له‌وه بره‌ویه دام نه‌وه شته‌ی وا ئیستا باسی ده‌که‌م به‌سه‌ر ئیوه‌شدا دیت ، کاتی له‌کۆلانه بی‌کۆتاییه‌کانی نه‌سته‌نبو‌لدام ، یان له‌چیشته‌خانه‌یه‌که‌دا پاروویه‌ک ده‌خه‌مه ناو ده‌مم یا خود کاتی‌ک ته‌ماشای گوئی چمکی لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌که‌م که له قامیش ده‌چی ، یه‌کسه‌ر وا هه‌سته‌ده‌که‌م که ئیستاش وه‌کوو پابردوو ژیاوم . وه‌کوو نه‌وه‌ی که ئیستا له‌کۆلانه‌وه به‌پیی له‌سه‌ر به‌فردانانه‌وه برۆم و له دلمدا وا هه‌سته‌بکه‌م که له‌کۆلانه‌که‌دا پیم له‌سه‌ر به‌فر دانا بی‌ت و رویشته‌بیتم . نه‌م شتانه‌ی که باسم کردن شتانیکی سه‌یر و

سه‌مه‌ره‌ن و وه‌کوو نه‌وه‌ی که هه‌مووشمان ده‌زانین هه‌رله کاتی ئیستادا پرویانداوه ، به‌لام وه‌کوو نه‌وه وایه که له پابردوودا پرویان دابی . به‌ره و ئیواره بوو ، تاریکایی خه‌ریک بوو داده ته‌پی ، ترووکه ترووکه‌ی به‌فر ده‌هات و منیش له‌کۆلانه‌که‌ی مالی زاوای به‌پیزه‌وه تییه‌ر ده‌بووم . به پیچه‌وانه‌ی هه‌ندی‌ک شه‌وانی‌تره‌وه نه‌مجاره‌یان به‌زانا بوونه‌وه رویشته‌بووم و پیم له‌خوویه‌وه منی لی‌ره‌وه نه‌هینا بوو . وه‌کوو شه‌وانی‌تر بیرم له‌شتانی دیکه ده‌کرده‌وه و ده‌رویشتم به‌پیدا ، بو نمونه‌وه بیرم له‌وه چه‌خماخه ده‌کرد که‌وا له‌ده‌ورانی ته‌یمووره‌وه به‌جیما بوو ، یان بیرم له‌کتیبه‌ی بی‌زیراوه‌کانی هه‌رات و نه‌وه کاته‌ی به‌دایکم گووتبوو بو کتیبه‌ی که‌وه‌سه‌د نا‌کچه‌م وه‌رگرتوو و بیرم له‌تاوانه‌کان و گه‌مه‌زیه‌یه‌کانی خو‌م ده‌کرده‌وه تا وه‌کوو گه‌یشتمه ئیره . له‌وه ده‌ترسام که که‌س ده‌رگای هه‌وشه‌گه‌وره‌که‌م بو نه‌کاته‌وه ، کاتی دهستم لیدا خوئی له‌خوویه‌وه کرایه‌وه . نه‌مجاره‌ش تیگه‌یشتم که به‌راستی خودا له‌گه‌ل مندايه . نه‌وه به‌رده‌لانه بریقه‌داره‌ی وا شه‌وان بو زیاد کردنی وینه له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ی زاوای نه‌فه‌ندی ده‌هاتم و له‌ویوه تییه‌ر ده‌بووم ، که‌سی لینه‌بوو . له‌لای راسته‌وه سه‌تلی ناوه‌که‌م بینی که‌چۆله‌که‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه بوو ، هیچ گان‌ندیکی له‌وه سه‌رما و سو‌له‌یه نه‌بوو، له‌پیشه‌وه ناگردانیکی لی‌بوو که نه‌مه‌زانی له‌به‌ر چی کوژراوه‌ته‌وه . له‌لای چه‌پیشه‌وه گه‌وریکی لی‌بوو که به‌ته‌نیا نه‌سپی میوانه‌کانیان له‌ویدا ده‌به‌سته‌وه . هه‌موو شتی‌ک وه‌کوو خوئی مابوووه . له‌ده‌رگا‌که‌وه‌ی لای گه‌وره‌که‌وه چوومه مال ، پیم داکوتا و دام له‌پلیکانه‌که‌وه و کوخه‌یه‌کم کرد و رویشتمه ژورره‌وه . وه‌لامی کوخه‌که‌م نه‌درایه‌وه ، له‌به‌ر ده‌رگای هه‌یوانه‌که‌دا پیلاوه قوراوییه‌کانم داکه‌ند و بو بینینه‌وه‌یان له‌پال پیلاوه

جووت کراوهکانیترا دامنا . وهکوو ههرجاریک که دههاتم بۆ ئیره تهماشای پیلاوهکانم کرد ، پیلاوه سهوز و جوانهکانی شهکورهی لینهبوو ، وتم لهوانهیه کهس له مال نهبی . وامدهزانی شهکوره و منداللهکانی له باوهشی یهکتیدا خهوتوون ، له ناکاو یهکهه درگای لای راستم کردهوه و پویشتمه ژورهوه . دهستم دا له دۆشهکه و پیخهفهکان و سندووقیک و دۆلابیکی سهر تووکنم کردهوه و تهماشام کردن . به بونی بادامیهکهی ژورهکهوه خهیاالم چوو سهر شهکوره . دۆلابیکی سهرووترم کردهوه ، سهرینیک کهوت و دایی له سهرم و دویی لهگهله پهرداخی پال سوراحیهکهوه کهوتنه خوارهوه . ژورهکه زۆر تاریک بوو ، ههستم به سههماکه دهکرد ، کاتی پهرداخهکه دهنگی دهرخست ، زاوای بهریز له ناوهوه بانگی کرد : " خهیرییه ! شهکوره ! کامتانن نهوه ؟ " له چاو پرتاندنیکا له ژورهکهوه دهکهوتم و بهملا و بهولای ههوانهکهوه تیپهپ بووم و پویشتمه نهو ژوره بهشین راخراوهی وا زاوا له کاتی زستاندا لهویدا کاری دهکرد و گوتم : " منم ، زاوا نهفندی ، من .. " توکیی ؟ "

لهو کاتهدا تیگهیشتم که نهو نازناوانهی وا وهستا عوسمان له کاتی شاگردیماندا بهوه بانگی دهکردین به کهلکی چی دین . وهکوو خوشنووسیکی له خو بایی که دوایین لاپههکانی کتیبیکی شکۆ داری نووسییی ، خوتم وهکوو پیای ههژار و تاوانبار به ناو بانگ کرد و لهگهله نهوهی که گوتم له کوپوه هاتووم به قوورساییهکهوه ناز ناوو ناوی راستهقیینهی خوتم و باوکیشم پیگوت . له پیشدا وتی ها ! له دوایشدا ههه وتی ها ! وهکوو نهو پیره میردانهی کهوا له چیرۆکه سوریا نییهکاندا دهلیی ، پوو به پووی مهگ دهبنهوه و بیدهنگیهکهیان ههتا دویی دهبی ، نهویش

بۆ ماوهیهکی کورت بیدهنگ بوو . له بهر نهوهی که ئیستا باسی مهگم کرد ، لهوانهیه که وهه تیگهه که بۆ نهجامدانی کاریکی ئاوهها هاتووم بۆ ئیره ، بهلام نهگهه کتیبهکهتان وهه خویندبیتهوه ، زۆر ههلهیه و به ههلهش تیدهگهه ، کهسیک که بیهوی کاریکی وهه بکات ، بۆ چی له دهگهه دوات ؟ ئایا پیلاوهکانی دهه دهخات و بهبی چهقۆ دیت ؟ وهکوو پیره میردهکانی ناو داستانهکان گوتی : " کهواته هاتی . " بهلام له دوایدا زمانی خوئی به ههوایهکتیدا گوپی و گوتی : " بهخیر هاتی کوپم ، بلی بزائم چیت دهوی ؟ " تاریکایی داهاتبوو . نهو پهنجهرهیهی وا له بههاردایا بهرووی دار ههناو و دار چنارهکانهوه دهکرایهوه ، لهگهله نهوهی که داپوشرا بوو ، دیسان تیشکیکی دهدایه ناوهوه ، نهو جوهره تیشکانه به دلی شیوهکاره چینیهکان بوو ، چونکه ههله دۆزینهوهی ههلهکانیانی بۆ دهههخساندن . وهکوو جاران له گوشهکهی خویدا لهسهه میزیک دانیشتبوو . دهم و چاومی به تهواوهتی نهدهبینی ، جاران لهگهله نهوهدا شهو تا بهیانی له ژیر پروناکی نهو مومهدا به فلچه و قهلهم و مورهکانی نیوان جامولکهکانهوه وینهمان دروستده کرد و لهسهه نهخش و نیگار قسهمان دهکرد . خهریکبوو به ههلهچوون و پهشوکاوییهوه ههستی نزیکبوونهوهی خوتم بهرامبهه به نهو لهو کاتانهدا زیندوو بکهمهوه . نازانم لهبهه چی بوو ، لهبهه نهه ههسته بیگانهیه بوو ، یا خود لهبهه دوو دلیهکانی خوتم بوو که باسی نهوهم بۆ نهکردنایا راسته کاتی وینه دهکیشم تووشی گوناباری دههم و گومانهکانی خوتم لهو بارهیهوه پینهگوت و نههگوت که کهسانیتیش دهزانن و لیی ئاگادارن . نهو جارهیان بریارمدا کهوا دهههکهی خوومی به شیوهی چیرۆک بۆ بگیرمهوه . لهوانهیه که ئیوهش باسی بهسهه هاتی شیخ موخههمهدی

ئیسفهانیتان بیستبى :

ئەم شیوکارە لە بواری ھەلبژاردنی پەنگ و کەلەكە کردنی وینە لە نیو لاپەرەکاندا بە خرووش کردنی وینە وەکوو شیعر و دانانی ژیریری شاراوو وەکوو ھیندسە لە ناو جەرگەى وینەکەدا دەستی بالای ھەبوو . لە دواى ئەوێ لە تەمەنى لاویدا گەشتوتە پلەى وەستایەتى ، بە دەستە موعجیزاوییەكەى خۆیووە لە دۆزینەوێ بابەت و خولقکاریدا وەستایەكى لیھاتوو بیپەرەبوو . بە شارە زایى و بە ھونەر و بەراگرتنى ھاوسەنگى ، بە پەشایی قەلەم توانى شەیتانە مەترسیدارەکان و جندۆكە شاخدارەکان و ئەو بوونەوەرانی وانیوھیان مروقتن و نیوھشیان ھەیانن بختە نیو وینە ھەستەوەر و ناسكەكانى ھەراتەو . لە ھەموو كەسێك زیاتر سەرھنجى داووتە سەر وینە كەسیەكانى پوژ ئاواى و وینەى ناو ئەو كتیبانەى دۆزیووتەو و لە كاتى چەنگیز خاندا پەرپوت كرابوون و سەر لە نوێ كیشاویییەتەو : وینەى ئەسكەندەرکە بەلاچاویكەو تەماشای ئەو ژنە پرووت و قووتانە دەكات كەوا مەلە دەكەن ، وینەى مەلە کردنى شیرین لەبەر تیشكى مانگداو بە دەیان بابەتى تری لەم جۆرەى بەر لە ھەموو كەسێك بە نەترسییەو كیشاو و پاشاكانى لە كاتى خوخوران و سەگەكانى لە كاتى چەقان لەیەكدا و شیخەكانى لە كاتى سەر خووش بوون بە شەرابەو كیشاو و ئەمانەشى بە كۆمەلگەى شیوکاران داو بە قەبلاندن و سى سالى تەواوى بە خواردنەوێ شەراب و بەنگكیشان و كارکردنى باش و بەجوش و خرووشەو تپپەر کردوو . لە دوايشدا لە كاتى پیری، دەبیئت بە موریدی پیاویكى سوڤى و لەماوہیەكى كورتدا ھەموو ئەو شتانەى كە ئەنجامى داو و لە سى سالى پابردوودا دروستى کردوون، بە بى دینی لە قەلەمیان دەدا

و رەتیان دەكاتەو لەوھش زیاتر لەو سى و سالەكەى تری تەمەنىدا شار بە شار و كۆشك بە كۆشك گەراو و ھەموو كتیبخانەكانى لێك داو و لە خەزینەى پادشاكاندا وینەكانى خوێ دۆزیووتەو و لەناوى بردوون سالانىك لەو و بەر چ وینەكەى دابى بە كام كتیبخانە یان بەكام پاشا ، چى دەکرد و نەى دەکرد و بە فیلل بايە یان بە خووشى بايە ھەلى دەخەلەتاندن و وینەكەى دەھینا و لە ھەلیكدا كە كەسیك چاوى لیئەبايە یان دەیدراندن یاخود ئاوى بەسەردا دەپژاندن . " ئەمەشم وەكوو نمونەى ئەوێ كەوا گەرم و گۆرپى وینە كیش لە ئیمان دەردەخات و نازارى پى دەگەینەئیت بۆ باس کردوو ئەوشم بە بیر ھینایەو لەبەر ئەوێ كە شیخ موحەمەد كەنەیدەتوانى یەكە یەكەى كتیبخانەكان بگەرپیت و كتیبەكانى خوێ بدۆزیتەو ، شازادە عەباس میرزا كە حاكمی قەزوین بوو كتیبخانە گەورەكەى خوێ بۆ سووتاندوو و داستانى مردنى شیوکارەكەشم لە نیو ئیش و نازاردا و لە كاتى سووتانى كتیبەكاندا وەكوو ئەوێ كە خۆم بەم بۆ گێرایەو . زاوا ئەفەندى بە بەزەبى پێدا ھاتنەووە گووتى دەترسى كورم ؟ ئەترسى لەو وینانەى وە كیشاوتن ؟

ژووڕەكە ئەوئەندە تارىك بوو كە نەمزانى ئەمەى بە پیکەننەو گووت یان نا ، بەلام خۆم واى بۆ دەچم . وتم : " شتیك بە ناوى نھینى كارى كتیبەكەمان نەماووتەو ، لە وانەى گرنگ نەبیئت بەلام لە ھەموو جیگایەكدا باسى لەسەر دى كرپت دەلین كە بە شیوہیەكى شاراو و سەر گپراو قسە بەدینەكەمان دەلین و كوفر دەكەن . دەلین كە بەگوێرەى داخوازی ھەزەرەتى پادشاكەمان كتیب نامادە ناكەن و تەنانەت گالتهشى پیدەكەین و بەگوێرەى خۆمان دروستى دەكەین . ھەندىكیش دەلین كە كتیبەكەمان شەیتان بە

پووخووشی و جوانی نیشان دهدات . دهلین کهوا به مه بهستی رینمایي
 وهگرتن ته ماشای چاوی سهگ دهکین و له بهر نه وهی کهوا میشی نه سپیک
 و مزگه وتیکمان پیکه وه دروست کردوه میشه که مان له پیشه وهی
 مزگه وته که وه کیشاوه ، نه مه به مانای به یهک زانینی به های نه ووانه یه .
 شه وانه که بیر له مانه ده که مه وه خهوم لی ناکه وی .

زاوا نه فهندي وتی : " ئیمه پیکه وه وینه کانمان کیشاوه ، شتی وامن
 دروست نه کردوه و ته نانهت له دلشمانه وه تیپه نه بووه . وایه یان نا ؟ "
 به شیوه یه کی که ووره کراو وتم : " حاشا ! به لام نازانم له کوپوه بیستویانه
 ، دهلین که دواين وینه له نهیني کاری زیاتر به شیوه یه کی ناشکرایانه
 کوفرو بی دینی دهکات . "
 وتی : " دواين وینهت بینیه ؟ "

به سه رنج و پیداگریه کی ته واره وتم : " بو وینه یه کی دوو لاپه ره یی ،
 په لیکی گه ورتانه پیدا بوم ، نه وینانه ی وایستبووتان کیشابووم ، به لام
 وینه کهم نه بینیه ، نه گهر بمینیا یه هه موو نه و تومه تانه م به درو
 ده خسته وه و ویزدانم ره حهت ده بوو . "

- : " بوچی ههست به تاوانباری ده که ی ؟ نه وهی که روحت ده خواته وه
 چیه ؟ چ شتیکی تو ی له خو ت خسته ته ناو گومانه وه ؟ "

- : " گومان کردن له وهی که وا هیرش ده که نه سه ر نه و کتیبانه ی وای به
 مانگان به خوشییه وه کاری بو ده که ی و به بیئه وهی که بمری سزای دوزخ
 بیني ، ده بوا یه که وینه یه م بینیا یه . "

- : " هه موو دردیکت نه وه یه . بو نه وه هاتووی بو ئیره ؟ " له نا کاو
 په شوکام . ده بی که بیر له شتیکی چه په لی وه کوو کوشتنی زهریف نه فهنديیه

بیچاره که به دهستی منه وه بکات ؟

وتم : " نه و شازادانه ش کهوا ده یانه وی پادشا له ده سه لاتداری بخهن و
 جیگای بگرنه وه که لک له وه وهرده گرن و دهلین پادشا به دزیوه هاوکاری و
 یارمه تیان دهکات . " به حالیکی ماندوو بیزاره وه گوتی : " چه ند کهس
 بره وایه به مانه دهکات ؟ "

- : " هه مه لایه ک کهوا تو زیک جه ما وه ری هه بیی و سه ری به م جو ره وه
 شتانه وه بیشی باسی نه مانه دهکات ، چوونکه نه مه درگای نان خواردنه .
 " نایا وها بیر ده کاته وه که من ته نیا بو نه وه ی نه م شتانه ی پی بلیم هاتووم
 بو ئیره ؟ به دهنگیکی له رزو که وه گوتم : " دهلین که زهریف نه فهنديیه
 بیچاره خوا لی خوش بووه که ش له م شتانه تیگه یشتووه و نه م وینانه ی
 هه موو بینیه و زانیویه تی که دژ به دین و کوفری تیدایه و هه ره له بهر
 نه وه ش ئیمه کوشتوومانه . ناغای دهسته یه کی شیوه کاران نه مانه ی پی
 گوتم ، خو تان ده زانن شاگرده به رده ست و شیوه کارانی وینه کی شخانه که له
 سه ر هه موو شتیکی قسه ده کهن . " هه ره به م ژیر بیریه وه هه رچی ده چوو
 گهر متر ده بووم و قسه م بو ده کرد ، نه مده زانی چه نده ی نه م قسانه م بو خو م
 بیستوه ، یان چه نده له وانه م له پشتی کوشتنی نه و ناره سه نه له ترساندا
 هاتبی به میشکدا ، یان وه کوو چه نده ی نه وانه به ره می خه یالی خو مه .

وامده زانی که له بهر نه وه ی له پیشدا قسه م کرد و هه موو شتیکی بو
 گپرایه وه ، زاوا دوولاپه ره که دردینی و وینه که م پیشانده دا و نا هوئم
 دهکاته وه . داخو بوچی له وه تینه ده گه یشت کهوا ریگای رزگاریم له گومانی
 نه وه ی کهوا خه ریکه له زه لکاوی تاوان و گونا باریدا ده خنکیم ، هه ره به و
 شیوه یه مومکین ده بیی ؟ ویستم بیهه ژینم و به له خو بوورده ییه وه

پرسیارم کرد و گوتم : " ئایا دەبیئت که مروڤ بەیئەوہی ئاگای لیبیئت وینەیکە دروست بکات کہ بیئینی و بیئیمانی تیدا ھەبیئت ؟ " لە جیگای وەلامدانەوہ وەکوو ئەوہی کەوا مندالیک لە ژورەکەدا خەوتبێ بە ناسکییەوہ دەستیکی ھەلپری و منیش بیئەنگ بووم . وەکوو ئەوہی کەوا بچپینی گوتی : " ھەوا زۆر تاریک بوو ، با مۆمدانەکە داگیرسین . کاتی مۆمدانەکە داگیرسا و تەماشای پوخساریم کرد ، شانازییەکی بیگانە بە پوومەتی زاوام بینی ، زۆرم پیئاخۆش بوو . یان وەکوو ئەمە گوزارشتیک بوو بێ لە ھەستی بەزەیی پێدا ھاتنەوہی ؟ ئایا تیگەیشتووہ کەمن پیاو کوژە ناپیاوہکەم و لەسەر ئەوہ بیر دەکاتەوہ یان وەکوو لە من دەترسی ؟ لە ناکو پەتی بیرەکانم لە دەست دەرچوو ، وامدەزانی ئەوبیرانە ھی کەسی دیکەن و منیش بە سەر سوورمایییەوہ گوئیان لێرادەگرم . قالییە پراخراوہکە شتیکی وەکوو گورگی پێوہ بوو ، بۆ چی تاوہکوو ئیستا سەرەنجم نەداوہتی ؟

کاکای زاوا گوتی : " ئەو کەسانە ی وا ھەز لە وینە و نەخش و کتیبی جوان دەکەن ، بە تاییبەت خان و پاشاکان و پادشاکان و ھەر ھەموویان سیوہرزبان ھەبە : لە سەرەتادا لیبھاتو و لەخۆبووردن ، خاوەن مەراق و زانخواز و خۆھەلقورتییەریشن . لەبەر ئەوہی کەوا وینە لە کەسانی ترەوہ دەبینن ، ئەوان وینەیان بۆ شکۆدارییەکە دەوی ، لەم وەرژەدا تەنیا فیئر دەبن . لەوہرزنی دووھەمیشدا ئەو کتیبانە ی وا بیانەوی بە گویرە ی دلی خویان دروستیدەکەن . لەبەر ئەوہی فییری ئەوہ بوون کە لەدڵەوہ تەماشای وینەکان بکەن دەبن بە خاوەنی ناو ناوداری ، لە دوا ی مردنیش ئەو کتیبانە ی وا بە جییان ھیشتوون دەبن بە ناو شکۆداری بویان و دەمیننەوہ .

لە پاییزی ژیانیشدا ئیدی ھیچ پادشایەک کاری بە کاری بیئەمردنییەکە ی لەم دونیادا ناییت . خۆی لە خۆیدا ئەو فەرمانرەوایانە ی وا نەخشیان خۆشدەوی کاتیک شتییک بە ئیمە دروستدەکەن و ناوی خویانی تیدەخەن ، یان وەکوو جارجاریش کە میژووکی خویان دەنووسنەوہ بیئەمرگییان بە دەست ھیناوە . کاتی پیردەبن دەیانەوی لە دونیای دیترا جیگایەکی باشیان ھەبیئت و ھەمووشیان لەو کاتانەدا بیریار دەدەن کە وینە لە پێش ئەمەدا ناستەنگی دروستدەکات . ئەو شتەش کەوا من ناپرەحت دەکات نا ئەمەبە . ئەو شا تاماسووبە ی کەوا خۆی لە کاتی جوانیدا شیوہکار بووہ و تەمەنی لاویتی خۆی لە وینە کیشخانەدا بردۆتە سەر ، کاتی بەرە و مردن پویشتووہ ، دەرگای وینە کیشخانەکە ی داخستووہ و وینەکیشە دەرئاساییەکانی لە تەوڕیزەوہ دوور خستووہ و بەرھەمەکانیانیشی پەرش و بلاو کردووہ و کەوتۆتە ناو قەیرانی پەشیمانبوونەوہ . بۆچی ھەموویان وەھا بیر دەکەنەوہ کە وینە دەرگای بەھەشتیان لێدەخات ؟

- : " دەزانن بۆ چی ؟ چونکە ھەندیک کەس دەلین ھەزرتی پیغەمبەر گوتووہتی لە پوژی قیامەتدا خودای گەورە وینەکیشان بە خراپترین جووری سزادان سزا دەدات . "

- : " وینەکیش نیە ! ئەوہ ھەدیسکی بۆ خاراوییەوہ باسی پەیکەر تاشەکان دەکات "

بە ئاگادارییەوہ گوتم : " لە پوژی ھەشردا وایان لێدەکەن کە ئەو شتانە زیندوو بکەنەوہ وا دروستیان کردوون بەلام لەبەر ئەوہی ناتوانن بە ناگری دۆزەخ سزا دەدرین ، لە قورئانی پیرۆزدا ئەو کارە ی ئەوان تاییبەتەندی خودایە . ھەر خودایە کە خۆلقینەرە و لە نەبوونەوہ ھەبوون دروستدەکات و

گیان به بی گیانان دهبهخشی و نابی که هیچ کهس لهگه لیدا کیبرکی بکات،
 ئەو کارەش که وینه کییشان هه لدهستن به ئەنجامدانی و ئیدعیان وایه که
 خولقی نهرن خوئی له خویدا گهوره ترین تاوانه . " وهکوو ئەوهی که به
 تووندی ئەمانه م گوتیبی و ئەوم تاوانبار کردبی زهق زهق ته ماشای نیو
 چاوانمی کرد و وتی : " به گویرهی تو ئەمانه مان دهکرد ؟ " به بزه
 لیدانی که وه گوتم : " نا ، به لام زهریف ئەفهندی که دواین وینه کهی بینیبوو
 وه های بو دهچوو و دهیگوت وینه دروست کردن به زانیاری یهک لایه نی و
 یهک دیدگاییه وه و به کهک وهرگرتن له نهریتی وهستا پوژ ئاواپیه کان ،
 دهستکردی خودی شهیتانه . ههروه ها وتوویه تی که له م دواین وینه یه دا به
 کهک وهرگرتن له نهریتی پوژ ئاواپیه کان وینه کی کابرایه کی مردوومان
 کیشاوه ، که کاتی که سیک ته ماشای دهکات وا ده زانییت که ئەمه
 راستییه که یه تی و دهیه وی وهکوو ئەوانه ی سهردیواری کلیسه کان
 کپنووشیان بو به ریت . وههروه ها وتوویه تی زیاتر له وهی که به پیی ئەم
 تیروانینه تازه یه وینه مان کیشا بییت ، وینه مان له شیوه ی دیتنی خوداوه
 دابه زاندو ته شیوه ی بینینی سهگیکی ناو کولانی، به به کارهینانی نهریتی
 پوژ ئاواپیه کان و گوړانه وهی هونه ری خو مان به هی ئەو گاوارانه له پاکی و
 ساده یی دوور ده که وینه وه و ورده ورده دهین به کویله و کاره که ری ئەوان
 که ئەمه ش خوئی دهستیوهر دانیکی تری شهیتانه . " زاوا ئەفهندی گوتی : "
 هیچ شتیك پاك و ساف نیه . هه ر کاتیك که شتیکی دهر ئاسایی دروست
 بییت و له وینه کیشاخانه که دا جوانییه ک دروست بکرییت که وا چاوه کانم ناو
 بدات و مووه کانم راست بکاته وه ، ئەو کاته ده زانم له ویدا دووشت یه کیان
 گرتوو که نه ده هاتنه پالی یهک و ئەم شته نا ئاسایه تازه یان دروست

کردوو . جوانی وینه ی ئیرانییه کان قهرزازی دهرکه وتنی که سی وهکوو
 به زاده و تیکه لایوونی وینه ی عهره بی و مه غوولی و چینییه له گهل
 یه کتریدا . شاتاماسوب ههسته وه ری تورکمانی تیکه ل به نهریتی
 ئیرانییه کان کرد ، ئەگه ر ئەمپروش هه ر کهس باسی وینه کیشاخانه که ی
 ئەکبه ر خانی پادشای هیند دهکات و باسه کهش هه ر ته واو نابییت ، له به ر
 ئەوه یه که وا وینه کیشانی بو کهک وهرگرتن له نهریتی پوژ ئاواپیه کان
 هانداوه ، پوژ هه لات و پوژ ئاواش هه ر دوو هی خودایه ، خودا ئیمه له وانه
 بپاریزی که وا سافن و تیکه لایو نه بوون . " پرومه تی له به ر پروناکییه که دا
 چه نده نهرم و پروناکه ، سیبه ره کهشی له سه ر دیواره که به هه مان ئەندازه
 باریک و ترسینه ره . له گهل ئەوه ی وا قسه کانی له جیگای خوو ماقوولانه
 نه بوون و هه مووشیانم قه بوول ده کرد ، به لام بپروام پینه ده کرد . له به ر ئەوه ی
 گومانی لیده کردم ، منیش گومانم لیده کرد . له هه مانکاتدا گوئی بو دهنگی
 پیی یه کیک راده گرت که له دهرگا که وه بییت و له دهستی من نه جاتی بدات .
 وتی : " باسی شیخ موحه ممه دی ئیسفه هانیت بو کردم که رابردوی خوئی
 ره تکردوو ته وه و کتیبخانه یه کیان له به ر ئەو سووتاندوو که وینه کانی ئەوی
 تیدا بووه و له دوایشدا خویشی به ئاگری ویزدان سووتاو ته وه . با منیش
 باسی به شیکی ئەو ئەفسانه یه ت بو بکه م که وا تو ئاگات لیی نیه . راسته
 ساله کانی کوتایی ته مه نی خوئی بو دوزینه وه ی وینه کانی ته رخان کردوو ،
 به لام کاتیك که لاپه ره کان هه لده داته وه ، له باتی وینه کانی خوئی وینه ی
 دروست کراویتر ده بینی که له هی ئەو ده چن ، له سالانی تریشدا دوجیلی
 تازه ی وینه کیشانی بینیه که ئەو وینانه ی وا ئەو ره تی کردوو نه ته وه ،
 کردوویانه به قالب بو خویمان و به کاریان هیناوه و ئەو وینانه یان له

میَشکدا کیَشاوِه و زیاتر له وهی که ته نیا له بهریان بکن له رُحیاندا جیگیریان کردون . چهنده که نهو دهستی به له ناو بردنی وینهکان کردبی نهو ندهی تریش له رووی دروستکراوه و له میَشکی هه موواندا جیی گرتووه . نیمهیش چهنده کتیب ده خوینینهوه و ته ماشای وینه دهکین ، نهو ندهش تیدهگهین که وینهیهکی باش به لایه نه درناساییه کانهوه نه ته نیا له عه قلماندا ده مینیتتهوه به لکوو له میَشکماندا جیدهگری و دیمه نه کانیسی دهگوردی . نهگهر هونهری شیوه کاریک به مجوره له رُحماندا کاریگهری ببی ، له داهاتووشدا دهبی به داستانیک و دهکه ویتته سهر زاری هه مووانهوه . شیخ موحه ممدی ئیسفه هانی چهنده وینهکانی سووتاندووه ، نهو ندهی تریشی لی دروست کراوه تهوه و زانیویهتی که هه موو کهس وهکوو زه مانیک نهو چون ته ماشای دونیای دهکرد ناوه ها ته ماشای دونیا دهکات ، له لایه کیتیشهوه تیگه یشتتووه که نهو وینه دروست کراوانه وهکوو نهوانه ی خوی نین و زور ناشرینن . " نه متوانی پیش له بهرز بوونه وهی ههستی حهیران مانه وهم به رامبهه به زاوا نهفهندی بگرم و خووم خسته بهر پیی . کاتی دهسته کانیم ماچکرد فرمیسک له چاوه کانهوه هاته خوارهوه وا ههستمکرد که جیگای وهستا عوسمانی بو من گرتوتهوه .

به شیویهکی له خو پازی بوونهوه گوتی : " شیوه کار گوی له ویزدانی وینهکه دهگری و به پیی نهو پیوانانهی وا بریوان پی دینی بهبی ترسان له هیچ کهسک وینه دهکیشی و نهوهشی به خه یالدا نایهت و خه میشی لهوه نیه که دورژمنان و فره بیژنهکان و به خیلهکان چی دهلین . " به لام کاتی دهسته له که دار و خالداره کهیم ماچ کرد بیرم لهوه دهکردهوه کهوا زاوا نهفهندی شیوه کار نیه . به لام وهکوو نهوهی که کهسیکیتر نهو بیره

شهیتانییهی خستبیتته میَشکمهوه ، یه کسهه شهرمم له خووم کرد . به لام سه ره پای نهوانه ئیوهش دهزانن که نهو شتانهی وا من بیریان لی کردوونه تهوه هه مووی راست و دروستن . زاوا نهفهندی گوتی : " لییان ناترسم ، چونکه من له مهرگ ناترسم . " نهوانه کیبوون ؟ ، وهکوو نهوهی که لیی تیگه یشتبیتتم سهریکم بو له قاندهوه ، به لام کین و نه فره تیگیش له درووندا کولهی دههات . چاوم به کتیبی (کتاب الروح) ی (الجهوزیه) کهوت که له ته نیشتهوه دانرا بوو . نهو خله فاوانه ی وا دهیانهوی بمرن حهز لهم کتیبانه دهکن کهوا باسی به سه رهاتهکانی رُوح له دوای مردن دهکات . له نیو سینیهی کدا ، زیاتر له قوتووی نووسراوهکان و قه لهم و قه له متراش و جامولکه و مورده که بهکان و قوتووی قه له مهکان ، شتیکیترم بینی ، نهویش جامولکه یهکی برنجه بوو . به له خو بوورده ییه کهوه وتم : " دواین وینهکه دهرخن با نیشانیان بدین و پییان به سه له مینین که ناترسین . "

- : " ئایا نه مه نابی به هو ی نهوهی وا تیگه ن ئیمه هیچ نه بی گرنگیمان داوه بهو تومه تانهی وا خستویانه ته پال ئیمه ؟ شتی مه ترسیدارمان نه نجام داوه تاوه کوو بترسین ؟ نهو شته چیه کهوا ترسه کهی تو به حهق نیشان بدات ؟ "

وهکوو باوکیک دهستی هیئا به سه رمدا ، لهوه ترسام که دووباره نه توانم بهری فرمیسکه کانم بگرم و باوه شم پیدا کرد . به په شوکاوی و هه لچوونهوه وتم : " دهزانم بو چی زهریف نهفهندییه بیچاره کهیان کوشتووه . زهریف نهفهندی تاوانباری دهکردین و به تومه تهکانی خوی پیواوهکانی مه لانه سره تی بهرده دایه گیانمان و بریاری له سه ره نه مهش نهوه بوو کهوا بی دینی کراوه و نه مهشی بهملا و نهولا راگه یاندووه و ویستوو یه تی نهو شیوه کارانه له

بهرامبهرتاندان بوروژینی کهوا ئیشیان بۆ دهکهن ، نازانم له ناکاو بۆ ئهوهی کرد ؟ ، لهوانهیه لهبهر بهخیلی بیّت یا خود گوئی بۆ قسهکانی شهیتان پراگرتیبت . شیوهکارهکانی تریش ئهوهیان بیستبوو که زهریف ئهفندی لهسهر ئهوهی ههموومان تهر و تونا بکات به بریار بووه . ههموویانی ترساندوو و ههمووشیان وهکوو من کهوتونهته ناو شک و گومانهوه . یهکیک لهوانهیه شهویک بردۆته جیگایهک و ویستوویهتی بهرامبهر به ئیوه و ئیمه و وینه و نهخش بیوروژینی ، ئهویش چهپهساوه و له ههلهچووندا دهست به جی ئهوا ناپیاوهی کوشتوو .

" ناپیاو ؟ " . وهکوو ئهوهی که له بهرامبهرمان دانیشتی قیراندم و گوتم : زهریف ئهفندی بی نان و خوییهکی خاین و خراپه پیاو بوو ، شیرهکهی حهرام بوو . " بیدهنگییهک دروست بوو ، له من دهرسا ؟ من له خۆم دهرسام . وهکوو ئهوهی کهوتیتمه بهربای عهقل و تووریهی کهسیکی ترهوه ، ئاوهام لیهاتبوو . بهلام ئهمه جوان بوو .

- : " ئهوه وینه کیشه کییه کهوا وهکوو تو و کابرای ئهسفهانی کهوتۆته ناو پهشوکاوی و تووشی ههلهچوون بووه ؟ کی کوشتوویهتی ؟ "

- : " نازانم " بهلام دهمویست که له پهنگی پوممهتمهوه بزانیّت کهوا درۆ دهکهم . دهمزانی که به هاتنم بۆ ئیره ههلهیهکی گهرهم کردوو . بهلام من هیچ کات ههستی پهشیمانی و تاوانباری نامگریتهوه . که دم بینی زاوا ئهفندی گومانم لیدهکات ، پیم خۆش دهبوو و هیژیشم لیوهردهگرت . لهبهر ئهوهی که دهمویست بزانی چیه و بی دینی تیدایه یان نا و چون شتیکی لیدهرکهوتوو ، بهزووی بیرم لهوه کردهوه که ئهگهر بزانیّت من کوشتووومه لیم دهرسی و نیشانم دهدات . وتم : " ئایا گرنگه که کی ئهوه نارپهسهنهی

کوشتوو ؟ ئهوهی وا کوشتوویهتی کاریکی باشی نهکردوو ؟ " که چاوی بریهه نیو چاوانم ورهم بهرزتر بووهوه . کهسیک که پروا بکات له ئیوه بهرهوشتر و باشتره و شهرمتان لیبکات ، بهم شیوهیه تهماشای نیو چاوانتان ناکات . بهلام لهوانهیه لهبهر ئهوهش وهما تهماشای بکات که بییهوی راپورتتان لهسهر بدات و بتانخاته ژیر ئهشکهنجی جهلادهکانهوه . له دهرهوه لهبهر دهرگای حهوشهکهدا سهگهکان وهکوو ئهوهی که هار بوو بوون ، ئاوهها دهیانوهپاند . وتم : " له دهرهوه همدیسان بهفر دهباری ! بهم ئیواره ههرکس له کوویه ؟ بۆچی ئیوهیان به تهنیا هیشتۆتهوه و پویشتون ؟ تهناهت مۆمیکیشیان دانهگیرساندوو "

- : " ئهمه زۆر سهیره ! نازانم . " ئهوهنده له دلّهوه وتی که بروام پیکرد و سههرپای ئهوهی لهگهڵ وینه کیشانیترا گالتهمان پیدهکرد ، تیگهیشتم که بهراستی له دلّهوه حهزی لیدهکهم . کاتی تیگهیشتم کهله درووندا ههستیکی قوولی پرین و خۆشهویستی بهرامبهر به ئهوه بهرز بۆتهوه وهکوو باوکیکی به ههست و به بهزهیی دهستی هیئا به سهرمدا ، منیش هیچ ناگام لیی نهبوو . ئهوه کاتهش زانیم که ئهوه نهریته ههراتییهی وا وهستا عوسمان هۆگری لیوه دهکات ئایندهیهکی نیه . ئهم بیره ئهوهنده چهپهّل بوو که خۆشم لیی دهرسام . دواي بهسهر هاتیک و امان لیدیت که به ئومیدیکی کز و حالیکی پیکه نیناوییهوه و بهبی ئهوهی که گوئی بدهینه ئهوهی که پیمان دهلین گهوج و گیل ، بۆ بهردهوامبوونی وهزعهکهی جاران دهپارپینهوه .

تم : " با بهر دهوام بین لهسهر کیشانی وینهی کتیبهکه و ههمووشتیکی وهکوو جاران بی . "

- : " له نیو وینهکیشاندا پیاو کوژیک ههیه . بۆیه کتیبهکه لهگهڵ رهشه

ئەفەندیدا تەواو دەکەم " .

ئایا دەیەویت بۆ کوشتنی خۆی هانم بدات ؟

: " ئیستا لە کوێیە ؟ کچەکتان و مندالەکانی لە کوێن ؟ " وا هەستم کرد
 کە هیژیکیتر ئەم قسانە دەخاتە ناو دەممەو ، کەچی خۆم پێراندەدەگیرا .
 لەمەو بە دوا بۆ بە هیوا بوون و هیوادار مانەوێ رێگایەکم بۆ نەما بوو .
 تەنیا دەمتوانی فرەزان و گالتەپیکەر بێ . هەموو کاتیکیش هەستمەکرد کەوا
 لە پشتی ئەم دوو جندووکە شیرینە و ژیر و گالتەچین شەیتانیەک هەیه کەوا
 هەبوونەکی خوی لە من دەدات . هەر لەم کاتاندا سەگە بێخێرەکانی
 بەردەرگای حەوشەکە ، وەکووئەوێ کە بۆنی خۆنیان کردبێ سەر
 شیتانانە دەیانوهراند . ئایا من ئەم ساتەم لە پێشدا ژیا بوو یان نا ؟

لە شارێکی دووردا ، لە میژووێکدا کە ئیستاکانە بۆ من زۆر دوور
 بووئەو ، لە دەرەویدا بەفرێک دەباری کەمن نەمدەبینی ، خەریکبوو بە
 گریان بێتاوانی خۆم بۆ خەلەفاویک دەسەلماند کەوا تۆمەدزینی پەنگەکانی
 لێدام . لەوکاتەشدا وەکوو ئیستا سەگەکانی بەردەرگای حەوشەکە وەکوو
 ئەوێ کە بۆنی خۆنیان کردبێ دەیانوهراند . ئیستاش دەزانم کە بە چرچ
 و لۆچەکانی پوومەتی و پوخسارە پیرەکەیهو و بەنیگاکانی کە دەیتوانی لە
 چاوەکاندا زەقیان بکاتەو دەیهوی بمتلیقینی و بمخاتە لایەکەو
 .ئیستاش خەتەکانی ئەو بیرەوهرییە بەر باد و تیکچووێ کەوا لە تەمەنی
 دەسالەیمەو و لە کاتی بەر دەستی وینەکیشیمەو مابوو ، لە عەقلمدا
 بە پۆشنایی ماوئەو و پەنگەکانی کال نەبوونەتەو و دەیزینم . ئەو
 شتانە و وینە کیشی لێهاتوو وەستا عوسمان فییری کرد بووین لە عەقلمدا
 مابوونەتەو . هەستام و لە پشتی زاواو کە دانیشتیوو سووریکم خوارد و

لەسەر تەختە ی کارەکە و لە نیو جامۆلکە شووشە و چینی و بلورەکاندا ،
 جامۆلکە برنجەکەم هەلگرت و بیرم لەو شتانە کردەو کەوا دروستمکرد
 بوون ، وەکوو ئەو و بوون کە ئیستا دروستم نەکردبیتن ، لە بیرەوهرییەکی
 زۆر کۆن و ئاشکرا دەچوون کە پەنگەکانیشیان کال بوو بێتەو .

وەکوو ئەوێ کە لە خەودا خۆمان لە دەرەویدا ببینین لەرز دەمانگری .
 هەر بەو شیوێ بە تەماشاکردنی جامۆلکە دەم بچوو کەکی دەستمەو
 گوتم : " لە دەسالێمدا کاتی شاگرد بووم جامۆلکەیهکی وەهام بینیبوو . "
 زاوای بەرێز گوتی : " ئەو جامۆلکەیهکی سیسەد سالە مەغولییە ، پەشە
 لە تەوریزەو هیناویەتی ، تەنیا بۆ پەنگی سووریش بەکار دەبری . " دياره
 ئەو کەسە کەوا لەو کاتەدا هانیدام بۆ ئەوێ ئەو جامۆلکەیهی و توند
 گرتوومە بەسەری ئەو لە خۆ رازییەدا شەیتان بوو . بە گوییم نەکرد و
 بە ئومیدیکی نەفامانەو گوتم : " من زەریف ئەفەندیم کوشتوو . "
 تێدەگەن کە بۆ چی ئەمەم بە ئومیدەو گوتم وایە ؟ هیوام وایە کە
 زاوا لێم تیبگات و بمبەخشی ، هەرەها لێم بترسی و یارمەتیشم بدات .

بپروتان وایی که پیویسته پۆح و خۆیهتی و دهماری وینهکیش تیکه‌ل به وینهکی نه‌بییت ، ئەمەیی ئەو پیویسته که شانازی پیوه بکردریت .
باشه چۆن منی له مائیکی چۆل و هۆلدا پیوه‌دا بوو ؟ عه‌قله پیره‌که‌م به په‌له‌په‌ل بیری له‌مانه ده‌کرده‌وه ، به‌لام نه‌یده‌توانی له‌م گه‌مه تیکه‌لاوه تیپه‌ر بییت . شه‌کوره له‌ کوی بوو ؟ پرسباری کرد و گوتی : " له پیشدا زانیوته که من ئەوم کوشتووه ؟ "

- " تینه‌گه‌یشتبووم ، ته‌نانه‌ت تا ئەو کاته‌ی که پیت گوتم . له‌وه‌ش زیاتر گۆشه‌یه‌کی بیرم ده‌لیت که به‌ کوشتنی زه‌ریف ئەفه‌ندی کاریکی باشت کردووه ، چوونکه ئەو جوانکاره‌ خوالیخۆشبووه ده‌ترسا و سه‌ری هه‌موومانی ده‌خسته‌ داوه‌وه . "

به‌م شیوه‌یه‌ش که له‌م ماله‌دا به‌ته‌نیایی له‌گه‌ل پیاو کوژه‌که‌دا ما‌بوومه‌وه هه‌ستیکی سوپاس که‌رانه‌ دا‌یگرتم . وتم : " له‌وه سه‌رم سوور نامینی که کوشتووته . ئەو که‌سانه‌ی که‌وا وه‌کوو ئی‌مه له‌گه‌ل کتیبه‌کاندا ده‌ژین و لاپه‌ره‌کان له‌ خه‌ودا ده‌بینین ، هه‌موو کات له‌ شتی‌ک ده‌ترسن ، له‌وه‌ش زیاتر ئی‌مه له‌ ولاتیکی موسلماندا خۆمان به‌ شتیکی نایاسایی و هه‌رامه‌وه خه‌ریک کردووه . له‌ ناو دلی هه‌ر وینه‌ کیشیکدا و له‌هی هه‌مووماندا وه‌کوو دلی شیخ موحه‌مه‌دی ئیسفه‌هانی هه‌ستی تاوانبای و په‌شیمان بوونه‌وه و به‌ر له‌ هه‌ر که‌سیک خۆ تاوانبارکردن و داوا‌ی لی‌بووردن له‌خودا و جه‌ماوه‌ری تیدا‌یه . کتیبه‌که‌شمان وه‌کوو ئەوه‌ی که‌داوا‌ی لی‌بووردن بکه‌ین دروست ده‌که‌ین . باش ده‌زانم که‌ تو سه‌ر شوپ کردنه‌وه‌ت به‌رامبه‌ر به‌و مه‌لا و مامۆستا و ژن و شیخانه‌ په‌سند نه‌کردووه که‌ دژی ئی‌مه قسه‌ ده‌که‌ن وه‌ر له‌ به‌ر ئەوه‌ کوشتووته . "

((من زاواتانم)) (29)

کاتی وتی زه‌ریف ئەفه‌ندیم کوشتووه ، بی‌ده‌نگییه‌کی دریز ژووره‌که‌ی گرتوه ، وه‌هام بیر ده‌کرده‌وه که‌ منیش ده‌کوژی ، ماوه‌یه‌کی دریز دل‌م تووند لی‌ی‌ده‌دا ، بۆ کوشتنی من هاتبوو یان بۆ ئاشکرا کردنی خۆی ؟ یا خود بۆ ترساندنێ من هاتبوو ؟ خۆی ده‌یزانی چیده‌وی ؟ کاتی که‌ زانیم ئەو شیوه‌کاره‌م نه‌ناسیوه که‌وا به‌ سالانه‌ ده‌یناسم و کاره‌ ده‌رناساییه‌کانم بینیه ، ترسام . هه‌ستمکرد که‌وا له‌ پشتی منه‌وه جامۆلکه‌که‌ی پییه‌ وله‌ پیکێ پشت ملامدا راوه‌ستاوه ، به‌لام نه‌گه‌رامه‌وه و ته‌ماشام نه‌کرد . ده‌مزانی که‌ بی‌ده‌نگییه‌که‌م نا‌نارامی ده‌کات و گوتم : " ئەو سه‌گانه‌ تاوه‌کوو ئیستا بی‌ده‌نگ نه‌بوونه‌ته‌وه . " به‌م شیوه‌یه‌جاریکی‌تریش بی‌ده‌نگ بووینه‌وه ، ئەمجار مردن و پرزگارییم به‌ ته‌واوه‌تی له‌ ده‌ستی خۆمدا بوو . ده‌مزانی که‌ پیویسته هه‌ندیک شتی پیبلییم ، له‌ نه‌خش و نیگار زیاتر ته‌نیا شتی‌ک که‌ له‌باره‌ی ئەوه‌وه ده‌مزانی ژیری و لی‌هاتوویه‌که‌ی بووو به‌س . خۆ ئەگه‌ر

وتی : " یانی بۆ کوشتنی زهریف ئەفەندیە بێعەقلەکه تاوانبارم ناکەن؟ " -
 " ئەو شتە و لە نیو نووسراوە و وینە و نەخشا ئیمە بەرە و
 خۆی رادەکیشی هەر لەناو ئەو ترسەدایە ، مانەومان لەبەر مۆمیکدا
 سەرەتای شەو تاوەکوو بەیانی و تاوەکوو ئەو کاتە کۆیارییمان دادیت ،
 تەنیا لەبەر پارە نیە ، بەلکوو راکردن و خۆ شاردنەو لە جەماوەر و
 کەسافەتیتیشە . بەلام لە هەمانکاتیشدا دەمانەوی کەسانیتیش ئەو وینانە
 ببینن و سوپاسمان بکەن کەوا بە هەموو گریڤراویمانەو و بە ئیلھامەو
 کیشاومانە . بەلام ئەگەر پیمان بلین بێئیمان ! خاوەن هونەرەکه چەندە
 ئازار دەکیشی ؟ لە وینە راستەقینەدا ئەمە لە ناو شتی نەببنا و
 دروستنەکراودا شارایەو . لەسەرەتاشدا لە ناو ئەو وینەدایە که هەر کەس
 بە خراپەیی و نەبوون و بیدینی لە قەلەمی دەدا . وینە کیشی راستەقینە
 هەم دەزانیت که پێویستە بچیت بەرە و ئەوی ، هەم لە تەنیاپههکهی ئەویش
 دەترسی . بەلام کی دەتوانی ژیانکی پرله ترس و تەنیاپی پەسەند بکات ؟
 وینەکیش بەر لە هەموو کەسیک خۆی تاوانبار دەکات و دەیهوی خۆی لەو
 ترسە پرگار بکات . تەنیا کاتیک خۆی بە دەستەو بەدا وراستییەکانی خۆی
 ئاشکرا بکات بپروای پێدەکەن و دەیسووتینن ، وینەکیشە ئەسفەهانییەکه
 خۆی ئەو کارە کرد "

- : " تۆ شیوهکار نیت و ئەویشم لە بەر ئەو نەکوشت که وا دەترسام . "
 - : " بۆ ئەوێ بێترسانە وەکوو خۆت وینە بکیشی ئەوت کوشت ! "
 ئەو وینە کیشە و دەیویست ببی بە بکوژم لە دوای ماوێهەکی درێژ
 قسەیهکی باشی کرد : " دەزانم که هەموو ئەم شتانه بۆ خەلەتاندن و ماتەل
 کردنی من دەلیی و دەتەوی لەم وەزەعە پرگارت ببی ، گویم لیبگرە قسە

دوایم زۆر راست و لە جیبی خۆدایە . " گەرەمەو و تەماشای نیو چاوانیم
 کرد ، که لەگەڵ مندا قسە دەکرد وەکوو شیوازی جارێ قسە نەدەکرد ،
 دیار بوو که سەری ئەو شیوازی هەلگرتبوو و پوشتیبوو ، بەلام بۆ کوی
 بوو دەرویشت ؟ نەمدەزانی لە پشتمەو هاتە بەرامبەرم و قاقایەکی لیدا ،
 لایەنیکی خەماوی تیدا شاراوو بوو . گوتی : " خەمت نەبی لەریز دانان بۆ
 تۆ کەمو کوپی ناکەم ، هەر وەکوو جارێ هەلسوو کەوتت لەگەڵ دەکەم .
 شتیکی دەکەم بەلام وا دەزانم بکەرەکی من نیم ، وەکوو بلایی شتیکی لە
 دەرووندا بێ و هەموو خراپەیهکم پێ ئەنجام بدات . بەلام زۆر پێویستیم
 پێی هەیه تەنانەت بۆ وینە کیشانیش . "

- : " ئەمانە هەمووی قسە دەر هینراوی پیرەژنەکانە لەسەر شەیتان "
 - : " یانی درۆ دەکەم ؟ " هەستم کرد ئەو نازایەتییهی نیە که من
 بکوژی و دەیهوی من توورە بکەم .

- : " درۆ نیە بەلام هەستەکانی ناو دلت ناخوینیتەو . "
 - : " نا ، بەجوانی شتەکانی ناو دەروونی خۆم دەناسم ، هیشتا
 نەمردووم و سزای گەورەش دەبینم . دەبی ناگادار بی که لەبەر خاتری تۆ
 تا قورگمان لە نیو گونا و تاواندا ماوینەتەو ئیستاش بە من دەلیی که لە
 خۆ بوورده و نازا بە! لەبەر تۆ بووم بە پیاو کوژ ، سەگە هارەکانی
 مەلانەسەرەت هەموومان دەکوژن . "

که بپروام بە قسەکانی نەدەکرد ، جامۆلکەکهی دەستی توندتر دەگرت
 و بە توورەپههکی زیاترەو دەقیقپراند . داخۆ ئەگەر کەسیکی پێبوار گوئی لە
 قیرەکانی من ببایە دەهاتە ژوورەو ؟ لەبەر مەراق و لەبەر ئەوێ که ویستم
 کاتیکی زۆرترم هەبیت پرسیارم لیکرد و گوتم : " چۆن کوشتت ؟ لەسەر

چالە ئاوهکهدا چۆن چاوتان بهیهک کهوت ؟ "

به ویستیکی باسکردنی چاوهپرواننهکراوهوه گوتی : " ئەو شهوه که له لای تۆ دەر کهوت هات و منی پهیدا کرد وگوتی دوایین وینهم بینیهوه . زۆر ئەملا و ئەو لام کرد بۆ ئەوهی له دهنکه دهنگکردن پهشیمانی بکهمهوه ، بردمه لای جیگا سووتاهکهم و وتم لیژهدا پارهی شاراهم ههیه ، کاتی باسی پارهی بیست یهکسهه پرهای کرد . ئەمەش بۆ سهلماندنی ئەوهی کهوا ئەو وینە کیشە تهنیا له بهر پارە ئیشی دهرکد بهلگهیهکی حاشا ههلهنگره . ههر له بهر ئەمەش من نارەحهت نیم ، وینە کیشیکی خاوهن هونهر بوو بهلام کهساییهتییهکی هیچ وپوچ بوو . حازر بوو به نینۆک خۆله سههۆل گرتوهکه بکهنی . ئەگەر بهراستی له پالی چالە ئاوهکهدا پارهی شاراهم ههبايه ، هیچ پیویستی بهوه نهدهکرد که بیکوژم . بۆ پازاندنهوهی وینەکانت پیواییکی سووک و پيسوات ههلبژاردبوو، بهلام دهستیکی گورج و گۆلی ههبوو، له دۆزینهوهی پهنگ و بهکارهینانیدا زۆر باشبوو.

هیچ جۆره شوینە دهستیکم داننا بوو . راستی ئەو شتهی که پیی دهلین شیواز له چیدايه ؟ ئیستاكانه پوژئاوايیهکان و چینیهکان باسی شیواز (ئوسلوب) و پهنگ و هونهری وینەکیش دهکن . شیوهکاریکی باش پیویسته شیوازیکی جوداتر له ئەوانی ههبیته یان نا ؟ "

: " خهمت نهبی شیوازی تازه به دهستی خودی وینەکیشهوه دروست نابیت . شازادهیهک دهمری و پادشایهک شهپهکهی دهوژپینی و ئەو دهورانهی که ههر کهس وا دهزانی کوتایی نایهت تهواو دهبیته . کاتی وینەکیشخانهیهک دادهخری وینەکیشهکانی ئەوی ههر یهکهو بهره و ولاتیکی دهچن و پاریزهریکیتر بۆ خویان دهوژنهوه . پوژیک یهکیک له پاشاکان ئەو

وینە کیشانهی وا له جیگایهکیترهوه له حهلهب یان وهکوو له ههرااتهوه هاتوون و بیجیگا و پینگان له چادرهکهی خۆیدا کۆ دهکاتهوه و له دوايشدا به وریاییهوه وینەکیشخانهیهک بۆ خوی دروستدهکات ، شیوهکاران له پییشدا وهکوو ئەوهی جارن فییری بوون و به پیی نه ریتی کۆن وینە دهکیشن ، له دوايشدا وهکوو چهند مندالیک کهوا به ههلسوکهوت و ئاژاوه کردن و فییل کردن له گهله یه کدا فییری یهک دهن و بهیهک رادین، له ئەنجامی ئەو سالانهی وا شهپ و ئاژاوه و بهخیلیبردنهوهی تیدا بووه و کاری پهنگ و نهخش کراوه ، شیوازیکی تازه دهردهکهوینته مهیدانهوه ئەو وینەکیشخانه هونهرمهندی ههره باش و دهستی لیهاوو دیار دهکات و ئەوهش دهبی به ئوسلوبی (شیوازی) ئەوی . با پیی بلین وینەکیشی خوششانس . ئەوهش که ههتا دواپی تهمه نیان بۆ وینەکیشانیتر ده مینیتتهوه لاساییکردنهوه و تهواو کردن بگره بریقه دار کردنی شیوازهکهی ئەوه . " به تهواوهتی تهماشای چاومی نهکرد ، به نهرماییهکی چاوهپرواننهکراوهوه داوای دروستبوون و باشی لیکردم ، وهکوو کچه عازه لهیهک دهله رزی و گوتی : " من شیوازیکم ههیه ؟ " بۆ ساتیک وامدهزانی که فرمیسک له چاوهکانم دهردهپهپی ، به ههموو هیژیکمهوه ده مویست به بهزهیی و باش بم و به ویستی خۆمهوه گوتم : " له ماوهی شهست سال ته مهنی کهمو کوپیدا و له ناو ئەوانهی وا من بینیهوه ، وینەکیشیکی دهرناسایی و هونهردار و چاو باریک و سیحراوی له تۆ باشترم نه بینیهوه ، له نیو وینه ی ههزار وینەکیشدا دهستبهجی ئەوانهی دهناسمهوه . "

: " منیش وهها بیرم ده کردهوه ، بهلام تۆ بهو ئەندازهیه ژیر نیت کهوا له نهینی هونهرهکهی من تیگهه . ئیستا له بهر ئەوهی له من دهرسی وهها

دەلێی و درۆ دەکەوێ ، بەلام سەرەرای ئەوەش باسی شیوازەکەى من بکە . " ئەلێی قەلەمەکەت و خەتەکانت بە دەستی تۆوە ناجوولێنەوه و خۆیان خۆیان دەدۆزنەوه . لە وینەى کۆبوونەوهیەکی جەماوەریدا کە تۆ کیشابیتت ، تەماشاکردنی مرۆفەکان ، کەلە کردنی وینەکان لە نیو لاپەرەکەدا و بەدوادا چوونەوهى مانای بابەتەکە لە وینەکەدا دەبێ بە چپەیهکی ئارام و کەم دەنگ کە کۆتایی بۆ نیە . من بۆ ئەوهى جارێکتر گویم لەو چپەیه بیئت دووبارە تەماشای وینەکانی تۆ دەکەمەوه . لەهەر گەرانەوهیەکەدا بە پیکەنینەوه تێدەگەم کەوا و اتاکانیان گۆردراوه ، نازانم چۆن بلیم ! وینەکە وەکوو نووسراویەک دووبارە دەخوینمەوه ، بەمجۆرەش کە قاپی و اتاکان یەک لە دواى یەک پیز دەکرین شتیکی لێدەردەکەوی کەوا دیدگای وەستا پۆژ ئاوايیهکانیش لەدواوه دەهیلتەوه . "

- : " ھم ، م ، م ، تۆ واز لە وەستا پۆژ ئاوايیهکان بەینە ، ھەمدیسان باسی خۆم بکە . "

- : " وینەکانت ئەوەندە جوان و دەرناساین کە کاتی مرۆفە سەیریان دەکات وادەزانێ وینەکانی تۆ لە عالەم پەرسەتەرن . بەم شیوہیەش چۆن توانای ئەوەت ھەیه کە بە وینەکەت مرۆفی تەواو لە ئیمان دەربخەى ھەر بەو جۆرەش توانای ئەوەت ھەیه کەوا کابرای بی ئیمان بکەى بە خاوەنى ئیمان و بیھێنیتە سەر پێگای خودا . "

- : " راستە ، بەلام نازانم ئەمە پەسەندانە یان نا ، دیسان بیلێرەوه . "

- : " ھیچ وینە کیشیک بە قەدەر تۆ لە خەستی و نەینییەکانی پەنگ تیناگات ، تەنیا تۆ دەتوانی پەنگی ھەرە بریقەدار و زیندوو و دەرناسایی دروستبکەى . "

" باشە ، ئیترا ! "

" تۆ دەزانى لەدواى بەھزاد و میر سەید عەلییەوه باشتەین وینە کیش تۆی ؟ "

" راستە من دەزانم ، بەلام ئەگەر تۆ دەزانى بۆچی کتیبەکەت بەدەستی من تەواو ناکەى و لەگەڵ ئەو پەشە ئەفەندییەدا تەواوی دەکەى کە گێل وگەوجیکى خودایە ؟ "

" یەكەم : لەبەر ئەوهى یە کە ئەو کارەى وا ئەو دەیکات پێویستی بە ھونەرى وینە کیشان نیە ، دووھەمینیشى لەبەر ئەوهیە کە ئەو وەکوو تۆ پیاو کوژ نیە " پیکەنینیکى شیرینی کرد ، لەبەر ئەوهى ئەو پیکەنینە لەمیشکەدا ھەستیکی فراوانبوونەوهى وروژاند بوو ، منیش پیکەنى بووم . ھەستم بەو کردبوو کە بەم شیوازە لەو کیشە پەرزگاردەم ، بەم شیوہیە بە باس کردنی بابەتەکە لەلای منەوه ، زیاتر لە باوک و کوریک وەکوو دوو وینەکیشى دنیا دیدەى خاوەن مەراق لەسەر جامۆلکە مەغوولییەکەى دەستی پیکەوه قسەمان کرد . لە سەر قورسایى برۆنزەکە ، ھاوسەنگى جامۆلکەکە ، قوولاییەکەى ، درێژایی قامیشى وەستا کۆنەکان و نەینى ئەو مورەکەبە سوورەى وا لە کاتی ھەژاندنی جامۆلکەکەدا دەجولایەوه و لەسەر ئەوەش قسەمان کرد کە ئەگەر مەغوولەکان و چینیەکان ئەم پەنگە سوورەیان نەدۆزیبا ئەتەوه و نەیانھینابا ئەتە ئیرە ، ئیمە لە ئەستەنبوول نەماندەتوانى لە قوولایی و اتاکەى تیبگەین ؟ ھەر چی ئیمە قسەمان دەکرد وەکوو ئەوه وا بوو کە زەمانیش وەکوو پەنگ خەستی خۆى لە دەست دەدا و بە پەلەپەل تیبەر دەبوو . بە گۆشەیهکی عەقلەوه بیرم لەوه کردەوه و عەقلم لەوه تیک دەچوو کە بۆ چی کەس لەمال نیە ، دەمویست

جامۆلکهکەى دەستى دانىتته سەر زهوى ، به ئارامى جارن و کاتى کار کردنییهوه پرسىارى کرد و گوتى : " کاتى کتیبهکەت تهواو بوو ، خەلک دەزانن هونەرى وینەکانى من له چىدايه ؟ "

- : " بهسهلامەتى ئەگەر پوژىک کتیبهکە تهواو بوو ، پادشا دەگريته دەستى خوێهوه و سهيرىکى دەکات ، دياره له پيشدا سهيرى ئەوه دەکات که بزانی پووهله زيرينهکانى بهکار هاتوون يان نا ، له دوايدا وهکوو پوخسارى نامەيهک تهماشای دەکات و لاچاویک دەخشینى به وینەکەى خویدا و دهيوى بزانی جوان دەرکهوتوه يان نا ، خو ئەگەر له دواى ئەوهش ئەگەر تهماشای وینەکان بکات که پهنجى زورى بو کيشراوه و به ئیلهام وەرگرتن له پوژ هەلات و پوژ ناوا دروستکراوه شتیکی باشه ! توش باش دەزانی که ئەگەر شتیکی دەرئاسایى پوو نهدات ، پرسىارى ئەوه ناکات که کى ئەم چوار چيوهيه دروست کردوه يان وهکوو کى پازاندوويهتیبهوه يا خود چ کهسيک منى لهو ساتهدا کيشاوه يا خود کى ئەو ئەسپهى دروستکردوه ؟ له دوايشدا کتیبهکە دهخاته نيو خەزینەکەيهوه . بهلام دیسان ئیمهش وهکوو خاوهن هونەرەکانیتر هەر چاوهرییى پوودانى ئەو شته دەر ئاساییه دەکەین . " تۆزیک بیدهنگ بووین ، دتگوت که هەردوو کمان لهبەر شتیکی سەبر دەکەین . پرسىارى کرد و گوتى : " کهى ئەو شته دەرئاساییه پوو دەدات ؟ چ کاتیک راستینهى ئەو وینانه بو عالم دەردهکەوى کهوا تا سنوورى کویرایى داهااتنمان کارمان لهسەر کردوه ؟ "

- : " هیچ کات . "

- : " چۆن ؟ "

- : " هیچ کاتیک داواکاریهکانت به جیناهینن و له داهااتوشدا کهمتر لیت تیدهگەن . "

سەرەپای ئەوهى بىمتمانه بووبوو ، به شانازییهکەوه گوتى : " کتیبهکان به سەدان سال دەمیننهوه . "

- : " بپرات هەبى وینەى هیچ یهک له وهستا وهنیزییهکان به ئەندازەى ئەوهى تو شیعر و پڕوا و شەرەفى تیدا نیه و سافى و پووشناویییهکەشیان به قەدەر ئەوهى تو نابى ، بهلام وینەکانى ئەوان متمانەى زۆرتەر و زیاتر له خودى ژيان دەچن ، ئەوان گووى نادهنه ئەو شتهى کهوا پى دەلین پینموونى وله ژوورهوه وهکوو ئەوهى لهسەر بهرزایى مزگهوتەکه تهماشای بکەن وها ناکەن و به پیچەوانهوه له ناو خودى کۆلانهکەوه ، هیچ نەبى له ناو ژوورى شازادهکەوه جیگاخهوهکەى و میز و ئاوینهکەو پلنگهکە و کچ و پارەکانى دەکیشن ، هەموو شتیکی دەکیشن . خوت باش دەزانی من به هەموو کردهوهیهکیان فریو ناخۆم . بهلکوو لاسایى کردنهوهى دونیا له لای منهوه وهکوو ئەوه وایه که سووکایهتى کرابى و زۆرم پیدهچى . بهلام له راستیدا ئەو وینە تازانهیان ئەو هیزه پراکیشهرهى تیدایه . چاوت چى ببینی وهکوو ئەوهى بینیییتان ئاوهها دهیکیشنهوه ، ئەوان ئەوهى دهیبینن دهیکیشنهوه ، ئیمهش ئەوه دهکیشین کهوا تهماشامان کردوه . کاتى چاوت به دەستکردهکانیان دهکەوى ، تیدهگەى کهوا ریگای مانهوهى پوومهتت تاوهکوو قیامەت کیشانهوهى شیوهى پوخسارته به نهریتی پوژ ئاواویییهکان . هیزی پراکیشهرى ئەمه ئەوهنده زیاده که نهتهنیا وهنیزییهکان بهلکوو بهرگدرووهکان و قەساب و سەرباز و پاپا و دوکاندار و .. کانى ولاتانیتری پوژئاواش وینەى خویمان بهو شیوهیه کیشاوه . چونکه کاتى توش چاوت

به وینهی خۆت دهکوی، پیت خوش دهیته له هه موو که سیک جیاوازتر و تایبهتی تر و سهیرتر بی و دهتهوی برواشی پیبکهی . له نه ریتی تازه دا کیشانی وینه له وه زیاتر که پیی دیتنی عهقل بیت به پیی دیتنی چاوه و نه وه له شت بو دهره خسینی . له داها تو دا هه موو که س وه کوو نه وان وینه ده کیشت . کاتی باسی وینه ت کرد هه موو که س له ده ستکرده کانی نه وان وه تیده گات که چی به چیه ! لی ره شدا نه گهر به گدروویه کی بیچاره که دهیه وی وینه که ی بکیشریته وه ، له بهر نه وه یه که وا دهیه وی بروا بکات بی عیب و بی هاوتایه و که سایه تیه کی تایبه تی هه یه ، نه وه کوو له بهر نه وه یه که وا له نه خش و نیگار تیده گات . "

پیاو کوژه گالته چیه که گو تی : " نا ه ! ئیمه ش له مه و به دو ا نه و وینانه دروست ده که یین . "

- : " دروستی ناکه یین ! له و زه ریف نه فهن دییه ی وا کوشتو ته فی ری نه وه نه بووی که چه نده له و وینانه ده ترسن؟ نه گهر نه ترسن و ته جرووبه ی بکه ن دیار ده بی که هه ردووی یه ک شتن . له دو اییدا نه ریته کانی ئیمه ده مرن و په نگه کانیشمان کال ده بنه وه و که سیک سه ره نج ناداته سه ر وینه و کتیه کانمان . نه وان هه ش که سه ره نج ده ده نه سه ر یان لی یان تی ناگه ن و لیویان شو رده که نه وه و ده لی ن بو چی تیروانی نیکی یه ک لای ی تی دا نیه ، له وان هیه هه ر کتیه کانیش نه دو ژنه وه . چونکه له بهر که مته ر خه می و نه هه مه تی وینه کانمان له نیو زه ماندا ورده ده خو ری ن و له ناو ده چن . له بهر نه وه ی که وا بهر گه کان یان له زه مه قی عه رب و ماسی و ئیسقانه وه دروست ده کری و لاپه ره کانیشیان له هی لکه و نیشاسته دروست ده کری ، مشکی چاوکراوه و بهر یزی ش ده یانگه لمی نی ته وه و ده یانخوات . میرووله ی سپی و کرم و

هه زاران هه شه ره ی تریش کتیه کانمان ده خو ن و له م میوانیه دا به شدار ده بن ، بهر گه کان پارچه پارچه ده بن ولا په رکان ده پرین . دزه کان و خزمه تکاره بی دیقه ته کان و منال و نه و ژنانه ی وا ناگردانه که داده گیر سین وینه کان به بی می شکیه وه ده پرین . منالی شانزاده کان به قه له می یارییه که یانه وه وینه کان تی که ده دن ، چاوی مروقه کان ده ری ن ، چلمه کانی لووتیان به لاپه ره کاندای ده سپنه وه ، که نار ه کانیشی به قه له می ره ش ره ش ده که نه وه . نه وان هه ش که هه روا باسی تاوان ده که ن وینه کانمان ره ش ده که نه وه و ده یاندرین ، یان وه کوو بو کتیه کی تر به کاریان دین . دایکه کانیشیان ده لی ن نه مه بی ره وشتییه و وینه کان ده پرین . پیاوه کانیش و کاکه کانیش که ته ماشای وینه ی ژنه کان ده که ن ده ست به یاری کردن به شته کان یان ده که ن و کاتی ناویان دیته وه ده پرین سه ر وینه کان . له مان هه ش زیاتر لاپه ره کان له بهر خراپی زه مق و هه بوونی نه م و ته رای ی و قو رو تف و ده یان جو ره خراپه یتر و کو بوونه وه ی خوار ده مه نی ده چه سپینه سه ر یه ک . له و جیگایه ی وا پی که وه لکان که روو ، له که وه کوو دو مه ل گول ده ده نه وه و له دو ای شدا له و مالانه ی وا تکه ده که ن . هه ره سی ناو و گرداوی قو ر کتیه کان له ناو ده بن . له دوای نه م ناو و هه شه ره و که مته ر خه می یانه که وا کتیه کان له ناو ده بن و په ر و پوتیان کردوون و له دوای نه وه ی که کتیه کان وه کوو هه ویریان لی دی و ناخویندرینه وه و کون کون ده بن ، هه ر یه ک کتیب به سلامه تی ده می نی ته وه . به لام روژیک له روژان نه ویش که تو وه کوو مو عجیزه ده یزانی ده بی به قوریانی بلیسه ی ناگریک و له ناو ده چی . له نه سه ته نبوولدا گه ره ک هه یه که بیست سال جاریک نه سو تی تا وه کوو کتیب به می نی ته وه ؟ له شاریکی وه کوو به غدادا له دوای هاتنی مه غوله کان له

هه موو شتیك زیاتر لهوی کتیب له ناو چوو بوون . کی ده توانی ئیده عا بکات که کتیبه کهی زیاتر له سهد سال دهمینیتوه و وه کوو بهزاد یادی لیده کریتوه ؟ نه ته نیا دستکرده کانی ئیمه به لکوو نه وانهش که به سهدان ساله دروستکراون به ناگر و به کرم و به که مته رخه مییه وه له ناو ده چن . بهم شیوهیه وینهی شیرین کهوا له په نجه ره وه ته ماشای خه سره و دهکات و وینهی خه سره له کاتییدا ته ماشای شیرین دهکات که له بهر مانگه شه ودا مه له دهکات و دزینه وهی نیگای عاشقان له یه که کهوا به ناسکییه وه ئه نجامیده دن و وینهی پوسته کهوا دیوه سپییه که له بنی چاله ئاوه کهدا دهخنکینی و حاله خه مباره کهی مه جنون کهوا عه قلی له سهر نه ماوه و له بیاباندا له گهال پلنگ و ناسکی کیویدا هاو پیه تی دهکات و وینهی ئه و گورگه کی کهوا هه موو شه ویك بزنیك له گه له که داده پری و دهیبا بو هاوسه ره کهی کهوا هه موو شه ویك پیکه وه جووت دهن ، له دوايشدا ئه و گورگه به دهستی سهگه خاینه کهی شوانه وه دستگیر ده کری و هه لده واسری . ته نانه ت رازانده وهی ئه و که نارانهی وا به گول و فریشته و لقی به پهل و په له ورو فرمیسه که وه دروستکراون، هه مووی له ناو ده چن . هه روه ها هه مووی ئه و عودچیانه کی کهوا بو رازانده وهی شیعه ره کانی حافیز کیشراون و نه خشی ئه و دیوارانهی وا چاوی دهیان شاگردیان کز کردوه و هی هه زاران وه ستاشی کویر کردوه و وینهی سه رده رگاگان ، له وحهی سه ر دیواره کان و ئه و مالانه کی کهوا له ناو چوار چیوه کاندان شاردراون ته وه و ئیمزای شاروه و ئه و پیخه فه گول گولیا نه کی وا عاشقان داده پووشی ، هه روه ها وینهی ئه و گاوره سه ر بپروانهش کهوا به سه ر بپرواییه وه چاوه پری داگیر بوونی قه لاکه له لایه ن پادشاکه مانه وه دهکن و هی بالویزی کافره کان

له کاتییدا پیی باپیری پادشاکه مان ماچ دهکات و وینهی ئه و توپ و تفهنگ و چادرانه کی کهوا له پشته وه دیارن و توش له کاتی لاویدا له دروستکردنیکیدا به شدار بووی و شیوهی دروستکراوی شاخدار و بی شاخ و کلکدار و بی کلک و په پووسوله یمانه کی ناگا و شارهزا و بولبول و شاعیر و چوله که و هه زاران په له وه ریت و پشیله کی ئارام و سهگی بی ئوقره و هه وری په له پهل کهر و وینهی ئه و گیا شیرینانه کی وا له هه زاران وینه دا دووباره کراونه ته وه و ئه و تاشه بهردانه کی وا تازه کاریک سیبه ری بو دروست کردون و ره سمی ئه و کوشکانه کی وا له پروی نه وانه کی زه مانی ته یموره وه یان هی شا تاماسوویه وه دروستکراون و به هه زاران خشته وه له پرانده وهی داستانه کونه کاندان به کاریان هیناون هه روه ها شیوهی هه زاران شازاده کی خه مبار که له چوله وانیدا قالی به کی سووریان راخستوه و له لای ژنه جوانه کاندان دانیشتوون و گوئی له موسیقاژنه کان دهگرن و ، قاپی چینی و ئه و قالیبانه کی که ته واوبونیا ن قهرزازی فرمیسه کی چاوی شاگرده کان و ئه و لیدانانه یه کهوا خواردویانه و ... به مشیوهیه له ناو ده چن . "

جامولکه کهی به هه موو هیژی که وه له سه رمدا . له پییشدا له بهر هیژی جامولکه که به راستی قیراندبووم ، ئه وه نده قوورسیوو که نازاریکی مه ترسیدار و بیتاریقم چیشته ، بو ساتیک وامزانی که هه موو عالم تووشی نازاره کهی من بووه و زه ردبووه ته وه ، لایه کی زوری ئه قلم له بهر ئه و زه ربه یه کاری نه ده کرد ، به شیکی تریشی بیری له وه ده کرده وه که به نیه تیکی خه ماوی یه وه به سه ر شیته کهی بکوژم بلیم هه له ده کهی و به ناهه قی ده مکوژی . جاریکی تر جامولکه برؤنزی یه کهی دا له ته و قه سه رم ، ئه مجاریان به هه له نه بوو به لکوو به قینه وه سه رشیتانه لیی ده دام ، لیدانه کهی نه وه نده

قوورسیوو که ئەولا بی عهقلهکهی عهقلیشم زانی که لهوانهیه کۆتاییهکهی ئەمه مهرگ بییت . ئەوهنده ترسابووم که وهکوو ئەوهی بلوورینم بههموو هیژیکمهوه قیراندم . ئەگەر ئەوقیریهه بکیشریت ، پهنهکهی سهوز دهبییت . له تاریکیی ئەم شهوهدا زانیم کههیچ کهسیک لهم کۆلانه چۆلهدا ئەم پهنهکه نابینیت و بهتهنیا ماومهتهوه . لهبانگ و هاوارهکانم ترسا و پارهستا . بۆ ساتیک چاومان بهچاوی یهکتری دا ههلتوقی ، له پرهشایی و گلینهی چاوهکانیدا تیگهیشتم که له زوهوه فییری ئەو کارهیه کهوا ئیستا بهترس و شهرمهوه ئەنجامی ددا . ئەمه ئەو وهستایه نیه کهوا من دهیناسم ، بهلکوو بیگانهیهکهی خراپهکاری له دوورهوه هاتوووه کهوا زمانهکهی نازانریت .

تهنیا یی ئەوکاتهی منی بۆ سهدان سالی تر دریژ کردهوه ، بۆ ئەوهی که باوهش بکهه به دونیادا ویستم دهستی بگرم ، بهلام سوودیکی نهبوو ، پارامهوه یان وامدهزانی وامدهزانی که دهپاریمهوه ؟ کوپم ! کوپم ! مهکوژه وهکوو ئەوهی که لهناو خهوندابییت گوئی لهدهنگی من نهبوو . جاریکی تر جامۆلکهکهی لهسهرمدا ، عهقل و بیرهوهی و یادهوهی یهکان و چاوهکانیشم بوون به ترسهکهی من و لهگهڵ یهکدا تیکهلاو بوون . هیچ پهنگیگم نهدهبینی و وامدهزانی که تهواوی پهنهکان سوورن . خوینهکهه ئەو مورکهبه سوورهبوو کهوا گومانم لیدهکرد ، ئەو مورکهبه سوورهش کهوا به دهستی یهوهبووخوینه نهوهستاوهکهی من بوو ! ئەوکاتهش مردنم لهلا زۆر پیپی ئینسافانه و بیبهزهییانه و ناههقانه بوو ، بهلام ئیره کۆتایی ئەو جیگایهبوو که میشکه پیرهکهه هینابوومی . لهدوایدا تیکهیشتم که بیرهوهی یهکانم وهکوو بهفرهکهی دهرهوه سپی بوو ، سهرم لهناو دهممدا ترپهترپی لیوهدههات و دهئیشا . ئیستا باسی مهرگی خوتمان بۆ دهکهه

لهوانهشه کهلهزوهوه لهمه تیگهیشتیبتن " بهلام مردن کۆتایی ههموو شتیکی نییه " له سهدا سهد وایه بهلام وهکوو ئەوهی کهوا ههموو کتیبهکان نووسیویانه شتیکی له راده بهدەر نازاردهره . نهتهنیا کاسهی سهرم بهلکوو وامدهزانی تهواوی گیانم دهچیته ناو یهکهوه و باوهش دهکن به یهکدا و دهسووتین . سووتان بهم نازاره بیکووتاییه ئەوهنده سهخته که وامدهزانی بهشیکی له عهقلم دهلی تهنیا ریگای پرگاری لهمه خو هاندانه بۆ ناو خهویکی شیرین . له کاتیکی که تهمنی مندالییم به جیدههیشت ، ههمیشه گویم له داستانیکی سووریانی رادهگرت . ئەوه هاتهوه یادم :

" پیرهمییدیکی تهنیا شهو لهخه وهلدهستی و پهرداخیک ئاو دهخواتهوه . پهرداخهکه دادهئیته سهر ئەو تهپلهکهی کهوا مۆمی لهسهر نیه ، له کوپیه ؟ تیشکیک وهکوو بهن له ناوهوه دههاته دهرهوه . به شوینیدا دهچیت ، دهچیت و دهچیت تاوهکوو دهچیته ناو ژوورهکهی خویهوه و دهبینی کهوا کهسیکیتر له جیگاکییدا خهوتوووه و مۆمهکهشی به دهستهوهیه . دهپرسی تو کیی ؟ بیگانهکهش دهلی : مهرگ . پیرهمییدهکه بۆ ساتیک له ناو بیدهنگییهکی پارادادا خووی دهئیزیت و له دوایدا دهلیت : کهواته هاتی ! مهرگیش دهلی : بهلی . پیره مییدهکهش دهلی : نا ، تو خهوه ناتهواوهکهی منی . کابرای ناناشنا فوویهک له مۆمهکه دهکات و ههموو شتیکی له ناو تاریکییدا نۆقم دهبییت ، پیره مییدهکه دیسان دهچیتهوه ناو جیگه چۆلهکهی خووی و دهخهوی و بیست سالیتر دهژی . "

دهمزانی که ئەو شته بهسهر مندا نایهت . چونکه جاریکیتر جامۆلکهکهی له سهرم دابوو . ئەوهنده ههستم به نازاریکی قورس دهکرد که به حال دهمزانی دووباره جامۆلکهکهی له سهرم داوهتهوه . پهنگی ئەویش و

جامۆلكەكەش لەبەر تیشكى مۆمى ناو ژوورەكە كالأ بوو بوونەووە و پۆشیتبوون . هیشتا نەمرد بووم . وامدەزانی هیشتا دەژیم ، دەمەویست هەلبییم و هەپرا بکەم . دەستەکانم نابوووە سەر سەرە خویناوییهکەمەووە . لە ئەوجموجۆلانەى وا بۆ پاراستنى روخسارى خۆم کرد بووم تەنیا قەپیکم لە بیرە کە لە مەچەکیم گرتیبوو و ئەویش جاریکیتەر جامۆلكەكەى دابوو بەسەرمدا و منیش زانیبووم کە هیشتا نەمردووم . ئەگەر واى پێی بلێن وابزانم تۆزیک چنگماندابوو ، زۆر بە هیز و توورپە بوو . وەکوو ئەوێ بییهوێت بزمار کوتم بکات لە سەر دەست درێژی کردم . ئەژنۆکانى نابوووە سەر شان وبالم . بەبى پێزییهووە هەندیک شتى بۆ پیره مێردیکى وەکوو من باس کرد کە بەرە و مەرگ دەچیت . لەوانەیه لەبەر ئەو بووبى کە لێی تێنەگەشتووم یا وەکوو گویم بۆ رانەگرتوووە یاخود خۆشم لە چاو خویناوییهکانى نەهاتیى کە وا جاریکیتەر جامۆلكەكەى دا بە سەرمدا . لەبەر پێزانى مورەكەبە سوورەكە و خوینەكەى من دەموچاووجلهکانى هەموو سوور بوو بوون . لە بەر ئەووە خەمم دەخوارد کە دواين شتیك کەوا لە دونیادا دەیبینم ئەو پیاووە دوژمنەیه و چاوەکانم داخست . تۆزیک دواتر تیشکیكى نەرم و شیرینم بینی . ئەم تیشکە وەکوو خەو شیرین بوو ، وامزانى ئازار و ئیش و برینهکانم ساریژ دەکەمەووە . لە ناووە کەسیکم بینی . پرسیارم کرد و گوتم : تۆکیى ! وتى : " من عیزرائیل . من کوئایى بە پێیواری ئادەمیزاد لەم دونیادا دینم ، منال لە دایک ، ژن لە مێرد و خۆشەویستەکان لە یەك و باوک لە کچ جیا دەکەمەووە ، لەم دونیاىدا هیچ گیانداریک نیه کە پوو بە پووێ من نەبیتەووە . " کاتى زانیم مەرگم هاتوووە و پێگای دەرچوونم نیه دەستم بە گریان کرد . گریانیش منى لە قوولاییهووە

بێدەنگ دەکرد . لە لایەکیتریشەووە ئازاریكى هەبوو کە هەر چی دەچوو زیاتر دەبوو پیاوی گێژ دەکرد . ئەمە ئەوجیگا پەلەپەلکەر و بیبەزەییە بوو کەوا دەمو چاووم لە ویدا خویناوی بوو بوون . بەلام لە لایەکیتریشەووە جیگایەکی لیبوو کە لەویدا پەلەپەل کردن و ستەمکاری تیدا نەبوو کەچی بۆ من زۆر مەترسیدار بوو . کاتى زانیم ئەو دونیا روشنەى وا عیزرائیل من بۆ ئەوێ دەبات خودى دونیای مردوووەکانە زۆر ترسام . چونکە دەمزانی لە ناو ئەو دونیاىدا لە تاو ئازار و خەمەکانمدا بە خۆمدا دەپێچمەووە ، بەلام لە لایەکیتریشەووە دەمزانی کە ماوێهەکی زۆر نامینمەووە و لە دونیای ئازاری مەترسیدار و ئەشکەنجەدا هیچ گۆشەیهەکم بۆ نەماووەتەووە . ئەگەر لەم دونیاىدا بمینمەووە پێویستە ئەم ئازار و دەردانە بکیشم ، ئەمەش شتیك نەبوو کە وەزەعە پیرهکەى من تاقەتى ئەوێ هەبى . بەمجۆرەش خۆم بەر لە مردن دەمویست بمرم . بە دواى دۆزینەووەى وەلامى ئە پرسیارە کەوا دەلی : چۆن دەبى مروڤهەکان بەسەر مردندا سەر بکەون ؟ بە دەیان کتیبم خویندووەتەووە ، کەچی لە دواىیدا تیکەیشتم کە وەلامەکەى هەر ئەم داخووزییه بچکۆلانەیه و بەس ، هەر وەها لەوێش تیکەیشتم کە مردنیش فییری شتیكى کردم . لەگەل ئەوێشدا بى بریاری کەسیك کەوا بەر لە پۆشیتنى یەكجارەکی دەیهوێ جاریکیتەر تەماشایەکی مالهەکەى و کەلوپەلهکانى خۆى بکات دەروونى داگرت ، بە پەشوکاوى و بە بیرکردنەووە دەمەویست جاریکیتەر کچەکەم ببینم . ئەوێندە دەمەویست ببینم کە دەمتوانى ددان بە خۆمدا بگرم و لە تاوى تینوویهتیدا نەقیرینم و چاوەپروانى ئەو بکەم .

بەم شیوێهەش ئەو تیشکە مەرگ هینەرە شیرینە تۆزیک کز بوووەووە

دهرگای دلمی بۆ دهنگه‌دهنگ و جیره‌جیری ناو ئه‌و دونیایه‌کرده‌وه که‌وا خه‌ریکبوو لیی دهر ده‌که‌وتم . هه‌ستم به‌وه کرد که بکوژه‌که‌م له ژووره‌که‌دا ده‌گه‌پۆ و دۆلابه‌که ده‌کاته‌وه‌و لاپه‌ره‌کانم تیکه‌داو به په‌شو‌کاوییه‌وه به‌دوای دوا‌بین وینه‌دا ده‌گه‌پۆ، که نایدۆزینته‌وه له تووره‌بییدا تا‌قمی ره‌نگه‌کان تیکه‌دا و سندوق و قوتوو و جامۆلکه‌کان و میزه‌که ده‌داته به‌ر شه‌ق . ده‌مزانی که جار جار ده‌نرکینم و به‌حال و نه‌حال جووله‌ جوول به‌ ده‌سته وقاچه پیره ماندوو‌ه‌کانم ده‌که‌م و چاوه‌پۆ ده‌می‌نمه‌وه نازاره‌کانم ئاهۆن نابنه‌وه ، هه‌رچی ده‌چی بیده‌نگتر دهن ، ئیتر نه‌مه‌توانی ددان به‌ خۆدا بگرم به‌لام ماوه‌یه‌کیتیش چاوه‌پۆ مامه‌وه .

له‌په‌ر ئه‌وه هات به‌ می‌شکما که ئه‌گه‌ر که‌که‌م بیته‌وه بۆ مال بکوژه‌ ناپیاوه ره‌زله‌که‌م ده‌بینی ، به‌لام نه‌مه‌و‌یست بیرشی لیبکه‌مه‌وه ، به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا هه‌ستم به‌وه کرد که بکوژه‌که‌م له ژووره‌که‌وه چووته دهره‌وه . له‌وه ده‌چی دوا‌بین وینه‌ی ببینی . زۆر تینووم بوو بوو ، به‌لام دیسان چاو له‌پۆ مامه‌وه ، ده‌ی که‌که‌م! شه‌کووره‌ جوانه‌که‌م ! ده‌ی وه‌ره‌وه ... نه‌هات . ئیدی هیزم به‌شی نازاره‌کانمی نه‌ده‌کرد ، زانیم که‌که‌م نابینم و ده‌رمم ، ئه‌مه ئه‌وه‌نده پر ئیش بوو که ویستم تاویک زووتر بمرم . هه‌ر له‌م کاته‌دا له‌لای چه‌پمه‌وه روومه‌تیکم بینی که زۆر نا‌ناشنا بوو ، په‌رداخیک ئاوی بۆ درێژ کردمه‌وه ، هه‌موو شتیکم له‌ بیر چوو و په‌لاماری ئاوه‌که‌مدا . په‌رداخه‌که‌ی کی‌شاوه و گوتی : " بلێ پیغه‌مه‌ر درۆیه و په‌تی بکه‌ره‌وه . " ئه‌مه شه‌یتان بوو ، وه‌لام نه‌دایه‌وه ته‌نانه‌ت لی‌شی نه‌ترسام . له‌به‌ر ئه‌وه هیچ کات به‌روام به‌وه نه‌کرد بوو که وینه‌کی‌شان هه‌لخه‌له‌تاندن به‌ ده‌ستی شه‌یتانه ، به‌ به‌خۆ متمانه‌یه‌که‌وه چاوه‌روان مامه‌وه و خه‌یال‌م له‌ ناینده و

پینگا بیکۆتاییه‌که‌ی به‌رده‌می خۆم کرد . هه‌ر له‌و کاته‌دا فریشته‌ تیشکداره‌که نزیك بووه‌وه و شه‌یتان ون بوو . لایه‌کی بیرم ده‌یگوت ئه‌م فریشته‌یه‌ی وا شه‌یتانی راونا خودی عیزرائیله ، به‌لام لایه‌نه سه‌ر هه‌لداوه‌که‌یتری عه‌قلیشم ئه‌وه‌ی به‌ بیر ده‌هینامه‌وه که (کتاب الاحوال القیامه) دا نووسراوه عیزرائیل په‌ر و بالی زۆری هه‌یه و هه‌موو پۆژ هه‌لات و پۆژ ئاوا ده‌گریته‌وه ، به‌باشی عه‌قلی تیک و پیك دام . نیزیك بووه‌وه و وه‌کوو ئه‌وه‌ی که غه‌زالی له " دوره‌ الفاخره " دا باسیده‌کات به‌نه‌رمییه‌وه وه‌کوو ئه‌وه‌ی که بییه‌ویت هاوکاریم بکات گوتی: " ده‌مت بکه‌وه با گیانت ده‌رچی " نه‌توانی پیی بلیم که له‌و قسه و وته زیاتر هیچیتر له‌ ده‌م دهرناکه‌وی . ده‌مزانی که کاتم به‌سه‌ر هاتوو و ناتوانم له‌وه زیاتر به‌رگری لیبکه‌م . جاریکیتیر بیرم له‌وه کرده‌وه که به‌م وه‌زعه ره‌زله‌ی خۆم و به‌م جه‌سته خوینیاوییه‌وه چه‌په‌له‌مه‌وه چاوم به‌ که‌که‌م ناکه‌وی و ئیدی هیچ نابینمه‌وه ، زۆر شه‌رمم له‌ خۆم کرد . وه‌کوو چۆن که بمه‌وی کراسیکی ته‌نگ له‌به‌رداکنم و لیی نه‌جاتم ببی ، ئاوه‌هاش ده‌مه‌و‌یست له‌و دونیایه‌ پرگاریم ببیت . ده‌م کرده‌وه ، هه‌موو شتیك وه‌کوو وینه‌ی میعراجی پیغه‌مه‌ر ئاوا په‌نگا و په‌نگ بوو . وه‌کوو چۆن ئاوی زی‌ر پزایی هه‌موو جیگایه‌که پۆشن بوو، چاوه‌کانم فرمیسی دهردیان هه‌لده‌پشت ، له‌ قوولایی دلمه‌وه به‌ زۆر هه‌ناسه‌یه‌کم هه‌لکی‌شا ناو ده‌م و هه‌موو شتیك له‌ بیده‌نگییه‌کی دهرئاساییدا مایه‌وه . ئیستا که ده‌مبینی پۆحم له‌ جه‌سته‌م جودا ده‌بیته‌وه ده‌مزانی به‌ ده‌ستی عیزرائیله‌وه‌یه . پۆحم به‌ قه‌ده‌ر زه‌رده‌ واله‌یه‌که ده‌بوو . له‌ ناو پروناکیدا بوو ، له‌به‌ر له‌رزه له‌رزی دوا‌ی به‌ جیه‌یشتنی جه‌سته‌م له‌ ده‌ستی عیزرائیلا وه‌کوو جیوه هه‌لده‌فپۆ . به‌لام

عه قلم له وهدا نه بووبه لکوو له و دنیا تازه یه دا بوو که وای ئیستا پویشتیبووم بو
 ئه وای . له دواي ئه و هموو نازاره توژیک ناسووده بوومه و ئه و شته ی که
 ده بی به مرگ هیچ نازاری پی نه ده گه یاندم . به پیچه وانه وه زور ره حته ی کرد
 بووم . له دوايیدا تیگه ی شتم که نه م وه زعه پایه داره و نه وه ی که له کاتی
 ژیاندا هه بوو، ته نگه لچن و کاتی بوو. ئیدی هه موو شتیك به سهدان سال
 تاوه کوو پوژی حه شر هه ر ناوه ها ده مایه وه . هیچ گله یی و
 پازینه بوونیکیشم به رامبه ر به نه مه نه بوو . نه و پروداوانه ی که وای کاتی خو ی
 به سه رمدا ده هاتن ئیستا له و جیگا فراوانه دا بلاو بوونه ته وه . وه کوو نه وه ی
 که وای وینه کی شه گالته چییه که ئیستا له هه ر گو شه یه کی نه و دوولا په ره
 گه وره یه دا شتانی بی جیگا و ریگا ده کی شی ، هه موو شتیك ناوه ها وه کوو
 خو ی تیپه ر ده بوو .

((من ، شه کوره)) (30)

ئه وه نده زور ده باری که له په چه که مه وه ده هاته ناووده چوو نه ناو
 چاوانمه وه . له نیو گیاهه نیوه کان وقو پ و داره شکاوه کانی باخچه که وه
 به زوری تیپه ر بووم . که پویشتمه ناو کولانه که وه سوو کتر پی م هه لگرت .
 ده زانم که نه تانه وای بزنان بیرم له چی کردو ته وه . چه نده متمانه به ره شه
 ده کم ؟ ده ی با به ناشکراییی شتیكتان پی بلیم : منیش ده مه وای بزنانم که
 بیر له چی ده که مه وه . تی ده گه ن وانیه ؟ عه قلم تی که ل و پی که له ، له گه ل
 نه وه شدا ئیستا نه وه ده زانم نان و چیشت و مناله کان و باو کم و شتیتردا
 خه ریک ده بم و له دوايشدا به بیئنه وه ی که من پرسیار بکه م ، دل م پی م ده لی ت
 که چی راسته و چی راست نیه . به یانی ناگاته نیوه رو تی ده گه م که ده بی
 له گه ل کی دا زه ماوه ند بکه م . شتیك هه یه که ده مه وای به ره له وه ی بچه مه وه به ره
 و مال باسی بکه م بو تان . نه گیانه کم ! واز له شته گه وره که ی ره شه به یین
 که وای ده ری هینا و نیشانی دام نه گه ر بتانه وای دوايی له سه ر نه وه قسه ده که یین

ئه و شته ی که ده مه وای قسه ی له سه ر بکه م په له په ل کردنی ره شه یه ، خو
 بیر له وه ش ده که مه وه که چاوی زیاتر له شه هوه ت هیچیتر نابینی ، به

پاشکاوای دهلیم نهگهر واش بی دیسان فرق ناکات نهوهی کهوا به ههلهمدا دهبات بیعهقلییهکهیهتی ! من دترسینی و دهیهوی بمفرینی ، دهیهوی یاری به شهرهفم بکات و هیمنیشم بکاتهوه ! تهنانهت نهوه نایهت بهعهقلیشیدا که نهمه ریگا بوشتی خراپتیش دهکاتهوه . له پوخساره خهم داگرتوههکهیهوه تیگهیشتم کهوا چهنده منی خوشدهوی وچهنده منی دهوی . بوچی لهدوای دوانزه سال چاوله ریی دهیهوی له ریگهی کورتهوه بییت و دوانزه پوزیت سهر ناکات ؟ نیوه دهزانن که عاشقی نهو لیینههاتووی و نهو مندالیهی بوو بووم . نههم لهو کاتهی وا پیویست بوو خومی لی توپه بکهه به بهزهیههکهوه ههست پیکرد بوو . دهنگیک له دهروونمهوه دهیگوت : نهی مناله بیچارهکهه ! ههم دهتوانی نهوهنده نازار بکیشی ههم نهوهندهش لیینههاتووی . له دلمهوه دهمویست بیپاریزم . لهوانهیه شتیکی ههله بکات ، دهتوانم خوم بهو چوختهیه بدهم .

بیرم له منداله بیچارهکانم کردهوه و سووکتز پییم ههنگرت . ههر لهم کاتهدا له ناو بهفرهکهدا که چاو چاوی نهدهبینی لهژیئر تاریکاییهکهدا که زوو داکهوتبوو پیاویکم بینی که وامزانی وهکوو تارمایی خهریکه دهکهوی بهسهرمدا . کهچی خومم فلیسکانهوه ودهر چووم ، که له دهرگای ههوشهکهوه چوومه ناو تیگهیشتم خهیرییه و منالهکان نهگهراونهتهوه ، باشه ! هیشتا بانگی نیوارهیان نهدا بوو . له پلیکانهکانهوه چوومه ژوورهوه مالهکه بونی پرتهقالی لیوه دههات . باوکم له ژووره تاریکهکهدایه . زور سارده ، پیکانم بهستویانه . کاتی به چراکهوه چوومه ناوهوه بینیم کهوا دولا بهکه کراوتهوه و سهرینهکان کهوتوون و ههر لایهه پهرش و بلاو بووه ، وتم نهمه کاری شهوکهت و نورهانه . بیدهنگییهکهی ناو مال وهکوو هی

جاران نهبوو . جلهکانی مالهوهه کرده بهر و بو ساتیک لهگهل خهیا لهکانمدا پویشتم . لهم کاتانهدا له ناو ژووری وینه کیشانهوه له تهنیشتم موتبهخهکهدا جیرهجریک هات . باوکم بهو سهرمایه چوو بووه خوارهوه ؟ بهلام لهبیرم نایهت که چاوم به روشنایی چرایهه کهوتی لهویدا . خهریک بوو بیرم لهوه دهکردهوه که جیرهی دهرگای ههوشهکهه بیست . له دوای داخرانی دهرگا که کاتی سهگهکان دهستیان به وهراندن کرد سهغلهت و به گومان بووم . بانگم کرد و گوتم : " خهیرییه ! نورهان ! شهوکهت ! " سهرمام بوو . مهنقهلهکهی لای باوکم گهش بوو ، وتم دهچم دادهنیشم و خوم گهرم دهکهمهوه ، ئیدی بیرم له رهشه نهدهکردهوه بهلکوو بیرم لای مندالهکانم بوو ، چراکهشم به دهستهوه بوو . که له ههیوانهکهوه تیپهپ بووم وتم با ناو دانیمه سهر مهنقهلهکهی خوارهوه بو نهوهی که بو شوریباکه گهرم بیی . پویشتمه ناو ماله بهشین راخراوهکه ههموو شتیکی تیگ چوو بوو . خهریک بوو به سهر سوور ماوییهوه بلیم که باوکم کردوویهتی بهلام کاتی باوکم لهسهه زهوییهکهدا بینی له ترساندا قیزاندم ، جاریکیتر قیزاندم . له دواییدا تهماشای لاشه مردووهکهی باوکم کرد و بیدهنگ بووم . سهیرکهه ! له بیدهنگی و خوینساردییهکهتانهوه دهمزانی که نیوه زووتر زانیوتانه کهچی پرویداوه . نهگهر ههموو شتیکیش نهبییت نهوا زور شت دهزانن . ئیستاش مهراق دهکهه که بزائن کاردانهوه و ههستی من چی بوو . ههندیگ جار که تهماشای وینهیهه دهکهه بیرله هاتنی داستانهکه تا نهو جیگایه دهکهونهوه که قارهمانهکه نازار دهکیشی ، تهماشای کردهوهکانی من بکهه نهگهر له جیی مندا بایهه و باوکی نیوه بکوژرایه ههستتان به چیدهکرد ؟ به حهزهوه دهتانهوی لهمه تیگهه نهوهه که نازارهکانی من .

باشه . ئیواره گه پامهوه بو مال ، یه کیك باوكمی کوشتیوو . بهلی، سهر و قرژی خوم داپنی و هون هون گریام ، وهکوو کاتی مندالی باوه شم پییدا کرد و به هه موو توانایه که مهوه بوئم کرد . بهلی، له ترساندا وله بهر ته نیایی و نازار ماوه یه کی زور گیانم دهله رزی و هه ناسه هه لئه ده کیشا . بهلی ، پروام بهو شتانه نه کرد کهوا بینیم و له خودا پارامهوه که دیسان باوكم هه لئیته وه سه ری و بیدهنگ بیدهنگ له گوشه کهی خویدا دانیشیته وه . ههسته باوکه ! ههسته مه مره ! دهی باوکه ! ههسته باوکه ! بهلام له ناو خویندا سه ری پارچه پارچه کرا بوو نهو پیاهوی که باوكمی کوشتیوو له قین و تووره پییدا کتیب و کاغه زه کانی دراند بوو ، جامولکه و ته پلهک و تا قمی پهنگه کانی شکاند بوو و فرپی دابوون و مینده ری و میز و ته ختهی نوینه کانی پارچه پارچه کردبوو ، به شیوه یه کی درندانه هه موو شتیکی شکاندبوو و تیکی دابوو . زور ترسام . ئیدی نه ده گریام له کولانه کهی ته نیشتمانه وه دوو کهس به پیکه نین و قسه کردنه وه دهاتن، له عه قلی خومدا گویم له بیدهنگی ته وای عالیه راده گرت . فرمیسی چاوه کانم و چلمی لوتم به دهست سه ری ، زور بیرم له منداله کان و ژیانی خومان ده کرده وه ، دووباره گویم بو بیدهنگیه که راگرت و هه پام کرد . قاچه کانی باوكم گرت و به راکیشان برده ناو هه یوانه که وه . نازانم له بهر چی بوو که له ویدا زور قوورستر بوو . گویم نه دایه و برده خواره وه . له نیوهی پلیکانه دا هیزم نه ما ، دانیشتم . له وانه یه بگریابایه له جیره جیری کدا وامزانی خهیرییه و منداله کان هاتوونه ته وه بویه قاچی باوكم خسته بیخی بالم به پهله پهله برده خواره وه ، سه ری باوكم نه وه نده پارچه پارچه کرابوو که له کاتی کیشانه خواردا سه ری وهکوو چون پارچه یه کی ته ره له کاتی

کیشاندا دهنگ ده رختا نه وه ها دهنگی لیوه دههات . له سه ره برده کانه وه پامکیشا و برده ژووری وینه کیشان له هاویناندا . بو نه وهی چاوم به ناوه بکهوی به ره و لای ناگردانی موتبه خه که هه پام کرد ، کاتی گه پامه وه و ته ماشای چونه تی تیگردانی نه و ژووره م کرد کهوا باوكم تی خستیوو زمانم به ستر . کی نه مهی ... یاره بی ! ... کامیان ... ؟ عه قلم به توندی کاری ده کرد ، زور شتم حیساب ده کرد . ده رگا کهم داخست و باوكم له وی به جیهیشت . سه تلیم له چیشتخانه که هه لگرت و له چاله ناوه که پریم کرد و رویشتمه ژووره که و له بهر روشنایی چراکه دا خوینی سه ره پلیکانه که و هه یوانه کهم سه ری و به پهله پهله رویشتمه ژووره که مه وه و جله خوینه وه یه کانم ده رهینا وهی پاکترم کرده بهر . ده مه ویست به سه تله کهی ده ستمه وه بچه ناو ژووره کهی باوكم که گویم له کرانه وهی ده رگای حه وشه که بوو . هه ره له و کاته شدا بانگی ئیواره یان ده دا ، خوم کو کرده وه و به چراکهی ده ستمه وه له سه ره پلیکانه کانه وه چاوه رییانم کرد . ئورهان گوتی : "دایه ئیمه هاتینه وه" به هه مووه یزیکمه وه قیراندم و وتم : "خهیرییه ! له کووی مانه وه ؟" له دوایدا وه کوو نه وهی نا قیریتم و به چیه وه نه مه م پیگوتوه هه لئسکه وتم کرد . شه وکته وتی : " به لام دایه خوبه ره له بانگی ئیواره هاتینه وه ."

"بیدهنگ بن ! باپیرتان نه خوشه و خه وتوو . " خهیرییه له خواره وه وتی : " نه خوشه ؟ ! " به لام له بیدهنگیه کهی منه وه ههستی به تووره بوونم کرد و گوتی چاوه ری ماوین هه تا که شتییه که هاته وه .

ده مه ویست بچه خواره و خومی به سه ردا نار ههت بکه م و لومه ی بکه م ، به لام له بهر نه وهی که وا نه گه ره بره شتبا یه م شه وقی چراکه خوینی سه ره

پلیکانه‌که‌ی ده‌خسته پروو (زۆر به باشی خاویڤ نه‌کرا بووه‌وه).
 منالەکان هاتنه سهره‌وه و به هیواشی پیلاوه‌کانیان داکه‌ند .
 وتم : " شش ش ، باپیرتان ده‌خه‌وی بۆ ئەولا نه‌چن . " و به‌ره‌و
 ژووره‌که‌ی خۆمان پالم پیوه نان .

شه‌وکه‌ت وتی : " ده‌چمه ژووره به‌شین راخراوه‌که " به‌چپه‌وه وتم : " باپیرتان له‌وی خه‌وتوه " به‌لام بینیم که هه‌ر له‌ویدا ماونه‌ته‌وه له‌ دوایدا وتم : " مه‌چن با وه‌کوو جندۆکه‌کان ده‌ستان لینه‌وه‌شینن ، چونه‌ته‌ ناو جه‌سته‌ی باپیرتانه‌وه . " ده‌ستی هه‌ردووکیانم گرت و به‌رو ژووری نووستم بردن .

وتم : " بلین بزانه تا ئیستا چیتان کردوه له‌ دهره‌وه ؟ "
 شه‌وکه‌ت گوتی : " له‌ ته‌چنی عه‌ره‌بمان بینی "
 وتم : " له‌کۆی ؟ ئالایان هه‌بوو ؟ "
 گوتی : " له‌ پالەکه‌دا ، لیمۆکیان دابه‌ خه‌یرییه و ئەویش پاره‌ی پیدان ، سه‌ریان به‌فری پیوه بوو . "

" ئیتر ؟ "
 " له‌ مه‌یدانه‌که‌دا تیریان ده‌هاویشته . "
 " به‌م به‌فره ؟ " وه‌لامی نه‌دامه‌وه گوتی : " دایه ! سه‌رامه‌ ده‌چم بۆ ژووره به‌شین راخراوه‌که . "
 وتم : " له‌م ژووره دهر نه‌چن ئەگینا دهرمن . من ئیستا مه‌نقه‌له‌که‌تان بۆ ده‌هینم . "

شه‌وکه‌ت وتی : " بۆچی دهرمین ؟ "
 : " با باسی شتیکتان بۆ بکه‌م . به‌لام بۆ که‌سی نه‌گێرنه‌وه ، تیگه‌یشتن ؟

" قه‌ولیان دا که باسی نه‌که‌ن .
 " کاتی ئیوه له‌ کۆلانه‌که‌دا بوون ، کابرایه‌کی مردوو و سپی پۆشی وه‌کوو به‌فر هاته ئیتره ، له‌ ولاتیکی دووره‌وه هاتبوو ، له‌گه‌ل باپیرتانه‌دا قسه‌ی کرد ، تومه‌زه‌ نه‌وه جندۆکه‌ بوو " وتیان له‌ کۆی هاتبوو ؟
 : " له‌لای ئاوه‌که‌وه "

شه‌وکه‌ت وتی : " له‌و جیگایه‌ی که‌وا باوکی لیبه‌ ؟ "
 - " به‌لی له‌وی ، جندۆکه‌که‌ بۆ ته‌ماشای کردنی وینه‌کانی کتیبه‌که‌ی باپیرتان هاتبوو ، ئەو تاوانباری که‌ ته‌ماشای ئەو وینه‌ بکات یه‌کسه‌ر ده‌مری . " بیده‌نگیه‌ک دروست بوو . وتم : " سه‌یر که‌ن من ده‌چمه‌ خواره‌وه بۆ لای خه‌یرییه ، سینی نانه‌که‌تان بۆ ده‌هینم ، که‌سیک نه‌یه‌ته‌ دهره‌وه چونکه‌ جندۆکه‌که‌ هیشتا له‌ نیو ئەم ماله‌دایه . " ئورهان وتی دایه‌ مه‌رۆ .
 گه‌رامه‌وه لای شه‌وکه‌ت و وتم : " تۆ به‌رپرسیاری براکه‌تی ، ئەگه‌ر له‌ مال دهرچی و جندۆکه‌که‌ش ده‌ستت لینه‌وه‌شیینی ئەوا خۆم ده‌تکوژم . " به‌بی ئەوه‌ی شه‌په‌ زله‌یان لیده‌م چاوم لی زیت کردنه‌وه و گوتم : " ده‌ی ئیستا دۆعا بکه‌ن با وه‌کوو باپیرتان نه‌مری ، ئەگه‌ر کوپی باش بن که‌س کاری پیتانه‌وه نیه . " به‌ نابه‌دلیه‌وه ده‌ستیان به‌ خۆیندنه‌وه‌ی دۆعا کرد .
 پۆیشتم خواره‌وه .

خه‌یرییه وتی : " یه‌کیک مورهبای پرته‌قاله‌که‌ی رشتوووه ، ئەگه‌ر بلیم پشیله‌یه پشیله‌ ناتوانی ، ئەگه‌ر بلیم سه‌گه‌... " له‌ناکاوترسه‌که‌ی نیوچاوانمی بینی و وتی : " خیره‌ نه‌وه چیه ؟ چیبوووه ؟ باوکتان شتیکی پی هاتوووه ؟ "

" مرد . " قیزانندی ، پیاز و چه‌قۆکه‌ی ده‌ستی کووتایه‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌ و

هه موو شتیك له سهر تهخته پهرش و بلاو بووهوه. قیزهیه کیتری کرد . ههر دوو کمان چاومان له خوینی په نجه پراوه کهی بوو کهوا له کاتی قیزه کیدا ببری بووی . رامکرده ژووره وه به دواي په پویه کدا دهگه پام ، کاتی زانیم له ژووری منداله کانه وه قیره قیر و دهنگه دهنگیک دیت ، به په پوکهی دستمه وه چومه ژووره وه ، شهوکه ت سواری ئورهان بوو بوو ، قاجی نابووه سهر شان و ملی و خه ریک بوو دهیخنکاند به قیره وه وتم : "ئوه چیده کهن؟"

شهوکه ت گوتی : "ئورهان دهیویست له ژووره که وه ده رکه ویتته ده ره وه "

ئورهان گوتی : " درؤ دهکات ، شهوکه ت ده رگاکهی کردبووه وه و خه ریک بوو ده رکه وی و منیش وتم مهچؤ . " و دهستی به گریان کرد گوتم : " ئه گهر بیدهنگ دانه نیشن ههر دووکتان ده کوژم . " ئورهان گوتی : " مه پؤ دایه "

له خواره وه دهستی خه ریییه مان به ست و خوینه که مان پراوه ستاند . که وتم باوکم به نه جه لی خوئی نه مردووه ، ترسا و دوغای خودا بمانپاریزهی کرد و گریا . دهستی هیئا به سهر چاویدا . له بهر خو شه ویستی باوکم ده گریا یان وه کووبه قه در خوشویستنه کهی خوئی ده گریا ؟ پویشته ژووره که وه بو ئه وهی باوکم ببینی ، وتم لهو ژووردها نیه له ژووره کهی پشته وه دایه . به گومانه کهی پرووی پوخسارییه وه ته ماشای کردم . به لام که زانی من ناچم و ته ماشای تهرمه که ناکم ، ویستی مهراقی به سهر ترسه کهیدا زال بوو و چراکهی هه لگرت و پویشته . له بهر ده رگای چیشتخانه که وه پینچ شهش ههنگاوی هه لگرت و به ریز و به گومان و نابهدلییه وه ده رگاکهی کرده وه ، له

پیشدا تهرمه کهی نه بینی ، چراکهی زورتر به رز کرده وه ، هه موو گو شه یه کی ژووره که پروون بووه وه . ها . ها قیره یه کی کرد ، باو کمی لهو جیگایه دا بینی که دامنا بوو . بی ئه وهی بجوولیتته وه ته ماشای جهستی باو کمی کرد ، ته نانه ت سیبه ره کهشی له بهر به رده لان و دیواره گه وره که نه ده جوولایه وه کاتی گه پرایه وه نه ده گریا ، پیم خو ش بوو که توانای ئه وهی هه یه ئه و شتانه له می شکیدا بهی لیتته وه کهوا پیی ده لیم . وتم خه ریییه ئیستا گویم بو پراگره ، دهستم له خو یه وه چه قو ماسیا وییه کهی هه لگرت بوو ده می شتم قسه ی ده کرد : " قاتی سهره وه سهر و بن کراوه ، ئه و شه ی تانه بی خیره چووه و ئه وی شتی تیك و پیک داوه و هه موو شتیکی شکاندووه . سهر و پرومه تی باو کمی له وی دا پهرش و بلاو کردووه و له وی دا کوشتوویه تی . له بهر ئه وهی که منداله کان نه بیینن و توش له سهره تادا نه ترسی ، من تهرمه که ییم هیئا وه ته خواره وه ... ، له دواي ئیوه منیش ده رکه وتبووم ، باو کم به ته نیا له مالدا بووه . "

به پرو دارییه که وه گوتی : " نه مده زانی ، له کوی بووی ؟ " توژیك بیدهنگ بووم و ویستم که باش هه ست به بیدهنگییه کهم بکات . له دوا ییدا گوتم : " له لای ره شه بووم ، له مال ه چوله کهی جوله که هه لو اسراوه که دا چاومان به یه کتری کهوت به لام ئه مه به کهس نه لئی . وه کوو ئه وهی که هیچ نه بوویت ئاوه ها هه لسوکه وت بکه " ده مو یست بقیرینم و هاوار بکه م به لام بیدهنگ بووم ، ههر دوو کمان بیدهنگ بووین . دواتر وتم : " واز لهو ماسییبه بهینه ، سفره بو منداله کان راخه " به هیواشی دهستم به گریان کرد و باوه شم پیدا کرد ، توندتر باوه شمان به یه کدا کرد . بو ساتیک نه ته نیا به خو م و منداله کاندما به لکوو به زه ییم به هه مو ماندا هاته وه ، له

لایه کیتیشوهه کاتی باوهشم پیدئا دهکرد شک و گومانیک دهر وونمی گرتتهوه
: نیوه دهزانن که له کاتی کوژرانی باوکم من له کوی بووم ، خوٲان دهزانن
که من خهیرییه و مندالکانه له مال دور خستهوه بهلام ئەمه به
مه بهستیکی تر بوو ، ئەمەش به هه لکهوت وای لیها تووه . بهلام خهیرییه
ئەمه دهزانیت ؟ ئەگەر باسی بۆ بکهه تیدهگات یان دهکه ویتته گومانهوه
. توندتر باوهشم پیدئا کرد ، بهلام زانیم به عهقله خزمهتکاره کهی خویهوه
دهزانیت که ئەمەم بۆ شار دهنهوهی فیله کهی خوٲم نهجامداوه . منیش ههستم
کرد که خهریکم دهیخه له تینم . کاتی باوکم دهکوژرا منیش له ولاتر ره شهه
بینی بوو و حهز و خو شه ویستیمان دهکرد . ئیوهش وهها بیر دهکه نهوه .
تهنانهت تو مه تباریشم دهکهن ، وا دهزانن که شتیکتان لیده شارمهوه .
چهنده بیچارهه ! چهنده بیبه ختم ! دهستم به گریان کرد . خهیرییهش گریا
و باوهشمان کرد به یه کدا .

له سه ره ئەو سفره یه ی وا له ژووره کهی سه ره وه پامانخست بوو وام
نیشاندهدا که زکم تی ره . جار جار ده مگوت با بزانه با پیرتان چونه و
دههاتمه دهر وه و فرمیسه که کانه پاک ده کرده وه . ژورتر که وتنه ناو گومانه وه
، کاتی بردنمه ناو جیگا که ده پیچان پیمه وه و ماوه یه کی زور نه خه وتن و
هه ره دهیانگوت جیره جیری که هات بیستت ؟ و ده جوولانه وه . بۆ ئەوهی که وا
ره حه تر بین وه عده ی ئەوه م پیدان که چیرۆکی که عه شقیان بۆ بگیڕمه وه . له
تاریکییدا وشه کان ده فرن . شه و که ت گوتی : " دایه له گه ل که سی کدا
زه ماوه ند ده که ی ؟ "

- : " جاری گوی پاگره " شازاده یه که هه بوو که له دور وه عه شقی
کچی کی جوان بووه ، ئەمه چۆن بووه ؟ به ره له وهی که کههه بینی وینه که ی

بینی بوو له به ره ئەوه عه شقی بوو بوو . " وه کوو ئەوهی که وا له کاتی
خه مباریدا ده مکرد ، چیرۆکه کهه وه کوو خو ی نه گیڕایه وه و هه ندیکیشم له
خو وه هه لئاسی و گیڕامه وه . له به ره ئەو شتانه ی که وا له دل مه وه تیپه پ
ده بوون ، رهنگی بیر وه ره ی و نازاره کانی خو می پیوه بوو ، هه ره له وینه یه کی
به سه ره هاته کانی خو م ده چوو .

کاتی منداله کان خه وتن ، له گه ل خهیرییه دا خه ری کی کو کرد نه وه ی
ئه و که لوپه لانه بووین که وا ئەو شهیتانه چه په له په رش و بلاوی کرد بوون .
سندوق و کتیب و قوماشی کونکراو و په رداخه شکاوه فریدراوه کان و
کاسه ی گلی و دیزه و جامۆلکه کان و میزه پارچه کراوه که و قوتووی
رهنگه کان و ئەو لاپه رانه مان هه لگرت که وا به نه فره ته وه فریدرا بوون . کاتی
کاره کانه مان ته واو ده کرد جار جار یه کی که له ئی مه دهستی به گریان ده کرد .
ده تگوت که له ئەوه تووره نین که وا باو کمی کوشتی بوو ، به لکوو زیاتر له وه
تووره ی ن که هاتووته ناو نه ی نی و مه حره مییه تمانه وه و ئەو هه موو شته ی
تی که ل و پی که ل کردووه . له ئەزمونی خو مه وه ده زانم سروشتی مروٲه وایه
که ئەگه ره خو شه ویستی کی بمری ، جار جار واده زانی که هه موو شتی که وه کوو
جاران به ری وه ده چی و هیچ نه قه و ماوه و واده زانن که په رده و پروپۆشه کان
و تیشکی هه تاو وه کوو جارانه و عیزرائیل خو شه ویسته که ی نه بردوون و
ئاوه ها خو ده خه لافینن . ئەو ده رگایانه ی که وا باو کم به سه برو به عه شقه وه
ته ماشای ده کردن و ئەو نه خشانه ی که وا به ناسکییه وه کی شرا بوون
هه مووی به دهستی ئەو ناپیاوه خراپکرا بوون ، بۆیه دل خو شییه که و
خه یالی کی وای بۆ جینه هیشته بووین . به لکوو به پیچه وانه وه بی به زه یی ئەو
دۆزه خیییه ی ده هی نایه وه یادمان و ده یترساندین ،

لهسەر داخوازی من خهیرییه پویشته خوارهوه و له چالهکه ناوی تازهی دهرهینا و دستنویژی گرت و هاتهوه و لهپرووی نووسخه دهنوسه ههراتییهکهوه سوورهی ئالی عومرانی له قورئاندا خویندهوه که باوکم زۆر ههزی لیهکرد . ههر دووکهان گویمان له جیره جیری دهرگای ههوشهکه بوو ، بهلام کهسیک نههات ، بهو نیوه شهوه سهیری سوزگی دهرکاکهمان کرد و پیکهوه گولدانی پیحانهکهمان دانایه لایهکهوه کهوا باوکم بهیانی بههاران خوئی ناوی تازهی دهرههینا و ناوی ههوا . لهدوایشدا پویشتینه ژورهوه . بوساتیک و امانزانی سیبهیری خوومان که سیک تره . کاتیک کهدهموچاوه خویناوییهکهی باوکم دهشورد ، بیرم لهوه دهکردهوه که پیویسته بلیم به مهرگی خوئی مردووه و لهوهش زیاتر چارهیهکم نیه . که جلهکهیم دهگۆپی خهیرییه به بیدهنگییهکهوه گوتبووی دهستیم له ژیرهوه پییده ، وهکوو ئهوهی که عیبادت بکهین ههردووکهان ترسا بووین . کاتی جلهکهیمان دهرهینا ، سپیایی لاشهی باوکم بوو لهو ژوره تاریکهدا تیشکی مومهکه دهکهوته سهری زیاتر دیار دهبوو ، لهبهر ئهوهی که ههردووکهان له شتیکی مهترسیدار دهترساین ، سینه نیشاندار و لهکهدار و بریندارهکهی باوکهان له لاهه پی ترسینه نهبوو . کاتی خهیرییه پویشته ژورهوه بو ئهوهی جلهکانی باوکم بینیی ، بهدزیوه تهماشای شتهکهیم کرد . بهلام ههر دواي ئهوه شهرمم له کردهوهکهی خووم کرد . لهدواي ئهوه جلهکهانمان کرده بهری و خوینهکانی سهر و دهمو چاویمان پاک کردهوه باوهشم پيدا کرد . لووتم خسته ناو ریشهکانیهوه و تیر تیر گریام . با ئهوهش بلیم که لهبهر ئهوانهی کهوا من بهبی ویزدان و تاوانبار دهزانن دوو جار گریام .

1- له ژورهکهدا کاتی وام له مندالهکان دهکرد که له پرووداوهکه تینهگهن

، مورییهکی سهدهفیم برده لای گویم و گویم دایه دهنگی دهریا و ههستم پیکرد .

2- دوايش کاتی ئهه میندهره سوورهه به دپاوی بینیی کهوا باوکم بیست ساڵ له سهری دانیشتبوو ، تیرتیر گریام .

لهدواي پیک و پیک کردنی شتهکان و خستنه لایهکی ئهه شتانهی وا دهبی پینه بکرین خهیرییه گوتی : دهمهوی ئهمشهه لهلای ئیوه بخهوم . منیش زۆر بیبهزهییانه پهتمکردهوه و گوتم با بهیانی کاتی مندالهکان لهخهوه هلسان گومان نههبن . بهلام راستیهکهی لهبهر ئهوه بوو که دهمهویست لهگهڵ مندالهکاندا تهنیا بم و خهیرییهش سزا بدهم . پویشتمه ناو جیگاکهمهوه ، ماوهیهکی زۆر نهخهوتم . ئهوهش لهبهر بهسهر هاته مهترسیداره نهبوو کهوا پرویدا بوو ، بهلکوو لهبهر ئهوه بوو که بیرم له پرووداوهکانی داهاوو دهکردهوه .

((ناوی من سوورهیه)) (31)

لهدواي ئهه کاتهی که فیردهوسی شاعیری شاهنامه چوو بوو بو غهزنه بۆلای شامهحموودوله لایهه شاعیرهکانی ئهویوه گالتهی پیکرا بوو و پییان گوتبوو لادیی! چوار یهیهکی گوتوووه که سی دیری دوايي به قافییهیهکی سهخت تهواو دهبی، منیش لهوی بووم و لهسهه عهباکهی فیردهوسی بووم .

کاتی که روسته می قاره منی شاهنامه بؤدۆزینه وهی نه سپه که ی دهچی بؤ ولاتانی دورور دهست منیش له گه لیدا بووم ، کاتی که دیوه نه فسانه ییبه کی به شمشیر کرد به دوولته وه ، له ناو خوینه رژاوه که دابووم ، ههروه ها کاتی به میوانی له لای پادشا مایه وه و شهو له گه ل کچه که یدا جؤروجوت بوو له سهر لیفه که ی خه ویدا بووم .

له هه موو جیگایه کدا بووم و له هه رجیگایه کیشم ، کاتی که (تور) به ناپیای سهری براکه ی خوی یانی (ئیوه جی) بپی ، ههروه ها نه وکاته ی که وا له شکره کان له چۆله وانیه کاند دهرژانه یه و نه وکاته ی که واخۆر له سهر نه سه که ندهری دابوو و لووتی به بی پراوستان خوینی لیوه دهرژا منیش له وی بووم ، به هرامی کوپی پادشای ساسانی ههر ههفته یه که کراسی ده کرده به روو ههر وه رزیک له گه ل جوانیکدا شهوی ده برده سهر ، من له سهر کراس و سوخمه ی نه و جوانه بووم که وا رۆژانی سی شه ممه ده چوو بؤ لای . ههروه ها له سهر تاج و هه موو جیگایه کی نه و خه سره ودا بووم که وا شیرین به ته ماشا کردنی وینه که ی عاشقی بوو بوو . له سهر نالای نه و له شکرانه ی وا قه لاکانیان خستبووه چه مبه ر و له سهر روپوشی سوفره ی میوانیدا و له سهر عه بای نه و بالویرانه بووم که وا پی پادشاکانیان ماچده کرد . ههروه ها له سهر نه و شمشیره شدا بووم که له داستانه پراکیشه ره که ی مندالاندا هه یه . له سهر قه لاکانی خزمهت بووم که وا له سهر لاپه ره نه ستوره کانی هیندوستانی و بوخاراییدا به دهستی وهستا و شاگرده چاو جوانه کانه وه فلچه یان لیدراوه ، له دارشتن و چینی دیواره کان و له سهر نه و جلانه دام که وا ژنه مل به رزه کان کاتی که له په نجه ره وه ته ماشای کۆلان ده که ن له به ری ده که ن . پووپی که له شیره کانم له

کاتی شهردا نیشاندا وه میوه نه فسانه ییبه کان و هه ناره کانی ولاتی نه فسانه یی ده می شهیتان و خه ته باریکه کانی ناو چوار چپوه کان و نه خشه پیچ پیچه کانی چادره کان و وینه ی نه و گۆلانه ی وا وینه کیشان بؤ خوشی خویان دروست کردوون و چاوه تووتپرکینه کانی په یکه ری نه و چۆله کانه ی که وا له شه که ره وه دروستکراون و گۆره وی شوانه کان و به ره و به یانیه نه فسانه ییبه کان و به ده یان هه زار شه پرکه ر و پادشا و برینی عاشقانم نیشاندا وه هه ز له نه و گۆلانه ده که م که وا خوین له مهیدانی شهردا دروستی کردوون و ههروه ها هه ز له کوپی جوان و وهستا و شاعیره کان له کاتی شهراب خواردنه وه و بالی فریشته کان و لیوی ژنان و هه سووان به سهری براوی مردووه کان له ناو خوین و بریندا ده که م .

گویم لییه که پرسپاری چیده که ن ، بوون به رهنگ به چی ده بیته ؟ رهنگ دهست لیذانی چاو و موسیقای بیناییه و وشه یه کی ناو تاریکیاییه . ده یان ساله له م کتیب بؤ نه و کتیب و له م که لوپه ل بؤ نه وی تر رویشتووم و وه کوو منگه منگی با گویم له قسه ی رۆحه کان بووه . ههر له بهر نه وهش دهست لیذانی من وه کوو هی فریشته کانه . لایه کم بانگی چاوه کانتان ده کات : نه ولا گرانیی هه یه و له جیگای خۆیدا یه ، لایه کیتیشم له گه ل نیگاکانتاندا له ناسماندا ده فری ، نه وهیش لا سووکه که ی منه . له بهر سوور بوونم چه نده دلخۆشم ! جهرگم ده سووتی : به هیژم ! له فیدا کارییبه که ی خۆشم ناگادارم . ههر وه ها ده زانم که وا ناتوانن له به رامبه رم راوه ستن . خۆم ناشارمه وه : نه مه بؤ من به ناسکی و لاوازی و بی هیژی دروست نابی به لکوو به ئیراده و به بریار بوونه وه دروست ده بی ، بویه خۆم ده خمه مه مهیدانه وه . له ره نگیکتی تر و سیبه ر و زۆر بوونی جه ماوه روته نیایی ناترسم . چه نده

خۆشه که پرویهک به ناگره سهرکه وتووکهی خۆمهوه دابیۆشمهوه ! لهو جیگایه دا کهوا من خۆم بلاو دهکهمهوه چاوهکان بریقه ددهنهوه ، تامه زرویی بههیزتر دهبی و نهبرۆکان بهرزتر دهبنهوه ، دللهکان تووندتر لیدهدهن. تهماشام بکهن ! ژیان چهنده خۆشه ! سهیرم بکهن ! وهره ژیان ببینه . له جیگایه کهوه چاویان پیم دهکهوی . ژیان به منهوه دهست پیدهکات هه موو شتی که دهگه پێتهوه بۆ من . پروام پیبکهن و بیدهنگ بن و گویم لیپراگرن و بزائن که چۆن دهیم به سووریکی نانا سایی .

ئهو وهستایه ی کهوا له رهنگ تیدهگات . چه شه ره سووره وشکراوه که دهکوتی کهوا له شوینه گهرمهکانی هیندوستانه وه هاتوو . سی جامۆلکه ناوی خسته ناو قازانیکه وه له دواییدا ناویکی تایبهتی تیکرد و به جوانی تیکیدا به ماوهی خواردنه وهی قاوهیه که کولاندى . که ئهو قاوه کهی دهخواردوه منیش وهکوو مندالیک بۆ له دایک بوون بیئارامیم دهکرد . قاوه که عهقلی کردبووه وه و چاوهکانی وهکوو هی جندۆکه لیکرد بوو . شته وردوهان کراوه کهی تیکردو له دواییدا به داریکی تایبهتی ئهو کاره تیکیدا ، ئیستا دهبووم به سووریکی راسته قینه . بهلام خهسته ییه کهم زۆر گرنگه ، پیویسته ئاوه کهم زۆر بکۆلی و زۆریش نهکۆلی . بهو شوولهی دهستی توژی که ناومی هه لگرت و دای له نینۆکی په نجه بهرانهی (که نابی په نجه کانیتر بن) ئهوه چهنده خۆشه که سوور بیت ! نینۆکه کهیم سوور کرد ، و له سه ره نینۆکه که یه وه وهکوو ئاو نه پرژام . خهسته ییه کهم باش بوو ، بهلام خلتم هه بوو . قازانه کهی له سه ره ئاگردانه که داگرت . له قوماشیکی پاکه وه دایه ییلام و و پاکى کردمه وم و خلته کهی گرتم و له دوایدا خستمیه وه سه ره ناگرکه و دوو جاری تر که فه کهی گرتم . له دوایدا دایگرتم بۆ ئه وهی سارد

بیمه وه . چه ند پرۆژ تپیه ره بوو، به بی ئه وهی کهس خۆیم لیبدات له ویدا مامه وه . له دل مه وه ده مو یست خۆم بدهم به هه موو جیگایه ک و هه ر لاپه ره یه کدا . که چی له دواوه هیشتبو میانه وه، ئه وه ش دل منی ده شکاند ، له م بیده نگیه داییم له وه کرده وه که سوور بوون چیه ؟

جاری که له شاریکی ئیرانیه کاندا وینه کشیکی کویر ، وینه ی ئه سپی که ده کیشی و بهر دهسته که شی پروپۆشی زه مینه که به فلچه رهنگ دهکات ، له هه مانکادا بیستوو مه که دوو وهستای تر له لاهه قسه ی له سه ره ده کهن . ئه و وینه کیشه ی وا ئه سپه کهی له بهر خۆه کیشابوو وتی : " له بهر ئه وهی له ته واوی ژیا نی وینه کیشیماندا به ویست و پروا وه ئیشمان کردوه ده زانین که سوور چ جو ره رهنگی که و چ جو ره ههستیکی ههیه و هه مووشی به بیر دینینه وه . به لام ئه گه ره کویر ببوا یه یین چۆن ده مانتوانی بزاین ئه و سووره چیه که وا شاگرده که به وینه که دا ده یه نی . " ئه وی تریش وتی : " مه سه له یه کی جوانه ، به لام رهنگه کان ئه و هه ستانه ن که وا ناتوانی لییان تیبه گی وهستا ! ههستی سوور بوون فییری ئه وه بکهن که وا هیچ ههستی پی نه کردوه . ئه گه ره به سه ری په نجه کانه وه ده ستمان لیبدایه ئه وا له نیو ئاسن و مسدا ده بوو ، ئه گه ره به مشت به مانگرتایه ئه وا ده یسووتاند ، ئه گه ره به مانچیشتبایه وه کوو گوشتی خویدار زمانمان ئه ستور تر ده بوو ، که بو نیشمان بکردبایه بو نی ئه سپی لیوه ده هات ئه گه ره بو نی گو لیشی لیوه به اتبایه بو نی گو لی سووری لی نه ده هات ، به لکو بوونی گو له چه ره ملی لی ده هات .

سه د و ده سال بهر له ئیستا وینه ی وهستای پرۆژئاوا یه کان لای پادشا کان وه کوو خودای پروای پی ده کرا ، که چی رهنگی سووریان زۆر به

کار نهدههینا و بهکار هینانی زۆریشیان وهکوو بی شهرفی ونهزانی له قهلهم دهدا . وینهکیشه تازه کارهکانیش بۆ رهنگی سووری عهبايهك رهنگی سووری جیاوازیان به کار دههینا ، سیبهر نابی به بههانه، به تهنیا سووریک ههیه ههر بهوهش پڕوا دهکردییت . " نهو وهستایهی وا له بهر خۆوه ئهسپهکهی کیشابوو جاریکی تر وتی : " مانای ئهم سووره چیه ؟ " ئهوی تر گوتی : " مانای رهنگهکان له بهرامبهرمان دایه و خودی بینینیانه ، تو له بهر ئهوهی که نابینی ناتوانی باسی بکهی . " ئهوهی وا ئهسپهکهی له بهر خۆوه کیشابوو وتی : " کافیران و زهنديق و بی پڕواکانیش دهلین بهلگهی نهبوونی خودا نادیار بونیتهی . " ئهوهی تر گوتی : " بهلام بۆ بینهرهکانی ئاشکرا دهبی . له بهر ئهوش قورئانی کهریم دهلی ئهوانهی وا دهبینن و ئهوانه وا نابینن نابن به یهک . " شاگرده جوانهکه به هیواشی منی کیشابوو به سهر زینی ئهسپهکهدا . جیگیر بوون لهناو وینهیهکی رهش و سپیدا ههستی شانازیم پیدهوات و کاتیک به فلچهی کلکه پیشلهیی دهمبهن و دهمهینن لهخوشیدا ختوکهم دی . بهم شیوهیهش کاتی رهنگ دهدمهوه ، وهکوو ئهوه وایه که به دونیابلیم پهیدا ببه و دونیاش له رهنگی منهوه دروست بی . ئهوهی کهوا نابینی ئهمه رت دهکاتهوه ، بهلام له راستیدا من له ههموو جیگایهکدام .

((من ، شهکووره)) 32

بهیانی زوو بهر لهوهی کهوا منالهکان له خهو ههسن ، به پهلهپهل نامهیهکم بۆ رهشه نووسی و داوام لیکرد که بییت بۆ مالی جوولهکه ههلواسراوهکه و دام به خهیرییه کهوا بهخیرایی بگهیهنیته دهستی ئهسته . ئهگهر له کاتی وهگرتنی نامهکهدا بیپهروایانه تهماشای نیو چاوانی کردیم ، ئهوا منیش لهبهر ئهوهی باوکیکم نهما بوو ، که لئی بترسم بهو بیپهرواییهی وا تازه به دهستم هیئا بوو تهماشای نیو چاوانم کرد . ئهمهش لهمهو به دوا دهبوو به یاسا و شیوازی ههلسوکهوتی ئیمه لهگهڵ یهکدا . له ماوهی ئهم دوو سانهدا لهوه دهترسام که خهیرییه له باوکهوه مندالیکی بییت و دهست له خزمهتکاری بهربدات و دم له خانمی بکوئی . بهر لهوهی که مندالهکان له خهو ههستن ، سهردانیکی باوکه بیچارهکهمم کرد . دهستیکی به بهرد پرا بوو ، بهلام هیشتا نهرماییهکهی جارانی مابوو ، ماچیم کرد . جوان جوان باوکهم داپۆشت و کاتی مندالهکانیش له خهو ههستان گوتم باوکهم چاک بووتهوه و رۆیشتوووه بۆ سالیح پاشا . خهیرییه گهرابووه و سوفرهکهی داخستبوو ، مورهبای پرتهقالهکهی له ناوهراستدا دانا بوو که ههکهس دهستی پیبگات ، منیش بیرم لهوه دهکردهوه کهوا ئیستا ئهسته خهریکه له دهرگای مالی رهشه دهدات . بهفر پارهوستا بوو ، خۆر تازه دهکهوتبوو . کاتی له دهرگای مالی کابرا یههوودییه ههلواسراوهکه رۆیشتمه ناو ههر ئهوشتانهی جاری پیشووم بینی . سههۆلهکانی پاساری مالهکه شۆر بوو بوونهوه و بهپهلهپهل بچووک دهبوونهوه و دهتوانهوه ، ههوشهکه بۆنی کهروو و بهرگی گهنیوی لیوه دههات و به ههزیکی زۆرهوه خۆری لهخۆ دهگرت ، وهکوو ئهوهی چهند

حەفتە بەر لە ئیستا رەشەم بینیبی ئاوهەا مەسافەتی دوینی ئیوارە تاوەکوو ئیستا بۆ من درێژ بوو بووهوه . لەو جیگایەدا کەوا جاری پیشوو بینیبوووم ، چاوه پێیم کرد .

پەچەکەم هەلداوه و گوتم : " ئەگەر ئەو خۆشەویستتان لە دلەوه دیت ، ئیدی لەمەوه بەدوا ناپەزایەتی و دژبەایەتی و گومانەکانی باوکم نامینیت ، دوینی ئیوارە کە تۆ لیڤدا دەتەویست ئەو کارە بیئەرفانە بکە ، شەیتانیکی چەپەل چوووتە ناو ماله چۆلەکەمانەوه و باوکمی کوشتوو . " لە کاردانەوهی رەشە ئیوه مەراقی ئەوه دەکەن کە بۆچی من لەم ژورەدا ئاوا قسە دەکەم ، کەچی تۆزیک قسەکانم بە دل نیه . وەلامەکە نازانم ، بەلام لەوانەیه بگریم و ئەویش باوەشم پێدا بکات و زۆرتر نزیک بێمەوه . " مالهکە تیگداوه ، شتی زۆری شکاندوو ، دیارە کە قین و نەفرەتی زۆری بووه و زۆریش توورە بووه بژوا ناکەم ئەوهی وا ئەو کارە کردوو لەمەوه بەدوا لە مالی خۆیدا پووی ئاسوودەیی ببینی . دواپین وینە کتیبەکە باوکمی دزیوه . دەمەوی کە من و ئیمە وکتیبەکە باوکم لەو بیاریزی . بەلام کیشەکە لە دواپیدا کە بە چ تاییبەتمەندی و چ جور خزمایەتییهک دەمانپاریزی . "

خەریکبوو قسەیهک بکات ، بەلام وەکوو ئەوهی هەموو کات دەیکەم بە نیگا کەمەوه بێدەنگم کرد

" بە گوێرە قازی لە دواي مەرگی باوکم ، سەرپەرشتی من شووهکەم و مالی باوکی میڤدەکەم ، تەنانەت بەر لە مردنی باوکیشم هەروا بوو ، چونکە بە گوێرە قازی میڤدەکم هیشتا نەمردوو . لەبەر ئەوهی باوکی میڤدەکەم لە کارە بیئەدەبیبەکانی برای میڤدەکەم کە دەیویست لە نەبوونی

میردەکەمدا کەلکم لیڤەر بگری کەوتیوو گومانەوه ، من توانیبوووم بە بیئەوهی بێم بە بیوه ژن لەلای باوکم بێنمەوه . ئیستا کە باوکم مردوو و براکەیشم نیه ، مانای ئەوه دەگەیهنیت کەمن خاوەنیکم نیه ، یان وەکوو خاوەنەکەم برا و باوکی میڤدەکەم ، خۆ دەزانی ئەوان دەیانەویست بە زۆری من بگەریننەوه و زەختیان دەخستە سەر باوکم و هەپەشەیان لە من دەکرد . کە مردنی باوکم ببیسن و نەیبیسن یەکسەر دەمبەنەوه بۆ مال . منیش لەبەر ئەوهی نامەوی بگەریمەوه بۆ ئەو ماله مردنی باوکم دەشارمەوه . لەوانەیه کە لە خۆپايشەوه دەشارمەوه ، چونکە لەوانەیه هەر خۆیان ئەمەیان کردبێ . " لە دەلاقە شکاوهکە مالی جوولەکە هەلواسراوهکەوه گورزە پووناکییهکی باریک هاتە ناوهوه و تۆزی یەکسالە نیو مالهکە پۆشن کردوو وکەوتە بەینی من و رەشەوه . چاوهکانم بپیه نیگا پڕ لە عەشقهکانی رەشە کەوا حەزم لیڤەکا و گوتم : " تەنیا لەبەر ئەم هۆیانە مەرگی باوکم دەشارمەوه . لەوه دەترسم نەتوانم ئەوه بسەلمینم کە لە کاتی کوژرانی باوکمدا لە کوی بووم . هەرودها لەوه دەترسم شایەتیەکە خەیرییه هەر چەندە کە نرخیکیشی نیه بگەریتەوه بۆ دژبەتی من ، یان وەکوو هیچ نەبی دژبەتی کردنی کتیبەکە باوکم . سەرەپای ئەوهی کە کەسیکم نەماوه بەلام لەوانەیه کە ئەمە لە سەرەتادا بۆ سەلمانندی ئەوهی کە پیاو کوژیک لە ئارادایه بە کەلکم بیست ، بەلام لە دواپیدا تووشی ئازاوهمان دەکات ، بۆ نموونە خەیرییه دەزانی کە باوکم نەیدەویست من شوو بە تۆ بکەم هەر ئەمەش دەبی بە شتیکی خراپ بۆ من . "

رەشە پرسیاری کرد و گوتی : " باوکت نەیدەویست لەگەل مندا زەماوند بکە ؟ "

" نهده ویست خوتیش ناگاداری ! چونکه لهوه دوترسا که تو من هه لگری و لهو دورم بکهیته وه . ئیستاش که تو خراپه یه کی تاوه ها دهره ق به باو کم نه بجام ناده ی ، نه گهر هه بایه نار هزاییه کی دهر نه ده بپری ، تو نار هزاییه کت هه یه ؟ "

- " نا ، جوانه کهم . "

- " باشه ، سهر پهره شته که ی منیش داوای هیچ پاره و زیریکت ئی ناکات. له بهر نه وه ی به ناوی خو مه وه مهر جی ماره بپریم داناه داوای لیبووردنت لیده کهم. به لام مه خابن که ناچار ده بم پرۆمه ناو قو لایی باسه که و هه ندیک مهر جی ماره یی خو م بلیم . " له بهر نه وه ی ماوه یه کی زۆر بیده نگ مامه وه ره شه وه کوو نه وه ی داوای لیبووردن بکات که دره نگ وه لامی داوه ته وه وتی : " به لی . "

دهستم پیکرد و گوتم : " یه کهم : ده بی له لای دووشایه تدا سویند بخوی که نه گهر به شیوازیک خراپ - که تهحه موول نه کردریت - هه لسوکه وتت له گه لدا کردم بو جیابوونه وه نه فه قه م پییده ی . دووه م : پیویسته له لای دوو شایه تدا سویند بخوی که نه گهر له ماوه ی شه ش مانگدا به ههر هویه که نه گه رایه ته وه بو مال ، نه وه زعه وه کوو جیا بوونه وه بزانی و نه فه قه شم بو برپیته وه . سیه م : له داوای زه ماوه ند بیته مالی ئیمه و له وی دانیشی ، به لام ده بی تاوه کوو بکوژه که ی باو کم نه دوژیته وه یان نه دوژریته وه - که خو م ده مه وی نه شکه نجه ی بکه م - و تاوه کوو کتیبه که ی باو کم به هونه ر و لیها تووی خو ته وه ته واونه که ی و ته سلیمی پادشای نه که ی له یه که جیگادا ناخه وین و له گه لمدا جووت نه بی . چواره م : ده بی نه و مندا لانه ی که وا من

له گه لاند له یه که جیگادا ده خه وم وه کوو کوپی خوتیان بزانی و به خو شه ویستی وه هه لسوکه وتیان له گه لدا بکه ی .

- : " باشه . "

" که واته نه گهر ئاسته نگیه کانی بهر ده ممان لاپچن ، له کاتیکی نزیکدا دییته ناو دونیای ماله که ته وه . "

" دونیای مال باشه ، به لام له یه که جیگادا نه خه وتن خراپه ، نابیت . "

" ژیانى هاوسهرى له سه رووی هه موو شتی که وه دیت ، پیویسته له پيشدا نه وه چاره سهر بکه ین ، عه شق له داوای نه وه دیت . له بیرت نه چی که له داوای زه ماوه ند کردن ناگری گوپ گرتووی عه شق ده کوژیته وه و ته نیا جیگای ناگریکی خه ماوی لیده مینیته وه . له داوای زه ماوه ند عه شق کو تایی پی دیت ، به لام له جیگای نه وه دا دلخوشی پهیدا ده بیته . به لام سه ره پای نه مه ش هه ندیک پیماوی گیل و گه وچ بهر له زه ماوه ند عاشق ده بن و هه موو عه شقه که یان ته واو ده که ن ، بوچی ؟ چونکه واده زانن گه وره ترین ئامانجی ژیان عه شقه . "

" راستیه که ی چیه ؟ "

" راستیه که ی دلخوشیه ، عه شق و ژیانى هاوسهریش ته نیا بو خزمه تی نه وه ده بی ، میردیک ، مایک ، مندا له کانت یا خود کتیبه که . سه یرکه ! سه ره پای نه وه ی که من باو کم کوژراوه و میرده که شم ون بووه به لام وه زعی من له ته نیاییه که ی تو باشته ! نه گهر نه و کورانه م نه بن نه مر م ، هه موو پرۆژیک پیده که نن چه ز له یه که ده که ین ، له یه که ده ده ین . که چی تو ش گیان ده ده ی بو نه وه ی که بتوانی له گه ل مندا بخه وی ، ته نانه ت ئاماده ی

لهگه‌ل لاشه‌که‌ی باوکم و له نیو جه‌نجالی منداله‌کاندا بخوی و گوی بۆ
 قسه‌کانی من پابگری "
 " گویت لیده‌گرم ."

" بۆ ئەوه‌ی که بتوانم جیا بيمه‌وه پښگای جوړا و جوړ هه‌ن ، بۆ نمونه
 شایه‌تی دروینه سویند بخۆن که می‌رده‌که‌م به‌ر له مردن له‌لای ئەوان
 سویندی خواردوه و گوتیوتی ئەگه‌ر دوو سال نه‌گه‌رامه‌وه با ژنه‌که‌م
 هه‌قی جیا بوونه‌وه‌ی هه‌بیّت . یان وه‌کوو سویند بخۆن که له مه‌یدانی
 شه‌ردا چاویان به‌ ته‌رمی می‌رده‌که‌م که‌وتوه و هه‌موو ورده‌کارییه‌کی باس
 بکه‌ن . به‌لام له لایه‌کی‌تریشه‌وه هه‌ندی‌ک له قازییه ژیره به‌ ته‌دی‌ره‌کان
 نا‌په‌زایی باوک و برای می‌رده‌که‌م له‌پیش چاوه‌گرن و به‌و شایه‌تانه‌ی پازی
 نابن . هه‌روه‌ها ئەو قازیانه‌ش که وه‌کوو ئیمه‌ هه‌نه‌فین سه‌ره‌پای ئەوه‌ش که
 ده‌زانن می‌رده‌که‌م چوار سال به‌بی نه‌فه‌قه به‌جییه‌شتووم جیام ناکه‌نه‌وه .
 به‌لام قازی ئوسکودار بۆ ئەوه‌ی که‌وا هه‌لی جیا بوونه‌وه بدات به‌و ژنانه‌ی
 که‌وا می‌رده‌کانیان له شه‌ر نه‌گه‌راوه‌ته‌وه و هه‌موو پوژیک ژماره‌یه‌شیان له
 زیاد بوون دایه ، به‌ په‌زامه‌ندی پادشا و (شیخ الاسلام) ، به‌ زانا بوون
 جیگره‌که‌ی له شوینی خوی داده‌نی که مه‌زه‌بی شافیعییه ، ئەویش
 جیایان ده‌کاته‌وه و نه‌فه‌قه‌شیان بۆ ده‌ب‌رته‌وه . به‌م شیوه‌یه ئەگه‌ر دوو
 شایه‌ت بدوژیته‌وه و هه‌ندی‌ک پاره‌یان به‌دیتی و هه‌ر ئەم دوا نیوه‌پوویه بچینه
 لای ئوسکودار و وه‌ها بکه‌ین که جیگره‌که‌ی له‌وی بیّت و جیام بکاته‌وه و له
 ده‌فته‌ره‌که‌یدا بینووسی و له دوا‌یدا کاغه‌زیکیشم پی‌یدات که بتوانم می‌رد
 بکه‌م ، دوژینه‌وه‌ی مه‌لایه‌ک بۆ ماره‌ برین زۆر ناسان ده‌بی و ده‌توانی هه‌ر
 ئەم‌شه‌و له‌گه‌ل من و منداله‌کانمدا له‌ژیر بانی مالیکدا بخوی و ئیمه‌ش له

جیره‌چیری شه‌وان وترسی هاتنی پیاوکه‌ژه‌که‌ پزگار بکه‌یت و به‌یانی که
 مه‌رگی باوکی‌شمان پراگه‌یاند، من له وه‌زعی ژنیکی بی‌که‌س پزگار بکه‌ی ."
 په‌شه به‌ خو‌ش‌بینییه‌کی مندالانه‌وه‌ گوتی : " به‌لی . ده‌تخو‌زم " توژیک
 به‌ر له ئیستا باسی ئەوه‌م کرد بوو که نازانم بوچی ناوا له ژوره‌وه به‌ دوور
 له راستی و راسته‌ی پوویی له‌گه‌ل په‌شه‌دا قسه‌ده‌که‌م . ئیستا ده‌زانم! چونکه
 په‌شه هه‌ر له مندالیشه‌وه گیژ بوو ، بۆ ئەوه‌ی که بتوانم ئەو شتانه‌ی پی
 بقه‌بلینم که خو‌شم به‌ زۆری به‌روایان پی‌ده‌که‌م ، پی‌ویسته هه‌ر ناوه‌ها
 هه‌لسوکه‌وت بکه‌م . ده‌زانم که ئەوان ئیواره ئیدعای ئەوه‌ ده‌که‌ن که ئەو ماره
 به‌رینه و ئەوجیا بوونه‌وه – ئەگه‌ر خودا مه‌یلی بی‌ت – دروست نیه و بۆ
 ئەوه‌ی که کتیبه‌که‌ی باوکم ته‌واو نه‌بی دوژمنایه‌تیمان ده‌که‌ن ، بو‌یه
 پی‌ویسته له‌به‌رامبه‌ر ئەوانه‌دا زۆر شتان بکه‌ین ، به‌لام لی‌گه‌ری با می‌شکی
 له‌وه زیاتر تی‌که‌ل و پی‌که‌ل نه‌بی ، چونکه خوی له خویدا تی‌که‌لاه .
 په‌شه وتی : " عه‌قلت تی‌که‌ل و پی‌که‌ل نیه ؟ "

وتم : " ئەمانه‌ هی عه‌قلی من نین ، به‌لکوو هی ئەو سالانه‌یه که‌وا به
 قسه‌کردن له‌گه‌ل باوکه‌مدا فی‌ری بووم . " ئەمه‌م له‌به‌ر ئەوه‌ گوت که وانه‌زان
 ئەمانه هه‌مووی له می‌شکی ژنانه‌ی منه‌وه ده‌رکه‌وتوون و به‌روا به‌ قسه‌کانم
 بکات . قسه‌ی هه‌موو ئەو پیاوانه‌ی دوو پات کرده‌وه که من به‌ ژیر ده‌زانن و
 له پووبه‌ پوومه‌وه پی‌م ده‌لین و گوتی : " زۆر جوانی . "

وتم : " به‌لی " . زۆر هه‌ز له په‌سه‌ندرا‌نی عه‌قلی خو‌م ده‌که‌م ، کاتی
 مندال بووم، باوکم هه‌میشه‌ وای ده‌کرد . ، خه‌ریکبوو بلیم باوکم ده‌ستی له
 تاریف کردنم به‌ردا که ده‌ستم به‌ گریان کرد . کاتی ده‌گریام وه‌کوو ئەوه
 وابوو که ده‌بم به‌ ژنیکی‌تر و ده‌چمه‌ ده‌روه‌وه و وه‌کوو بینه‌ری وینه‌کانم لی‌دی

و چاوم به بهسهرهاتهکهی خۆم دهکهوی و بهزهیم به خۆدا دی و بو خۆم دهگریم . که مرڤ بییهوی و هکوی کهسیکیترچا و له نازارهکانی خۆی بکات و خه میان بو بخوات ، لایه نیکی پاکی تیدایه ، کاتی ره شه باوهشی پیدایا کردم ، وامزانی که باشه پرووی له دنیا کرد به لام نه مجارهش باشه که له نیوانماندا ده مایه وه و بو دنیای دهوورو بهرمان نه ده بوو .

((ناوی من ره شهیه)) (33)

کاتی شه کورهی ههتیوی بیوهژن به ههنگاوهکانی خۆیه وه وهکوی تووک هه لفری و پۆیی به بونی بادامیه کهی نه وه وه له گه ل خه یالی هاوژینه که مدا له مانی جووله که هه لواسراوه که دا مامه وه . می شکم تیکه ل و پیکه ل بوو بوو ، به لام وهکوی نه وهی به زهیی پیمدا هاتیته وه کاری ده کرد . به نه ندازهی خۆیشی خه فه تی مه رگی زاواکه مانم ده خوارد ، به په له په ل پۆیشتمه مانی خۆمان . له لایه که وه کرمی گومان و دوو دلی ده بخوارد وه و ده یگوت : شه کوره ده مخه له تینی و ده یه وی وهکوی به شیکی گه مه یه ک به کارم بینی و له لایه کیتریشه وه خه یاله خۆشه کانی ژانی هاوسه ری له پێش چاوم ون نه ده بوون . ژنه خاوهن ماله کهم له بهر نه وهی که بزانی بۆچی به و به یانیه زوه پۆیشتموم و هاتومه ته وه هاتبووه بهر ده رگای مال ، هه ندیک قسه م له گه لدا کرد و پۆیشتمه ناو ژووره کهی خۆم ، له دواییدا له ناو ناخنی که مه ره که مدا که وا له ناو دۆشه که که مدا شارده بوومه وه بیست ئالتوونی وه نیزیم ده ره ینا و خسته ناو جزدانه که مه وه . که دووباره که وتمه وه ناو

کۆلانهکان زانیم که نه مرڤ به ته واوه تی چاوه ته ر و خومارهکانی شه کوره له پێش چاوم ون نابن . له دواییدا پینچ دانه له شی ره کانی وه نیزیم له لای کابرا ده م به پیکه نینه جووله که که ورد کرده وه .

له دواییدا گه پامه وه بو نه و گه ره کهی که وا تا نیستاحه زم نه کردوه ناوه که یان پی بلیم وه نیستا ده لیم ، یانی گه پامه وه بو لای گه ره کی یاقوت و به می شککی خه یالآویوه به ره و لای نه و ماله به ری که وتم که وا شه کوره و منداله کانی و جه نازهی زاوا مردووه که مان چاوه پریان ده کردم .

له کۆلانه که وه به هه را کردن پیم ده کرد ، دار چناریک له بهر نه وهی که وا له پۆزی مردنی زاواکه ماندا کراسیکی زهنگۆله دارم له بهر کردوه و خه یالی زه ماوه ندیم له سه ره منی به بچوک و سوک له قه لمده دا . کانییه که یه کوه له بهر توه وهی سه هۆله کان ناوی زیاد کرد بوو گوتی : " گوی مه ده یه ، کاره کانت جو رکه و به دواي خوشیه کانتا بچو . " عه قلم چنگۆلیکی لیگرتم و وتی : " باشه " . به لام تو زیك دواتر پشیله یه کی ره شی بی خیر که گۆشه یه کی ده لیسیا یه وه گوتی : " تو له هه موو شتی کدا ته نانه ت له کوشتنی زاواکه تانیشتا تاوانباری ، له و باره یه وه هه موو که سیك ته نانه ت خۆتیش گومان ت لیده کات . " پشیله که دهستی له لیسانه وه بهر نه دا و بو ساتیک چاومان به یه کدا هه لتۆقی . خو خۆتان ده زانن له بهر نه وهی که وا خه لکه که پرویان پیده ده ن نه مانه ناوه ها هار بوون .

دواتر پۆیشتم بو لای مه لا . نیمام نه فه ندی له ماله وه نه بوو ، به لکوو له هه وشی مرگه وته که دا به چاویکی شوپ و خه والوو وه راوه ستا بوو ، پرسیا ری نه وه م لی کرد که شایه تی دان له دادگادا چ کات پیویسته و چ کات به دلی مرۆڤه خۆیه تی . به له خۆبایبوونی که وه وه لامی دامه وه ، منیش

وہکوو ئەوہی کەوا جاری یەکەم بێ ئەم وەلامەم بیستی ئەرۆکانم ھەلپری و گویم لیگرت . وتی : " ئەگەر شایەتیتەر ھەبن کە پروداوەکەیان بینیبی ، ئەوا بە دلی خۆتە ، بەلام ئەگەر تەنیا یەک کەس بێت ، بە پئی فەرمانی خودا پیویستە شایەتی بدات . "

وتم : " دەردەکە ی ئیمەش ئەوہیە . " و کەوتە ناو باسەکەوہ : " بە سەر بابەتیک کە وا ھەر کەسیک دەیزانی ، شایەتەکان بە بەھانە ی ئەم بە دلی خۆ بوونەوہ ، خۆ دەشارنەوہ و تەمبەلی دەکەن و نایەن بۆ دادگا و بەو جۆرەش کاری ئەو مرۆقانە ی وا من یارمەتیاں دەدم جیبەجی نابێ . "

ئیمام ئەفەندی وتی : " ئەی ! تۆش تۆزیک دەمی کیسەکەت بکەرەوہ . " منیش کردمەوہ و ئالتوونە وەنیز یەکانم پینیشاند ، لەبەر رۆشنا ی ئەو زێرانەدا ھەوشە گەورەکە و پوخساری ئیمام و ھی ھەموومان رۆشن بووہوہ . وتی : " کیشەکە چیہ ؟ " خۆم پیناساند و گوتم : " زاوای بەرپز نەخۆشە ، دەیەوی بەرلە مەرگی خۆی بیوہژن بوونی کچەکە ی یاسایی بییتەوہ و نەفەقەشی بۆ بپردریتەوہ . " پیویستی بەوہ نەکرد کەباسی جیگرەکەشی بکەم ، خۆی لە ھەموو شتیک تیگەیشت و گوتم : " خۆی لە خۆیدا ئەوہ ماوہیەکی درێژە کەوا خەلکی گەرەک خەم بۆ شەکورە بیبەختەکە دەخۆن . درەنگ ماونەتەوہ . " لەباتی ئەوہی کەوا لەبەر دەرگای دادگای ئوسکوداردا بەدوای شایەتی دووھەمدا بگەرپم ، ئیمام براکە ی خۆی ھینا . ئیستا ئەگەر لەبەر ئەوہی ئاگای لە دەردی شەکورە یە کەوا لەم گەرەکەدا دەرزی و ئازاری منالەکانی دەزانی ، ئالتوونیک ی پیبەم ئەوا خیرم دەگات . دوو ئالتوونیشم نیشانی ئیمام دابوو ، بۆ شایەتی دووھەم تۆزیک

پارە ی کەم کردەوہ ، لەگەل یەک جۆر بووین و ئیمام ئەفەندی چوو بۆلای براکە ی .

رۆژانی داھاتوو مان لەئەو داستانانە دەچوو کەوا بەدواداچوونی تیدا ھەبوو و لە قاوہخانەکانی ھەلەبدا لەلایەن چیرۆک بیژەکانەوہ دەگوترانەوہ و لەگەلپیشانداندا ھەلپەرکییەکیان دەکرد . تەنانەت ئەگەر کەسیک ئەم بەسەر ھاتانە ی بەخەتی جوان بنووسیبایە و بیکردبایە بە کتیب ، دیسان کەس بە جیدی وەرنەدەگرتن و وینەیان بۆ نەدەکیشان بەلام من تەواوی بەسەر ھاتەکانم لە چوار بابەتدا کو کردەوہ و وینە و نەخشیشم بۆ کیشان .

لە بابەتی یەکەمدا پیویستە شیوہکارەکە لە کاتییدا وینە ی ئیمە بکیشیت کە دەمانویست بۆ ئوسکودار بچین و لە (ئون قاپیدا) سواری بەلەمیکی سووری پاروودار بووین کە پارووی کیشەکانی ھەموو پیاوی سمیل زل و بازوو زل بوون ، لەگەل ئیمام و برا ناو چاوپرەشەکەیدا سوار بووم و لەگەرانەوہ ناکاوییەکەشدا دیسان مەمنون بووم . لەگەل پارووی چیبەکاندا برادەراییەتیم دەکرد و لەلای لووتی بەلەمەکەوہ بە بیرمەندییەوہ خەیاڵم لە خۆشییە بیکۆتاییەکانی ژیا نی ھاوسەری دەکردەوہ و وەکوو ئەوہی کەوا لە بنی ئاوەرۆکە ی (بوغاز) کەوا لەم بەیانییە زووەدا زیاتر دەبریقیتەوہ ، نیشانە یەکی بیخەبەری دەبینم بەترسەوہ تەماشای بنی ئاوەکەم دەکرد ، بۆ نمونە لاشە ی کەشتی دزەکان . کەواتە شیوہکارەکە چەندە دەریا و ھەرەکان بە جوانی بکیشی ، با بیکیشی ، ھەر بە قەدەر خەیاڵە خۆشەکان و ترسە لەرزینەرەکانم ترسینەر دەبی ، ھەر بۆیە پیویستە جوړیک بیکیشی کە مرۆق (خوینەر و بینەر) وا ھەست نەکات کە

هه موو شتیك پاك و خاوینه ، بۆ نموونه پیویسته له بنی ئاوه کهدا ماسییهک بکیشی .

پیویسته له وینهی دووهه مینیشماندا کۆشکی پادشاکان و کۆبوونهوه و دیوانهکان و چۆنیهتی قه بوولکردنی نیردراوانی دهرهوه و ناوهوهی مالی جهنجال به هه موو ورده کاریهکانیهوه بکیشریت و جوانی و زهرافهتیك که شایهستهی بهزاد بییت و لایهنی رابواردن و گالتهشی تیدا جیگیر بکردریت . یانی پیویسته وینهی قازی ئه فهندی به شیوهیهک بکیشری که له لایه کهوه دهستی هه لپری و هکوه ئه وهی که بلی قه بوولی ناکه م نابی و له لایه کیتیشه وه دهسته که یتری و هکوه ئه وهی که بیاریته وه دریزی بهرتیله که ی من بکات و ئه نجامی کاره که هه ره له و کاته دا دیار بییت که پاره که دهخاته گیرفانیه وه ، ههروهه پیویسته وهه بکیشریت که یاریده ری قازی ئوسکودار له باتی خودی قازی له جیگایه کهدا دانیشی . جیگرددنه وهی پروداوه دوابه دوا ی یه کهکان له لاپه رهیه کهدا به فیلبازی و شیوازی که له که کردنی بابتهی شیوه کاریه که وه مومکین ده بییت . به م شیوهیه نه که ره چاویک له پیشدا بهر تیل دانه که ی منی بینیبی و ههروهه چاوی به جیگره شافیعییه که ی ئیمام که وتبی که وا که وه له سه ره میندهره سووره که له جیگای قازیدا دانیشتوه و خه ریکی جودا کردنه وهی شه کوره یه له میرده که ی، ئه وا یه که سه ره ده زانیت که دوو زیڕیشم خستوته ناو گیرفانی ئه ویشه وه .

سیهه م وینهش پیویسته هه ره ئه و به سه ره هاتانه زیندوو بکاته وه به لام ئه مجاره یان پیویسته له نه خشکردنی دیواره کاندایه ق و پوی که متر به کار بری و له شیوهی رازاندنه وهی چینیهکان که لک وه ره بگیردریت و به رهنگیکی تاریکتره و بویاخ بکریت و له ژووور جیگری قازیشه وه چه ند په له

هه ورک دابنریت بۆ ئه وهی که وا له گه ل به سه رهاته که ماندا یه کبگریته وه . سه ره رای ئه وه ئیمام و برا که ی یه که به یه که چونه ته لای قازی پیویسته وهه نیشان بدریت که پیکه وه چونه ته لای و دهست به قسه ده که ن و ده لاین : " ئه وه بۆ چوار سال ده چیت که میردی ئه م شه کوره خه مباره له شه ره نه گه راوه ته و به خیوی ناکات هه ره له به ره ئه وهش له هه ژاریدا ژیان ده باته سه ره ، ههروهه خاوه نی دوو مندالی هه تیوی چا و ته پ و زک برسیه و له به ره ئه وهی که وا هیشتا هاوسه ری هه یه که سه به بی ره زای میرده که ی پاره ی به قه رز ناداتی " و به جۆریک پیادا ده چن و ده یگینه وه که دیواره بی گۆیکانیش به فرمیسه کهانی خویانه وه یه که سه ره جیایان ده که نه وه ، به لام جیگره بی دلکه که که هه یچ خه میکیشی نه بوو ، پرسیا ری کرد و وتی : " سه ره رشتی ئه مه کییه ؟ " له دوا ی ماوه یه که دوو دلیه که ی خۆم تیپه ره کرد و گوتم باوکی به ریزی که چاوشی و نۆینه رایه تی بۆ پادشا کردوه و هیشتا نه مردوه .

جیگری قازی گوتی : " هه تا ئه و نه یه ت بۆ دادگا جیای ناکه مه وه ! " به په شوکاوی و هه لچوونه وه وتم : " زاوای به ریزم له جیگادایه و خه ریکه گیان ئه دات و ته نیا ئاره زوشی ئه وه یه که به ره له مردنه که ی که که ی به جودا کراوی ببینی " جیگر گوتی : " جیا ده بیته وه که چی بکات ! پیاو یك که خه ریکه ده مری بۆچی ده یه وی که که ی له کابرایه که جودا بیته وه که وا له میژه له شه ردا کوژراوه و له ناو چوه ؟ ها ! بنواره ! ئه گه بلیی که زاوایه کی ریک و پیکی چنگ که وتوه ئه و کات تیده گه م ، چونکه ده یه وی چاوی له دواوه نه مینیتته وه وهه بمری . " وتم : " هه یه ، جیگری به ریز "

: " کییه ؟ "

: " من ! "

: " دهبی ! تو پاریزه ری ؟ سهر پهره شتی ؟ چیت ؟ چ کاریک دهکی ؟ "

" له شاره کانی پوژ هه لاتدا نووسه ری و نامه نووسی و یارده ری دهفته ر داری بو پادشاکان دهکم ، میژوویه کی شه ری ئیرانیه کانم نووسیوه که پیشکشی پادشاکه مانی دهکم ، له وینه و نه خشتیده گم ، نهوه بیست ساله له بهر عه شقی ئەم کچه دهسووتیم . "

" خزمایه تیت له گه لیدا ههیه ؟ " له بهر نهوهی که وا له ناکاو به دست و داوین ماچکرده وه چوو بوومه لای جیگری قازی و هه موو نهینییه کانی ژیا نی خۆم بو درکاندبوو زور شهرم له خو کردبوو .

- : " له باتی نهوهی وه کوو شه لغم سوور بیته وه وه لامم بدهوه ، ئەگینا جیای ناکه مه وه . "

: " کچی پورمه "

: " ه ه ه هم ، تیگه یشتیم ده توانی دلخووشی بکهی ؟ " کاتی پرسیا ری کرد به دهستی ئیشاره ئکی بیئه ده بانه ی کرد . با شیوه کاره که ئەم پیساییه نهکیشی ، ته نیا نهوه نیشان بدات که پورمه تم چون سوور هه لگه رابوو ، بهسه .

: " داهاتم باشه " جیگری بهریز وتی : " له بهر نهوهی که وا مه زه بی شافه عیم ههیه و میردی ئەم شه کوره بی بهخته له شهر نه گه راوه ته وه جیا بوونه وه ی ئەم شه کوره یه به شتیکی دژیه کتیب و پرواکه م نازانم . ئەوا جودام کرده وه و ته لاقمدا ، ئیدی نه گه ر شووه که شی بگه ریته وه ناتوانی داوای هیچ مافیکی له سهر بکات " وینه ی دوا ی ئەمه یه عنی چواره میان

پیویسته وینه ی جو له پیکردنی قه له مه که ی جیگر و یه که له دوا ی یه که ریز کردنی پیته مل که چه کان و نو سین و مور کردنی کاغه زی ته لاق و جیا بوونه و ناماژه کردن به وه بی که ده توانی یه کسه ر شوو بکات . ههروه ها پیویسته دایینی کاغه زه که به دهستی منیش نیشان بدات . خو شیه که ی نهو کاته م به سوور کردنی دیواری دادگا و چوار چیوه ی خویناوی گوزارشت ناکرد ری . له نیوان نهو جه ماوه ردا که وا هاتبونه بهر ده رگای جیگر و ده یانه ویست ته لاقی خو شک و کچ و داده کانی خو یان بستین و له بهینی شایه ته دروینه کاندای ریگایه کم دوزیه و به هه را کردن ریگای مالم گرت ه بهر . مله که م به جیهیشت و به ره و گه ره کی یاقوت هاتم ، دهستم نا به ئیمام و برا که ی که ده یانه ویست ماره که شمان بپن پارهییه کی تریان دهست بکه وی . له بهر نهوهی که وا ده مزانی نه وانه ی ده مبین و ده زانن که خه ریکه بگم به چ خو شیه که ، به خیلیم پی ده بن و خه ریکی دانانی فیل و که له که ن بو من ، به په له پهل هه رام کرد و گه یشتمه کولانه که ی مانی شه کوره . قه له ره شه بی خیره کان له کو یوه زانیبو یان مردوویه که هه یه که نه وه ها له سهر خشته کان نه ملاو نه لا ده که ن ودلیان خو ش بووه ؟ خه فته نه خو اردن بو مه رگی زاوا و تیر به دلی خو م نه گریان له بهر نهو به سهر هاته ، خه ریک بوو ده روونم وه رگه ری نیته وه . له ده لاقه به ستر اوه کانی مال و بیده نگیه که وه تیگه یشم که هه رشتیکی وه کوو خو ی به ریوه ده چی . هه ستان به وه کردووه که له مجوره کاتانه دا په له پهل ده کم . به رده بچکوله یه کم له زهوی هه لگرت و بو ده رگای هه وشه که م خست ، نه میکا ! به ردیکیشم خست بو ناو ماله که ، به لام که وته سهر بانه که ، به تووره یه وه ماله که م گرت ه بهر بهر د ، په نجه ره یه که کرایه وه ، نهو په نجه ریه بوو که وا چوار پوژ بهر له ئیستا ، له نیوان له ق و

پۆی دار هه ناره که و له وێوه دوای دونزه سال بۆ یه که مجار چاوم به شه کوره که وتبوو ، ئورهانم بینی . له بهینی په نجه ره که وه دهنگی شه کوره دههات که ئورهانی سه رزه نشت ده کرد . بۆ ساتیک به هیواوه له گه ل جوانه که مده تهماشای یه کتریمان کرد ، چهنده خو ش بوو ! چهنده جوان بوو ! به واتای چاوه ری به ناما ژه یه کی کرد و په نجه ره که ی داخست . هه تا ئیواره وهختی زۆر مابوو . له هه وشه که دا له نیو جوانی دونیا و دار و کۆلانه قوراپویه کاندای به سه ر سوورماویه وه چاوه ری مامه وه . زۆری پینه چوو که خهیرییه هات ، وه کوو ژنیکی خاوه ن مال جلی له بهر کردبوو ، ده تگوت خزمه تکار نیه ، به بیئه وه ی که نزیک یه که بیئه وه له پشتی دار هه نجه ره کانه وه پو شتینه ژوره وه پیم گوت : " هه مو شتیک باش به پروه ده چی " . نامه که ی قازیم نیشان دا و گوتم : " شه کوره ته لاقی سه ند ، ئیستا مه لایه کتریمان گه ره که " . خه ریکبوو بلیم ده ی دوزمه وه که گوتم دیت ، با شه کوره ناماده بی ت . خهیرییه وتی : " شه کوره ده یه وی ت ئه گه ر بچوو کیش بی ت دیسان شای بکری ت و خه لک بانگ بکردری ن ، با خه لکی گه ره که که بی ن ، ده یه وی ت که خواردنی زه ماوه ند بخوردری ت ، له قازانه که دا پلاوی قه یسی و بادامم لینا وه . " خه ریکبوو به تامه وه باسی ئه وه ی ده کرد که چییان کردوو که قسه که ییم بپی و گوتم : " ئه گه ر جه نجال به رپا بکه ن ، هه سه ن و پیاوه کانی ناگادار ده بن و دین به سه رماندا و ریو په سمی زه ماوه نده که بی کاریگه ر ده که ن و ناتوانین شتیک بکه یین و خراپه یی و پیسواییمان بۆ ده رده خه ن . له وه ش زیاتر توره که یه که هه نجیر به فیرۆده چی ، نه ته نیا هه سه ن و باوکی به لکوو ناتوانین له وه شه ی تانه ی وا زاوی ئه فه ندی کوشتوو ه خو مان بشارینه وه . ئیوه ناترسن ؟ "

وتی : " ناترسین " و دهستی به گریان کرد .
 وتم : " هیچ شتیک به که سیك نه لین ، جلی خه وتن بکه نه بهر زاوا و وه کوو خه وتوو ی لیبکه ن و بلین نه خو شه و په رده که شی داخه ن ، باله ژوره که یدا چرا نه بی بۆ ئه وه ی بتوانی له کاتی ماره بریندا بیی به سه رپه رشتی شه کووره . نابی جه نجالی بوو کینی بکردری ت ، له دواین کاته کاندای چهنده دراوسییه که بانگ ده که ن ، هه ر ئه وه نده و به س ، کاتی بانگتان کردن بلین که دواین داوا کاری زاوا ئه فه ندی ئه مه بووه . ئه مه هیچ خو ش نیه ، ده بی به زه ماوه ندیکی فرمیسکاوی . ئه گه ر نه توانین ئه م ئیشه سه ر بخه یین ئه وا جیگای هیچ گومانیک نیه که تیگمان ده دن و له ناومان ده بن تۆش سزا ده دن تیده گه ی ؟ " به گریان وه سه ریکی له قاند . سواری ئه سپه سپیه که م بووم و گوتم زۆرم پیناچی ، شایه ته کان دینم و دیمه وه ، با شه کوره خو ی ناماده بکات له مه و به دوا من ده بم به پیاوی ئه م ماله ، ئیستاش ده چم بۆ ده لاکخانه و قرم چاک ده که م .
 له پیندا پیلانم بۆ جیه جیکردنی هیچ یه که له مانه دانه نابوو . له کاتی قسه کردندا هه موو شتیکم دههاته وه یاد وه کوو ئه وه ی که له هه ندیک له شه ره کاندای هه ستمده کرد و امده زانی که خودا زۆر هه زم لیده کات و هه موو کاتی که ده ستم ده گری و ده مپاریزی ، هه ر له بهر ئه وه شه که کاره کان چۆر ده بن و ده چنه سه ر ریگای خو یان . ئه گه ر جاریک متمانه ییه کی وا له ده رونتاندای دروست بیی ، ئه وا چی بگات به میشتکاندا و چی بکردری ت ئه نجامی ده دن و کرده وه کانیشتان راست ده رده چن .
 له گه ره کی یاقووته وه به ره و خه لیج چوار کۆلانم به جیه یشت مه لا ریش ره شه روومه ت نوورانیه که ی مزگه وتی یاسین پاشای گه ره که که یترم له

کاتیڤدا بینی که گزگیکی به دستهوه بوو و سهگه هارهبووهکانی لای مزگهوتی راودهنا . دهردهکهی خۆم بۆ باس کرد و گونم باوکی کچی پوورم خهریکه گیان دهدا و عهمری خودا دهکات ، دوایین نارزهووی ئەم پیاوه مهرگ بهخته ئەوهیه کهمن و کچهکهی پیکهوهزهماوهند بکهین ، ئەمپۆش کچهکه لهلای قازی ئوسکودار له میردهکهی کهوا چوار ساله نهگهپراوتهوه تهلاقی سهندوجودا بووهوه . لهبهر نارهباییی مهلا که وتی ژنیک که تازه تهلاقی سهندبۆ بۆ ئەوهی بتوانی جاریکیتتر شوو بکات پیویسته که یهک مانگ پراوهستی و چاوهپیی بی ، منیش گونم : " ئەوه بۆ چوار سال دهچی که میردهکهی نهگهپراوتهوه و کچهکەش دوو گیان نیه ، قازی ئوسکوداریش ئەمپۆ هەر بهو مهبهسته جیای کردنهوه . " ئەمانهه بۆ ئەوه گوت که مهلا بزانیته هیچ ناستهنگییهک لهبهردهم مارهبرینهکهدا نهماوتهوه . بهلی ، بووک کچی پوورمه ، بهلام خو ئەمه لهبهرامبهر پیکهوه ژیانماندا ناستهنگ نیه ، لهلایهکیتريشهوه مارهبرینه کهیتتر کۆتایی پیهاتووه ، هیچ جوړه جیاوازییهکی دینی ، هاوسهنگی و مالیشمان پیکهوه نیه . نهگهر ئەو ئالتوونانهی بگرتبایه کهوا بۆم کیشابوو و له نیو زهماوهندهکهدا و له پیش چاوی ئەو ههموو عالهمهدا له یهک مارهی بگردبایهین ، ئەوا خهیریکی باشی دهرهق به ههتیوهکانی ئەو بیوهژنه دهکرد . تو بلایی مهلا حهز له شلهی قهیسی و پلاوی برنج بکات ؟ حهزی لیدهکات بهلام هیشتا چاوی له سهگهکانی بهرحهوشهکهیه . زیړهکانی وهرگرت و پرسپاری ناوونیشانی مالهکهی کرد . بۆم تاريف کرد ، وتی جلهکانم دهگۆرم پیدایه ویستیهکانم ناماده دهکهم و سهیریکی قرژ و پيشم دهکهم و دیم مارهی دهبرم . "

لهپهلهپهل کردن بۆ ئەو ماره برینهی وا دوانزه سال بهتهمای بووم و دیسان

لهوهی کهوا کاکي زاوا پهشوکاوی و مهترسییهکانی لهبیر بهریتهوه و خوئی بخاته بهر بهزهیی دهستهکانی دهلاکیکی چهنهباو و تراشیکی زاویانه بکات شتیکی سرووشتیتر ههیه ؟ ئەو دهلاکهی کهوا پیکانم لهخویهوه منی برد بوو بۆ لای ئەو ، ههمان ئەو دهلاکهی لای له کۆلانی ماله خرای لای بازارهکه بوو ، کهوا من و شهکووره و زاوا و پوورم دهورانیکمان لهویدا تیپهپر کرد بوو و له دوايشدا به جیيان هیشتبوو . دواي دوانزه سال که بۆ یهکهم جار دهگهپرامهوه ئەستهمبول لیرهدا چاوم به چاوی ئەم دهلاکهدا ههلتوقی ، ئەمجاریان که دواي پیچ پۆژ چوومه ژوورهوه باوشی پیدایه کردم و وهکوو سهر تاشیکی باشی ئەستهمبولی که له کوی بووم و دواي پروداوهکانی کۆلان و گهرشهکی بۆ باس کردم و له دوايشدا قسهکهی هینایه سهر ئەوهی که ئەو ژیانه لهریبارییه به واتاکهیدا بهر و کویمان دهبات .

ناتوانم بلیم دوانزه سال بووه که پویشتووم بهلکوودهلیی دوانزه پۆژه لیره پویشتووم . لهلهرزلهرز کردن و سهما کردنی گوێزانهکهی دهسته نیشاندارهکهیهوه بهسهر گومانهکانمدا دیار بوو که وهستای دهلاک پیر بووه ، ویسکی زۆری دهخواردوه ، شاگردیکی پیست پهमेیی چاو سهوزی لیو جوانی هینا بووه لای خوئی . کورهی بهر دهست به سهر سوور ماوییهوه تهماشای دهستی وهستای دهکرد . به گوێرهی دوانزه سال بهر له ئیستا ناوهوه زۆر پاک و خاوین و ریک و پیکتر بوو ههندیک ناوی گهرمی کرد بووه ناو سهتلیکهوه بهوه به پهلهپهل دم و چاومی شوورد . ئەو سهتله به زنجیریکی تازهوه لهسهروه ههئاسرا بوو ، تهشته کۆن و پانهکانی له تهنهکه دروستکرا بوون ، مهقهلهکهشی پاک و گوێزانه دهسکارهکانیشی تیژ بوون . له قوماشی ئەو ئاوریشمهی وا دوانزه سال بهرله ئیستا

دهبیهستهوه پشته مالیکی خاوینی له پشت بوو . وها بیرم دهکردهوه که دهبی به هاتنی ئەم شاگرده بالا بەرز و لاشه نەرم و ناسکەوه دوکانی وهستا و تەنانەت خودی وهستاش پیک و پیکتر بووبی ، ههروهها خهیاڵم لهوهش دهکردهوه که لهگهڵ دهستپیکردنی ژیانی هاوسهريدا مروّخ خووی و کارهکهی و ژیانهکەشی پیک و پیکتر دهبی . له دوايشدا خوّم لهبەر دهستی وهستا و خوشی ئاوه گهرمه بونی گولداره و سابووناوییهکهوه شل کردهوه .

چهنده کات بهسەر چووپیّت نازانم ! لهژیر دهسته لیها تووهکانی وهستا و لهبەر گهرمایی ئەو مهقهله کهوا ورده ورده دوکانه بچوکهکهی گهرم دهکردهوه نازارهکانی ژیانی دهتوانهوه وهام بۆ دههات که ئەمرو له ناکاو گهورهترین خهلاتم پیدهبهخشن ، به ههزاران جار سوپاسی ئەو خودایهه دهکرد و دهمهویست که بزاتم ئەمه له کام لایهنی تهرازوه نهینی دارهکهی عاله مه خولقیندراوهکهیهوه دهردهچی ، ههروهها به ههستیکی خهماوییهوه بهزهیییم به زاوادا دههاتهوه کهوا نیستا به مردوویی لهو مالهدا پراکیشراره کهوا من توژیکی تر دهیم به پیاوی ئەو ماله . چمکی دواینی ئەم بیر و خهیاڵنهم گرتبوو و دهمهویست خوّم بۆ پویشتن ناماده بکهه . له ناکاو لهبەر دهراگه ههمیشه کراوهکهی دهلاخاننهکهدا جووله جوولیک کرا ، گهپامهوه و سهیرم کرد : شهوکهت ! پهشووکاو ههلوچوو بوو ، بهلام به متمانهیی به خووه کاغهزکی بۆ دریز کردمهوه ، بهبیئنهوهی که بتوانم هیچ شتیکی پیبلیم کاغهزهکهه وهرگرت ، وامزانی که خراپترین ههوالم بۆ هاتوووه و بایهکی سارد دهروونمی گرتهوه ، کاغهزهکهه خویندهوه : " ئەگهر شاییی و زهماوهند نهکریّت ، میردت پیناکهه – شهکوره . " بالی شهوکهتم گرت و به زۆر بهرهو لاییی خوّم پراکیشا و له باوهشم گرت . دهمهویست بنووسم

بهسەر سهه و سهه چاوان خوشهویستهکهه . بهلام لهلای دهلاکیکی نهخویندهواردا قهلهه کهی دهست دهکهویّت !؟ به بیئهنگی و بهرهچاوکردنی ههموو شتیکی گوتم به دایکت بلای باشه ، له دوايیدا گوتم ئەی باوه پیرت چۆنه ؟ " گوتی : " دهخهوی " نیستا دهزانم که شهوکهت و دهلاک و نیوهش لهسهه مهرگی زاوا گومان دهخهنه سهه من (شهوکهت له شتی تر گومان دهکات) . مهخابن ! بهزۆر ماچمکرد ، بهلام شهوکهت بهبیئنهوهی حهزم لییکات پویشت ، له کاتی زهماوهندهکهشدا له دورهوه به جله جهژنانهکهیهوه وهکوو دوژمنیک سهیری دهکردم . لهبەر ئەوهی که شهکوره له مائی باوکیهوه نهدههات بۆ مائی من و به پیچهوانهوه من دهچووم بۆ مائی باوکی شهکوره بهریا کردنی شاییی و زهماوهندی بووکانه گونجاوتر بوو . سروشتی بوو که من نهتوانم وهکوو کهسانیتر بانگی هاوپی دهولهمهندهکانم بکهه و سواری ئەسپیان بکهه و بیاننیرمه بهردهرگای مائی شهکوره . بهلام سههراپی ئەوهش کاتی گهپابوومهوه بۆ ئەستهنبوول دوو لهو هاووپییانهی وا پییان گهیشتبووم (یهکیکیان وهکوو من بوو بوو به کاتیب (نووسهه) ئەویتریش گهراویکی بهپوه دهبرد) له کاتی قز چاک کردندا هاتن و پیروژباییان لیکردم و داوای دلخوشییان بۆ کردم ، وهستای دهلاک که ئەمهی بینی چاوی پهبوو له فرمیسک ، منیش ئەو وهستا خوشهویستهه لهگهڵ خوّمدا هیئا . خوّم ئەسپه سپییهکهی ژیری خوّم کیشا و بهرهو مائی شهکوره گیان بهپی کهوتم ، وهکوو ئەوهی که بمانهوی شهکوره بههین بۆ مالیکیتر و ژیانیکیتر پالمان نا به دهراکهیانهوه . خهیرییه دهراکهی کردهوه بهخششیکی باشم پیدا ، شهکوره به جلی سووری بوکینی و تاراپههیههکهی سههیهوه لهنیو گریان و ههنیسکدان و قههقهر و ماشهلا

گوتنه و هاتا خواره و به هونهریکی جوانه و سواری دووهمین ئەسپی سپی بوو کهوا لهگهڵ خۆماندا هینا بوومان . ئەو دەرۆل و زورناچیپانە و کاکێ دەلاک له دوایین کاتەکاندا به بهزهیی پیاها تنه و هیهکهوه جۆری کرد بوون ، بهزمیکی بووکانه یان لیدا و کهوتنه جموجۆل . شایه بووکانه 1 خه مباره ههژاره کهمان لهگهڵ ئەوهی کهوا زۆرلهخۆ رازی بووین دەستی پیکرد ، ئەسپهکانمان کهوتنه پری و نهکهوتنه پری شاییهکهمان دەستی پیکرد ،

ئەوکاتە تیگهیشتم که شهکوره به فیلبازییهکانی خۆیهوه ئەم شاییهی بۆ ئەوه ویستوه که ماره بپینهکهمان باش ببهستینهوه بۆ ئەوهی که ههموو کەس نەتوانی به رهه‌لستی بکات . له‌لایه‌کیتریشهوه ئەم به‌زم و هه‌رایه وه‌کو مه‌یدان خۆیندنه‌وه بۆ مائی باوک و برای می‌رده‌که‌ی شه‌کوره و بوو و ده‌بوو به هۆی ئەوهی که هه‌رکاره‌که له سه‌ره‌تاوه بکه‌وێته ناو مه‌ترسییه‌وه ، ئەگه‌ر به‌من بایه به بیده‌نگی ماره‌م ده‌بێ و له دوايشدا به‌بی زه‌ماوه‌ند ده‌بووم به می‌ردی و به‌م شیوه‌یه‌ش ژيانى هاوسه‌ریه‌که‌م ده‌پاراست . له‌پیشه‌وه‌ی جه‌نجال و به‌زمه‌که‌وه به سواری ئەسپه سپییه داستانییه‌که‌مه‌وه له کۆلانی گه‌ره‌که‌وه تیپه‌ر بووم و چاوم بۆبه‌ینی دیواریک یان هه‌وشه‌یه‌کی تاریک و کراوه ده‌گێرا و له‌وه ده‌ترسام که هه‌سه‌ن و پیاوه‌کانی خۆیان مه‌لاس دابی و هی‌رش بکه‌نه سه‌رمان ، چاوم به‌و پیره می‌ردانه کهوت کهوا له‌بن دیواره‌کاندا دانیشتیبوون و سه‌ریان له‌م به‌زمه ناکاویه سوورما بوو بی‌ریشیان نه‌ده‌کردله‌لایه‌کیتریشه‌وه هه‌ندیک که‌سی نه‌ناسراوم بی‌نی که ده‌ستیان بۆ هه‌لده‌بێن به‌بیئیه‌وه‌ی که به‌م‌ه‌وی چوینه ناو بازاره بچووه‌که‌وه ، له خۆشی ئەو میوه فرۆشه که چهند

هه‌نگاوێک هات به دواماندا و نه‌یده‌ویست به‌ی و هه‌رمیکانی به‌جیبه‌ینی و له پیکه‌نینه خه‌ماوییه‌کانی دوکانداره‌که و نیگا په‌سه‌ند که‌ره‌که‌ی ئەو نانه‌وايه‌ی و بۆره‌کی سووتاوی ده‌دا به شاگرده‌که‌ی تیگه‌یشتم که‌وا شه‌کوره زۆر هۆستایانه چپه و ورته و بۆله‌ی خه‌لکی وروژاندوه و له ماوه‌یه‌کی کورتدا جیا بوونه‌وه و می‌ردکردنی له‌لایه‌ن هه‌مووانه‌وه قه‌بوول ده‌کری . به‌لام سه‌ره‌پای ئەوه‌ش له‌به‌رامبه‌ر به‌سه‌رداها تني‌کدا یان وه‌کو له به‌رامبه‌ر قسه‌یه‌کی ناخۆشدا خۆم ناماده کرد بوو . هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ش له هه‌را و هۆریا و ده‌نگه‌ده‌نگی ئەو مندالانه نارح‌ه‌ت نه‌ده‌بووم که‌وا له پشتی ده‌رکه‌وتن له بازاره‌که‌وه به‌دوامانه‌وه بوون و داوای به‌خشیشیان ده‌کرد . له پیکه‌نینه‌ی ئەو ژنانه‌وه که‌وا له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌کانه‌وه سه‌یری ئی‌مه‌یان ده‌کرد و منیش وامده‌زانی که خه‌یال و مه‌یال ده‌بینم ، ده‌مزانی که ئەم هه‌را و به‌زمه ئی‌مه ده‌پاریزی و ئەم کاره‌ی ئی‌مه‌ش په‌سه‌ند ده‌کری . له دوايشدا زۆر شوکر که چاوم به گه‌رانه‌وه‌ی شاییه‌که کهوت که‌وا رینگای هاتنه‌وه‌ی گرتنه به‌ر ، به‌لام له راستیدا دلم له‌لای نازاره‌کانی شه‌کوره بوو . له راستیدا ئەو شته‌ی که‌وا منی بۆ ئەو ده‌خسته ناو خه‌فه‌ته‌وه ئەوه نه‌بوو که به‌ناچاری له پۆژی مه‌رگی باوکیدا می‌رد ده‌کات به‌لکو هه‌ژارانه بوون و بیده‌نگ بوونی زه‌ماوه‌نده‌که‌مان بوو ، شه‌کوره‌م شایسته‌ی زه‌ماوه‌ندیکی وابوو که دراوسیکان به هه‌موو زێره‌کانیانه‌وه به‌جلی ناو‌ریشمنه‌وه بی‌ن و سواری ئەسپه‌کانیان بن که‌وا زینه‌کانیان له په‌مه‌وه دروستکرا‌ی ، هه‌روه‌ها سه‌دان ئەسپی بارکی‌ش به سه‌دان باری خه‌لات به‌ره‌و مال به‌رن و هه‌را و هۆریای ژنه پیره‌کانی حه‌ره‌مه‌سرای تیدابی که‌وا داده‌نیشن و باسی ده‌وله‌مه‌ندی پۆژانی رابردوو بۆ کچانی پاشاکان ده‌گێرنه‌وه . به‌لام ته‌نانه‌ت کچی ماله

دهوله‌مه‌نده‌کان که بۆ خوشاردنه‌وه له نیگای ئەم و ئەو چارشێو دده‌ن به‌سه‌ردا و چوار خزمه‌تکاره‌کانیشی لینه‌بوو که سه‌ری ئەسه‌په‌کانیان بۆ بگرن . هه‌روه‌ها هه‌یچ جوړه خزمه‌تکاریکیشی لینه‌بوو که‌وا زیڕ و زیو و لاپه‌ره‌ی زیپراوی و به‌ردی بریقه‌دارومۆمی گه‌وره و پازاوه‌ی زه‌ماوه‌ندی پێبێ .

له شاییه‌که له‌به‌ر ئەو ده‌هۆلچێ و زووپناچیه‌ی که زیپریان بۆخۆشیان نه‌ده‌گرت و جارناچار راده‌وه‌ستان و بێده‌نگ ده‌بوون ، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئەوه‌ی که که‌سه‌یکیش نه‌بوو بلی : " لاجن ، لاجن ، بووک هات " شاییه‌ی هاوسه‌رییه‌که‌مان له بازاره‌که‌دا تیکه‌ل به‌هه‌زاران خزمه‌تکار ده‌بوو که وه‌کوو لافاو هه‌موو لایه‌کیان گرتبووه‌ به‌ر ، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش له شه‌رمکردن زیاترخه‌ریکبووچاوه‌کانم پێبێ له فرمیسک و خه‌میکی گه‌وره‌ دایگرت . له گه‌رانه‌وه‌دا کاتی خه‌ریکبوو بگه‌ینه‌وه به‌ر مال ، به‌له‌ خۆ بووردیه‌که‌وه له‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌ لایه‌کم کرده‌وه و به‌ره و دواوه ته‌ماشایه‌کم کرد ، بینیم که‌وا له ژێر جله سووره‌که‌ی و تارا بوکینییه‌که‌یدا که هه‌یچ شایسته‌ی ئەو نه‌بوو له‌به‌ر ئەوه‌ی که شاییه‌که‌ بێ قه‌زا و به‌لا تێپه‌ر بوون پێده‌که‌نی ئەو ساته‌ش دلم ئاهوون بووه‌وه تۆزیک ئاسووده‌تر بووم . به‌م شیوه‌یه‌ش وه‌کوو ئەوه‌ی وا هه‌موو زاواکان ده‌یکه‌ن شه‌کوره‌م له‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌ دابه‌زانند و قۆلم کرد به‌ قۆلیدا ، تۆزیکه‌تر مارهم ده‌بێ . له دوایدا چنگم کرد به‌و کاسه‌ ئاکچه‌یه‌دا که‌وا له پێشدا ئاماده‌م کرد بوو و به‌م خۆشیه‌یه‌وه مشت به‌ مشت ده‌مپێژاند به‌سه‌ریدا . ئەو مندالانه‌ی له ماوه‌ی ئەو شاییه‌ خه‌ماوییه‌دا به‌ دوامانه‌وه بوون بۆ به‌ ده‌ست هه‌ینانی ئاکچه‌کان شه‌ریان ده‌کرد و ئیهمه‌ش چووینه‌ ناو چه‌وشه‌که‌وه ، کاتی پویشته‌ن به‌ ترسیکه‌وه هه‌ستمان به‌ بۆنی لاشه‌که‌ کرد .

کاتی خه‌لکه‌که دانیه‌شتن شه‌کوره‌ش وه‌کوو پیاو پێرو ژن و منداله‌کان هه‌لسوکه‌وتی کرد و وای دیار ده‌کرد که‌بۆنی هه‌یچ شتیکی نایه‌ت . (ئورهان له گۆشه‌یه‌که‌وه به‌ دوو دلاییه‌وه ته‌ماشای منی ده‌کرد) گومان دایگرت : له مه‌یدانی شه‌ردا چاوم به‌و مردووانه‌ که‌وتبوو که‌وا لاشه‌کانیان پارچه‌ پارچه‌ کرا بوو ، جله‌کانیان دریا بوو و چه‌که‌کانیان ده‌ره‌ینا بوون ده‌م و لووتیان بوو بووبه‌ خۆراکی په‌له‌وه‌ر ، تامی بۆگه‌نیان هه‌یشتا له ده‌مدا مابوووه‌وه ، ئەمه‌ش خه‌ریکبوو که جهرگه‌کانم بخنکێنی ، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش به‌ هه‌له‌دا نه‌چوو بوو وم . له خواره‌وه ، له چیه‌شتخانه‌که‌دا پرسیارم له خه‌یرییه‌ کرد و گوتم : " زاوا ئەفه‌ندی له کوێیه ؟ بۆنی لاشه‌که‌ی هه‌موو ماله‌که‌ی داگرتوو ، هه‌موو که‌سه‌یک تێده‌گات . " ئەم قسانه‌م خۆ له گوتنیه‌ش نه‌ده‌چوو به‌لکوو زیاتر له منگه‌ منگ کردن ده‌چوو . له لایه‌کیتریشه‌وه عه‌قلم چوووه‌ سه‌ر ئەوه‌ی که خه‌یرییه‌ بۆ یه‌که‌م جار وه‌کوو خاوه‌ن مالیک قسه‌ی ده‌کرد . ژن به‌ گریان‌وه‌ وتی : " وه‌کوو ده‌ستوری جه‌نابتان له ناو جیگاکه‌ی خۆیدا درێژمان کردوووه و جله‌ کانیمان کردوووه‌ته‌ به‌ری و له ژوور سه‌ره‌یشه‌وه په‌رداخیکی شه‌ربه‌تمان داناوه ، بۆنه‌که‌ش له به‌ر گه‌رمای مه‌نقه‌لی ناو ژووره‌که‌یه‌تی . دو دلۆپ فرمیسکی پرشته‌ ناو ئەو قابله‌مه‌یه‌ی که‌ وا پل پل گۆشتی به‌رخێ تێدا سوور ده‌کرده‌وه . له پێشدا له شیوه‌ی گریان‌ه‌که‌یدا تێگه‌یشتم کاکێ زاوا شه‌وان بردوووه‌یه‌تیه‌ ناوجیگاکه‌ی خۆیه‌وه ، به‌لام له دوایدا له‌وشته‌ی که‌ وا بیرم لیکردبووه‌وه زۆر ته‌ریق بوومه‌وه . له گۆشه‌یه‌کی چیه‌شتخانه‌که‌دا ئەسته‌ر شته‌که‌ی ده‌می قووت دا و هه‌ستایه سه‌ر پێ و وتی : " قه‌یمه‌تی شه‌کوره‌ بزانه ، دلخۆشی بکه " ده‌نگی ئەو عوده‌ی که‌ وا له‌ پوژانی یه‌که‌می هاتنه‌وه‌م بۆ ئەسته‌نبوولدا گویم لیبوو بوو

له دهرونهوه گه‌یشتهوه گۆیم . به‌لام له دوایشدا ئاهه‌نگ و موسیقای ماره برینی من و شه‌کوره له یه‌ک له ژووره تاریکه‌که‌ی باوکیدا له پال جه‌سته بیگیانه‌که‌ی باوکیدا له دهرونهوه به‌رز بووهوه . خه‌یرییه له ماوه‌یه‌کی کورت و له چاو پرتکاندنیکدا هه‌وا ژووره‌که‌ی گۆریبوو چراکه‌شی له گۆشه‌یه‌کی نور بردا شارده‌بووهوه " زاوا ئه‌فه‌ندی که‌س نه‌یده‌زانی نه‌خۆش نیه و لاشه‌یه‌کی بی‌گیانه له کاتی ماره پهرینه‌که‌دا سهر پهرشتی شه‌کوره بوو ! ده‌لاکه‌که‌ی دۆستم و پیره‌میرده فره‌زانه‌که‌ی گه‌ره‌که‌که‌شمان شایه‌ته‌کانمان بوون . له دواي نامۆژگاری و هیوا داری و داخوایه‌کانی مه‌لا کابرای فره‌زان سهری لار کردهوه و له نه‌خۆشیه‌که‌ی زاوا ئه‌فه‌ندی که‌وته گومانه‌وه و سهری نزیک کردهوه ، ههر له‌م کاته‌دا که‌ مه‌لا ماره‌ی پری و نه‌یبری یه‌کسه‌ر هه‌پام کرد و ده‌ستی زاوام ماچ کرد و به‌هه‌موو هیژیکمه‌وه قیراند و وتم : " هیچ خه‌متان نه‌بی زاوا ئه‌فه‌ندی گیان زکی شه‌کوره و منداله‌کان تیژ ده‌که‌م و ژیر سهریان بو داده‌نییم و بو ژیانیکی پر له خۆشی و ناسوده‌یی هه‌موو شتیکیان بو ده‌که‌م " له دوایشدا وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌ زاوا ئه‌فه‌ندی له کاتی گیانداندا و له جیگا‌که‌یدا بیه‌وی شتیکم پی‌بلی سهرم لار کردهوه و برده‌مه به‌ر ده‌می ، وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌ سه‌عاتی پۆیشتنی پیره‌میرده‌که‌ هاتبی که‌ زۆر ریژی لیده‌گرین و بیه‌وی هه‌موو نه‌زمونه‌کانی ژیانیم له دوو قسه‌دا بو بکات به‌ دیقه‌ته‌وه گۆیم لی‌پراده‌گرت ، مه‌لا و کابرای فره‌زانیش نه‌م کرده‌وه‌ی منیان له‌لا پی‌باش بوو ، هیوادارم که‌ ئیدی که‌س من به‌ تاوانباری مه‌رگ و کوشتنی زاواکه‌مان نه‌زانیت .

به‌ میوانه‌کانم گوت نه‌م پیره‌میرده فه‌قیره ده‌یه‌وئیت به‌ ته‌نیا بمینیته‌وه . له ساتیکدا ههر که‌س ژووره‌که‌ی به‌ جیه‌یشت و بو خواردنی پلاو و شله‌ی

قه‌یسی و گوشتی به‌رخ پۆیشتنه ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه که‌وا بو پیاوان جیا کرابووه وه . (منیش ئیستا بۆنی لاشه‌ی مردوو و بۆنی گۆشتی سوورو کراوی به‌رخ تیکه‌لاو ده‌که‌م و ده‌یخۆم) . پۆیشتمه ناو هه‌یوانه‌که‌وه و وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌ وا له مائی خۆمدا بم به‌ بی‌ئاگایی و وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌ بو سهره‌خۆشی گوتن بچم پۆیشتمه ناو ژووره‌که‌ی خه‌یرییه ، کاتی ده‌رگا‌که‌م کرده ژن و زا ترسی هاتنی پیاوئیک دایگرتن، گۆیم نه‌دانی به‌ شیرنیه‌وه ته‌ماشای شه‌کوره‌م کرد که‌وا به‌ بینینی من له خۆشیدا چاوانی ده‌دره‌وشانه‌وه گوتم : " شه‌کوره !باوکت بانگت ده‌کات ، ماره برینه‌که‌ ته‌واو بوو ده‌بی ده‌ستی ماچ بکه‌ی . "

ژن و کچه‌کانی ده‌ور و به‌ری شه‌کوره که‌ له دواين کاته‌کاندا بو زه‌ماوه‌نده‌که‌ ده‌نگ کرابوون به‌ په‌له خه‌ریکی داخستنی په‌چه‌کانیان بوون و بو مه‌زه‌نده کردنی منیش ته‌ماشای منیان ده‌کرد ، له دروستی نیگا‌کانیاندا وامده‌زانی که‌ خزمن و بو شاییه‌که هاتون . زۆر دواتر که‌ میوانه‌کان نان و گۆیز و فستق شه‌کروریحانیاان خواردبه‌ر له نوژی ئیواره بلاو بوونه‌وه . له ژووری ژناندا فرمیسک رشتنی شه‌کوره و به‌دخویی منداله‌کان و خۆشیه‌که‌ی ده‌رپه‌راند بوو : له نیو پیاواندا باس له شه‌وی یه‌که‌می کوپی جیران ده‌کرا و منیش پیده‌که‌نییم و له ناو بیده‌نگیه‌کی خه‌ماوییدار خۆم ناشتبوو نه‌مه‌شیاان وه‌کوو خه‌م خواردنی من بو خه‌زوورم شیده‌کرده‌وه . له نیو نه‌م هه‌موو ته‌نگه زارییه‌دا نه‌و شته‌ی له میشکمه‌دا به‌ قوولایی نه‌خشی به‌ستبوو ، نه‌وه بوو که‌ به‌ر له خواردن من و شه‌کوره بو ده‌ست ماچکردن چووینه ناو ژووره‌که‌ی باوکی ، که‌چی له ته‌نیشته‌وه جه‌سته بی‌گیانه‌دا به‌راستی به‌ ریزه‌وه راوه‌ستاین و ده‌سته سارد و

ههئاوساوهکهیمان ماچکرد له دوايشدا پوښتنه گوښهیهکی تاریکی ژوررهکهوه و دهستان به ماچکردنی یهکتری کرد . کاتی توانیم زمانه گهرمهکی ژنهکهه بخمه ناو دهممهوه زانیم که تامی نهو شیرینییهی لیدیت کهوا مندالهکان دهیانمژن .

((من شهکوره)) (34)

له دواي ئهوهی ههركهس پوښت و دوايین میوانهکانی زهماونده خه ماوییهکه پیلاوهکانیان کرده پیاان و خویان داپوښی و دهستی مندالهکانیان دهکیشا کهوا دوا شیرینییهکانی شاییهکهیان دهخسته دهمیانهوه و دهروښتن بی دهنگییهکی دم دريژ مالهکهی گرتنه باوهش . ههمومان له حهوشهکهدا بووین ، له دهنگی چولهکهیهک زیاتر کهله سه تله نیوهکهی سهر چالهکه ناوی دهخوارهوه هیچ شتیکیتر نه ده بیسرا . تووکه کهمهکهی سهره بچکولانهکهی له بهر تیشکی ناگردانهکهوه دیار بوو ، کاتی ئهوهش ون بوو به نازاریکهوه ههستم بهوه کرد که له نیو ماله چولهکهماندا والهگه تاریکایدا باوهشیان کردوو بهیهکدا باوكم به مردوویی له جیگاکهدا دريژ کراوهتهوه . وتم: مندالهکان (باش دهیانزانی که دهمهوی شتیکیان پی رابگهیهنم) وهرن بو ئیره بزانه . هاتن .

" ئیتر باوکی ئیوه رهشیه ، دهستی ماچ بکهن " به هیمنی و به شهرمهوه دهستیان ماچکرد . به رهشهم گوت : " له بهر ئهوهی ئهم ههتیوانهی من زور بیبهختانه گهوره بوون ، نازانن که چوون گوی له باوک بگرن و تهماشای نیو چاوانی بکهن و به قسهکانی بکهن و متمانهی پی بینن

له بهر ئهوهی بی پزیت بهرامبهر دهکن وهکوو بیگانهیهک چاوت لیدهکن ، خاویتی و مندالی دهکن ههر بویه پیویسته تو ئهمه به حیسابی بی باوک گهوره بوون و نه بینینی باوکیان به تیر و تهسهری دابینی ، " شهوکهت گوتی : " من باوكم به بیر دینمهوه "

: " ششش ... گوی بگره ، له ئیستا به دواوه قسهی رهشه له سه رهوهی قسهی منیشه " پروم کرده لای رهشه و گوتم : " نه گهر بی پزیزان کرد و گویان لینهگرتی و چهقاوه سوویان بهرامبهرت کرد یهکهه جار ناگاداریان بکهوه له دوايیدا لیان ببوره " ، خه ریکبوو بلیم لیان بده که زمانم پیچایهوه و گوتم لیان ببوره " جیگای من له کوئی دلتایه دهبی هی ئهوانیش له ویدابی "

رهشه گوتی : " شهکووره خان ! من ته نیا له بهر ئهوهی بيم به میردی تو زهماوندنم نه کرد به لکوو بو ئهوهشه که بيم به باوکی ئهم ههتیوانهش " :- " گویتان لیبوو که چیم گوت ؟ " خهیرییه له ولاوه گوتی : " خودایا خوت بمانپاریزی ! یاره بی نوری خوتمان له سهر کهم مه که رهوه " وتم : " گویتان لیبوویان نا ؟ نافهرین کوره جوانهکانم ! بهم خوښه ویستییهی باوکتانهوه ئه گهر له قسهی باوکتان ده ریچن دیسان ههر لیتان ده بووری "

رهشه گوتی : " دواتریش ههر دهیان به خشم " گوتم : " به لام ئه گهر جاری سیههه وتی مهکن و به قسهیتان نه کرد ... نهو کاته ئیدی کوتهکتان ههق کردوو تیکهیشتن ؟ باوکی تازهتان که رهشیه وهکوو نهو باوکهی ترتان که له شهر نه گهراوهتهوه شه پی زوری بینیوه زور رهق و

نه نووشتاوهیه . باپیریان ئەمانه‌ی چه‌قاوه‌سوو کردووه خستووینییه سەر سەری خۆی لەمەو بەدوا باپیرتان زۆر نه‌خۆشه "

شەوکهت گوتی : " دەمەوی بچمه لای باپیرم " وتم : " ئەگەر گوی پرایەل نەبەن رەشه تێتان دەگەیه‌نی‌ت که لی‌دان له به‌هه‌شته‌وه هاتوو ، جارێ ئەگەر باوکم له دەستی من پرگاری دەکردن ئەمجاره ناتوانی لەدەستی رەشه نه‌جاتتان بدات ئەگەر ناتانەوی باوکتان توو پرە بی‌ت پیکه‌وه ئازاوه مەکن ، له‌هه‌موو شتی‌کدا به‌شی یه‌ک بدن و درۆ مەکن ، دوعا بکن و سه‌عیه‌کانتان بکن ، قسه‌ی خراب به‌خه‌یرییه نالین و گالته‌شی پیناکه‌ن ... تیگه‌یشتن ؟ " رەشه خۆی دانه‌واند و له په‌لاماری‌کدا ئورھانی گرتە باو‌هش به‌لام شەوکهت خۆی دوور کردووه ، ویستم که باو‌هشی پێدا بکەم و بیگرم ، هه‌تیوه بیچاره خه‌مبارەکم ! شەوکهتە بیچاره بی‌کەسه‌کم ! لەم دونیا گه‌وره‌یه‌دا چه‌نده تەنیای ! خۆم به‌قه‌در بچووکایی و تەنیایی شەوکهت هه‌ستکرد ، بیچاره‌ییه‌که‌ی خۆم و شەوکهتەم له‌گه‌ل یه‌کدا به‌راو‌رد کرد و له‌رزیه‌ک هات به‌گیاندا . چونکه له‌گه‌ل یاد کردنه‌وه‌ی مندالی‌مدا ئەو‌م به‌بیر هاته‌وه که منیش وه‌کوو ئورھان ده‌چوومه باو‌هشی باوکم . به‌لام وه‌کوو ئەوه وا نه‌بووم که له‌میوه‌یه‌ک بچم وا هه‌یشتا رقی له‌داره‌که‌ی ده‌بیته‌وه ، به‌لکووبه‌ دل‌خۆشییه‌وه له‌باو‌هشیدا داده‌نیشتم و وه‌کوو سه‌گ بۆنی لاشه‌ی یه‌کتیمان ده‌کرد . ئەگەر تۆزیکتری پی‌بچووبایه‌ ده‌گریام ، به‌لام خۆم راگرت و به‌بی ئەوه‌ی که له‌عه‌قلمدا بی‌ت گوتم : " ده‌ی به‌رەشه بلین (بابە) با بزانی ! " چه‌نده سارد بوو ئەم شه‌و، حه‌وشه‌که‌مان چه‌نده بی‌ده‌نگ بوو ! سه‌گه‌کان له‌دووره‌وه به‌خه‌م و ئازاره‌وه ده‌یانوه‌راند . تۆزیکتر تیپه‌ر بوو تاریکایی و بی‌ده‌نگی وه‌کوو گولیک به‌بی ئاگادار

کردنه‌وه کرایه‌وه و بلاو بووه‌وه ، زۆر دواتر گوتم : " باشه منداله‌کان ! باپروینه ژووره‌وه لی‌رده‌دا هه‌موومان سه‌رما ده‌گرین . " تەنیا من و رەشه نه‌بووین که له تەنیا مانه‌وه‌ی بووک و زاوا ده‌ترساین به‌لکوو خه‌یرییه و منداله‌کانیش ده‌ترسان ، هه‌موومان وه‌کوو ئەوه‌ی که له تاریکاییدا بچینه ناو مالیکیترووه ئاوه‌ها به‌پی‌دزوه‌وه چووینه‌ناو . له ناوه‌وه بۆنی لاشه‌که‌ی باوکم ده‌هات به‌لام وا دیار نه‌بوو که که‌سی‌ک هه‌ستی به‌مه کردبێ .

به‌بی‌ده‌نگییه‌که‌وه له پلیکانه‌کانه‌وه سه‌رکه‌وتین ، له‌به‌ر رۆشنایی چراکانی ده‌ستمان سه‌یبه‌ره‌که‌مان ده‌که‌وته سه‌ر دیواره‌کان ، هه‌موو تیکه‌لای یه‌ک ده‌بوون ، یه‌ک ده‌چی یه‌ک بچووک ده‌بیته‌وه ، وامده‌زانی ئەمه جاری یه‌که‌مه که‌وای لی‌دی . له ژووره‌وه له هه‌یوانه‌که‌دا کاتی پی‌لاوه‌کانم ده‌رهینا ، شەوکهت گوتی : " به‌رله‌ خه‌وتن ده‌ستی باپیرم ماچ بکەم؟ " خه‌یرییه گوتی : " من تۆزیک به‌ر له ئیستا ته‌ماشام کرد ئازاری زۆری هه‌یه جندۆکه‌کان له ده‌روونیدا جیگای خۆیان گرتوووه و ئاگری نه‌خۆشییه‌که‌ی هه‌موو جیگایه‌کی گرتوووه ، بچنه‌ ناو ژووره‌که‌وه با جیگاتان بۆ راخه‌م . " برد بوونیه ژووریشه‌وه ، کاتی جیگاکه‌ی راده‌خست و رووپۆشه‌کانی ده‌کرده‌وه و لی‌فه‌کانی پان ده‌کرده‌وه و ده‌ستی ده‌دا به‌هه‌رشتی‌که‌وه وه‌ها قسه‌ی ده‌کرد که شتی‌کی ده‌رناساییه و شه‌ویک لی‌رده‌دا له‌ناو ژووره‌ نیوه گه‌رمه‌دا و له نیوان ئەم لی‌فه‌تووکه‌چه‌وله‌که‌یینه‌دا خه‌وتن وه‌کوو ئەوه وایه که له ناو کۆشکی پادشایه‌کدا بخه‌وی . ئورھان له‌سه‌ر کاسه‌که‌ی خۆیدا دانیشتیبوو ، وتی : " خه‌یرییه چه‌رۆکی‌کمان بۆ بگێره‌وه . "

خهیرییه گوتی : " کاتی خۆی پیاویکی شین ههبوو ، له لایه کیتیشهوه جندۆکهیهك ههبوو كه دۆستی گیانی به گیانی ئەم پیاوه بوو . " ئورهان گوتی : " پیاوهكه بۆچی شین بووه ؟ " وتم : " له بهر خودا ، هیچ نهبی ئەمشه و چیرۆکیکی جندۆکه دار و په ریدار و تارما ییداریان بۆمه گیرهوه . " شهوکهت گوتی : " بۆچی نهیگیریتهوه ؟ دایه تو چاره پری ئەبی ئیمه بخهوین و خۆت خۆت بچی بۆلای باپیرم . " :- " باپیرتان خودا بیپاریزی ، زۆر نهخۆشه ، بۆسهردان دهچم بۆلای بهلام دیسان دهگه پریمهوه بۆ جیگا کهم . " شهوکهت گوتی : " باخهیرییه بچیت ، مهگه شهوان ئاگاداری له باپیرم ناکا ؟ " خهیرییه به ئورھانی گوت : " تهواو بوو ؟ " بی ئاگاییهکی شیرین پرومتهی داگرتبوو قونی ئورھانی پاک کردهوه و تهماشایی کاسهکهی کرد وا بزانی زیاتر له وهی که له بهر بۆنهکهی بیته له بهر ئه وهی که کهمی کردووه ناوچاوانی دابهیه کدا . وتم : " خهیرییه کاسهکه والا که و بیهینهوه باوه کوو شهوکهت شهو نهچیته دهرهوه . " شهوکهت گوتی : " بۆچی شهو نهچمه دهرهوه ؟ بۆچی خهیرییه چیرۆکی جندۆکه دار و په ریدارمان بۆ ناگیڕیتهوه ؟ " ئورهان له ترس زیاتر ، له بهر ئه وهی که هه میشه له دوا ی گو کردن وای لیده هات ، به خۆشبینییهکی گیلانهوه گوتی : " چونکه له ماله کهدا جندۆکه ههیه ، گه مره ! " - " دایه ، ههیه ؟ " :- " ئەگه له ژووره که دهرکهون و بلین که سهردانی باپیرمان ده کهین جندۆکه که ده تاندۆزیتهوه . "

شهوکهت گوتی : " ئەی ره شه له کو ی دهخهوی ؟ له کو ی جیگا کهی رادهخا ؟ " - " نازانم ، خهیرییه جیگای بۆ رادهخا . " - " دایه تو دیسان له گه ل ئیمه دا دهخهوی ؟ " - " چه ند جار پیتان بلیم ؟ وه کوو جار ان له لای ئیوه دهخهوم " - " هه میشه ؟ " خهیرییه به کاسه کهی دهستییه وه دهرکهوت . ئەو وینه یه ی وا دزه بکوژه که بردبووی نو وینه یتریشی له گه لدا بوو به لام ئه وانیه نه برد بوو پویشتم و لهو جیگایه ی که شار دبوومه وه هینام بۆ ئه وهی که له نهینیهکانی تیبگه م . زۆر ته ماشام کردن ئه وهنده جوانن که کاتی مروقه ته ماشایان دهکات وادهزانی ئەمه بیره وه ریهکانی خودی مروقه ، که زیاتر ته ماشایان دهکات وه کوو ئه وه وایه که وینهکان وه کوو نووسراوه له گه ل مروقدا قسه دهکن . که ته ماشای وینهکانم ده کرد له خۆم بی ئاگا بوو بووم ، له گه ل مندا ئورھانیش سه ری له سووراییه سهیره کهی من سوورما بوو ، ئەمه م له کاتی کدا زانی که سه ری هینابوو له لای لووتم . جار یك ویستم مه که کانم ده ریینم و بیخه مه ده می بۆ ئه وهی بیمژی . له دوا ییدا که له وینه ی مه رگه که ی پوو به پروم ترسا و هه ناسه یه کی هه لکیشا ویستم بیخۆم . " ده تخۆم ، ئەزانی ؟ " وتی دایه ختۆکه م بده و خۆی خسته ئه و لاه . قیراندم و گوتم : " هه سته له وی ! هه سته حه یوان ! " چونکه خۆی خستبووه سه ر وینه کانه وه ، وینهکان هه یچیان لینه هاتبووته نیا وینه ی ئه سپه که نه بی که له سه ره وه توژیك لوچ بوو بوو ، به لام که س پیی نه ده زانی و دیار نه بوو . خهیرییه به کاسه کهی دهستییه وه گه رایه وه ، وینهکانم کو کردهوه و

خهریکبوو دهرکهوم که شهوکهت به چهپهساوی و ههچوونهوه گوتی : " بۆ کوی دهچی دایه ؟ " " دهگهپیمهوه . " له ههیوانهکهوه تیپهپر بووم ، وهکوو سههۆل وابوو . وینهکانم خسته سهر میزهکهی سهر دۆشهکهکی نهو گۆشهیهکی کهوا رهشه چوار پۆژی تهواو لهویدا دادهنیشته و لهگهڵ باوکمدا باسی وینه و نهخش و رینوینیهکانیان دهکرد و باوکیشم لهسهر دۆشهکهکی خوی لهبهرامبهریدا دادهنیشته . لهناکاو لهبهر تیشکی مۆمهکه رهنگیک ژوورهکهی گرتهوه تیشکیک یان وهکوو گهرماییهک و گیانلهبهریکی خیل بوو ! وهکوو نهوه وابوو که شتیکی لهناکاو کهوتبیته جووله جوول . به بیدهنگی و به پیزهوه بهبی نهوهی که هیچ بجولیمهوه ماوهیهکی دریز تهماشای وینهکانم کرد نهگهر تۆزیک بجوولاباینهوه نهو ههوایهی که بۆنی لاشه بیگیانهکهی له ژوورهکهی ترهوه دههینا ، تیشکی مۆمهکهی دهجوولاندهوه و بهو جورهش ئیمهش واماندهزانی که وینهکانی باوکم دهجوولیتتهوه لهبهر نهوهی وینهکان بوو بوون به هوی کوژرانی باوکم له پیش چاوم گهره بوو بوون . نازانم لهبهر سهیر و سهمههیهی نهسپهکه بوو یان وهکوو لهبهر بی وینهیی سوورهکه و خهماوی بوونی درهختهکه و مهینهتی عهداله بوو کهوا دهستی سیحرم لیکهوتبوو یان وهکوو له بکوژهکه دهترسام که باوکم و لهوانهیه کهسیتیشی لهبهر نهوانهکوشتی . ماوهیهکی دواتر من و رهشه تیگهیشتهین بیدهنگیهکهمان بهو نهاندازهیهی کهوا له وینهکانهوه دیت نهوهندهش له تهنیا مانهوه له ژووریکهوه دیت ههر بویه ههر دوو کمان ویستمان قسه بکهین . وتم : " بهیانی که له خهوه ههستاین پیویسته ههرکهس بزانیته که باوکه بیچارهکهم له خهوادا مردوووه و عومری خودای کردوووه . " چهنده قسهکهشم

راست بیته بهلام وادیار بوو کهله دللهوه نیه . رهشهش بهو بهزمهوه لهگهڵ نهوهی که راستی دهگوت بهبیتهوهی که پروای پیبکات گوتی : " بهیانی ههر شتیکی باش دهبیته . " نهگهر بچووکتترین جوولهیهکی بۆ نزیکبوونهوه له من بکردایه باش دهبوو چونکه دهمويست کهوا باوهشی پيدا بکهم وهکوو چون سهری مندالهکان دهگرم لهنیوان ههر دوو دهستما سهری بگرم . ههر لهو کاتهدا دهنگی کرانهوهی ژوورهکهی باوکم بیست ، بهترسهوه راپهپریم و پویشتم دهرگاکهم کردهوه و سهیرم کرد . تهماشای نهو تیشکهم کرد کهوا خوی له ههیوانهکهوه دهزیهوه و بینیم که ژوورهکهی باوکم به نیوه کراوهیی ماوهتهوه ، لهرزیک ههموو گیانمی داگرت ، ههیوانهکه وهکوو سههۆل سارد بوو ، ژوورهکهی باوکم لهبهر گهرمای مهنقهلهکه هیشتا بۆنی لیوه دههات ، شهوکهت هاتبوو بۆ ئیره یان وهکوو کهسیت هاتبوو ؟ لهبهر تیشکی مهنقهلهکهدا باوکم به جلی خهوه و به نووستووپییهوه به حال دیار بوو یهکسهر نهوهم هاتهوه یاد کهوا لهو شهوانهی وا (کتاب الروح) م بۆ دهخویندهوه دهگوت : " شهوت باش بیته بابه گیان " و نهگهر پهرداخیک ئاویشم پیبدایه نهو دیگوت : " ئاو پیدهرت زۆربی کچه جوانهکهم " و وهکوو کاتی مندالیم ماچیکی گۆنامی دهکرد و له نیزیکهوه تهماشای نیو چاوانمی دهکرد . تهماشای پوخساره ترسینهرهکهی باوکم کرد و ترسام . لهلایهکهوه نهمدهویست که تهماشای روومهتی بکهم لهلایهکیتیشهوه به هاندانی شهیتان دهمويست که بزانه روومهتی چهنده ترسینهه کراوه . به ترسه ترسیکهوه گهرامهوه ژووره به شین راخراوهکه ، رهشه پهلاماری دام ، پالیکم پیوهنا . بهلام له توورپییدا نهمدهزانی چیدهکهم و لهبهر لهرزلههرزی تیشکی مۆمهکهدا خوماندا بهیهکدا وهکوو نهوهی که ئاژاوه بکهین و زۆران

بگرین چنگماندا . حەزمان لەو دەکرد کە خۆمان لەیەک بدەین و دەستی یەک بگرین و دەست لەسینە و بەرۆکی یەک بەند بکەین . تیکەلاو بوونی میشکی منیش وەکوو ئەو وایە وایە نیزیامی لە داستانی خەسرەوشیریندا باسی دەکات . وەکوو شیرین گوتم : " گۆناکەم ماچ مەکە ! مەیانپرووکیئە ، مەکە ! " بەلام ئایا رەشە کە ئەوەندە نیزیامی خویندۆتەووە لەو تیکەیشتبوو کە هەر لەدوای ئەو گوتم بیکە ؟

وتم : " تاووەکوو ئەو شەیتانە نەدۆزیتەووە و ئەو دەرئەکەوێت کە بکوژەکە ی باوکم کییە لەگەڵ تۆدا لەیەک جیگادا ناخەوم . " کاتی لەویوە بەهەرا کردن دەرکەوتم شەرمیک تەواوی گیانمی داگرتهووە . چونکە وەها بە قەرەووە قسەم کرد بوو کە ویستبووم خەیرییە و مندالەکانیش قسەکانم بییسن . لەوێش زیاتر دەمەویست تەرمەکە ی باوکە بیچارەکەم و میددەکەم کەوا کەس نازانیت لەژیری کام خۆلدا پوتورکاوە گوی بیستی ئەمە بن . کاتی پۆیشتەووە لای مندالەکان ئورهان گوتم : " دایە ! شەوکت هاتە نیو هەیانەکەووە "

وتم : " دەرکەوتی ؟ و دەستم بۆ لیدانی هەلپری .

شەوکت وتی : " خەیرییە " و باوەشی پێدا کرد . خەیرییە وتی : " دەرئەکەوت هەر لە ژوورەکەدا بوو . " بۆ ساتیک لەرز دایگرتم و نەمتوانی تەماشای نیو چاوانی بکەم . یەکسەر ئەووم بە میشکدا هات کە دوا ی پراگەیانندی مەرگی باوکم مندالەکان دەزانن کەوا ناتوانن خۆیان لە توورەییەکانی من بپاریزن و هەر بۆ ئەوەش خۆیان دەخەنە پشتی خەیرییە و نەینییەکانمانی بۆ باس دەکەن و ئەویش لەو هەلە کەک وەردەگری حوکمان بەسەردا دەکات و کوشتنی باوکم دەخاتە سەرمن و سەرپەرشتی

مندالەکان دەدا بە حەسەن ، بەلی ! وەها دەکات ! هەموو ئەم بی عارییانە ی لەبەر ئەوەیە کەوا پۆیشتۆتە ناو جیگاکە ی باوکمەووە . ئیدی هیچ شتیکتان لیناشارمەووە بەراستی وەهای دەکرد . بەشیریینیە بزەیهکم بۆ لیدا و شەوکتەم گرتە باوشمەووە و ماچمکرد .

ئورهان گوتم : " دایە دەلیم کە شەوکت چووتە ناو هەیانەکەووە ! " وتم : " بچنە ناو جیگاکەتان و منیش بخەنە بەینی خۆتان تاووەکوو باسی چیرۆکی چەقەلە بی کەک و جندۆکە بیڕەوشتتان بۆ بگێرمەووە . " شەوکت گوتم : " بەلام دایە ! تۆ بە خەیرییەت گوتم کە چیرۆکی جندۆکەدارمان بۆ نەگێریتەووە بۆ چی ئەو ناتوانیت ئەمشەو باسی ئەوێمان بۆ بکات ؟ "

ئورهان گوتم : " لە شاری بیگەسانیشەو تێپەر دەبن ؟ "

وتم : " تێپەر دەبن ! لەو شارەدا هیچ مندالیک دایک و باوکی نیە ، خەیرییە تۆ بچوو جاریکتر تەماشای دەرگاگان بکە ئیمە لە نیووی چیرۆکەدا خەومان لیدەکەوی . "

ئورهان گوتم : " من ناخەوم . "

شەوکت وتی : " رەشە ئەمشەو لە کوی دەخەوی ؟ "

وتم : " لە ژووری نەخشکیشاندا ، دەی زووبن باوەشم پێدا بکەن تاووەکوو لەژیر لیفەکەدا گەرم بینەووە ئەم پی ساردە هی کامتانە ؟ "

شەوکت گوتم : " هی منە ، ئەی خەیرییە لەکوی دەخەوی ؟ " تۆزیک دوا ی ئەو کە باسی چیرۆکەکەم کرد ئورهان وەکوو هەموو جاریک خەوی لیکەوت ، دەنگی خۆم بپری . شەوکت گوتم : " دایە ! کە منیش خەوم لیکەوت جیگاکە بەجی ناهیلی ؟ "

: " نا ، به جیتان ناهیلیم . " له راستیشدا نیه تیکی وهام نه بوو ، بیرم له وه ده کرده وه که چنده خوشه له یه کهم شهوی دووه مین ژیانی هاوسه ریمدا له باوهشی منداله کانددا خه وتووم . سه ره پای نه وهی که میردیکی قۆز و به میشک و به ویستیشم ههیه و له ژوره که یتردایه بهم بیرانه وه خه وم لیکه وتبوو ، به لام خه وه کهم پرووی ئاسوودهیی نه بوو . له دواییدا نه وم به بیر هیئایه وه که له دونیایی خهیره ئاسووده کهی نیوان خه ووخه یال و هوشیاریدا له پیشدا له گهل رۆحی توورپی باوکمدا دواین حیسابه کانی خۆمانمان پیک و پیک کرد له دوایشدا له دست تارمایی نه و بکوژه هه رام ده کرد که وا دهیه ویست منیش بنیری بۆلای نه ورۆحه . به لام نه مه یان له رۆحی باوکم ترسینه رتر بوو و وازیشی لینه ده هیئام و هه ندیک ته قه پره قیشی ده کرد . له خه وه کهمدا ئاگری به ردایه ماله که مان ، دای له په نجه ره و ده رگا که و به ردیکیشی فری دایه سه ریان ، ته نانه ت وهام بۆ ده هات که به زۆر خه ریکی کردنه وهی ده رگا که یه له دواییدا نه م رۆحه پیسه که ناتوانم بلیم له چ گیانله به ریک ده چوو دهستی به لووره لوور کرد یان وه کوو له ناله نالیکی خه ماوی ده چوو . ئیدی هه ره له دوا ی نه وه دلّم که وتبووه ترپه ترپ و توندتر لیی ددا . کاتی له خه وه هه ستام ئاره قه یه کی زۆرم کرد بوو ، ئایا به راستی نه وه دهنگه سهیره م له خه ودا بیستبوویان وه کوو له ماله وه ده هات و من به و دهنگه له خه وه هه ستاوم ؟ له بهر نه وهی له مه تیغه گه یشتم باوه شم کرد به منداله کانددا و چاره پی مامه وه . خه ریکبوو بپوا بکه م که نه وه دهنگه دهنگه له خه ودا بیستوو که ناله ناله که دیسان دهستی پیکرده وه ، هه ره له کاته دا تیغه یشتم که شتیکی گه وره به دهنگه دهنگه وه که وه ته ناو حه وشه که . نه مه ش به رد بوو ؟ زاورم تۆقی . به لام

یه کسه ره له مه خراپتریش پرویدا دهنگی جیره جیره یکم له ماله وه بهر گوئی کهوت . خه ییرییه له کوئی بوو ؟ ، ره شه له کام ژوردا نووستبوو ؟ ته رمی باوکه بیچاره کهم چۆن بوو ؟ خودایا خۆت بمانپاریزه ! منداله کان پرخه یان لیوه ده هات . نه گه ره بهرله زه ماوه نده که بایه وه کوو پیای ماله هه لده ستام و بۆ نه وهی که به سه ره دۆخه که دا زال بیم خۆم ناماده ی پروو به پروو بوونه وه له گهل جندۆکه کانددا ده کرد و ترسه کانی خۆم ده شکاند به لام ئیستا بهر چاوم مژاوییه . دیسان باوه شم کرد به منداله کانددا . ده تگوت که کهس له دونیادا نه ماوه ، کهس نه یه ده توانی یارمه تی من و منداله کانم بدات . چاره پیی خراپه یه کم ده کرد و دهستم به دوعا کردن بۆ خودا کرد . وه کوو نه وهی نیو خه ونه کانم ته نیا بووم . گویم له کرانه وهی ده رگای حه وشه که بوو ، نه وه ده رگای حه وشه که نه بوو ؟ به لی . له نا کاو خۆشم نه مزانی که چی ده کم راپه ریم و کراسه که م کرده بهر و رۆیشتم له سه ره پلیکانه کانه وه به هیواشی گوتم ره شه ! شتیکم کردبووه پیم و له پلیکانه کانه وه ده رۆیشتمه خواره وه هه ره که له بهر ده لانی هه یوانه که ده رکه وتم نه و مؤمه ی که وا له چاو پرتکاندنیکدا له مه نقه لی هه یوانه که دامگیرساند بوو کوژرایه وه . بایه کی توند هه لی کرد بوو به لام ئاسمان ساف بوو . کاتی چاوم کرایه وه بینیم که (مانگی نیوه) به پیوا چاکی خۆی حه وشه که ی پروونا ک کردبووه وه ، زۆر سارد بوو به له رزه له رزه له ویدا مامه وه ، بۆچی چه قۆیه کم له گهل خۆدا نه هیئا بوو ؟ ته نانه ت مؤمدانیک یا خود له ته ته خته یه کیشم پی نه بوو . له تاریکاییه که دا بۆ ساتیک چاوم به جوولانه وهی ده رگا که له خۆیه وه کهوت . دواتریش گویم له جیره ی ده رگا که بوو ، وه کوو نه وی که له خه ودا بیر بکه مه وه وه هام هاته وه یاد . عه قلم له سه ره خۆی بوو به لام وامده زانی له

حهوشه که دا پیده کهم . له ناوه وهی مالیشه وه دهنگی کم بیست ودها تیگه ییشتم که پوچی باوکه بیچاره کهم به ناسانی له جهستهی دهرناچی و زحمه تی دهکیشی . کاتی ودها بیرم کرده وه که پوچی باوکم سزا دهکیشی له لایه که وه به زهیی ناو قورگمی گرته وه له لایه که تریشه وه دهر وونم ناسووده بوو و خووم راگرت ، نه گهر نه هه موو تریه تریه هی باوکم بی هیچ زیانی که به من ناگات . به لام له هه مان کاتیشدا که وامزانی پوچی باوکم بو دهر که وتن له جهستهی نازار دهکیشی نه وه نده نارچه ت بووم که دوام کرد خودا یارمه تی پوچی باوکم بدات بو دهر که وتن له جهستهی . کاتی بیرم له وه ده کرده وه له پوچی باوکم من و مناله کانیشتم ده پاریزی دلّم ناوون بووه وه . نه گهر عیفریتیه که له ویدیو دهرگا که وه دهیه وی خراپه یه که بکات با له پوچه نااسووده کهی باوکم بترسی . هه ره له و کاتهدا خه می نه وه م ده خوارد که نه کانه مه ره شه بیت که بووی به هوئی نااارامیوونی پوچی باوکم . نایا باوکم دهیه وی دهره ق به ره شه خراپه بکات ؟ ره شه له کوئی بوو ؟ هه ره له و کاتهدا توژی که له ولای دهرگا که وه چاو م به ره شه کهوت که له کو لانه که دا له گهل یه کی که دا قسهی دهر کرد ، راوه ستام . هه ستم به وه کرد که یه کی که له ولای ریگا که وه له باخچه که وه قسهی بو ده کات . وه کوو چون زانیم که ناله ناله کهی توژی که به ره له نیستا هی خاوه نی نه م دهنگه بووه یه کسه زانیم که نه وه ش قسه ده کات هه سه نه . جو ره گریان و پارانه وه یه که له دهنگیدا دیار بوو به لام لایه نی هه ره شه کرد نه که شی لی که م نه بوو . له دووره وه گویم لییان بوو ، له ناو بیده نگی شه ودا خه ریکی پاک کردنه وهی حیسابه کانیا ن بوون . هه ره له و کاتهدا تیگه ییشتم که له م ژیا نه دا من و مندا له کانم ته نیا ماوینه ته وه . وامده زانی که هه ز له ره شه ده کهم به لام نه وهی راستی بیت ته نیا

ده مه ویست هه زنی لی که م چونکه له دهنگه خه ماوییه کهی هه سه ن و له نازاره کانیدا هه ستم به شتی که کرد بوو که دلّم داخ ده کات . ده یگوت : " به یانی قازی و یه نی چه ری و شایه تیش ده هیتم و نه وه ده سه لمینم که کاکم هیشتا ماوه و له ولاتی عه جه مه کاندای خه ریکی شه ره . " ره شه گو تی : " شه کوره ژنی تو نیه ژنی کاکای خوالیخو شبووت بوو . " هه سه ن به متمانه ییه وه گو تی : " کاکم سه لامه ته و هیشتا نه مردو وه شایه ت هه ن که نه مه یان بینیه . "

ره شه گو تی : " نه م به یانییه قازی نوسکودار له به ره نه وهی می رده کهی چوار سال نه گه راوه ته وه شه کوره ی جیا کرده وه نه گهر سه لامه ته با شایه ته کان نه وهی پی بلین که له شه کوره جیا بووه ته وه . " هه سه ن گو تی : " نه گهر مانگی که تییه رنه بی شه کوره ناتوانی دووباره شوو بکات ، نه مه دژی دین و قورنانی که ریمه باوکی شه کوره چون ریسواییه کهی به مجوره قه بوول ده کات . "

ره شه وتی : " زاوا نه فه ندی نه خو شه و له کاتی گیاندا نایه و خویشی به م زه ماوه نده پازی بووه . " - : " پی که وه ژه هرتان داوه به زاوا نه فه ندی ؟ یان وه کوو له گهل خه ییرییه دا نه م کاره تان سه ر خستوه ؟ "

ره شه گو تی : " خه زوورم له به رامبه ره کرده وه کانت دهره ق به شه کوره زور نارحه ت بووه نه گهر کاکیشتم سه لامه تبی نه توانی حیسابی نه وه ت لیپرسی ته وه "

هه سه ن گو تی : " نه مانه هه مووی درویه شتانیکن که شه کوره بو نه وهی بتوانی له مال هه را بکات دهری خستوون . "

له نیو مالهوه دهنگی قیریهه هات ! خهیرییه بوو ، له دواییدا شهوکهتیش قیراندی ، قیرهیان کرد بهسهر یهکدا . بتهوی و نهتهوی منیش له ترساندا قیراندم و به بییهوی که بزائم چیدهکهم بهره و مال ههپام کرد . شهوکهت له پلیکانهکهوه به ههپا کردن هاته خوارهوه و گوتی : " باپیرم وهکوو سههولّه ، باپیرم مردووه . " باوهشمان کرد بهیهکدا وگرتمه باوهشمهوه ، خهیرییه هیشتا دهیقیرانده مجاره شهوکهت گوتی : " دایه ! خو تو ئیمهت بهجی نهدههیشت ؟ ! " و دهستی به گریان کرد عهقلم له لای رهشه بوو که له لای دهرگای ههوشهکدهدا پراوهستا بوو . له بهر نهوهی میشکی له لای حهسه نهوه بوو نهیده توانی دهرگاکه دابخاتهوه . گوئی میشکی شهوکهتم ماچکرد ، باوهشم پیدا کردو بونی ملیم کرد و ئاهونم کردهوه و دام به باوهشی خهیرییهوه و به هیواشی گوتم نیوه ههردووکتان بچنه ژوروهوه . پویشتنه ژوروهوه ، منیش گهپامهوه بولای دهرگای ههوشهکه . وامدهزانی که نهگهر چهند ههنگاوک لهملای دهرگای ههوشهکهوه پراوهستم حهسن نامبینی . جیگاکی لهوبه رهوه له لای باخچه تاریکهکدهدا گوپیبوو یان وهکوو پویشتیبووه پشتی دهرکهی لای کولانهکه ؟ بهلام چاوی به من دهکوت و کاتی قسهی دهکرد پرووی قسهکانی له منیش دهکرد . نهو شتهی که منی تووره دهکرد نهوه نهبووکه یهکیک قسهه لهگهلهدا دهکات و نایبینم ، بهلکوو نهوه بوو که ههرچی تاوانباری دهکردین له راستیدا منیش ههقم پیدهدا و وهکوو چوون باوکم دهیگوت و ههمیشه تاوانباری دهکردم تیگهیشتم که بهراستی تاوانم ههیه و لهوه زیاتریش زانیم که عاشقی نهه پیاوهم کهوا نهه قسانه دهکات و ههرنهوه شه کهتوورهم دهکات . خودایا خوئی یارمهتیم بده ! عهشق سزا کیشانیکی له خویرییه نیه ، مهگهر ریگای

گهیشتن به تو نیه ؟ حهسن گوتی که من و رهشه بووین به یهک و باوكممان كوشتوووه ، ههر وهها وتیشی که قسهی منالهکانی بیستوووه و له راستیدا ههر شتیکی وهکوو پوژ پوون و ئاشکرا بووهتهوه . به قسهی خوئی بهیانی ههموو شتیکی بو قازی دهگپرایهوه ، نهگهر من تاوانبار نهبايهم دهستم به خوینی باوكم سور نهبايه تاوهکوو گهپانهوهی کاکی باوکایهتی بو من و مندالهکانم دهکرد بهلام نهگهر من تاوانبار بايهم و زور بی بهزهبیانه حاشام له میردهکهم بگردبايه کهوا له شهپدا گیان ددها نهوا ههر جوژه سزایهکم ههق دهکرد . که نهمانهمان له پشتی دهرکهوه به لیبووردهبییهوه گوئی لیبوو ، بو ماوهیهک بیدهنگ ماینهوه .

حهسن نه مجاره به شیوازیکیترهوه گوتی : " شهکووره ! نهگهر ئیستا به دلای خوئی بگهپریتهوه بو مالی میردهکته و دهستی مندالهکانت بگریت و بهبی نهوهی که کس بتهینی خوئی بگهپریتهوه منیش باسی نهه زه ماوهنده دروستکراوه ناکهم و تاوانهکانیشتان له لای کس باس ناکهم و لیقان دهبوورم و بهیهکهوه سالانیکیتر چاوه پروانی گهپانهوهی کاکم دهکینهوه . " نهه سهرخوش بوو ؟ خهمم بو نهوه دهخوارد که نهکا نهو شتهی وا لهپیش چاوی شووهکهما بهمنی دهلی بیی به هوئی کوژرانی . له نیو دهرکهانهوه بانگی کرد و گوتی : " تیدهگهی ؟ " له نیو تاریکاییهکهدا نهمدهزانی که به تهواوی له کویدايه . خودایا یارمهتی ئیمه و ههموو عهبده تاوانبارهکانت بده!

وتی : " شهکووره ! دهزائم تو ناتوانی لهگهله پیاویکدا له ژیر بانای مایکدا بزیت کهوا باوکتی كوشتوووه . " بو ساتیک نهوه هات به عهقلمدا که لهوانهیه نهو باوكمی كوشتیبی و ئیستا پیمان رادهبویری . نهه حهسهنه شهیتان بوو

، لهوانهیه که واش نهی . ره شه پووی کرده تاریکاییه که و وتی : " حهسه نئه فهندي گوی پراگره : راسته که خه زوورم مردووه به لام ناپیاویک کوشتوویه تی . "

حسه ن گوتی : " بهرله زه ماوه ند کوشتوویانه وانیه ؟ له بهر نه وهی دژی نهم زه ماوه نده بووه و نهو جیا بوونه وهی پی نادرست بووه و دژی شایه تی درۆینه بووه کوشتوتانه . نه گهر ره شهی به پیاو بزانیایه سالانیک بهرله نیستا کچه که خوی پیده دا . " له بهر نه وهی سالانیک له گهل من و پهحمه تی میرده که مدا ژیاوه رابردووی ژیاوی هه موومان ده زانی له وهش زیاتر قسه کانی من و میرده که م و بیره وه ری کانه منی ده زانی ، له وه دترسام که نیستاکانه نهوانه بهینیته وه یادم و نهوسامنیش تی بگم که چهنده بهرام بهر به نهویش دوور بوومه ته وه و بیگانه م .

ره شه گوتی : " ئیمه گومان له وه ده کهین که تو کوشتییت . " وتی : " نه وهی ناشکرایه نه وهیه که نیوه بو نه وهی بتوانن پیکه وه بزین کوشتوتانه که چی من سه به بیکم نیه تا وه کوو بیکورم . " ره شه گوتی : " بو نه وهی که ئیمه پیکه وه نه ژین کوشتوتوه ، کاتی نه وهت بیست که ریگای به جیا بوونه وهی شه کوره و زه ماوه ند کردنی ئیمه داوه عه قلت له سه ر ده ری پری و هار بووی ، خوی له خویدا له بهر نه وهی شه کوره ی بو گه رانه وه بو مال هاندا بوو تو رقت له زاوا بوو . ده ته ویست تو له ی لیسی نیته وه چونکه ده تزانی تا وه کوو نهو ساغ و سه لامه ت بی شه کوره نا گه ریته وه . "

حسه ن گوتی : " درۆیه پیمه ده ، گوی له مانه ناگرم . ئیره زور سارده بو نه وهی سه ره نجتان رابکیشم به ردم فری ده دا به لام تا وه کوو نیوه هاتن په قم برده وه هیچ گویتان لیم بوو ؟ "

من وتم : " ره شه له ژووره وه ته ماشای وینه کانی باو کمی ده کرد . " بهم گوتنه کاریکی هه له م کرد بوو ؟ وه کوو نه وهی که منیش جار به جار له گهل ره شه دا به شیویه کی ساخته و دروستکراو قسه م ده کرد حسه ن تا وه ها قسه ی ده کرد و گوتی : " شه کووره خان ! له بهر نه وهی که تو ژنی براکه می و شه رعیش واده زانی که تو هیشتا هاوسه رت هه یه نه گهر دهستی منداله کانت بگری و بگه ریته وه بو مالی نهو قاره مانه سوو پاییه کاریکی زور باش ده که ی "

وه کوو نه وهی بچیتم له و شه وه دا گوتم " نا حسه ن ، نا . " وتی : " نهو کاته منیش به گویره ی نهو بهر پرسیاریانه ی بهرام بهر کاکم هه مه و له بهر نهو شتانه ی که وا بیستم به نا چاری به یانی ده چمه لای قازی و هه موو شتیکتان بو باسده که نه گینا دوایی حیسابم لیده پرسنه وه . " ره شه گوتی : " خوی له خویدا حیسابت لیده پرسنه وه ، که تو به یانی بچیته لای قازی منیش به یانی نه وه راده گه یه نم که تو پیاوی خوشه ویستی پادشا یانی زاوا نه فهنديت کوشتووه . " حسه ن به هیمنییه وه گوتی : " باشه ، وه ها بلی . " قیژه یه کم کرد و گوتم : " نه شه که نجه تان ده که ن ، مه چن بولای قازی هه موو شتیکی روون ده بیته وه توژیکی چاوه ری بن . " حسه ن گوتی : " له شه که نجه ناترسم ، دوو جار شه که نجه کراوم و باش تیگه یشتووم که هه ر نه وه ده توانی تاوانبار و بیتاوان له یه ک جودا

بکاتهوه ، با خو بهدهستهوه دهران بترسن من باسی وینهکانی زاواش بو قازی و (شیخ الاسلام) و فرماندهی یه نیچه رییه کان دهکهم . راستی! هرکس باسی نهوانه دهکات چییان تیدایه؟"
 ره شه گوتی : " هیچیان تیدا نیه ؟ "
 - " کهواته یه کسهر ته ماشاتان کردون . "
 " زاوا داوای له من کرد که کتیبه کهی ته و او بکهم . "
 " باشه نه گهر خودا بییه وی پیکه وه نه شکه نجه مان دهکن . "

هر دوو بیدهنگ بوون ، له دواییدا دهنگی پییمان له باخچه بچوکه که وه بیست . دهچوو یان وه کوو بهره و لای نیمه دهات ؟ نه چاومان پیی نه کهوت نه وه کوو زانیمان که چی دهکات . رویشتنی له نیوان دړک و دال و تووترکه کانه وه شتیکی زحمهت بوو . خو دهیتوانی به بیئه وهی که نیمه بیینین له نیو باخچه که وه له بهر دهی نیوه وه تیپه پ بییت . به لام دهنگی پییه کمان نه بیست که بهره و لای نیمه نزیکه بیته وه بانگیم کرد و گوتم : " حهسن ! " . به لام چرتیه کیش نه هات ، ره شه وتی بیدهنگ به ! هر دووشمان له سه رمادا دهله رزاین ، به بیئه وهی که چاوه پروان بین دهرگا کانمان توند بهست و رویشتنیه وه ناو مال . بهر له وهی که بچمه ناو نه و جیگایه ی وا منداله کان گهر میان کرد بوو جاریکیت سهری باو کم کرد ، ره شه ش دانیش و سهری وینهکانی کرد .

((هن ، نه اسپ)) (35)

ته ماشای بیدهنگی و ناسووده بییه کهی نیستام مهکن ، له راستیدا نه وه سهدان ساله که من قسه دهکهم ودهشته کان تیپه پ دهکهم و دهچمه ناو شه په کانه وه ، کچی پادشا کان ده بهم و دهی اندهم به شوو ، له به سهر هاته وه دهچمه ناو میژوو له میژوشه وه دهچمه ناو نه فسانه و له کتیبه وه بو یه کیتر و له لاپه ره یه کیتر بو نه ویتر غارم ده دن . له بهر نه وهی له نیوان دهیان به سهر هات و چیرۆک و کتیب و شه پدا جیگام گرتوو و هاو پییه تی قاره مانه نه کونه کان و عاشقه نه فسانه بییه کان و له شکره خه یال بییه کانم کردوو و له سه فه رهکانی پادشا سهرکه و تووه کاندای غارم داوه وینه ی زوریان کیشاوم . نه وهنده کیشرانی ره سمت چ جوره ههستیکی تیدایه ؟ سروشتیه که وا شانازی پیوه بکهم ، به لام هه موو جاریکیش پرسیاری نه وه دهکهم که نایا نه وهی وا دهیکیشن به راستی منم یان نا ؟ چی له م وینانه وه تیده گهن ؟ له میشکی هه که سیکدا به جوریک کیشراوم ، به لام سهره پای نه وه ش ههست دهکهم که له نیو هه موو وینه کاندای لایه نیکی هاوبه شم هیه . که کونه کاران

باسی دهکن و منیش گویم لیبوو که پاشای کافرهکان ویستوویه لهگه‌ل کچی دۆچی وهنیزدا زهماوند بکات و دهیخواریت بهلام ئەگەر کچی دۆچه وهنیزییه که ناشیرین بیټ چی دهبیټ ؟ هەر لهبەر ئەوەش به شیوهکاریکی لیها توو و زانا دهلیت که بچۆ وینە ی کچی دۆچ و مال و سامانهکهیم بۆ بکیشه . ئەم وهنیزیانهش خو نازان نامهرم چیبه ! نهتهنیا کچهکانیان بۆ دهردهخن به لکوو ماینهکانیشیان بۆ دهردهخن و دەرگای کۆشکهکانیشیان به پووی شیوهکاردا دهکهنهوه . شیوهکاری هونهرمه‌ندیش وها دهیانکیشیت که ئەگەر بیانینیت یهکسەر دهیانناسیتهوه . پادشای فەرهنسییهکان له حهوشی کۆشکهکه‌دا دهلی بیخوازم یان نا و تهماشای وینهکان دهکات . له ناکاو ئەسپیک چاوی به وینە ماینهکه دهکهویټ و دهیهوی لیبی بپه‌ری و ئەنده پیندا دینیت و دهیبات که وینهکه به چوار چیوهکهیهوه تیکدهچی و خراپ دهبی ، له دوايشدا قاوه دهخه‌نه دهی ئەسپهکه و به زۆری ناھونی دهکهنهوه . دهلین ئەو شتهی که ئەسپه‌دابه‌سته‌کهی هار کرد بوو و بوو بوو به هۆی ئەوهی که شته‌کهی رپ بپی جوانی ماینهکه نه‌بوو . خو بۆ جوانی بللی جوان بوو- به لکوو ئەوهیه که توانیویانه وینە ماینه‌کهی وهکوو ماینیکی راسته‌قینه بکیشن . ئیستا‌کانه ئەگەر وهکوو ئەو ماینه وینه‌کهت وهکوو ماینیکی راسته‌قینه بکیشریټ تاوانه ؟ بهم حاله‌ی خۆمه‌وه وهکوو ئیوه دهرانن فەرقیکی ئەو تۆم لهگه‌ل وینە ئەسپه‌کانیترا نیه خو له راستیدا ئەوانه‌ی‌واسه‌یرم دهکن ئەگەر سه‌ره‌نج بده‌نه سه‌ر پشت و جوانی قاچه‌کانم و شانازی کردنم له کاتی راوه‌ستاند تیده‌گه‌ن که من لهگه‌ل وینە ئەسپیترا فەرهم هیه ، بهلام ئەم جیاوازییه له ئەسپایه‌تییه‌که‌مه‌وه نایهت به لکوو له جیاوازی بوونی

هونه‌ری شیوه‌کاره‌که‌وه دیت که‌وا منی کیشاوه . هه‌مووشتان دهرانن که ئەسپیکی وهکوو من وجوودی نیه من ته‌نیا وینە خه‌یالی ئەسپیکم له دهررونی شیوه‌کاریکدا . تهماشای من دهکن وده‌لین : وای ! ئەم ئەسپه چه‌نده جوانه ! بهلام له‌راستیدا ئەوه په‌سه‌نی من ناده‌نه‌وه به لکوو په‌سه‌نی شیوه‌کاره‌که ده‌نه‌وه . هه‌موو ئەسپه‌کان لهگه‌ل یه‌کتريدا جیاوازیان هیه و پپووسته بهر له هەر که‌سیک شیوه‌کاران هه‌ست به‌مه بکن . وهرن سه‌یر کهن ته‌نانه‌ت شته دریزه‌که‌ی هه‌چ ئەسپیکی به‌سته‌واریش وهکوو هی‌تر نیه ، ده‌توانن له نزیکیشه‌وه سه‌یری بکن ته‌نانه‌ت ده‌توانن ده‌ستیشی پیندا بینن، ئەوهی من ماشه‌لای لیبی تیپیکی تایه‌تی هیه، شتیکی زۆر جوانه به‌س ته‌نیا تۆزیک پینچ و پلوچی تیدایه .

لهگه‌ل ئەوه که خودای گه‌وره و به شکۆ ئیمه‌ی یانی هه‌موو ئەسپه‌کانی کیشاوه ، بۆچی دیسان شیوه‌کاره‌کان له‌بەر خۆیان‌وه ئیمه ده‌کیشنه‌وه ؟ بۆچی به‌بی ئەوهی که تهماشای ئیمه بکن ، په‌سه‌نی خۆیان دهن و ده‌لین که وینە هه‌زاران ئەسپمان کیشاوه ؟ چونکه ده‌یان‌ه‌وی له شیوه‌ی دیتنی خۆیان زیاتر به چاوه خوداوه بیانکیشن . ئەمه به واتای شه‌ریک دانان بۆ خودا یان وهکوو (حاشا !) به مانای ئەوه نایهت که شیوه‌کار ده‌یه‌وی بللی منیش ده‌توانم ئەو شته دروستبکه‌م که‌وا خودا دروستی کردوو ؟ ئەو شیوه‌کارانه که‌وا به بینراوه‌کانی خۆیان قه‌ناعه‌ت ناکهن و ئەسپه‌که‌ی نیو خه‌یالیان وهکوو ئەوهی که هی خودایی ده‌کیشنه‌وه مه‌گەر لهگه‌ل خودا کیبه‌رکی ناکهن و بی‌دینی ناکهن ؟

نه‌ریتی تازه‌ی پۆژ ئاوازییه‌کان بی‌دینی نیه به لکوو به پینچه‌وانه‌وه به گویره‌ی دینه‌که‌مانه . ئامان ! با برا ئه‌رزووومییه‌کانم به هه‌له لیمان

تینهگن ، من حز له ژنه پوژ ئاواييهکان ناکهه کهوا بهیئنهوهی بزنان مهحره مییهت چیه به نیوه پروتی دهگه پین و به قاوه کهی دهستیانهوه لهگهله کوری جواندا چیژ وهردهگرن. ههر وهها حهزم له پیاوهکانیشیان نیه کهوا بهبی سمیل و بهبی ریش له هه موو جیگایهک دهگه پین و بپروا بهوهش ناکهه کهحه زهتی عیسا (حاشا !) خودایه ، ته نانهت زوریش لییان تووره دهیم ، نهگه ره کیکیشیان دیته لام ده لیم که جووتهیه کی لیبدیم ، له وهی که نهچمه نیو شه پ و وهکوو ژنان له مالدا دابنیشم و به دهستی شیوه کارانهوه به ههله بکیشریم بیزار بووم . که غار دهدهم له پیشدا دوو قاچی پیشه وهه به دریز کرای دهکیشن ، ئاخیر بلی کهی نه سپ وهکوو که رویشک باز دهده ! نهگه قاچیکی پیشه وهه دریز کرابی نهویتیاری له دواویه هیچ نه سپیکیش وهکوو نهوهی کهوا له سهفه رهکاندا کیشراره قاچیکی پیشه وهی له زه ویدا نیه و نهوی تریشی وهکوو سهگی خاوهن مهراق و زانخواز له پیشه وه نیه . وهکوو نهوهی که هه موو سیبه ری یهک بن و له قالبیک دروست کرابن زیاتر له بیست نه سپ له لای یهک کیشران ، هیچ نه سپیک سووپایی له یهک کاتدا وهکوو نه سپی تر ههر نهو پی دانانیته سهه زهوی . که کهسیک ته ماشامان ناکات گیا سهه زهکانی بهر ده ممان دهقرتینین و دهیاخوین و وهکوو نهوهی که له وینه کدا کیشراره پاناوه ستین و به ناسکییه وه چاوه ری نابین . بوچی نه وهنده له خواردن و خهو و خواردنه وه و سه نییرکردنمان شهرم ده کریت ؟ بوچی نه وهنده له کیشانه وهی نهه شتهی زلهی من ده ترسن ؟ به تاییهت ژنان و مندالان نهگه کهسیک نهبی زور به باشی بهمهی من چاوی خویمان تیر دهکن کهواته چ زیانیکی ههیه ؟ مهلا نه رزپوومییه که که دژی نه مه شه ؟

دهیگپرنهوه و ده لین که زه مانی خوئی له شیرازدا پادشایه کی وهسواس و دوو دل هه بووه له بهر نه وهی ترساوه که دژمنهکانی له سهه تهخت لای بهرن و کوره کهی بخنه جیگا کهی شازاده کهی وهکوو پاریزگار نه نار دووه بو ئیسفه هان و له ژووریکی کوشکه کهدا زیندانی کردووه . شازاده له باخچهی حهوشه کهدا له ناو ژووریکی شاراوه دا سی و یهک سال به بهند کرای ژیانی بردووه ته سهه . له دواي مه رگی باوکی شازاده جیگای دهگریته وه . نهه شازاده یه به کتیب گه وره بووه ، کاتی دیته سهه حوکم ده لیت : " نادهی نه سپیکم بو بینن ، له کتیبهکاندا زورجار وینهیم بینیه ، بابزان چون شتیکه " . جوانترین نه سپی دهشتاییه کهی کوشکیان بو هیئا . کاتی چاوی به لموزی ده کهوی که له کلاو و پووشنه دهچی و دهزانی سمتی قونه بی نه ده به کهشی وهکوو نهوهی ناو وینهکان نابریقی نه وه و پاشه لیکی ناحه زیشی ههیه به په شوکاوییه وه هه موو خه یالهکانی ورد و هان دهبی و دهستور دهکات که تهواوی نه سپهکانی ولات بکوژن . نهو کوشتارهی که چل پوژ بهردهوام دهکات رهنگی ولاته که دهکات به رهنگی پیسه و خوین . نهجامی عه داله ته کهی خوداش وای لی دیت که نهه پادشا تازه یه له بهر دهه هیزهکانی توورکه من ناغای کارا قویونلوهکاندا بی هیزی سواره ده مینیته وه و شکست دهخوات و له دوايشدا ههجن ههجنی دهکن و دهیکوژن نه مه شله بهر نهوه بوو که کهس خه مهی نهوه نهخوات که خوینی نه سپهکان وهکوو نهوهی ناو کتیبهکان له زه ویدا ماوه ته وه .

نالە نالەیکم بیست ، دیار بوو که له قوولایی دلەوه دەهات ، دوایی تیچگەیشتم که له هیوانەکهوه دیت، خەیرییه بوو له خەودا دەگریا ، له دواییدا نالە نالەکانی بوو به کۆخەکۆخ کردن ، کۆخەکەیشی له خۆیهوه تەقاییهوه و پراوەستا و دووباره ئەو بێدەنگییە بەربادە بێ کۆتاییە دەستیپێکێردەوه . تۆزیک دواتریش وامزانی لەو ژوورەیدا وا تەرمی زاواکەمانی لێیە کەسیک دیت و دەچی ، پراوەستام لە تەواوی ماوهی ئەو بێدەنگییەدا تەماشای وینەکانم دەکرد و خەیاڵی ئەوهم دەکرد کە دەبێ زەیتوونی مەفتوون و پەپوولە ی چاو جوان و جوانکارە خوالیخۆشبوووەکە چۆن فلجەیان بەسەر ئەم لاپەراندەدا کیشابی . دەمەویست وەکوو ئەوهی کە هەندیک لە شەوان زاواکەمان دەیکرد بانگی یەک بە یەکی وینەکان بکەم ، شەیتان! مەرگ ! کەچی ترسیک رایدەگرتم . سەرەرای هەموو پێدا گریهەکانی زاوا ئەفەندی نەمتوانیبوو کە هەریەکە وداستانیک بۆ ئەو وینانە بنووسم . هەر ئەمەش بوو بوو به هۆی ئەوهی کە به ئەندازەى خۆى توورپە بێم ، لەبەر ئەوهی خەریکبوو ئەوه له مێشکەدا جیگیر دەبوو کە مەرگی زاوا ئەفەندی لەبەر ئەمانە بووه ، هەستم بە ترس و ناچارامییەک دەکرد تەنیا لەبەر نزیک بوونەوه به شەکوورەش بێ به ئەندازەى خۆى لەگەڵ زاوادا تەماشای ئەم وینانەم کرد بوو و داستانەکانیشم گوی گرتبوو . مادام کە ئیستا شەکوورە بووه به ژنم بۆچی سەیری ئەم وینانە دەکەم ؟ هەستیکی بێبەزەییانە له دەروونمەوه دەگوت کە " شەکوورە لەدوای ئەوهی کە مندالەکانی کردە خەو نەهات بۆلات " بەلام به هیوای ئەوهی کە چاو پەشەکەم دیت بۆ لام لەبەر تیشکی مۆمەکەدا ماوهیەکی درێژ به تەماشای کردنی وینەکانەوه چاوه‌روان مامەوه . بەیانی کاتی به قیژە قیژی خەیرییه

((ناوی من رەشەیه)) (36)

کە شەکوورە و مندالەکانی پویشتنە ناو ژوورەکەى خۆیانەوه ماوهیەکی زۆر گویم له دەنگە دەنگی ئەوان و قوتەقوتە بیکۆتاییەکانی نیو ئەو ماله بوو . ماوهیەک شەوکەت و دایکی به چپەچپەوه هەندیک قسەیان پێکەوه کرد بەلام له دوایی دایکی به ششش وه بێدەنگی کرد . هەر له و کاتەدا لەلای چالە ئاوه‌کهوه دەنگی کرتە کرتی هات بەلام بەردەوامی نەبوو . له دوایشدا سەرنجم دایه سەر بالندەیهکی نەورپەس که چوو بووه سەربانەکه ، بەلام ئەویش وەکوو هەر شتیکیتر له ناو بێدەنگیدا خۆی نیژا .

له خه و ههستام مۆمدانهکهه هه لگرت و پویشتمه ناو هه یوانه که وه .
خه ریکبوو و هه بیر بکه مه وه که هه سه ن و پیاوه کانی هاتوونه ته سه رمان و
ده مه ویست که بچم وینه کان به شارمه وه . به لام تیگه یشتیم که خه یریه به
ئه مری شه کوره و هه ده کات و ده یه وی مه رگی زاوا به خه لکی گه ره ک و
مناله کان را بگه یه نیّت . له هه یوانه که ده له گه ل شه کوره دا پوو به پوو ی یه
بووینه وه ده ستمان کرد به ملی یه کدا و باوه شمان کرد به یه کدا .

منداله کانیش که به ده نگه ده نگه خه یریه له خه و هه ستا بوون و
هاتبوونه ده ره وه له جیگای خویندا راوه ستا بوون . شه کوره گوئی : "
باپیرتان مرد نه چنه ناو ژووره وه . " له باوه شم ده رکه وت و پویشتمه لای
باوکی و ده ستی کرد به گریان . منیش منداله کانم برده ناو ئه و ژووره ی وا
لییه وه ده رکه وت بوون . وتم : " جله کانتان بگۆرن سه رما ده خۆن . " له پال
جیگاکه یاندا دانیشتم . شه وکه ت گوئی : " باپیرم شه و مردووه ئه م به یانییه
نه مردووه " له ولایتی شه وه له سه ر جیگاکه به تالیک قژی شه کوره جوانه که م
پیتی (وا) نوسراو بوو . له ژیر لیفه که ده هیشتا گه رمای شه کوره ما بوو .
ئیستاش گویمان له ده نگه گریان و هاواری شه کوره و خه یریه بوو .

جوړیک هاوار و قیره یان ده کرد که باوکی به شیوه یه کی له ناکاو و نادیار
مرد بیّت بو ساتیک وا بیرم کرده وه که شه کوره ی خوّم نانا سم و جندوکه یه ک
له دروونیدایه که نااشنا و نه ناسی منه . ئورهان وه کوو ئه وه ی که داوای
مۆله تی گریان بکات سه یری کردم و گوئی : " ده ترسم "

گوتم : " مه ترسن ، دایکتان بو ئه وه ده گری که دراوسیکان له مه رگی
باپیرتان ناگادار بن و بیّن . " شه وکه ت گوئی : " ئه گه ر بیّن چی ده بیّت ؟ "

گوتم : " ئه گه ر بیّن ته نیا ئیمه بو مه رگی باپیرتان ناره حه ت نابین ،
به لکوو ئه وانیش ناره حه ت ده بن و ده گرین و به و شیوه ش نازاره کانمان
به ش ده بیّت و سووک ده بیّت . "

شه وکه ت قیراندی و گوئی : " تو باپیرمت کوشتوو ؟ " منیش قیراندی و
گوتم : " ئه گه ر دایکت ناره حه ت بکه ی منیش ناتوانم به هیچ جوړیک هه زت
لییکه م " وه کوو باوه پیاره و کوپ پیکه وه قسه مان نه کرد که له نیو دۆلیکی
پر له هاژهاژدا بن . له و کاته شدا شه کوره بو ئه وه ی ده نگه ی باش ببیسری
چوو بووه هه یوانه که و خه ریکی کردنه وه ی ته خته ی ده لاقه کان بوو . هه ستم
به وه کرد که ناتوانم بیده نگ بمینمه وه و چوومه ناو هه یوانه که و به یه که وه
خه ریکی لیکردنه وه ی په نجه ره که بووین و له گه لیدا چنگمانده دا . بو دوا جار
پامانکیشا ، په نجه ره که کرایه وه و ته خته که که وته نیو حه وشه که وه ، خوّر و
سه رما دای له چاو و پوومه تمان سه رمان ئی شیواو بوو ، شه کوره وه کوو
ئه وه ی که وا بانگی دونیا بکات ده یقیراند و هۆن هۆن ده گریا . که به قیره قیر
و هاواره وه مه رگی زاواکه مان به خه لک راگه یاندره مه رگه که یم له وه ی که
هه بوو به نازارتر و مه ترسیدارتر هه ست کرد . ده ته وی که راست بیّت یان
نه بیّت به لام گریانی ژنه که م منی دلگیر ده کرد و منیش به
شیوه یه کی چاوه پروان نه کراوه وه ده ستم به گریان کرد . نه مه زانی که ئایا
به راستی له بهر خه فته تی مه رگی زاوا ده گریام یان وه کوو له ترسی ئه وه ی که
به تاوانباری مه رگه که یم له قه لهم بده ن ده گریام . شه کوره ده یقیراند و ده یگوت
: " باوکه پو ! هه ی پو هه ی پو ! باوکه پو باوکه پو ! " قسه کان و
هه نیسه که کانی منیش هه ر به و شیوه یه بوو به لام نه مه زانی که چی ده لیم .
ئه و کاته ش به چاوی خه لکی ئه و گه ره که وه که وا له سووچی ده رگا و به ینی

پهنجهرهکانهوه سهیری ئیمهیان دهکرد تهماشای خۆم کرد و زانیم که کردهوهکهم راست و دروسته . که زیاتر دهگریام له گومانی راستی و ناراستی فرمیسهکان و دوو دلای و تاوانبار کردنم به پیاو کوژی و ترسی هاتنی حهسهن و پیاوهکانی پاکتر دهبووهوه .

شهکوره هی من بوو وامدهزانی که به گریانهکهشمهوه پیرۆزیایی ئهمه دهکهم . ژنهکهم (کهوا باوکه پۆی دهکرد) کیشایه لای خۆمهوه بهبینهوهی که گوئی بدهمه نهوهی که مندالهکلان به گریانهوه نزیك دهبنهوه ماچیکی گۆنایم کرد سهرهپای گریانهکهشم ههستم بهوه کرد که گۆناکانی وهکوو لیغه ئاورپیشمینهکهی نهرمه و وهکوو کاتی مندالیشمان دیسان بۆنی بادامی لیوه دههات .

لهدوایشدا لهگهڵ مندالهکاندا چووینه لای تهرمی باوکی . ئیدی وهکوو نهوهی که ئهمه لاشهیهک نهبیته که پۆژیکه مرد بیته و بۆنی کردبی ، بهلکوو وهکوو نهوهی کهوا تازه مرد بیته (لالهالالا) م بۆ گوتهوه که بهر له مردن دووبارهی بکاتهوه و لهبهر ئهم دواین قسهیه بجیته بهههشت . له دوایدا وهکوو نهوهی که زاوا ئهفهندی دووبارهی کرد بیتهوه وه وهها ههلسووکهوتمان کرد و تهماشای پوومهته پارچهکراوهکهی باوکمان کرد و بۆ ساتیک پیکهین . ههر لهو کاتهدا دهستم کردهوه و یاسینیکم خویندهوه ، ههموو بیدهنگ بوون و گوئیان لیپراگرتم . به پهرویهکی پاکهوه که شهکووره هیئا بووی دهمه کراوهکهیمان بهست و چاوه شهق بردهوهکهشمان بهبهزهیی خوشهویستهوه داخست و جهستهیمان به سووکی گپرایهوه لای راستدا و خهواندمان و پوومهته نهماوهکهشمان بهرهو قیبله دانا، شهکوره سهرچهفیکی پاکی دابهسهه باوکیدا . زۆرم پیخۆشبووکه مندالهکان وهکوو

پزیشکیک به سهرهنجهوه سهیری ههموو ئهم شتانهیان دهکرد . کاتی گریانهکهشیان تهواو بوو بیدهنگییهک ژورهکهی داگرتهوه . له دوایشدا ههستم دهکرد که بهراستی ژنیکم ههیه و خاوهنی مال و مندالی خۆم ئهههش له ههموو جوهره بیریکی ترسینهه بۆ من باشتر بوو . وینهکانم کو کردهوه و له ناو بهرگیهستهکهدا جیگام کردنهوه ، عهبا ئهستورهکهم کردهوه بهرو به ههرا کردن له مال دهرکهوتم و وهکوو بلایی که نهمینیبی له ههوشهکه مانهوه له پال ئهه پووره پیرهی دراوسیوه تیپهه بووم که گوئی له باوکه پۆکهی ئیمه بوو و لهگهڵ نهوه چلمنهکهیدا بۆ دلدانهوهی ئیمه هاتبوو . کهوتمه ناو کۆلانهکهو بهره و مزگهوتی گهههک بهههه کوهتم . ئهه کونه مشکهی کهوا ئیمام دهیگوت ئههه مالمه جیگایهکی بجووک بوو له پالی گومهزه گهورهکهدا له ههوشه پانهکهدا که مروژ شهرمی لیدهکرد .

وهکوو نهوهی که زۆر زۆر چاوم پیدهکهوت ئیمام ئیدی بهوه نارهههت نهدهبوو که ئیدی ئهگهه ژنهکهی له نیوان دوو داری ناو ههوشهکهدا جله تهههکانی رابضات . له ههوشهکهدا دوو سهگی بیعار پهلاماریاندام که دیار دهبوو مهلا به ئههنازهی بنه مالهی خۆی خاوهندارییان لیدهکات ، بهلام کوپهکهی به دهسکهگزیکهوه راوی نان و منیش لهگهڵ مهلادا له گۆشهیهکدا دهستم به قسه کرد . ئیدی دلنیا بووم که لهوه نارههت بووه وا دوینی نهمبردوووه بۆ ماره برینی دواي جیا بوونهوه که و به پروویهکی ترشهوه گوتی: " خیره ! دیسان چ بووه ؟ "

وتم : " زاوا ئهفهندی ئهم بهیانیهه عهمری خودای کردوووه . " به باشیههوه گوتی : " خودا به پهحمهتی بکات جیگای به بهههشت بی ! " بۆ چی ناوی ئهم بهیانیههه پی زیاد کردبوو؟ له خۆپاییهوه خۆم خستبووه ژیر

ههروهه هاكاتی سهیری ئەو فرمانبهرانم کرد كهوا به جلی ئاوریشمینهوه وهكوو ئەوهی كه پێیان له زهوی نه دات پێیان دهكرد له خۆمهوه ههستی خزمهت كردن به پادشا له دهرووندا دهجووشا.

پێویست بوو كه وینه نیوه و ناتهواوهكانی بهر دهستم و راسپاردهكانی پادشا و كتیبهشاراوهكهیم تهواو بكردبايه . له سهر سوورماویی زیاتر به ترسیكهوه له نزیکهوه تهماشای كهلوی كۆشكهكههه دهكرد و بهبی ئەوهی كه بزانه چیدهكههه له دواي بهرگ دروهكهوه ریم دهكرد . وهكوو خهونهكانم بهترس و بیدهنگییهوه لهگهڵ كورپکی دهركاواندا كه خستبوویانه پالمان رۆیشتییه ناو دیواخان و بینای خهزینهدارهوه . ههستیکی وا دلما بوو كه له پێشدا ئیهرهه بینیهوه و پێی شارهزام . له دهركایهکی پانهوه رۆیشتییه ناو جیگایهك كه پێیان دهگوت ژووری كۆنی دیوان . له ژیر گومهزێکی گهورهدا چاوم به ههندیك وهستا كهوت كهوا به قوماشهكانی دهستیانهوه و به پێستی پارچهكراو و كالانه زیوینهكانی شمشیر و سندوقی دهستیانهوه چاوهپری ماپوونهوه . یهكسههه تیگهیشتم كه ئەمانه وهستاكانی پیشهكاری ناو خۆیی كۆشك و پادشان و دهسك دروستكهر و وهستای مهخمهڵ و زههرنگهری و شتی وههان . ئەمانه ههموو بۆ حسییی پۆژانه و ههگرتنی ئەندازهی جلی كهسانی ناوهوه هاتوون كه نابیی ههروهها و له خۆوه و بهبی بهرنامه بچیته لایان . كه له نیو ئەمانهدا شیوهكاریكم نهبینی زۆرم پێخووشبوو . رۆیشتییه لایهك و چاوهپروان مایهوه . جارێك دهنگی نووسهری خهزینهدار هات كه له بهر ههلهیهك دوو جار حسییبهكهی خویندهوه و بانگی دهكرد . له دوايشدا گویمان له وهستایهکی كلیل ساز بوو كه به ریزیکهوه وهلامی دایهوه . دهنگهكان ئەگهه كهمیشیبی له چیه

كردن تێپهه دهبوون بهلام دهنگی شرقهی بالی كوترهكانی سههه گومهزهكه كه هات و چیان دهكرد له قسه كردنهكان و گلهیهكانی ئیمههی پیشه كار كه بۆ پاره هاتبووین زیاتر و باشت دهگهیشتنه بهر گوی . نۆره گهیشته من ، خهزینهدار چووه ناو ژووریکي بچكۆلانهوه ، تهنیا بنووسیکی لی ماپووهوه . یهكسههه گوتم كیشیهكهی گهوره ههیه و پێویسته بۆ خهزینه داری باس بكههه ، ئەو كتیبهی كه پادشا رای سپاردووه له گهڵ ئەوه كه وا به گرنگی و به ورده کاریهوه كاری له سههه دهكرا به نیوهی ماوهتهوه . بنووسهكه " همممم " یکی كرد ، وا دیار بوو ههندیك شتی بیستبوو ، منیش وینهكانی كتیبهكهی زاوا ئەفهندیم پیشان دا . كه چاوم به تیکهڵ و پیکهڵ بوونی عهقلی له بهر سهههه و سهمههه بوون و ناباو بوونی وینهكان كهوت یهكسههه ناو و ناز ناوی زاوا و كارهكهیم وت و ئەوهشم پێی زیاد كرد . كه له بهر ئەم وینانه مردووه . ههموو شتیكه به پهله پهله دهكرد ، چونكه ئەگهه بهبی بینینی پادشا له كۆشك بگهراپتمهوه ئەوا هههه كهس دهیگوت كه من زاوام كوشتوووه و ئەو حاله مهترسیدارهه بۆ دروست كردوووه . له دواي ئەوهی بنووسهكه رۆیشته خهبهه بدات به خهزینهدار منیش ههندیك ئارهقی ساردم ههلهرشت . زاوا ئەفهندی پێی وتبووم كه خهزینه دار ههمیشه له گهڵ پادشایهه و جار جار بهرمالی نۆیژهكهی بۆ رادهخا و جار جاریش دهبی به هاوو رازی . بهلام نایا پیاویکی ناوهها دهردكهوی و دیت بۆ لای من ؟

هههه ئهوهش كه ههوالیکم بۆ ناو دلای كۆشك به پری كردوووه خوی شتیکی باوهه پینهكراوو بوو . چهزهتی پادشا له كۆی بوون ؟ چوو بووه خوارهوه بۆ لای كهسیك له گوئی چمکی ناوهكهدا ؟ یان وهكوو له چهرمدا بوون ؟ خهزینهدار له گهلهیدا بوو یان نا ؟ زۆر دواتر بانگیان كردم بۆ ناوهوه . بۆ

ساتیک ههستم بهبویشایی خۆم کرد، یان وهکوو ئەگەر باشتەر بلیم ترسیک هات به میشکدا . بهلام کاتی ریز و سەر سووڕ ماوی وهستای مهخمهلهکهه بیننی که له بهر دەرگاکهدا راوهستابوو ، کهوتمه ناو دلّه راوکی و ههچوونهوه . که رویشتمه ناوهوه بۆ ساتیک زۆر ترسام، وام دهزانی که ناتوانم ههچ شتک بلیم . سەر پویشیکی تال تالی له سهردا بوو که تهنیا ئەو وهزیرهکان دهیان توانی له بهری بکهن : خهزینهدار کی بوو؟ ئەو وینانهی که وا بنووسه که له منی وەر گرتبوو دای نابوونه سەر میزیک و سهیری دهکردن . وهکوو ئەوهی که من ئەوانهم دروست کردبێ ئا وها دهترسام . داوینهکهیم ماچ کرد .

وتی : " کوڕم ! به ههله بیستووومه ، زاواکهت عهمری خودا کردوو ؟ " نازانم له بهر ههستی خۆ به تاوانبار زانین بوو یان وهکوو له بهر پهشوکاوی و ههچوون بوو که نهمتوانی وهلامی بدهمه و به تهنیا سهریکم بۆ لهقاند . هەر لهو کاتهدا به شیوهیهک چاوهپروان نهکراو و دوو دلۆپه فرمیسک له ژیر نیگا سەر سورماو به چهکهکانی خهزینهداردا له چاوم پزّان و به سەر گۆنامدا شوڕ بوونهوه . ههبوونم له ناو کۆشکدا وهاتنی خهزینهدار له لای پادشاه بۆ لای من و ئەوندە نزیک بوون به پادشا حالهتیکی سهیری بۆ دروست کردبووم ! نازانم ، دلۆپی تریش له چاوهکانهوه دادهکووتن و وهکوو پهتیک به دواي یهکدا دههاتن ، بهلام ئیدی شهرمیشم نهدهکرد . خهزینهدار گوتی : " چهنده دهتهوی بگری کوڕم . " به ههنیسک دانیکهوه دهگریام . وا گومانم دهکرد که لهم دوانزه سالهدا پیر بووم و گهیشتووومه ته قهلهمهکهی دهستی خۆم . بهلام که مروڤ ئەوهنده نزیکي پادشا و دلی دهولەت بیتهوه ئەوسا دهزانی که وهکوو مندالیک وایه .

گۆیم نه دایه ئەوهی که وهستاکانی مهخمهل و زهرنگه رهکان گۆیان له دهنگی ههنیسکهکانم بیّت . ئیدی تیگهیشتبوووم که دهتوانم ههموو شتیک بۆ خهزینهدار ببهم شیوه وهکوو ئەوهی کهوا له دهرونمهوه دههات ههموویم بۆ گێرپایهوه . کاتی لهبهردهم خهزینهداردا زهماوهندم لهگهڵ شهکورهدا و زۆراییهکانی کتیبهکهی زاوا ئەفهندی و نهینیهکانی وینهکانی داهاتوو و ههپهشهکانی حهسن و گیان گرتنهوهی لاشهی زاوا ئەفهندیم دههاتهوه پێش چاو ، زۆر دلنیا و پهحەت بووم . لهبهر ئەوهی پروام وابوو که ئەگەر خۆم بخهمه بهر دهستی عهدهلتهی پادشای جیهان پهنا لهو داوهی وا تییکهوتوووم پزگار دهبی ههموو شتیکم بۆ گێرپایهوه . ئایا بهر لهوهی لیم تیبگا و تهسلیمی ئەشکهنجه گهرانم بکات قسهکانمی بۆ پادشا دهگێرپایهوه؟ وتی : " مه‌رگی زاوا ئەفهندی به ههموو وینه کیشخانهکه رابگهیهنن با ههموویان بهشداری هه‌لگرتنی جهنازهکه بکهن . " بۆ ئەوهی که بزانی نارهزایهکم ههیه یان نا تهماشایهکی کردم . ئەو نیگایه هه‌م حەز و وابه‌سته‌یی هه‌م متمانه‌یه‌کیشی تیدا هه‌بوو . گومانه‌کانی خۆم له‌سه‌ر هۆی کوژرانی زاوا ئەفهندی و جوانکاره‌که‌ی یانی زه‌ریف ئەفهندی هینایه‌ سه‌ر زمان و نامازهم به پیاوه‌کانی مه‌لا ئەرزپوو‌مییه‌که کرد کهوا به به‌هانه‌ی سه‌ما کردن و ژهن‌دی موسیقا هیرش ده‌که‌نه سه‌ر ته‌کیه‌کان . که زانیم خه‌زینه‌دار به گومانه‌وه سه‌یرم ده‌کات گومانه‌کانی‌تری خۆشم هینایه‌ سه‌ر زمان !

وتم " بانگ کردنی شیوه‌کاریک بۆ دروست کردنی وینه‌کانی ئەو کتیبه هه‌م ئاکچه‌ی زۆری تیدایه هه‌م ناو ده‌نگی‌کی باشیشی تیدایه هه‌ر بۆیه بووه به هۆی کی‌یرکی و ره‌قابه‌تیکی سه‌یر له نیو ده‌سته‌ی شیوه‌کاراندا له‌وانه‌یه

که نهیښی بوونی کارهکه بووی به هوی کۆ بوونهوهی ئەم بهخیلیردنهوه و نهفرته لهسەر یهک و ئاوهها کهوتبیتته جوولتهوه . " بهلام کاتی ئەمانهه بۆ دهگیرایهوه به پهشوکاوی و ههلوچوونهوه ههستم بهوه دهکرد کهلهوهدهچی خهزینهداریش وهکوو ئیوه لهمنهوه کهوتبیتته گومانهوه . یارهبی ههموو شتی که دهکهویت شتیکیترم له تۆ ناویت . بیدهنگییهکه دروست بوو خهزینهدار وهکوو ئهوهی که شهرم له قسهکان و چاره نووس و حیسابهکانی من بکات ئاوهها نیگای لهسەر من لایرد و چاوی برییه وینهکان و وتی : " ئەمه نۆ دانیه بهلام ئیمه لهگهڵ کاکای زاوادا لهسەر کتیبیکێ دهوینهیی جۆر بوو بووین لههه پوهلانهی کهوا به کاری هیناون زیاتر لاپههه زیروایمان پێدا بوو . "

وتم : " دهبی که پیاو کوژهبی ئیمانکه له ماله چۆلهکهدا دواوین وینهی بردبی که لاپههه زیروای زۆری پوه بووه . "

" هیشتا نهزمانیوه که نووسهه کتیبهکه کییه . "

وتم : " رهحمهتی زاوا ئهفهندی هیشتا بابهتی وینهکانی تهواو نهکرد بوو بهلام داوای له من کرد بوو که تهواوی بکهه "

" کوپم تۆ دهلیی تازه گهراووتهوه ئهستهنبوول ! "

" چهوتهیهکه لهمهو پیش ، یانی سی پوژ دواي کوژرانی زهریف ئهفهندی "

" زاوا ئهفهندی ئهوه سی سهه خهریکی کیشانی کتیبیکێ نهنووسراوه؟ "

" بهلی "

" بهسەر هاتهکانی ئەم وینانهی بۆ تۆ گیرابوهوه ؟ "

وتم : " دهیگوت داخوازیهکانی پادشاکهمان ئهمانهیه ! لهگهڵ ئهوهی که ههزار سال بهسەر کۆچهکهی چهزرتی موحهمهدهدا تیپهه بووه دیسان یهکهه سالی تهقویمی ئیسلامی نیشاندهدات و له چاوی دۆچی ئیتالیدا (وهنیز) هیژ و دهولهههندییهکان و ترس له شمشیر و شانازی ئیسلامی عهلی عوسمان له دلیدا جیگیر دهکات . شته بهنرخ و قیمهتهکانی دونیای ئیمه نیشان دهدات و بهسەر هاتهکانی دهکات به وینه و له دلی وینهکهدا جیگیان دهکاتوه . لهبهه ئهوهی که نههیتی وهستا پوژ ئاواویهکانیش کهک وهگراره کاتیک دۆچی وهنیز سهیری بکات ئهوا ههستی دۆسایهتی له دلیدا دهبروینی . " ئامازهکی کرد به وینهکان و گوتی : ئەمانه دهزانم ، بهلام شته بهنرخهکانی عهلی عوسمان ئەم دار و سهگانهن؟ "

" زاوای رهحمهتیم دهیگوت که کتیبهکه خودی دهولهههندییهکانی پادشا نیشان نادات بهلکوو وینهی دهولهههندی مهعنهوی و خههه شاراوهکانی نیشاندهدات . "

" وینهی پادشاکهمان ؟ "

وتم : " چاوم پپی نهکهوتوهه . کی دهزانیته لهوانهیه لهو جیگایهدا بیته که بکوژه بیئیمانکه شاردبییتیهوه یان وهکوو لهمالهکهیدا بیته . " زاوای رهحمهتیم ئیستا وای لیهاوتوه که له بهرامبهه ئهه زیوانهی وهه گرتوهه دهکهووته ژیر پرسیارهوه و ئهه کتیبههوا قهولی داوه نامادهی نهکردوهه و تهنیا ئەم وینانهی دروستکردوهه که له چاوی خهزینهدارداشتانیکی بیسهه و بیقیمهتن . ئایا خهزینهدار منی وهکوو کهسیک دهبینی کهلهبهه ئهوهی لهگهڵ کچی زاوادا زهههههه بکهه کوشتوومه یاخود وهکوو کهسیک دهبینی که لهبهه لاپههه زیرواییهکان کوشتوومه ؟ لهنیگاکانیدا تیگههیشتم

که دهفته ره کهم له پینچانه وه دایه . هەر بۆیه به نازایه تییه وه له دواییدا گۆتم زاواکه مان گۆتویه تی له وانیه یه کیك له شیوه کاران زهریف ئه فهندی کوشتی . هەر وه ها باسی چۆنییه تی گومانه کانی زاوا ئه فه ندیم له سه ر زهیتوون و په پوله و له ق له ق بۆ گپرایه وه ، به لام زۆردریژم نه کرده وه . هه م به لگه ی زیادیشم پی نه بوو، هه میش متمانه یه کی زۆرم به خۆم نه بوو . واهه ستم کرد که خه زینه دار ئیستا من وه کوو کابرایه کی ورته و بۆله کهر و گه مژه و سووک و نارپه سه ن ده بیینی . له و پرویه وه که وا خه زینه دار گۆتی : له بهر ئه وه ی که زاوا ئه فهندی به مه رگی خۆی نه مردوه ، پیویسته ئه مه له وینه کی شخانه که دا بشاردریته وه ، ئه مه م وه کوو ئاماره یه کی هاوکاری کردن له گه ل خۆدا نرخاند و پیم خوشبو . وینه کان له لای خه زینه دار مانه وه . له و ده رگایه ی (باب السلام) که وا تۆزیک بهر له ئیستا هاتبوومه ناوه وه وامزانیبوو که ده چمه نیو به هه شت دووباره ده رکه وتم و وه کوو که سیك که له دوا ی سالانیکی دور و دریژ بگه ریته وه بۆ مانی خۆی ئاوه ها دلم په حه ت بوو .

«(من زاواکه تانم)» (37)

جه نازه کهم وه کوو ئه وه ی وا خۆم ده مویست ئاوه ها جوان بوو بوو ، ئه وانیه ی وا ده مویستن هه مووی هاتیوون ، شانازیم به خۆمه وه ده کرد ، له و وه زیرانه ی وا له کاتی مردندا له ئه سه ته نبوولدا بوون حاجی حوسه یین پاشای قوبرسی و باقی پاشای شهل که کاتی خۆی خزمه تی باشم بۆ کرد بوون به وه فای ئه و پۆژانه وه هاتیوونه سه ر ته رمه کهم . له پۆژانی مردندا به هاتنی مه له که سووری پاشای ده فته ردار بۆ سه ر ته رمه کهم چه وشه نزمه که ی مزگه وتی گه ره که که مان که وته جموجۆل . هاتنی موسته فا ئاغای سه رده سته ی پاسه وانه کان زۆر خۆشحالی کردم، ئه گه ر بمانبایه م و ژیا نی فه رمانبه ری ده ولته م به رده وام بکردبایه ئیستا منیش له پله ی ئه وه دا ده بووم . که ماله دین ئه فهندی ناسنامه و پاسه وانه کانی کۆشک که زۆریه یان یان دۆستی گیانی به گیانیم بوون یان وه کوو دوژمنم بوون و سه لیم ئه فه ندییه که لله ره که که ی سه رده سته ی نامه نووسان و کۆنه ئه رکدارانی دیوان که وا زوده ستیان له کار و باری پر جموجۆل و ژیان به ردا بوو و هاو پیکانی قوتابخانه م و که سانیتر که نه مده زانی چۆن و له کوپه خه به ری مه رگمیان بیستوه له گه ل خزم و که سانم و جوانه کاندایه ماوه ریکی جه نجال و

شتیک وهکوو وینهکان و نهوانه‌ی وا له نهفسانه‌کاندا بوون ئاوه‌ها بوون و لهم پروه‌شوه به‌سهر سوورماوه‌یی و به‌حهران مانه‌وه‌وه بۆ یه‌که‌م جار ته‌ماشای نه‌مانه‌م ده‌کرد ، له‌لایه‌کی‌تریشه‌وه و امده‌زانی نه‌مانه‌هه‌مووی له بیره‌وه‌ریه‌کانی منه‌وه ده‌رکه‌وتوون . وه‌ها تیگه‌یشتم که پی‌ده‌لیم بیره‌وه‌ری ، به‌شیکی نه‌م دونیایه و له‌و دونیایه‌شدا له پی‌شه‌وه نه‌و کاته بی‌سنووره نه‌زموون هه‌یه که له دواییدا ده‌بی به‌بیره‌وه‌ری . له ئیستا به‌دواوه هیچ شتیکی بۆ من قه‌ده‌غه نیه ، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی که بتوانم ته‌واوی جیگا و کاته‌کان بژیم کات و پرگاشم هه‌یه . کاتی له هه‌مووی نه‌مانه تیگه‌یشتم ، به‌ترس و خو‌شیییه‌وه هه‌ستم به‌وه کرد که نزیک به‌ نه‌وم . هه‌روه‌ها له‌و کاته‌دا هه‌ستم به‌هه‌بوونی سووراییه‌کی بی‌وینه کرد که‌وا له‌گه‌ل هیچ شتیکی‌تردا به‌راورد نا‌کردریت و هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ش هه‌ستم به‌ خو‌شیییه‌ک کرد . له ماوه‌یه‌کی کورتدا هه‌ر شتیکی سوور بوو بوو .

جوانی نه‌م په‌نگه له ناو ده‌روون من و عاله‌مدا ده‌زایه‌وه . کاتی هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که ورده ورده نزیکیی نه‌و ده‌بمه‌وه خه‌ریکبوو له خو‌شیاندا په‌له‌مه‌گریان بمگریت له خو‌مه‌وه و له نا‌کاو به‌سهر و گیانی خو‌یناوییه‌وه ده‌چومه پیش باره‌گای نه‌و . هه‌ستم به‌ شه‌رمیکی گه‌وره کرد که ته‌واوی گیانمی دا‌گرته‌وه . لایه‌کی‌تری عه‌قلی‌شم ده‌یگوت به‌ گویره‌ی نه‌و شته‌ی وا خو‌یندوو مه‌ته‌وه عیزراییل و فریشته‌کانی‌تری نار‌دوو میان بۆ لای نه‌و .

ئایا ده‌متوانی نه‌و ببینم ؟ و امده‌زانی که له‌به‌ر جو‌ش و خرۆش و گه‌رمای نه‌و کاته‌دا ناتوانم هه‌ناسه بکی‌شم . سووریکی جوان خه‌ریکبوو نزیکم ده‌بووه‌وه . هه‌موو وینه‌کانی گرتبووه ناو خو‌ی کاتی بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که به‌شیکی نه‌وم و ئاوه‌ها نی‌زیکی نه‌و بوومه‌ته‌وه ،

فرمی‌سکه‌کانی چاوم ده‌ستیان به‌ په‌له‌په‌ل کرد له هه‌مانکادا تیگه‌یشتم که له‌مه زیاتر نی‌زیکی من نابیته‌وه له وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی له فریشته‌کان که‌وتی : نه‌مه کییه ؟ نه‌وانیش په‌سه‌نی منیان دایه‌وه و گوتیان نه‌مه گریدراوی فرمووده‌کانی تو و نه‌و شتانه‌یه که‌وا قه‌ده‌خه‌ت کردوون سه‌رنجی داونه‌تی و نه‌یکردوون . له دواییدا تیگه‌یشتم که نه‌ویش منی وه‌کوو عه‌بدیکی باش بینی و حه‌زی لی‌کردم . نه‌و خو‌شی و حه‌زه‌ی که‌وا له ده‌روونمه‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه‌بوو به‌ گومانیک و ده‌روونمی ژه‌هراوی کرد . بۆ نه‌وه‌ی له‌م گومانه نه‌جاتم ببی به‌ بی‌ئارامی و به‌ تاوانباریییه‌وه پرسیارم کرد و گوتم : " له ماوه‌ی بیست سالی دوایی ته‌مه‌نمدا وینه‌ی کافیره‌کان کاریگه‌رییه‌کی زۆی له‌سهر داناوم ته‌نانه‌ت چه‌ند جاریش ویستومه به‌ نه‌ریتی نه‌وان وینه‌ی خو‌م بکی‌شریت به‌لام له‌مه ترسام له‌دواییدا وینه‌ی پادشاکه‌مانم به‌ نه‌ریتی پوژ ئاواوییه‌کان کیشا که سی‌به‌ری سه‌ر هه‌موو عاله‌مه که‌ی تو‌یه . " به‌ ده‌نگی نه‌ونا به‌لام له خه‌یاله‌کانی خو‌مدا وه‌لامه‌کانیم وه‌بیر ده‌که‌وته‌وه که ده‌یگوت : " پوژه‌ه‌لات و پوژ ئاواش هه‌منه . " له دل‌ه‌پراوکی و ترساندا خو‌م بۆ رانه‌گیرا و گوتم : " نه‌ی باشه مانای هه‌موویان و هه‌موو نه‌مانه و ... واتای نه‌م دونیایه چیه ؟ " له ده‌روونمه‌وه وه‌هام بیست که ده‌لی : " نه‌ینی یان خو‌شه‌ویستی " . له‌م دووه‌ش دل‌نیا بووم به‌لام له هه‌لسوکه‌وتی فریشته‌کاندا تیگه‌یشتم که‌وا ده‌ره‌ق به‌ من پریارکیان داوه ، به‌لام تیگه‌یشتم که ده‌بی ده‌هه‌زار سالی‌تر له‌گه‌ل مردوو‌ه‌کانی‌تر تا پوژی قیامه‌ت و پوژی پریری دوایی له‌م دونیای به‌رزه‌خه‌دا چاوه‌ری بمینمه‌وه . هه‌موو شتیکی وه‌کوو نه‌وه‌ی ناو کتیبه‌کان وابوو نه‌مه‌ش منی دل‌نیا ده‌کرد . کاتی هاتینه‌ خوار به‌ گویره‌ی کتیبه‌کان

زانیم که دهبی جاریکیت له گه ل جهسته مدا یه ک بگرمه وه . به لام زور شوکر که به زوویی تیگه یشتیم ئەم یه کگرتنه وه شتیکی واتاییه .

ئەو شتهی دهبی به هوئی شانازی کردنی من ئەوهیه که جهنجاله به پریزه کهی سهر تهرمه کهی من له دوای نوێژ جهنازه کهیان هه لگرتم و به رهو مه زارستانی سهر ته پۆلکه کهیان برد ، سهره پای خه م و نازاره کانیشیان چهنده به پیکوپیکی دهچن ! له ژووره وه چاوم پیمان ده کهوی وه کوو په تیکی ناسک وهان . له جیگای خۆمدا چاوم به چۆلاییه که ده کهوی له فرمووده کهی (ره سولوللا) وه که دهلی : " پۆچی پیاویکی دیندار وه کوو په له وه ریکی لیدیته که له نیو دارهکانی به هه شتدا شت ده خوات . " وه ها دیار ده بیته که پۆح له دوای مردن له ناسماندا ده گه پیت . به گویره ی ئەو شتهی کهوا ئەبو عومهری کوپی (عبدالبر) ئیده عای ده کات : واتای ئەم فرمووده ئەوه نیه که پۆح وه کوو په له وه ریکی ده گه پری یان دهبی به په له وه ریکی . له راستیدا وه کوو ئەو شتهی که ئەله زوییه به جوانی باسی لیوه ده کات پۆح به گه پراوه ی په له وه ریکی ده چیتته هه موو جیگایه ک . ئەو شتهی که وه ستا دیدگا دۆستهکانی پۆژ ناوایی به گویشه ی دیتن ناوی ده بن جیگای دیتنی منیش و شیکردنه وهکانی ئەله زوییه شی پشت راست ده کرده وه . له و جیگایه ی کهوا ئیستا تییدام بۆ نمونه جه ماوه ری ده ورووبه ری جهنازه که وه کوو په تیکی ده بینم له وه ش زیاتر ده توانم له و جیگایه ی که خه لیج ته واو ده بی وه کوو وینه یه که چاوم به به له مێک بکه وی که بادبانهکانی به باوه هه لئاوساون و خیراتر ده چی . له بهر ئەوه ی له جیگایه که به به رزایی میناره یه که وه ته ماشام ده کرد هه موو عالم هه لئانه وه ی لاپه رهکانی کتیپیکیان به بیر هینامه وه به لام له به رزاییه کی ئاوه هاوه و به

گویره ی ئەو کهسه ی که هیشتا به ته واوه تی پۆحه کهی له جهسته ی ده رنه چوه زور شتم ده بینی ! له وه ره وه له پشتی قه برستانه کهی گه ره کی ئوسکوداردا چه ند مندالیکی یاری که ره دریزیان ده کرد . دوازه سال و سی مانگ بهر له ئیستا کاتی راغبه که چه لی ((سهدری ئەعزم)) نیردراوی ئیتالیهکانی قه بوول کرد و ئیمه ش ئەو نیردراوه مان له ماله جوانه کهی که ناری ده ریا هینا به له مه حه وت بیله کهی سهر دهسته ی بنوسه کان زور به جوانی له سهر ناوه که وه ده پویشته ، له بازاره تازه کهی ((لانگاوه)) ژنیکی قه له و که له رمیکی وه کوو مندالیکی ساوا کرد بووه باوه شه وه ، خو شیه کهم له کاتی ره مه زانی پاسه وانی کۆشکه هاته وه یاد له بهر ئەوه دلخۆش بوو بووم که پریگای به رده م پیشکه وتنم کرابووه وه ، ههروه ها دایکم ده بینی که له حه وشه که دا جلی راده خست و ته ماشای جله سووره کهی ده کرد . ههروه ها به ره حمه ت بی دایکی شه کوره م ده بینی که به شه کوره وه دوو گیان بوو و نازارهکانیشی ده ستیپیکرد بوو و منیش بۆ دۆزینه وه ی مالی مامانه که هه موو جیگایه که ده گه پام و تا گه ره کیتر هه پام کرد بوو .

ئیستا ئەو کاته ش ده بینم که که مه ره کهم دۆزییه وه کهوا چلسال بهر له ئیستا لیم ون بوو بوو . (وسفی دزیبوی) ، جاریکیش بیست سال بهر له ئیستا خه وم به باخچه یه کی جوانه وه له جیگایه کی دووردا بینیبوو ئیستا ئەوه ش ده بینم ، له داها تووشدا ئەگه ر خودا مه یلی هه بیته به هه شتیش ده بینم . چاوم به وه ش ده که وی که عه لی ئاغا له دوای سهر کوتکردنی سهر هه لئاوهکانی قه لای گوری لووت و گویکانیانی نارد بوو . هه ر ئیستاش چاوم به شه کوره جوانه کهم ده که وت که له ژن و کچهکانی دراوسیوه جیا ده بووه وه و له حه وشه که دا ته ماشای ئاگردانه کهی ده کرد و بۆمن ده گریا .

کتیبه کۆنهکان و زانا کۆنهکان دهلین که پۆح چوار ماوهی ههیه :

1- زکی دایک 2- دونیا 3- ئهوبهرزخه کهوا من ئیستا تییدام 4- ئه و دۆزخ و بههشته کهوا له دواى قیامت پینان دهگهین . له دونیای بهرزخدا دهتوانی ئیستا و پابردوو پیکهوه ببینی و ههتاوهکوو ئه و کاتهی که پۆح له ناو بیرهوهریهکانیدا دهمنیتهوه جیگایهکی دیاری کراوی بۆ نیه . بهلام ئه مه له کاتییدا دهردهکهویت و دیار دهبییت که دونیا وهکوو کراسیکی تهنگ وایی و پۆح له زنجیری زهمان و جیگا (مهکان) دهرکهویت . زۆر به داخهوه ! کهسیک تا نهمریت لهوه تیناگات که له دونیای مردووهکاندا پۆحی بی جهسته باشتین دلخۆشی ههیه و له دونیای دیتیشدا جهستهی بی پۆح باشتین کهیف و دلخۆشی دهدات به مروۆ . ههه لهبهه ئهوهش خهمم بۆشهکوره جوانهکهم دهخوارد که چۆن له کاتی ههلگرتنی جهنازهکهما خۆی بۆ من ونچر ونچر دهکات و بیهووده بۆ من دهگری . له خودای گهوره پارامهوه بۆ ئهوهی کهوا له بههشتهدا پۆحیکی بی جهستهمان بداتی و له دونیاشدا جهستهیهکی بی پۆحمان پیبهبهخشی .

((وهستا عوسمان منم)) (38)

دهزانن ئه و پیره میردانهی وا ژیانى خویان به جوانمیرییهوه له ریگای هونهردا بهختکردوه چۆن کهسانیکن ؟ ههموو کهسیک سهرزهنشت دهکهن بالایان بهرز دهبی و باریکهلهو به ئیسقان دهبن . دهیانهوی ئه و بهشه کورتهی ژیانیان کهماوتهوه وهکوو بهشهزۆرهکهی لیبییت کهوا له پابردوووه ماوتهوه ، زۆر قۆر دهبن و گلهیی له ههه شتییک دهکهن ، هیچ کهسیک و هیچ شتییک پهسهند ناکهن . منیش یهکیک لهوانهم . شانازی بهوهوه دهکهم که له تهمهنی شانزه سالییدا له کاتییدا که بهر دهست بووم لهگهڵ ئوستادی ئوستادهکاندا وهستا نوورهدین چهلهبیدا لهم وینهکیشخانهیهدا پیکهوه

داده‌نیشتن . کاتی ئه‌ویش گه‌یشته ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی وه‌کوو منی لیهاتبووه‌له‌بته ئه‌و وه‌کوو من توورپه نه‌بوو . سی سال به‌رله ئیستا که وه‌ستا عه‌لیه زهردیشم بینی هه‌روه‌ها بوو به‌لام ئه‌و به‌قه‌ده‌رم‌ن باریکه‌له‌و درپژ نه‌بوو . ئه‌و ره‌خانه‌ی که‌وا له پشته‌ی ئه‌م وه‌ستا ئه‌فسانه‌ییانه‌وه ده‌کران که‌وا وینه کیشخانه‌که‌یان به‌رپوه ده‌برد ئیستا‌کانه وه‌کوو تیریک ده‌چه‌قینه پشته‌ی منیش . هه‌ندیک له‌و قسانه‌ی وا دوابه دوا‌ی یه‌ک له‌سه‌ر ئیمه‌مانان ده‌کرین بی‌بونیاتن .

ده‌مه‌وی که ئیوه‌ش بزائن :

راستی شتیکی تازه نیه که‌وا په‌سه‌ندی بکه‌ین بویه هیچ شتیکی تازه په‌سه‌ند ناکه‌ین

ئه‌مه له‌به‌ر ئه‌وه نیه که به‌ توورپه‌یی و بی‌ئومیدی و که‌مو کوورپه‌یه‌وه پووشابین به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که زۆربه‌ی خه‌لک گیلن ئیمه‌ش ئاوه‌ها خه‌لک به‌ گه‌مژه له‌ قه‌له‌م ده‌دین به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر باشته‌ه‌لسوک‌ه‌وتمان بکردایه ئه‌وا ناسکی و ژیر بوونیکمان تیکه‌لاوی شیوه‌ی هه‌لسوک‌ه‌وتی خۆمان ده‌کرد .

فهرامۆشکردنی زۆربه‌ی ئه‌و شیوه‌کارانه‌ی وا له‌ کاتی شاگردییانه‌وه تاکوو ئیستا لای خۆم بوون و په‌روه‌ده‌م کردوون له‌به‌ر ئه‌وه نیه که‌واخله‌فاوم و شت له‌بیر ده‌که‌م ، به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که سیمای ئه‌مانه ئه‌و په‌نگه‌ی تیدا نیه که شایسته‌ی وه‌بیر هیانه‌وه بن .

زۆر تیکۆشاوم بو ئه‌وه‌ی که‌وا کرده‌وه‌کانی ئه‌و زاوا ئه‌فه‌ندییه فهرامۆش نه‌که‌م که‌وا له‌به‌ر گیل و گه‌مژه‌یه‌یه‌کانی خۆی خودا زووتر گیانی لیسه‌نده‌وه ، ئه‌و ده‌یویست من ناچاری لاسایکردنه‌وه‌ی نه‌ریتی پوژئاوا‌ییه‌کان بکات .

له‌ گه‌رانه‌وه‌شم به‌ خۆدا وه‌ها بیرم ده‌کرده‌وه که کاتی باشه و چاکه‌ی کویری کردن و گیان لیسه‌ندن که‌خودا ده‌ره‌ق به‌من ئه‌نجامی بدات زۆری نه‌ماوه . دیاره ئیوه به‌ ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی وا کتیبم دروستکردووه و وینه‌کانم له‌ دلتاندا خۆشی دروستکردووه و نیگای چاوه‌کانتانی پازاندوته‌وه به‌بیرم دینه‌وه به‌لام دوا‌ی مه‌رگیشم ده‌مه‌وی ئه‌مه‌ش بزاندیری که : له‌ کۆتایی ژیا‌نمدا و له‌ کاتی پیر بوونمدا شتانیک هه‌بوون که‌وابه دلخۆشییه‌وه منیان ده‌که‌ناند . وه‌کوو :

1- منداله‌کان (ئه‌وانه هه‌موو یاسا‌کانی دونیا کورت ده‌که‌نه‌وه) 2-

بیره‌وه‌رییه شیرینه‌کان (کوپی جوان ، ژن ، وینه‌ی جوان کیشان ، دۆسایه‌تی) 3- پوو به‌ پوو بوونه‌وه له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌ ده‌رئاساییه‌کانی وه‌ستا‌کانی هه‌راتدا (ئه‌م شته‌ نه‌زانراوه‌ پوون ناکریته‌وه) .

واتای ساده‌ی هه‌مووی ئه‌م شتانه ئه‌مه‌یه : له‌ وینه‌کیشخانه‌که‌ی پادشاکه‌ماندا که‌وا من سه‌رۆکیمی شتی ده‌رئاسایی دروست ناکریت . هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ده‌بینم که کاره‌کان به‌ره و خراپی ده‌چن : هه‌موو شتی که له‌ ناو ده‌چی و ته‌واو ده‌بی . له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌وا ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆشمان بو ئه‌م کاره ته‌رخان کردووه ، به‌ ئازاریکه‌وه هه‌ست به‌وه ده‌که‌ین که ته‌نانه‌ت ناتوانین که‌می‌کیش بگه‌ین به‌ ناستی جوانکارییه‌کانی وه‌ستا هه‌راتیه‌کان ، خۆ ئه‌گه‌ر به‌ بی‌ فیژییه‌وه ئه‌م راستیه‌ قه‌بوول بکه‌ین ئه‌وا په‌سه‌ند کردنی ژیان له‌لامان ئاسانتر ده‌بی . خۆی له‌ خۆیدا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م بی‌فیژییه ژیان ئاسانتر ده‌کات له‌ ولاتی ئیمه‌دا وه‌کوو په‌وشت به‌رزی په‌سه‌ند ده‌کریت . من به‌ خاکی بوونه‌وه ده‌لیم که‌ده‌توانم له‌ قوماشی مه‌خمه‌لینی نه‌خشکراودا و به‌ستیکی به‌ زیڕ نه‌خشکراودا یاقوت و زۆم‌پروت و شیلان و

شمشیر له خشلی فیروزهیی ، کهشتی و زنجیرهکهی ژیری و ههنجیر و ئەسپیکی سهرکیشی عهرهبی توندتر له بروسکه کهوا مووهکانی له زیویش زیاتر دهریقیتیهوه و و بهگی بهگهکانی میسر وخهلاتی بۆ سوننهتکردنی شازادهکان جی بکهمهوه . کهلهکه کردن و جیگیر کردنی وینهکان کاری منه . ئەسپهکان و شازادهکه و ئەو نوینهراهی و سهریران دهرکرد به دەستی شاگردەکانی منهوه رهنگرارون و خوشم فلچەم به چهپ و راستی وینهکاندا بردوو و هیناوه . ههندیك له پهلهکانی دار چناری نیو مهیدانی ئەسپهکانم به رهنگی مۆروهه رهنگ کردوه ، دوگمهکانی کراسهکهی نیردراوی خانی تاتارم به رهنگی زهرد بویاخ کرد بوو، خهریک بوو تۆزیک زیراو له ههوساری ئەسپهکه بدهم کهوا له دهرگیاندا . راولهستام، کوریککی دهرگاوان بوو ، خهزینهدار له کۆشکهوه بانگی کرد بووم . چاوهکانم به شیریناییهکهوه زۆر ئیشتا بوون . هاوینهکهم خسته ناوگرفانی عهباکهمهوه و لهگهڵ کورپهکهدا دهرکهوتم. له دواي ماوهیهکی درێژ کار کردن چهنده خوشه که له ناو کۆلانهکاندا ریبکهی ! وهکوو ئەوهی که بلایی که دونیا ئەمرو به دەستی خوداوه خولقیندراوی ئاوهها دیار ده بوو . چاوم به سهگیک کهوت له وینهی ههموو سهگهکانیتر به مانا تر بوو . ئەسپیکم بینی ، شیوهکارانی من لهمه به مانا تر دهیکیشنوه . له مهیدانی ئەسپهکاندا چاوم به دار چناریک کهوت : ئەو دار چناره بوو کهوا تۆزیک بهر له ئیستا پهلهکانیم بهرهنگی مۆر بویاخ کرد بوو ئەگەر بهو مهیدانی ئەسپهدا تیپه ریبی کهوا دوو ساله دەسته سهریازییهکانی لیوه دهریاز دهن وها ههستهدهکی له ناو ئەو شتهوه تیپه ردهبی که خۆت کیشاوته. گهراینهوه بۆ ناو کۆلانیك . ئەگەر له ناو وینهیهکی رۆژ ئاوایدا بایهین ئەوا له وینهکه و چوار چیهکه

دهردهکهوتین و دهرپوشتین . ئەگەر له ناو وینهیهکی وهکوو هی ئیمه و وهستا ههراتییهکانیشدا بایهین ئەوا دهرپوشتینه ئەو جیگایهی وا خودا ئیمهی تیدا دهبینی . ئەگەر له ناو وینهی چینییهکانیشدا بایهین هیچ دهرنهدهکهوتین چونکه وینهی چینییهکان بهبی کۆتایی هاتن درێژ دهنهوه و دهچن . کورپه درگاوانهکه نهیدهبردم بۆ ژووری دیوان بۆ وهرگرتنی پاره و داینی خهلاتی شیوهکاران بۆ پادشا. تهنانته نههاتووم بۆ ئەوهی باسی کتیب وهیلکهی نهخشکراوی وشترمرخ و تهنرووستی و ناسوودهیی شیوهکاران و رهنگی پیویست و لاپهههی زیراوی و دابینکردنی شتانیتر و گلهیی و داخوازی سادهیتر و قسه و باس لهسهر کهیف و داخوازی پادشا و لهسهر خویی پادشا و باسی ههوا و زهوی و من و هاوینهکهم و پشت ئییشهکهم و پیاوه دلنزمهکانی خهزینهدار و پشیلهکهی بکهین . بهلکوو به بیدهنگییهوه رپوشتینه ناو باخچهی تایبهتهوه . وهکوو ئەوهی بۆ دزی بچین به بیدهنگییهوه لهلای ئەو دارانهوه که له ئیمهش ناسکتر بوون دابهزینه خوارهوه، له نانهوا خانەي دارودهستهي بۆستانچی باشییهوه بۆنی نان دههات . خهریکبوو نیزیکی کۆشکی گوی ئاوهکه ببینهوه. چاومان به پادشاکهمان دهکهوی؟ به خۆم دهلیم که لهوین ، لهپری دهرکهوتین ، دوو سی ههنگاو رپوشتین له دهرگا کهمهینهکهی بینایهکی بهردینهوه چووینه ناو . تۆزیک لهولاترهوه خهزینهدار و بۆستانچی باشی دانیشتیبوون: فریشته و شهیتان !

بۆستانچی باشی له باخچهی کۆشکهکهدا بۆ پادشا کهس ئیعدام دهکات و خهک ئەشکهنجه دهکات و فهلاقیان دهکات . به پیکهنینهوه تهماشایان دهکردم ، وهکوو ئەوه بوو که دهبی به ناچارى لهگهڵ کهسیکدا له

ژووریکدا بمینمهوه و ئه‌ویش به‌سه‌ره‌اته بچوکه‌کانی خۆیم بۆ بگێریته‌وه . به‌لام خه‌زینه‌دار ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد . به‌ شیوه‌یه‌کی شه‌رمه‌زارانه‌وه گوتی : " سالیك به‌ر له‌ ئیستا پادشای سه‌روه‌رمان بۆ ئه‌وه‌ی که‌وا له‌گه‌ڵ وه‌فدی‌کدا خه‌لاتیک بۆ ده‌روه‌ه بنی‌ری‌ت دروستکردنی کتیبی‌کی شاراه‌ی پیراسپاردم له‌به‌ر شاراه‌یی ئه‌م کتیبه‌ نه‌یویست که‌ وه‌ستا لوقمانی سه‌رده‌سته‌ی شاهنامه‌ چیه‌کان ئه‌مه‌ بنووسی ، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ به‌ دروستکردنی سوور نامه (جه‌ژنامه‌که) وه‌ خه‌ریک بوون ده‌ست خۆشی لی‌کردن و نه‌یویست که‌ تیکه‌لاوی ئه‌م کاره‌ ببن . " که‌ پڕویشتمه‌ ئه‌وی و نه‌پویشتم وه‌ها خه‌یالم کرد که‌ ناپیاویک تۆمه‌تی لی‌داوم و گوتوویه‌تی له‌ وینه‌کانیدا کوفر هه‌یه ، له‌م وینه‌دا قسه‌تان پی‌ده‌لی و به‌م قسه‌نه‌ی خۆیا‌نه‌وه پادشای شکۆداریان خستۆته‌ ژیر ئه‌شکه‌نجه‌وه . به‌لام ئیستاش که‌ پادشا کتیبه‌که‌ی به‌ که‌سی‌کتر راسپاردوه‌وه خه‌زینه‌دار خه‌ریکه‌ دل‌ی من دینیته‌وه و قسه‌کانی له‌ هه‌نگوین شیرینتر بوون . داستانی کتیبه‌که‌م دووباره‌ بیسته‌وه ، به‌لام فی‌ری شتیکی تازه‌تریش نه‌بووم ، ورته‌ و بۆله‌کانی سه‌ر ئه‌م کتیبه‌م ده‌زانی: هه‌م هی مه‌لا نووسه‌رتی ئه‌رزپوومی هه‌م نا‌کوکیه‌کانی وینه‌کی‌شخانه‌که‌شم ده‌زانی. ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی پرسپاری‌کم کردبی پرسپاری‌کم لی‌کرد که‌ خۆشم وه‌لامه‌که‌یم ده‌زانی. خه‌زینه‌دار وتی : " وه‌کوو ده‌زانن زاوا ئه‌فه‌ندی " ته‌ماشای نی‌و چاوانمی کرد و به‌رده‌وامی کرد و ئه‌وه‌ی پی‌زیاد کرد که‌ " به‌ مه‌رگی خۆی نه‌مردوه‌وه . ئه‌مه‌تان ده‌زانی ؟ " وتم : " نه‌مه‌زانی . " وه‌کوو مندالیکی بی‌گه‌رد و بی‌جموجۆل و بی‌ده‌نگ مامه‌وه . وتی : " پادشاکه‌مان زۆر تووره‌ بووه . " ئه‌و پیاوه‌ گیل‌ه‌ی وا پیتان ده‌گوت زاوا ئه‌فه‌ندی کابرایه‌کی نی‌وه‌ عاقل بوو ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌

زانایی زیاتر لاسایی زانا بوونی ده‌کرده‌وه له‌ باتی عه‌قلدا ویست و زانایی به‌ کار ده‌هینا . خۆی له‌ خۆیدا له‌ هه‌لگرتنی ته‌رمه‌که‌یدا هه‌ستم به‌ هه‌بوونی گه‌مه‌یه‌که‌ ده‌کرد . " زۆر خراپه . خودایا خۆت به‌مانپاریزه . کییه ؟ " خه‌زینه‌دار گوتی : " به‌ فه‌رموده‌ی پادشا پی‌ویسته‌ ئه‌م کتیبه‌ش وه‌کوو جه‌ژنامه‌ به‌ په‌له‌ ته‌واو بکردری‌ت . " بوستانچی باشیش گوتی : " دووه‌مین فه‌رموده‌شی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاو کوژه‌ له‌ نی‌و ده‌سته‌ی وینه‌کی‌شاندا بی‌ پی‌ویسته‌ به‌ زووترین کات بدۆزینته‌وه و سزایه‌کی وه‌های پی‌دیری‌ت که‌ هه‌موو که‌س په‌ندی لی‌وه‌رگرن و هه‌لنه‌سه‌ن به‌ ئاسته‌نگی دروستکردن له‌ به‌رامبه‌ر دروستبوونی کتیبی پادشا و کوشتنی وینه‌کی‌شه‌که‌ی . " وه‌کوو ئه‌وه‌ی بزانی‌ت که‌ پادشا چ جوړه‌ سزایه‌که‌ ده‌دات به‌ تاوانباره‌که‌ ترسیک له‌ روومه‌تیدا دیار بوو . تیگه‌یشتم که‌ تۆزیک به‌ر له‌ ئیستا و له‌ یه‌که‌ کاتدا له‌لایه‌ن پادشاهه‌ ئه‌م ئه‌رکه‌یان پیراسپیردراوه‌ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پادشا نه‌یتوانیوه‌ رقی و کینه‌ی خۆی بشاری‌ته‌وه‌ هه‌ دوکیانی ناچار کردوه‌ که‌ پیکه‌وه‌ کار بکه‌ن . له‌ هه‌یران مانه‌وه‌ زیاتر هه‌ستم به‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ به‌رامبه‌ر به‌ پادشا کرد .

کورپک قاوه‌ی هینا. دانیشتنی . وتیان زاوا ئه‌فه‌ندی خۆشکه‌ زایه‌کی هه‌یه‌ که‌ له‌ نه‌خش و کتیب تیده‌گا ، ره‌شه ! ده‌یناسم ؟ بی‌ده‌نگ بووم ماوه‌یه‌کی کورت به‌ر له‌ ئیستا به‌ ده‌عه‌وتی زاواکه‌ی له‌ سنووری ئی‌رانه‌وه له‌لای سه‌رحه‌د پاشاوه‌ گه‌راوه‌ته‌وه . (بوستاچی باشی به‌ نی‌گایه‌که‌ که‌ ئاماژه‌ به‌ گومان بکات سه‌یری کردم) . له‌ ئه‌سته‌نبوولدا به‌ باشی خۆی چه‌سپاندوه‌ به‌ زاوا ئه‌فه‌ندییه‌وه‌ و فی‌ری داستانی وینه‌کان بووه . گوتوویه‌تی که‌ زاوا ئه‌فه‌ندی پی‌ی گوتووم بۆ کوژرانی زه‌ریف ئه‌فه‌ندی

گومانم له سهر ئه و وینه کیشانهیه کهوا شهوان هاتوو چۆی مالی ئیمه دهکن، به گومانی خودی پشهش بکوژی زاوش یه کیك له مانه بووه که یه کیك له وینه کانی پادشای دزیوه کهوا زیروای زور تیدا به کار هینراوه . نهم گه نجه کوژانی زاوی دوو پوژ له کوشک و له خه زینه دار شادوته وه و له بهر ئه وهی که له کاتی بهینی نهم دوو پوژهدا به په له پهل کچی زاوی له خو ماره کردوه و له ماله کهی دا نیشته چی بووه هه دووکیان گومانی لیدهکن . وتم : " نه گهر له کاتی پشکنینی مال و جیگای یه که یه کهی شیوه کاراندا وینه که بدوزینه وه ئه واهه ده رده کهوی که پشه راست دهلی . " به لام ئه وانه پوژله خوشه ویستیه کانی منن له دورانی شاگردیانه وه تاوه کوو ئیستا دهیانناسم که سیکیان ناتوانی مروقه بکوژی . بوستانچی باشی وه کوو ئه وهی گالته به و ناز ناوانه بکات وا من به عه شقیکه وه به وانه بانگی شیوه کارانم ده کرد گوتی : " مال و دوکان و هه موو جیگایه کی زهیتوون و په پووله و له قله قیش ده گهرین . " له دواییدا . . . " له دواییدا به حاله تیکی بیچاره ییوه گوتی : " زور شوکر که له م وه زعه ناناساییه دا مؤله تم له قازی بو ئه شکه نجه دانیان وهرگرتوه . " وتیان له بهر ئه وهی که که سیکیتری نیزیک به دهسته ی شیوه کاران کوژراوه له شاگردوه تاوه کوو هه موو شیوه کاران که وتوونه ته بهر تۆمهت و له بهر ئه وهش به کار هیئانی ئه شکه نجه گونجاو ده بیئت .

به بیدهنگی بیرم کرده وه :

1- به گوتنی گونجاو بوونی ئه شکه نجه ئه وه ده رده که ویت که پادشا مؤله تی ئه مه ی نه داوه 2- نه گهر به کویره ی قازی دادگا هه موو شیوه کاران له ژیر تۆمهتدا بن ئه مه مانای ئه وه ده دات که منیش وه کوو سهر دهسته یان

له بهر ئه وهی که بکوژه کهم نه دوزیوه ته وه و پادهستی دادگام نه کردوه و تاوانبارم 3- دیانه وی به ئاشکرای بیئت یان به بیدهنگی په زامه ندی من ده رباره ی ئه شکه نجه دانی ئه و شیوه کارانه وهریگرن کهوا من سهر دهسته یانم و به تاییهت زهیتوون و له قلهق و په پووله که له م سالانه ی دواییدا خه یانه تیان به من کردوه .

خه زینه دار گوتی : " له بهر ئه وهی پادشا ویستویه تی جه ژننامه کهش و ئه و کتیبه ی کهوا ئیستا به ناته واره تی ماوه ته وه زووتر ته واهه بکردریت ، ئیمهش له وه ده ترسین که ئه شکه نجه زیان بگه یه نیئت به سهر و چاو ده ست و هونه ری شیوه کاران . " گه پرایه وه و پرووی کرده لای من و گوتی : " وانیه ؟ " بوستانچی باشی زور به نه زا که ته وه گوتی : " ماوه یه که بهر له ئیستاش هه ر ترسیکی ومان هه بوو ، جاریک شهیتان چوو بووه ناو دلای زه پره نگه ریک و ئه ویش دلای له فنجانیکی ده سک یاقووتی چوو بوو دزیبووی ، ئه مهش خوشکی پادشای له ناو نازار و خه مدا خنکاند بوو و نهم پرودا وهش له گه ره کی ئوسکوداردا پرویدا بوو ، پادشا ئه رکی دوزینه وهی دزه که ی به من پاسپارد بوو له بهر ئه وهی که ده مزانی پادشا و خوشکه کهشی له به رامبه ر ده ست و په نجه و هونه ری زه پره نگه ردا هه ستیارن ، هه موویانم پروت کرده وه و خستنه ناو حه وزه سه هۆل گرتوه که و کردنم به میوانی بو ق بوقیله کان جار جاریش ده رمه ده ییان و به تووندی قامچیم لیده دان به لام دیقه تم کرد که بهر ده ست و چاویان نه که وی . له ماوه یه کی کورتدا زه پره نگه ره دزه که خوی به دهسته وه دا و به سزا که ی خویشی پازیبوو . سهره پای ئه و هه موو سه رما و سۆله یه ی که خوارد بوویان و ئه و ئاوه سارده ی که تییدا بوون و ئه و قامیچیه ی کهوا لییان درا بوو له بهر خاوینی ئاوه که هیچیان

لینه هاتبوو و دست و چاویان زیانی بهر نه که وتبوو . ته نانهت پادشاش پیی گوتم که خوشکه که ی زور رازییه و زه پرهنگه ره کانیش له بهر نه وهی که توخمیکی چه پهل له ناویاندا نه ماوه زور خوشحالن و باشتر کار دهکن . "

له وه دلنیا بووم که بوستانچی باشی له گهل شیوه کاراندا که لله پره قانه تر هه لسوکه وت دهکات . هه رچه نده له بهرام بهر ویستی کتیب دروستکردنی پادشادا به رپزیش بیته به لام بروای وایه که نه خشکردن و وینه کییشان دهگه نه سنوورهکانی بییدینی و پیویسته شیوه کاران سزا بدرین ، ته نانهت نه مهی وه کوو کاریکی ژنانه له قهله مدهدا و بچووی ده کرده وه . بو نه وهی که من بوروژینی گوتی : " هیشتا تو نه مردوویت که شیوه کاران بو گرتنه وهی جیگاکهت خه ریکی فیلبازی و داو و ته له که دانانن . " ورته و بوله یه کی تازه هه یه یان وه کوو فرتوفیلیکی تر هه یه که من پیم نه زانیوه؟! "

خوم راگرت و بیدهنگ مامه وه . خه زینه دار ههستی به وه کرد بوو که من له بهرام بهر نه ودا که به عه قله نیوه و ناته و او وه کی خوی که ویستوو یه تی کتیب ناماده بکات و له بهرام بهر نه و وینه کی شه کویرانه دا که وا بو سی چوار نا کچه ی زیاتر وینهکانی نه و کتیبانه یان کی شاوه چه نده توورهم و چه نده رقم هه ستاوه . بو ساتیک بیرم له و جیگایه دا گرتته وه که داخو نه بی چ جو ره نه شکه نجه یه که له شیوه کارانم بگردیت؟ له کاتی لیپرسیینه وه دا پیستیان ناگوروون چونکه ریگای گه راندنه وهی نیه هه روه ها قولیشیان نابرن چونکه نه مه به زوری بو سزا دانی سه ره ه لداوان و نه وانه ی وا په ندیان لیوه ربگرن به کار ده بریت . دست و په نجه و لاقیشیان ناشکینن و ورد و هانی ناکن . نه شکه نجه ی له جو ری هی نه و که سه یه ک چاوانه ی وا ژماره یان له نهسته نبولدا زیاتر بووه و له کولانه کاندایه دی ده کرین

شایسته ی وه ستایه کی شیوه کار نیه ، له راستیدا خوی نه مه شتیکی دروست نیه ، بهم شیوهیه که بو ساتیک له خه یالی خومدا شیوه کاره خوشه ویستهکانی خوم به پروتی له ناو حه وزه که دا بیینی که له بهر نه و سه رما و سوله دا به تووریه یه وه ته ماشای یه که دهکن له خومه وه پیکه نین گرتمی . به لام خه یالی نه وه شم ده کرد که له بهر ناماقولیه کانیا ن زه یتوون داخ ده کری و له بهر نه وه ش ده قیرینی و جهسته ی په پوله گیانیشم زنجیر کراوه و لاشه شی زهرد هه لگه راره ته وه ، نه م خه یاله م پی ناخوش بوو ، دل م هه لگه راره وه هیه بیری شم له وه نه کرده وه که نه و په پوله یه ی وا له بهر هونه ر و زیره کی خوی جار جار چاومی پر ده کرد له ناو ، نیستا کانه له بهر دزی وه کوو شاگردیک فه لاقه ی بکن . هه روا مامه وه . می شکه پیره کم به سیحری بیدهنگیه قووله که ی ناو خویه وه بیدهنگ بوو . جار جار له گهل نه و اندا هه موو شتی کمان له بیر ده کرد و به عه شقه وه وینه مان ده کی شا . وتم : " نه وانه شاره زاترین شیوه کارانی پادشاش لییان مه دن . " خه زینه دار له جیگا خوشه که ی خوی هه ستا و له و په ری ژوره که دا له سه ر میزیک کاغه زیکی دریزی هیئا و خستیه به رده مم و وه کوو نه وهی که ژوره که تاریک بیته ، دوو مؤمدانی زل و گه وره ی به له رزه له رزی تیشکه کانیه وه نایه پال سه رم . نه مه نه و وینه نه بوون . کاتی ها وینه که م به سه ریا ندا ده هیئا ، نازانم چون تاریفی بکه م! خه ریکبوو پیکه نین بمگری . به لام له بهر نه وه نه بوو که پیکه نیناوی بوون به لکوو له بهر تووریه یی بوو ، به لام خو شتانیکیش نه بوون که به جیدی وه ربگیردین . وه کوو نه وه و ابوو که زاوا نه فندی به شیوه کارانی گوتبی وه کوو خوتان نا به لکوو وه کوو که سیکیتر وینه کان بکیشن ، ده تگوت نه وانی ناچار کردوه که خه یال و

بیره وهریه کانی خویمان وهبیر بهیننه وه و خه یالی ئەوداها تووه بکەن که نایانه وی هیچ تییدا بژین و وینەکانیان بکیشن . شتی باوهر پی نه کراویش ئەوهیه که بۆ ئەم شتە هیچ و پووچانە یه کتری ده کوژن . خه زینه دار گوتی : " که ته ماشای ئەم وینانە بکهی ده توانی بلیی کام وینەکیش قه له می له کام وینە داوه ؟ " به وریاییه وه گوتم : " ئەم وینانە تان له کوی دۆزیوه ته وه ؟ " خه زینه دار گوتی : " ره شه هیناونی ، خوی ته سلیمی کردوین ، دهیه وی پاکانهی خوی و زاوای خوالیخو شبووی بکات " وتم : " ئەشکه نجهی بکەن باوه کوو بزاین زاوا ئەفهندی چ شتیکی شاراوهی هه بووه . " بوستانچی باشی به ویسته وه گوتی : " پیاویکمان نار دووه به داویدا ، له داویشدا به باشی مالی ئەم تازه زاوایه ده گهرین و ده پیشکنین . " داوتر له پوومه تی ههر دووکیاندا پووناکییهک و ترس و حهیران مانه وهیهک پهیدا بوو . هه ستانه سه ری . به بی ئەوهی که لابه که مه وه بۆ داوه زانیم که رۆیشتوون بۆلای حه زه تی پادشا که په ناگهی هه موو جیهانه .

((ناوی من ئەسته ره)) (39)

هه میشه بهیه که وه گریان چه نده خو شه ! کاتی خزم و کهس و کار و دۆست و ژنهکانیان له مالدا بۆ مه رگی باوکی شه کوره گیان ده گریان منیش خۆم ده کوتا به زه وییایو تییر تییر ده گریام ، جار جار باوه شم ده کرد به کچه جوانه کهی پال ده ستمدا و ده جوولایینه وه و ده گریاین جار جاریش خه می نازاره کانی خۆم ده خوارد و ده گریام و فرمیسکم هه لده رشت . ئەگه ره حه وتهیه ک جاریک ئاوه ها بگریم ئەوه م له بیه ده چی که هه موو رۆژیک بۆ نان ده ره ینان له م کۆلان بۆ ئەو کۆلان ده گه رییم و ئەمه ش له بیه ده که م که یه هوویدیم و بچووک ده بینریم و له هه موو جاریک زیاتر ده بم به ئەسته ریکی چه نه باز . سه ه پای ئەوهی که له ناو بۆنه کاندایه کوو بزنیکی ره ش دیارم به لām له بهر ئەوهی لیرده دا ده توانم تییری زکی خۆم نان بخۆم ئەم بۆنانه م پی خو شه . له رۆژانی جه ژندا باقله وا و هه ویری نه عنا و نانی بادامین و له جه ژنی سونه تکر دنیشتدا پلاوی گوشتدار و بۆره کی فنجانی و له بۆنه کانی پادشاشدا له مهیدانی ئەسه په کاندایه شه ره به تی تووترک و له زه ماوه نده کانیشتدا هه ر شتی که ده دن . له داوی ناشتنی ته ره مه کانیشتیان حه لوای هه نکویندار و کونجیدار بۆ جیران و دراوسیکانیان ده نیرن ، خودا هه لناگری منیش هه رایان پیده که م ! له خواردنی ئەمانه تییر نابم . به بیده نگییه وه رۆیشتمه ناو هه یوانه که . پیلاوه کانم کرده پی و رۆیشتمه خواره وه . بهر له وهی بگه رییمه وه بۆ ناو چیشتخانه که گویم له ده نگیک بوو که له ژووری ته نیشت گه وره که وه ده هات . ده رگا کهی نیوه کراوه بوو ، له ناکاو دوو هه نگاوم هه لگرت و رۆیشتمه ناوه وه ، ته ماشام کرد که ئورهان و شه وکه ت کوپی

ژنیکیان گرتوو که دهگری . کورکهکیان به پەت بەستبوووه و به فلچەکانی ئەو خوالیخووشبوووش پرومەتی کورکهکیان بویاخ دەکرد . شەوکهت زلەیهکی لیئا و به کورکهکی گوت : " ئەگەر بتەویت هەرا بکە ئاوه‌ها لیئا دەدەین . " بە دەنگە درۆینەگەیی خۆمەوه گوتم : " پۆلە ! مەگەر نابێ تۆزیک خۆشتر یاری بکەن و یەکتەری نازار نەدەن ؟ " شەوکهت قیراندی و گوتی : " جا تۆ هەقت چیە ؟ " خۆشکە بچکۆلە قژ زەردە ترسەنۆکەکی کورە لیئراوه‌کەشم لە تەنیشتیاندا بینی . نازانم بۆ چی بوو که خۆم لەگەڵیدا گرتەوه و باوه‌شم پێدا کرد . هەموو شتیکی لەبیر بەرەوه ئەستەر ! خەیرییه لە چیشخانەکەوه بە گومانەوه چاوی لیئەکردم . گوتم : " هەر دووکانی چاوم لە گریاندا وشک بوون ، خەیرییه بۆ خوا تۆزیک ئاوم بەری " بە بێدەنگییەوه پێیدام . بەرلەوهی بېخۆمەوه تەماشای چاوه هەلئاوه‌ساوه‌کانیم کرد . وتم : " خۆی لە خۆیدا زاوا ئەفەندی بیچارە بەر لە مارە برینەکی شەکورە مرد بوو ، خۆ دەمی خەلک توورەکه نیە تابیدروویتەوه تەنانەت دەلین بە مەرگی خۆیشی نەمردوو . " راشکاوانە تەماشای لووتی پیللۆه‌کانی کردو بەی ئەوهی تەماشای من بکات گوتی : " خوا لە تۆمەتی وشک و نابەجی بمانپاریزی . " حەرەکەتی یەکەمی بە مانای ئەوه بوو که ئەو وتەیهت راستە، لە چوونیهتی قسە کردنیشیدا وه‌ه‌ادەردەکه‌ویت کەله ناچاریدا ئەو قسەیه دەکات . لە خۆمەوه وه‌کوو هاوارزیک گوتم : " چی دەبی ؟ " بەلام خەیرییه دوودلەکه که دەیزانی لە دواي مەرگی زاوا هیوای سەر کەوتنی بەسەر شەکورەدا نەماوه وتی : " من چیم بەسەردا دیت ؟ " وه‌کوو عادهتی خەبەر دایین گوتم : " شەکورە زۆر حەزت لیئەکات . " سەر قاپی دەبس و ترشییه‌کەم لادا و پارچەیه‌کم لیئایه

دەمم و بۆنی هەندیکی شتیترم کرد و گوتم : " کی ئەم حەلوايانەي بۆ ناردوون ؟ " خەیرییه یەکیه‌کە ناوی دەگوتن و دەگوت : " ئەوه هی قاسم ئەفەندی قەیسەرییه، ئەوه‌ش هی خەلغانەکیه که‌وا دوو کۆلان لەولای دەستەي شیوه‌کارانەوه دادەنیشی ، ئەوه‌ش هی حەمیدە سۆلاکی کلیل سازه ، ئەمەش سینی بووکه ئەدیرنەیه‌کەیه " ، که شەکورە قسەي پێپری و وتی : قەلبییهی ژنی زەریف ئەفەندی خوالیخووشبوو نەهاتوو بۆ سەرە خۆشی و هەوالیشی نەناردوو ، تەنانەت حەلواشی بەری نەکردوو ! لە دەرگای چیشخانەکەوه بەرەو پلیکانەي بەر دەلانەکه پویشت . زانیم دەیه‌ویت لە من و خەیرییه دوور کەوتتەوه و قسەبکات . بۆیه چاوم لیئ بوو، وتی : زەریف ئەفەندی لەگەڵ باوکمدا دوژمنایه‌تییه‌کی نەبووه ئیمە لە ژووری ناشتنی جەنازەکیدا حەلوامان دروست کرد و ناردمان بۆ ماله‌وهي . چیدەبی حەز دەکەم بزانی . " تیگەیشتم که شەکورە چۆن بیر دەکاتەوه و گوتم : " ئیستا دەچم و تیئەگەم که چی بووه . " لەبەر ئەوهی که قسەم پێی درێژ نەکرد بووه‌وه ماچیکردم . لەگەڵ ئەوهی که سەرماي حەوشەکه کاریگەری دەکردە سەر دەروونمان دیسان باوه‌شمان کرد بە یەکدا و هەروا پراوه‌ستا بووین، لە دوايیدا دەستم هیئا بە قژەکانی شەکورە جوانەکه‌مدا . وتی : " ئەستەر دەترسم . "

وتم : " گیانکەم مەترسە لە کۆتایی هەر شتیکیدا خەیرییک هەیه ، بنواپه چۆن زەماوه‌ندیشت کرد . " وتی : بەلام نازانم باشم کردوو یان نا لەبەر ئەوهی که ئەمەم دەزانی نەمەیشت شەو نزیکم ببیتتەوه و لەلای باوکە بیچارەکه‌مدا مایه‌وه . " چاوه‌گەرەکانی کردەوه و تەماشای نیو چاوانمی کرد وه‌کوو ئەوهی که بلی تیئەگەي ؟ تەماشای کرد .

وتم : " حهسن دهلی مارهییه که تان له چاو قازی هیچ نرخیکی نیه و ئەمەیی بۆ نارووی . " هەر چەندە که وتی ئیدی نابی بەلام کاغەزەکی وەرگرت و کردییەوه و خویندییهوه ، بەلام ئەمجارەیان پێی نەگوتم چی نووسراوه . حەقم پێدا چونکە لە حەوشەدا پراوەستا بووین . لەسەرەوه دارتاشیکی جوان خەریکی چاککردنەوهی پەنجەرەکیەکانە نازانریت بەیانی لەبەر چی شکاوه . هەر لەو کاتەدا لە دەرگایاندا و خەیرییه هات که دەرگاکی بۆ کۆری دراوسی بە وەفاکە بکاتەوه که گوتی : حەلوا هاتوو . شەکۆره وتی : " لە زووه ناستوویانە ، ئیستا وا هەستە کەم که پۆچی باوکه گیانە کەم بۆ دوایین جار و بۆنە گەرانهوه لە جەستەیی جودا دەبیتەوه و دەچیتە ئاسمان " لە باوەشم دەرکەوت و تەماشای ئاسمانی کرد و بۆ ماوهیەکی درێژ دەستی بە دۆعا خویندن کرد و نەکرد بە بەحز کردنیکیهوه نیو چاوانی ماچکردم . وتی : " ئەستەر تاوه کوو بکوژەکی باوکم لەم دنیادا زیندوو بیت ئەوا من و کۆرەکانیشم ئاسوودە نابین . "

بیرەینانەوهی ناوی میردە کەیم پێخۆش بوو . وتی : " بچۆ بۆ مائی زەریف ئەفەندی و بنی دەمی ژنەکی تاقی بکەرەوه و بزانه بۆ چی حەلوایان بۆ نەناردووین و یەکسەر هەوالە کەم پێبگەیهنەوه . " وتم : " قسەیهکت بۆ حەسن نیه ؟ " . نەک لەبەر ئەوهی که ئەمەم پرسکردبێ بەکوو لەبەر ئەوهی کاتی ئەمەم پرسکرد نەمتوانی تەماشای نیوچاوانی بکەم شەرمم لە خۆم کردەوه .

بۆ ئەوهی که شەرمە کەم بشارمەوه خەیرییهم راگرت و سەر قاپی حەلواکەم لادا و تۆزیکم خستە ناو دەمم و وتم : " حەلوا فستق داره بەلام لالەنگیشیان تیخستوو . " کاتی شەکوهره وای نیشاندا که هەموو

شتیک وەکوو خۆیه و پیکەنی دلی منیش رەحەتتر بوو . بۆخچە کەم هەلگرت و دەرکەوتم . دوو هەنگاوم هەلگرت و هەلنەگرت سەیرم کرد که ئەو سەری کۆلانە کە رەشەیی لێیه . خەزورە کە تازە نیژرا بوو ، خۆیشی تازە زاوا بوو . لە خۆ بەگەرە زانینە کە یەشیه و تێگەیشتم که لە ژیانی خۆی زۆر پارزییه . بۆ ئەوهی خۆشییه کە تیگ نە دەم لەرێ دەرکەوتم و چوومە ناو بیستانە کەوه . لە حەوشە کە مائی برا هەلواسراوه کە پزیشکی ناودار مۆشە هامونەوه تێپەر بووم . هەر جار کە لەم حەوشەوه تێپەر دەبووم تێدەگەیشتم کەوا بۆنی مەرگی لیدیت ، ئەوەندە خەم دایدەگرتم که ئەوهم لەبەر دەچوووه من بۆ پەیدا کردنی مشتەری و فرۆشتنی شتیک بە یەکیک هاتووم و لەم دەقەراندەدا دەگەریم .

بۆنی ئەو مەرگەیی وا لەم حەوشە مائی زەریف ئەفەندی شەوه دەهات وەکوو ئەوه وابوو بەلام هی ئەوان رەنگی خەم و پەژارەیی پێوه نەبوو . وەکوو ئەستەریک کەوا سەدان بیوهرنم ناسیوه و هاتوو چۆی مائی نام کردوو دەزانم ئەو ژنانەیی کەوا بە زوویی میردەکانیان لە دەستداوه یان پرو بەرووی شکست دەبنەوه یان وەکوو تووشی توورەیی و سەرەلداوی و ئەفسووناوی بوون دەبن (شەکوهره گیانی من لەهەر دووکیان بەشی خۆی وەرگرتوو قەلبییه خانیش ژەهری توورەیی خوارد بووهوه ئەمەش کارەکی منی ناساتر دەکرد .) قەلبییه خان وەکوو ئەو ژنانەیی وا لەبەرەمبەر بیبەزەیی و ستەمکارییه کانی ژیاندا بیبەزەییانە هەلسووکەوتیان دەکرد وا بوو . لەگەڵ ئەو کەسانەیی واله پۆژی خراپیدا دەهاتنەوه بەر دەرگای ماله کەیی بەروو خۆشییهوه هەلسووکەوتی نەدەکرد و وایدەزانی که ئەمە هاتوون تەماشای نازارەکانی ئەو بکەن و گالتەیی پێبکەن بۆیه لەگەڵ

میوانه کانیدا قسهی خوشی نه ده کرد و یه کسه ده چووہ ناو بابه ته که وه ، بهم دوانیوه پروویه کیهوا قهلبیه ده یه ویئت قهند (شه کری کلۆ) دروستبکات ئەم ئەستەرہ بۆچی هاتووہ ؟ له بهر ئەوهی دەمزانى گوی ناداته ئەو ناوری شمانه کیهوا له چینه وه به که شتی هاتوون ، ههروه ها سه رنجیش ناداته ئەو دەستمالانه کیهوا له بوورساوه هاتوون ، هه ر بۆیه به بیئنه وهی بۆخچه کهم بکه مه وه چومه سه ر قسه که و ده ردی شه کوره چاوته په کهم بۆ گێراییه وه و گوتم که : " به بیئنه وهی ناگادار بن دلای ئەو شه کوره بیچاره یه تان شکاندووہ ئەمهش ده ردی کیتره به سه ر نازاره کانی ئەوه وه . "

قهلبیه خان به شیوازیکی له خو رازیبوو نه وه ئەوهی پشتراست کرده وه که پرسیا ری شه کوره ی نه کردووہ و ته نانه ت سه ره خو شیشی لینه کردووہ و چه لواشی بۆ نه نار دووه و ماته مه که ی له گه لدا بهش نه کردووہ . له پشت ئە خو به گه وه زانینه شیدا خو شییه کی پیبوو که نه یه توانی بیشاریته وه . ئەستهره ژیره که تان له دلگیریه که ی تیگه یشت و لهو خاله لاوازه وه دهستی به دۆزینه وهی هۆکاره کانی کرد . زۆری پی نه چوو قهلبیه ئەوهی راگه یاند که له بهر ئەو کتیبه ی وا زاوا ناماده ی کردووہ لیی تووره بووه . وتی که په حمه تی میردی له بهر دوو یا سی ئاکچه ی زیاتر دهستی به یارمه تی دانی زاوا نه کردووہ به لکوو زاوا گو توویه تی ئەمه به فه رموده ی پادشا دروستده کری بۆیه میرده که ی رازی بووه . له دوا یشتا ئەوهی گێراییه وه که له پیشتا جوانکاری پیکردووہ و دواتریش ورده ورده وینه ی پی دروست کردووہ که هه ندیک له م وینانهش بی دینی و کافیری تیدا بووه ، میرده که شی له وه زۆر نارچه ت بووه و له نیو راستی و ناراستیدا ئەملا و ئەولای کردووہ . به لām له بهر ئەوهی که ئەو له زه ریف ئەفه ندی زیاتر به ته دبیر و وریا

و هه ستیا رتر بوو ئەوه شی پی زیاد نه کرد که میرده که شی ورده ورده له م گومانه تیگه یشتووہ . له بهر ئەوهی زه ریف ئەفه ندی تا ئەو کاته روو به رووی کوفریکی ئاشکرا نه بووه ته وه نانا سووده ییبه کانی وه کوو ترسی خو ی نرخاندووہ . خو ی له خویدا زه ریف ئەفه ندی گوی له هه موو په نده کانی مه لا نوسره ت ده گرت و ئەگه ر له کاتی خویدا نو یژه کانی نه کرد بایه ههستی به ناسووده یی ده کرد . له بهر ئەوهی وه کوو سو فیه که گری دراوی دینه که ی بووه که سانی هه رچی و په رچی له وینه کی شخانه که دا گالته یان پیکردووہ به لām ئەو زانیویه تی که له راستیدا ئەم گالته پیکردنهش له بهر هونه ر و لیها توویه که یه تی .

له چاو پرتان دنیکدا دلۆپه فرمیسیک له چاوه گه وره که ی قهلبیه یه وه داکه وته سه ر گۆناکه ی و ئەستهره نیه ت باشه که ش بریا ری دا له یه که م هه لدا میردی کی بۆ بدۆزیته وه . به وریاییه وه گو تی : " هه موو ئەم شتانه شی له گه ل مندا باس نه کردووہ و من له می شکی خو مدا ری ک و پی کم کردوون و واده زانم که ئەو شه وهی له مالی زاوا وه ده رکه وتبی ئەم روودا وه روویدا بی . " ئەمه جو ره داوا ی لی بوور دنیک بوو ، له به رامبه ردا منیش گوتم : " کی ده زانی له وانیه هه ر ئەو پیا وه دلنزمه ی که وا زه ریف ئەفه ندی کو شتووہ زاوا شی کو شتبی . " و سه رنجم راکی شایه سه ر ئەو خاله هاوبه شان ه که وا له نازاره کانی ئەو و شه کوره دا هه ن . نیستا له لایه کیتریشه وه هه تیویکی سه رزل که وا به وریاییه وه ته ماشای منی ده کرد وه زعی هه ر دووکیانی له گه ل یه کدا به راورد ده کرد . به لām ژیر بیری گه وادیم پیی ده گوتم که شه کوره زۆرجواترو ده وله مندتر و رازدارتره . شته که ی ناو دل م گوته وه و گوتم : " شه کوره گو توویه تی ئەگه ر خرا پییه کم هه یه ئەوا داوا ی لی بوور دنی لی ده که م

، خوشکایهتی و دۆسایهتی خۆیت پێشکەش دەکات و دەیهوی بیر بکەیتەوه و یارمەتی بەدی . ئەو دوایین شەوهی کەوا زەریف ئەفەندی لە مائی ئەوانەوه دەرکەوتوو زياترله زەریف ئەفەندی کەسیتی بینوو یان نا ؟ تۆ دەتزانێ کە کەسیتەر دەبینی یان نا ؟ لە ناو قوتویەکی حەسیردا کە سەر قاپەکەیی لە گۆرێزەوه دروستکرا بوو و دەرزی نەخش و پارچەیی قوماشی تێدا بوو و کاغەزیکی دەرھینا و درێژی کردەوه بۆم و گوتی : " بەس ئەمە لە گیرفانی زەریف ئەفەندییە بێچارەکەم دەرکەوت . " کاغەزه لۆچ بوو کەم وەرگرت و لە نێزیکەوه تەماشام کرد . مورەکەبەکەیی لەبەر ئاوەکە بلایوو بوو بەلام چەندین شیوەی جۆرا و جۆری هەبوو . تیگەیشیبوو کە ئەوانەچین بەلام قەلبیە لەناکاو بانگی میشکمی کرد و گوتی : " ئەوانە ئەسپن ، زەریف ئەفەندی خوالیخۆشبوو سالانیکی درێژ بەس کاری جوانکاری و پازاندنەوهی دەکرد و کەسیش داوای لێنەکرد بوو کە وینەیی ئەسپ بکێشی . " بەپەلەپەل کێشا بوونی بەلام ئەستەرە پیرەکە کاتی تەماشای ئەسپە بلایوو بوو کانی دەکرد شتیکی زۆری لێتینەگەشت . وتم : " ئەگەر ئەم کاغەزه ببەم بۆ شەکورە زۆر خوشحال دەبی . " بە لە خۆ باایی بوونیکەوه گوتی : " ئەگەر ئەم کاغەزه دەوی با خۆی بییت بۆ ئێرە . "

((ناوی من رەشەیه)) (40)

لەوانەتانیستا تیگەیشتبێ کە بۆچی کەسیکی وەکوو من کە ئەربابی خەمە سەرتاپای عەشق و ئازار و دلخۆشی و نەداری کردوو بە بەھانەیی تەنیاپیەکی بیکۆتایی ، خۆشی گەرە و خەم خواردنی زۆر واتای هەبوون نیه . من ئەو نالییم کە ئەگەر کەسانیتەر خەمیان هەبی و لەم هەستانەدا بژین ئێمە هیچ خەممان نیه و بەرامبەر بەوه هەستیار نین بەلکوو بە پیچەوانەوه لە قوولایی ئەم هەستانە و ئەو کەسانەیی وا لەوانەدا دەرژین بەباشی تێدەگەین . ئەو شتەیی لێی تیناگەین ئەو هەلچوونە سەیرەیه کەوا لەو کاتانە پۆحمانی تێدا نێژراوه . ئەم پەشوکاوی و هەلچوونە عەقلمان رەش دەکاتەوه و لەبەرامبەر تیگەیشتن لە خۆشی و خەمە قوولەکان ناستەنگی دروستدەکات . زۆر شوکر ! باوکیمان نێژا . بە هەرا کردن گەرامەوه بۆ مال و سەرە خۆشیم لە شەکورە کرد و باوەشم پێدا کرد . لە دواپیدا ژنەکەم لەگەڵ مندالەکانیدا کە وەکوو دوژمن سەیری منیان دەکرد خۆی خستە سەر

دۆشهكەكە و كەوتە پەلەمە گریان. منیش ئاوه‌ها له جیگای خۇدا وشك پراوه‌ستا بووم . خەمەکانی ئەو سەر كەوتنی من بوون . له ساتیكدا له خەیاڵەکانی كاتی جوانیمدا زەماوەندم كرد و له دەستی ئەو باوكەى كه‌وا له كاتی خۆیدا گالته‌ی پێده‌كردم و منی بچووك دەبینی پزگارم بوو بوو . كى بپروای به فرمیسكەکانی من دەكرد ؟ به‌لام نا بپروا بكەن وانەبوو . به‌راستی دەمویست خەفەت بخۆم به‌لام نەمدەتوانی . چونكه زاواكه‌مان هەمیشە دەرەق بە‌من باوكایەتی كردوو و باوكم ئەو‌ی نەكردوو له‌وش زیاتر له‌بەر نەوه‌ستانی دەمی مەلا فیلبازەكه كه‌وا تەرمی زاوای شۆرد بووهر له‌كاتی هەلگرتنی جەنازەكه‌دا ورتە و بۆلە و باسی ئەوه دەكرا كه زاوا ئەفەندی به‌مەرگی خۆی نەمردوو . هەروەها ئەمە چۆن له‌سەر قەبران و مزگەوتەكه‌دا بلاو بوو بووه‌وه له‌گەرەكیشدا دەنگی دابوووه ، له‌بەر ئەمە ئەگەر نەگریا بايەم به‌ خراپەیان دەرناخاند هەر بۆیه دەمویست خەفەت بخۆم . دەزانن كه ناوه‌كێترین ترس بۆ مرۆڤ ترسی ئەوه‌یه كه بە‌دل بە‌ردینت له‌قەلەم بە‌دن. بۆ ئەوه‌ی كەسانی وەكوو من له ناو جەماوەردا دەرناخەنە دەرەوه پووره خاوه‌ن چەمكه‌كان هەمیشە به‌هانه‌ی حازر و ئاماده‌یان پێیه و دەلین " بۆیه بۆیه مرۆڤ دەگری " . منیش بۆیه بۆیه دەگرم ، چۆن دەبى ئەم خزمە دوورانه ئاوه‌ها تێر تێر دەگرین ؟ بۆ ئەوه‌ی چاویان به‌من نەكه‌وى و یستم خۆم له‌گۆشەیه‌كه‌دا بشارمەوه و دەمگوت : ئایا پێویسته ئیدی وەكوو پیاوی مال هەلسوكەوت بكەم ! ؟ و بە‌سەر ئەو وەزەدا زال بېم ؟ كه له‌م كاتانه‌دا له‌دەرگایاندا . بۆ ساتیك پەشووكام و وامزانی حەسەنه . به‌لام هەر له‌م دۆزەخی گریانه نەجاتم ببى به‌هەر شتیك پازى دەبم ، كۆرە درگاوانیكى كۆشك بوو ، بانگیان كرد بووم . سەرم سوورمابوو . كاتی له

حەوشەكه‌وه دەرکەوتم ، له ناو ئەو قۆرەدا ئاڪچەیه‌كم له‌سەر زه‌وى دۆزییه‌وه . له‌بەر ئەوه‌ی له‌كۆشكەوه بانگیان كرد بووم زۆر دەترسام یان نا ؟ به‌لى دەترسام ، به‌لام له‌بەر ئەوه‌ی به‌م سەرمايه له‌گەل سەگ و دار و مرۆڤه‌كاندا له ناو كۆلانه‌كه‌دا بووم زۆر مەمنون بووم . وەكوو ئەوانه‌ی به‌ر له‌وه‌ی بیانبەن و تەسلیمی جەلادیان بكەن بیانبه‌وى له‌گەل زیندانیه‌كانیتردا تۆزیک قسە بكەن و باسی ئەملا و ئەولای جوانیه‌كانی ژیان و هەوری سەر حەوشەكه‌ و واقه‌ واقی ناو ئاوه‌كان بكەن و دۆسایه‌تی بكەن ، منیش ویستم ئاوه‌ها له‌گەل دەرگاوانه‌كه‌دا هاوڕییه‌تی بكەم . كه‌چی ئەم كۆرە زیكێنه كۆرپى پرووتش و تال دەرکەوت . به‌ حەیران مانه‌وه‌یه‌كه‌وه تەماشای دارى سەروه درێژەكانم دەكرد كه‌وا به‌ درێژی پەتیك به‌ ناسكى پاكشابوون ، دواى ئەو هەموو سألە ئیستا له‌گەل شەكۆره‌دام و مردنی له‌ناكۆم شتیكى مەترسیدار دەبوو. له‌باتی ئەوه له‌ جیگایه‌كه‌دا له‌گەل شەكۆره‌دا بخەوم و تیری دلى خۆم له‌گەلیدا جوت بېم ، گیاندان له‌ ژیر ئەشكەنجەى كۆشكدا به‌ ناهەقى دەزانم ، هەر ئەم ناهەقیه‌ش له‌رزى دەخستە گیانم . نەپۆشیتینه ناو ئەو دەرگا ناوه‌راستینه‌ی كه‌وا له‌ پشتی جیگای ئەشكەنجەگەران و جەللادە دەست سووكەكانه‌وه بوو . به‌ ترسه‌ ترسه‌وه تەماشای كه‌لوه‌كانیم دەكرد . به‌ره‌ولای دارتاشخانه‌كه‌ دەپۆشیتین . كاتی له‌ناو گەنجینه و ئەنبارەكانه‌وه تێپەر دەبووین چاوم به‌ ئەسپى كه‌ژال كه‌وت كه‌ له‌ لموزیه‌وه هەلم هەلدەستا و پشیلەیه‌كیش له‌ به‌ینی لاقەكانیه‌وه خەریكى لیسانه‌وه‌ی قۆرەكه‌ بوو . پشیلەكه‌ش وەكوو ئیمه‌ی مرۆڤ زیاده له‌حەد به‌ پیساوییه‌كه‌ی خۆیه‌وه خەریك بووبوو و تەماشای ئیمه‌شى نەكرد . له‌پشتی گەنجینه‌كانه‌وه دوو پیاو به‌ جله‌ مۆر و سه‌وزه‌كانی خۆیانەوه هاتن و به

بیدهنگی منیان له کورپه که وهرگرت ، نه مزانی ئەمانه پیاوی کین . خستمیانه ناو ژووریکه وه و دەرگاکیان لیداخستم ، له بونی تهخته کانیه وه دیار بووکه تازه دروستکراوه . ده مزانی خراڤه ناو ژووریکه تاریک ترساندنێ بهر له ئەشکه نجه دانه و وه ها خیاڵم کرد که له وانیه کاره کیان به فلاقه دست پیبکن ههروه ها بیریشم له وه ده کرده وه که چ درۆیه ک ریک و پیک بکه بۆ ئەوهی که وا له م وه زعه پزگارم ببی . له وه ده چی له تهنیشتی شه وه جه نجالیک هه بووبی بویه ناوه ها دنگه دنگه که له و یوه دوور ده بووه وه . ته ماشای قسه دلخوشکه ره کان و گالته کانی من ده کن و وه ها بیر ده که نه وه وه کوو که سیک قسه ناکه که به ره و ئەشکه نجه دران بچی . ئەوه م پینه گوتبوون که بروام وایه عه بدیکه خوش شانسی خودام . ئەگه ره ئەو په له وری شانسانه ی وا له م دوو پرۆزه ی دوا بیدا له دوا ی هه موو زه حمه تییه کانم پرویان تی کردووم به لگه ی خوش شانسی بوونی من نه بن ده بی ئەو پاره ییه ی که له حه وشه که دا دۆزیمه وه نه یییه کی تیدا هه بی . کاتی چاوه پروانی ئەشکه نجه م ده کرد زۆربه باشی بروام به وه هی نا بوو که ئەم ئاکچه یه ده مپاریزیت و خۆم به وه دلخوش ده کرد ، ئەوه م وه کوو ئامازه یه که ده بینی که خودا بۆی نار دووم . گرتم به ده ستمه وه و ماچم کرد به لام کاتی منیان له و تاریکاییه وه دهرخست و بردمیانه ژووره که یتره وه و چاوم به بوستانچی باشی که وت و ئەشکه نجه گه ره که چه له (کراوتیه) کانم بینی زانیم ئاکچه که ش قیمه تی نیه و پاره ش ناکات . ههروه ها ئەوه ش تیگه ی شتم که دنگه بی به زه ییه که ی ده روونم راستی ده گوت که وا ده یگوت : ئەم ئاکچه یه یه کیکه له ئاکچه کانی سه ری شه کوره یه که چه ند پرۆ بهر له ئیستا له حه وشه که دا که وتووه و منداله کانی ش

نه یاندۆزیوه ته وه . به م شیوه ش کاتی خۆم ته سلیم به ئەشکه نجه گه ره که م کرد ئیدی هیچ خه یالیکم بۆنه ما بوو که ده سته ی پیوه بگرم . هه سته ی شتم پینه کرد بوو به لام فرمیسی چاوه کانم ده سته ی به پرژان کرد بوو . ویستم بیارپیمه وه که چی دهنگم وه کوو ئەوه ی ناو خه ونه کانم دهرنه ده که وت و نه مده توانی قسه بکه م . له دهره وه ده مزانی که له ریگای سیاسه ته وه له چرکه ساتیکدا مروقه له ریگای ئەم ئەشکه نجه کردن و مهیدانی شه پرانه وه له ناو ده چی و ده بی به هیچ . به لام من بویه بویه ئەمانه نه ژیا بووم . منیان پروت کرده وه ، چۆخه و کراسه که یان له بهر دا که ندیم . یه کی که له جه لاده کان دانیشته سه رم و ئەژنۆکانی خسته سه ر ده سته کانم . یه کی که تریش وه کوو ژنیکی به ئەزمون ده سته کانی خسته ئەملا و ئەولای سه رم و قه فه سه که ی کرده سه رم و به هیواشی دوکمه که ی ده چه رخاند ، ئەمه قه فه سه نه بوو مه نگه نه یه که بوو که وا له دوو لاوه زه ختی ده خسته سه ر سه رم . به هه موو هیزیکمه وه قیراندیم . به وشه یه کی نه زانراوه وه ده پارامه وه . گریام . له بهر ئەوه ی که ده ماره کانمی نه رم ده کرده وه پاوه ستان و پرسیاریان کرد که ئایا من زاوا ئەفه ندیم کوشتووه ؟ هه ناسه یه کم هه لکیشا : " نا " . جاریکیت ده سته ی به بادانه وه ی دوکمه که کرد . ئازاری زۆری هه یه . جاریکیت پرسیاریان کرد . وتم : " نا " .

- " کی "

- نازانم ! " بیرم له سه ر ئەوه ده کرده وه که ئایا بلیم من کوشتوومه یان نا ، دنیا له ده وری سه رمدا ده خولایه وه و بی ویستییه که ده روونمی داگرته وه . پرسیارم له خۆم کرد که ئایا ده توانم به نازار پابیم . من و جه لاده کان بۆ ساتیک هه روا ماینه وه . هیچ نه ده یه شا ته نیا ده ترسام . له

ئاكچەكەى گىرفانمەوہ تىگەيشتم كە نامكوژن ، لە ناكاو بەرياندام . لەراستيدا قەفەسى ئەو مەنگەنەيەى كەوا خستبوويانە سەرم زەختى كەمى هينابووہ سەر سەرم . ئەو جەلادەى كەوا پويشتبووہ سەرى من دابەزى بەلام حالىكى وای نەبوو كە داواى ليبووردن بكات. كراس و چۆخەكەم كرده بەرم. ماوہيەكى دريژ بيدهنگى دروست بوو . لەو پەرى ژووہكەدا چاوم بە وەستا عوسمان كەوت و پويشتەم و دەستيم ماچكرد . پيى وەتم: " خەفەت مەخۇ پۇلە ، تاقيبان كردیتەوہ " يەكسەر تىگەيشتم لە داواى زاوا ئەفەندى باوكيكتەرم بۇ خۆم دۆزىوہتەوہ . بۇستانچى باشى گوتى : " بە فەرموودەى پاشاكەمان ئيستا ئەشكەنجەت ليئاكەين ، فەرمانى داوہ كە لەگەل وەستا عوسماندا ئو پياو كوژە بدۆزەوہ كەوا شيوہكاران و پياوانى پادشا دەكوژى . لە ناو سى پۇژدا تەماشاي ويئەكانيان دەكەن و لەگەلياندا قسە دەكەن و تيدەكوژن بۇ ئەوہى بزەنن ئەم ناپياوہ كييە . پادشا لە قسەگيرانەوہى فيتنەچيپەكان لەسەر شيوہكاران و كتيبەكانى زۇر تووپە بووہ . وەكوو فەرموودەى پادشا من و ھازم ناغاي خەزىنەداريش بۇ دۆزىنەوہى ئەم ناپياوہ ھاوكارىتان دەكەين . يەكيكتان خزمى زاوا ئەفەندىن و گويتان لە قسەكانى بووہ و دەزانن ئەو شيوہكارانەى وا شەوان ھاتوون چۆن كاريان كردووہ و گويتان لە داستانى ويئەكان بووہ . ئەويتريشتان وەستايەكە كەوا پەسنى خۆى بەوہ دەداتەوہ شيوہكارانى لاى خۆى وەكوو ناو لەپى خۆى دەناسى . ئەگەر لە سى پۇژدا ئەو ناپياوہ و ئەو لاپەرە ون بووہ نەدۆزەوہ كە لەم پۇژانەدا قسەى زۇر لەسەر دەكريت پادشا فەرمانى داوہ كە تو " كوپم ! ، رەشە ئەفەندى بۇ يەكەم جار بخرييتە ژيەر ئەشكەنجەوہ . لە داويشدا گومان لەوہ نيە كە نۇرە دەگات بە

شيوہكارانيتريش . " لە نيوان ئە دوو دۆستە كۆنەدا يانى وەستا عوسمان و ھازم ناغاي خەزىنەدار كە سالانىكى دريژ پيئەوہ كاريان كردووہ و پاسپاردەى بۇ وەستا عوسمان دەھينا و كەلوپەل و پارەى پيئەدا ھيچ جۆرە ناماژە كردنيكى بەمانام نەبينى . بۇستانچى باشى گوتى : " ھەمووتان دەزانن ئەگەر لە ناو ژووريك يا دەزگايەكى سەر بە پادشاكەماندا تاوانيک پروبەتات تا ئەو كاتەى تاوانبارەكە ديار دەبيت و دەدۆزيتەوہ تەواوى دەزگاكە لە ژيەر تۆمەتدا دەبى و ئەگەر نەدۆزيتەوہ لە سەرووى ھەموويانەوہ ناغا و گەورەى ئەو دەزگايەوتەواوى ئەندامەكانى وەكوو كەسان و دەزگايەكى پياو كوژ و تاوانبار ناويان دەچيئە ناو دەفتەرەوہ . لەم پرووہشەوہ پيوستە وەستا عوسمان چاوەكانى باش بكاتەوہ و بە چاوە تيژەكانيەوہ ھەموو لاپەرەكان ليكباتەوہ و ئەوفرت و فيل و فيتنەيەى وا شيوہكارە بيتاوانەكانى بەرداوەتە گيانى يەك بدۆزيتەوہ و تاوانبارەكەش رادەستى عەدالەتى پادشاي جىهان پەنا بكات . بۇ ئەمەش ھەموو شتيكمان ھيئاوہ و ھەموو شتيكيتريشتان بۇ دىنين ، پياوہكانم مالى يەك بە يەكى وەستا شيوہكارەكان دەپشكنن و ھەموو ئەو كتيب و ويئانەى كە كيئشاويانە كۆدەكەنەوہ و دەيھينن بۇ لاى ئيوہ .

وبۇ ناسینەوہی ئەم شیوہکارانہ تەنیا سى رۆژم ماوہم ھەبوو. خۇ دەزانن کاتیک چاوم بە وینەکانی کتیبەکەى زاوا ئەفەندى کەوت کە پەشە بۇ پاکانەکردنى خۇى و زاواکەى ھینابوون و تەسلىمى ھازم ناغای خەزینەدارى کردبوو بیزم ھاتبوہوہ و پرقم ھەستا بوو. بەلام پىويستە ئەوہش قبول بکريت کە ئەو لاپەرانەى وا ئەوہندە پرق و بيزارى کەسيکیان ھەستاندوہ تەواوى تەمەنى بۇ ئەم کارە تەرخانکردوہ شتانیکیشى تیدایە کە چاوى نيمەش نایانبینى، چونکە ھونەریکی خراپ ناتوانى پرق و بيزارى ھەستینیتەوہ. بە مەراقىکی ئاوەھا دیسان تەماشای وینەکانى ئەو گەمژەيەم کرد، کەلە نیوہ شەواندا بەدەستی شیوہکاران کیشابووی. وەکو وینەکانى ترلەناولاپەرەيەکی چۆلدا لە بەينى چوارچىوہکانى زەریف ئەفەندى چاوم بە وینەى درەختیک کەوت. خەيالم لەوہ دەکردوہ کە کام بەسەرھات لە کام کۆبوونەوہدا دەرکەوتوہ ئەگەر بەشیوہکارەکانى خۆم يانى پەپولەى خۆشەويست و لەق لەقى ژیر ييرو زەيتوونى فيلباز بلیم کە وینەى دەرەختیک بکيشن بۇ ئەوہى کەوا بە ئاسوودەيیەوہ بيکيشين لە سەرھاتادا وە ھا خەيال دەکەن کە ئەمە بەشیکی داستانیکە. ئەگەر بەسەرئجەوہ تەماشایى درەختەکەو لق وپۆپەکانى بکەم دەتوانم بزانم کەچ داستانیکيان (بەسەرھات) لەخەيالى خۆدا بەرجەستەکردۆتەوہ. بەلام ئەم دارە داریکی تەنیا و بیچارەبوو: لەدواى ئەوہو بۇ ئەوہى کە درەختەکە تەنیا تر نیشاندیریت خەتیکی بەرز کراوى ئاسوی لیبوو کەنەریتی وەستا کۆنەکانى شیرازى وەبیردەھینایەوہ. لەبەر ئەوہى کە خەتى ئاسۆکەى بەرزکراووہوہ، لە نیو بۆشایيەکەدا ھیچ شتیکی تریان نەکیشابوو. بەم شیوہيەش لە تیکەلاوکردنى نەریتی رۆژئاوايیەکان کە وینەى درەختیک

((وەستا عوسمانم)) (41)

لە دوایی ئەوہى کە بوستانچیباشى و خەزینەدار فەرموودەکانى پادشایان پیراگەياندين من وئەو لە ژوورەکەدا بە تەنیا ماینەوہ. سروشتیە کە پەشە لەبەر فیلى ئەشکەنجە کردنەکەو فرمیسکەکانى چاوى ماندوو خەفەتبار بووی. وەکو مندالیک بیدەنگ بوویو. خەریک بوو لەوہ تیدەگەيشتم کە حەزى لیدەکەم. دەستم پیوہنەدا. بۇ تەماشاکردنى ئەو لاپەرانەى کە پیاوہکانى بوستانچیباشى لە مالى شیوہکارانەوہ ھینابوویان

وهکوه درهختیک دهکشیتتهوه و نه ریتی ئیرانیهکان که دهیهوئیت لهسه رهوه تهماشای هه موو شتیک بکات وینهیهکی ئاوهها خهفتهبار دروستکراووو. شیوهکارانی من و ئهه پیاوه گیله کهه عهقله کههویستبوویان دوونه ریتی جیاواز تیکهلاو بکهه شتیککی دوور له هونهریان بهرههه هینابوو. ئهوهی کهه منی تووره دهکرد ئهوه نهبوو کهه وینهکه له ههردوو دونیاکهه داخوی بهخیو دهکرد و جیگای ههبوو، بهلکو ئهوه بووکه وینهکه هونهری تیدا نهبوو. کاتی تهماشای وینهکانیترو وینهی ئهسپه نمونهیه خهیا لیهکه و ژنه کورته بالا کهه دهکرد ههستم بهه شتانه نهدهکرده. شیوهی ههلبژاردنی بابهتی دوو ئهه عهوه دالهش رقی منی ههدهستانه. ئهوه ئاشکراوو که شیوهکارانی من ئههه یان خستبووه ناو کتیبکهی پاشاوه، دیسان له بهرامبهه ر وستی خودای گه وردها که بهه له تهواو بوونی کتیبکه که گیانی زاوای گرتبوو چهیران مابووومهوه. تهواو کردنی ئهه کتیبه نهدهکهه ته دللی من. ئایا تووره بوونم له بهرامبهه کهه فی ئهه ئاوه دا کهوا وهکوو برایه که له ژیر لووتمانهوه سهیری دهکردین و لهسه رهوه کیشرابوو لهدهستی مندایه ؟ چونکه کاتی چاووم بهسادهیی وهستانی کههه که دهکوت و ئهوهشم دهبینی کههله کاتی نیژیک کردنهوهی سههری خوی به خاکه که به نیگایهکی جوانی هه ره شه که رانهوه و سهیرمان دهکات و سپیایی و تیژی ددانهکانی ده ردهخا، له لایه کهوه چهیرانی ئهه هونهرو دهست و قهلهمه دهبووم (خه ریکبوو تیبگه کهه قهلهمی لیداوه) و له لایه کهه تیره شه وه له بهه ئهوهی کهه هه هونهری خستوته بن خزمهتی ژیر بیریهه پرپووچهکانی ئیرادهیهکی نه زانراوه و نه مده توانی لیلی ببورم ئاره زووی لاسای کردنهوهی رۆژئاواییهکان وستی پادشاش لهسه ره ئهوهی کهه کتیبیک به نه ریتی رۆژئاوایی

دروستبکاوه وهکوو خهلات بو وه نیژییهکانی بنیری و شتی لهه چه شنه له لای من په سه ندنیهه و بو شم نابه خشری. سوورایی وینهیهکی خنجیلانه کهوا تیگه شتبووم هه ر لایهکی به دهستی وینه کی شیک فلچهی لیدراوه منی ده ترساند. له نیو وینه کهه دا دهستی کهه نه مده زانی هی کییه به پیی ژیر بیریهکی شاراوه به رهنگی سوور بویا خکراوو، له دواییدا ئهه دونیا یهه کهه وینه کهه نیشانی دا بوو ورده له سووراییدا ده خنکا. ماوهیه کهه ئهوه م به ره شه نیشاندا و گوتم کهه دارچناری ناو وینه کهه کاری لهق له قهوه کهه شتیهکان و مالهکان بههستی زهیتوون دروستکراون و کۆلاره و گولهکان کاری په پولهیهه و شتانیتری ناو وینه جهنجاله کهه شم بو ده ست نیشان کرد. ره شه گوتی: شتیکی مسوگه ره کهه کهه سیکی وهکو ئیوه کهه سه رده ستهیی شیوهکارانی کردوو هونهری شیوهکارانی خوی و فلچه و سروشت و خوشه وستی یه که بهیه کیان ده زانیته. به لام ئه گهه کاتی کتیب دوستیکی سهیری وهکو زاوای من شیوهکارانی ناچاری ئهوه بکات به نه ریتی تازه ترو نه زانراوه و وینه بکیشن ئهه کاته ئیوه ده توانن بیان دۆژنه وه چون دلنیا ده بن کهه کامه یان هی کییه؟ به گهیرانه وهی به سه رهاتیک وه لامم دایه وهه گوتم : کاتی خوی له ئیسفه هاندا پادشایهکی نه خش وکتیب دوست له ناو قهلاکهی خویدا کهه له بهر زترین شوینی ئیسفه هاندا بووه به ته نیایی ژیا نی بردوته سهه، ئهه کابرایه پادشایهکی ژیرو به هیزه بووه به لام زور بیبه زهیی بووه. لهو کتیبانهی وا وینهی دروستکراوی به وستی خوی تیدا هه بووه له کهه کهه زیاتر چهزی له هیچ شتیکیتر نه کردوو. ئهوهنده وابه ستهی کهه کهه بووه کهه نه گهه دۆژمنهکانی دیعایهی عاشق بوونی به کهه کهه خویان له سهه ر بلاو بکرد بهیه ته وه، ناههق نه ده بوون. چونکه ئهوهنده خانه

گومان بوو که ئەگەر لەولاتانی دراوسێو پادشایەکیان شازادەییەکی هەوایی بناردبایە و بیوستبایە داوای کچەکی بکات دەست بەجێ لەگەڵیاندا دەکەوتە ناو شەپو پیکدادان. دیارە پادشا شوویەکی شایستەو باشی بو کچەکی نەدۆزیوووە. چل دەرگاشی لە کچەکی دەخستبوو و لە چلە مین ژووردا شاردوویەتەو. چونکە ئەویش برۆی بەو شتە هەلەییەبوو کەلەویدا باووبو دەگوت کە ئەگەر کچەکم چاوی بە کوپیکتر بکەوێ جوانییەکی لە دەست دەدات و زەرد هەلەگەپێتەو.

دروستکردنی کتییکی خەسەر و شیرینی راسپاردبوو، کاتیکی نووسینەکی تەواو بوو، قسەییەکی لەناو شاردا بلایوووەتەو کە بەلێ ئەو کچە کالە جوانە و لە فلان لاپەرەدایە وینە کچەکی پادشاخانە گومانەکیە: (خانومان). بەرلەوێ کە ئەم قسانە بیستتەو خۆی بە دەستی لەرزۆک و فرمیسکەکانی چاویییەو هەستی بەمە کردبوو و گومانی کەوتبوو سەر وینە کتییەکی. بەپێی ئەو شتانە کە دەگوتری وینە کە هی خودی کچە نەبوو بەلام جوانییەکی زۆر لەو ئەچوو و وەکونەو و ابوو کە نیو شەوێک لە پشتی چل دەرگاکەو لە نیو کونی کلێلەکانەو دەرکەوتبێ و چووبیتەو ناو نیگاکانی شیوەکارەو. ئەم وینە کیشە بەبێئەوێ پال بەدات بە گۆشەییەکیەو ئەمە کیشابوو، ئەمە وینە ئەو کاتە بوو کە شیرین لە کاتی گەشت وگوزار لەسەوزەلانییە کدا چاوی بە وینە خەسەر و کەوتوو و عاشقی بوو.

رەشە گوتی: وەستام! ئەفەندم! ئەمە راستهاتەییەکی گەورەیه، چونکە ئیتمەش حەز لەوینە و ئەو چیرۆکە دەکەین:

وتم: ئەمانە چیرۆک نین بەسەرھاتن. تۆ گوی بگرە: شیوەکارە کچی پادشای لە باتی شیریندا نەکیشاوە. بەلکو وەکو کچە عودچییە کیشاویەتی کە عودژەنی دەکا و یارمەتی شیرین دەدات و سوفرە رادەخات ئەو کاتانە کە وینە کچە نەدیمە (خزمەتکارە) کە کیشابوو ئیلھامییکی تایبەتی بو هاتبوو.

بەو شیوەییەش جوانی شیرین لە بەرامبەر جوانی کچە کەدا کەم ماوەتەو و هاوسەنگی وینە کە تیکچوو. پادشا کاتی چاوی بەوینە کچە کەوتوو داوای کرد کە شیوەکارە کە یۆ بدۆزنەو. بەلام شیوەکارە فیلبازە کە توورەیی پادشا ئاگادار بوو و بۆئەو کە نەیدۆزیتەو وینە کە بە شیوازیکیتر کیشاوە هەرەها لەبەرئەو وینە کیشیتیش دەست و قەلەمیان لە وینە کە داوێ ناسوودە بوو.

- باشە، پادشا کە چۆن وینە کیشە کە یۆ دۆزیووەتەو؟

- بەتەماشاکردنی گویکانیان!

- بەتەماشاکردنی گویکی؟ هی کچە کە یۆ خود وینە کچە کە ی؟

لە راستیدا هی هیچکامیان. لەپێشدا بە وردی تەماشایی ئەو کتیب و لاپەرانی کردوو کەوا شیوەکاران کیشاویانە و سەرەنجی داوەتە سەر ئەو کە هەریە کە و بە هیچ شیوەییە کە گوییان دروستکردوو، لەدواییدا ئەو شتە دیسان بینییەو کەوا سالانیکی بوو دەیزانی! ئەو شت ئەو یە کە هەر شیوەکارێکی دەبێ بابی و هونەرە کە یۆ چیدەبێ بابی بە گۆیرە خۆی وینە دەکیشیت. حەز دەکەن وینە پادشایەکی یاخود منالیکیان شەرکەرێک، پیغەمبەرێک، یان وەکو پروییەکی شاراوێ بیت لە پشت پەچە کەیدا تەنانت حاشا! هی شەیتانیش بیت فەرق ناکات ئەو هەر وەک

خوی دەیانکیشی. هەر شیوهکاریک لەهەر وهزعیکیدا وهکو ئیمزایهکی شاراوه شتیکی وهکو خوی کیشاوتهوه.

- بوچی؟

- وهستاگانی شیوهکاری لهکاتی کیشانی روخساریکیدا سهرنج دهنه سهر نهوهی که گوزارشت له چیدهکات، ههروهها سهرنج دهنه سهر نهوهی کهله قالبه کۆنهکان دهچێ یان ناچی یاخود جوانی تهواوی روخسارهکه له قالبهکه دهچێ وهگه لیدا جور دهبیتهوه یا دهنه. بهلام کاتی گهیشتنه گوی لهپرووی قالبهوه نایکیشن و لاسایی ناکه نهوه و تهماشایی گوییهکی راستهقینه ناکهن. کاتیکی گوی دروستدهکهن بیرناکه نهوه سهرنج نادن و بهباشی لهسهری راناوهستن، بهم شیوهیهش قهلهمهکانیان لهبهر خویهوه دهسوورپیتتهوه.

رهشه وتی: "بهلام! مهگهر وهستا کۆنهکان وینه دهرئاساییهکانی خویان بێ نهوهی تهماشایی درهختهکان و نهسپهکان و مروقهکان بکهن ناکیشن و لهبهر خویانه وه نایانکیشنهوه؟"

وتم: راسته. بهلام نهمه به سالانیکی بیرکردنهوه و میشتک ماندووکردنهوه مومکین دهبیته. لهبهر نهوهی له ژیان خویاندا به نهاندازهیهکی زور نهسپیان بینیهوه، دهرانن که نهگهر له کاتی کیشانی نهسپیکداله پیندا تهماشایی نهسپهکه بکات و دوایی بیری لیبکاتهوهو بیکیشی جوانیه دروستبووهکهی نهسپهکه لهناو میشتکیاندا تیکدهچێ. وهستا بهدهیان ههزار جار وینهی نهسپ دهکیشی تاوهکو لهدواییدا نیزیکی وینهی نهوه نهسپه دهبیتهوه که خودا دایرشتوه. کاتی نهمەشی کیشا به تهجرووبهوه نهزمونی خوی لهقهلهمی دهنهات. نهوه نهسپه لهخۆوه بکیشی به هونهرو زاناوونهوه

ناکیشی و له نهسپهکهی خهیاڵی خوداوه نیزیکتره. بهلام نهگهر بهبی کۆکردنهوهی زانیاری وینهی گوی بکیشی و نهزانی که چیدهکات و گوی نهداته گوی کچی پادشا، نهوه نهوه گوی ههیشه دهبیته بهکهموکوپیهک و دهمیتهوه. لهبهر نهوهی کهمووکوپری ههر شیوهکاریکی جیاوازه، له واتایهکیدا نهمه دهبیته بهجوره ئیمزایهکی نهوه وینهکیشه. دهنه دهنه گوموچۆلیک هات. پیاوهکانی بوستانچیباشی! وینهو لاپههه کۆنهکانی وینه کیشخانهکهیان کۆکردبووهوه هینابووین. وهکو نهوهی بهموی رهشه پیکهنی گوم: خوی لهخۆیدا گوی کهمووکوپری مروقه، لهههر کهسیکیدا جوریکهوه لهههموو کهسیکیشدا یهک جوره، شتیکی پیسه.

- نهوه شیوهکاری کهوا به ئیمزای گویوه خوی دابوو بهدهستهوه چی بهسهرهاتوه؟

- کویرکرا، بو نهوهی کهوا رهشه خهفتهی زیاتر نهخوات گوم: دوایی لهگهڵ کچی پادشادا زهماوندی کرد. لهو پرۆژهشهوه تاوهکووه نهمرۆ نهه شیوازی دۆزینهوهی شیوهکاران بهریگی گویوه له نیو پادشاو خان وسهردهستهی شیوهکاراندا بهشیوازی ((کچه نهدیمه)) ناسراوه و باوبوو بهلام بو نهوهی که نهگهر شیوهکاریکی وینهیهک بکیشیت بزانیته که کییه ونهتوانی رهتی بکاتهوه، وهکووه نهینییهک دهنهشاردریتهوه. خالی لاوازی کیشهکه لایهنی کهم نرخ و بههای وینهیه له دلی شیوهکاردا که لهدلیدا جیگا ناگری و دووباره دهیکیشیتهوه، جا گرنگ نهوهیه که نهوه لایهناوه بدۆزینهوه. نهمه دهنهتوانی گوی، دست، گیاکان و پهلهکان یان وهکو یاالی نهسپهکان تهناهت پی وسمهکانیشیان بیته. بهلام دهبی وریابی که شیوهکار نهزانیته که نهوه شته بووه به ئیمزای شاراوهی. بو نمونه سمیل

نابیت، چونکه کەس سەرنجیان ناداتی، ئیستاوهره با سەیری وینەکانی زاوا پەحمەتیەکەت بکەین و بزانی کە کام وینەو فلچەو قەلەم هی کام وەستای گەنجە: بەم شیوێه لاپەرەکانی کتیبە شاراوەکە ی زاوا ئەفەندی و ئەو هی وابەناشکراییی لەژێر بەرپرسیاری مندا لەسەر جەژنی سوونەتکردنی شازادەکان درووستکراوون خراوە پالێهە و من وەرەشە بە هاوینەکە ی منەو بە هەستیارییەو تەماشامانکرد.

1- لە لاپەرەکی جەژننامە کەدا لەکاتی بەرپۆوەبردنی جەژنە کەدا پیست گورووکان لەبەر کۆشکی پادشاه تێپەرەبوون کەوا تایبەت بوو سەیرکردنی بۆنەکان . سەرنجمان چوو سەر پینەچی یەکی عەباسوورو پشتوین مۆر، کە پیستی پۆیەکی دەم کراو هی لەباو شدا بوو. ددانەکانی ئەم پۆیەکی یەکە بەیەک دیاربوون، ئەمە لەگەڵ ددانەکانی وینە ی شەیتانەکی کتیبی زاوا، کەوامدەزانی لەسەمەر قەندەو هینابووی بە دەستی زەیتوونەو کیشرابی.

2- لەژێر پەنجەرەکی پادشادا کە لەپۆژانی خوێشی و رابواردندا لەوێو تەماشای مەیدانی ئەسپەکی دەکرد، دەستە یەک لەکەمەندامە هەژارەکانی شەری سەرسنوور بە جە شپۆلەکانیانەو دیاربوون. لەناو ئەو نەدا یەکیکیان بە پادشا دەلیت، ئە ی پادشا! ئیمە سەربازە گیانفیداکانی تۆین کە لەشەری کافرەکاندا لە رێگای دیندا گیانبازیمان کردوو و بەدیل گێراوین. کافرەکان بۆ بەردانی هەریەکە لەئیمە یەک لە خزمەکانی ئیمەیان بە دیل وەرگرتوو، کاتی گەپینەو ئەستەنبوول شت ئەو نەدە گران بوو کە ناتوانین پاره کۆبکەینەو و خزمە گێراو کانیان نازاد بکەین. بۆیە ئیمە هەموومان نیازمەندی یارمەتی تۆین، یان وەکو ئەسیرمان

بەدەری تاوێکو بچین و براگێراو کانیان بەریدەین. لەم کاتە شدا سەگکی تەمبەل لە گۆشە یەکەو تەماشای پادشاو گیانبازە هەژارەکان و نێردراوەکانی تاتارو ئێرانی دەکات. چنگۆلەکانی ئەم سەگە لەگەڵ وینە ی چنگۆلی سەگیک لە وینە ی بەسەر هاتەکانی پاره لە کتیبەکی زاوادا کە گۆشە یەکی گرتوو لەیەک دەچن. دیارە ئەمانە بە دەستی لەق لەقەو کیشراون.

3- لە نیوان ئەو فیلبازو سیحربازانە ی کەوا لە بەردەم پادشادا تەقلە لێدەدەن لەسەر تەختەدا هیلکە دەبەن بەرپۆ، یەکیکی کەچەلی چۆخەمۆری تێدایە کە لەسەر قالییە سوورە کەدا چۆکی داداوە و دەفەکی گرتوو بە دەستەو ووبە پەنجەکانی دەیزەنی. ئەمە لەگەڵ دەستەکانی ژنەکی ناو وینە ی ((سوور)) لەکتیبەکی زاوادا کەوا سینییەکی گرتوو لەیەک دەچی. ئەمەش کاری زەیتوونە.

4- چیشتکەرەکانی پادشا پێداده نییە سەر بەردە شینەکانی سەر زەویە پەمبەییەکە و وردە عەرەبانە کە پال دەنێن کە قازانیکی گەورە ی پرلە دۆلمە ی کاهوی پیازداری بەسەرەو یەو ناگری ناگردانەکی کزە کراوەتەو. ئەو بەردە شینانە لە بەردە سوورەکانی خۆلە نیلی یەکە دەچی کەوا لە وینە ی مەرگی ناو کتیبەکی زاوادا شتە نیو تارماییەکە بەبێئەو ی پیدانیته سەریان بەسەریاندا رێدەکات ئەمەش هەردوو وەشاو هی دەستی پەپولە یە.

5- نێردراوی ئێرانیەکان لە بەردەم پادشادا زمان شیرینی دەکات ئەو دەهینیته سەر زمان کە پادشا ئێرانییەکان زیاتر لە براهەتی لەگەڵ پادشایی عوسمانیدا بیر لەهیچ شتیکیتر ناکاتەو. بەلام لەهەمانکاتدا

ههوالبهری تاتارهکان ههوالی ئامادهبوونی سوپای ئییران بۆ هاتن بۆ ولاتی عوسمانی دینن. جهماوهریکی تووره نیردراوهکه تهختی زهوی دهکن وپایدهکێشن، لهدوای ههلسانی تۆزی ناو مهیدانی ئهسپهکه بالندهکانی سهقا لهوی ههلفریون. ههر لهو کاتهدا بۆ ئارامکردنهوهی ئهوه جهماوهری که دهیانوی هیرش بکهنه سهر بالۆیزهکه رۆنیان بهسهرداوهکه و ههندیک پیایوی جهوال بهدهست که ههمووپرن له رۆن فریای کابرا دهکهن و نهجاتی دهدهن. چۆنیتهی راپهپاندنی سهقاکان وشپوهی پی ههنگرتنی سهربازهکهی ناو وینهی ((سووره)) لهیهک دهچن. کار کاری پهپولهیه! ئهه دواین دۆزینهوهیهو بهدواداچوونی شوینهدهستهکان کاری من نهبوو، بهلکو ئهوه رهشیه که له ترسی ئهشکهنجهدران و بۆ گهیشتن به ژن ومانهکانی لهمالدا هاوینهکی دهستم ئهملاو ئهولاییدهکات و چاوهکانی زهق زهق کردۆتهوه. بهپی شپواری کچه نهدیمه که تهماشای تهواوی وینهکانی کاکای زاوامان کرد وشتانیکمان بۆ خۆمان دهرخست ودانیشتین و شیکردنهوهکانی خۆمانمان هینایه سهر زمان، دوانیوهکهمان تهواوو. زاوا رهحمهتییهکهی رهشه هیچ وینهیکی بهدهستی یهک شپوهکارهوه نهکیشابوو بهلکو لهزۆریه وینهکاندا قهلهمی ههموو شپوهکارانی بهکارهینابوو. ئهه وینه ئهوهی نیشانددهدا که له مال بۆ ئهه مال براون و هاتووچۆی لهه چهشنه زۆرکراون. ههستم به ههبوونی دهستیکی نهزان وتازهکار وهکوو دهستی پینجهم کرد کهوا فلچهی هیناوه بهسهر وینهکاندا. خهریکبوو بلیم که پیاکوژه هیچ وپوچهکه زۆر لینه هاتوو بووه که رهشه زانی ئهه زاواوووه که به ههستیارییهوه بویاخی کردوون و بهه شپوهیهش له رۆیشتن بهدوای شوینه دهستی درۆینهدا نهجاتمان بوو. بهداخهوه لهوهش تیگهیشتم که

زهریف ئهفهنیش جار جار فلچهی بهه وینهدا هیناوه و وهکوو چۆن جوانکارییهکانی جهژنامهی دهکرد ههر بهه شپوهیهش کتیبهکهی زاوایشی پازاندۆتهوهو دهری دیوارو ههوری بۆ جوانترکردوه کاتی ئهوهمان خسته لایهکهوه تیگهیشتم کهتهنیا سی وهستای شارهزاو لیهاوتوو دهستیان بهه وینهدا کیشاوه. ئهوانهش ئهه رۆلانهی منن کهوا لهکاتی شاگردییانهوه تاوهکو ئیستا خۆم به خپوم کردوون. ئهوانه هونهرمهنده خوشهویستهکانی من، زهیتوون، پهپولهو لهق لهق بوون. ئهوهی کهوا دهتوانی بۆ دۆزینهوهی ئهه شتهی بهدوایدا دهگهپرین یارمهتیمان بدات ئهوهیه که بهیهکهوه لهسهر وهستیایهتی و خۆو سروشتی ههریهک لهوانهوه تهنانهت لهسهر ژیاخی خوشم قسهبکهین .

((تاییبتمه ندییه کانس زهیتوون))

ناوی راسته قینهی وهلی جانیه، زیاتر لهو نازناوهی که من بوم داناو ه نازناویکی تری نیه نهگهر هه بیبتیش من ناگام لیی نیه. چونکه تاوه کوو ئیستا نه مبینیوه که ئیمزاکه خوی له جیگایه بدات. له کاتی شاگردیدا پوژانی سئ شه مه دههات بهدوایی مندا. زور له خو باییه، نهگهر خوی بچوک بکاته وهو ئیمزایه که جیگایه بدات دهیویت هر که سیک بیبیت وئاشکرایت. ئیمزای خوی ناشاریته وه. خودا وهند لیها توویه کی زوری پیبه خشیوه. جوانکاری و هیلکاریشی له دهست دیت و باشرین شت دروسته کات. له کیشانی وینهی دارو حیوان و پومتهی مرو قدا لیوه شاهترین دهستی وینه کیشخانه کهی منه. و ایزانم باوکی وهلی جان که له ده سالیدا نهوی هینا بووه نهسته نبوول دهست پهروه دهی شیوه کاره به ناوبانگه کانی وینه کیشخانهی شای سهفهوی له ته وریزد ابووه که په چه له کی نهو وهستایانه دهگاته وه وهستا مهغوله کان. له ژیر کاریگهری چینییه کان و مهغولییه کاندای بووه و کاتی خوی له سهمه رقه ندو بوخارا و هراتدا نیشته جی بووه وهکو وهستا پیره کان که سه دوپه نجا سال بهر له ئیستا کردوویانه توانیویه تی وینهی عاشقه گه نجه کان به پیی نهریتی چینییه کان بکیشیتته وه. هم له کاتی شاگردیشدا هم وهکو له کاتی

وهستایه تیشیدا نه متوانی نهو کاریگه ریپانهی له سهه لابه م و به قه ولی قسه نهو گویره رهقه بشکینم و کرانه وهی تیدا دروستبکهم. ده مه ویست که له نهریتی وهستا چینی و مهغولی وهه رانییه کاندای درچی و بتوانی له بیران بهریتته وه. کاتی نه مه شم پیده گووت وهکو و هه موو نهو شیوه کارانه قسهی ده کرد کهوا ولاته کهو وینه کیشخانه کهی خویان به جیهیشتووه قسهی ده کرد و دهیگوت: له زووه وه فه راموشم کردوون، خوی له خویدا هیچ شتیکیش فیترنه بوو بووم. نهو قالبانهی وا له میشکی شیوه کاراندا ماونه ته وه بو زور یان پر بایه خ به نرخن، به لام نهگهر نهو نه مانه ی فه راموش بکردایه وهستایه کی گهره ی لیده رده کهوت. نهو فیترکرانوانه ی واهی وهستا کانی بوون له قولایی میشکیدییه وه ههریه کیکیان وهکوو تاوانیکی وازلیه پینراو دهشاریتته وه. به لام نه مانه به بیته وهی که خوشی ههستیپیکات دوو سوودیان بو نهو هه بوو:

- 1- بهم شیوهیه نه مه ههستیکی بیگانه یی و تاوانباری به شیوه کاره لیاهتووه که ده به خشی، گهرانه وهیه کی گهره ی هونه ری تیدایه.
 - 2- نهو شتانه ی کهوا فه راموشیان دهکات له کاتی تهنگانه دا بهیری دههینیتته وه و یه کی له قالبه کونه کانی هه رات له ناو بابه تیکی تازه وله میژوویه کی تازه دا له ناو وینه یه کی ناباودا به کارده هیئیت.
- له بهر نهوهی چاویکی زور باشی ههیه دهتوانی قالبه کونه کان فیربووه کانی له وهستا کونه کانی شاناماسووبه وه له ناو وینه یه کی تازه دا به پاگرتنی هاوسهنگی جیگیر بکات. له ژیر دهستی نهو دا وینه ی هه رات و نه خشی نهسته نیوول له ناو بهیه ک راهاتنی کدا تیکه لاوی یه که ده بن. وهکو نهوهی به سهه هه موو شیوه کاراندا هینا بووم، له ناکاو به بیخه بهر چوین

بهسەر مالهه كهدا. به پيچه وانهي من و زور وهستاي ديكه تر، رهنگ و فلچه كاني و مورو ميژه كه ي و تويزه له دهرياييه كاني هه موو تيكه ل و پيكه ل بوون و خويشي له گوشه يه كدا كاري ده كرد و ماله كه شي ناوه ها شپرزهبوو. نه مه بو من وهكوو مه ته ليكه. به لام نه و له وه زعه ي خوي ته نانه ت شهرميشي نه كرد. له مانه ش زياتر نه و بو چهند ئا كچه يه كي زياتر كاري بو دهره وه نه ده كرد، له كاتي نه م قسانه ي مندا ره شه گوتي كه زاوا نه فهندي گوتوويه تي له نيو هه رسي شيوه كاره كدا زه يتون له هه موويان زياتر حه زي له نه ريتي روثاواييه كان كردوه و به گويزه ي نه وان وي نه ي كي شاوه.

دهمزاني نه م شته به گويزه ي نه و گه مره خواليخوشبووه شتيكي په سهند كراوبوو هه روه ها ده مزاني كه نه مه وردبوونه ويه كي هه له شي تيدايه. نازام له وه ي كه هه يه چهنده زياتر و به شيويه كي نه يني له ژير كاريگه ري وهستا كو نه كاني نه و سه رده مه و وهستا به هزادو نه ريتي هه راتيه كاندايه كه به ريگاي وهستا موزه فه ري ماموستاي وهستا سياهوش ماموستاي باوكيه وه پي گه يشتوو، به لام نه مانه هه موويان واين ليده كردم كه من وه ها بير بكه مه وه له ناو زه يتووندا هه ميشه شتانيكي شاراوه هه يه كه ديار نابن. له دلي خو مدا گونم زه يتوون بيده نكترين و ده روونيترين وتاوانبارتري و خاينتري و ساخته چيتري شيوه كاري منه. كاتي باسي نه شكه نجه كاني بوستانجيباشي ده كرى بويه كه مجار نه و دي ت به عه قلمدا (هه م ده مه وي ت بكه وي ته ژير نه شكه نجه هه م ده مه وي ت نه شكه نجه نه كر ي ت) چاوه كاني وهكوو هي جندوكه وايه: هه موو شتيك ده بيني وهه ستي پيده كات، ته نانه ت كه مووكوپيه كاني منيش: به لام وهكوو كه سيكي بي ولات و په نابهر كه رهنگي هه موو قاليك له خو ده كرى زور به ده گمه ن ده م ده كاته وه و

كه مووكوپيه كانمان ده ليته وه. به گويزه ي من كه سيكي فيلباز به لام پياو كوژ نيه (نه مه شم به ره شه گوت) نه و بپروا به هيچ شتيك ناكات ته نانه ت بپروا به پاره ش ناكات، به لام به ترسو نكيه وه كوي ده كاته وه به پيچه وانهي نه وه ي وا خه لكي بيري ليده كه نه وه پياو كوژانيش له نيو بيپروا كاندا ده رناكه ون و زورتر له نيو ان ئيمانداره كان و بپروا داراندا ده رده كه ون. وي نه كي شي و نه خشه كي شان حاشا، حاشا: هه ريه ك ده رگاي مه يدان خويندنه وه و كي ركييه له گه ل خودادا. هه موو كه سيك نه مه ده زاني ت. له م پروه شه وه و له باري بيپرواييه وه زه يتوون شيوه كاريكي راسته قينه يه. به لام ئيستا وه ها بيرده كه مه وه كه ليها توويه كه ي له هي په پوله و له ق له قيش كه متره. ده مه وي ست زه يتوون كوپي من بايه. به م گوتنه م وي ستبووم كه ره شه به خي لي به زه يتوون بباته وه. به لام ته نيا وهكوو سه رنجداني منداليك چاوه ره شه كاني كرده وه وسه يري كردم. پيمگوت : نه و كاتانه زه يتوون به شيوازي (ره شايي قه له م) كاري ده كرد وي نه ي شه ركه ران و پراوچييه كان و ديمه ني بالنده ي وهكوو چينييه كان ده كي شاو وي نه كچيكي جواني له ژير داريكدا كه به دانيشتوويي عود ده ژه ني و شيعر ده نوسي ته وه ده كي شاو ئازادي عاشقه نه فسانه ييه كان وشايه كي تووره ي شمشير به ده ست وترسي پرومه تي نه و قاره مانه ي وا به هيرشي نه ژديه اكه ده رپه ري وهكوو شتانيكي ده رناسايي ده كي شا.

ره شه گوتي: " له وانه يه دواين وي نه كه پروخساري پادشاو شيوازي دانيشتنه كه ي به نه ريتي روثاواييه كان ده كي شرا به ده ستي نه وه وه بكيشرا بايه " ده يه وي ست كه ريگا ونكه ره يه ك بخاته به رده مم؟

وتم: ئەگەر وەها بیټ بۆچی لەدوای کوشتنی زاوا وینەیهک بدزیت که خۆی دەیزانیٔ؟ یان وەکوو بۆچی بۆ بینینی ئەو وینەیه زاوا بکوژریت؟" ماوهیهک پووبه‌پووی یەک دانیشتین و بیرمان کردووە.

رەشە گوتی: "لەوانەیه لەبەر کەموکۆری ناو وینەکه بیټ یان وەکوو پەشیمانبوونەو ترسان لە شتیک بیټ". تۆزیکتر بیرى کردووەو دووبارە گوتی: "ئەى نایٔ لەدوایى کوشتنى زاوا بیچارەکەم بۆ ئەوێ که زیانیك بگەینیت یان لەبەر بیرەوهرییهک، یاخود لەبەر شتیکی بئ هۆ هەلیگرتبئ؟ زەیتون وەستایەکی گەورەیه و سرووشتیەکه پزیش بۆ وینەیهکی جوان دابنیت". بەتوورەبوونیەکهو گوتم: "باسی ئەو مان کرد کەزەیتوون وەستایەکی گەورەیه بەلام هیچ یەک لە وینەکانی زاوا جوانین"

رەشە بە نازایەتییه‌کهو گوتی: "بەلام چاومان بەدواین وینە نەکه‌وتووە".

((تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی پەپووله))

پیی دەلین حەسەن چەلەبی بارووتخانەیی، بەلام بۆ من لە کاتی خۆیدا پەپوولەیه، ئەم ناوێ جووانیەکهی کاتی مندالی و دەورانی لاویتی ئەوم وە بیر دەهینیتەو ئەوئەندە جوانە کەئەوانەى وا دەیبینن بپرواناکەن و دەیانەوئ دیسان ببینیتەو. ئەو موعجیزەیهی کەوا هەمیشە منی بە هەلەدا بردووە ئەوێه کە بەقەدەر جووانییه‌کهی خۆی شارەزاو لیها‌تووشە. بەهیزترین لایەنى ئەو وەستایەتیەکهی لەرەنگ‌کاریداى. دەلینی کە بۆ خۆشی رەنگ‌کردن دەگەریت و بەعەشقه‌و دەستی بە وینەکیشان کردووە. بەلام ئەوئەشم بەرەشە گوت کە کەسیکی بەهەواو بیبەزەیی و دوودلە. هەرەها ئەوئەشم پیزیا‌کرد کەلەکاتی وینەکیشاندا لەدلەو نەخش دەکات و ترسی عادل بوونیشی لەدلداى. ئەگەر رەسم بۆ میشک و بانگ‌کردنی گیانلەبەرەکهی

دهروونمان نهیی و بۆ دهستهینان بهسهر ههستی شانازی کردنی پادشادا نهیی وتنهیا بۆ پازاندنهوهو شایی چاوییت ئەوا پهپوله شیوهکاریکی راستهقییهیه. وهکوو ئەوهی که چل سال لهمهوبهر لهوهستا قهزوینییهکان دهرسی وهرگرتیی خهتی گردی پان ورههت دلخۆش دهکیشتی و بیترسانه بهرنگه بریقهدارهکانیوه بۆیاخیان دهکات وههمیشه له دارشتنه شاراوهکهی ناو وینهکانیدا حهلقهیهکی شیرین ههیه. من ئەوم فیڕ کردوو بهلام وهکوو وهستا قهزوینییهکان پهروهردم نهکردوو کهله زوووه توپیوهن، لهوانهیه ههر لهبهر ئەمهش بی کهوهکوو کوپی خۆم حهزی لیدهکه. بهلام ئەوهی راستیش بی ئەوهیهکه هیچ هیرانی نهماومهتهوهو لهکاتی مندالی و لهسهرتایی جوانیدا وهکوو شاگردهکانیتر به قهلهم وبهدارلیم دها، بهلام لهبهر ئەمه هیچ بی ریزییهکم لهبهرامبهر ئەودا نهدهکرد چونکه زۆریشم له لهق لهق دها بهلام ریزم لهویش دهگرت. لیدانی وهستا توانایهتی و جندۆکهو شهیتانه هونهرییهکانی شاگردیک ناشاریتهوه بهلکوو بهشیوهیهکی کاتی دهیانگه رینیتهوه دواوه. خو ئەگه ئەمه لیدانیکی بهههق بی شهیتان وجندۆکانه ددان دهردهکهن و وینهکیشهکه کهوا خهریکه پیدهگات هاندهدن بۆ پیشکوتن وباشتر کارکردن. ئەو لیدانانهی وا بهر پهپوله کهوتوون وایان لیکردوو که بیبه شیوهکاریکی دلخۆش وملکهچ. سهراپهی ئەوهش دواتر لهبهرامبهر رهشدا ههستم به پیویست بوونی پهسهندانی پهپهوله کرد. وتم نهخشی پهپوله بهلگهیهکه بۆ ئەو شاعهری کهوا لهمهسنهوی دا لهوهلامی پرسیاریکدا دهلی "کیشانی وینه دلخۆشی بهس بهریگای هونهری خواپیهوه مومکین دهبییت". کاتی لهمه تیگهیشتم ئەو شتهم دۆزییهوه کهوا له پهپوله دا پهیدا نابی. ئەوهش ئەوهیه کهئەو

شهوه تاریکهی پۆح که (جامی) لهشعیرهکهی خۆیدا دهپهینیتته سهر زمان کاتیکی بی پرواییه که لهئودا پهیدا نابیت. وهکوو شیوهکاریک کهلهناو بههشتدا وینه بکیشت بهبرواو بهئیمان وبهخۆشییهوه دهست بهکیشان دهکا له راستیشدا ئەو وینه دلخۆشکهره دهکیشتیت. چه مبهردانی قهلائی ((دوپیو)) لهلایه سهریازهکانی سوپای ئیمهوه ماچکردنی پیی پادشاکه مان لهلایه بالویزی مهجرهکانهوهو رۆیشتنی پیغه مبهر به ئەسپهکهیهوه بۆ حهوت قاتی ئاسمان، ههریهکهو رووداویکی دلخۆشکهرن، بهلام لهلاپه رهکهی ژیر دهستی پهپوله دا ههریهکه وهکوو چهژنیکی راستهقییه دهردهچن. ئەگه لهناو وینهیه کهدا کهمن بمگووتبایه بیکیشن تاریکایی مهرگ و جیددیتهی کۆبوونهوهی دیوان زیاده له حهدابایه ئەو کات به پهپوله م دهگوت که چۆن دتهوی ئاوهها رهنگی بکه. ئەوسا ئەویش بهبای رهنگهکانی خۆی وینهی ئەو خاکهی وا مردوووهکانی تیدابوون و بهرگهکان و دارهکانی شهپۆل شهپۆل دههینا کایهوه. جارجار وهها بیرم دهکردوه که خوداش دهیهویت دنیا وهکوو نهخشهکانی پهپوله ببینی و فرمودهکانیشی لهسهر ئەوهیهکه دونیا ببیت بهجهژن وشایی. ئەوه دونیایه که لهویدا رهنگ وئاهنگ هۆنراوهی باش بویه که دهخویننهوه وشهیتانیش ناتوانی سهردانی ئەوی بکات. بهلام پهپولهش دهرانییت کهئهمهش کهموکوری تیدایه. کهسیک بهههقهوه ئەوهی چپاندوو به گوپییهوه که نهخشهکانی وهکوو پۆژانی چهژن دلخۆشکهرن بهلام زۆر قوول نین و شازاده بچکۆلهکان و پیره ژنه خلهفاوهکانی حهرهسرا کهلهکاتی گیانندان لهم وینانه خۆشی وهردهگرن نهک ئەو پیاوانهی ژیان کهبهناچاری لهگهڵ خراپهیییدا خهریک دهن. ئەم پهپوله بیچاره لهبهر

ئەوێ ئاگای لەم قسانە پشتهسەری خۆی بوو جارجار بە خێلی بە
 وینەکیشە لێنەهاتوو لە خۆی نەزانترەکانیش بردۆتەو. ئەمەش تەنیا
 لەبەر ئەوەبوو کە ئەوان جندۆکەو شەیتانیان نیه. کەچی ئەو شتە و ئەو
 بە شەیتان و جندۆکە دەدانا شتیکی زیاتر لە خراپە و بەخیلیبردنەو
 نەبوو. لەکاتی نەخش کردنی رەسمیکدا خۆی لە دنیا دەرناسایه کەدا نوقم
 دەکرد و وایدەزانی کە گەیشتۆتە دواين پلەى خۆشى و حەزى لەدیدگای
 نەخشەکانی دەهات و ئەمەش رقی منى هەلەستاند. شتیکیتری
 پیکەنیناوی لەناو ژيانى ئەودا هەبوو ئەویش ئەوەبوو کە زۆر شیوێ کاری
 لەو لێنەهاتوتر هەبوون بەلام لەو زیاتر خۆیانیان بۆ نەخش و نیگار تەرخان
 دەکردە کەچی ئەووەها نەبوو. هەربۆیە بۆ لایردنی ئەم کەموکۆپییه پەپوولە
 کەوتبوو دەردی خۆبەختکردن لە رێگای وینەکانیدا. وەکوو ئەو شیوێکارە
 میشک بچووکانەى کەوا لەسەر نینۆک و دانەى برنج وینەى پرووت و قووت
 دەکێشن ئەویش مەراقى لەو چەشنەى لەسەر کارى بچوک هەیه. جارێک
 ئەوم لیپرسی بوو ئەو ویستەى و زۆر بەى شیوێکاران کوێر دەکات و ئەویش
 تووشى بوو لەبەر ئەوەیه کە لەو لیاھتووییە شەرم دەکەن کەوا خودا
 پێیانى داو. مەراقى لە شیوێ دەرستکردنی دەرختیک بە هەموو
 پەلەکانییەو لە سەر دانەیهکی برنج شتیکی تایبەتەبە شیوێکارە
 لێنەهاتووکان کە دەیانەوێ زوو ناو بانگ دەرکەن و بکەونە نیو چاوی
 گەرەکانیان. داخوازی و حەزى لەو چەشنە ویستى ئاوەها و وینەکیشان
 وەکوو دیتنى کەسانێر نەوێ بە گوێرەى دیتنى خۆى خوویەکی
 پەپوولەیکە ناتوانی وازی لیبینى و ئەمەش وای لیکردوو کەببیت بە
 کۆیلەى تەواوی پەسندان و گرنگی پیدانى. پەپوولەى ترسنۆک بۆ ئەوێ کە

جیی پیی خۆی بکاتەو دەیهوێت ببیت بەسەردەستەى وینەکیشان. رەشە
 ئەم بابەتەى کردبوو: "بەلێ ئاگام لەو هەیه کە بۆئەوێ کە لەدوای مەرگم جیگام
 بگریتەو خەریکی فرت و فیله".
 رەشە گوتی: "لەم پرۆووە دەتوانی هاوێر شیوێکارەکانى خۆى
 بکوژیت؟"

- ناتوانیت چونکە وەستایەکی گەرەیهو لەکاتی نەخشکیشاندا دنیا
 فەرامۆش ناکات و خۆشى ئاگای لەمانە نییه. کە ئەمەم گووت و نەمگوت
 تیگەیشتم کەوا دەمەوێت لەدای مەرگم پەپوولە بیت بەسەر دەستەى
 وینەکیشانە. بروام بە زەیتوون نیهو قەناعەتیشم وایە کە دەرنگ بێ یان
 زوو لەق لەق دەبیت بە لاساییکەرى نەرىتى رۆژئاواوییهکان. لەبەرئەوێ
 وەها بیرم دەکردەو کە دەتوانی پیاو بکوژى، خەمیشم بۆخۆبە
 حەزداوانەکیهت، چونکە تایبەتمەندییهکی ئاوەها بۆ ئیدارەکردنی پادشاو
 وینە کیشانە کە لەیه کاتدا شتیکی پێویستە. رۆژئاواوییهکان کاردینال و
 پردوو بەلەم و مۆمدان و کلیساو گەرۆر و هتد وەکوو ئەوێ کە لەچاوی
 خوداوەیه کە بەهayan هەبى وەکوو خویان دەکێشنەو کە مەرۆقیش وادەزانیت
 کە ئەمانە راستەقینەن. لەبەرئەم نەرىتەدا تەنیا هەستەوەر بوونی
 پەپوولە و متمانەى رەنگەکانى دەتوانی بەرەنگار ببیتەو."

رەشە گوتی: "وەکو ئەوێ کە بەوینەکیشانیتان کردوو ئایا
 بەپێخەبەر سەردانى ئەویشتان کردوو؟" کەسیک بۆیه کەمجار تەماشای
 وینەکانى پەپوولە بکات وادەزانیت خۆشەویستى و خەمخواردن لەدلى ئەودا
 زۆرەو لەیه کەم ساتیشدا لەواتای عەشق تێدەگات و هەستیییدەکات. بەلام

هه موو په نگدۆسته کان بای ویستیان زوو زوو هه لده کاو ده گۆری له بهر هه ستیارییه که ی له بهر ام بهر په نگداو له بهر نه هونهری که خودا پیی دابوو له کاتی جوانیدا چه زملیده کرد له بهر نه وه له نیزیکه وه تا قییم کردۆته وه هه موو شتیکی ده زانم سروشتییه که له وه زعیکی ناوه هادا شیوه کارانیتر به خیلی بینه وه ویپوهندی وه ستاو شاگرد بکه ویته ناو زه حمه تییه وه وه زهره ر بیینی. په پووله له وه نه ده ترسا که خه لک چی پیده لاین و زۆر به ی کاته کانی به عه شق تیپه ر ده کرد. به تازهی له گه ل کچی دوو کانداره که ی گه په کدا زه ماوهندی کرد، هه م بۆم نه هات هه م وه کوو مه جالیشم نه بوو که بچم سهردانی بکه م. " په شه گوتی: " ده لاین که له گه ل لایه نگرانی مه لا نه زرپوو مییه که دا هه ل سوکوت ده کات. " له بهر نه وه ی که مه لا نه زرپوو مییه که چه ژن نامه کانی ئیمه و نه و وینانه ی که وا چیشتکه رو فیلبازو جه ماوهری ته ر یقه ته کانی تری دوا به دوا ی یه که له بهر ده م پاشادا کی شاره حه رام کرد وه سو فییه کانی نه و مه لایه له و باره یه وه خه لکی سه ر زه نشت ده کن، بۆیه نه گه ر گه پانه وه یه که هه بیته بو کتیبه کۆنه کان و نه ریتی وه ستا کۆنه ئی رانیه کان نه و په پووله به سوود ده ر ده که ویته. نه گه ر سه ر که وه توه انه بگه پینه وه بو وینه ده ر ئا ساییه کانی زه مانی ته ی موور له دوا ی من و نه و له ق باش و ژیره که م نه م ژیا نه به ریوه ده بات و نه وانیتر له بیر ده کرین. به لام نه مه نابیت چونکه هه موو که س به ره ولای نه ریتی رۆژئا واییه کانه وه ده چیته. " ئایا پروام به م قسه ده روون په شکه رانه ی خۆم ده کرد؟ په شه به بیده نگییه وه گوتی: زاواشم وه های ده گوت به لام نه و خۆشبین بوو.

((تاییه ته ندیییه کانی له ق له ق))

چاوم به ئیمزایه کی که وتوه که نووسیویه تی شیوه کاری تاوانبار موسته فا چه له بی. له بهر نه وه ی گوی ناداته نه وه ی پیوسیته شیوازیکی هه یه یان نا، نه گه ر هه بیته به ئیمزاه بیته یان نا. وه کوو وه ستا کۆنه کان بیشاریته وه یان نا و خۆشی به وه وه خه ریک ناکات که خاکیبوون ئیمزای

دهوی یان نا به پیکه نینه وه وهکوو نه وهی که سهرکه وتنیکی به دهست هیئابی ئیمزای خوی له وینه کان دعات. له سهر نه ریگایه ی که وا من ریچکه یم دانابوو به لیبوورده بییه وه ده پویش، شتانیکی بینی وکیشاکه کهس نهیتوانیبوو وینه ی بکیشی. ههرگیز نه یگوت وه ستاکانی زهمانی ته یموور و وهستا کونه کانی ته روینو قه زوین و شیوه کاره نه فسانه بییه کان دانه به زیووه وینه ی وهستا شووشه چیه کانیاں له کاتی فووکردنه ناو لوله کونه که بۆ دروستکردنی دۆلکه یه کی شین و چه رمه کانی به ردهس وه ستایه کی پینه چی که سهرنجی ته واوه تی خوی داوه ته سهر دروستکردنی پیلاوو چه کمه کانی و دهرزی و قالبه کان و کیشانه وهی که وانی جۆلایه که به جوانی له پوژتیکی جهژندا و نهو زهخته ی که پوونی دانه تلیقاوه کان دهرده خات و ته قه ی توپه وهرگیپراوه کانی خومان و لوله ی چه که کان و دۆله کان و شتی له م چه شنه یان نه کیشاهه وهکوو چوون من بینوموه و کیشاهه وه نهویش بینوویه تی و کیشاهه یه تی له دوایشدا بۆ دروستکردنی سه فه نامه خوی ناماده کردوه و پویشنتوته شهرو به ویسته وه ته ماشای قه لاکانی دوژمن و توپ و سوپا و نه سپه زامداره کان و چوپره ی خوینه کانیاں و گیاندانی برینداره کان و لاشه ی مردوه کانی کردوه و کیشاهه نوویه تی و بووه به یه که م شیوه کاری موسلمان که به سه لامه تی له شهردا گهراوه ته وه. بهر له شیوازه که ی ته ماشای بابته و بهرله بابته که شتی ته ماشای ورده کارییه کانی ده که م که له پیشدا کهس سهرنجی نه داو نووتی و ههر له ویشه وه دهیناسمه وه. ده توانم له ریکوپی کردنی لاپه ره و که له که کردن و جیگی کردنی وینه کانه وه بگره تا ره نگرکردنی ورده کارییه کان هه موشتیکی پی بسپیرم. له م پوه شه وه له راستیدا له دوا ی من بوون به سهرۆکی

شیوه کاران مافی نه وه به لام نه وهنده له خورازی و له خویابی و به فیزه که وا ناتوانی هه موو که سیک به ریوه بیات و هه موویان دهره تیئی. له راستیدا نه گهر به گویره ی نهو بیته دهیه ویت به کوششکاری خویه وه هه موو وینه کانی وینه کیشخانه که بکیشی. که ده توانی نه انجامیشتی بدات و وه ستایه کی گهره شه. کاری خوی دهرانی هه ز له خوشی دکات. چهنده دلخوشه! جاریک بیخه بهر پویشتییه ماله که ی، له کاتی کارکردندا چاوم پیی که وتبوو، کتییه کانی پادشاکه مان نهو لاپه رانه ی که بوون نه خشی کردون و نهو وینه ی که بۆ پوژتاواییه گیزه کانی ده کیشا که ده یانه ویست ئیمه بچوک بجه نه وه و لاپه ره یه که لهو سی لاپه ره یه ی که وا بۆ پاشایه کی ده کیشا که نهویش خوی به شتیکی دهرانی نهو وینه ی که وا بۆ خوشی کیشابوونی و ته نانه ت وینه ی جووتبوونیکی بینه ده بانه ی ژن و پیایوکیش له سهر ته خته و میزیه کان و دوشه که کاندای بوون و له ناو پیدابوون و خوشی وهکوو زهرده واله ئیشتی ده کرد و به به ژنه دریزه که ی خویه وه له م په سم بوئه و په سم ده چوو، گورانی ده گوته وه و مه قه سیکی ده خسته سهر گونای شاگرده که ی که وا په رنگی تیکه لاه ده کرد. شتیکی بۆ گالته ده خسته ناو وینه که و نیشانی ئیمه ی ده دا به سهر سوورماوییه که وه قاقای لیده دا. به پیچه وانه ی شیوه کارانیتر له بهر نه وه ی که من چووبووم دهستی له کاری خوی به رنه ده داو بوئه ی ریژگرتنی بۆ دروستنه ده کردم، به لکوو به کارکردن نهو لیها توویه ی که خودا پیی به خشیبوو تیکه لاه ی هونه ری ده کردو کاره په له په له کانی خوی به رده وام ده کرد. (له یه که کاتدا کاری ههوت هه شت شیوه کاری تری ده کرد) ئیستا کانه ش به دزیوه وه ها بیر ده که مه وه که نه گهر بکوژه که یه کیکی له م سی که سه بیته خودا بکات که له ق له ق بیته ، به لام خوم

دەگرمەو، لە دەورانی شاگردیدا کە لە بەرەبەیانیدا پوژانی هەینی دا چاوم پێدەکەوت بە ئەندازەى دیتنى پەپوولە خوڤشال نە دەبووم هەرچۆرە وردەکارییەکی سەیر بەبێ هیچ ژیریەك (بە مەرجێك كە نەبەینرايیت) ببینی ئەوا هەر بەو پێزەو دەیکیشایەو و ئەو لایەنەشی لەوەستا پوژناوایەکان دەچوو، بەلام لەق لەق بەو یستەكەى من بەپێچەوانەى وەستا پوژناوایەکان پوومەتى مرۆقەکانى جیاوازتر لەیەك نەدەكیشا، تەنانەت ئەو فەرەقى نەدەبینى. وابزانم لەبەر ئەوەى بە ناشکراو بە شاراوەبى مرۆقەکانى بچو ك دەبینى هەر بۆیە سەرنجى نەدەدا بە سەر پوومەتى مرۆقەکان. زاواى خوالیخوڤشبووش وینەى مرۆقەکانى بەئەو نەكیشا. ئەگەر جیددیترین وینەش بکیشیت ئەوا دەبیت لەگۆشەیهكەو بە هەبوونی نیوانیك، سەگێك یان وەكوو دەولەمەندى بۆنەیهك یاخوود نەدارى لەتەچنیكى تیدا بکیشیت، ئەوەندە متمانهیى بەخۆ هەیه كە دەتوانى گالتە بەرەسمەكەو بابەتەكەى خۆى بکات .

رەشە گوتى: " ئەوەى كەوا زەریف ئەفەندییان كوشتوو و خستوو یانەتە ناو چالە ئاوەكە لەبەسەر هاتەكەى یوسف وبراكانى دەچى. گوژرانى زاواكەشم لە كوژرانى خەسەرە دەچى كە بە دەستى كورەیهو كوژرابوو كەوا دلى چووبوو شیرین. هەرکەس دەلیت كە لەق لەق حەز لەوینەى شەپو مەرگ و خویناوى دەكات". ئەگەر وەها بیرکردریتەو كە ئەو وینەیهى وا شیوەكارەكە دروستیدەكات دەچیتەو سەر بابەتەكە، ئەو بە مانای تینەگەشتن دەبى لەمن ولەشیوەكارانى تریش. ئەو شتەى كە ئیمە دەدات بە دەستەو راسپاردەكان نین- خۆى لەخویدا بابەتەكان یەكن- بەلكوو ئەو یەكە لەكاتى نێزىكبوونەو كیشانەو دا چ جۆرە هەستەوهرییهكى

خۆمانى تىكەلاو دەكەين. ئەو تيشكەى كەوا خۆى دەدزیتەو ناو مال و دارەكان و ئەسپەكان و مرۆقەكان و ئەو توورەبىیهى كە لە كەلەكەكردنى لاپەرەكاندا شاراوەبى، دارى سەروو خەم و ئارەزووەكانى لەكاتى درىژبوونەو بۆئاسمان و پشتبەستن و سەبر كە چا و كویر دەكات هەموو ئىشارەتى ئیمەن. ئەمە هەموو وەكوو ئەسپانىك نین كە پراوەستاوین خۆيان دووبارە بكەنەو، وینەكیش پيوستە لەكاتى كیشانى توورەبى و خیرایى ئەسپىكدا توورەبى و خیرایى خۆى لیدەرنەخات، لەكاتىكدا كە تیدەكوڤى باشترین وینەى ئەسپ بکیشیت، عەشەكەى خۆى بەرامبەر خۆلقینەرى دەولەمەندییهكانى دونیاو عەشقى ژيان و رەنگەكانى نیشاندەدات و بەس.

(ناوی من رەشەیه) (42)

لهگەل وەستا عوسماندا هەندیک کتیبمان دانابوو بەردەستی خۆمان و سەیرمان دەکردن، هەندیکیان تەواو بووون هەندیکیشیان تەنیا خەتەکانیان نووسرابوون و هەندیکیشیان بەهەر ھۆیکە بێت بەنیووە ناتەواوی ما بوونەو. تەواوی دوانیووە پۆکەمان بەقسەکردن لەسەر وەستاگان و شیکردنەوێ تاییەتمەندییەکانی ئەوان کتیبەکە زوا تێپەرکرد. ئەم کتیب و لاپەرانی لەئەنجامی بەسەرداچوونی مائی شیوہکارەکاندا بەدەستھێنرابوون. ئەمانەیان وەکوو پیوہندیان بە دوو کتیبەکە ئیمەوئەبوو، یان وەکوو جارێکیتر ئەوێ دەسەلماند کە شیوہکاران بۆ چەند ئاکچەیکە زیاتر لەبەرنەداری کارو پاسپاردە دەرەوێ کۆشک ئەنجامدەن. ئیدی واماندەزانی کە پێی پیاو بەرپێز کەلە ھەلەوئەست تووندەکانی بۆستانچیباشی ناکەوئە ئێرە، بەلام یەکیک لەوانە کەمتانەیکە تەواوی بە خۆو ھەبوو ھاتە لای وەستا عوسمان ولەبن پشتوئینەکیەو کاغەزێکی دەرھینا. وامزانی نامە ی باوکیکە کە دەیوئ کورەکە ی بکات بە شاگردو بەم شیوہیە رێگایەکی دۆزیوئەو نامەکە ی ناردوئە لای کابرایەک کە زۆر جارن ئاغاھتە و سەر دەستەیی شیوہکارانی کردووە، ھەر بۆئەوھش زۆر گویم تێنەدا. لەکزیی ئەو تیشکەو کە دەھاتە ناو ھەستم بەو دەکردکە خۆرەکە ی بەیانی نوقم وناپەیدا بوو بۆ ئەوێ کە چاوہکانم تۆزیک پشووبدەن ھەندیک لە نووسراوہکانی وەستا کۆنەکانی شیرازم لەبارە ی مەرچەکانی کویرایی داھاتنەو خویندەو کە تەمەنی لاوئیتیاندان نووسیوویان. ئەو ھەرکەتانە ی وا باسیان کردبوو، ئەنجام دا، بەبێئەوێ کە ھیچ شتێک ببینم تەماشای چۆلەوانییەکی دووردەستم کرد. کاتی چاوم بەرەنگی شیرینی سەرسوورماوییەکی وەستاگەم

لەبەرامبەر کاغەزەکەدا و چۆنیەتی تاکردنەکەیم بینی دلم کەوتە تریەتریەو لەگەل پەشۆکان و ھەلچووندا ئاشنا بووم. دەقاو دەق لەونامەیانە ی دەچوو کە شەکورە بەرێگای ئەستەرەو بۆمنی دەنارد. خەریکبوو بلیم ئەمە چ ھەلکەوتەیکە! کەچی لە ھەمووشتیک زیاتریش وەکوو یەکەم نامەکە ی شەکورە وئینەیکە لۆچ کراویان ھینابوو! وەستا عوسمان کاغەزی وئینەیکە ی لای خۆی گرتەو و ئەویتی دا بەدەستمەو، ئەوسا ئیتر بەشەرمیکەو تێگەیشتم کە نامەکە ھی شەکورەیکە: " رەشە بەگی خۆم: بۆئەوێ کە بۆنی دەمی ژنە بیوئەژنەکە ی زەریف ئەفەندی تاقیبکەمەو ئەستەرم ناردبوو بۆلای. لەویدا ئەم لاپەرە وئینە ی دارە ی پینیشاندابوو، لەدواییدا خۆم پۆیشتم، دەمزانی بەکەلکت دی بۆیە بۆ وەرگرتنی ئەم لاپەرە سەد جار بووم بە قوربانی. ئەم لاپەرە لەسەر تەرمەکە ی زەریف ئەفەندی لەناو چالە ئاوەکەدا دۆزراوئە، قەلیبە سەدان سویندو قورئان دەلی کە کەس داوای کیشانی وئینە ی ئەسپی لە مێردەکەم نەکردووە. ئەگەر وایی کئی ئەمانە ی کیشاو؟. پیاوہکانی بۆستانچیباشی مألەکیان پشکنی. لەبەرئەوێ کاری سەر ئەم ئەسپە پەلە ی تێدایە بۆ تۆی دەنێرم. مندالەکان دەستت ماچدەکەن- شەکورە ی ژنت. " وەکوو ئەوێ کە بەوردبوونەوئەیکە تەواوئە لەناو باخچەیکەدا تەماشای دووگۆلی سوور بکەم ئاوەھا سەیری دوو وشە ی دوایی نامەکەم کردوو دووبارە خویندەمەو. چاوم نێزیککی ئەو لاپەرەیکە کردکە وەستا عوسمان سەرنجی دا بوو سەری و تەماشای دەکرد. ھەندیک ئەسپم بینی کە موورەکە بەکیان بلابوو بوونەو، وەکوو نەریتی وەستا کۆنەکان بۆ دەستە گەرمی کیشرابوون. ئەم وەستا عوسمانە ی کە بەبێدەنگییەو نامەکە ی

شەكورهی خویندبووه گوتی: "كی ئەمەى كیشاوه؟" خوشی وهلامی دایهوهو گوتی: " دياره ئەو شيوهكارهى وا ئەسپى ناو كتيبهكهى زاواى كيشاوه". ئەوەندەله مه دلنيابوو؟ بەلام كيشه؟ ئيمه لهوه دلنيانهبووين كهكى ئەسپى ناوكتيبهكهى زاواى كيشاوه. لهناو نۆ لاپهردا وينهى ئەسپهكهمان دهرهيناو بهوردى تهماشامان كردهوه. ئەوەندە جوان وسادهبوو كه مروۆ لهتهماشاكردنى تيرنهدهبوو. كاتى ئەليم لهتهماشاكردنى تيرنهدهبوو راست دهليم؟ لهگهڵ زاواكهدا سهيرم كردبوو، لهودايشدا كاتى زۆرم بۆ تهماشاكردنى ههبوو، بەلام لهسهرى رانهوستابووم. جوان بوو بەلام ئەسپىكى سادەبوو. ئەوەندە لامان ناسايى و سادەبوو كهنهمانتوانى بزاني كى ئەمەى كيشاوه. ئەم ئەسپه زۆرجار لهناو كتيبيتردا بينيبوو بويه مروۆ ودها خهيالى دهكرد كهس بير له نهخش ناكاتهوه و ههروا له خويهوه دهكيشريت. تا ئەو كاتهى كه زانيمان ئەم ئەسپه رازىكى شاردهوتوه، ههر بهو چاوهوه سهيرمان دهكرد. كهچى ئيستا جوانييهكه دهبينم كه وهكوو ههلم دهلهرزى، لهخۆم پرسياركردو گوتم: "خودايه ئەم شيوهكاره دهست سىحراوييه كيشه كهوا توانيويهتى لهشيوهى بينينى خودا وينهى ئەسپىك بكيشيتتهوه؟" بۆ ساتىك پياو كوژبوونهكهيم فهراموشكردبوو. لهلايهكهوه وينهى ئەسپهكه ئەوەندە لهراستى دهچوو كهوامدهزانى لهبهرامبهرمدايه لهلايهكيتريشهوه بهشيكى عهقلىشم دهيزانى كهئهمه وينهيهكهو من لهناو دووويردا سىحراوى كراوم، ههر ئەمەش بوو بووه هوى ئەوهى كه ههستى بى كهموكوپى بوون لهمندا دروست ببى. بۆ ماوهيهكه وينه ئەو ئەسپانهمان لهگهڵ ئەوهى ناو كتيبهكهى زاوا ئەفهنديدا بهراوردكرد. ئەم ئەسپانه بۆ دهستگهرمى كيشرابوون. ههردوو له ژيريهكه دهستهوه دهچووبوون،

پراوهستانی ئەسپهكان بانگهيشتى جموجۆلى نهدهكرد، بهلكوو هاوارى مانهوهى سهردهدا، لهخوبايى، ناسك وجوان بوون. لهبهرامبهر وينهى كتيبهكهى زاوادا حهيران مابوومهوه. وتم: "ئەوەندە جوانه كه مروۆ يهكسهه دهيهويت لاپهريهكه وهرىگرى و لهرووى بكيشيتتهوهو لهدوايشدا وينهى ههر شتيك بكيشى". وهستا عوسمان گوتى: "گهورهترين باشه كردن دهرهق بهشيوهكارىك ئەوهيه كه پيى بللى وينهكهت لهئيمهدا جۆش وخرۆشى دروستكردوه، بلام ئيمه ئيستا تهماشاي هونهرى شهيتان ناكهين، بابزاني كى كيشاويهتى، زاوا ئەفهندي پيى نهگوتوى ئەم ئەسپه چ جۆره بهسههاتيكى ههيه؟"

- "نهگوتوه. بەلام ئەمە يهكيك لهو ئەسپانهيهكه دهتوانى له ههموو ولاتيكدا بزى و خاوهنهكەشى پادشاي گهوهرو بههيزى ئيمهيه. ئەسپىكى جوانه، يهكيكه له ئەسپهكانى عهلى عوسمانه. شتيكه كهوا دهولهمندييهكانى پادشاهمان دههينيتته پيش چاوى دۆچى وهنيز". بەلام لهلايهكيترهوه پيوست بوو وهكوو ئەو شتهى له كيشراوهكانى وهستا پوژئاواوييهكاندا ههيه ئەمەش لهوهى كه خودا دهيبينى بهجموجۆلترو خوینگهرمتر بيت و ژيانكردنى لهئستهنبوول وگهرو ئەسپهوانهكەشى دياربيت، تاوهكووشيوهكاره پوژئاواوييهكان بلين ئەوانهى ئەستهنبوول دهيانهوى وهكوو ئيمهيان لى بى و پادشاهشيان بروابهمه بكات كه عوسمانيهكان دهيانهوى وهكوو ئەوانيان لى بى. چونكه كاتىك مروۆ به شيوازىكيتر ئەسپىكى كيشا ئەوا بهشيوازىكيتريش دونيا دهيبينت بەلام ئەم ئەسپه سهههراى سهيربوونهكهى بهشيوهى وهستا كونهكان كيشرابوو. ئەو ئەسپهى كه ئەوندە قسهمان لهسهرى دهكرد يهكسهه چوو بووهچاومانهوهو

سهرنجمانی راکیشا. دەمی تۆزیک کراوه بوو له بهینی دانه کانییه وه زمانی دیار بوو. چاوه کانی دهبریقانه وه لاقه کانی به هیزو ناسک بوون. ئەو شتهی که ده بیته به هۆی ئەوهی وینیه که بیته به ئەفسانه خودی وینیه که یان وه کوو ئەو شتانهیه که له سهری دهیلین؟ وهستا عوسمان به هیواشی هاوینیه که ده هیئا به سهر وینیه که دا له ناو دلمه وه گوتم: "ئەم ئەسپه دهیه ویت چی بلیت؟ واتای هه بوونی ئەم ئەسپه چیه؟ بوچی ئەم ئەسپه! ئەم ئەسپه چیه؟ بوچی دمرسینی؟"

وهستا عوسمان گوتی: "پادشا کتیب دوسته کان و پاشاکان له بهر ئەوهی بوو راسپارده کانی ئەوان ره نجر اووه وفره بوونی نوری چاو شیوه کاری له سهر راسپارده کانی ئەوان ده بیته به لگه هه بوونی هیزو دهوله مندییان، وینیه کان جوان ده بینن وحه زیان لیده کهن. هه ریویه هونه ری شیوه کاری شتیکی کهم پهیدایه، جوانی وینیه که وه کوو ئالتوونی به کارهینراو نرخی ههیه، هه ره مهش خوئی به لگه ئەم کهم پهیدا بوونهیه ئەگه که سانیتیش ته ماشای وینیه که بکهن له بهر بابه ته کهی ده لین: ئەممه له که سیک ده چی یان وه کوو ئەسپی خودایه یان وه کوو خه یالیکه و به جوان دهینرخینن و به راسته قینه زانیی ئەمهش به لیها تووی هونه وه ره وون ده که نه وه. بو ئیمه مانانیش جوانی ره سمه که به فره واتایی وناسک کارییه کانیوه ده ستپیده کات. له بهر ئەوهی که ده ست و نامارزه کانی شهیتان له نیو ئەم وینیه دا شار اووه سروشتیه که واتا کانی زیاترین، به کیتیش ئەوهیه که وینیه که به باشی نه زانی. به لام ئەو ئەسپه که به باشی دهیزانی کئ کیشاویه تی" وه کوو ئەوه نابیت که چون ته ماشای وینیه ئەسپیک ده کهین سهری بکهین، ئەگه وه کوو چون سهری ئەسپیکی راسته قینه بکهن

سهری ئەم ئەسپه تان بکر دایه، چی حالی ده بوون؟ ته ماشای گه ورهیه کهیم بکر دایه ده مگوت که ئەمه کوئه ئەسپ نیه، کاتی سهری مله دریزو که وانیه کهیم بکر دایه ده مگوت که ئەمه ئەسپی غاردانه، خو ئەگه سهری پشته ریکه که شیم بکر دایه ئەوا ده متوانی بلیم بو سه فهری دوورو دریزو ده بیته. لاق ناسکه کانی وا دیار ده کات که وه کوو ئەسپیکی عه ره ب تووند ره و لیها تووه به لام ئەمه ئەسپی عه ره ب نیه چونکه سینیه دریزو گوشتنه. جوانی پیکانی وه کوو ئەوهی که زانیه کی بوخاریی له ((بهیتار نامه ی فادلاندا)) له سهر ئەسپیکی په سهند کراو باسی کردوه ئەوه نیشاندهدات که ئەگه چۆمیک له بهر ریکای ئەسپه که ماندا بیته به ئاسانی لیی ده په ریته وه وسل ناکات و ناترسیت. ئەو به تیار نامهیه یه دهستی ((فیوزه)) به تیاری کۆشکه کهی خو مانه وه وه رگیر درا وه ته وه. منیش هه موویم له بهر کردوه، له بهر ئەوهش که هه مووی ده زانم، ده زانم که ئەو شتهی له سهر ئەسپیکی په سهند کراو دا ههیه ده قاو دهق له م ئەسپه دا ههیه و ئەسپیکی باشه. شیوهی ئەسپه کهش جوانه. پیویسته چاوه کانی له هی ناسک بچی و گویکانی وه کوو په لی قامیش بیته و نیوانیان پان بیته. ئەسپی باش بچوک و ته ویل خره و ئەبرۆکانی وشکه و به ژن و بالاو یالی دریزه، هه ره ها پشتی کورته و لموزو شانیه کانی یچکولهیه و پشتی پانه، سینیه گه ورهیه و کلکی پانه و رانه کانی گوشتنه و له خو بایی و ناسکۆلیه و کاتیکی ری ده کات وه کوو ئەوه وایه که له ملا و ئەولا سلاو بکات. ((بهیتار — پزیشکی حه یوانه کان)).

به سهر سوورماوییه که وه ته ماشای وینیه ئەسپه کهم کردو گوتم که ئەمه خودی ئەسپه کهی ئیمه یه. وهستا عوسمان به پیکه نینه له ناچاریه کهی

خویه وه گوتی: " زانیمان که ئه سپه که مان کییه، به لام به داخه وه! ئه مه بۆ دۆزینه وهی شیوه کاره که هیچ سوودیکی نیه، چونکه ده زانم ئه و شیوه کاره ی تۆزئ عه قلی هه بیته به ته ماشا کردنی ئه سپیکی راسته قینه وه وینه ی ئه سپیک ناکیشیت. دیاره که شیوه کارانم له بهر خویانه وه له یه که هیرشدا وینه ی ئه مه سپه ده کیشن. به لگه ی ئه مه ش ئه وه یه که که زۆرینه یان له کاتی کیشانی خه ته کانی پرووی دهره وه ی ئه سپه که دا له پیشدا له نووکی سمه کانیانه وه ده ستپیده که ن." وه کوو ئه وه ی که داوای لیبووردن بکه م گوتم: " بۆ ئه وه ی که بتوانی پی دانیتته سه رخۆل له پیکانیوه ده ست پیناکه ن؟" وتی وه کوو ئه وه ی که جه ماله دینی قه زوینی له سه ر کیشانی ئه سپه کاندای گوتوو یه تی: ئه گه ر له پیکانییه وه ده ست پیبکه ی به مه رجیک ده توانی ته واوی بکه ی که هه موو ئه سپه که ت له بهر بی. دیاره ئه و ئه سپه ی که به ته ماشا کردنی ئه سپیکی راسته قینه وه بکیشریته به بیر کردنه وه بیر هیئانه وه له سه رییه وه ده ستپیده کریته و له داواییدا مل وسینه ی ده کیشریته. هه ندیک شیوه کاری پۆژئاوایی هه ن که به دوو دلی و به نه زمون کردنه وه وینه ی ئه سپیکی بارکیش له ناو کۆلانه کاندای ده کیشن و ده یفرۆشن به به رگدروو و قه سه به کاندای ئیدی ره سمیکی به م شیوه یه ناتوانی ئاماژه به واتای دونیا و ئه و جوانیانه بکات که خودا خولقاندوونی. به لام له وه ش دلنیام ئه وانیش ده زانن له وکاته دا وینه کان به یارمه تی بینراوه کانیان ناکیشن به لکوو خۆشیان ده زانن چی به بیر به یئنه وه هه ر ئه وه ده کیشن. وینه کیش هه میشه له سه ر کاغه زه که یدا ته نیایه له بهر ئه وه ش بیر هیئانه وه هه میشه پیویسته. بۆ دۆزینه وه ی ئیمزای شاره وه ی ئه و ئه سپه که وا به خیرایی ده ست و له بهر خۆه کیشراوه زیاتر له ریگای نه ریتی کچه نه دیمه هیچ چاره یه کیتیمان

نیه و هیچیترشمان له ده ست نایه ت. تۆش باش ته ماشای ئه مه بکه. " وه کوو ئه وه ی که له سه ر نه خشه یه کی کۆندا به دوای خه زیندا بگه ریته ئاوه ا به سه ر نه چه وه هاوینه که ی به سه ر پیستی ئه سپه کدا ده هیئا. وه کوو شاگردیک که بیه وئ شتی که به مامۆستاکه ی بداته قه بولکردن و به په شوکاوی وه لچوونی دۆزینه وه ی شتیکی تازه وه گوتم: " به لی ده توانین ره نگ وکاره کانی سه رزینی ئه سپه له گه ل زینی تر دا به راورد بکه ین " وتی: " وه ستا کانی من فلچه به سه ر ئه م وینانه دا ناهینن. ئه و شاگرده کاندن که جل و قالی و پروپۆشه کانی ناو وینه کان ره نگ ده که ن له وانیه زه ریف ئه قه ندی ئه وه ی کردیته، ئه وه دهریان بکه. " دووباره به هه لچوونه وه گوتم: " گویکانه؟ گوئی ئه سپه کانی ش... " وتی: " نا، ئه مه ئه و گوئیانه ن که وا به پیی قالبه کانی ته یموور کیشراون و له په لی قامیش ده چن". خه ریکبوو بلیم که هۆنینی یالی ئه سپه که و شانه کردن و دا هیئانی تال به تالی مووه کانی که هه ستم به وه کرد له م یارییه ی وه ستاو شاگردیه بیزاربووم و بیده نگ مامه وه. خۆ ئه گه ر شاگردیش بم پیویسته سنووری خۆم تیپه ر نه که م. وه ستا عوسمان وه کوو پزیشکی که دو مه لیکی نه خۆشینی وه بای دۆزییته وه به نیگا گله یی که ره کانییه وه پیشانی ئه ویتری بدات ئاوه ا بانگی منی کردو گوتی: " ته ماشای ئیره بکه، ده بیینی؟" ئیستا هاوینه که ی هیئابوو ه سه ر سه ری ئه سپه که و به هیواشی له ئه سپه که ی دوورده کرده وه به ره و ئیمه ی ده هیئا. بۆ ئه وه ی که بیبینم سه رم نیژیکی هاوینه که کردوه، کونی لمۆزی ئه سپه زۆر سه یربوو. وه ستا عوسمان گوتی: " چاوت پیی که وت؟" بۆ ئه وه ی له بیینه کاند دلنیابیم پیویست بوو که زیاتر سه رم نیژیکی هاوینه که

بکمهوه، ئیستا که هاوینکه دور دهیتهوه و هستا عوسمانیش له و کاته دا ئهوهی کرد گوپهکانمان هاتبووه لای یهک. کاتی ههستم به وشکایی وزووربوونی پیشهکانی وهستا عوسمانم لهسهر گوپی خۆم کرد بۆ ساتیک ترسام و بیدهنگییهک دروستبوو. دهتگوت که لهوبهری چاوهماندوووهکهمهوه شتیکی سهیر پرووده دات و ئیمهش دهبین بهشایهتی ئه و پرووداوه. زۆر دواتر توانیم بهدهنگی نزمهوه بلیم: "ئهوه چییه لهلمۆزیدا؟" وهستا عوسمان گوتی: لمۆزهکهی زۆر سهیر کیشاوه، دهستی پیداهیناوه؟ کهموکورییه؟" هیشتا تهماشای چۆنیتهی کیشانی ئه لمۆزه سهیرو بی وینیهمان دهکرد. وهستا عوسمان بهدهنگی گالته پیکهراوهوه گوتی: "ئهو شیوازی که وهستا چینیهکان به لاساییکردنهوهی پوژئاواوییهکانهوه دواي کهوتوون ئه مهیه؟" وامزانی که گالته بهزاواکهم دهکات و گرته دلمهوهوه گوتم: "زاوا ئه فهندي گوتویهتی ئه گهر کهموکوری له ئه نجامی لینه هاتوویی و کهمیوونی هونری شیوهکارهوه نه کهوتیتهوهوه له قولاییهکانی پوچییهوه هاتییت، ئهوه دهبیته به شیواز". بۆ دۆزینهوهی ئه وناپیاوهی کهزاواکهمی کوشتبووهیچ ئامازهیهک زیاتر لهلمۆزی ئه سپهکهمان بهدهستهوه نیه که دیارنیه لهدهستی شیوهکارهکه دهچوو یان وهکوو له خودی ئه سپهکهوه دهکهوتوووه. له دۆزینهوهی لمۆزی ئه سپهکانی سهه ئه و کاغهزی و لهسهه جهنازهکهی زهریف ئه فهنديدا دۆزرا بووهوه و موردهکه بهکهی بلاو بووهوه، زۆری و زهحمه تیمان دهکیشا چ بگات به کونی لمۆزی ئه سپهکان. وهختیکی زۆر که ممان ههبوو بۆ دۆزینهوهی کهموکوری ئه لمۆزه له نیو وینهکانی شیوهکانی وهستا عوسماندا که له ماوهی ئه م چهند ساله ی رابردوودا کیشاویانه. له نیوان دووسه دوپه نجا لاپه ره ی جهژنامه دا که باسی

تیپه ریوونی جه ماوه به بهردهم پادشادا وینه ئه سپی کهمی تیدا بوو. کتیبه نمونه ییهکان و دهفته ری قالبهکان و ئه و کتیبه تازه تهواو بووانه ی که له نیو بیانی وینه کیشخانه که دا بوون هه موویان هینا و که سیشیان نارد بۆ ناوه وهی کۆشک بۆ وه رگرتنی مۆله تی هینانی کتیبه شاراوهکانی ناو خه زینه و حه رمسه را که قوفلیان له سه ره. بۆیه کهم جار ته ماشای وینه ی ئه و ئه سپه خه مباره مان کرد که وا زینه ده رئا ساییهکانیان دا پوشر اووه به نه خش پارزیندرا وه ته وه جه نازه ی سولتان سوله یمانی قانونییان ده کیشا و ده برد که له چه مبه ره که ی زیگه تواردا کوژرا بوو. ئه م به رگه یان له ژووری شانزاده یه کی گه نجا هینا بوو. زه یتوون، له ق له ق و په پوله هه میشه ئه م شتانه یان ده کیشا. چی ئه وانه ی که چه رخانه کان ده کیشن چی ئه وانه ش که وابه چاویکی هه لماوییه وه ته ماشای ته رمی خاوه نهکانیان ده که ن و سلاویان لیده که ن، که وا له ژیر سوورایه که دا دا پوشر اوون. هه موویان وه کو ئه وه ی وهستا کۆنه کان، به را وه ستانیکی ناسک و جوانه وه کیشا بوو. (قاجیکیان به ناسکییه وه له پیشه وه بوو قاجیکی تریشیان به را وه ستاوی له دوا وه یه). هه موویان به ژن درێژو که وانی بوون کلکهکانیان به سترا وه شانزاده ی بوون. به لام له هه یچ کامیکیاندا ئه و لمۆزه ی که وا به دوایدا ده گه رپین نه دۆزرایه وه. هه روه ها له نیو ئه و ئه سپانه شدا نه بوو که وا فه رمانده کان وزاناکان و مامۆستاکانیان هینا بووه سه ره جه نازه که ی سولتان سوله یمان . به م خه مه وه تۆزیک له په ژاره ی ده رووبه ری جه نازه که ش به ره و لای ئیمه ده هات. هه روه ها چاویشمان به وه ده که وت که له سه ر لاپه رهکاندا که شانزادهکانیان ده هینایه کایه وه له ملاوله ولایاندا شتیان نووسیوو، هه ر له بهر ئه مانه ش خه ممان بۆ رهنجی وه ستاکانی وهستا عوسمان ده خوارد

کهله پیناوی ئەماندا دابوویان. بە دەست و خەتییکی خراپەوێه لە ژووری وینەیی باپیری پادشاکەماندا کە لە ژێر دارێکدا نیچیری دەکرد نووسرابوو: "گەرەم! ئەو حەزەرت! بە ئەندازەیی سەبرو لیبوردەیی ئەو دارە حەزتان لێدەکەم و چاوپێتان دەکەم." بەم هەستە شکاوو خەمبارەوێه ئەو کتییە ئەفسانەییانەم گرتە دەستەوێه کە بەتەنیا باسی دروستبوونیانم بیستبوو و نەمبینیبوون. تەماشای بەرگی دوو هەمی هونەرنامەمان کرد کە واقە لەمی دەستی هەرسێ وەستاکی لیکەوتبوو. لە پێشستی ئەو تۆپانەیی کەوا گەرمەگرمیان دەکردو لە دوای هیژی پیاوێه سەدان ئەسپی رەنگاو رەنگی لیبوو کەوا سەربازە شکۆدارەکانی سواریان شمشیرەکانیان دەرھینابوو سپەرەکانیشیان بەرزکردبووێه. بەلام هیچ یەک لە وانە کەموکۆپی تێدانەبوو. وەستا عوسمان گوتبووی ئەم کەموکۆپیە چییە ئیتر؟ دواتر هەر لەو کتییەدا تەماشای لاپەرە یە کمان کرد کە وینەیی دەرگای هومايون و گۆرەپانی گالتەیی کیشابوو کە ئیستا ئیمە تێدایبووین. وینەییە کە بوو کە نەخۆشخانە کە تەنیشتی و ژووری داواکاری و حەوشەو درەختەکانی وەها کیشابوو کە لە نیو چوارچیوێه کەدا جینگایان بیئەوێه بچوک و بەقەدەر گەرنگی پیدانی عەقڵیشیان گەرە کیشابوو، ئەو ئەسپانەیی کەوا دەرگاوان و بنووسەکان و پاسەوانەکان سواری دەبوون ئامازەییەکی لەو چەشنەیان پیوێه نەبوو. هەر وەها تەماشای ئەو وینەییە شمان کرد کەوا (یاوز سولتان سەلیمی) باوکی باپیری پادشاکەمان لە کاتی سەفەرە کە بۆ (دولقادر) نیشان دەدات کە لە سەوزە لانییەکی گیادار لە پالی دۆلی قین کراوەکاندا رادەوێهستی و چادەرە لێدەدات، تانجییە رەشە کە سوورەکان و بەچکە ئاسکی قون زل و کەرویشکی زۆریان گرتبوو، هەر وەها لە لایە کیتیشەوێه

پلنگیگ کەوتبوو کە خوینی سوور لەسەر جەستەیدا گۆلی دابوو. نەوێه کۆولە سەر لمۆزی ئەسپە کە پادشا نەوێه کۆولە سەر لمۆزی ئەسپی بازجییەکان کە لە ویدیوی تەپۆلکە کەوێه بە نامادەیی رادەستابوون، شتیکی وەها دیارنەبوو. هەتا وێه کۆو ئیوارە بەسەدان کاری زەیتوون و پەپوولە و لەق لەقمان بینی کە لە ماوێه ئەم چەند سالی دا کیشرابوون و وینەیی ئەسپیان تێداهەبوو: ئەسپە رەش و زەردە گۆی جوانەکانی موخەمەدخانی گیرای. ئەسپە پەمبەیی و قورشوونییەکانی حەیدەر پاشا کەوا لە شەوێکدا لە پێشستی تەپۆلکە یە کە بەتەنیا سەریان دیار بوو، ئەسپەکانی حەیدەر پاشا کەوا قەلای (خەلق الواد) لە کافیر ئیسپانیاییەکانی دەستینیتەوێه ئەسپە سەوزەکانی ئەو ئیسپانیاییانە کەوا غار دەدەن و لووت لەسەر لووت کەوتوونەتە سەر پێشیان، ئەو ئەسپە رەشە کەوا خەریکبوو والە وەستا عوسمان بکات کە بلی ئەمەم لە پێش دا نەبینیوێه کێ ئەمەیی دروستکردوێه، ئەسپییکی سوور کەوا لە بنی دارێکەوێه گۆی قوت کردۆتەوێه گۆی لەو عودە دەگرێ کەوا کوریک دەیزەنێ، وینەیی شەو دیز کەوا وەکوو شیرین ناسکۆلەو شەرمەزارەو لە کاتی کەدا کە شیرین لە بەر پروناکی مانگە شەو دا لە حەوزە کە مەلە دەکات چاوپێ دەکات، ئەو ئەسپە جوولە جوولکەرانی کەوا یاریکەرە تیر ئەندازەکان لە سەریان سوار دەبن، ئەسپی فەرته نەو ئەسپە وانیکێ جوان کە نازانم لە بەرچی هۆیک بوو وایان لە وەستا عوسمان کرد کە بلی: " لە کاتی لاویمدا زۆر ماندوو بووم، زۆر حەزم پێدەکرد، ئەو ئەسپە زێرینەیی کەوا لە کاتی کەدا حەزەرتی ئەلیاس دەکەوێتە بەر پەلاماری بوتپەرستەکان خودا بۆی دەنێرێ و لە هەلە بەر حەزەرتی ئەلیاس دەکەوێ، کاتی کەوا سولتان سولەیمانی قانونی بەسواری ئەسپە کووتە

دهشتیه که یه وه ته ماشای شازادهیه کی خه مبار دهکات که له ته مه نی لایدا له کاتی گیاندان ومه رگدایه و سئ کوره که ی بانگ کردوه بولای خوی و هاتون بۆ نیچیر، ئەسپه توورەکان، ئەسپی به زین و غاردان، ئەسپه ماندووەکان، ئەسپه جوانهکان، ئەو ئەسپانه ی که کهس ته ماشایان ناکات، ئەو ئەسپانه ی که له لاپه ریه ده رناکه ونه ده ره وه، ئەو ئەسپانه ی که وا وه کوو ئەوه ی بیانەوی له بهر تهنگاوی ئەم لاپه رانه ده ربه کون و چوار چیه کانیان تیپه پاندوو. له لمۆزی هیچ یه که له ماندا ئەو نامارژیه ی که وا به داویدا ده گه راین به دی نه کرا. له گه ل ئەوه شدا ئەو بیزاری وخه م وترسه ی که وا دلمانی داگرتبوو که م نه ده بووه وه: بۆ ماوه یه که ئەسپه که مان له بیر چوو بووه وه ته سلیمی جوانی رهنگه کان بوو بووین و پویشتبووین، وه ستا عوسمان کاتی ته ماشای زۆربه ی ئەم وینانه ی ده کرد که بهر پرسیاری دروستکردنیان بووه، له سه رسوورماوی زیاتر تووشی ترس و له رزه ی بیر هیئانه وه بوو بوو. نامارژیه کی کرد به گیا مۆره کانی بهر چادره سووره که ی شه ری سولتان سوله یمانی باپیری پادشاکه مان کردو گوتی: " ئەمه، قاسمی قاسم پاشا... ! ئەو وه ستا نه بوو. به لام له ماوه ی چل سالدا له جیگا چۆله کانی وینه کاندای گیای پینج په لا ته که گولینی بهر ناوی دروستده کردو و دووسال بهر له نیستا مردو پویشت. له بهر ئەوه ی هه موو که سیک باشت دهیتوانی ئەم گیایه بکیشی ئەمه م پی کیشابوو. " ماوه یه که بیده نگ بوو، له داویدا وه ستاکه م گوتی: " مه خابن! مه خابن! " له م قسه یه وه به ته واوی پۆحمه وه هه ستمکرد که زه مان و کاتی هه ندیک شت و چاخیک به سه ر هاتوه. هه موو جیگایه که تاریکبوو، له ناکاو ژوو ره که ی پرپوو له تیشک، جموجۆلیک ده ستپیکرد دلکه م که واتر په ترپی لیوه ده هات له هه موو شتیکی

تیگه یشت. فه رمانه ی جیهان پادشاکه مان هاتبووه ناو ژوو ره که وه. خۆم خسته بهر پیی و چمکی عه باکهیم ماچکرد، سه رم خولی ده خوارد، نه مه ده توانی ته ماشای نیو چاوانی بکه م، به لام ئەو له ژوو ره وه له گه ل وه ستا عوسماندا ده ستی به قسه کردبوو. له بهر ئەوه ی له گه ل که سیکدا قسه ی ده کرد که وا تۆزیک بهر له نیستا شانیه شانی پیکه وه دانیشتبووین سه یری وینه کانه مان ده کرد هه ستم به گرتنی ناگری شانازی کردن به خۆمه وه له ده رووندا ده کرد. نه مه ده توانی بروا بکه م که پادشاکه مان له جیگا که ی مندا دانیشتبوو وه کوو من به هه ستیارییه وه گوئی له قسه کانی وه ستا عوسمان ده گرت. خه زینه دارو ناغای بازچیه کانی هاتبوون. چه ند که سیتیش که نه مه ناسین هه م ده یانپاراست هه م به وردی گوئیان له قسه کانی راده گرت. بۆ ماوه یه که هه موو توانا و لیوو رده ییه کی خۆم کۆکرده وه به لاچاویکی شه وه بی تیر تیر ته ماشای نیو چاوانی پادشام کرد. چه نده جوان بوو! چه نده ریکوپیک و راستبوو! دلّم له په شوکاویدا ئیدی توند لیینه ده دا. هه ر به و کاته دا ته ماشای منی کردو چاومان به چاوی یه کدا هه لتۆقی.

گوتی: " خوالیخۆشبوو زاواکه تیشم خۆشه ویست ". به لئ له گه ل مندا قسه ی ده کرد! له بهر په شوکان و هه لچوون به شیک له قسه کانیم له ده ست ده رچوو بووه. زۆر خه فه تبار بووم، به لام ئەو تابلویانه ی که ناماده ی کردوون شتانیکی ده رناساین و ته ماشا کردنیان سه ره خۆشی و دلدا نه وه یه بۆ من. کاتی گاوه وه نیزییه که بیبینی ت سه ری سوورده مینی و له هیزی عه قلی من ده ترسی ئیدی له لمۆزی ئەسپه که وه ده توانن تیگه ن که پیاوکوژه که کام شیوه کاری چه په له. ئەگینا هه موو شیوه کاران ده که یین، هه رچه نده

کهسته‌میشه به‌لام پیویسته".

وهستا عوسمان گوتی: "پادشای جیهان په‌نا! سولتانی من! ئەگەر شیوه‌کارانم به‌بێ بیرکردنوه وینەئە سپیڤ بکیشن له‌وانه‌یه‌ بتوانین تییگه‌ین که‌ کییه‌و کێ ئە‌مه‌ی کیشاوه". پادشا به‌شیوه‌یه‌کی ژیرانه‌وه گوتی: "راسته، ئە‌گەر ئە‌مه‌ لمۆزیکێ راسته‌قینه‌ نه‌بێ وله‌ قه‌له‌م سووپردانی‌کدا کیشرابێ". وهستا عوسمان گوتی: "پادشای من! ئە‌گەر هەر ئە‌مشه‌و کییر کییه‌ک رابگه‌یه‌ندریت و ته‌ک ته‌ک له‌ ده‌رگای مالی وینه‌کیشان بدری و داوایان لی بکردیت که‌ له‌ناو کاغه‌زیکێ نه‌نووسراودا ...

پادشا ته‌ماشایه‌کی بوستانچیباشی کرد، که‌واتای گویت لییبوویی دها له‌دواییدا گوتی: "ده‌زانن که‌ له‌ شیعره‌کانی نیزامیدا زیاتر چه‌ز له‌کام کیپرکی ده‌که‌م!" هه‌ندی‌کمان گوتی: ده‌زانن. هه‌ندی‌کیش گوتی کامه‌یه؟ یان ناو که‌سانیکیش وه‌کوو من بی‌ده‌نگ مانه‌وه. پادشا جوانه‌که‌م گوتی: "چه‌ز له‌کیپرکی شاعیره‌کان ناکه‌م، هه‌روه‌ها چه‌ز له‌به‌شی به‌سه‌ره‌اتاتی مامه‌ چینی و پرووییه‌کانیش ناکه‌م. من زۆرتر چه‌ز له‌کیپرکی پزیشکه‌کان ده‌که‌م که‌وا تامردن ئە‌نجامیده‌ده‌ن". ئە‌مه‌ی گوت و نه‌یگوت یه‌کسه‌ر هه‌ستایه‌سه‌رپێ و بو نوێژی ئیواره‌ ئیمه‌ی به‌ جیه‌یشت. زۆر دواتر کاتی بانگی ئیواره‌یان دا له‌دوای ئە‌وه‌ی له‌تاریکایی و ده‌رگای کۆشکه‌وه ده‌رکه‌وتم، به‌دلخۆشییه‌وه‌ خه‌یاڵم له‌ شه‌کوره‌ و منداله‌کان و مال ده‌کرده‌وه‌و به‌هه‌راکردن به‌ره‌و گه‌ره‌که‌که‌ ده‌رۆیشتم که‌ به‌ترسه‌وه‌ به‌سه‌ره‌اتی کیپرکی پزیشکه‌کانم که‌وته‌وه‌ یاد:

یه‌کیک له‌ دوو پزیشکه‌ی که‌وا له‌به‌رده‌م پادشاکانیاندا کیپرکی ده‌که‌ن چه‌بیکێ سه‌وزی ژه‌هراوی دروسته‌کات که‌ده‌توانی خیلێک بکوژیت. ده‌یدا

به‌و پزیشکه‌که‌یتر، ئە‌ویش دژه‌ چه‌به‌که‌ی دروسته‌کات و به‌عافییه‌ته‌وه‌ ده‌یخوات و له‌دوایی ئە‌وه‌ش چه‌به‌ ژه‌هراوییه‌که‌ش ده‌خوات. وه‌کوو ئە‌وه‌ی که‌ چاره‌ه‌روان ده‌کرا هه‌یچی لینه‌هات. له‌وه‌ش زیاتر کاتی ئە‌وه‌ هاتبوو که‌ ئە‌و بو‌نی مه‌رگ بدات به‌ به‌رلووتی ره‌قیبه‌که‌یدا. ورده‌ ورده‌ ده‌جولیته‌وه‌و تامی نۆره‌ی خۆی ده‌چیژیت، له‌دواییدا له‌ناو باخچه‌که‌دا په‌لی گولیکێ په‌مه‌به‌یی دینیت و ده‌یخاته‌ ناو ده‌مییه‌وه‌و هۆنراوه‌یه‌کی پێدا ده‌خوینیته‌وه‌ که‌تاوه‌کوو ئە‌و کاته‌ که‌س نه‌ییبستبوو. له‌دوایشدا به‌ خۆمتمانه‌یه‌یه‌که‌وه‌ په‌لی گوله‌که‌ ده‌دات به‌ پزیشکه‌ جل په‌مه‌به‌یه‌که‌ بو ئە‌وه‌ی که‌ بو‌نی بکات. ئە‌م پزیشکه‌ جل په‌مه‌به‌یه‌ په‌له‌که‌ نیزیکه‌ لووتی ده‌کات و نایکات له‌ترسی ئە‌و هۆنراوه‌یه‌ی که‌وا به‌سه‌ر په‌له‌ گوله‌که‌دا خوینراوه‌ته‌وه‌ ده‌که‌وی و ده‌مری.

((به‌من ده‌لین زه‌یتون)) (43)

به‌ر له‌نوێژی ئیواره‌ بوو که‌ که‌له‌ده‌رگایان دا، کردمه‌وه‌ له‌کۆشکه‌وه‌ پیاویکی بوستانچیباشی هاتبوو لایکی پاک و جوان و پیکه‌نۆک بوو، چراکه‌ی ده‌ستی له‌وه‌ی زیاتر که‌روومه‌تی رۆشنتریکاته‌وه‌ سیبه‌ری ده‌خسته‌سه‌ر رووخساری. ته‌خته‌ی نووسین و لاپه‌ره‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، وتی: پادشاکه‌مان کیپرکییه‌کی له‌نیوان شیوه‌کاره‌ندا سازکردوه‌، بو ئە‌وه‌ی بزانیته‌ که‌کێ ده‌توانی له‌ناکاو وله‌یه‌ک جاردا جواتترین وینەئە سپیڤ بکیشیت. ده‌ستووریان داوه‌که‌ هەر ئیستا له‌سه‌ر چۆکم دانیشم و ته‌خته‌که‌

بخمه سه رقاچم وجوانترین وینهی ئهسپی دونیا بکیشیم. میوانه کهم برده ناو مالهوه. بهراکردن پویشتم وناسکترین قهلهمی خۆم هیئا کهلهتووی پشیله دروستکراوو مووره که به کهم دانایه بهردهستی خۆم و دانیشتمه سه زهوی بۆ ساتیک چاوه پروان مامهوه! ئهه کارهشتیکی تیدا نهبی کهبی بههوی لهدهستچوونی سهرومالم؟! لهوانهیه! بهلام ئایا وهستا کۆنهکانی ههرات ئهفسانهکانی خویانیان له نیوان مهگ و جوانیدا نهخولقاندوه؟ دهروونم پرپوو له ههستی وینهکیشان، بهلام لهوهش ترسام کهوهکوو وهستا کۆنهکانی بکهه و خۆم راگرت- بهسهیرکردنی لاپهه سپیه که تۆزیک چاوه پڕی مامهوه بۆهوهی که پۆحم لهترس و لهرزهکانی نهجاتی بی وبتوانم بیر لهو ئهسپه جوانه بکهه وهکهوا دهیکیشم و سهرنج وهیزی خوی بدهمه سهه. ههه لهئیستاوه وینهی ئهه ئهسپانهی که بینیبوومن وکیشابوو من دههاتنهوه پش چاوم بهلام بهکیکیان ههبوو کهلههه موویان جوانترو باشتربوو. ئهه ئهسپه که تاوهکوو ئیستا که سه نهیتوانیبوو بیکیشی من دههکیشا. بههپیارهوه هیئامهوه پش چاوی خۆم: بۆ ساتیک ههموو شتیک بیدهنگ بوو، تهنا نهت ئهوهشم فهرامۆشکردبوو که من لیرده دانیشتووم و خهریکی وینهکیشانم. دهستم له خویهوه قهلهمه کهی خستۆته ناو قوولایی جامۆلکهه و خهستایی موره که به کهوه. دهی! دهسته باشه کهم، ئهه ئهسپه دههنا ساییه پش چاوم بکه بهراستی! وهکوو ئهه وایوو که من و ئهسپه که بووبیتین بهیهک ودهمانهوی لهناو ئهه دونیا بهدا جیگای خۆمان بکهینهوه. بهه ههستهوه لهناکاوه لهناولاپهه سپیه چوارچیوه کراوه کهدا بهدوای ئهه جیگایه دهگههه. لهخهیالی خۆمدا ئهسپه کهم لهویدا بهجی کردو لهناکاوه وهکوو ئهوهی که من بیریشم لیئه کردیتهوه. دهستم بههپیاریکی

تهواوهوه دهستیپیکردو لهسمهکانیهوه پچی خواردهوه و پویشته ژوورهوه بۆ سهه پشته ئهسپه که، ئهه جارهیان لهلای ئهه ژنۆکانیدا خوی بادایه وهه پویشته سهرزکی ئهسپه که. لهناکاوه خۆشی دایگرتم! ئهه ئافهه رین! ههه بهوله نهجولارهوه بههییوای سهه که وتنهوه بههه ژوور برۆ. سینگی چهنده جوان دههکهوت! وهکوو ئهسپه کهی پش چاوی خۆم ئهه پهه ری ورده ورده باریک بووه وهه بووبه ملی. بههییوهی که قهلهمه کهم ههگرم تۆزیک بیرم کرده وهه له ژیرگۆیکانییه وه دهه بههه زه کهیم بههراوهی کیشا و زمانه کیشم هیئایه دهه وهه. بههییوای - نهکه ویته گومان و دوولاییه وه گهه پامه وه بۆ سهه لمۆزی (یۆز) بههراست. قهلهمه کهم بههه ژوور برده وه سههیریکی هه موویم کرد، کاتی بینیم وهکوو ئهوهی نا خهیالی خۆم دههچوهه ئهوهه فهرامۆشکرد که من کیشاومه وه واهه ستمده کرد که گوی و مل وچالاییهکانی پشتم نهکیشاوه ودهستم لهخویهوه خهتهکانی راستکردهوه. دهستم لهبهه خۆه خهریکی کیشانی کورتانی ئهسپه که بوو، تۆزیک پچیوو، لهناکاوه راههستاوه قهلهمه کهی خستهوه ناو جامۆلکهی موره که به کهه. ژور لهوه راهه بووم که پاشه له کهیم بههه ژوور گۆشتن دروستکردبوو، لهگهه وینه کهمدا تیکه لایوو بووم. واهه ستمده کرد که له ته نیشته ئهسپه که دام، بهخۆشییه وه کلکه کهیم کیشا، ئهسپیکی خیرابوو بۆ شهه کردن ژورباش بوو. کلکه کهیم بهسته وهه بههه ژوور ههگه پامه وه. کاتی که بهینی کلک و سمتهکانیم دهکیشا ههستم بهه فینکاییهکی خۆش لهدواوهی خۆمدا دهکرد. جوانی پاشه له کهیم تهواو کرد و بههه زکی تهواوهوه دواین پیی چهیم بهه کۆراوهی کیشا، خهیالی پیی چهپی پش وهه بههه موو ناسکۆلییه که وه لهمیشکدا بهههسته بوو. لههه موو جوانیهه سههه سوورما بوو. دهستم

هه لپری و چاوه ناگر پزین و خه ماوییه کانیم کیشاو به دوودلییه وه کونی لموزو پروپووشی کورتانه کهیم کیشا. وه کوو ئه وهی که یاله کانی شان به کم و دهستی پیدا بهینم قه له مه کهم تال به تالی یاله کهی کیشا له غاوه کهیم بهست و له دوایشدا به ویستیکی زوره وه ناو گه لیشیم ته واو کرد. ئیستا هه موو شتیکی ته واوه من کاتیکی ئه سپیکی دهرناسایی ده کیشم خوم دهم بهو ئه سپه دهرناساییه.

(به من ده لین په پوهله) (44)

وايزانم له کاتی نوژی شه ودا بوو که یه کیکی له بهر دهرگا که دا پیی وتم: پادشا فرمانی دروستبوونی کیبرکییه کی داوه. به سه رسهرم پاشام، جاکئ ده توانئ له من باشر وینهی ئه سپیکی جوان بکیشی؟! سه ره پای ئه وهش کاتی که زانیم ئه بی به بی رهنگ و به شیوهی رهشایی قه له م بکیشرئ بو

ماوهیه ک بیدهنگ مامه وه. بوچی بو یاخی ناکهین؟ داخو ده بی له بهر ئه وه بی که من له هه موویان باشر وینه رهنگه کهم؟ کی پریاری ئه وه ده دات که کام وینه له هه موویان باشره؟ بوئی دهمی کو ره ناوشان پان و لیو په مبه ییه کهی نیو دراوی کوشکم تاقیکرده وه و زانیم که وهستا عوسمانیش ناگای له م به زمه هه یه. بیگومان وهستا عوسمان هونه ره کهی من ده بینئ و له وهش زیاتر له نیوان هه موو وینه کیشاندا زیاتر منی خوشده وئ.

به مجوره ته ماشای لاپه ره سپییه کهم کردو ئه و جوره ی راوهستان و شیوهی نیگا کردنه ی وا ئه وان هه زیانلیده کرد هی نامه وه پیش چاوی خوم. پیویسته ئه م ئه سپه وه کوو ئه سپه کانی دواتره سال له مه وه بهری وهستا عوسمان پرجموجل بی و له هه مانکاتدا له سه ره خو بی و قورساییه کهی به ده ور بهر به سه لمینئ، هه ره ها ده بی له جوری ئه سپانه بی ت که وا پادشاهه زیانلیده کات، ئه بی دوولاقی پیشه وهی به رزبوویته وه تا وه کوو هه ردو وکیان له سه ره جوانییه کهی هاویر بن، داخو خه لاته کهی چن نالتوونه؟ خورگه ده مزانی که " میر موسه ویر " چون ئه م ئه سپه ی ده کیشا؟ ده بی به هزاد چونی بکیشایه؟ له ناکا و شتیکی هات به می شکمدا به لام بهرله وهی بزائم که چی بوو، دهسته چه تونه کهی من قه له مه کهشی وه رگرتبوو و دهستی به کیشانی پیی چه پی پیشه وهی ئه سپه که به بهر زکراوه یی کردبوو. قاچه کانی توژیکی ما بوو که له گه ل سینه ی دا بی به یه که، له دوایدا به لییورده ییه که وه دوو که وانم کیشا که ئه گه ر بتانینیبایه ده تانگوت ئه م هونه رمه نده وینه کیش نیه به لکوو خوشنووسیکی لیها تووه. دهستم له خو یه وه به ره و سه ری ئه سپه که ده رویشتم منیش به سه رسوورماوییه وه وه کو ئه وهی که وا دهستی که سیکی

تری تەماشای جەستەى خۆم دەکرد. کەوانە دەرناساییەکان و زکە
 فەرەکەى ئەم ئەسپە نااساییەو سینگە پتەوئەکیو ملە درێژەکەى کەلەهێ
 قاز دەچووتەواو بووبوون و وینەکە زۆرى ئەمابوو. چەندە لیاھاتووم !
 کەبیرم لەم شتانە دەکردەو دەستم، دەمەکراوەکەى ئەم ئەسپە
 سەرخۆشە بە ھێزەو لمۆزەکیو تەوێل ژیرەکیو گۆیکانیشى کیشابوو.
 سەیرکە دایە! چ جوان دەرچوو! کەوانیکیتەم کیشا، تۆزیکى مابوو کە
 پێبکەنم لە جووتە پێ بەرزکراوەکانى پێشییەو تەوێکەو چەماویبەکی
 پشت و ملە بێ کەموکۆرپەکەى ھاتمە خوارەو، دەستم زینەکەى دەکیشا،
 بەشانازییەو تەماشای سینگە قەلەوئەکەیم کرد کەوا وەکوو ھى من خڕۆلە
 بوو: لەبەرامبەر ئەم ئەسپەدا ھەرکەس سەرى سوور دەمیئیتەو. بیرم لەو
 قسە خۆش و شیرینانە کردەو کەوا پادشا لەکاتى وەرگرتنى خەلاتەکەدا
 پێمەلێ: کاسەیکەى پەر لە زێرم پێدەدا، بیرم لەو دەکردەو دەکەوا لە مالد
 چۆن دەیانژمێرم و پێکەنین دەگرتەم. لەو بەینەدا بەلاچاویکەو سەیری
 دەستم دەکرد کەوا زینەکەى تەواو کردبوو، ولەدوا پێدا دەستم فلچەکەى
 ژەند بەناو مورەکەبەکەدا و بەپێکەنینەو وەکوو ئەوێ کەگالتە بکات
 پاشەلى ئەسپەکەى دروستکرد. بەخیرایى کلکەکەیم تەواوکرد، دواوێ
 ئەسپەکە لەتەواو بووندا و بەخۆشییەو وەکوو ھى کۆرە جوانکیلەیکە
 سمتە خڕۆلەکانیم کیشا. کاتى من پێدەکەنیم دەستم ژیرەکەم پێکانى
 دواوێ کیشا و پراوەستا: بووبە جوانترین ئەسپیک کەوا لەسەر دوو پێ
 پراوەستابى. خۆشییەک دەروونى گرتەو: بیرم لەو دەکردەو کە چۆن
 ئەسپەکەم پەسەند دەکەن، منیش وەکوو وینەکیشیکى ھونەرمەندو بگرە
 ھەر لەئێستا وەکوو سەرۆکی وینەکیشان رادەگەینەن و ئەو شەم بەبیردا

دەھات کە ئەمەش دەلێن : چەندە بەزوى و بە خۆشییەو کیشاویەتى!
 تەنیا لەبەر ئەوێ کە دەبێ بەبۆنەى ئەمەو گۆینەدەنە وینەکەم زۆر ترسام.
 بەمجۆرەش بەوردى کارم لەسەریال و کونى لمۆزەکان و موى کلک و پووشى
 زینەکەى کرد (بۆئەوێ کە دیار بێت کەلەگەل دروستکردنى ئەم وینەیکەدا
 رەنجى زۆرم کیشاوە) بەمجۆرەى کە ئەم ئەسپە پراوەستاوە ئەگەر لەلایەکی
 دواوێ سەیری بکەیت ھێلکە گونەکانى دیار دەبن، بەلام من ئەمەم بۆ ئەو
 نەکیشاوە کە عەقلى ژنان بچیتە سەرى، بەشانازییەکەو سەیریکی
 ئەسپەکەم کرد: لەسەر دوو پێ پراوەستاوە وەکوو فەرتەنە پرجموجۆلە،
 بەھێزە: خەتە لارەکانى وەکوو ئەوێ کە بايەك ھەلیکردبێ و وەکوو
 پیتەکانى خۆشوووسیک کەوتبوونە جموجۆل بەلام لە ھەمانکاتیشدا
 پراوەستا بوو. بەشى ئەم وینەکیشە دەرناساییەکان کەوا ئەم ئەسپەى کیشاوە
 وەکوو (بەھزاد) و (میر موسەویر) دەدەنەو ئەوکات منیش وەکوو ئەوانم
 لێدئ. کاتى کەوینەى ئەسپیکى نااسایی دەکیشم خۆم دەبەم بە
 وینەکیشیکى دەرناسایی کەوا وینەیکەى نااسایی دەکیشیت.

((بێم دەلێن لەق لەق)) (45)

دواى نوێژى شەبوو، بۆ قاوەخانە دەرویشتم کەوتیان: یەکیک لەبەر

دەرگا که دایه. خیره! رویشتم، یه کی که له کوشکه وه هاتبوو: باسیکرد، باشه: جوانترین ئه سپی دونیا؟ ئیوه پیم بلین که بۆ ههر یه که و چهنده ئاکچهم پیده دهن تا وه کوو پینچ شهش دانه له جوانترین ئه سپهکانی دونیاتان بۆ بکیشم.

به لام به وریایه وه ههلسوکه وتم کردو وهام نهگوت، منداله که ی بهردهرگام هینایه ژووره وه. بیرمکرده وه: جوانترین ئه سپی دونیا نیه تا وه کوو من وینه ی بکیشم. دهمتوانی ئه سپهکانی شهرو ئه سپه قهله وهکانی مهغوول و ئه سپه رهسه نهکانی عهره ب و ئه وه ئه سپه قاره مانانه ی وا له ناو خویندا خوین باده دهنه وه و ته نانه ت ئه وه ئه سپه بیبه ختانه ی وا عاره بانه ی پرله بهرد دهکیشن و دهیبه ن بۆ بیناسازی بکیشم، به لام کئ دهلی ئه مانه جوانترین ئه سپی دونیان؟ خو ی له وه تیگه ی شتم که پادشاکه مان به گوتنی جوانترین ئه سپ، دهیه ویت دهرئاسایترین ئه سپیک بکیشریت که وا له مه و بهر به قالب و یاسا و راهه ستاندنه کانیانه وه به هه زارن جار له لایه ن وینه کی شانی ئیرانه وه کیشرابی. به لام بۆچی؟ دیاره بۆ وهرگرتنی کاسه یه ک زیره. ئه گهر بلین ئه سپیکی ساده و عادی بکیشن ئه وا هه موو ده زانن که س ناتوانی له گه ل ئه سپهکانی مندا کی برکی بکات. کئ پادشاکه مانی هه لئه تاندووه؟ سه ره رای ئه وه ورته و بۆلانه ی وا له سه رم له لای پادشادا کراوه پادشا خو ی ده زانی من وینه کی شیکی به هونه رم وحه ز له وینهکانی من دهکات. له نا کاو دهستم وه کوو ئه وه ی که بییه ویت وازه م هه موئه م حیساباته بهینی ده رپه ری له جاریکدا له قاچه کانیه وه ده ستپیکردو وینه ی ئه سپیکی راسته قینه ی کی شتا. ئه مانه له کۆلانه کان و له شه ره کاندایه مینن. ماندوون به لام له سه ر خو ن... له دواییدا به هه مان تووره ییه وه وینه ی ئه سپیکی

سوپا هیشم کی شتا، جوانتر دهرکهوت، هیچ یه که له وینه کی شانی وینه کی شخانه که ناتوانن شتانی ئاوه ها جوان بکیشن. خه ریک بوو له بهر خو مه وه یه کی کیت بکیشم که نه و کو ره ی له کوشکه وه هاتبوو وتی: "یه که دانه به سه" لاپه ره که ی وه رده گرت و ده رو یی که گرتم. چونکه وه کوو ناوی خو م ده مزانی که ئه م ناپیا وانه بۆ ئه م ئه سپانه کاسه یه کی زیر ناده ن. ئه گهر وه کوو خو م بیکیشم کاسه یه کی زیرم پیناده ن! ئه گهر ئه و کاسه زیره ش وه رنه گرم له مه و به دو ناوم له که دار ده بی. به کو ره که م وت: "تۆ راهه سته. رویشتمه ناوه وه دو دانه زیری بریقه داری (وه نی زیم) هی ناو خسته ناو ده ستهکانی کو ره که وه. ترسا. چاوی واق مابوو. وتم: "تۆ کو ریکی باشی، شیره کو ری!". یه کی که له ده فته ری نمونه کانم دهر هی نا. سالانی که ئه مانه م له هه موو که س شار دۆ ته وه و تا ئیستا نیشانی که سم نه داون و هه ره به مانه ش به دزیوه نمونه یه کی جوانترین وینه کانم دروست کردو وه خو ئه گهر ده ئالتوون به دی به ناغا بچکۆ له که ی کۆشک، ئه و ناپیا وه با شترین داره کان و ئه ژدیها په له ورو نیچیروان و سه ربازت له ناو نهینیتیرین و شارا وه ترین کتیبهکانی خه زینه دا بۆ دهر ده خا و وینه یه کیت پیده دا، ئه م ده فته ره ی من بۆ ئه و که سانه ناییت که ده یانه وئ ئوستاده کۆنه کان و چیرۆکه کۆنه کان بهیننه وه یاد، شتیکی دهرئاساییه. لاپه رهکانی ده فته ره که م به بهر چاوی کو ره که وه هه لده دایه وه وه له دواییدا جوانترین ئه سپم هه لبرژارد. به ده رزییه که ی ده ستمه وه خه تهکانی خو م کون کون کردو تیپه ربووم. لاپه ره یه کی خا وینم خسته ژیر قالبه که وه. خه لووزی و رکراوم پژاند به سه ریدا و باش راموه شانند بۆ ئه وه ی که هه مووی بچیته خواره وه. قالبه که م هه لگرت. خه لووزه وردکرا وه که نوخته نوخته وینه ی ئه سپه جوانه که ی دیار کردبوو، حه زم

لهتەماشاگردنی دەکرد. دەستم برد بۆ قەلەمەکم و بەو ئیلھامەى وا لەوکاتەدا لە دەروونمەوه بۆم ھاتبوو، بەشیوہیەکی جوان وزۆر ناسکانە نوختەکانم گەیاندەہیەک و کاتیەک کەزکی ئەسپەکەو ملە جوانەکەئو لەمۆزەکەو پاشەلەکەئیم کیشا ھەستم بەخۆشییەک دەکرد. وتم: "ئاوہا!" جواترین ئەسپى دونیا . ھىچ یەک لەو گەمژانەیتەر ناتوانن شتى ئاوہا بکیشن. بۆ ئەوہى کە کورپەکەش پڕوا بکات و چۆنیەتى ئیلھامى کیشانى ئەم ئەسپە بۆ پاشا و ھازم نەگێریتەوہ سى نالتوونیتەرم پێدا و نامازەشم بەوہکرد کە ئەگەر کاسەہیەکی زێر بە خەلات وەرگرم زۆرتەری پێدەدەم. لەوہش زیاتر ئەویش خەيالى دووبارە بینینەوہى ژنەکەى منى دەکرد کەوا بەدەمیکی کراوہوہ تەماشای دەکرد. زۆر کەس وادەزانن بەکیشانى جواترین نەخش دەبن بە وینە کیشیکی باش بەلام تەنیا کیشانى باشتەین وینە بۆ ئەمە بەس نىو دەبى قەناعەت بە پادشاو دەرووبەرە ھىچ نەزانەکەى بکەى کە تۆ وینەکیشیکی باشى. کاتى وینەى ئەسپىکی نائاسایى دەکیشم من تەنیا بەدەبم بە خۆم و بەس .

((لەدوایدا پیم دەلین پیاوکۆژ)) (46)

بەرلەوہى ئەسپەکە بکیشم زانیتان من کیم؟ کەئەوہم بیست داویان لیکردووم وینەى ئەسپىک بکیشم یەکسەر تیگەیشتم کەئەمە بۆ کیشکى نىە بەلکو بۆئەوہیە کە بەرئىگای ئەوہوہو بزائن کەمن کیم . ھەستم بەوہکردبوو کە وینەى چەند ئەسپم لەسەر لاشەکەى زەریف ئەفەندى بەجیھیشتبوو، ئەوانەم لەسەر لاپەرەہیەکی گەرە بۆ دەستگەرمکردن کیشابوو. بەلام من کەموکورییەکم نىە تاوہکوو تەماشای ئەو ئەسپانە بکەن کەوا من کیشاومەوبوچۆرە بمدۆزنەوہ. بۆ دلتیابوون دلتیابووم بەلام دیسان کاتیک کەوینەى ئەسپەکەم دەکیشا ترسیک دەروونى گرتەوہ. ئایا کاتیک وینەى ئەسپەکەى زاوا ئەفەندیم کیشابوو شتیکی وام کیشابوو کە بمدات بەدەستەوہ؟ پێویست بووئىستا ئەسپىکیتەر بکیشم، ئەمجارە بیرم لە شتانیتەر کردەوہ بەلام خۆم پراگرت و نەبووم بەخۆم. بەلام من بۆ خۆم کیم؟ من کەسیکی وام کە بۆ ئەوہى لەگەل شیوازەکانى وینەکیشخانەدا یەکبگرمەوہ شتە دەرناسایىیەکانى دەروونى خۆم دەشارمەوہ ؟ ئایا من ئەو کەسەم کە پۆژئیک بە سەرکەوتنەوہ ئەسپەکەى دەروونم بکیشمەوہ؟ بۆماوہیەک بەترسەوہ ھەستم بەھەبوونى ئەو وینەکیشەکرد لە دەروونى خۆمدا. وەھا ھەستمدەکرد کە پۆحیکیتەر لەدەروونمەوہ سەیرم دەکات، شەرمم لیکرد. لەبەر ئەوہى کە تیگەیشتم ئیدی ناتوانم لەمال بمینەوہ لیمداو پۆیشتمە ناو کۆلانەکانەوہ. (شیخ عوسمان بابا)لە(مەناقبنامە)کەى خۆیدا نووسیویەتى : عەودال بۆئەوہى کە شەیتانەکەى دەروونى خۆى دووربکاتەوہو لەدواوہ بپھیلتەوہ پێویست بوو کە لەماوہى تەمەنیدا ھەمووکات پۆبکات و

بۆماوهیهکی زۆریش لهیهك جیگادا نه مینیتتهوه، بهلام خۆی له دواى ئهوهی که هفتاوچهوت سال له شار بۆ ئه و شار دهگهڕێ ماندوو دهبی و تهسلیمی شهیتان دهبی. ئه م ته مهنه ئوستادهکانی وینهکیشی دهگهیهنیتته تاریکییهکهی خوداو کویراییان پێدا دهدا و بهبیئتهوهی که بیانهوی دیانکات به خاوهنی شیوازیکی تایبته به خۆ له هه مانکاتیشدا له هه موو شیوازهکان نه جاتیان دهدات.

له مهیدانه چۆلهکهی بازاری ئه سیرهکان و بازاری مریشکهکان له (بهیازیت) دا وهکوو ئهوهی که به دواى شتانیگدا بگهڕیم له نیو بۆنی خۆشی دوکانه مهحهلهبی و شۆریا فرۆشییهکاندا دهگهڕام، له بهر دوکانه داخراوهکانی دهلاکهکان و ئوتوکیشهکانه وه نانه واخانهی باوه پیرهیه که وا پارهی دهژماردو به سهر سوورماوییه وه سهیری منی دهکردو له بهر دوکانیکی ترشی فرۆشییه وه که بۆنی میسک و ماسی خویکراوی لیوه دههات تیپه پووم. ته نیا له بهرئهوهی که چاوم به رنگی شتهکانی ناو دوکانه کهیدا ههلتۆقی پویشتمه ناو دوکانیکی وشکه فرۆشییه وه که خهریکی کیشانی شتیك بوو، وهکوو ئهوهی که پر به دلوه ته ماشای مرۆقهکان بکه له بهر پووناکی چراکه وه سهیری قاوه و زهنجهفیل و کیسهکانی دارچین و قوتوه رهنگاورهنگاکانی بنیشت و رهشکه و گیاوشکهی ترم کرد، له دوا ییدا پویشتمه ئه و جیگایه که وا پیمیدهگوت چیشتخانهی خهفتهباران (دهباویه بمگوتایه چیشتخانهی بینه وایان) و ههفتهیه که دوچار له وی زکی خۆم تیرده کرد. ده رگاکه ی بۆئهوانه ی وا دهزانن تانیوه شهوان کراویه. ناوه وه کهسانی را کردو له پهتی سیداره و ئه سپ دزو چه ند بیچارهی تووکن و چه ند داماوکیتر که وهکوو تلیاکیشهکان چاویان

له م دونیایه وه رگرتیوو و رایانکردوو بۆ به هه شتانیکیتر و دووله نه چن که نه یانده توانی به باشی به گویره ی داب و نه ریتهکانی جه ماعت هه لسه که وت بکه ن و کابوایه کی ریبار که سه ره رای هه موو جه نجالیك له گو شه یه کدا سه ری داخستبوو، دانیشتیوون. به ناسکییه وه سلایکی چیشتکه ره حه له بییه که م کرد. سینه بییه که می پر کرد له دۆلمه ی که له رمی گوشتدار و ماستم کرد به سه ریدا و مشت به مشت بییه ری سوورم پژاند به سه ریدا له پالی ریباره که دا دانیشتم. هه ر شه ویك خه فته و ئازاریکیتر دایده گرتم. هه ندیک له شه وان خه وی پیوه ده بینم و وا ده زانم که له چاله ئاوه که ده رکه وتوو وه به دوا ی مندا ده گه رێ به لام خۆلیکی زۆرمان دا بوو به سه ر ته رمه کهیدا؟ ناتوانی له قه بره که ی هه لسیته وه .

نایا کردنه وه ی ده رگای قسه و باسکردن له لایه ن ئه و ریبارهی وا لووتی ژه ند بوو به ناو شۆریا کهیدا ئاماژه یه که نه بوو که خودا بۆ منی ناردوو ه؟ به لی، گو شته که یان به باشی ورد کردوو وه دۆلمه ی که له رمه که شم زۆر پیخۆش بوو. پرسیارم کرد: وتی که: له دوا ی بیست سال تاز ه قوتا بخانه ی ته واو کردوو وه ئیستا له لای (ئاریفی پاشا) دامه زراوه و نووسه ری ده کات. پرسیارم لی نه کرد که بۆچی ئه م نیوه شه وه له باره گای پاشا یان له مزگه وت یان وه کوو له مال و له باوه شی ژنه کهیدا نه ماوه ته وه و هاتوو بۆ چیشتخانه ی ئه م جه رده بیژنانه. ئه و پرسیار ی لی کردم که کی م وه کو یوه هاتووم. منیش بۆ ساتیک بیرم کرده وه وتم: " ناوی من به زاده. له هه رات و ته ورێزه وه هاتووم. دلر فینترین وینه ی ده رئا ساییم کی شاوه. ئه وه سه دان ساله له وینه کی شخانه کانی ولاتی موسلماندا له ئیران و عه ره بستاندا وه ها ده لێن: که ته ماشای ده که ی واده زانی وه کوو وینه کانی به هزاد راسته قینه یه، خۆی

لهخویدا ئەمەش ناوەرپۆکی کیشەکه نیه، وینەکانی من ئەو شتانەى وا بهچاو دەبینرین ناکیشی بەلکوو ئەوانە دەکیشی کەبە عەقلەو دەبینرین. وهکوو ئیووش ناگاداری وینەش جەژنیکە کەوا بۆ چاوهکان دروستکراوه. ئەم دووشته تیکەلبکەن دونیای منتان بۆ ناشکرا دەبیت. کەواتە:

ئەلف: وینە نیشاندانی ئەو شتانەیه کە وا عەقل دەیانینى، جەژنى نیگاو چاوانە.

لام: ئەو شتانەى کەوا چاو لەدونیادا دەبینى بەو ئەندازەیهى کە خزمەتى عەقل بکات دەکەونه ناو وینەوه.

میم: کەواتە جوانى ئەو شتەیهکەوا عەقل لەخویەوه دەیزانى و چاویش لە دونیادا دووبارە دەیدۆزیتەوه.

ئایا ئەم بەریزەى وا بیست ساڵ لە قوتابخانەدا ماوتەوه لەم ژیرییرییهى من تیگەیشت کەوا بەئیلھامیكى لەناکاوهوه لە قوولاییهکانى پۆحمەوه دەرمخستبوو؟ نا. چونکە بۆماوهى سئساڵ لەبەردەم ئەو مامۆستایهى وا لە گەرەکهکانى کەنارى شارددا بۆ بیست ناکچە وانە دەلیتەوه (ئەمپۆ بەوپارەیه تەنیا بیست نان دەکردى) دادەنیشی ولەدواییدا نازانى بەهزاد کییە . دیارە کە ئەم مامۆستایەش کەوا بیست ساڵ ئەم کارەى کردووه نازانى بەهزاد کییە. باشە. باسیدەکەم. وتم: "هەموو شتیکم کیشاوه، هەموو شتیکم. پیغەمبەرەکهمان لە بەرمینبەرە سەوزەکهى مزگەوتەکهداو دانیشتنەکانى لەگەڵ چوار خەلیفەکانیداو لەدواییدا لە پەرتووکیکتیدا هەستانەوهو پۆیشتنى نیردراوى خودا بەسوارى ئەسپەکهى بەناوى (بورك) هوه بۆ میعراج و شتى لەو چەشنەم کیشاوه، هەروەها ئەسکەندەرم لەکاتیکیدا کیشاوه کەوا بۆ ترساندى ئەو

گیانلەبەرە دێندەیهى وا لەسەر رینگای چیندا بەفەرتهنە شەپۆلى دەریاکان هەلەستینیتەوه، هەروەها وینەى سىویەکەمین پادشام لەکاتیکیدا کیشاوهکە بەگوێگرتن لە عود بە دزیو تەماشای ژنە جوانەکانى ناو حەرە مسەرا دەکات کە بەرووتى لە حەوزەکهدا مەلەدەکەن. لەلایەکیتریشەوه وینەى چۆنیى شەرمەزاربوونى ئەو شاگردە زۆرانبازەم کیشاوهکە بەئوستادەکهى دەلى لیتدەبەمەوهو ئوستادەکهشى هەموو شتیکی پىفیرنەکردووهیەک فیلى هیشتوتەوه هەربەوهش ولەبەردەم پاشادا دەیدا بەعەرزدا، هەروەها وینەى عاشق بوونى لەیلا و مەجنون لەکاتی مندالیدا و لەوختى چۆکدادان بۆ قورئان خویندەنەوه لە قوتابخانەیهکدا کەوا دیوارەکانى بەجوانى دروستکراون و جۆرەکانى بیشەرمانەو بیپرەوشتانەى تەماشاکردنى عاشقان بۆیەک و بەرد بە بەرد دروستکردنى کۆشکەکان وئەشکەنجەدانى تاوانباران و فرینى هەلۆکان و کەرویشکە گالتەکەرەکان وپلنگە خاینەکان و دارەکانى سەروو چنارو ئەو قەلە باچکانەى وا هەمیشە لە تەپۆلکەکاندا دامدەنان و وینەى مەرگ و ئەوشاعیرانەى وا کیبرکی دەکەن و سوفرەکانى سەرکەوتن و کەسانى وهکوو تۆم کەلە سوفرە زیاتر شتى دیتەر نابینن کیشاوه" ئەم نووسەرە بە تەدبیرە ئیدی لەمن نەدەترسا، تەنانەت قسەکانى منى پیخۆش بووو پیدەکەنى. وتم: مامۆستاکەت بۆتى خویندۆتەوه تۆ دەزانى کام بەسەرھاتى ناو بۆستانەکهى (سەعدى)م زۆر لاخۆشە ؟ (دارا) پاشای راستەقینە پۆژیک لەگەڵ کۆمەلیک کەسدا دەچى بۆراو، لەمیانەى جەنجالی راوهکەدا خوی دەدزیتەوهو دەچیتە سەر تەپۆلکەکان و دەست بەگەرەن دەکات . لەناکاو توشى کابرایەکی ناناشناو مەترسیدار دەبى. پاشا توشى حەپەسان دەبى وترس دايدەگرىوبەپەلە

به سواری ئه سپه که یه وه دست ده بات بۆ که وانه که ی، له م کاتانه دا کابرای نه ناس ده لئ: پاشام ! پاره سته، تیره که ت مه هاویژ، چون نامناسنه وه؟! مه گهر من ئه سپه وانه دروست کرداره که تان نیم؟ به سدان جار ئه سپه که تان و خوراکي سهربازه کانتان به من پاسپاردوه؟ چه نده زوريش منتان بينيوه؟ من سهد ئه سپي ئيوه به شيوه و خو پهنگان و که فه که ی ده میان ده ناسمه وه. باشه چون ده بئ ئيوه سهرنجنا ده نه سهر که سيکی وه کوو من که له نيوان ئه و پياوانه ی وا کاره که ری ئيوه نه له هه وو زیاتر رو به پروتان ده بیته وه؟

له کاتی کيشانی ئه م تابلويدا ، ده توانم به جورک نيگا پرله به زه بيه کانی ئه سپه وانه که و ئه سپي ره ش وسپي و...

له کاتی له وه پان له سه وزه لانيه کی پر له گولی په نگاورهنگ که له به هه شت ده چئ، به ئاسووده یی و به نه خو شيه کانیانه وه بکيشمه وه که گه و جترين که سيش بتوانئ له کورته باسه کانی (سه عدی) شاعيره وه په نده کانی خو ی وه رگرئ: " جوانی ونه ينييه کانی ئه م دونيايه ته نيا له ريگای سهرنجانه وه یه کی پرله خو شه ويستی و به زه بيه وه ديار ده بن". ئه گهر ده تانه وئ له وه به هه شته دا بژين که وا ماینه کان و ئه سپه کان تييدا ده ميئته وه، چاوه کانتان بکه نه وه وه ته ماشای په نگه کان و ورده کاريه کانیان بکه ن و سهرنج بده نه سهر گالته کانو سهری دونيا بکه ن. پیکه ناندنی ماموستايه کی بيست (ئاچه یی) ئه وی دلخوش ده کرد به لام له هه مانکادا له منيش ده ترسا. ده یه ويست که وچه که ی دانئ و هه پرا بکات به لام نه مه يشت و به ئاسانی به رم نه داو وتم: " وه ستا به هزادی ماموستای ماموستایان له و وینه یه دا پادشاو ئه سپه وانه که یو ئه سپه کانی زورجوان کيشاوه ته وه، سهد

سالی ته واو لاسایی وینه ی ئه و ئه سپانه یان کردو ته وه که وانه و کيشاويه تی که چی هيشتا ته واویان نه کردوه ، ئه و ئه سپانه ی وا له پرووی خه یال و دلّه و ده یکيشان ئيستابوون به قالب، من وسدان وینه کيشی تر ده توانين له به رخو وه بيانکيشيته وه. تو چاوت به وینه ی ئه سپ که وتوه؟"

- (له کتیبکی سحر اویدا که زانایه ک دابووی به خوالیخوشبوو ماموستاکه ی خو م ، چاوی به ئه سپیکی بالدار که وتوه!)

- هه ی خوا نه یکوژی! ئه م کاسه شو ربایه بپرئيم به سهر ئه م سهرسامه ی وا له گه ل وه ستاکه یدا پروایان به (عجایب المخلوق) کردوه، وازی لیبنم بابخکی یان وه کوو باسی ئه و ته نيا ئه سپه بکات که وا له ژيانیدا بينيوه و کیده زانی که چه نده خراپيش بيئ؟ ريگایه کی سييه مم دوزيه وه وه له چيشته خانه که ده رکه وتم، له دوايی ماوه یه کی زور پرکردن وله دوايیدا رويشته نه ناو ته که یه یه کی چولکراو، هه ستم به ئاسووده یی و ئارامی کرد . ده ورو به رم پاک و خاوين کرده وه به بيئته وه ی که شتيک بلیم گویم بۆ بيده نگيه که پاگرت. له دوايیدا ناوینه که م له جيگا شاراوه که دا ده ره یناو له به رامبه ر خو م دا پالما به ميژه که وه، دوولا په رهم هه لگرت و به قه له مه خه لووزه که مه وه خه ريکی کيشانه وه ی روومه تی خو م بووم. ماوه یه کی زور به سه بره وه ئيشم کرد، به لام له دوايیدا کاتيک که زانيم ديسان وینه که وه کوو پوخساری خو م له ناو ئاوینه که دا ده رنه چووه چاوم پرپوو له ئاوو خه فه ت دايگرتم. ئه و وینه کيشه وه نيزیانه ی وا کاکي زاوا به تامه وه باسیان ده کات چون ده توانن ئه مه بکه ن؟ بو ساتيک وه ها بیرم کرده وه که ئه گهر خو م له جيگای یه کی له وانه دا دابنيم و وینه که م بکيشم له وانه یه وه کوو خو م ده رچئ. دواتر دو عای خراپم بۆ زاواش و وینه کيشه

فهره نسییه کان کردو ئه وهی وا کیشابووم پاکمکرده وه دیسان تهماشای ئاوینه کهم کرده وه دووباره خه ریکی کیشان بووم. زور دواتریش خوم له ناو ئه م کولانانو ئه م قاوه خانه پیسه دا دوزییه وه. ته نانه ت ههستیشم به وه نه ده کرد که چون هاتوومه ته ئیره.

- کاتی که رویشتمه ناو له بهر ئه وهی که خوم تیکه لای ئه م وینه کیش و خوشنوسه هیچ وپوچانه ده کهم ته ویلم له ئاره قه ی شهرما ته رپوو. ههستم به وه ده کرد که سه یرم ده کن و ده روان بویه ک و نامازه به من ده کن و پیده کنن، ئه وه تا به چاوی خوم ده بیبیم.

ده مویست که هه لسوکه وته کانم سروشتین و له جیگایه کدا دانیشتم. له لایه کیشه وه چاوم بو ئه و برا خوشه ویسته وینه کیشانه ده گیپا وا زه مانیک پیکه وه له لای وه ستا عوسمان شاگردیمان کردبوو. دلنیام له وهی وا ئه مشه وه هه ریه که وه ره سمیکیشمان به وان کیشاوه وه ئه ونایش کیپرکیکه یان به جیدی وه رگرتوو وه دلیان فرته فرتی کردوه. هیشتا وینه که یان به دیواری قاوه خانه که هه لئه واسیبوو کابرای بالوره بیژیش دهستی به گوتنه وهی به یته کان نه کردبوو، ئه مهش منی ناچار ده کرد که له گه ل جه نجالی قاوه خانه کدا یه کبگرمه وه. باشه، باراستیتان پیبلیم: منیش وه کوو هه موو که س گالته م ده کردو به سه رهاتی بیئه ده بانه م ده گیپایه وه به جموجول و زیده پویوه له گه ل دۆسته کاندا ماچماچانم ده کردو قسه ی به مانا و دووتویم ده گوت و پرسی شاگرده گه نجه کانم ده کردو وه کوو هه ر که سیکیتر پورتی دوژمنه کانم ده شاندا کاتی باسه کانیش گه رم ده بوون گالته ی به ده ست ومل ماچکردنیشم ده کرد. زانینی ئه وهی که لایه ک له میشکم زور بیبه زه بیانه له کاتی ئه نجامدانی ئه ماندا بیده نگ ده مایه وه زور نازاری ده دام. سه راره ی

ئه وهش توانیبووم به یاریکردن به وشه کان ،شته که (ئاله ته که) ی خوم وهی ئه وانیه تریش واباسم لیوه ده کردن له گه ل قه له م و قامیش وستوونه کانی قاوه خانه که و باوک وده سک و مناره و په نجه ی دوشاوه له مژو دره ختی سنه و به رو دوو جاریش وه کوو هه موو عاله م لیکیچوینم و دواوه ی ئه و کوره جوانکیلانه شم واکردبووم به بابه تی قسه، به پرته قال و هه نجیرو سه رین و هیلانه یکی زور بچکولانه ی میرووله کان لیکه ده چوواند. ئه وهش له کاتی کدا بوو که هه ر له و ماوه یه دا به ئیده عاترین هاوته مه نم به نه زانکاری و بیتمانه یی به خوه ته نیا توانیبووی (شته که) (ئاله ته که) ی به ستوونی که شتییه ک، پاشه لی کۆبه ریک لیکیچوینی. له مهش زیاتر هه ندیک قسه ی دووتوی و واتادارم گوت به قامیشی ئه و وینه کیشه پیرانه ی وا هه لئاسنه وه و به کولمه ئاله که ی به رده سه ته تازه کاره کان و به وانیه ی وا (وه کوومن) پاره کانیا ن له جیگایه کدا (وتمان گۆشه یه کی بیئه ده بانه) شار دۆته وه و له به رئه وهی که له باتی په ری گولدا ئه فیون (تلیقاقی) یان کردبووه ناو ئه و شه رابه ی وا ده مخواردوه هه ندیکیشم له سه ر ئه و شه رابه گوت. هه ندیکیشم به دوایین وه ستاکانی شیرازو ته ورئ گوت وباسی ئه وه شم کرد که له م دوا ییانه دا له حه له ب قاوه و شه راب تیکه ل ده کری و چند قسه یه کی ماناداریشم به خوشنوس و کوره جوانه کانی ئه وی گوت. جاری واش هه بوو یه کی که له و دوو رۆحه ی وا له ده روونمدایه سه رده که وت و ئه ویتری له دواوه ده هیشته وه، وامده زانی ده توانم ئه و لایه نه بیده نگه بی خوشه ویستییه له بیر بکه م. ئه و کاتانهش وه کوو هه رکه سیکیتر وه کوو ئه وهی له گه ل خومدا باسبکه م، رۆزانی چه ژنی ده ورانی مندالیم ده هینایه وه یادی خوم. به لام له نیو ئه م هه موو جه نجال و گالته کردن وماچ ومووچه دا،

بیڊهنگییەك كەمنى تەنیا دەكردهوه لەدەرووندا بوو. كى ئەم پۆحهی وا ھەموو كاتیك سەرزەنشتی منی دەكردو لەجەماوە دوروی دەخستەوه(رۆح نەبوو، بەلکۆو جندۆكەیهك بوو) خستبوو ناو دەروونی منەوه؟ شەیتان؟ بەلام ئەم پۆحه بە ئەو بیڭەدەبیانیەى وا شەیتان داواى دەكرد نارام نەدەبوو بەلکۆو بە پێچەوانەوه بەگێرانهوهى بەسەرھاتیكى پاك كه كاریگەریتى لەو بیڊهنگی پۆحهدا. پووی ئاسوودەیی دەبینى. لەبەر كاریگەرى شەرابەكەو لەبەر ئەوهى كەوامدەزانى ئاسوودەیییم پێدەبخستى دوو بەسەرھاتم گێراییەوه. شاگردە خوشتنوسیكى بالابەرزو كەرەنگى لاشەى كالى پەمبەیی بوو بەچاوه سەوزەكانییەوه تەماشای نێوچاوانمى دەكردو بەوردی گویى بۆ رادەگرتم.

ئەم دووبەسەر ھاتەى لەسەر كۆیرایی داھاتن

و شیواز كەوینەكیش بۆ ناھۆن بوونەوهى

رۆحى خۆى گێرابوونەوه:

(ئەلف)

بەپێچەوانەى ئەوهى وا دەزانى كە كیشانى وینە ئەسپ بەتەماشاکردنى خودى ئەسپكە دەرھێنراوى فەرەنسییەكانە، ئەمە بیروكەى وەستای گەرە، جەمالەدینی قەزوینی بوو. لەداوى ئەوهى كە حەسەنە دیریژى (خاقانى)* بزن سپییەكان (ئاكکویونلو) دەستی بەسەر قەزویندا گرت، ئەم وەستا پیرە بەویستی خۆى لەوینە كیشخانەى خاقانى سەرکەوتوودا نیشی دەكردو لەوہش زیاتر گوتوویەتى دەمەوى لەگەڵ خاقاندا بچم بۆ ئەملاوئەولا بۆ كیشانى مەیدانەكانى شەر. بەمجۆرە ئەو وەستایەى وا حەفتاودوسال بەی بیینى شەر وینەى ئەسپ و سوارو

شەرى كیشابوو بۆ جارى یەكەم دەچی بۆ مەیدانى شەر بەلام ھیشتا چاوى تیكەلاوبوونى پر لەدەنگەدەنگى ئەسپەكانى نەبیینیبوو كە بەگوللەى تۆپى دۆژمنەوه ھەردوو چاوى كۆیر دەبی و ھەردوو دەستكەشى لەمەچەكدا دەقرتى. ئەم وەستایەش وەكوو وەستا گەرەكانیتر كۆیرایی داھاتنى وەكوو خیری خودا دەزانى و چاوەروانیشى دەكرد، و بیڭدەست مانەوهكەشى وەكوو كەموكوپییەكى گەرە نەدەزانى و وەكوو ئەو كەسانە ییری دەكردەوهكە دەلین بیرو یادى وینەكیش لەدەستدا نییە بەلکۆو لە میشك و دلدايە، وگوتوویەتى: "جوانترین و بی عەیبترینى ئەو ئەسپانەى وا خودا گوتوویە ئیستا لە داوى كۆیربوونم دەیانبینم". و بۆئەوهى كەئەم وینە دەرئاساییانە بە وینە دوستان رابگەییەئیت شاگردە خوشتنوسیكى بالابەرزو چاوسەوز كەرەنگى لاشەى كالى پەمبەییە دەگریتە لای خۆى و ھەموو بینراوەكانى پێدەنووسی و دەلی كەئەگەر دەستى ھەبایە چۆن دەیکیشان. لەداوى مردنى وەستا ئەم خوشتنوسە جوانە باسى چۆنیەتى كیشانى سیسەدوو سى ئەسپ لەسپ كتییدا بەناوى نەخشی ئەسپەكان، تیكرژانى ئەسپەكان و عەشقی ئەسپەكان كۆ دەكاتەوه، لەماوەى دەسەلاتدارى بزن سپییەكان(ئاكکویونلو)ەكان لەولاتدا زۆر حەزیان لیدەكرا وخەلكى بەدویدا دەگەرپان و نووسراوهو لاساییكردنەوهى جۆراو جۆرى لیڊرۆستبووھو ھەندیك لەوینەكیشەكانیش داویانە بە شاگردو بەردەستەكانیان بۆئەوهى كە لەبەرى بكەن و وەكوو كتییبكى كاركرد بەكارى بیڭن، بەلام لەداوى سەپنەوهى ئاسەوارى دەسەلاتى (ئاكکویونلو)ەكان و ھەمەگیربوونى نەخشی ھەراتى لەتەواوى ولاتى عەجەمدا لەبەر كراوه. كەمالەدین رەزای ھەراتى لەكیتیەكەى خۆى بەناوى (ئەسپەكانى

کویره(که)دا ئەو سێ کتیبە بەتوندی پەرخنە دەکات و بەژیرییریەکی بەهەقەو دەلیت: ئەو ئەسپانەى جەمالەدینی قەزوینی لەکتیبەکانیدا باسیان دەکات، هیچ کامیان نابن بە ئەسپێکی خودایی، چونکە ئەم وەستا پیرە تەنیا جارێک و بۆماوەیەکی کورت و لەدوای بێینی مەیدانی راستەقینەى شەر لەمانە تیگەیشتوو.

لەدوای ئەوەى که خەزینەى حەسەنە درێژی (ئاککویونلو) لەلایەن سولتان فاتیح موحەمەدەو تالان دەکری، ئەم سێ کتیبە دیننە ئەستەنبوول. ئەو شتەى وا پێویستە سەرمان پێی سووربەینی ئەوێهەکه جاروبار هەندیک لەم سێسەدوسی بەسەرھاتە لەکتیبی جوداجودا دا بەکار دەبرین.

(لام)

لەشیرازو لەھەر اتدا کویریوونی وەستای وینەکیشان بەنیشانەى کارو تیگۆشانى زۆر دەزانراو لەوێش زیاتر وەکوو پێزلیانیك دەبینرا کهخودا بەرامبەر هونەر و پەنج و زەحمەتى ئەو وینەکیشەى دا ئەنجامیداو. هەر لەبەر ئەمەش لەوکاتەدا بەگومانەو سەیری ئەو وینەکیشە پیرانەیان دەکرد کهوا سەرپاری زۆر بوونی تەمانیان کویر نەبوویون و ئەمەش وایدەکرد کهوەستا پیرەکان بەدوای کویریای داھاتندا بگەرین. هەندیک لەمانەش لەباتى ئەوەى که شیواز بگۆرن و خزمەتى پادشایەکی تر بکەن. چاوی خۆیان کویردەکەن و پێگای وەستا کۆنە ئەفسانەییەکان دەگرنە پێش و ماوەیەکی زۆر بەریزەو یادیان لێو دەکریت.

کاتى (ئەبو سەعید) میران پاشای کورەزای تەیموور لەدوای گرتنى تاشکەنت و سەمەرقەند وینەکیشخانەى خۆى دادەنیت بەریز لیان

لەلاسای کردنەوێ کویریای داھاتن، پەنجەرەى دونیایەکی تازە دەکاتەو وەستای بەتەمەن (وەلیە پەش) که ئیلهامى بە ئەبوو سەعید داو و توویەتى: "خۆی لەخۆیدا وینەکیشە کویرەکان ئەسپەکانى خودا دەبینن، هونەرى راستەقینە ئەوێهە که وینەکیش بەبێئەوێ که کویرییت بتوانی وەکوو کویریك تەماشای دونیای دەورویەرى بکات".

ئەمەشى بەو سەلماندوو کەلە تەمەنى حەفتاو دوو سالی خۆیدا توانیویەتى بە بێئەوێ تەماشای لاپەرەکەى بەردەمى بکات بەنووکى قەلەمەکەى ئەوێ هاتوو بە مێشکیدا کیشاویەتى. میران پاشاش بۆئەوێ که یارمەتى ئەم وەستایە بدات، بە مۆسیقا ژەنى کەرەو مۆسیقای بۆ لێداو بە بالۆرە و یۆرتکی لایشەو چیرۆکی بۆ گێراو تەو، لەدوایشدا کاتى کەوینەى ئەسپەکیان لەگەل هیترا بەراورد کردوو هیچ جیاوازییەکی تێدا بەدی نەکراو. لەدوای ئەوەى که میران پاشا بە ئەم وەزە ئالۆز بیئارام بوو. وەستا ئەفسانەییەکەش گوتویەتى: "وینەکیش ئەگەر چاوی کراو بێت و داپۆشراویش بێت تەنیا بەو جۆرەى وا خودا دەبینى چاوی بەئەسپ دەکەوئ". بەگۆرەى ئەو کاتى کەبابەتى قسە وینەکیشیکى باش بێت، ئەو فەرق ناکات که کویر نەبێت یان نەبێت و هیچ جیاوازییەکیان نیە. دەستەکان بەتەنیا یەك جۆرە ئەسپیان دەکیشایەو، چونکە لەو کاتەدا ئەو شتەى وا شیوازی پێدەلین و داھینراوی فەرەنسییەکانە هیشتا نەھاتبوو ئاراو. ماوەى سەدونۆسال هەموو وینەکیشەکانى دونیای ئیسلام لاسای وینەى ئەسپەکانى (وەلیە پەش)یان کردوو. بۆ خویشى لەدوای شکستھینانى ئەبوسەعیدو بلاو بوونەوێ وینەکیشخانەکەى لەسەمەرقەندەو دەچیت بۆ قەزوین و دواى دووسال لەوێ بە بەھانەى

ئەوێی کە مانای ئایەتی (کویرەو چاوساغ دەبن بەیەك؟) لەقورئان پووجەل دەکاتەو لەپێشدا هەردوو چاوی کویردەکەن و لەدواشدا بەدەستی سەربازەکانی نیزام پاشای گەنجەو دەکوژرێت. خەریک بوو کە باسی سیهەم بەسەرھات بکەم و چۆنیەتی خۆ کویرکردنی وەستا بەھزادو ھۆی ئەوێی کە نەیدەویست لە ھەرات دووریکەوئیتەو بەکەم و بلیم بۆچی کاتێ کە بەزۆر بردیان بۆ تەوریز وینەئە نەکیشاوھەرەھا بپروای وابوو کە شیوازی ھەر وینەکیشیێک ئەو وینەکیشاخەنەیدا تییدا ئیش دەکات و ھەندیک ئەفسانەیتەر کەووستا عوسمان بۆی گێرا بوومەو بەسبیکەم کە عەقلم چوو لەی کابرای بالۆرەبیژ، نەمدەزانی کە چۆن دەزانم ئیستا باسی شەیتان دەکات؟ واھات بەدلمدا کە بلیم: "شەیتان یەکەم کەسبوو کەوتی من! ئەوێی وا شیوازیکی تایبەتی ھەبە شەیتانە، ھەرەھا ئەوێی پۆژئاواو پۆژھەلات لەیە کە جودا دەکاتەو ھەر خودی شەیتانە!" چاوەکانم گرت و وەکوو چۆن لەدلمەو دەھات وینەئە شەیتانم لەسەر لاپەرە گەرەکەئە بالۆرە وێژە کەکیشا. کاتێ کە دەمکیشا، بالۆرەوئێژو شاگردەکیو وینەکیشانیترو زانخوازەکان پێدەکەن و دەیانەویست بمرورۆژینن وتوویرەم بکەن.

بەگویرەئە ئیوہ ئایا من شیوازیکم ھەبە، یاخود لەبەر شەرابەکە وادەکەم؟

((ھن، شەیتان)) (47)

حەز لەبیبەری سوورۆکراو لەناو پۆنی زەیتووندا دەکەم و بارینی باران لەکاتی بەیانیدا بەسەر دەریای ماندووم لاخۆشەو دیاربوونی ژنیێک لەبەر پەنجەرەکی کراوەو بێدەنگی بێکردنەووەو سەبرکردنم خۆش ئەوێ. متمانەم بەخۆ ھەبەو زۆرجاریش گۆینادەمە ئەو قسانەئە والە سەرمن دەکرێت. بەلام ئەمشەو ھاتووم بۆئەوێ لەم قاوەخانەیدا ھەندیک لەبرا وینەکیش و خۆشنووسەکانم سەبارەت بە ھەندێ درۆدەلەسەو ورتەوبۆلەئە

پشته سهر ناگادار بکه مه وه و هره شه یان لیبکه م. هه لیه ت ده زانم که ئیوه ته نیا له بهر ئه وهی که من ئه م قسه یه ده که م پر وابه پیچه وانه که ی ده که ن. به لام ئه ونده ژیرن که هه موو کاتی که پیچه وانه ی قسه کانی من به راست نازانن و ئه ونده هه ستیاریشن که گوئی بو هر قسه یه کی من راده گرن. زیاتر له په نجا و دوو جار ناوم له قورئانی که ریمدا نووسراوه، له بهر ئه وه ش ناوی من یه کی که له وانه یه که زیاتر به بیر ده هیئرینه وه. باشه، باله کتیبه که ی خوداوه یانی له قورئانی که ریمه وه ده ست پیبکه ین. ئه و شتانه ی واله ویدا سه باره ت به من ده گووتری هه مووی راست و دروسته. کاتی که ئه مه ش ده لیم حه ز ده که م بزانیرت که وا من بیفیزیم کردوه. چونکه کیشی شیوازیش له ئارادایه. ئه و سووکایه تیکردنه ی وا قورئان به رامبه ر من کردوو یه تی هه موو کات دلئ ئیشاندووم. ئه م نازاره شیوه ی ژیانی منه. باسی ئه مه تان بو ناکه م.

به لئ له پیش چاوی ئیمه ی فریشته دا خوداوه ند مروقی دروست کرد. له دواییدا داوی لی کردین که کړنوشی بو به رین، به لام من نارهم دهربری و ئه وم وه بیر هیئا یه وه که مروقه له قور دروستکراوه وه کوو ده زانن منیش له ئاگره وه دروستکراوم. له به رامبه ر مروقا کړنوشم نه کردو خوداش منی به له (خوبایی) له قه له مداو وتی: "له به هه شت دابه زه، گه وره یی نواندن له ویدا شایسته ی تو نیه".

وتم: "تاوه کوو قیامه ت ورژی زیندوو بوونه وهی مردوه کان ریگام پییده باوه کوو بزیم". یارمه تی دام. منیش وتم: "له م ماوه یه دا تیده کووشم بوئه وهی ره گه زی ئه و ناده مه ی وا له بهر ئه وه ی سو جده م بوئه کردو سزایاندام له ریگای راست بترانیم و دوریان بکه مه وه".

ئه ویش وتی: "ئه وانه ی وا تو له ریگاوه ده ریان بینی هه موو ده چنه دۆزه خ". خو ئیوه ش ناگادارن که ئیمه له به رامبه ر یه کدا ئه م شتانه ده که ین له وه زیاتر شتی کم پی نیه که له سه ر ئه م باسانه بیلیم. هه ندیک که س ده لئین له وکاتاندا له گه ل خودای گه وره له سه ر ئه و بابه ته ری که وه ت بووین. به پیی ئه م ژیریرییه من عه بده کانی خودا تا قیده که مه وه و عه قلئیان راده کیشم و له و باره یه وه یارمه تی خودا ده دم: باشه کان به ئه ندازه ی باشبوون له ریگا نه ده تران و خراپه کانیس ته سلیمی ویسته کانیان ده بوون و ریگای دۆزه خیان ده دۆزییه وه و تووشی گوناح ده بوون، ئه گه ر هه ر که سی که بچوو بابه ته به هه شت هیچ که س نه ده ترسا، دونیاش به ئه ندازه ی باشی پیویستی به خراپه یی و به قه در دروست کرداریش پیویستی به تاوان هه یه وله بهر ئه وه ی کاروباری ده ولت و دنیا پیویستیان به وانه هه یه کرده وه کانی من گرنگییه کی تایبه تیان هه یه. سه ره رای ئه وه ی که نه زمی خودایی له سایه ی من و به یارمه تی خودی خودا دروستکراوه (نازانم بو چی تا قیامه ت ریگای به ژیان کردن و مانه وم دابوو؟) به لام خراپ بوونی من و ریگاگرتن له نه دانی هه قی من (سزا) هه موو کات ئامانجیکی شاراهم بووه. هه ندیک که س ده لئین: "که سانی وه کوو مه نسووری حلاج و ئه حمه دی غه زالی برای ئیمام غه زالی که تا وه کوو دوا یی پیدا گرتنی له سه ر ئه و ژیریرییه ی من کردوه به یارمه تی و ئیزنی خودا بووه، که واته ئه و گوناحانه ش و امن تووشیان بووم به مه یلی خودا بووه و شتانیکن که خودا خوی ویستوونی و خراپه و چاکه ش هه بوونیان نیه چونکه هه مووی له خوداوه سه رچاوه ده گری و ته نانه ت منیش به شی کم له خودا". هه ندیک له م بی عه قلانه یان به هه قه وه له گه ل کتیبه کانیاندا کوشتوووه

سووتاندووه. چونکه خراپه و چاکه ههیه. کیشانی خهتیک له نیوان ئەمانەدا کاری هەموومانە. من-حاشا- خودانیم و ئەم شتە پروپوچانەشم نەکردووه بە میشکی ئەم بئ عەقلانەدا. ئەوان بۆ خۆیان بیریان لیکردۆتەو. ئەمەش واملیدەکات کە بۆ دووھەم جار ناپەزایی خۆم دەربێم: "زۆر کەس هەن بەبێئەوێ من بیانوروژینم و فریویانبدەم و بیانخەمە دوودلی و گومانەو. بۆ خۆیان ولەبەر زیادە خوازی و شەھوت و بێئیرادەیی و ناپیاوی و گەوجبوونی خۆیان تووشی گوناح دەبن بەو ئەندازەییە و هەندیک لە (موتەسەویف) (سوق) خوینەوارو نووسەرەکان من لە هەموو جۆرە تاوان و خراپەییە کە دوورو پاکدەزانن و چەندە ئەمەش بیرکی هیچ و پوچە هەر ئەوەندەش بیرێ ئەوانە و من بەسەرچاوەی هەموو جۆرە تاوانیک دەزانن هیچ پوچە و دژی هەر ئەوەندەش بیرێ ئەوانە و امن بەسەرچاوەی هەموو جۆرە تاوانیک دەزانن هیچ پوچە و دژی قورئانە. من هەر سەوزە فرۆشیکێ موشتەری خەلەتین کەبە فیل و تەلەکە سیوی گەنیویان پیدەفرۆشی و هەر منالیک و ماستاو چیبیک و هەر بیرەمیردیک کە خەون و خەیاڵی بێئەدەبانە دەبینی و هەر کورپیک کە بەدەستی خۆی یاری بەشتەکە دەکات فریو نادەم. تەنانەت خۆی گەرەش لەو دووانە دوایدا خراپەییە کە بچوک نادۆزیتەو کە بیرھینەری من بێت. راستە کە من بۆ ئەنجامدانی تاوانی گەرە و خراپ تیدەکووشم بەلام هەندیک لە مامۆستاکانی بەدەمی کراوە بایەشکدان و پزەمو بابەردانی هەندیک کەس بەکاری من دەزانن و شتی و سەیرسەیرم لەسەر دەنووسن. ئەمەش خۆی بەمانای ئەوەدیت کە ئەمانە بەهیچ جۆرێک لەمن تێنەگەشتوون. دەتوانن بلین کە با تێنەگەن تۆش دەتوانی بەناسانی فریویان بدە. راستە، بەلام منیش غوروریکم هەیه و تەنیا لەبەرئەوێش

بوو کە لەگەڵ خۆدای گەرەدا نیوانم دروستبوو و ناکۆکیمان پەرهی سەند. دەتوانم بەهەموو شیوەییە کە پوخساری خۆم بگۆرم و بەتایبەت دەتوانم خۆم وەکۆر ئنی جوان دەربینم. سەرەرای ئەوێ کە ئەمانە لەنیو دەیان هەزار کتیبدا نووسراوە، کەچی برا وینەکیشەکانم هیشتا وینەیی من وەکۆر شتیکی شاخدارو بەکلک و بچکۆلانە کە نیشانەیی گۆشتی پوومەتی داگرتوو دەکیشن، نازانم لەبەرچی وەها دەکەن، ئایا دەتوانن پوونکردنەوێهەکی ئەمەم بۆ باسبکەن؟

بەمجۆرە هاتینە سەرباسەکەمان: نەخش. جەماوەریک کە لەلایەن مەلایەکەو کە نامەوێ ناوەکەیی بلیم، بۆئەوێ لەدوایدا نیگەرانتان نەکات و رووژیندراون، هەموو کۆلانەکانی ئەستەنبوولیان پەکردۆتەو. ئەمانە دەلین خۆیندەوێ بانگ بە بەزم و ئاھەنگەو شتیکی حەرامەو کۆبوونەوێ ناو تەکیەکان و لەباوێش یەکتیدا (زیکر) کردن و لەگەڵ ژەندنی مۆسیقادا لە خۆدەرچوون شنیکی پەوانیە و حەرامە، هەرەھا ئەووشی پێزیاد دەکەن کە ئەمانە هەمووی دژی فەرموودەکانی خودان. وام بیستووێ کە هەندیک لەم وینەکیشەکانی بەینی خۆشان بێ لەمەلاو جەماوەرەکە دەترسن و دەلین وینەکیشان بە پێی نەریتی فەرەنسیەکان کاری شەیتانە. بەسەدان ساڵ درۆو دەلەسەیان بەدەم منەو هەلواسی بەلام هیچکامیان بەقەدەر ئەمەیان لەراستی دوورنەبوو.

بابگەرینەو سەرەتای هەر شتیکی چی؟ ئەوکاتە و میوێ حەرامم داو بە حەوا؟ نا. تەنانەت کاتی بەلەخوایی لە قەلەمدانی من لەلایەن خوداوە ناتوانی ببیت بەسەرەتا. لەسەرەتای هەموو شتیکیوە ئەو دیت کە ئەو لەمن و فریشتەکانیتری ویست کە لەبەرەمبەر ئادەمدا کەرنۆش بەرین و

فریشته کانیتر به بریاریکی له جیی خودا کرنۆشیان بۆرد.

من کرنۆش بۆ ئادهم نابهم

له دواى ئەوئى منى له ناگرهوه دروستکرد، ئەوى له مادهیهکی بېقیمهتر

یانى له قورپهوه دروستکرد.

کرنۆش بهره بۆ ئادهم!

به پای ئیوه ئەم گوتهئى له جیی خودایه؟ دست بخه نه سه ر ویزدانان و

بیلین، ئیوه برای منن؟ باشه، دهزانم، ئیوه وایر دهکهنهوه که هه موو شتیئ

له نیوانماندا نامینیتتهوه و هه موو شتیئکیش دهگاتهوه گوئی ئه و له وه

دهترسن که روژئیک حیسابتان لیپرسیتهوه. ئەوکات پرسیارى ئەوه تان

لیناکه م که بۆچی ویزدانى پیداون، له ترساندا هه قتان پیدهدهم و

پرسیاره که م و جیاوازی ناگرو قور فه رامۆشده که م. به لام شتیئ هیه که هیچ

کات فه رامۆشى ناکه م و هه مووکات به شانازییه وه وه بیرى ده هیئمه وه:

من کرنۆش بۆ ئادهم نابهم

که چی ئیستا کانه وینه کیشه فه ره نسییه کان خه ریکی ئەمه ن. ئەمانه

وینه ی پاپاکان و بازرگانه ده وله مه نده کان و ته نانه ت ژنان و رهنگی

چاوه کانیان و هه ستکردنی جهسته یان و خواردنه وه وینه ی لیوه کانیان و

سیبه رى جوانى مه مکه کانیان و چرچ و لوچی ته ویله کانیان و گوستیله کانى

دهسته کانیان و ته نانه ت مووه سپیه کانى ناو گوئی کانیشیان کیشاون. بگره

به مانه شه وه نه وه ستاون وه کوو ئەوه ی که مرۆڤه خولقیندراویکی شایسته ی

کرنۆش بردن بیئ له نیو دلئ وینه کانه جیگیریان ده که ن وه کوو ئەوه ی ئەم

وینانه بپه ره ستن به دیواره کانه وه هه لیانده واسن نایا مرۆڤه ئەوه نده

گیانله به ریکی گرنگه که ده بیئ به هه موو شتیئکی ته نانه ت به

سینه ره که شه وه بکیشریئ؟ نایا ئەگه ر ماله کانی گه ره کیک وه کوو ئەوه ی

جاروبار مرۆڤه به هه له دیبینئ به بچوکی بکیشریئ، ئەمه به مانای ئەوه

نایه ت که له باتى خودا مرۆڤه ده خریته ناو مه رکه زى دونیا وه؟ ئەو خودا

گه وره ی وا توانای زالبوونى به سه ر هه ر شتیئکدا هه یه خۆى ئەمانه

باشه زانئ. واده زانم ئەوه دیار بوویئ که بیر کردنه وه له سه ر ئەوه ی وامن

(منیئ که کرنۆشم بۆ مرۆڤه ره تکردۆته وه له به ر ئەوه له پیش چاوی

خودا که وتووم ونازارى ته نیایم چیشته وه نه فره تملیکراوه) ئەم بیرم

خستۆته میئشکیانه وه شتیئکی هه له و پرپو وچه. پرپو وچه به وه ی که من

هه موو که سیئکم تراندووه له وه باشترمه نقیتره که هه ندیک له مه ولا

مامۆستا کان هۆى ئەوه ی کوپان به شته کانیان یاریده که ن ده گپرنه وه بۆ من

. ده مه وئ له م باره یه وه دوا یین قسه کانی خۆمبکه م به لام رووی قسه کانم له و

که سانه نیه که هه موو کات شتیئکیان له به ر ویستی خۆ نیشانان و شه هوته

و به دهسته ی نانی پاره و داخوازییه هه له چه و په له چه کانیان لیئ و مژاوییه !

ته نیا خودا خۆى به عه قلله بیئۆتاییه که یه وه ده توانئ لیئ تیئگات :

ئوه خۆت نه بووی فریشته کانت ناچار کرد کرنۆشیان بۆ به رن و فیئری

له خۆبایی بونت کردن؟ ئیستا کانه ش ئەو شتانه ی وا له فریشته کانه وه

فیئربوون بۆ یه کتری ئەنجام ده دن و له به رامبه ر یه کدا کرنۆشه به ن و خۆیان

ده خه نه ناو دل و مه رکه زى دونیا وه. هه موو که سیئک ته نانه ت دروستترین

عه بده کانیشته ده یانه وئ که وینه کانیان به شیوه ی وه ستا فه ره نسییه کان

بکیشریئ. وه کوو ناو ده ستى خۆم ده زانم که ئەم شه یدا بوونه یان به رامبه ر

به خۆ له دوا ییدا ده بیئ به هۆى له بیر چونه وه ی تۆو له نه نجامی ئەو له بیر

کردنه شدا هه ر من تاوانبار ده کریم . چۆن ده توانم ئەوه تان بۆ باسبکه م که

ئەوئەندە گوێ نادەمە ئەمانە ؟ سروشتییەکی بە لەسەر پێ مانەووم لەدوای ئەو هەموو بەردباران و هەلسوکەوتە بیبەزییانە کە سەدان سائە بەرامبەرم دەکری و دوای ئەو هەموو جنیوو لەعەتەتی کە بۆم ناردراوە. ئەگەر ئەو دوژمنە هیچ وپووچە توورپانەم کە جنیووم پێدەدەن بیریان لەو بەکرەدایەتەو کە خودا خۆی ریگای پێداون تا قیامت بژیم و بمینمەووە کاری هەموومان ئاساتر دەبوو ئەو تەمەنەش کە لەخودا وەریانگرتوووە شەست حەفتا سالیکی دەخایینی و دەرباز دەبی. ئەگەر بلییم ماوەی خواردنەوێی قاوەکەتان درێژکەنەو لەبەر من پێچەوانەکە ئێنجامدەدەن و تەنانەت لەوانەیه هەندیکیشتان خۆ سەرەو خوار بکەن و لەدوا تاتەووە قاوە بخۆنەو.

مەکەن. ناوەرۆکی فیکرەکان گرنگ نین بەلکو پرووەکانیان گرنگ. بۆ وینەکیشیکیش ئەو گرنگ نیە کەچی کیشاوە بەلکو شیوازەکە بەبایەخە. بەلام پێویستە هیچ یەک لەمانەش دیار نەبن. دەمەویست لەدواییدا باسی بەسەرھاتیکی عەشقتان بۆیکەم بەلام درەنگ بوو. ئەم بەلۆرە وێژە و ئێمشەو منی خویندەو قەوڵی ئەوێ داوە کە بەیانی نا دوو بەیانی کاتی کە وینە و ئێنکی هەلواسی بەسەر هاتیکی عەشق بەدەنگە شیرینەکە خۆی بگێریتەو.

((من ، شەکوورە)) (48)

لە خەودا باوکم بینی ، هەندیک شتی پێدەگوتم کە لێی تێنەدەگەیشتم ، مەترسیداریبوو، لە خەوراپەریم : شەوکەت و ئورھان لەدوولامەووە باوەشیان پێداکردبووم ، لەبەر گەرمایی جەستە ئێوان ناردەقم کردبوو، تەپبوو بووم. شەوکەت دەستی خستبوو سەر قۆم . ئورھان سەرە ئارەقاویبەکە نایوو سەر سینگم. سەرەپای ئەوانە لە جیگا کە هەستام و لە ژوورە کە پویشتمە دەروە . لە هەیوانە کەوێ تێپەریم و بە بێدەنگی دەرگای ژوورە کە پەشەم کردوو . لەبەر پۆشنایی مۆمدا نەکە دەستما چاوم بەخۆی نەکەوت، بەلام لەناوەراستی ژوورە تاریک و ساردە کەدا چاوم بە جیگایەکی سپی کەوت کە وەکوولاشەیهکی کفن لێپێچراو درێژکرا بوو، وەکوو ئەو وابوو کە رووناکی مۆمدا نەکە نەگەیشتی تە جیگا کە پەشە .

کاتی کە مۆمدا نەکەم نزیکتر کردوو پووناکیە نارنج پەنگە کە بەر پوومەت و شان و ملە پروتە کە پەشە کەوت . لێی نزیکبوومەو و چوومە پەنایەو، وەکوو ئورھان خۆی بادەدایەو و وەکوو میروولەکان ئەملاو ئەولای دەکرد و پووخساری لەھی کچیکی نووستوو دەچوو . لەبەر خۆمەو و تەم : (ئەمە شووی منە). ئەوئەندە لێم دوریوو کە لەبەر پەشەم بە بیگانەیی دەکردو پەشیمان بووم لەوێ و امکردوو، ئەگەر خەنجەرێکم پێبایە یەکسەر دەمکوشت. ئەمە لەبەر ئەو نە کە بەراستی دەمەو بیکوژم، بەلکو تەنیا لەبەر ئەوێ وەلە مندالییدا وەکوو چۆن هەمووتان بێرە کەنەو، بێرە لەو دەکرەو کە ئەگەر بیکوژم چیدەبی ؟ متمانەم بەو پاکبوونە مندالانەیی و لە پرومەتیدا دیاربوونەبوو و پڕووشم بەو نەدەهات کە سالانیکی ژیانی بەبیرکردنەو لەسەر من بردۆتە سەر . لایەکی پێ

پروته کهم له شانیداو له خه وهلمساند. که چاوی به من کهوت وهکوو نهوهی
وا دهمویستله باتی حهیران مانهوهو په شوکان بو ساتیکیش بیټ ترسا .
به رلهوهی که باش وشیاربیتهوه پرسیارم لیگرد وتم : (له خه ودا باوکم
بینی، شتیکی زور مه ترسیداری پیده گوتم : تو نهوت کوشتووه ...)

:- "کاتی باوکت کوژرا من و تو پیکه وه نه بوین؟"

- "منیش نه مه دهنانم، به لام تو له وه ناگادار بووی که باوکم به تهنیا له
مال دهمینیته وه ."

:- "نهمده زانی، تو خهیریه و منداله کانت ناردوه، یه که خهیریه
دهیزانی و له وانهیه نه ستریش ناگادار بوویت، تو باشترده زانی که کی
ناگادار بووه"

- جاری واهیه وا دهنانم که دهنکیک له دهر و نمه دهر دی و نهینی نه
نه هامه تیانه م بو ناشکرا ده کاو نه وه م پیده لی که بوچی هه موو شتیک
به ره و خراپی ده چی به لام کاتی دهم ده که مه وه وه کوو نه وهی ناو خه وه که
دهنگی لیوه نایه ت. تو ش ئیدی نه و ره شه پاک و باشه ی کاتی مندالی نیت و
گوراوی ."

:- "توش و باوکیشت نه و ره شه پاک و سافه تان و دهرنا ."

:- "نه گهر له بهر توله سندنه وه له باوکم له گهل مندا زه ماوه نندت کرد
توله که ی خوتت و هرگرت . له وانهیه هه رله بهر نه وه ش بی که منداله کان
حه زت لیناکه ن."

به خه میکه وه وتی : "ده زانم . ئیواره به رله خه وتن به شیوه یه که گویم
لیبی دهیانگوت : (ره شه! ره شه! دواوه مان برینداره .) له پیشدا له دل مه وه
وتم: "لیت دا بایه ن" ، له دویدا به په شوکاویوه وتم : "نه گهر ده ستیان

لیه لپری ده تکوژم "

وتی : "وهره ناو نه م جیگایه ره ق ده به یته وه ."

:- "له وانهیه هیه کاتیک نه یه مه ناو نه وجیگایه، له وانهیه هه له مان
کرد بیټ که پیکه وه زه ماوه ندمان کرد، ده لین که نه و ماره برینه دروستنه بووه
، نه مشه و به رله وهی بخه وم گویم له دهنکی پیی حه سه ن بوو، له بیرنه که ی
که کاتیک له گهل میرده خوالیخوشبووه که مده ما مه وه، ماوه یه کی دریز گویم
له دهنکی پیی حه سه ن ده بوو . منداله کان حه زی لیده که ن . بیبه زه یشه .
شمشیریکی سووری هه یه، خوتی لیپاریزه " که له نیگاکانی ره شه دا
ماندوو بوونیکی پر له تو وره ییم بینی زانیم که ناتوانم بیترسیم .

وتم : "تو هه م خوشحال و به هیوای ، هه م خه فته تبار و به نازاری ، من
له بهر نه وهی وا نارحه ت نه بم و منداله کانم بیاریزم، ناوه ها که لله ره قی و
پیداگریده که م توش تهنیا له بهر نه وهی که خوت بسه لمینی وا ده که ی نه ک
له بهر نه وهی وا منت خوشده وی" باسی نه وهی بوکردم که چه نده منی
خوشده وی و له کاروانسه را چوله کاندای و چیا پروته کان و شه وه
به فراوییه کاندای بیری له من کردو ته وه . نه گهر باسی نه وانه ی نه کرد بایه ،
منداله کانم له خه وه له دهنستاندو دهر ویشتمه وه بو مالی میرده که ی جارام . له
ناکاو له دل مه وه وه هام گوت : "هه ندیک جار وا دهنانم له وانهیه هه رسات
میرده که م بگه ریته وه، له وه ناترسم که نیوه شه وان له کاتی مانه وه مان له م
ژوورده منداله کان پیمان بزانونن به لکو له وه دهرسام که هیشتا باوه شمان
به یه کدا نه کردبی و میرده که م له دهرگا که بدات " دهنکه دهنکی چه ند
پشیلیه که له دهره وه له پال دهرگای حه وشه که وه ده هات که پیکه وه تامردن
شه ریان ده کرد. له دوا ییدا ماوه یه کی دریز بیدهنگی دروستبوو .

بۆساتیك و امزانی ننگره لیدهدم، نه ئهوه بوو مۇمدانهكه دانئیمه سهر میزهكه نهئوهش بوو بگهریمهوه بۆ ژورهكه بۆ لای مندالنهكانم لهبهر خۆمهوه وتم : تانهوكتای تهواودلنیادهبم كه دهستی لهكوشتنی باوكمدا نهبووه ئهه ژوره بهجیناهیلیم. بهر شهه گوت : "ئیمه بچووك دهبینی" له دوای ئهوهی لهگهڵ مندا زه ماوه نندت کردوه گوره بووی . خۆی له خۆیدا لهبهر ئهوهی وا میردهكه نه گه پابوووه بهزیت پیماندا دههاتهوه ، ئیستاش كه باوكم مردوه دیسان بهزیت پیماندا دیتهوه " بهوردیهوه وتی : "شهكوره خان !...) . پیم خۆشبوو كه قسهكهی بهوه دهستیپیکردبوو . . "

... خۆدهترانی كه ئه مانه راست نین و منیش ئامادهم كه هه موو شتیكت بۆ بكم " . وتی : " ناتوانم " و به شهرمه وه ئامازهیهکی به لیفه كه و جله كهی شهوی کرد .. هه قیبوو ، به لām دیسان لهبهر ئهوهی وا گوئی بۆ قسهكهم رانهگرتبوو توورهبووم .

وتم : " بهرلهوهی باوكم بكوژی وهكوئهوهی شیر پزرابی هاتووچۆی ئهه مالهت دهکرد ئیستاكانهش كه به من دهلیی (شهكوره خان) وا دیاره كه خۆت بروت پیی نیه و دهتهوی ئیمهش لهوه ئاگادار بکهیتهوه . "

لهزدايگرتبووم، ئه مهش لهبهر توپهیی نه بوو به لكووله بهر ئهه سه رمایه ی بوو وا ران و پشت و ملمي وهكوو سه هۆل لیكردبوو .

وتی : " وهره ناو جیگاكه م و ببه به ژنم . "

وتم : " ئه ی ئه و ناپیاوهی وا باوكمی كوشتوه چون ده دۆزیته وه ؟ ئه گهر زۆر درهنگ بخایه نیئت دروست نابیئت كه پیکه وه له م ماله دا بمینینه وه "

-: " له سایه ی توو ئهسته ره وه وهستا عوسمان سه رنجی داوه ته سه ر ئه سپه كان "

-: " وهستا عوسمان دوژمنی گیانی به گیانی باوکه خوالی خوشبووه كه م بووه، ئیستا له سه ره وه چاوی به وه ده كه وی كه بۆ دۆزینه وه ی بكوژه كه ی پیویستی به وه هه یه و ئازار ده كیشی " له ناكاو هه ستایه سه ریی و خۆی دا به سه رمدا، جووله م نه كرد. به لām به پیچه وانه ی ئه وه ی وا بیرم ده كرده وه به ده ست مۆمه كه ی كوژانده وه و را وه ستا . هه موو جیگایه ك تاریك بوو .

به هیواشی وتی : " ئیدی باوكت چاوی پیمان ناكه وی " ته نیا ماوینه ته وه، ئیستا پیم بلی شهكوره : كاتی كه له دوای دوانزه سال گه رامه وه بۆ ئیره وه هات نیشاندا كه ده توانی حه زم لیبه كی و له دلتدا جیگایه كم بۆ بکهیته وه، له دوایدا پیکه وه زه ماوه ندمان کرد، به لām له وكته وه تا وه كوو ئیستا له وه ی وا حه زم لیبه كی خۆت ده شاریته وه . "

به چپه وه گوتم : " له بهر ناچاری له گه ل تو دا زه ماوه ندم کرد . "

ههستم به وه ده کرد كه وشه كانم وه كوو ئه وه ی وا (فزولی) ده لیی : " هه ریبه كه وه كوو بزماریک " ده چه قانه سینگی وا له به رامبه رمدا را وه ستا بوو . جاریکیتیش هه ریبه چپه وه گوتم : " ئه گهر تو م خۆشبوویستایه هه ر له مندالیمه وه خۆشم ده ویستی "

وتی : " پیم بلی ئه ی جوانی ناو تاریکایی به دزیوه ته ماشای هه موو ئه و وینه کی شانته کردوه وا هاتوو چۆی مالی ئیوه یان کردوه به رای تو کامه یان پیاو کوژه ؟ " دلخۆش مانه وه یه كم لا پی خۆشبوو . میردم بوو . (سه رمامه) .

نازانم ئەمەم گوتیبوو، وە بیرم نایەتەو. دەستمانکرد بە ماچکردنی یەك . هیشتا مۆمدانەكەم بەدەستەو گرتیبوو، باوەشم پێداکرد و زمانەكەیم خستەناو دەم ! فرمیسكەكانم، پرچەكانم، جلی شهو، لەرزەلەرزەكەم تەنانتە زگەكەى ئەویش جوانبون . لەو سەرمايەدا لووتە ساردەكەم دەبردە لای دەمی وگەرمم دەكردەو، ئەوەشم پێ جوانبوو، بەلام شهكورهی ترسنوك خۆی راگرت و لەكاتی ماچکردندا خۆی فەرامۆشەكردو بیری لە مۆمدانەكەى دەستی و باوكەكەى وا سەیری دەكردو مێردەكەى جارانی و مندالەكانی وا لە ناوجیگاكەدا خەوتیبون دەكردەو .

قیراندەم و وتم : "یەكێك لەم مائەدایە" پالم نابە رەشەو و پڕۆیشتە ناو هەیانەكەو .

(ناوی من رەشەیه) (49)

لە تاریکایی بەیانیدا وەکوو تاوانبارێکی میوان، بەبێدەنگی و بەبێئەوهی کە کەس چاوی پێمبکەوی و خۆم نیشانی کەس بەدەم لە مائەو دەركەوتم و ماوہیەکی درێژ لەکۆلانە قوراپویبەکاندا پێمکرد. لەحەوشەى بەیانزێیدا دەستنوێژم گرت و پڕۆیشتە ناو مزگەوتەكەو نوێژم کرد . کاتیك لەناوہو بە هونەرێكەو کەچل سال جارێك مروڤ پێی دەگات نوێژم دەکرد، لە پیرەمێردێك کە دەیەویست بخەوێتەو مەلای مزگەوتەكە زیاتر کەسى تری لێنەبوو . ها ! هەندیک جار هەیه کە لە نیو خەیاڵەخەواویبەکاندا و بێرەوہریبە بێ هیواکانماندا وا دەزانین کە خودا ئاورمان لێدەداتەو وەکو هیواى کەسیك کەوا بەدلى خۆی داخووزنامەیهك دەداتە دەستی پادشاو، لێی دەپارێینەو و داواى هەندیک شتی لێدەکەین : منیش بو ئەوهی کە مائیکى پر لە خۆشەویستیتان و دلخۆشیم پێدات، لە خودای خۆم پارامەو.

کاتی گهیشتمه لای مالهکە، وا هەستمکردکە وردە وردە وەستا
 عوسمان جیگای زاوا ئەفەنی لە میشکەدا گرتۆتەو . زۆر کەلەلە پەقتریبوو ،
 دورتریش بوو لە من بەلام پڕوای بە نەخشاندنی کتیب قولتر و بەهیزتریبوو .
 هەربەو نیوانە و لە بەینی چاواو هەوینەکەدا گرتیبوو و هەکوو هەلۆیەک کەلە
 سەرەو بەوردی تەماشای زەوی بکات، سەیری لاپەرەکانی دەکردو
 هاوینەکە بەسەرسی پەسمە دەرناسایبەکەدا دەهینا . وەکوو هەلۆیەک کە
 ناسکیکی بۆ نیچرکردن دیتبێ بۆ ساتیک لەسەر لمۆزی ئەسپەکان هیواش
 بوویەو، بەلام خۆی تیکنەدا . لە دواییدا خۆینساردییەو و تی : نیه .
 بوستانچی باشی و تی : چی نیه ؟ منیش وامدەزانی کە وەستای گەورە
 بەباشی خۆی خەریکی کارەکە دەکات و لە یالەکانەو تا وەکوو سەمەکانیان
 هەمووی سەیردەکات و لێیان دەکوڵیتەو . وەستا عوسمان و تی : "وینە
 کیشە مەلەونەکە هیچ شوینە دەستیکی بەجی نەهیشتوو، لەم
 وینانەو دیارنابیت کەکی وینە ئەو ئەسپەکی کیشاوه" هاوینەکە ئەوم
 هەلگرت و تەماشای لمۆزی ئەسپەکانم کرد، وەستا کەم راستی دەگوت . ئەو
 لمۆزە سەیرە و لە ئەسپی کتیبەکە زاواکەم دا هەبوو لەم سێ ئەسپەدا
 نەبوو . هەر لەم کاتانەدا بیرم چوو سەر ئەو نامرازە تازەییە و نەمدەزانی
 ئەشکەنجە گەران چۆن بەکاری دەهینن . لەبەینی دەرگا کراوەکەدا دەمویست
 بیانبینم، لەناکاو یەکیان وەکوو ئەوێ کە جندۆکە دەستی لێوێشان دێبێ
 بەرەوداوه . وەستای گەورە لەو زیاتر لەیەکیک بچێ کە سالانیک بای ترس
 و سەرسوڕماویی لە نیوان وینەکیشاندا هەلکردبێ لە دەرویشیکی پیر
 دەچوو کە لە حالی خۆدایە . ئەوبە پشتە چەماوەکە یەو و بەسواری
 ئەسپەکەو منیش بەتۆزیک چەماوی پشتەو لە تەنیشت ئەسپەکە یەو ،

لەلای مائی ئەو بەرەو کۆشکیک بەرێکەوتین ، پیویست بوو کەلەوینە ئەو
 دەرویش و موریدەبە ویستە بچین وا لە وینە هەرزانەکانی گەرەکە کۆنەکاندا
 هەیه . (بوستانچی باشی، وپیاوەکانی لە ئیمە بەویستتربوون . لەبەرئەوێ
 وا پڕوایان بەو هەبوو کە بەیانی پادشاکەمان دەیهوینت کە ئیمە تەماشای
 وینە ئەسپەکانی هەرسی (وەستا) بکەین و یەکسەر پیاو کوژە مەلەونە
 بدۆزینەو، هەرلە خۆیانەو بەبێ پرسیار فەرمانی ئەشکەنجەدانیان دا،
 بەمجۆرە بردینیانە ماله کۆنەییەک لە جیگا شاراوەکە
 ئەشکەنجەوئیدامکردن لە باخچە تاییبەتدا و ئەیانبردینە لای کانییەکە
 جەللاد بۆ ئەوێ کە هەر کەس بیینی و پەند وەرێگری .
 کورپکی گەنج و نازک کە دیاربوو پیاوی (بوستانچی باشی) نیه، بەلە
 خۆمتانەییەکەو سێ لاپەرە دانایە سەر میژەکە . کاتی کە وەستا
 عوسمان هاوینەکە دەهینا دلم فرتە فرتی لێو دەهات .
 هەپای کردو خۆی خستە پشتی دارتوویەک . هەرلەو کاتەدا حەزەرەتی
 پاشا، (بنەمای هەموو دنیا) وەکوو پروناکییەکە بەیانییە لێلەکە
 پرونبکاتەو هاتە ناوێ . وەستا عوسمان یەکسەر پییگوت کە لەم وینانەدا
 ناتوانی هیچ شتیکی دەربخات . سەرەپای ئەمەش سەرنجی پاشای پراکیشایە
 سەری بەرزکردنەو هەستانەو یەکیک لەم ئەسپانەو نازکبونی راوەستانە
 جوانەکە ئەوێتر گرانایی و سەلاری سیپەم دانەیان . هەر لەو کاتەشدا
 ئەوێشی هینایە سەر زمان کە کام وینەکیش کام یەک لەم وینانەیان
 کیشاوه، ئەو کورانە و شەوان دەچونە بەردەرگای مائی وینەکیشان
 بۆچونەکانی وەستا عوسمانیان پشتراستکردەو . وەستا عوسمان و تی :
 "گەرەم! سەرتان لەو سورنەمیانی کە وینەکیشەکانی خۆم وەکوو کەفی

دهستم بناسم، چونکه من له وه سهرم سوردهمینی که چۆن دهبی له ژیر دستتی نه وینهکیشانه و اباش دهیاناسم هلهیه که ده ریچی که من نهیزانم، چونکه هلهی هیچ وهستایه بی بونیات نییه " پاشاکه مان وتی : " یانی ؟ " پاشای گوره و (بناخهی دنیا)، به پروای من نه و که موکوپیه و نه و نیمزا شاراهوی واله لموزی نه سپه که دا بینومانه شتیکی ساده نیه، به لکو ریشه که ده گه ریته وه بۆ زه مانای کۆن، بۆ وینهی تر پیچکه وشویاوترو و له وانه یه بگه ریته وه بۆ نه سپیتریش. له وانه یه به تهماشاکردنی نه و سهدان کتیبه کۆنه و له سندوقه کاندای له دولا به کاندای ده رگاتان له سهر داخستوه بتوانین له وه ناگادار بینوه که نه مه نه ریتیکی کۆنه و به وهش قه له می یه کی که له و سی وینه کی شه بدوزینه وه " سولتان به سهر سوورماوییه وه وتی: یانی ده ته وی بجیته خه زینه خانه که؟ "

وه ستاکه م وتی: " به لی " نه داخوازییه به قه ده ر نه وهی داوای چوونه ناو حهره م بگردی بیه رمانه بو. هه رله و کاته شدا نه مه تیگه یستم که ده رگای بینای حهره م و خه زینه له گۆشه یه کی جوانی به هه شتی کۆشکه کی پاشا (نه نده روون) وه یه که پوچی پاشاکه مان به رامبه ر به وانه زوره ستیاره . ئیدی به لی بورده ییه وه ته ماشای پوممه ته جوانه که کی پاشام ده کرد و ده مویست که بزانه چیده بی، له ناکاو پویشتن. داخو ناره حه ت بوویتن ؟ داخو ده بی که له به ر پووداری وه ستاکه مان منیش و هه مو وینه کی شانیش سزا بدرین ؟

کاتی که ته ماشای په سمی سی نه سپه که م کرده وه تیگه یستم که تا وه کوو جاریکی تر شه کوره نه بینمه وه و به یه که وه له یه ک جیگادا نه خه وین ناکوژیم . سهره پای هه موو جوانییه کی نه م وینانه وامده زانی که نه مانه

له دونیایه کی تره وه ده رکه وتوون و هاتوون وه کوو چۆن له مندالیه وه بته ن بۆ ناودلی کۆشک (نه نده روون) و له ویدا گه وره بی بی فیری نه وه بی که چۆن خزمه تی پاشا بکه ی بی به پیاوی نه مه ش به مانای مردن له وریگایه دا دیت، بوون به وینه کی شیش به مانای کۆیله بوون به به رامبه ر به جوانییه کانی خوداومردن له به رنه وانه دیت، بیده نگیه کی ترسینه ربوو، له و بیده نگیه دا نه مانه م ده ناخنیه ناو می شکم . زورتروا ترکاتی که پیاوه کانی خه زینه دار ئیمه یان به ره وژور به ره و ده رگای ناوه راست برده م مه رگی بیده نگم له بیردا بوو .

له و (باب السلام) هی وا به ده یان پاشا له ویدا به سیداره کوژابوون تیپه ربووین ، ده تگوت ده رگاوانه کان ئیمه یان نه بینیه وه . مهیدانی نه و دیوانه ی وادی نی ته ماشام ده کردو وامده زانی که خودی به هه شته و بورجه که و په له وه ری تاوس هیچ کاریگه ریان لینه ده کردم . که زیاتر پویشتینه ناوه تیگه یستم ده مانبه نه ناو دلی دنیا شاراهه کی پاشا (نه نده روون) . به مجوره له و ده رگایانه وه تیپه ربووین که ته نانه ت وه زیری گه وره ش نهیده توانی بی ئیجازه له و یوه تیپه ربیت . وه کوو مندالی که چو بیته ناو چیرۆکی که وه، بۆ نه وهی که پووبه پرووی گیانله به ره ده رناساییه کان نه به مه وه، چاوم له سهر زه وی هه لنه ده بری . ته نانه ت ته ماشای ژووری داخوایشم نه ده کرد. به لام بۆ ساتیک چاوم خزاو دیواره کانی حهره م و دره ختی چناریکی ناسایی که هیچ فره قیکی له گه ل دره خته کانی ترده نه بوو، بینی و سهیری کابرایه کی بالا به رزم کرد که عه بایه کی شینی نه تله سی بریقه داری له به ر کردبوو . له نیوان ستونه به رزه کانه وه تیپه ربووین . له به ر ده رگایه کی گه وره و شکو دارتر له وانیترا

پاوه ستاین . له بهر دهرگا که دا چهند ناغایه کی عهاله بهری لیبوو که یه کیکیان خوی کلیله که چه ماندبووه . خه زینه دار ته ماشای نیوچاوانمانی کردو وهای گوت : "خوزگه به نیوه که پاشا موله تی پیداون که بتان به مه ناو خه زینه خانای نه دهررون . ته ماشای نهو کتیبانه دهکن واکهس نه بیبونیون و سهیری لاپه ره زیرواییه کان و وینه ناناساییه کان دهکن وهکوو نیچروانیک به دوا ی شوینه ده ستدا ده گه پین . پادشام سی پوژ موله تی داوه به وهستا عوسمان ، له سی پوژ یه کیکیان به سه رها تووه ، پیویسته له دوو پوژ دا وهستا بتوانی نهو وینه کیشه مه لعوونه دهر بخت و دیاری بکات ههروه ها نه گهر وه لامی (نا) مان پیرابگه یه نییت نهوا (بوستانچی باشی) ویستی که نهوش به بیرتان بهینمه وه که به نه شکه نهجه نه م کیشه یه چاره سه رده کات ."

له پیشدا زهر فی کلیله هه لواسراوه که ی موره که یان کرده وه که بو پاراستنی کونی کلیله که له کلیلی تر جیگیر کرابوو کوپخای خه زینه که دووله ناغاگان چاویان به موره که کهوت و سه ریکیان له قاند . موره که یان دراند، له دوا ییدا که کلیله که یان خسته ناو کونه که، سه رنجی هه موومان چوو سه ری، پاشان له بیده نگیه که دا کرتیه کی لیوه هات و کرایه وه بو ساتیک رهنگی روومه تی وهستا عوسمان وهکوو هی خو له میشی لیها ت . کاتی که دهرگا ته خته ییه نه خشینراوه که کرایه وه وهکوو نه وهی پوناکییه کی ره شی پاشما وهی زه مانه کونه کان له روومه ته ی دابی، ناوای لیها ت .

خه زینه دار وتی : "پاشاکه م له خو یه وه داوای نه م ناغایانه ی نه کردوه بو نه وهی بزائن نی ره چی تی دایه و هه مووی بنوسن پاریزه ری کتیبه کان

مردوه، که سی که نه ماوه که له جیگای نهودا ته ماشای نه م کتیبانه بکات، هه رله بهر نه مهش پاشام ویستویه تی که له گه ل نیوه دا ته نیا جه زمی ناغا بیته ناوه وه " ته مه نی دهر روبه ری هه فتا سال ده بوو، چاوه کانی بریقه ی ده دایه وه و پیوایی کی کورته بالابوو، سه ری پو شه سهیره که ی سه ری که له خوی سهیرتربوو، له بادبان ده چوو . " جه زمی ناغا ناوه وه ی وهکوو مالی خوی دیار کردوه، له هه موو باشت دهر زانی که جیگای هه رشتیک له کویدایه " پیره کورته بالاکه شانازی به خو وه نه کرد . ته ماشای کوره تازه کاره کانی خه زینه خانه که ی ده کردو واخه ریکی بردنی مه قه لیکی زیوی پیدراو جیگایه کی دانیشتنی ده سک سه ده فین و چرا مؤمدانه کان بوون ده کرد .

خه زینه دار وتی به موره هه فتا ساله که ی سولتان یاوز سه لیم دهرگا که تان له سه ر داده خه یه وه و نیوار له نیوچه نجالی نه م ناغایانه دا دیسان موره که دهر پینه وه دهرگا که ده که یه وه، ناگاداربن باوه کوو شتیک به هه له نه چیته ناوجل و سه رومل و گیرفان و پشتوی نه کانتان چونکه له کاتی دهر که وتندا ته نانه ت شورت هکانیشتان ده گه پین . له نیوان نه و ناغایانه ی وا چوکیان دادابوو پویشینه ناوه وه . وهکوو سه هول و ابوو . که دهرگا که داخرا هه موو جیگایه ک تاریکبوو، تا وهکوو قورگم هه ستم به بو نی ته پ و توز کرد . هه موو جیگایه ک تیسی پیدرا بوو، که لووپه له کان و سندوقه کان و کلاوه ناسنینه کان و هه موو شتیک له ناو یه کد ابوون ، زور جه نجال بوو، هه سستی بینینی شه ریکی گه وره ی له دهر ووندا ورو ژانده وه .

چاوم به و تیشکه سهیره راهات کهوا له کونی په نجه ره که ی سه ره وه و له سه ر نهو په یزه یه ی وابه دیواره به رزه کانه وه هه لپسی پیدرا بوو تا قاتی هه لواسراوه کان دهر ویش ت ، ده هات و بهر هه موو جیگایه کی ده کهوت .

پهنگی ئەم ژووره له بهر پهنگی قوماشه مهخمه له کانی سهر دیوارو مالی و گلیمه کان سووریوووو . له نیو په ژارهیه کدا ههستم بهوه کرد که بو ودهستهینیانی ئەم دهوله مهندیانه چهند سهفر کراوه و چهندین شهردروستکراوه و چهندین شار تالانکراوه و چنده خوینرژاوه، وکو تاییه که یان بووه خه زینه خانه یهک . پیره میرده کورته بالاکه وهکوو ئەوهی که بانگی ههسته کهی دهروومی کردبی وتی : "ترسان ؟ ئەوهی بو یه کهم جار بیته ئیره دهترسی، شهوان به چپه چپه وه له گه ل رۆحی ئەم کهلوپه لانه دا قسه دهکات" . شتی مهترسیدار بیدهنگی نیژاوی نیوان فرهیه بپروا پینه کراوه کهی ئەم کهلوپه لانه یه . چپه چپه مۆره که مان ده بیست وا له ده رگا کهی پشته سه رمانیان ده داو به بی ئەوهی که جووله جولیک بکهین سهیری ده و روبه ری خو مان ده کرد . چاوم به شمشیر و شفره و عباو مؤدانه زیوه کان و ئالای ئەتله سی کهوت . ژماره یه کی زور قوتوی سه ده فین و سندوقی ئاسنین و گولدانی چینی و پشتوین و سازوزری و سه رینی ناو ریشمین و ئەو بیلانه ی وا دونیا نیشاند ه دن و چه کمه و پیست و شفره ی که رگه دن و هیلکه ی نه خشکراوی و شتر و مرخ و چهک و که وان و ده سک و دۆلاب و دۆلابم بینی . هه موو جیگایه ک پر بوو له قوماش و قالی و ئەتله س و ئەمانه له قاته به رزه کانی به دار نه خشینراوه و له ژووره بچکولانه که وه به سه ر دیواره کاند ا شو پر کرابوو نه وه وه کوو ئەوهی وابوو که به سه ر مندا ده پزین . تیشکیکی سهیر که نمونه کهیم له هیچ جیگایه کی تر دا نه بیینیوه له قوماش و قوتو و عباکانی پادشاو زینه به زپر نه خشیندراوه کان و سیمه زه رده کان و سه رینه مرواریداره کان و شمشیره تیغ چه ماوه ده سک ئەلماسیه کان و دهسکه یاقووتیه کان و کاترمیره سهیره کان و ئەو

ئه سپانه و ئەو فیلانه ی وا له شفره ی فیه وه دروست کرابوون چه کمه چه سه ده فیه کان و قلیانه ئاوییه سه ره ئەلماسیه کان و سینیه گه وره کان و کلاوه ئاسنینه به فیروزه و یاقوت نه خشینراوه کان و مه سینه کان و خه نجه ره کان ده کهوت . ئەم تیشکه ی وا به شیوه یه کی دیار و نادیار خو ی ده دزییه ناوه وه وه کو تیشکی هه تاو له رۆژیکی هاویندا که له گومه زی مزگه وتیکه وه دیته ناو، دانه دانه ی تۆزه کانی ناو ئەم ژووره نیوه تاریکه دیار دهکات به لام ئەمه تیشکی هه تاو نه بوو . له سایه ی ئەم تیشکه سهیره وه لی ره دا هه وا وه کوو شتیکی لیها تبوو که به دهست هه ستی بکری ت و هه رله بهر ئەم تیشکه ش وادیار ده بوو هه موو ئەم کهلوپه لانه له یه ک شت دروستکراون، له دوا ی ئەوهی وا ماوه یه ک پیکه وه به تر سه وه گویمان له بیده نگیه که ی ژووره که بوو زانیم که ئەوهی وا پهنگ سو ره زاله که ی ناو ژوره که ی کال کردۆته وه و یه ک چینی شی داوه به سه ر هه موو کهلوپه له کاند ا تۆزی ناو ماله که یه . ئەوشته ی واده بوو به هۆی ئەوهی که ئەم شتانه زیاتر تر سینهرین ، فره بوونی ئەم کهلوپه له سهیرو سه مه رانه ی بوون وا له یه کهم نیگا و دووه م نیگا شدا نه تده زانی چیه . ئەوشته ی وا و امده زانی سندوقه له دوا ییدا و امده زانی میزه و دواتریش ده مگوت که ئەمه ئامراز یکی نه ناسراوی فره نسویه . ئەو سندوقه سه ده فینه ی وا له نیوان عباکاندا که به په له په ل فریدر ابوونه ئەوی له راستیدا چه کمه چه یه کی سهیره یو وکه (ته زاری) پوس (مۆسکۆ) نار دبووی . جه زمی ئاغا به پیی عاده ت مه نقه له که ی له ئو جاخه که ی لای دیواره که دا جیگیر کرد . وه ستا عوسمان به چپه وه وتی : "کتیبه کان له کوین؟"

کابرای کورته بالا وتی : " کام کتیب ؟ ئهوانه ی وا له عه ره بستانه وه هاتوون یان قورئانه کانی کوفی، یا خود ئهوانه ی وا یاوز سولتان سه لیم خان (جیگای به به هشت بی) له ته وریزه وه هیوانی ، یان کتیبه کانی ئه و پاشایانه ی وا له به رئیعامکردن دست دانراوه به سهر ماله کانیاندا ، یان وه کوو ئه و به رگانه ی وا نیردراوه کانی (وه نین) داویانه به باپیرانی پاشاکه مان ، یا خود ئه و کتیبه خاچپه رستیانه ی وا له کاتی (فاتیح سولتان موحه مه د) ه وه ماونه ته وه ؟ "

وه ستا عوسمان وتی : " ئه و کتیبانه ی وا سی سال بهر له ئیستا شاتاماسوب به هه دیه نار دوویه تی بوچه زه تی سولتان سه لیم (جیگای به به هشت بی) "

کورته بالا ئیمه ی برد بو لای دولا بیککی گه وری دارین . وه ستا عوسمان کاتی که ده رگا کانی کرده وه و چاوی به و کتیبانه که وت بی سه بر بوو . به رگیکی کرده وه نووسراوه که ی خوینده وه ، لاپه ره کانی هه لدا یه وه . له گه ل ئه وه دا منیش به سهر سوورماوییه وه ته ماشای وینه کانی خان کردکه وا هه ری که یان به وردی و سه رنجیکی تاییه ته وه و به چاویکی توژیکی کیشر او وه کیشر ابوون . وه ستا عوسمان وتی : " جه نگیز خان، تولوی خان، کو بیلا ی خان که فه رمانه وای چینه "

به ده نگ خوینده وه و کتیبه که ی به سته وه و به رگیکیتری گرت به ده سته وه ، وینه یه که به جوانییه کی باوه ریپینه کراوه وه رووبه روومان بووه که وینه ی ئه وکاته ی نیشانده دا وا فه رهاد به هیزی عه شقه وه شیرین وئه سپه که ی ده خاته سهر پشتی خو ی و به نازاره وه ده یانبات . ده ستیکی خه فه تبار به له رزه له رز تامه زرویی دلدارانی کیشر ابوو، بو ئه وه ی که نازاروخه مه کانی

زیاترنیشاندات تاشه به رده کانی ناوچیا و په له کانی ئه و سی داره سه روه سه نه ی که شایه تی عه شقه که ی فه رهاد بوون به خه میکی وه ها وه کیشر ابوو که خه م و فرمیسه که پرژاوه کانی ئه و په لانه یه کسه ر ده ربازی من و وه ستا عوسمانیش بوو . ئه م وینه خه ماوییه بو ئه وه نه کیشر ابوو که هیزی بازووی فه رهاد نیشاندات به لکوو بو ئه وه بوو که ئه و دیار بکات ده ردی عه شق له هه موو دونیادا له یه که ساتدا هه سته کریت . وه ستا عوسمان وتی : " یه کیکه له و لاسایانه ی وا هه شتا سال بهر له ئیستا له ته وریز له به هزاد کراوه ته وه " و کتیبه که ی گرتته وه و خسته وه جیگاکه ی خو ی و یه کیتری کرده وه . ئه مه وینه یه که بوو که باسی دۆستایه تی زوره کیانه ی مشک و پشیله ده کات که له کتیبی (کلله و ده منه) دا باسکراوه . پشیله ی سه رسوورماوی بیچاره له نیوان سمۆره ی سنه و بهر له زه ویدا و بالنده ی کۆلار له ئاسماندا ریگا چاره ی نه جاتدانی خو ی له پرژگارکردنی پشیله یه کی بیچاره ی گیراو له به رده رگای راوچیدا ده دۆزیتته وه پیکی دین، پشیله وه کوو دۆستیک به خو یه ویستیوه مشک ده لیسیته وه . سمۆره و بالنده ی کۆلاریش له پشیله که ده ترسن وله راوکردنی مشکه که په شیمانده بنه وه مشکیش به وریاییه وه پشیله که له بهر ده رگا که پرژگارد ه کات . هیشتا من له وریایی نیو وینه که تینه گه یشتبووم که وه ستا کتیبه که ی ناخنیوه لای کتیبه کانیتری جوانی کردبووه وه : ئه مه وینه ی جوانی پیاویک بوو که ده ستیکی به جوانی وه کوو ئه وه ی که پرسیاریک بکات هه لپریبوو و یه ده ستیکیتره وه کراسه که ی ژنیکی جوانی له سه ره ژنۆی گرتبوو ، لای لی کردبووه وه گو یی ده دایه قسه کانی . به خیلیم به نه ینیکاریه کانی نیوانیان و عه شق و دۆستایه ییه که یان برده وه و

به‌ویسته و ته‌ماشامکردن . وه‌ستا عوسمان ئه‌وه‌شی داناو لاپه‌پیه‌کیتری له‌کیبیکتری کرده‌وه . سواره‌کانی له‌شکره‌کانی ئیران و توران که دوژمنی هه‌تا هه‌تایی یه‌کتیرین ، هه‌موو زریکان و کلأوه ئاسنینه‌کان و ئه‌ژنۆ به‌نده‌کان و که‌وانه‌کان و تیره‌کان و تیردانه‌کانیان به‌ستبوو سواری ئه‌وه ئه‌سپه جوانانه‌بووون که تا وه‌کوو ملیان له‌ناو زێڤدا به‌ستراوونه‌وه‌وه له‌سه‌ر سه‌وزه‌لانییه‌کی پرله‌گولی زه‌رد دا به‌ جوانی له‌به‌رامبه‌ر یه‌که پاوه‌ستابوون و رمه‌په‌نگاوره‌نگه‌ جوانه‌کانیان راستکردبووه‌وه به‌رله‌وه‌ی برێژینه‌نایه‌که ته‌ماشای ئه‌وه فرمانده‌یانه‌یان‌کرد و به‌ر له‌هه‌موو که‌سیک دهرکه‌وتبوون و پیکه‌وه‌شه‌ریانده‌کرد .

خه‌ریکبوو له‌به‌رخۆمه‌وه بلیم ئه‌گه‌ر سه‌د سال به‌ر له‌ ئیستا کیشرایی و ئه‌گه‌ر ئیستا کیشرایی، ئه‌گه‌ر وینه‌ی شه‌ر بی یاخود هی عه‌شق بی ، ئه‌وه‌ی وا وینه‌کیشیکی ئیماندار ده‌یکیشی و نیشانمانده‌دات ، هه‌مان عه‌شقی خوی بو نه‌خشه‌کیشان و شه‌ری خوی له‌گه‌ل نه‌فسی خویدا . خه‌ریکبوو ئه‌وه‌ش بلیم که‌ئه‌وه شته‌ی واکیشایه‌تی ئه‌نجامی سه‌بری خوی که وه‌ستا عوسمان وتی : "ئه‌مه‌ش نییه" و کتیبه‌ قورسه‌که‌ی گرت‌وه .

دیمه‌نی‌کمان بینی که چیا به‌رزه‌کان له‌ نیو هه‌وره چین چینه‌کاندا ده‌رۆیشتن و هه‌ر چه‌نده که درێژتر ده‌بوو فراوانی و پانتایی دیمه‌نه‌که زیاتر ده‌بوو . وه‌ها بیرمکرده‌وه که ده‌بی وینه‌کیشان ته‌ماشاکردنی ئه‌م دونیا‌یه‌وه کیشانه‌وه‌ی وه‌کوو دونیای دیتر بی . وه‌ستا عوسمان به‌سه‌رهاتی ئه‌وه‌ی باس کرد که ده‌بی چون ئه‌م وینه‌چینییه له‌ بوخاراوه هاتیبته هه‌رات و له هه‌راته‌وه برابیته ته‌وریز و له ته‌وریزه‌وه هینرا بیته کۆشکی پاشاکه‌مان و رۆیشته‌ی ناو کتیبیترو له‌ دوایدا به‌رگه‌که‌ی په‌روپووت کرابیت و له‌گه‌ل

په‌سمیترا دووباره به‌رگ کرابیته‌وه‌وه هینرا بیته ئه‌سته‌نبوول . چاومان به وینه‌ی جو‌راو جو‌ری شه‌ر که‌یه‌که له یه‌که مه‌ترسیدارتر و باشتتر کیشرابوون که‌وت . پۆسته‌م له‌گه‌ل شای مه‌زه‌نده‌راند ، پۆسته‌م هیرش ده‌کاته سه‌ر له‌شکری ئه‌فراسیاو، پۆسته‌م له‌ نیو زریدا، گیانله‌به‌ره سه‌یره‌نه‌ناسراوه‌که ... ، له جیگایه‌کیتردا چاومان به‌لاشه له‌ته‌کراره‌کانی شه‌ری نیوان دووله‌شکری نه‌ناسراوی ئه‌فسانه‌یی که‌وت، ئه‌وه خه‌نجه‌رانه‌ی وا به سوورایی خوین سووربووون ، ئه‌وه سه‌ربازانه‌ی وا تیشکی مه‌رگ له‌چاویانه‌وه په‌نگی ده‌دایه‌وه ، ئه‌وه گیانله‌به‌رانه‌ی وا یه‌کتیری وه‌کوو پیاز ده‌هه‌نجن ، هه‌موویانم بینی ، وه‌ستا عوسمان وه‌کوو وه‌ستایه‌کی گه‌وره‌ی تا وه‌کوو سه‌رنجی منی پانه‌کیشایه سه‌ر ئه‌وه سه‌یربوونانه‌ی وا له‌هه‌ر په‌سمیکدا هه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌نیو خراپترین په‌سمه‌کانیشدا، نارامی نه‌گرت ، ئه‌م شته سه‌یرانه ده‌بیته که‌له‌که‌موکورتی وینه‌کیشه‌که‌وه بیت یاخود له‌نیوان خودی په‌نگه‌کان و قسه‌کردنه‌کانیا نه‌وه دهرکه‌ویته . کی ده‌زانێ که بو چه‌نده‌مین جار وه‌کوو وه‌ستایه‌کی شاره‌زا سه‌یری وینه‌ی ته‌ماشاکردنی به‌دزیی خه‌سه‌ره له‌ کاتی‌کدا که شیرین له به‌ر مانگه شه‌ودا مه‌له ده‌کات و وینه‌ی له‌یلا و مه‌جنون که چون دوا‌ی ماوه‌یه‌که دووری و یه‌کنه‌بینین ، بیه‌هۆش ده‌بن و داره‌کانی (سالامان) و (ئابسال) که له هه‌موو دونیا خویا شاردۆته‌وه و پایانکردووه بو دوورگه‌یه‌کی خۆشبه‌ختی و وینه‌ی گوله‌کان و په‌له‌وره‌کان و وینه‌ی خۆشی کردوئه‌وه شته سه‌یره‌سه‌مه‌رانه‌ی پینیشاندان . کام وینه‌کیشی به‌دنیه‌ت ئه‌وه باوه‌قووشه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه داره دانیشاندووه وا خه‌سه‌ره‌وشیرین له بنیدا گوی له‌وه به‌سه‌رهاته خۆشانه ده‌گرن که خه‌زه‌تکاره‌کانیان ده‌یکیرنه‌وه؟ کی وینه‌ی ئه‌وه‌که‌وه‌جوانه‌ی له‌نیوان وینه‌ی

ئەوژنە جوانە میسرینانەدا کیشاوە وا لەکاتی تەماشاکردنی یوسف دا نارنجی شیرین پاکدەکن و دەستی خۆیان دەپن ؟ ئەو وینەکیشەیی واکویریوونی ئەسفەندیاری بە تیرکیشاوە بیرى لەووە نەکردۆتەووە کەلە دواییدا خۆشی کوێر دەبیت ؟

چاومان بەوینەى ئەو فریشتانە کەوت کە لەکاتی بەرزبوونەووی پیغەمبەردا دەوربەریان گرتبوو، هەروەها وینەى ئەو پیاووە پیرەریش درێژە شەش بەلە، لاشە مۆرەى وا لەباتى ئەستێرەى زوحەلدا کیشراووە و وینەى پۆستەمى مندالن لە کاتیگدا کە لەژێر نیگای دایک و دایەکانیدا لە بیشکەکیدا بەئارامى نووستوووە بینى.

چاومان بە مردنی بەئازاری دارا لە باوەشى ئەسکەندەردا تەنیا مانەووی بەهرامى گور لەگەڵ شازادەى پوسدا لە ژوریکداو پەڕینەووی سیاووش لە سەر ئاگر بەسواری ئەسپیکى پەش کە ئیمزایەکی لە لمۆزەووە پیوونی یەو تەرمە خەفەتبارەکە خەسەرەو کەوت و ابەدەستی کوپەکەى خۆى کوژرابوو .

کاتی وەستا عوسمان بەخیرایی بەرگەکانى هەلەبژاردوو سەیری دەکردن ، جاروبار هەندیک وینەکیشى دەناسیبوو و نیشانی منى دەدا و لە نیوان گولەکاندا و لەپەنای ویرانەیکدا و لە گۆشەیکەى ئەو چالە ئاوە پەشەى وا جندۆکەى خۆى تیدا شاردۆتەووە ، ئیمزایەکی دەدۆزییەووە کەوا بە شەرمەزاری لەویدا شاردرابووونەووە ، تەماشای ئیمزاکان و نووسراوەکانى دەکردو دەگوت کەکی چى لە کیووە وەرگرتوووە لەبەرئەووی کەلەوانەیکە لە بەرگیگدا چاوی بە هەندیک وینە بکەوێت بۆ ماوێهیکەى درێژ لاپەرەى هەلەدایەووە . جاروبار بێدەنگ دەبوو زیاتر لە خەشەخەشە دیارو

نادیارەکەى لاپەرەکان هیچی دێرمان نەدەبیست . جارجاریش وەستا عوسمان دەنگى ئەها ! یەکی دەردەخست و لەبەر ئەووی کە من نەمدەزانى لە بەر چى سەرى سوپماووە بێدەنگ دەمامەووە . جارجاریش کە هەر یەكجۆر پێکوپێککردنى لاپەرەو کەلەکەکردن و جیگیرکردنى سواریو دەرختەکانى لە بەرگیترا دەبینى، نیشانی منى دەداو وەبیری دەهینامەووە .

وینەیکەى حەماسەکەى نیزامى لەکاتی شارەزای کوپى تەیموریان دووسەد سال بەر نیستا و هی کتیبیکى تر لە کاتیکیترا بەراورد دەکردو پرسپاری ئەووی لە من دەکرد کە چۆن دەبى کە وینەکیشان بەبى ئەووی تەماشای وینەى یەکتى بکەن بتوانن وەکوویەک وینە بکیشنەووەلەدواییدا خۆى وەلامى دەدایەووە دەگوت: "نەخەشەکیشان وەبیرەینانە وەیه " کاتیک کە کتیبە کۆنەکانى دەکردەووە دەگرتەووە، لەبەرەمبەر شتە نااساییەکاندا دلگیردەبوو(چونکە ئیدی کەس نەیدەتوانى وەهاوینە بکیشیتەووە)، لەبەرەمبەر نەتوانکارییەکانیشدا دلخۆش دەبوو(چونکە ئیمەى وینەکیش براى یەکین!)، ئەو شتەى واوینەکیش وەبیریدەهینایەووە وینەى کۆنى دەرختەکان، فریشتەکان، چەترەکان، پلنگەکان، چادرەکان، ئەژدیهاکان و شازادە خەمبارەکانى نیشاندەدا و ئامارەى بەو دەکردکە کاتى خۆى خودا دونیای بە جوانى بیهاتوای خۆیەووە بینووەو ئەو شى بۆ عەبدەکانى خۆى بەجیهیشتوو . کارى ئیمەى وینەکیش و وینە دۆستان و ئەوانەى وا سەیری دەکەن ئەوێهەکە ئەو دیمەنە دەرناساییەى وا خودا بینوویەتى و بۆ ئیمەى بەجیهیشتوووە وەبیرەینینەووە . گەرە وەستایانى هەر جیلێکى وینەکیشان هەموو ژيانى خۆیانیان تەرخانکردوووە تا وەکوو داهاتنى کویرایی چاوانیان کاریان بۆ گەیشتن و کیشانەووی ئەو خەيالەى وا خودا گوتوێه

بیبینن کردووہ . ئەو کارەوی وا کردویانە لە بیر هینانەوہی بیرەوہرییەکانی خودی مروۆ دەچوو . بەلام مەخابن! تەنانەت گەورە وەستاگان و ئەوانە و وەکوو وینە کیشە گەورەکان بەماندووی و پیریوہ تاکویریونی چاوانیان نیشیان کردووہ، تەنیا ئەملا یان ئەولای ئەو وینە دەرتاساییەیان وەبیرکەوتۆتەوہ . ھۆی ئەوہی وا وینەکیشان سەرەپای ھەبوونی سەدان سال جیاوازی کاتی و نەدیتنی وینەکی یەکتەری توانیویانە وینەکی دارێک، پەلەوہریک، یاخود شازادەیک کە لە ھەمامدا خۆی دەشۆری و ھاوہستانی کچیکی خەمبار لەبەر پەنجەرەیکدا وەکوو یەک بکیشنەوہ ئەمەبوو .

زۆر دواتر لە دواي ئەوہی وا تیشکە سوورەکە ی ژووری خەزینە پەشتەربووہ و ئەوہ دیاربوو کە لە نیو دۆلابەکەدا ھیچ یەک لەو کتیبانە و شاتاماسووب بە ھەدیە ناردوونی بو باوکی پاشا نەماون، وەستا عوسمان ھەر ئەو ژیر بیرییەکی کەوتەوہ یاد : جاری وا ھەبە کە بەالی پەلەوہریک، خۆگرتنی پەلیک بە دارەوہ، با خواردنەوہی کەناری پاسارەکان ، ھاوہستاندنێ ھەوریک لەناسماندا، پیکەنینی ژنیک، لەوہستایەکەوہ تا شاگردیک، جیل بەجیل نیشاندەدرین، فیردەکرین و بەلەبەرکردنیان بەسەدان سال دەشاردرینەوہ . وەستایەکی وینەکیش لەبەر ئەوہی والە وەستاکی خویەوہ فیردەبیٹ و برۆای وایە کە ئەمە قالیبیکە و وەکوو چۆن برۆای بە نەگۆرانی قورئانی کەریم ھەبە، وەھا برۆا بەنەگۆرانی ئەو قالیبەدەکات و وردەکارییەکانی فەرامۆشناکات . بەلام فەرامۆشنەکردنی بەمانای ئەوہ نایەت کە ئەوہ بەکار دینیت . بەلام ئەو وینە کیشخانەییە واتیییدا نوری چاوانی پڑاندووہ، یان وەستا بەدخۆکەکی وکەیفی پاشاکەکی، جاروبار ریگابەو وینەکیشە نادەن کە ئەو وردەکارییە بکیشیت و بەالی

پەلەوہریک یان پیکەنینی ژنیک و ... دیار بکات) . منیش وتم : "یان وەکوو لمۆزی ئەسپیک . " وەستا عوسمانیش بی ئەوہی کە پیکەنیت وتی : "یان وەکوو لمۆزی ئەسپیک" ئەو وەستا گەورەییە ئەو شتە ناکیشیت کەوا لە قوولاییەکانی پوچیدا، لەو ساتەدا وەکوو نەریتی وینەکیشخانەکەو وەکوو ھەرکەس نەخشەدەکات ، تیدەگەکی ؟ "

لەلەپەرەیکە کتیبی خەسرەوشیریندا کەتا وەکوو ئیستا نوسخەکی جۆراوجۆریان ھاتبوو بەردەست، وینەکی شیرین بە سەر تەختەوہ نیشاندەدریت کە لەسەر دیواری کۆشکەکەوہ لەسەر بەردەکان ئەمە نووسرابوو (ھەلکەنرابوو) : خودای گەرەم! پادشا پەسەنەکەمان، خاقانە عادیلەکەمان ! ھیزی کۆری تەیموورخانی سەرکەوتوو و فەرمانپروایەتییەکی و ولاتەکەکی پیاویژە تاوہکوو ھەم دلخۆش بی (لەسەر بەردەکەکی لای چەپ نووسرابوو) ھەم وەکوو دەولەمەندیی (لەسەر بەردەکەکی لای راست نووسرابوو) لە دوایدا پرسیارمکردکە : " ئیمە لەکۆی ئەو وینانە دەدۆزینەوہ وا وینە کیشەکە وەکوو چۆن لمۆزی ئەسپەکەکی لە میشکیدا ھەلکەندووہ، تیییدا کیشراوییتەوہ؟ " وەستا عوسمان وتی : " پیویستە بەرگی ئەو شاھنامە ئەفسانەییە بدۆزینەوہ وا شاتاماسووب بەھەدیە ناردوویەتی . پیویستە بگەرینەوہ بو ئەو کاتە جوانە ئەفسانەییانەکی وا خودا بەشداری لە وینەکیشاندا کردووہ ، تەماشای کتیبی زۆرتەر دەکەین . "

ئەوہم بە بیردا ھات کە ئامانجی سەرەکی وەستا عوسمان دۆزینەوہی ئەسپە لمۆز سەیرەکە نیە ، بەلکۆ ئەوہیە کە تا ئەوہندەکی لە دەستی بیٹ تەماشای وینەکانی ناو ئەم خەزینەیکە بکات کەوا دوور لەھەموو نیگایەک

لیزه له خه ودان. بۇ دۆزینه وهی شوینه دهستیک که زووتر بمگه یه نیت بهو شه کوره یه واله ماله وه چاره پیری من دهکات زور به پهروش بووم، ههروه ها نه مده ویست بره وه بکه م که وه ستای گه وره بییه ویست تا نه وه ندهی که ریگا بدریت له م ژوره سارده دا بمینیتته وه به مجوره نهو دۆلابه وسندووقه تازانه مان کرده وه واپیره کورته بالاکه نیشانی دابووین و به رده وام بووین له سه رته ماشا کردنی وینه کان جاروبار له ته ماشا کردنه وهی وینه دووباره بووه کان بیزارده بووین و نه مانده ویست که هاتنی خه سره وه له ژیر په نجه ره ی ژنه که یه وه بۇ دیتنی شیرین ببینین ، ته نانه ت ه ماشای لموزی نه سپه که ی خه سره وه نه ده کرد له وه ستا جودا ده بوومه وه ده پویشتم بۇ پال مه نقه له که وه خومم گهرم ده کرده وه، یان وه کوله نیوان نهو ژوره مه ترسیدارانه ی خه زینه که به رووی یه کدا ده کرانه وه که به ینی پونی زری و قوماش و ئالتوون و ده سکه وت و چه کدا به سه ر سوورما وییه وه ری مده کرد . جاری واش هه بوو که به ده نگیکی وه ستا عوسمان یان وه کوو جولیه کی ده ستییه وه و امده زانی که شتیکی ده رئاسایی یان وه کوو نه سپیکی لموز سهیری دۆزیوه ته وه خیرا به ره و لای نهو هه ر رامده کرد ، کاتی که ته ماشای نهو لاپه ریه م ده کردوا وه ستای پیر به دانیشتن له سه ر قالییه کی ده ورانی (فاتیح سولتان موحه مه د) و به ده سته له رزۆکه که ی گرتبوی له گهل وینه ی چوونه به له فیل و ته له که که ی شهیتان بۇ ناو که شتییه که ی نووحدا پوویه پروو ده بوومه وه، سهیری وینه ی سه دان که س له و پاشایانه ی وا له کاتی سولتان سوله یمانی قانونییه وه تا وه کوو کاتی ته یموور له سه ر ته خت دانیشتون و پادشا و سولتانه کان وئاسکه کان و شیرکان و نیچیره کانی که رویشکه کانمان له کاتی خوشیدا له به رامبه ر به ستنه وهی

ته خته یه که له نیوان دووه ژنوی دواوهی و شتریکدا بۇ نه وهی که بتوانریت له دواوه خه ریکی بین، وینه ی په نجه له دم مانه وهی شهیتانه بیعاره که شمان به شه رمه وه بینی، وینه ی داستانی فرینی بازرگانیکمان بینی که به ده سگرتن به قاچه کانی په له وه ریکی نه فسانه ییه وه له ده ریاکانه وه تییه رده بیست و ته واوی دنیا ده بینی ، شایانی باسه که نه م چیرۆکه له کتییه کدا هاتوه که له ریگای به غدا ده وه هاتوه ته ئیره . له کتییه دوا ی نه وه دا چاومان به وینه ی خه سره وه کوه وت وا شیرین به هه لواسراوی ده بینی وعاشقی ده ی، من وشه کوره زور حه زله م وینه یه ده که یین . چاومان به هه ندیک تۆپ کوه ت که له سه ر پشتی فیلیک جیگیرکرا بوون ، وینه یه کمان بینی که کارکردنی کاتر مییری نیشاندده داو زه مانمان که وته وه یاد . نازانم که چه نده نه م به رگ و نهو به رگ و نهو وینه و نه م وینه مان کردی ، وه کوو نه وهی و ابوو که زه مانه زپرینه نه گۆره کانی ناو وینه کان له گهل چرکه ساته نه مداره کانی نه م خه زینه یه دا تیکه لا بووین، ده تگوت که نه م وینه ی وا به رزتنی نووری چاو له وینه کی شخانه ی ده یان پادشا و خان و پاشادا دروستکراون، وینه ی نهو کلاوه ئاسنینه و شمشیره ده سک نه لماسینه و خه نجه ره کان و زریکان و نه وکوپانه ی واله چینه وه هاتوون و نهو عوده ناسکانه ی وا تۆزیان لینیشته وه نهو سه ری نه مروارییه نه ی وا هاوتاکانیمان له وینه کاندای بینیوه و ده وره به رمانیان پرکردوته وه نیشاندده ن .

"له دوا ی نه وهی که به سه دان سال به دزیوه و به پیی نه ریت هه ریه ک وینه یان کی شاهه ته وه، ئیستا تی ده گه م که وینه ی گۆرانی دونیا یه که بۇ دونیا یه کی تر به دزیوه و به پیی نه ریت کی شاهه ته وه "

دەتوانم ئیعتراڤ بکەم کە تێنەگەشتنم کەئەم قسەییە وەستا عوسمان مانای چیدەدات بەلام تەماشاکردنی وینەئە و ئەو ئەسپانەئە و لەم دووسەد سالی دوایدا لە بوخارا و هەرات و تەوریز و بەغداد و ئەستەنبولدا کیشراون لە گەران بە دواي لمۆزیکي سەیردا زیاترە و شتیکی تری تێدایە . ئیمە جۆرە بۆنەییەکی خەماویمان بۆ هونەر و ئیلهامی وەستایانە دەگرت و چەند سەد سالیکە لەم خاکانەدا وینەو نەخشیان کیشاوە . هەر لەبەر ئەمەش کاتیکی کە ئیوارە وەختان مۆرەکیان شکاندو دەرگای خەزینەکە کرایەو و وەستا عوسمان وتی نایەوێت لێرە بچیتە دەر و ئەگەر شەو تا بەیانی لە نیو مۆمەکاندا سەیری وینەکان بکات ، ئەوسا دەتوانی مافی ئەرکەکی پادشا بداتەو ، یەکەم شتیکی کە هات بە مێشکەدا ئەو بوو کە منیش لەگەڵ وەستا عوسمان و پیرە کورتە بالا کەوا بمینمەو ، هەر بۆیە پیمگوت . کاتی دەرگا کرایەو و وەستا عوسمان بەرپارەکی بەئاغاکانی بەردەرگا راگیاندا ، تاوەکو مۆلت لە خەزینەدار وەرگریت ، من یەکسەر پەشیمانبوومەو ، شەکووە مالهکە بەرچاومی دەگرت . کاتی کە بیرم لەو دەکردهو کە دەبی چون شەکووە مندالەکان شەو بەتەنیا یی بەسەر بەرن و چون پەنجەرەکە دابخەن ، مووی هەموو لاشەم راستدەبوو وە .

لە نیوان بەینی دەرگاکی خەزینەکەو وەکوو ئەوێ حەوشەئە ئەندەر و لەناومژیکدا بیی دیاردەبوو ، دوو کورپی جوان بۆ ئەوێ کە پاشا نەبیسی و نەرەحەت نەبی بە بیدەنگی و بەناماژە پیکەو قسەیان دەکرد ، ئەمە پرایدە کیشام بۆ ژیانی دەرەو ، بەلام لەبەر شەرم و هەستی تاوانباری بی جموجۆل مامەو .

(ئیمە ، دوو عەودال) (50)

هەندیک قسەو باس سەبارەت بە هەبوونی وینەئە ئیمە لە نیو بەرگیکی ، یاخود لە نیو ئەولاپەرانی لە ئارادایە و لە چین و سەمەرقەند و هەراتەو هاتوون و ئیستا لە گۆشەییەکی شاراوی ئەو خەزینەییەداین کە باوای پیرانی پادشاکەمان لە ماوەی سەدان سالدای بە داگیرکردن و تالانکردنی سەدان ولات کۆیانکردۆتەو . پیدەچی ئەم قسەو باسانە لە لایەن جەزمی ئاغای کورتە بالاوە گەشتیبیته لای دەستەئە وینەکیشان ، جابۆیە ئەگەر ئیمە بە شیوانی خۆمانەو بەسەرھاتە کە خۆمان بگێرینەو ئەگەر خودا مەیلی بی ئەو کەسە هەلبژێردراوانەئە و لەم قاوەخانە جوانەدا دانیشتون دلگیرنابن .

سەدو نۆسالی بەسەر مەرگماندا تێپەرپوو و ناگری زەندیق (ببباوەر) و هیلانەئە شەیتان لە ژێردەستماندایە ، چاککردنەوێ

مومکین نیە ، خۆی لە خۆیدا لەبەر ئەوێ لایەنگری ئیرانییەکان (عەجەم) بوون ئەوێ چل سالی دەبی کە دایانخستوو . بەلام سەیرکەن! ئیمە لەبەر مەرتاندا ، بۆچی؟ چونکە بەپیی نەریتی فەرەنسییەکان وینەمان کیشراوە ! وەکوئەوێ وەلە وینەکەدا دیار دەبییت ، پۆژیک ئیمە (دوو عەودال) لە ولاتی پادشاکەماندا لەم شار بۆ ئەو شار دەرۆیشتن و دەگەرین ، پیپەتی ، نیو پووت و کەچەل ، یەکی یەک یەلەک و پیستی ئاسکیکمان

له بهردابوو، هه ریه که وکه مەرێکیشمان به پشته وه بوو، یه کی یه ک توئلامان به دهسته وه بوو که سه ره که یان شکابوو، دوو قاپه که شکۆلینه مان پیبوو که به زنجیره که ی ملمانه وه به سترابوون، یه کیکیشمان ته ورێکی بو داربرین پیبوو، نه ویتشمان که وچکیکی پیبوو بوئه و خواردنه ی وا خودا دهیخسته ناو قاپه که شکۆلینه که مانه وه. ئیستاش له گهل دۆسته که م، خوشه ویست و هاوپیکه مدا که وتبوینه ناو باسه که ی جارن، باسمان له سه ره نه وه بوو که کی له پیشدا به که وچکه که له ناو ده فره که شکۆلینه که دا خواردن بخوات، من نا تو له پیشدا بیخۆ، نه مانه مان ده گووت و ده رویشتین که له سه ره کانیایک له جیگایه کی دانیشتنا کابرایه کی گه شتیاری سه یرو سه مه ره ی فره نه سی رایوه ستان دین، هه ریه که و پاریه کی زیوی وه نیزی پیداین و دهستی به کیشانی وینه که مان کرد. فره نه سییه که کابرایه کی سه یره: وه کوئه وه ی که له نیو چادری پاشاکه ماندا بین ئیمه ی له ناوه راستی لاپه ره که دا کیشا بوو، خه ریکبوو به نیوه پروتی بمانکیشت که شتیکم به بیردا هات، یه کسه ره به هاوپیکه م گوت، بو نه وه ی که وه کوو له ته چنیکی قه له نده رووبی هیچی راسته قینه ده ربکه ویت پیویسته ره شاییه که ی چاومان به ره و دواوه به رین و سپیایه که شی به ره و پیش بینین و وه کوو کویریک ته ماشا بکه ین، وه هامان کرد، له م باروودوخدا به پیی ده رویش بونمان ته ماشای دونیای ده ره وه مان نه کرد به لکو سه یری نه و دونیایه مان ده کرد که له میشکماندایه، له به ره نه وه ی که میشکمان (تلیاقی) تیدابوو نه و دونیایه مان لاخوش بوو. تومه زه دیمه نه کانی دونیای ده ره وه له وه ی هه بوو خراپتریش بوون، چونکه دهنگی قه ره قیری مه لایه کی نه فه ندیمان بیست، به لام به هه له تینه گهن، که وتمان مه لای نه فه نی، هه فته یه که به ره له ئیستا هه ره له م قاوه خانه جوانه دا به هه له لیمان

تیگه یشتبوون، نه م مه لا نه فه ندیه، مه لا نوسره تی نه زرپرومی ومه لا هوسره ته باوک نادیاره که ش نیه، ته نانه ت نه و مه لا سیوییه ش نیه که وا له سه ره داره که له گهل شه ییتاندا ئیشه که یان ده کرد، چونکه نه وانه ی وا هه مو شتیکی به خراپی شهیده که نه وه گوتویانه: نه گه ره جارێکی تر قسه به چه زه تی مه لا نه فه ندی بگوتری نه و زمانی بالوره بیژه که ده برین و قاوه خانه که شی به سه ردا ده پمیین.

سه دوو بیست سال به ره له ئیستا قاوه خانه نه بووه، له وکاتانه دا نه و مه لا نه فه ندیه ی وا ئیمه باسیده که ین له ته وره ییدا لووتی ناوی لیده هات و ده یگوت: "بوچی وینه ی نه مانه ده کیشی نه ی فره نه سییه کافر! نه مانه دزی ده که ن، نه م قه له نده ره هه یچ وپوچانه له ته چنی ده که ن و ده گه رین، تلیاق ده کیشن، شه راب ده خونه وه، له نیوه پروتیه که شیاندا دیاره که یه کتریش ده که ن، نه مانه ناگایان له نوژنو دوعا و مال و بنه ماله و ولات نیه و قه باحه تی دونیان، له کاتی که دا نه م ولاته ی ئیمه نه وه نده جوانی هه یه تو بوچی وینه ی نه م خراپه ییه ده کیشی، بو نه وه یه که خراپه ییمان به سه ردا بیست؟" کافیره که وتی: "باروو دۆخی خراپی ئیوه پارهی زیاترده کات" ئیمه (هه ردوو عه ودال) له به رامبه ره هیزی عه قلی وینه کیشه که داسه ره مان سوورما. هه ره چنده که مه لای نه فه ندی به فیلبازییه وه ویستی بیکیشتنه ناو قسه و باس و وتی: "نه گه ره پارهی زیاترت بده نی وینه ی شه ییتانیش به جوانی ده کیشی؟" به لام وه کوو له ره سمه که ی ئیمه دا دیار ده بی نه م کابرا وینه کیشتیکی تایبه ت بوو و گوئی نه ده دایه ده نگه ده نگ و قه ره ی وشک و میشکی له سه ره پارهبوو، هه ربویه گوئی لیپانه ده گرت. به مجوره ش وینه ی ئیمه ی کیشا، وینه که ی خسته ناو به رگبه سته که ی سه ره پشته نه سپه که و

گه پرایه وه بۆ ولاتی کافیره کان، به لām له بهرئه وهی که له شکره سهرکه وتووه کهی (عوسمانی) نهو شارهی لای که ناره کانی چۆمی (تون) یان داگیر کرد، له نه نجامی تالانکردنه کاندای ئیمه گه پراینه وه بۆ ژووری خه زینه کهی نهسته نبوول. له ویشدا به تهماشاکردن وینه یه کمان له بهر کیشرایه وه وه له دهفته ریکی نهینی وه براین بۆ کتیبیکیترو له ویشه وه هاتینه ئه م قاوه خانه جوانه ی وا قاوه کهی به گیان و به دل وه کوو (ئه کسیر) ده خوریتته وه. ئیستاکانه : پروونکردنه وه یه کی کورت سه باره ت به وینه، مرگ وجیگای ئیمه له دونیا: نهو مه لا ئه فهندیه (قونیا ییه) وا تۆزیک بهرله ئیستا باسمانکرد ئامۆزگاریه کانی خۆی له کتیبیکیترو گه ورده دا دنوسیته وه وه ها ده لی: "قه لهنده ره کان (ده رویشی هه ژار) زیاده ییه کانی ئه م دونیا یه، چوونکه : چینه کانی ناو ئه م دونیا یه به : 1- ناغاکان 2- بازگان هکان 3- جوتیاره کان 4- پیشه سازان، به شده کرین و ئه مانه ش له ناوه یچ یه که له مانه دانین و هه رله بهرئه وه ش زیادین" له جیگایه کیتیشدا وه های فهرمووه : "ئه مانه هه میشه دووبه دوو پیکه وه ده گه ریڤ و هه موو کاتیش باس له سه ر نه وه ده که ن که کی به که و چکه که خواردن بخوات، ئه مه خۆی دانانی بناغه ی نهو باسه یه که کی له پیشدا نه ویتز بکات، نه وانه ی واتیناگه ن پیده که نن" ئامان باکه س به هه له تینه گات، به لām له وانه یه له بهرئه وه ی که مه لای ئه فهندی هاوړی ریگای ئیمه و کوپه جوان و بهرده سته جوانکیله کانه، ناوه ها ناگاداری نهیمییه کانی ئیمه یه .

(به لām نهینی گرنگ)

ئه مه یه : کاتی که کافیر فه ره نسبییه که وینه ی ئیمه ی ده کیشا، نه وه نده جوان سهیری ده کردین که ئیمه ش هه زمانده کرد نهو وینه مان ده کیشی،

به چاویکی پرووته وه تهماشای دونیا ی ده کردنه وه ی واده بیینی ده کیشا، به مجۆره که سانیکی وه کوو ئیمه شی که چاویان ده بیینا وه کوو که سانیکی کویر ده کیشا، به لām ئیمه گویمان نه دایه ئه مه . ئیستاش زۆر مه منونی نهوین . به گویره ی مه لا ئه فهندی ئیمه ئیستا له دۆزه خ داین، به گویره ی هه ندیک بی ئیمانیش ئیمه وینه یه کین، چه نده جوانه! ئه لی له راستیدا له به رامبه رتانداین، له دوا ی نهو ی وا مه لا ئه فهندیمان بیینی له قونیا وه بۆسیواس له سی جیگادا راوه ستاوین و به له ته چنی هه شت گوند گه پراین، به لām له دوا ییدا به فریکی قورس باری و ئیمه ش له سه رماندا باوه شمان کرد به یه کداو خه و بردیینه وه و به یانی له سه رماندا ره قمان بر دبووه و مردبووین، بهرله وه ی بمرم له خه وم دا وامده زانی که وینه یان کیشاوم و له دوا ی نهو ی هه زاران سال ژیاوه رویشتۆته به هه شت .

ئەم خانى ئۆزبەكە بە گەرمى پيشوازى لەو دوو ۋەستا ۋىنەكيشە دەكات
 ۋا لە دەستى شەپ و پادشاستەمكارەكانەو لەشیراز و باشوور و ئەو
 پۆژھەلاتەكيتەر و سەمەر قەندەوہ پايانكردووه و بەدواى كەسيكدا دەگەرپين
 كە پەناى بۇ بەرن . بەلام ۋىنەكيشانەوہ لەبەريەكيان ئى قەدەغە دەكات .
 بەمجۆرە بۇ ماوہى سى سال و حەوت مانگ تەنيا باسى ۋىنەكاني يەكتريان
 ۋەكوو باسى دىنى بىستۆتەوہ و گوڤيان لەوہ بووہ كە ۋىنەكانيان چەندە
 لەيەك دەچى و خالى جياوازييان چيە . خانى ئۆزبەك ۋەكوو كيسەل
 تەمەنيكى زۆر دەباتە سەر و دەمرى ، لەدواى مردنى ھەر دوو ۋىنەكيشەكە
 بۇ بينىنى ۋىنەكاني يەكترى ھەرا دەكەن . لەدواييدا كاتيک كە ھەر
 دووكيان لەسەر دۆشەكەيەك دادەنيشن و تەماشاي ۋىنە و كتيب و بەسەر
 ھاتە ئەفسانەييەكاني (عبدا... خان) دەكەن ، تيدەگەن كە ئەمە ئەوہ
 نەبووہ ۋا ھەردووكيان خەيالپان كردووه ، ھەر بۇيە لەق وپۆي
 خەيالەكانيان دەشكى . چونكە ئەو ۋىنانەى ۋا سەيريان دەكردن ۋەكوو ئەو
 بەسەر ھاتانەى ۋا لەخانەوہ بىستبوويان ئەفسانەييە نەبوون و ۋەكوو
 ھەموو ئەو ۋىنانەى ۋا لە سالانى دواييدا بينيويانە بى تايبەتمەندى و
 بىنوور و ليلى بوون . لە دواييدا ھەر دوو ۋەستا پرايان بەوہ كردووه كە
 ھۆي ليلىبوونى ۋىنەكان دەگەرپیتەوہ بۇ وردە وردە داھاتنى كوڤراييان و
 لەدواى ماوہيەك بەيئەوہى كە ئاگادار بن بە تەواوہتى كوڤر دەبن و بە
 پراکردن بەوہى كە خەيالەكان لە ۋىنەكان جوانترن دەمرن .
 لە نيوہ شەودا كاتيک لەم ژوورە ساردەى خەزىنەدا بەو پەنجانەى و لە
 لەسەرماندا ۋەكوو سەھۆليان ليھاتووه لاپەرەكاني ئەو كتيبانە ھەلدەدەمەوہ
 كەچل سالە خەيالپان پيوہ دەبينم ، ئەم بەسەرھاتەم كەوتەوہ ياد ، بەلام من

((من ، ۋەستا عوسمان)) (51)

لە بۇخارادا باسى بەسەر ھاتىك دەكەن كە لە كاتى (عبدا ...) خانەوہ
 ماوہتەوہ . ئەم خانە دوو دلەى ئۆزبەك لەوہ توورپە نەدەبوو كە چەند ۋىنە
 كيش دەستكارى ۋىنەيەك بەكەن ، بەلكوو لەوہ حەزى نەدەكرد كە
 ۋىنەكيشان تەماشاي دەستى يەك بەكەن و لاسايى يەك بەكەنەوہ . چونكە
 لەكاتى ئەنجامدانى تاوانى كيشاندا دۆزىنەوہى تاوانبارەكە لەنيوان ئەو
 ۋىنەكيشانەى بەبېشەرمييەوہ لاسايى يەكەدەكەنەوہ كاريكى سەخت و
 دژوار و نامومكینە . لەوہش گرنگتر ئەوہيە كە كاتى ئەم ۋىنە كيشانە
 خۆدەدزىنەوہ ، دواى ماوہيەك لەباتى ئەوہى خۆيان بەخەنە ناو زەحمەتى و لە
 نيوہشەواندا بەدواى بېرەوہرييەكاني خودادا بگەرپين ، تەماشاي ئەوہى لای
 سەرى دەكا و بە تەمبەلييەوہ دووبارە دەيانكيشيتەوہ .

له قاره مانه سته مکاره کانی ئەم بەسەر هاته زیاتر دلخۆشم . وینە ی ئەو کتیبانە ی هەمیشە دەمەویست بەر لە مردن و بەر لە کویرایی داها تنم چاوم پێیان بکەوی منیان دەهینایە جۆش و خرۆشەو ، تەنانەت هەندیک لەو وینانە لەو ئەفسانانە ی وایستبووم جوانتر بوون ، هەر بۆیە کاتی که دەمیین لەبەر خۆمەو دەمگوت : " شوکر ، شوکر ، شوکر بۆ خودای خۆم . "

بۆ نموونە هەشتا ساڵ بەر لە ئیستا کاتی که شائیسماعیل لە چۆمەو دەپەریتەو و هەرات و تەواوی خوراسان بە زۆری شمشیرلە ئۆزبەکهکان وەر دەگریتەو و پارێزگاری هەرات دەهینیتەو بۆ (سام میرزای) برای خۆی ، براکە ی بۆ ئەو ی که ئەم دلخۆشیە ی پیروز بکات کتیبیک نامادە دەکات و ئەو ئەفسانە یە ی وا لە کۆشکە کە ی (ئەمیر خەسرەوی دەهلی) دا گوی بیستی بوو دووبارە ی دەکاتەو و کتیبی بەیە که گیشتنی ئەستێرەکان نامادە دەکاتەو . بەگۆیرە ی ئەو ی وا لە ئەفسانە کانهو بیستوو و ئەو ی وا لە وینە کە دا هە یە وینە ی دوو فەرماندە ی جەنگین که لە پال چۆمیکدا بۆ پیروز بایی کردنی سەرکەوتنە کە یان بەیە که گیشتوون ، شیو ی پوخساری هەر دوو فەرماندە که لە پوومە تی سولتانی دەهلی کە یقوباد و باوکی کەوا کتیبە که باسیدە کا و لە پوخساری بوغرا خانی فەرمانرەوای بەنگال و شائیسماعیل و براکە ی دەچوو کەوا بوو بە هۆی دروستبوونی ئەم کتیبە . کاتی که زانیم هەر جۆرە بەسەر هاتی که لە میشکما دەبیر بەینمەو و تەماشای وینە که بکەم ، دیسان وینە ی ئەو قارەمانانە ی ئەم بەسەر هاتەم لە چادری سولتاندا بینی ، هەر بۆیە لەبەر ئەو ی که خودا مەجالی ئەو ی بۆ رەخسانووم چاوم بەم لاپەرە ناناساییە

بکەویت ، شوکری خودام کرد . هەرلەو کاتانە شدا لە وینە یە کدا که بە دەستی یەکی که گەرەترین وەستاکان یانی شیخ موحەمەدەو کیشراو وینە ی عەبدیکی هەژاری پاشایە که دەکیشریت که حەزو خۆشەویستیە که ی بەرامبەر بە پاشا لەرادە ی عەشقایە و لەکاتی کدا کیشراو کە پاشا یاری (چۆگان) دەکات و عەبدە هەژارە کەش بەهیوای ئەو ی که تۆپە که بەرەو لای ئەو بیّت و بیدات بە دەستی پاشاو ، زۆر چاوەروانی دەکات ، هەر بەراستی ش تۆپە که بۆلای ئەو دیت و دەیدا بە دەستی پاشاو . بە سەدان جار باسی ئەو حەیران مانەو و حەزو خۆشەویستیە بەهەقەم بیستوو و کورە شاگردیکی جوان بەرامبەر پاشایە کی گەرە ، خاقانی ، یان وەکوو وەستایە کی گەرە دەنوینی . لەم وینە یە شدا ئەو نەدە جوان ئەم حەیران مانەو و تەسلیم بونە کیشرا بوو که لە چۆنییە تی درێژکردنەو ی تۆپە که وگرتنی بە پەنجە کانی و تەماشانە کردنی پادشا لە شەرماندایە ناشکرایی دەردە کەوت ، کاتی تەماشامدە کرد وەکوو ئەو ی خۆم هەستە کرد ، دەمرانی ئەگەر خۆشترین شت لە دونیادا ئەو بی کەو وەستایە تی شاگردی جوان و بەچەمک بکە ی ، بەهەمان ئەندازە ش بەر دەستی کردنی وەستایە کیتری گەرە تارادە ی تەسلیمبون لە بەرامبەریدا شتیکی خۆشەو خەفەتم بۆ ئەوانە دەخوارد و لەم مافە بیبەرە ماونە تەو . کاتی لاپەرە کانم هەل دەدایە وەو بەخیرایی و بەوردی تەماشای وینە ی هەزاران پەلەوەر ، ئەسپ ، سەریازە و شترو عاشق و دارم دەکرد ، ناغا کورتە بالاً دلخۆشە کە ی خەزینە ئەمە ی بەهەلیک دەزانی بۆ ریسواکردنی دەوڵە مەندی و زۆر بیبەرمانە وەکوو پاشایە که پەسنی خۆی دەدایە وەو لەم سندوق کتیبی دەردەهینا و دەیخستە ئەویتر ، ئەم کتیبە ناناساییانە لە نیوان سندوقیکی

ئاسنیندا له نیوان کتیبه کانی تر داو له بهینی جهنجالی ئەویدا دۆزانه وه، یهکیکیان به پیی نهریتی شیران، به رنگی هه لووژهی گه نیوره نگراره وه ویتیشیان به پیی کاریگه ری چینه کان زۆر به خهستی پروکهشی لیدرابوو، لاپه ره کانی ئەم دووکتیبه ئەوهنده لهیه که دهچوون که سه ره تا وامزانی له رووی یه که گیراونه ته وه . کاتی نوسراوه کانم ده خوینده وه و به دوا ی ئەوه دا ده گه پام که بزانی کامه یان به رگی ئەسله و کامه یان له روو گیراوه ته وه، له دوا ییدا به له رزیکه وه تیگه یشتیم که ئەمه کتیبی (نیزامیه) که وا به دهستی شیخ عه لی ته ورزییه وه بو خاقانی (کارا کوینلو) وه کان جیهانشاه و خاقانی (ئاکوینلو) وه کان هه سه نه درێژ دروستکراوه . کاتی که یه کهم به رگیان بو خاقانی (کارا کوینلو) وه کان ده کیشی، پاشا بو ئەوهی که یه کیکیتر بو که سیتری نه کیشی کویری ده کات، له دوا ییدا شیخ په نا ده با ته لای خاقانی (ئاکوینلو) وه کان و به چاوی کویره وه له وه جوانتریشی بو دروسته کات، په رنگی وینه کانی یه کهم به رگ، جوانتر و پر له ژبان، به لام وینه کانی به رگی دووه هه م و له دوا ی کویربوونی شیخ، ساف و بی ئارایشترن، ئەمه ئەوهی وه بیر هی نامه وه که کویره کان ساده یی و بی ئارایشتییه بی ره حمه کانی دونیا ئاشکرا ده کهن و ده یینن، به لام زیندوبونه کانیان ده کوژن . له بهر ئەوهی وه ستایه کی گه وره م و هه موو ئەو شتانه ده یینم که خودای گه وره و زاناش ده یانینی، ده زانم که روژیک کویره بم، به لام ئایا ئیستا ئەمه م ده وی؟ وه کوو تا وانباریک که بهر له سزادان بییه ویته بو جاریکیت چاوی به دیمه نیک بکه ویته، منیش به خودای گه وره م گوت: " باهه مووی ئەم وینانه ببینم و چاوه کانم تیر بکه م ." چوونکه له تاریکاییه شکۆداره مه تر سیداره که ی ژووری خه زینه دا که پر بوو له که لو

په ل، زیاتر هه ست به هه بوونی خودا له نیزیکه وه ده کرا. له ولایه پاره یی وا هه لمه دانه وه زۆتر چاوم به ئەفسانه و به سه رهاته کانی کویربوون و ژیری و داناییه کیتری خودا ده کهوت . کابرایه کی گیز له سه ر ئەو وینه یه ی وادا ستانی عاشق بوونه که ی شیرین به ره سمه هه لواسراوه که ی خه سه ره وه گه پرائیکدا نیشانداده، گوتبووی با به تی سه ره کی ئەم به سه رهاته دارچناره که نیه، هه ر یوه له به رام بهر ئەم قسه یه دا شیخ عه لیره زای شیرازی به کیشانی دارچناری ئەم وینه یه به جوانی و به شیوه یه که هه موو په له کانی دیارین و رووله ئاسمان بکه ن، ئەوه ی به شانازییه وه سه لماندبوو که با به تی سه ره کی له نه خشدا، هه زکردن له کچیکی گه نجی جوان نیه به لکوو با به تی سه ره کی ویستی خودی وینه کیشه که یه ، هه روه ها دهستی به کیشانی هه ر ئەو دارچناره به هه موو په له کانییه وه له سه ردانه یه کی برنج کردبوو . چاوم به و داری سه ر برنجه که نه کهوت . هه وت سال و سی مانگ دوا ی ده ستبه کاریبوونی کویره بی و هیشتا به نیوه ته واوی ده هیلیته وه، ئەگه ر ئیمزای ژیر پیی خه زمه تکاره جوانه که ی شیرین به هه له مدانه بات، چاوم به و دارچناره کهوت وا له سه ر لاپه ره کیشرا بوو . له لاپه ره یه کیترا وینه ی ئەسکه نده ر کیشرا بوو که به تیره سی سه ره که ی روسته م کویر ده بیته، وینه کیش ئەم وینه یه وه کوو ئەوه ی ولاتی هیندی ببینی به رنگی جوړاو جوړ بو یا خکردبوو، ئەوه نده جوان ده رچوو بوو که کویرایی که ده ردی بی کو تایی وینه کیشه تایبه ته که بوو وه کوو سه ره تایی جه ژن و شاییه که بو بینر دیار ده بوو . به گه رمایی و جو ش و خرۆشی که سیکه وه که سالانیکه بییه ویته چاوی به م وینانه و ئەم کتیبانه بکه ویته و ئەفسانه کانی بیستبیت و به په شوکاوی که سیکه وه که ده یزانی ماوه یه کیتر کویر ده بیته ته ماشای

وینه کانم دهکرد، بۆ جاری یه کهم بووکه له م ژووره ساردهی خه زینه داو له بهر قوماش و تیشکه سهیره کهی ئەم مۆمه بۆرانه دا چاوم به وه دهکوت که پهنگی تاریکاییه که به رهو سووربوون بچیت، هه ره له بهر ئه وه ش دهنگیکم دهرده خست و په شهو کورته بالا پیره که دههاتن و له سه ر ملی منه وه ته ماشای ئه و شته دهرئاساییه یان دهکردوا من سه رم لیبی سوورماوه، منیش خۆم بۆ پانه دهگیرا و باسم بۆ دهکردن ده مگوت که : "ئه م سووره، هه ره ئه و سووراییه و (میرزا بابا ئیمامی ته ورپزی) له گه ل خۆیدا وه کوو پاز بر دوویه تییه قه بر. گوئ چمکی قالییه که و ئیشاره تی سه ر سووری (قزلباش) له سه ر کلاوه کهی شای سه فه وی و عه باکه ی ئه و کوپه جوانه شی بۆیا خکردوو. خودا ئه و په نگه سووره جوانه ی له دونیادا داناوه و له دلای بهرده کان و جهسته ی حه شره دا شار دوویه تیوه بۆ ئه وه ی که به داویدا بگه ریین و بیدو زینه وه، ئەم په نگه دهره وه ی پزاندنی خوین له هیچ جیگایه کیترا نابینریت مه گه ر له سه ر ئه و قوماشانه ی وا ده ستردی مرۆقه و له سه ر وینه ی وه ستا گه وره کان نه بییت " و ئه وه شم پیزیاد ده کرد "شو کرو سوپاس بۆ ئه وه ی وا ئیستا ئه مه مان پینیشانده دات " زۆردواتر خۆم نه گرته وه و وتم : "سهیری ئەمه بکه ن" و چه ند وینه یه کم نیشاندان که باسی ئه وین و دۆستایه تی و به هارو خو شییان ده کرد و شایسته ی ئه وه بوون که بخرینه ناو هه رک تییبکی غه زه له وه . ته ماشای دره خته کانی به هارمان کرد که وا په ل و پۆی کرد بووه وه و سهیری دره ختی سه روی باخچه یه کی وه کوو به هه شتمان کرد که عاشقان به خو شییه وه شه را بیان ده خوارده وه و له ویدا شیعیان ده خوینده وه، وله م نیو بۆنی تۆزو که پرووی ئەم ژووره ی خه زینه دا وه کوو ئه وه مان لیها ت که بۆنی نه رمی لاشه ی عاشقه

دلخۆشه کان و گۆله کانمان کردبۆ . وتم : "سهیری جهنجالی لای داره سه ره وه که ی پشتی عاشقه کان بکه ن وا ئه و وینه کی شه کی شاویه تی که له دل ه وه دهستی عاشقان و پئی پروته جوانه کانیان و ناسکۆله یی پراوه ستانده کانیان و دلخۆشی ئه و په له وه رانه ی کی شاوه که له دهر و به ریاندا هه لده فرن ! ئەمه وینه ی (لوتفی بوخارییه)، له به ریه دخۆیی و بهر سر و شتی خۆی هه موو وینه یه کی به نیوه ناته واوی ده هی شته وه و ده یگوت ئەم پاشا یان ئه و خان له وینه تیناگات و له گه لیاندا شه پری ده کردو له داویدا ئەم شاره و ئه و شاری ده کرد و ده چوو له لای ئەم پاشا و ئه و خان و ... تا وه کوو له کو تاییدا ده چیته وینه کی شخانه ی خانیکی نادیار که به سه ره ری میکی بچووکدا حوکمی ده کرد و له وی ده مینیت ه وه و ده لی له وانیه که هه ری مه که ی ژیر ده سه لاتی ئەم خانه که م بی به لام له وینه کی شان تیده گات و بیست و پینچ سالی کو تایی ته مه نی له وی تیپه رده کات . ئه مرۆ به گالته وه باسی ئه وه ده که ن که نه یزانیوه داخو ئەم خانه کویر بووه یان نا؟" زۆر دواتر له وه نیوه شه وه دا وتم : "چاوتان به م لاپه ره ده که وی؟" ئەمجاره هه ردووکیان به مۆمدانه که ی ده ستیانه وه به هه راکردن هاتن . وتم : "ئه م کتیبه له هه راته و تا وه کوو ئیره و له زه مانی کوپه زای ته ی مووره و تا وه کوو ئیستا ده خاوه نی گۆریوه " هه رسیکمان پیکه وه ئیمزاکانی گۆشه ی لاپه ره نوو سرا وه که و به ناو پی شکه شکر دنه کان و پرسته کانی میژوو و ناوی سولتانه کانمان به هاوینه که ی من گه وره کرده وه و خوینده وه که له ژبانی راستیدا شه پری یه کیان کردوو و یه کیان سه ر پر یوه : ئەم کتیبه به یارمه تی خودا له سالی (840) ی کوچیدا به دهستی (سولتان وهلی) خو شنووسی کوپری موزه فه ری هه راتی وه بۆ (عیسمه ت و دونیا) (عصمت

الدنيا) ی ژنی (موحه ممدی جووکی سهرکه وتووی برای دهسه لاتداری دونیا (بایسونگور) له هراتدا دروستکراوه . دواتر ئه وه مان خوینده وه که ئه م کتیبه گه یشتوته دهستی (سولتان خه لیلی ناککویونلوی) و دواتر که وتوته دهستی (یاقوب ئاغای) کوپی و له ویشه وه گه یشتوته سولتانه کانی ئوزبه که له باکووو هه ریه که له وان خوئی به کتیبه که وه خه ریه کردوو و یه که دوو وینه ی دهرخستوو وه یه که دوانیشی پی زیاد کردوو و به ویسته وه وینه ی ژنه کانی خوئیان تیدا نه خشکردوو و به شانازییه وه ناوی خوئیان له پیشه کییه که یدا نووسیوه، دواتر گه یشتوته دهستی سام میرزای برای شا ئیسماعیل که خانی هرات بووه، ئه ویش پیشه که شکرده به ناوه که ی دهگوری و پیشه که شی براکه ی خوئی ده کا . شائیسماعیل ئه م کتیبه له گه ل خویدا ده بات بو ته وریزو جوان جوان بو هه دیه ناماده ی ده کات و پیشه که شکرده که ی دنوسیته وه به لام که سولتان یاوز سه لیم (جیگای به به هشت بی) له شه پی (چالدران) دا شکستی ده دات، کوشکی (هه شت به هه شتی) له ته وریز تالانده کری و ئه م کتیبه به دهستی سه ربازه کانی عوسمانیوه له بیابان و چیاو چومه وه ده هیتریته خه زینه که ی ئه سته نبوول .

نایا ره شه و پیره کورته بالاکه چهنده له جوش و خروشه که ی من تیده گهن ؟ چهنده لاپه ره ی کتیبه کانم هه لده دایه وه له قولایی دلمه وه هه ستم به خه میکی زور به رامبه ر چاره نووسی ئه و سه دان وینه کیشه ده کرد که وا هه ریه که خه لکی شاریکی گه وره یان بچوک بوون و سرشت و ره چه له کیان جیاوازیبووه و خزمه تی پاشا و خان و ئاغایه کی غه داریان کردوو و چاوه کانی خوئیان کویر کردوو وه هونه ریان نیشانداده . کاتیک لاپه ره کانی کتیبیکم هه لده دایه وه که باسی شیوارزه سه ره تاییه کانی ئه شکه نه جی ده کرد،

به شه رمیکه وه لیدان خوارده نه کانی کاتی شاگردی و سووربوونی گوپه کانمان له به رزه ره به کانی ناوه وه ی جه دوه ل و نازاره کانی لیدانی سه ره تاشیاوه کانمان به مؤره مه رمه رنیه کانم ده هاته وه یاد، نه مده زانی ئه م کتیبه ی وا به پاره ی گه شتیاره فه ره نسویه کان و به دهستی چهنده وینه کیشیکی بی شه ره فه وه کی شراوه و له باتی ئه وه ی ئه وه نیشاندات که نه شکه نه جی بو پیکه یینانی عه داله تی خودا له ژیر فه رمانی قازیدا شتیکی ره وایه، ئه وه ی نیشانداده که ئیمه چهنده غه دارو بیبه زه بین، لی ره داو له خه زینه ی عوسمانییه کاندا چیده کات؟ به لام من له ئه و فه لاقه و لیدان و چوارمیخه کی شان و قامچیلیدان و هه لواسین و بزمار لیدان و خنکاندن و قورگه برین و کردن به خواردن سگی برسی و خسته نه ناو ئاوی ساردو پرنی پیچ و شکاندنی په نه کان و گرتنه وه ی پیست و لووت برین و ده ره یینانی چاوو ئه شکه نه جی له وجور شه رمم کردو هه ستم به وه کرد که مه گه روینه کیشیکی وه کوو ئیمه که له ته واوی سالانی شاگردیدا فه لاقه کراوه و لیدراوه و له به خرپا کی شان ی جه ده ولیک له لایه ن وه ستایه کی تووره وه مشتی لیدراوه و شه ی تانه که ی ده روونی مریدی و بووی به جندو که ی نه خش، له کی شان ی وینه ی ئه شکه نه جی کردن دلخوش بی و وه کوو بو یا خکردنی کولاره ی یاری مندالان ره نگیان بکات . هه ندیک که سی دیکه ش وه کوو چون سه یری وینه ی ناو کتیبه کان ده کری، ته ماشای دونیای ئیمه ش ده که ن و ده یانه وی خوئیانی لی نیریک بکه نه وه و لی تی بگهن، به لام له به ر ئه وه ی سه بریان نیه، برواناکه م له هه سستی شه رمکردن و خوشی و نازاره قوله کانی من له ناو ئه م ژووره سارده ی خه زینه دا تی بگهن . کاتی په نه جی پیره کانی ده ستم که له به ر سه رما هه ستیارییه که ی خوئیان له ده ست دابوو،

لاپه‌رکانیان هه‌لده‌داوه، هاوینه دهسك سه‌ده‌فینه برنجه‌که‌م و چاوی چه‌پم وه‌کوو له‌ق له‌قیك كه ته‌واوی دونیای بینیی به‌سه‌ریاندا بالیانده‌داو به بیئوه‌وی كه بیزارین دیسان به‌سه‌ر سوورماوییه‌وه ته‌ماشای دیمه‌نه‌کانیان ده‌کردو به دواي شتیکی تازه‌دا ده‌گه‌ران.

کاتی له‌ پرووی ئه‌و لاپه‌رانه‌ی وا سالانیکه نیشانی ئیمه نه‌دراون و ته‌نیا ئه‌فسانه‌ی زوریانم بیستبوو، تیگه‌یشتم كه كام وینه‌کیش له‌ کوپوه چی نیو بووه و ئه‌و شته‌ی وا ئه‌م‌رۆ به‌ شیوازی تایبه‌ت ناوی لیده‌بری یه‌که‌م جار له‌ لایه‌ن كام وینه‌کیشخانه و له‌ ژیر سه‌ره‌رشته‌ی كام پادشادا ده‌رکه‌وتوه و كام وه‌ستای ئه‌فسانه‌یی له‌ خزمه‌تی کیدا ئیشی کردوه و بۆ نمونه کاتی كه ده‌مزانی ئه‌و هه‌وره چین چینانه‌ی وابه‌ نه‌ریتی چینی ده‌کیشری و ئیمه زامانه‌زانی كه له‌ ریگای هه‌راته‌وه هاتوته ولاتی ئیران، له‌ قه‌زوینیشدا به‌کار براوه ، له‌به‌ر خۆمه‌وه (واي !) یه‌کی ماندوم هه‌لده‌کیشا ، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌رمتان لیده‌که‌م باسی ئه‌وه‌تان بۆ ناکه‌م كه ئه‌و نازاره‌ی وا ده‌یکیشم له‌به‌ر ئه‌و وینه‌کیشانه‌یه‌ وا پوخساریان وه‌کوو مانگه و له‌ سالانی شاگردیدا ئه‌و پرومه‌ته‌یان به‌ ده‌ستی وه‌ستاکانیا‌نه‌وه پووکاوه و به‌ بالانه‌مامییه‌که و چاوه ناسکه‌کانیان و جوانییه‌کانیا‌نه‌وه بۆ کیشانی وینه‌له‌ دل‌ه‌پراوکی‌دا بوون و په‌شوکاون و له‌گه‌ل هه‌موو بچووک دیتن و سه‌ره‌نشتیك كه به‌رامبه‌ریان کراوه به‌ گه‌رمایی و هیواوه له‌ وه‌ستاکانیان و عه‌شقی هاوبه‌شی نه‌خش کیشانه‌وه نزیک بوونه‌ته‌وه‌وله کوتاییدا له‌بیر کراون و کویراییان داها‌توو . له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سالانیکی زۆر وینه‌ی شه‌ر و شاییم بۆ پادشا کیشاوه ، پۆحم به‌ خه‌فته و نازاره‌وه پویشته ناو دونیای ئه‌و هه‌سته جوان و ناسکانه‌ی وا وینه‌یان ده‌کیشریت .

له‌ کتییکیتردا چاوم به‌ کوپکی لیو سووری که‌مه‌ر باریکی عه‌جه‌م(ئیرانی) که‌وت که‌وا ئه‌ویش وه‌کوو من کتییکی گرتبوو به‌ باوه‌شه‌وه ، له‌و کاته‌دا ئه‌وه‌م بیر که‌وته‌وه که‌ ئه‌و شته‌ی وا پادشا ته‌ماکاره‌ زی‌ر و ده‌سه‌لات دۆسته‌کان له‌بیریان چووئه‌وه‌یه که‌ هه‌موو جوانییه‌کانی ئه‌م دونیا‌یه‌ هی خودایه . له‌ لاپه‌ره‌یه‌کی کتییکیتردا چاوم به‌ وینه‌ی جوانی دوو گه‌نجی ده‌رئاسایی که‌وت که‌ عه‌شقی یه‌کبوون ، وه‌ستایه‌کی گه‌نجی ئه‌سفه‌هانی ئه‌مه‌ی کیشابوو ، عه‌شقی وینه‌ی شاگرده گه‌نجه‌کانی خۆم وه‌بیر که‌وته‌وه و به‌ چاویکی فرمیسکاوییه‌وه دیسان سه‌یرم کرده‌وه . کچیکی بالآ نه‌ونه‌مامی لیو گیلاسی،چاو بادامی و جامۆلکه‌ لووت، قۆلی کوپکی وه‌کوو خۆی پی بچووک و لاشه‌ پۆشن و ناسکۆله و بیبازووی هه‌لمالی بوو. لاشه‌ی جوانی ئه‌م کوپه هه‌ستی ماچکردن و مه‌رگی له‌ ده‌روونی مرۆفدا زیندوو ده‌کرده‌وه ، له‌ دوا‌ییدا ئه‌م جوانکیلیه بۆ ئه‌وه‌ی هیزی عه‌شق و گریدانه‌که‌ی خۆی به‌ کچه‌که نیشانبدا ، به‌ ناگری نیوان ده‌سته‌کانیه‌وه خۆی ده‌سووتینی و وه‌کوو ئه‌وه‌ی ته‌ماشای سی گۆل بکات ته‌ماشای سی ئیشاره‌تی عه‌شق ده‌کات . به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر دل‌م خیراتر ده‌ستی به‌ لیدان کرد . هه‌فتا سال به‌ر له‌ ئیستا له‌ کاتی شاگردیما چاوم به‌ وینه‌ نیوه پوته‌کانی کوپه لاشه مه‌ر مه‌رینه‌کان و کچه ناسکۆله مه‌مک بچکۆله‌کان که‌وتبوو که‌ به‌ شیوه‌ی په‌شایی قه‌له‌م کیشرابوون و له‌ ته‌وریزه‌وه هاتبوون ، ورده ورده دلۆپه‌کانی عاره‌قی له‌شم له‌ سه‌ر ته‌ویلم کۆ بوونه‌وه و ئه‌و کاته‌م ها‌ته‌وه یاد که‌ چهند مانگ دوا‌ی ژن هینان و بوون به‌ وه‌ستا ، کوپکی جوانی فریشته پوخساری چاو بادامی ، لاشه گۆلینیان بۆ شاگردی هینا‌یه‌ لام و منیش هه‌ستم به‌ قولا‌یی بیروعه‌شقی وینه‌ کیشان کردبوو . بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌ستم

بهوه کرد که وینهکیشان پهیوندى به شهرم و خهفتهوه نیه بهلکوو گریدانی بهو داخوایه هیهه وا ئیستا له دهروونم دایه ، ئەم داخوایه له سهرتادا هونهری وهستای وینه کیش بهرهو لای عهشقی خودا دهبأ و عهشقی خوداش دهگورپتهوه بۆ عهشقی ئەو شتانهی وا له دونیادا دهیان بینى ، ئەم ههستهه به شیوهیهه بوو که به تهختهکهی باوهشمهوه دانیشتم و بیرم له ههموو ئەو لیدانانهی کاتى شاگردیم و به پریار بوونم له سهر کوپرای داهااتم له بهر وینه کیشان وهکوو تامی سهرکهوتنیکی پڕ له خووشی کردهوه . وهکوو ئەوهی تهماشای شتیکی قهدهغه بکهه بۆ ماوهیهکی دریز به بی دهنگیهوه تهماشای ئەم وینهیهه کرد . زۆر دواتریش هیشتا ههر تهماشام دهکرد که دلۆپه فرمیسیک له چاوهکانم داپراو به سهر گوئامدا شوپر بووه وه و تیکلای ریشهکانم بوو . کاتى که چاوم به یهکیک لهو مؤمدانانه کهوت وا به هیواشی لهناو ژووری خهزینهدا دهگری و بهرهولای من دیت کتیبهکهه دانا و لهخومهوه یهکیک لهو کتیبانهم ههگرتهوه که ماوهیهه بهر له ئیستا کورته بالاکه له تهنیشتمهوه داینا بوو . ئەمهش کتیبیکی تاییههت بوو که بۆ پاشاکان ناماده کرابوو :

له سهوزهلانیهکدا چاوم به دوو ئاسکی عهشق کهوت که چهقهلهکان وهکوو دوژمن سهیریان دهکردن و بهخیلییان پى دهربدنهوه . لاپهههکهه ههلهداوه " ههندیک نهسپی ئالم بینى کهوا تهنیا وهستا ههراتیهکان دهتوانن بیانکیشن ، چهنده جوانیش بوون ! " لاپهههکهه ههلهداوه " چاوم به وینهی میرزایهه کهوت کهوا به خو متمانهیهکهوه دانیشتبوو ، وینهیهکی ههفتا سالان بوو ، خوئی له خویدا نهمدهتوانی له پرووی پوخساریهوه بزانهه ئەمه کییه چونکه له ههموو کهسیک دهچوو . خهریک بوو بلیم... که ههواى

وینهکهه و رهنگکردنی ریشی کابرا به چههه رهنگیک ههندیک شتی وهبیر هینامهوه . دللم توتر لییدهه ، دهسته دههئاسایهکی ناو وینهکهه ناسیهوه . تهنیا وهستا گهوره بههزاد دهیتوانی بهمجوره دهست بکیشیت . وهکوو ئەوه وابوو که له وینهکهوه نوریک به سهر دهم و چاومدا پزاییت . چههه جاریک لهمهوپیش وینهکانی وهستا بههزادیم بینى بوو ، بهلام دهبی لهبهه ئەوهی که لهگهه وهستاکانیتردا تهماشام کردوون و لهوهش دلنیا نهبووم که ئەمانه وینهی وهستا بههزاد بن ئاوهها چاوم بریقهی نهداوهتهوه . وامدهزانی که تاریکییه قورسهکهی ژوره بونی که پروودارهکهی خهزینهه پۆشن بووتهوه . وینهی ئەم دهسته جوانهه لهگهه ئەو قۆلهی وا به ئیشارهتی عهشقهوه داخهرا بوو و ماوهیهه بهرله ئیستا بینیبووم ، لهمیشکمدایهه هینایهه پال یهه . و سوپاسی خودام کرد بۆ ئەوهی وا بهرله مردن ئەم وینهه جوانانهی پینیشان داوم . چۆن دهزانی که له ماوهیهکی کورتدا کوپر دهیم ؟ نازانم ! بۆ ماوهیهه ههستم بهوه کرد که دهتوانم ههست و بۆ چوونهکانم بهو رهشیهی بلیم وا به مؤمدانهکهی دهستییهوه له دوامهوه تهماشای ئەو وینهی دهکرد کهوا من سهیرم دهکرد ، بهلام شتیکیتر له دهمم دههکهوت . وتم : " تهماشای جوانی ئەم دهسته بکهه ، هی بههزاده . " وهکوو ئەوهی وا چهزی لیدهکهه مهچهکی دهمار دار و پان بوو . له کاتى جوانیدا دهستی شاگردیکم دهخسته ناو دهستی خووم و و بهر لهوهی پیی بلیم که چۆن فلچهکهی بگری به دهستهوه به چههه و خووشهویستهوه تهماشای نیو ئەو چاوانهیم کرد که دهترسان . وهها تهماشای رهشم کرد . له بهر پۆشنایی بلیسهی مؤمکانی مؤمدانهکهی دهستییهوه چاوم به گلینهی چاوی کهوت . وتم : " ئیمهه وینهکیش ، ههمووان برای یهکین ، بهلام ئیستا ههموو شتیک

تهواو دهبی "

- "چون ؟"

به رهشهم گوتبوو که ، وهکوو چون وینه کیشتیک که سالانیک خزمهتی خاقانیک یان شازادهیهکی کردبی و لهو وینهکیشتخانهکهیدا به نه ریتی وهستا کونهکان شتانی دهرناسایی خولقاندبی بووی به هوی نهوهی که ئەم وینهکیشتخانهیه شیوازیکی تایبتهت به خوی هبی ، له کاتیکیدا که پاریزه رهکی یانی خاقانهکه له شهردا شکست دههینی دهرانی که وینه کیشتخانهکهی به دهستی ئەو گهوره پیاوانهی وا له دوی سهربازه پیروزه کانهوه بو تالانکردن دینه ناو شار ، له ناو دهری و بهرگهکان خراپ دهکری و لاپه رهکان تیکهل و پیکهل دهکری و ئەو شته بچووکانهی وا ئەو له نهخشه کیشتاندا پروایان پیدهکات و هزریان لیدهکات ، بچووک دهبینری و خراپ دهکری ، ئەو کاته دهلی : " نیستا هه موو شتیک تهواو دهبی " ، و دهیهوی کویری بی . دهبووایه ئەمانه به مجوره بو رهشه باس نه کردبایه .

گوتم : " ئەم وینهیه وینهی شاعیری گهوره (عهبدولای هاتیفی) یه . ئەم کابرایه ئەوهنده شاعیریکی گهورهیه که کاتیکی شا ئیسمائیل دهچیته ههرات و ههه کهس ماستاو چیتی بو دهکات ، ئەو ناچیت و شا ئیسماعیلیش ناچار دهبی که بچی بو مالکهکی له دهرهوی شار . له پرووی ئەو رهسمه تیناگهین که ئەمه وینهی هاتیفیه به لکو له نووسراوهکی ژیر رهسمهوه تیدهگهین ، وانیه ؟ " رهشه به چاوه جوانه کانیهوه ته ماشای منی کرد و وتی : " بهلی "

وتم : " کاتی که ته ماشای وینهی روخساره که دهکین وادهزانی ئەمه دهتوانی روخساری هه که سیکی بی ، ئەگه خوالیخوشبوو عهبدولای هاتیفی

نیستا لی ره بایه ، نه ماندهزانی که ئەمه وینهی نهوه به لام له ههوا وینهکهیدا و لهو دهسته جوانهی وا وهستا به هزاد کیشتاویهتی و له رهنگهکاندا و له جوانکاریهکاندا شتانی هه که دهبن به هوی نهوهی که مروقه یه کسهه تیبتگات ئەمه وینهی شاعیریکی ، چونکه له وینهی نیمهدا مانا له پیشهوهی روخسار دیت . نیستاش لهو کتیبهی وا پادشاکه مان به زاواکه تانی پاسپارد بو ، به لاسایی کردنهوهی نه ریتی وینه کیشته فهره نسی و نیتالییهکان روخسار دهکه ویتته پیش ماناوه ، به نه ریتی فهره نسییهکان ... "

رهشه به بی ئەدهبییه که وه وتی : " زاواکه م ، خوالیخوشبوو ، کوژرا . " وهکوو شاگردیک که نامادهی خولقاندنی شتانی نائاسایی بیت ، دهستم هیئا به دهستی ره شهدا و نهوازشم کرد . بو ماوهیه که بیدهنگی ته ماشای وینهکهی به هزادمان کرد . له دوا ییدا ره شه دهستی له ناو دهستم ده رکیشا و وتی : " بهر له وهی به باشی ته ماشای وینهی لموزی ئەسپه کانی لاپه رهی پیشوو بکهین ، تیپه ر بووین . "

وتم : " هیچ شتیکی تیدا نیه . " و بو نهوهی که بیینی لاپه ره کهم هه لدایه وه : هیچ شتیکی نائاسایی به سهه وینهی لموزی ئەسپه کانه وه نه بوو . ره شه وهکوو مندالیکی پرسپاری کرد وتی : " ئەی کهی ئەسپه لموز سهیرهکان ده دوزینه وه ؟ "

کاتیکی که له نیوه شه ودا من و کورته بالاکه شاهنامه ئەفسانه بییه کهی شا تاماسووبمان له ژیر قوماشی سهوز و ته تله سی ناو سندوقیکی ئاسنیندا دوزیوه ره شه له سهه قالیییهکی سووری خزمه تکاریکیا سهری نابووه سهه سه رینیکی مه خمه لین و خهوتبوو . که چی کاتیکی ئەم کتیبه

ئەفسانەییەم دۆزیووە تیگەیشتبوووم کە بۆ من تازە پوژ دەستی پیکردوو .
ئەو نە گەرە و قورس بوو کە من و جەزمی ئاغا بە زۆر توانیمان هەلبیگرین
و دەریبەین .

کاتی دەستما بە بەرگی ئەو کتیبە و بیست و پینج ساڵ بەر لە ئیستا
له دوورەو چاوم پیکەوتبوو زانیم کە پیستی بەرگە کە تەختە تێدایە .
بیست و پینج ساڵ بەر لە ئیستا کاتی سولتان سولەیمانی قانونی کە سی
جار تەوڕیز داگیر دەکات ، دەمری ، شا تاماسوب باری دەیان و شتر هەدیە و
قورئانیکی کەریم و ئەم کتیبە جوانە ناو خەزینە کە خۆی بە دیاری بۆ
سولتان سەلیم دەنیری . ئەو کاتە کە سیسەد کەسە نێردراوە کە شا
تاماسوب و بارە و شتر و هیستەرەکان دەگەنە ئەستەنبوول ، پاشاکەمان
پویشتبوو بۆئەدیرنە بۆ راوی زستانان ، ئەو کاتە سەرۆکی وینەکیشان
مەمبەرەش و ئیمەیان سی وەستا گەنجە کە پویشتین بۆ تەماشای کردنی
ئەم کتیبە . وەکوو ئەو ئەستەنبوولیانە بە هەرا کردن دەپویشتن بۆ
تەماشاکردنی فیلیکی هیندوستانی یان وەکوو زەرافەیکە ئافریقایی ،
ئیمەش بە خیرایی بەرەو کۆشک دەپویشتین ، ئەو کاتانە ئەو لە وەستا
مەمبەرەش بیستبوو کە لەبەر ئەوەی کاتی وەستا بەزاد لە هەراتەو
دەچیت بۆ تەوڕیز کویر بوو ، دەستی لەم کتیبە نەداو و وینە تێدا
نەکیشاو . تەماشای کردنی کتیبە کە دووسەد و پەنجا ساڵ وینە گەرە
تێدایە بۆ کەسیکی وەکوو ئیمە وینە کیشی عوسمانی کە لەبەرەمبەر
کتیبە سادە حەوت هەشت پەسمییەکاندا سەرسام دەبووین وەکوو ئەو
وابوو لە کاتی کە هەموو کەسیک خەوتبێ بەناو کۆشکدا بگەرین . بەبێ
ئەوەی بڕوا بکەین و وەکوو ئەوەی کە تەماشای باخچەکانی بەهەشت بکەین

کەوا لە ئەنجامی موعجیزە بە کدا لە ماوەیەکی کورتدا لەبەر چاومان دیار
بوو ، سەیری لاپەرە دەوڵەمەندەکانی کتیبە کەمان کرد بوو . بیست و پینج
سالی دواي ئەو شمان بە قسە کردن لەسەر ئەو کتیبە بەسەر برد والە ناو
خەزینەدا کلیلی لەسەر دراو .

لەدواي بیست و پینج ساڵ وەکوو ئەوەی کە دەرگای کۆشک بەکەمەو
، بە بێدەنگییەو بەرگە ئەستورە کە ئەم کتیبە کەم کردووە ، بەلام کاتی
کە خەشەخشی ئەو لاپەرە دەهاتە بەرگۆیم واهەلمدەدانەو ، لەوەی زیاتر
کە خۆشحال بێم ، تووشی خەفەت و ناپەرەتی بووم .

1- لەبەر ئەو قسە و باسانە و دەیانگوت وەستا ئەستەنبوولییەکان
هەریەکە و شتیکیان لەم کتیبە دزیووە و بەکاری دینن ، سەرەنجم نەدایە سەر
وینەکان .

2- لەبەر ئەوەی بە وردی تەماشای پینج شەش پەسمی ئاناساییم
دەکرد (لە دوایدا تاهموراس چەندە بە جوانی و بە ناسکی گۆرە کە
لەسەری ئەو شەیتان و دیوانەداو کە ئەلف و بیی یونانی و زمانە کانیتری
پێفیر دەکەن !) بەلکوو لە گۆشەییەکییدا چاوم بە دەستیکی جوان بکەوی
کە بەزاد کیشاویەتی ، نەمەتوانی سەرەنجم بدەم سەر شتیت .

3- لمۆزی ئەسپەکان و هەبوونی پەشە و کورتە بالاکە ئاستەنگبوون
لەبەردەم ئەوەی و بەوردی تەماشای وینەکان بکەم . ئەوەی کە لەباتی دایا
بە چاوی عەقلەو تەماشای ئەو کتیبە دەکەم و خودا بەرلەو ئەو
تاریکییە مەخمەلینە کە وەکوو خیری خودا دیتە پیش چاوی هەموو
وینە کیشیک بێتە پیش چاوی من ، مەجالی سەیر کردنی پێداوم ، خۆی
شتیک بوو کە خەفەتباری دەکردم . تاوەکوو ئەو کاتە کە پروناکی بەیانی

گه‌یشته ناو ئەم ژووره ساردەى خزىنه‌که هەرچى دەچوو له قەبرستان دەچوو ، تەماشای دووسەد و پەنجا و نۆ (دووسە پەنجانیه) وینەى ناو ئەو کتیبەم کرد بوو . بە عەقلەوه تەماشام کرد بوو: باوەکوو ئەو زانا عەرەبانەى وا هیوایه‌تیان عەقلە، جیاوازیان بکەمەوه و بلیم :

1- لەنیو وینەى ئەسپە رەنگا و رەنگەکانى ئەو کاتەى پۆستەم لەتوراندا ئەسپ دزەکان راوه‌دوودەنیّت و ئەو ئەسپانەى وا کاتیك شای عەرەبەکان رپگا بە فەرەیدوون نادات، و ئەویش بە مەله‌کردن له ناوی دیجلە دەپەرئەوه و وینەى ئەو ئەسپە دەشتیانەى واله کاتیكدا تور لەبەر ئەوهى که باوکی ئیره‌جى لەولاته جوانەکهى ئیران داناوه و ئەویشى له ولاتیکی ئاسیای دوور (لەچین) بەجیه‌شتوو ، بە ناپیای سەرى ئیره‌جى براى دەپرى ، بە چاویکی خەماوییه‌وه سەیری سره براوه‌کهى ئیره‌ج دەکەن و له وینەى ئەسپەکهى سوپا قارەمانەکهى ئەسکەندەر که هازارەکان و میسرپییه‌کان و بەرپه‌رییه‌کان و تازییه‌کان پشتیوانی لیدەکەن و وینەى ئەو ئەسپە ئەفسانەیییه‌ى وا بە ئاوه‌کهى خۆی‌لووتى یەزدگردد چاک دەکاتەوه که‌له‌بەر ئەوهى خودا چاره‌یه‌کی رەش و خەماوی پیداو دەستى به سەرهلدان له بەرامبەر خودا کردوو و لەدوايیدا ئەو ئەسپە له که‌نارى گۆمه شینه‌که‌دا به شیوه‌یه‌کی چاوه‌پواننە‌کراو و به عەدالەتى خودا دەکوژرى و له نیو سەدان وینەى شەش‌هوت وینە‌کیشى لیها‌توودا چاوم به ئەسپىکی لمۆز سەیر له وینەى له وینەى لمۆزى ئەو ئەسپانە نەکه‌وت وا پیاو کوژە ناپیاوه‌که کیشاویه‌تى ، بەلام بۆ ئەوهى تەماشای کتیبە‌کانیترى ناو وینە کیشخانە‌که بکەم له رۆژیک زیاتر مۆلەتم ماوه .

2- ئەوه بیست و پینج سألە لەناو وینە‌کیشاندا ئیدعا و قسه و باسیك هیهه : وینە کیشیک به مۆلەتى تاییه‌تى پاشاوه هاتۆته ناو ئەم خەزینەیه و ئەم کتیبە دەرئاساییه‌ى دۆزیوه‌ته‌وه و لەبەر مۆمدا وینە‌یترى له پرووى وینەى ئەسپ و درەخت و ههور و گول و باخچه و په‌له‌ور و شەپ و خوشە‌ویستی ناو ئەم کتیبە له نیو دەفته‌رى نمونە‌کانى خۆیدا کیشاوه‌ته‌وه و له دوايیدا که‌لکی لیوه‌رگرتوون... له دوايیدا ئەگەر که‌سیك وینە‌یه‌کی جوانی بکیشابایه و ئەوانیتر به‌خیلییان پى بردایه ئەمەیان له‌سەر دەگوت و دەیانگوت : کارى عەجەمانه ، له تەوریزه‌وه‌یه ، و بەمانه بچووکیان دەکرده‌وه . ئەو کاتانە تەوریز به‌شیکی ولاتی پاشاکەمان نەبوو . کاتیك ئەم تۆمەتەیان دەخستە پال من به توورپه‌رییه‌کی په‌واوه هەستم به شانازی دەکرد ، بەلام کاتیك که له‌سەر که‌سیکیتەر دەگوترا پروام دەکرد . ئەمرو له‌دواى بیست و پینج سأل به شیوه‌یه‌کی سەیر و به خەفه‌ته‌وه تیگه‌یشتم که له‌دواى ئەو کاتەى وا ئیمه چوار که‌سى تەماشای ئەم وینانە‌مان کرد بوو، سەرەتا له میشکماندا نەخشان کردوون و له دوايیدا به گۆرانکاری له کتیبی پاشاکاندا دووباره ئەوانە‌مان کیشاوه‌ته‌وه .

خەم بۆ ئەوه نەدە‌خوارد که پاشاکان ئەمجۆره کتیبانە ناخاته بەر دەستان بە‌لکوو لەبەر ئەوه ناپه‌رحەت دەبووم که بۆ چى دونیای وینە کیشانى ئیمه ئەوه‌نده بچووکه . چى وینە‌کیشە کۆنە‌کانى هەرات بن و چى ئەوانەى تازه کارى قەزوين بن، ئەوهى راستى بیّت ، ئەوان له ئیمه باشتر (وینە‌کیشە عوسمانییه‌کان) وینەیان کیشاوه .

بۆ ساتیک وها بیرم کردوه که ئەگەر دووبە‌یانی من و وینە کیشە‌کانم ئەشکەنجە بکریین باش دەبیّت و له دوايیدا بی‌بە‌زه‌بیانە به نوکی قەلەم

تراشه‌که‌م پوخساری وینه‌که‌ی بهر دستم پروکاند . ئەمه وینه‌ی به‌سەر هاتی ئەو زانا عەجەمەیه که تەماشای تەختە‌ی داماکە دەکات و فیری یاری شەترەنج دەبیت و کاتی‌ک که فیر دەبیت له وهستا هیندییه‌که‌ی دەباته‌وه ! درۆی عەجەمی ! یه‌ک به یه‌ک پومەتی ئەوانە‌ی وا یاری دەکەن و ئەوانە‌ش وا سه‌یریان دەکەن و چاو و پوخساری پاشاکە‌شم پروکاند . لاپه‌ره‌کانم به‌ره‌و دواوه هه‌لداوه و وینه‌ی ئەو پاشایانە‌ی وا بیبە‌زه‌ییانە پیکه‌وه شەر دەکەن و هی سه‌ربازە‌کانی له‌شکره دیدە‌نییه‌کان له نیو زریکانیاندا و سه‌ره بپاوه‌کانیانم بیبە‌زه‌ییانە پاک کرده‌وه .

کاتی که سی لاپه‌ره‌م والیکرد ، قه‌له‌م‌تراشه‌که‌م خسته به‌ینی پشتوینه‌که‌م . ده‌سته‌کانم ده‌له‌رزان ، به‌لام هه‌ستم به خراپی نه‌ده‌کرد . ئایا نیستا له هه‌سته‌کانی ئەو که‌سانه تیگه‌یشتم که ئەم کاره‌یان کردووه وله‌ماوه‌ی په‌نجا سال تەمەنی وینه کیشیدا له‌گه‌لیاندا پرو به پرویان بوومه‌ته‌وه ؟ ده‌مویست له‌و چاوانە‌ی وا پاکم کرد بوونه‌وه خوین برژێته نیو کتیبه‌که .

3- ئەمەش من ده‌هینیتته ئەو کاته دوا‌ییانە‌ی تەمەنم وا تییدا هه‌ست به ئازار و سه‌ره خو‌شی ده‌که‌م. وهستا به‌هزاد قه‌له‌می له‌م کتیبه نه‌داوه که‌وا شا تاماسووب له‌ماوه‌ی ده‌ سالدا به قه‌له‌می باشت‌ترین وینه‌کیشه‌کانی ولاتی عەجەم دروستکراوه . ئەو ده‌سته جوانانە‌ی ئەو له هیچ جیگایه‌کدا نه‌کیشرا بوون. ئەمەش ئەوه‌ی پشت‌راست ده‌کرده‌وه که به‌هزاد له کاتی کویر بوونیدا له‌و هه‌راته‌ی واله پيش چاو که‌وتووه هاتووه‌ته ته‌وریز . به‌مجۆره به خوشییه‌وه جاریکیت‌ر تیگه‌یشتم که ئەو وهستایه‌ی وا ته‌واوی تەمەنی کاری کردووه کاتی‌ک که گه‌یشتوته پله‌ی بی که‌مو کوپری وینه کیشه کۆنه‌کان ،

بۆ‌ئوه‌ی که وینه‌که‌ی خو‌ی تیگه‌لاوی وینه کیشخانە‌یه‌ک و داخوای پاشایه‌که نه‌کات خو‌ی کویر ده‌کات.

له‌و کاته‌دا ره‌شه و بالا کورته‌که به‌رگیکی گه‌وره‌یان کرده‌وه و دایان نایه به‌ر دستم .

به‌بی ئەوه‌ی تووره بيم وتم : " نا ، ئەمه نیه ، ئەمه شاهنامه‌یه‌کی مه‌غولییه " ئەسپه ئاسنینه‌کانی سه‌ربازە ئاسنینه‌کانی ئەسکه‌نده‌ر له نه‌فت پرده‌که‌ن و کاتی‌ک ناگری تیبه‌ر ده‌ده‌ن ، لمۆزه‌کانیان وه‌کوو چرایه‌که ده‌گه‌ریت و به‌و جوړه هیرش ده‌که‌نه سه‌ر دوژمنه‌کانیان . " تەماشای وینه‌ی ئەم له‌شکره ئاسنینه‌ی ناوئاگرمان کرد که‌وا له وینه‌ی چینییه‌وه ده‌رکه‌وتووه . وتم : " جه‌زمی ناغا ! هه‌دی‌ه‌کانی ئەو نیردراوانه‌ی عەجەم که ئەم کتیبه‌شیان هینا بوو و ئیمه‌ش له دوا‌ییدا سه‌لیم نامه‌شمان کیشا بوو ... " . یه‌کسه‌ر سه‌لیم نامه‌که‌ی دۆزیوه و هینایه به‌ر دستم. له‌و لاپه‌ره‌یه‌ی وا پیشکه‌شکردنی هه‌دی‌ه‌کان به سولتان سه‌لیمی په‌رحمه‌تی به جوانی په‌نگراوه ، له نیو لیستی هه‌دی‌ه‌کانیدا چاوم له خو‌یه‌وه شتیکی دۆزییه‌وه که‌له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوسا بپوام پینه‌ده‌کرد له‌بیرم چوو بوو ! ئەو ده‌رزییه زێرینه ده‌سک سه‌ده‌ف و فیروزه نه‌خشینه‌ی وا وهستای و وهستایان به‌هزادی هه‌راتی بو کویر کردنی چاوی خو‌ی به کاری هیناوه .

پرسیارم له کورته بالا‌که کرد که سه‌لیم نامه‌که له‌کویدا بووه . له نیوان تاریکای ژووری خه‌زینه‌دا له به‌ینی سندوقه‌کان و قوماش و کوگای قالی و دۆلابه‌کان و ژیر پلیکانه‌کانه‌وه پویشتین . چاوم به سیبه‌ره‌کانی خۆمان که‌وت که‌وا گه‌وره و بچووک ده‌بوونه‌وه و ده‌که‌وتنه سه‌ر قه‌لخان و شفره‌ی فیله‌کان و پیستی پلنگه‌کان . له ناو ژووریکدا له ناو هه‌ر ئەو په‌نگه سووره

سهری قالی و قوماشهکاندا خنکا بوو له پالی نهو سندوقه‌ی وا شاهنامه‌که‌مان له‌ویدا دوزیبوووه چاوم به کتیبیکتر و هندیك له هه‌دیه‌کانی شا تاماسووب و قالی ئاوریشمینی نه‌سفه‌هانی و شه‌تره‌نجیکی شفره‌ی فیل کهوت و له نیوان نهو پووپوشانه‌ی وا به‌زپر و زیو رازاندراونه‌ته‌وه و له پال به‌رده‌کانی سه‌یلان و له نیوان خه‌نجه‌ره به‌رد یاقوتینه‌کاندا قوتویه‌کی قه‌له‌مم بینی که یه‌کسه‌ر دیار ده‌بوو که له کاتی ته‌یمووره‌وه ماوه‌ته‌وه .

قوتوه‌که‌م کرده‌وه ، له‌گه‌ل بونی کاغه‌زی سووتیندرا و گولدا دهرزییه ده‌سک فیروزه و سه‌ده‌فینه‌که ده‌رکه‌وت . دهرزییه‌که‌م هه‌لگرت و وه‌کوو سیبهر گه‌رامه‌وه بو جیگا‌که‌ی خوم . کاتی ته‌نیا مامه‌وه نهو دهرزییه‌م دهره‌ینا وا وه‌ستا به‌هزا خوی پی کویر کرد بوو و دامنایه سه‌ر لاپه‌ره‌کانی شاهنامه و ته‌ماشام کرد . نه‌ته‌نیا نهو دهرزییه‌ی وا خوی پی‌کویر کرد بوو به‌لکوو هه‌ر شتیك که نهو گرتیبیتی به‌ده‌سته‌وه منی ده‌هینایه له‌رزه . بوچی شا تاماسووب نه‌م دهرزییه ترسینه‌ره‌ی له‌گه‌ل هه‌دیه‌کاندا ناردوووه بو سولتان سه‌لیم ؟ نایا له‌به‌ر نه‌وه‌یه که نه‌م پاشایه له‌دوای نه‌وه‌ی که مندالییه‌وه په‌روه‌ده‌ی نه‌خش کی‌شانی بینیه‌وه و له جوانیدا وینه‌کانی نه‌م وه‌ستایه‌ی به‌ده‌ست گرتوووه ته‌ماشای کردوووه ، شاعیر و وینه کی‌شه‌کان له خوی دوور ده‌کاته‌وه و ده‌ست به‌نویر و پارانه‌وه ده‌کات ؟ نایا ده‌بی که‌له‌به‌ر نه‌و هوی‌ه‌ش رازی بووبیت نه‌و کتیبه له‌ده‌ست بدات که وینه کی‌شان ده‌سال کاریان له‌سه‌ر کردوووه ؟ نایا نه‌مه‌ی بو نه‌وه ناردوووه که هه‌ر که‌س بزانی‌ت چاره نووسی وینه کی‌شان خو کویر کردنه یان وه‌کوو بو نه‌وه‌یه که به‌گویره‌ی نه‌و باسه بیت وا له کونه‌وه هه‌بووه و گوتویه‌تی : " کی

ته‌ماشای نه‌م وینه‌ه بکات ، نایه‌ویت چاوی به‌دوینا بکه‌ویت " ؟ به‌لام بو نه‌و پادشایه‌ی که له کاتی لاویدا چه‌زی له وینه کردوووه و نیستا وه‌کوو زور پاشایتر له‌کاتی پیریدا له ترسی گوناح وازی لیدینیت ، نیدی نه‌م کتیبه شتیکی دهرناسایی نیه . نه‌و به‌سه‌ر هاتانه‌م هاته‌وه یاد که‌وا وینه کی‌شه پیره بی‌ئومیده‌کان ده‌یانگه‌پرایه‌وه : کاتی که له شه‌کره‌که‌ی جیهان‌شای فه‌رمان‌ره‌وای کاراکوینلووه‌کان ده‌چنه شیراز ، (ابن حسام) ی سه‌روکه نه‌فسانه‌یه‌که‌ی وینه‌کی‌شانی شار به‌ده‌ستی شاگرده‌که‌ی خوی چاوی خوی داخ ده‌کات و ده‌لی : "من به‌شیوه‌یه‌کیتر ناتوانم به‌رده‌وام بم . "

هه‌روه‌ها ده‌یانگوت له کاتیکدا که سه‌ریازه‌کانی یاوز سولتان سه‌لیم له‌شکری شا ئیسماعیل شکست ده‌دن و کوشکه‌که‌ی هه‌شت به‌هشت تالان ده‌کن و شته‌کانی ده‌به‌ن بو نه‌سته‌نبوول ، وه‌ستایه‌کی پیری عه‌جه‌میش دینن ، نه‌لین نه‌م وه‌ستا له‌به‌ر نه‌خوشی کویر نه‌بووه ، به‌لکوو له‌به‌ر نه‌وه‌ی که نه‌یویستوووه به‌نهریتی عوسمانیه‌کان وینه بکی‌شیت به‌دەرمان خوی کویر کردوووه . منیش نموونه‌ی خو کویر کردنی وه‌ستا به‌هزادام له کاتی توورپیدا بو وینه‌کی‌شانی خوم ده‌هینایه‌وه . ریگایه‌کی دووه‌م نیه ؟ نه‌گه‌ر وه‌ستای وینه کی‌ش له که‌ناریکه‌وه یان له گۆشه‌یه‌که‌وه نه‌ریته نوپکان په‌سه‌ند بکات ، نایا ناتوانی که‌میکیش شیوازی وینه‌کی‌شخانه و وه‌ستا کونه‌کان بپاریزی ؟

ره‌شاییه‌کم له‌سه‌ر نوکه تیژه‌که‌ی دهرزییه‌که‌دا به‌دیکرد ، به‌لام چاوه‌ماندوووه‌کانم دهریان ده‌خست که نه‌مه خوینه یان وه‌کوو شتیکیتره . هاوینه‌که‌م نیزیک کرده‌وه و وه‌کوو نه‌وه‌ی که ته‌ماشای وینه‌ی عه‌شقیکی خه‌ماوی بکه‌م ماوه‌یه‌کیتر ته‌ماشای دهرزییه‌کم کرد و خه‌یالی نه‌وه‌م کرد که

داخۇ دەبى بەھزاد چۆن ئەم كارەى كىردى . مروۇ ھەروا لە خۇيەوۋە كۆيىر نابی ، دەلین ئەو تارىكايىيە مەخمەلینە لە ماوۋىيەكى درىژدا دەكەوینتە پېش چاوى مروۇ . كاتى كە پۇشتبووم بۇ ژوورەكەيتىر چاوم بە ئاوينەيەك كەوتبوو ، ھەستام پۇشتم و تەماشام كىرد . درىژايەكەى ئەم ئەم ئاوينە كەوا لە شغرى فىل دروستكرا بوو بە نووسراوۋىيەكى وەكوو گول پارىندرابوۋە . تەماشای چاۋەكانى خۆم كىرد . گلینەى چاۋەكانم كە شەست سالى وینەدەكىشن و تەماشای وینەيان دەكرد شەپۇلى تيشكى مۇدانەكە زىپىنەكەى بە جوانى دەبىنى . جارىكىتر بە ويستەوۋە پرسىيارم لە خۆم كىرد و وتم وەستا بەھزاد چۆن ئەم كارەى كىرد ؟ وەكوو ژنىك كە چاۋ برىژى چاوم لەسەر ئاوينەكە ھەلنەدەگرت ، دەستم لە خۇيەوۋە دەرزىيەكەى دۆزىيەوۋە و وەكوو ئەوۋى كە ھىلكەى وشترمرخ دەپارزىندىننەوۋە و دەلین لە سەرەكەيەوۋە ، بەبى ھىچ دوۋلى و گومانىك و پراۋەستانىك و بە لىبووردەيىيەكەوۋە دەرزىيەكەم كىرد بە نىۋە پاستى گلینەى چاوى راستمدا . لەبەر ئەوۋى چاوم بە كىردەوۋەكەى خۆم دەكەوت دەروۋنى خۆم دەخواردەوۋە . دەرزىيەكەم بە ئەندازەى چارەكە پەنجەيەك كىرد بە چاۋمدا و دەرمھىنا . ئەوۋى دەستم ھىۋاى تەمەنىكى پىر لە جوانى و بىكۆتايى بۇ تەماشاكەرى ئاوينەكە و تەمەنىكى درىژى بۇ ئاوينەكە دەخواست . بە پىكەننەوۋە ئەو چاۋەكەيتىشم والىكرد . ماوۋىيەكى درىژ بەبىئەوۋى كە بچوۋلىمەوۋە پراۋەستام . تەماشای دونيا و ھەموو شتىكم كىرد . وەكوو ئەوۋى وا خەيالم دەكرد پەنگەكانى دونيا پەش نەبوون بەلكوۋ چوونە ناۋ يەكەوۋە . بەلام لەسەر و لەخوار ھىشتا چاوم بە ھەموو شتىك دەكەوت . تۆزىك دواتر پەنگە كالىكەى تيشكى خۇر لە نىۋان سوورايىيە

خەستەكەى ژوورى خەزىنەكەدا و پەنگى قوماشەكانەوۋە دابەزى و خەزىنەدار و پىاۋەكانى ھەر بەو پىۋ پەسمەوۋە مۇرەكەيان شكاند و دەرگاكەيان كىردەوۋە . جەزمى ئاغا لامپاكان و مەنقەلەكان و شتەكانىترى گۆپىۋە و نانى تازە و توۋى وەرگرت و وتى : " ھىشتا لە نىۋان كىتەبەكانى پادشادا بە دواى ئەسپە لمۇز سەيرەكان دەگەپىن . چى لەوۋە جوانتر ھەيە كە تەماشای وینە جوانەكان بىكەيت و ئەو دونيايە وەبىر بەيىنەتەوۋە كەوا خۇدا بىنىۋىيەتى ؟ "

((ناۋى من رەشەيە)) (52)

چاۋەكانم بە سوورايىيەكەى ژوورى خەزىنە پراھاتبوو ، بەيانى كاتىك كە خەزىنەدار و ئاغاكانى بە پىۋ پەسمەكەى جاران مۇرەكەيان شكاند و دەرگاكەيان كىردەوۋە ، تيشكى پۇژىكىترى زستان لە دەرگای ھەوشەوۋى ئەندەروۋنەوۋە ھاتە ناۋ ، بەلام چاۋەكانم ئەوۋەندە بەو سوورايىيە پراھاتبوون كە وادەزانى ئەو تيشكە تەنيا شتىكە كە بىنەرەكەى ھەلدەخەلەتتىنى . وەكوو وەستا عوسمان ، لە جىگاكەى خۇمدا جۆلەم نەكرد : وەكوو ئەوۋە وابوو كە ئەگەر بچوۋلىم ھەوا كەپرودارە تۇزاۋىيەكەى ژوورى خەزىنە كە بە دەست

ههستی پیده کری و ئەو سهرپه تانهی وا به دوایندا دهگه پین بفرین و دهچن . وهستا عوسمان وهکوو ئەوهی به سهرسوورماوییه وه بۆ یه کهم جار ته ماشای شتیکی ده ناسایی بکات ته ماشای ئەو تیشکهی ده کرد وا له نیوان سهری پیزی یه کهمی ناغاکانه وه دهاته وه ناو . شهو کاتیکی ته ماشای وینه کانی ده کرد و لاپه ره کانی شاهنامه کهی شا تاماسووبی هه لده دایه وه ، له دووره وه چاوم لیی بوو ، جار وبار سهرسامبوونیک له روومه تیدا پهیدا ده بوو . جار جاریش سیبهره کهی له سهر دیواره که ده له رزا ، به وردی سهری نیژیکی هاوینه کهی دهستی ده کرده وه و له سهر لیوه کانی نه رماییه که پهیدا ده بوو ، وهکوو ئەوهی خوی نامادهی گپرانه وهی رازیک بکات وله دواییدا به سهر سامی ته ماشای ده کرده وه و هه ندیک شتی له بهر خووه ده گوته وه . له دوای داخرانی ده رگا که له نیوان ناسووده ییه کدا که رووی له زیاد بوون بوو ، له نیوان ژووره کاندایا هاتوو چووم ده کرد ، وهها بیرم ده کرده وه که له مخه زینه یه دا زانیارییه کی زورمان ده ست ناکه وی و کاته که شمان به شی ئەوه ناکا . له بهر ئەوهی ههستم به وه کرد بوو که وهستا عوسمان به باشی سهرنج ناداته سهر کاره کهی ، ئەو په رۆشییا نهی خۆم بۆ باسکرد . وهکوو وهستایه کی راسته قینه که فییری نه وازشکردنی دهستی شاگرد هکانی خوی بووبیت ، به شیوه یه کی زورخوش دهستمی گرت . وتی : " کهسانی وهکوو نیمه چاره یه کیان زیاتر له پهنا بردنه بهر ده رگای خودا و بینینی شته کان وهکوو ئەوهی وا ئەو ده بیننی نیه . لیژده دا له نیو ئەم که لوپه لانه داههست به نیژیک بوونه وهی ئەم دووانه ده کهم ، کاتی که نیژیکی بینینی شته کان وهکوو بینایی خودا ده بیننه وه ، ئەو کات عه داله ته کهی بۆ خوی دیت ، سهیری ئەم ده رزییه بکه وا وهستا به هزاد خوی پی کویر کردوه ... " .

کاتی که به سهر هاته بییه زه ییه کهی ئەم ده رزییه ی ده گپرایه وه بۆ ئەوهی که باشتربیینم به هاوینه که وه له ژیر نووریکی په مهیی دا ته ماشای نووکه تیژه کهی ئەم شته ناخوشه م کرد .

وهستا عوسمان وتی : " وهستا کۆنه کان گۆپینی هونه ر و رهنگ و شیوازی خویانیان که ته مه نیکیان پییه خشیبوو ، وهکوو کیشیه کی ویزدانی لیده کرد و ئەوهی وا نیستا باوه و ئەمرو وهکوو پاشایه کی پۆژهلای و پۆژیتر وهکوو پاشایه کی پۆژئاوایی ته ماشای شته کان ده کات له لای ئەوان وهکوو بیشره فی وابوو . " چاوه کانی نه ته ماشای منی ده کرد نه ته ماشای لاپه ره کهی به رده می ده کرد . وهکوو ئەوهی وابوو که ته ماشای ئەو سپییاییه ی ده کات که وا له دواوه یه و دهستی که سیش پیپرانگات . له لاپه ره کهی به رده میدا له شکه ره کانی ئیران و تووران ، به هه موو هیژکیانه وه رژا بوونه ناویه ک ، ئەسپه کان به ریه ک که تیبوون و سواره کانیس سپه ره کان و زریکانیان کون بوون لاشه کانیان پارچه پارچه بوو بوو، سهر و دهستیان بپا بوو ، سینگه دووله تکراره کانیان رژا بوونه عه رز ، و شه رکه ره قاره مانه کان به رچاویان سوور بوو بوو به خووشی و شاییه که وه شمشیره کانیان له یه ک راکیشا بوو و یه کتریان کوشتبوو . " وهستا کۆنه گه وره کان له به رامبه ر شیوازی بالادهسته کان و ناچار کردنی وینه کیشان بۆ لاسایی کردنه وه و بۆ ئەوهی که شه ره فی خویان بپارین ، ئەو کاره ی وا له دواییدا کویری ده کردن قاره مانانه به ده رزی ته واویان ده کرد و له دوای ئەوه بهر له وهی تاریکاییه سافه کهی خودا وهکوو خه لاتیک بیته پیش چاویان ، به چه ندین کاتژمیر یان وهکوو چه ندین پۆژ سه ریان له سهر ئەو وینه یه هه لنه ده گرت وا دایاننا بووه به رده می خویان و به بی وهستان ته ماشایان

دهکرد . له بهر نهوهی به ساعهتان سهریان لهسهر ئه و وینهیه هه لنه ده بپری جار و بار دلۆپیک خوین پزآوه ته سهر دنیا و مانای وینهکه و وهکوو لهیه که لهسهری ماوه ته وه ، له دواییدا چاوی ئه م وهستا قاره مانانه به هیواشی به ره و نه رمایی کویر بوون پویشته وه ! چ خوشیه که ! تۆ ده تزانای که من تاکاتی داهاتنی کویراییم دهمه ویست ته ماشای چ وینهیه که بکه م ؟ "

جار جار گلینهی چاوه کانی گه ره ده بوو ، بچووک ده بووه وه ، وه کوو نه وهی که بییه ویته بیره وه رییه کی کاتی مندالی وه بیر بهیینه ته وه ته ماشای دووردهستی ده کرد ، وه کوو نه وهی که چاوی بریینه ته جیگایه کی ده ره وهی ژووری خه زینه که .

" وینهی خه سره و که به ئه سپه که یه وه هاتبینه بهر کۆشکه که ی شیرین و له بهر عه شقه که ی بسووتی ! به لام نه گه ره به شیوهی وهستا هه راتییه کان کیشرابی . "

له وانیه بو نه وهی که په سنی وهستا کۆنه کان بداته وه ئه و وینهیه ی به هه و شیعریکه وه باسبکرایه . به خۆتیوه رانیکی سهیره وه قسه که ییم بپری و وتم : " وهستای گه وره م ! نه فه ند م ! نه و شته ی وا هه موو کات دهمه وی ته ماشای بکه م پوومه ته ناسکۆله که ی گیانه که مه ، نه وه سی پوژه که له گه لیدا زه ماوه ند م کردوه ، دوانزه سال به تاسه وه بیرم لی کردۆته وه . وینهی عاشق بوونی وینه که ی شیرین به ره سمه که ی خه سره و هه موو کات ئه مه م وه بیر دینه ته وه . " باری گوزارشته کردنیکی به سه ره شان وه بوو ، نهیده توانی له رویدا بیشارینه وه ، له وانیه مه راقیکی هه بیته ، به لام ئه مه له سه ره به سه ره هاته که ی من و لاپه ره خویناوییه که ی به رده می نه بوو . وه کوو نه وه وابوو که به هیواشی ته ماشای مژدهیه که بکات .

له ناکاو ده رزییه که م هه لگرت و له وی دوور که وتمه وه . له سیهه مین ژووی خه زینه که دا له و جیگایه ی وا ده گاته هه مامه که ، گۆشه یه کی لیبوو که هه دیه خراب بووه کانی پاشا و فه ره مانره وا فه ره نسبییه کان له ویدا کۆ کرا بوونه وه و سه دان سه عاتی سهیری گه وره ی لیبوو . له ویدا به باشی ته ماشای ئه و ده رزییه م کرد که وا وهستا عوسمان ده یگوت : وهستا به هزاد خۆی پی کویر کردوه . له بهر ئه و تیشکی ئه و پوژه ی وا له چوار چیوه زی پینه کانی ئه م ساعته کۆن و تۆزاوییه و شووشه بلور و نه لماسه کانه وه ده گه راپه وه ، جار و بار نووکه ئالتوونیه پروکه ش په مبه ییه که ی ئه م ده رزییه ده بریقایه وه . ئایا به راستی وهستا به هزاده ئه فسانه ییه که به م شته خۆی کویر کردوه ؟ وهستا عوسمان ئه و شته مه ترسیداره ی وا به هزاد به سه ره خۆیدا هیئا بووی ، نه جامیداوه یان نا ؟ به سه ره ساعاتیکی گه وره وه به رزایکی بچووک به نه ندازه ی په نجه یه که ده بوو ئاویزانکرا بوو ، له نیگا کانییه وه واده رده که وت که ده لی : (به لی !) وایه . ئه م پیاوه کلاو له سه ره عوسمانیه ش له سه ره ئه م کاتژمی ره وه کوو گالته ی سه عاتسازه لیها توه که یه که ئه مه ی دروست کردوه . ئه مه له لایه ن پاشای فه ره نسه وه وه کوو هه دیه نار دراوه و بو نه وه یه که سه عات هه ر چه ندیک بی نه و پیاوه نه وه نده سه ره بله قینی و به م شیوه یه پادشا و ژنه کانی له حه ره مدا سه رگه رم بکات . زۆر کتییی ئاساییم هیئا یه به رده ستی خۆم : کورته بالاکه به خوشیه کی بیبه زه ییانه وه وتی ، پاشایه که به سه ره خۆشی پاره و ده سه لاته وه عه بد بوونی خۆی له بیر بچینه وه و وه کوو پادشا کان و شا کان ، به نیوی خۆی کتیب بنووسینه وه و به نه ستیره ی زی پین پیرا زینه ته وه ، هه قی سه ره برانه . له هه ندیک له نه و کتیبانه وا بابته ی جۆرا و جۆر له خۆ ده گرن و

له کتیبه پازیندراوهکاندا و دیوانه رهسمدارهکاندا چاوم به وینهی عاشقبوونی شیرین به وینهکی خهسرهو دهکوت و ماوهیهکی دریژ رادهوهستم و سهیرم دهکردن وینهکی خهسرهو لهناو نهو وینهیهدا و شیرین له گهشتیکی خو بو گوند و لادیکانی ولادتا تهماشای کرد بوو ، دیار نهبوو . نهمه لهبهر نهوه نهبوو که وینه لهنو وینهدا شتیکی بچکولانهبی و وینهکیشان نهتوانن بهباشی بیکیشن. چونکه زور له وینه کیشهکان دهیانتوانی لهسهر دانهیهکی برنج ، نینوک یان تهنانهت تاله قرژیکهوه کاربکهن و بهناسکی وجوانی وینهیان لهسهر بکیشن . بوچی نهوکاته وینهی نهو خهسرهویان بهناشکرایی نهدهکیشا ، کهوا شیرین تهماشای کرد بوو و عاشقی بوو بوو ؟ له خوومهوه بیرم دهکردهوه و دهمگوت دواي نیوهپو لهکاتیکی گونجاودا نهه پرسیارانه له وهستا عوسمان دهکم ، لهناکاو له لاپهپهیهکی کتیبیکی فرهبابهتی تیکه ل و پیکه لدا که به هه لکهوت هاتبوه بهر دهستم له نیو وینهی شایی بووکینییهکدا چاوم به وینهی نهسپیک لهسهر قالییکی پاخراو کهوت . ناهنگی لیدانهکی دلم شیوا لهویدا ، لهبهرامبهرمدا نهسپیکی لموز سهیری لیبوو . لهسهر پشتی خوئی بووکیکی نازداری هه لدهگرت و تهماشای منی دهکرد . وهکوو نهوه وابوو که نهو نهسپه سیحراوییه پازیکی بو دهرکاندم .

وهک نهوهی ناو خهیا لم ، ویستم بقیرینم ، بهلام دهنگم دهرنهدههات . ههر که کتیبهکهه گرتوه له نیو کهلوپهلهکان و سندوقهکانهوه بهرهو لای وهستا عوسمان ههپام کرد . لاپهپهکهه لهبهر دهستیدا کردهوه . تهماشای وینهکی کرد . کاتی که هیچ بریقهیهکم له نیو چاوانیدا بهدینهکرد ، بهبی نارامیهکهوه پرسیارم لیکرد و وتم : " کونی لموزی نهه نهسپه وهکوو هی

نهو نهسپهیه کهوا بو کتیبهکهی زاواکهه دروستکراوه . " هاوینهکی دهستی هینایه سهه نهسپهکه ، بهوه ندهاندیهی که لووتی له لاپهپهکه بدات ، هاوینهکه و چاوی نیژیکی لاپهپهکه کردهوه . لهبهرامبهه نهو بیدهنگیهدا سهیرم نهه و وتم : " وهکوو نهوهی وا دهیبینن نهه نهسپه به نهريت و شیوازی نهو نهسپهیه که بو کتیبهکهی زاوا دروستکراوه نهکیشراوه ، بلام لموزهکانیان لهیهک دهچن ، وینهکیش ویستویهتی وهکوو چینییهکان تهماشای دونیا بکات . " توژیک بیدهنگ مامهوه . " بهزمیکی شایی ، نهلیی وینهی چینییه، بهلام نهوانهی وا کیشاویانه چینی نین و کهسانیکی وهکوو ئیمهن . " ئیستا وهکوو نهوه وابوو که هاوینهکهی وهستا چهسپایی به لاپهپهکهوه و لووتیشی به هاوینهکهوه .

بو نهوهی که بتوانی بیبینی نهتهنیا چاوهکانی ، بهلکوو سهه و لووت و ماسوولکهکان و پشته پیرهکهی و شان و ملهکانیشی بهههموو توانایهکهوه خستبووه جووله . بیدهنگیهکی دریژ دروستبوو . لهدواییدا به ههسکه ههسکهوه وتی : " کونی لموزی نهسپهکه پراوه " . سهرم پالدا به سهری نهودا و بهوجوره ماوهیهکی دریژ تهماشای لموزی نهسپهکهمان کرد . له ناکاو به خهمیکهوه ههستم بهوه کرد که تهنیا لموزی نهسپهکه نهپراوه ، بهلکوو چاوی وهستا عوسمانیش باش نابینی .

- : " چاوتان پیی دهکهوی ؟ "

وتی : " زور کهه ، تو باسی نهسپهکهه بو بکه . " بهخهمیکهوه وتم : " به گویرهی من نهه بووکهخهباره سواری نهسپیکی لموز پراوی دهشتی بووه و لهگه ل پاریزهر و هاوری نااشناکانیدا دهچی .

روومهته ترشهکیان و ریشه رهشه ترسینهرهکیان و نیو چاو و نهبرو

دریژه‌کەیان و سمیلە گەورەکەیان و ئیسقانه پانەکان و عەباناسک و سادەکەیان و پیللۆه بچووکەکانیان و تەور شمشیرەکانیان ئەوەی نیشانەدا کە دەبی ئەمانە خەلکی ئەولای ئاوەکە بن (ماورالنهر) و تورکمانی ئاککویونلوی بن ، بە پێی ئەوەی کە ئەم بووکە جوانە شەو لەگەڵ خزمەتکارەکیدە و لەژێر پووناکی چرا و مەشعەلەکاندا سەفەر دەکات ، دەبی کە پێگاکەیی دوور بی و لەوانەییە پڕەنسەسیکی خەمباری چینیش بی . "

وەستا عوسمان وتی : " یان لەوانەییە وینەکیشەکە بۆ ئەوەی قورسایە بخاتە سەر جوانی بووکەکە ، بەرەنگی سپی بۆیاخی کردبی و وەکوو چینیه‌کان چاوه‌کانی راکیشاوکیشا بی . "

وتم : " هەرکە دەبی با بیی بەلام من بەزەیییم بەم جوانە خەمباردا دیتەوه کەوا بە نیووشەو لەگەڵ هەندیک لە پارێزەری ئەناسراودا بە بووکی دەچیت بۆلای میدیک لەولاتیکی ناناشنا کەوا هیچ نەیبینیوه . "

لەدواییدا یەکسەر پرسیارم کرد و گوتم : " چۆن دەتوانین لەلمۆزە براوکەیی ئەو ئەسپەوه کەوا ئەو لێی سوار بووه ، بزانی کە وینەکیشەکەیی ئیمە کییه ؟ " وەستا عوسمان وتی : " تۆ لاپەرەکانیتری کتیبەکە هەلەوه و باسی ئەووم بۆ بکە کە چی دەبینی . "

کاتی کە بەهەرا کردن ئەم کتیبەم بۆ وەستا عوسمان دەهینا ، کورته بالاکە لەسەر دانیشتنگەکە (سیفون) هەکە دانیشتیبوو ، ئیستا ئەویش لەگەڵ ئیمەدا بوو ، هەر سیکمان پێکەوه تەماشای ئەو لاپەرەمان دەکرد و هەلمەدەدانهوه .

چاومان بە وینەیی کچە جوانە چینیه‌کان کەوت کەوا بە شیوهی کیشانی

وینەیی بووکە خەمبارەکەمان نەکیشرا بوون، لە باخچەیه‌کدا کۆ بووبوونەوه و عودیکی سەیریان لێدەدا . چاومان بە وینەیی مائی چینی و داری سەوزەلانی و کاروانە خەمبارەکان کەوت کە لە سەفەردان و دیمەنی جوانی سەوزەلانیمان بینی کە بەقەدەر خەیاڵیک جوان بوون . چاومان بە دارە پێچاو پێچەکانی نەریتی چینی و گولە کراوەکان و بولبولە دلخۆشەکان کەوت کەوا لەم پەل بۆ ئەوەیتر شەقەیی بائیان لێدەدا . چاومان بە وینەیی شازادەکان کەوت کەوا بەپێی نەریتی خوراسان لە چادرەکانیاندا دادەنیشان و لەسەر عەشق و شەراب قسەیان دەکرد . باخچەیی دەرئاسایی و وینەیی ئەو پیاوه ماقوولانەشمان بینی کەوا بەسەر ئەسپیکەوه شاهینیکیان بەسەر بالەوه بوو و بۆ راو دەچوون . لە دواییدا وەکوو ئەوەی کە شەیتانیکی تێپەر بووبی ، هەستمان بەوه کرد کە زۆر بەی کات خراپییەکانی ناو وینەشتانیکی ژیرانەن . ئایا وینەکیشەکە شتیکی گالته پیکەرانی تیگەلای وینەیی شازادەکە کردووه کەوا بە شمشیرە گەورەکەیی خۆی ئەژدیهاکە دەکوژی ؟

ئایا چیرۆکی لە نەداری گوندییە فەقیرەکان وەرگرتوووه کەوا لەبەرەمبەر شیخدا چاوه‌پێی لیبووردن و ساخبوونەوه دەکەن ؟ ئەم وینەکیشە زیاتر لە کاتییدا کە وینە چاوی خوماری دوو سەگی لەکاتی چەقانداندا لاخۆشبوو یان بە رەنگی سووری شەیتانی بۆیاخکردنی دەمە پیکەنیناوییه کراوەکەیی ژنان کەیف خۆشتری دەکرد؟ دواتر چاومان بە خودی شەیتانەکانی وینەکیشەکە کەوت : ئەم گیانلەبەرە سەیرانە لەوینەیی ئەو دیو و جندوکانە دەچوون کەوا بە دەیان جار لەلایەن وینە کیشەکانی هەرات و ئەوانیترە وه کیشراونەتەوه ، بەلام هونەرە گالته‌کەرەکەیی وینەکیشەکە وایکرد بوو کە

ئەمانە زۆر خراپتر و ھێرشکەرتر لەوان دیارین و زیاتر لە مروۆڤ بچن . بالایان بەقەدەر مروۆڤ دەبوو ، بەلام و جوودیان بچووکت بوو ، شاخەکانیان گریدار بوو ، کلکیان وەکوو ھی پشیلە وابوو ، کاتی ئەو تەماشای ئەم شەیتانە مەترسیدارانەمان کرد پیکەنین . ھەرچی لاپەرەکانم ھەلەدایەو ، ئەم شەیتانە پووتە ، ئەبرۆ پڕپشتە ، پوومەت گیلە ، چاو زلە ، دان دریزە ، نینۆک لەگەڵ یەکدا زۆرانیان دەگرت و پیکەو شەپ و ئازاویان دەکرد ، لە دواییدا ئەسپیکە گەورەیان دزی بوو بۆ قوربانی کردن بۆ خوداکەیان و ھەلەدەقونین و داریان دەبەری و سولتانە جوانەکانیان بە تەختە پەوانەکە یەو دەدزی و ئەژدیھایان دەگرت و خەزینەیان دەبەری . لەنیو ئەم بەرگەدا کە چەندین وینە کیش قەلەمیان لیداو ، ئەو وینە کیشە و شەیتانەکانی کیشا بوو بە پەشایی قەلەم وینە دەرویشە قەلەندەرییەکانی بە گۆچانی دەستیان و زنجیری ملیان و سەر و ملە شیواوەکانیان و قژە ھەلکەندراوەکانیانەوزە کیشا بوو ، کاتی ئەمەم بۆ وەستا عوسمان باسکرد داوای لیکردم کە لایەنە لەیەک چوووەکانیان دووبارە بکەمەو و بە وردی گوئی لپرادەگرتم . لە دواییدا وتی : " بڕینەو ھەمۆی ئەسپەکان بۆ ئەو ھەمۆی باشتەر ھەناسە وەرگرن و غار بەدەن عادیەتی سەدان سالی مەغولەکانە . کاتی کە لەشکرەکی ھۆلاکوخان بە ئەسپەکانیان تەواوی ولاتی عەرەب و عەجەم و چین دەگەڕین و دەچنە بەغدا و ئەو تالان دەکەن و کتیبەکان دەخەنە ناو ئاوی دیجلە ، خوشتنوووسی بە ناو بانگ و دواتر وینە کیشی لپھاتوو (ابن شاکر) وەکوو ئەو ھەمۆ کەسیک دەیکرد لە باتی بەرە و باشوور بچیت بەرەو باکوور یانی ئەو شوینە و سەربازە چەپاوەرەکانی مەغول لەویو ھاتبوون پۆشتوو . لەو کاتاندا لەبەر

ئەو ھەمۆ دەیانگوت قورئانی کەریم وادەلی ، وینەیان نەدەکیشا و وینەکیشانیش بە جیدی وەرنەدەگیران . وەھام بیستبوو کە دەیانگوت پیری گەورە و وەستای ھەموومان وەستا (ابن شاکر) کە گەورەترین پازی پیشەکەمان یانی تەماشاکردنی دنیا لە منارەو و توانایی بینینی خەتی ئاسۆ بە پوونی و کیشانی ھەموو شتیک (لەھەورەو بگرە تا حەشەرەیک) بە شیوازی چینییەکان لەو ھەو ھەو بووین و قەرزازی ئەوین ، لەکاتی پۆشتن بەرە و دلی جیگای سەربازە مەغولەکان و لە پۆبوارییە میژوویەکی خۆیدا بۆ پۆشتن بۆ باکوور تەماشای کونی لمۆزی ئەسپەکانی کردوو . بەبێ ئەو ھەمۆ گوی بداتە زۆری و زەحمەتی پێدەکەوی و لەسالیکی دەگاتەو سەمەرقەند ، بەلام لەوینە ئەو ئەسپانەدا کە ئەو لەکاتی نەخش کردنی کتیبدا کیشاویەتی ، جیگایە کە بینییتم و گویم لیبوو وینە ئەسپی لمۆز پراوی تیدا نەبوو . چونکە وینە ئەو ئەسپانە و لە خەیاڵی ئەو دەردەکەون ، وینە ئەو ئەسپە بەھیزە سەرکەوتوانە مەغولەکان نەبوو ، بەلکو وینە ئەو ئەسپە ناسکۆلانی عەرەب بوو و بە خەمیکەو بەجیھێشتبوون . لەم پووشەو لمۆزە سەیرەکی ئەو ئەسپە و بۆکتیبەکی زاوا نەخشراوە بۆ من بیر ھینەرەو ئەسپەکانی مەغول و ئەو عادیەتیە و مەغولەکان لە خوراسان و سەمەرقەندا جیگیریان کردوو ، نەبوو! "

وەستا عوسمان جارجار سەیری من و جارجاریش سەیری کتیبەکی دەکرد و قسە دەکرد بەلام وەکوو ئەو ھەمۆ کە ئەو شتانە دەبینی و خەیاڵی دەکرد .

- " ئەو ھەمۆ و بەریگای لەشکرە مەغولەو تا ولاتی عەجەم و

تائیرهش هاتبوو ته نیا برینی لمۆزی ئەسپ و وینە ی چینی نه بوو ، به لکۆو ئەم شهیتانانە ی ناو ئەم کتیبەش هاوردە ی ئەوان بوو . ئەوەتان بیستووێه که ئەوانە نیردراوەکانی هیزه رهشاییهکانی دونیای ژیر زهوین و ژیانای نیمه ی مروّف و شته به بایه خه کانمان دهن و ده مانبهن بۆ ژیر مهرگ و تاریکی . له م دونیایه ی ژیره ودا ، هه موو شتیك ، هه ور و درخت و كه لوپه له كان و سه گه كان و كتیبه كانیش پۆحیان هه یه و قسه ده كه ن . " كورته بالا كه وتی : " به لی ، خواشایه تمه كه هه ندیک له و شه وانە ی وا به باشی ده رگا كه داده خه م به ته نیا سه عاته كان قاپه چینییه كان و ئەو كاسه بلوورینانە ی وا هه میسه زرنه زرنه ده كه ن ، پیکه وه قسه ناكه ن ، به لکۆو پۆحی هه موو ئەو تفهنگ و شمشیر و قه لخان و كلاوه ئاسنینه خویناوییهانه ، نااسوووه ده بن و له و تاریکییه کویره دا وه ها ده ست به قسه ده كه ن كه ئەم ژووری خه زینه ده بی به مهیدانیکی شه پری مه حشه . " وه ستا عوسمان وتی : " ده رویشه قه له نده رییه كان ئەم بروایان له خوراسانه وه برده ولاتی عه جه م و له ویشه وه هی نایانه ئەم نهسته نبووله ی خو مان . کاتی که یاوز سولتان سه لیم شا ئیسماعیل شکست ده دا و کۆشکی هه شته به هه شته تالان ده کات ، یه کیك له نه وه کانی ته یموور به ناوی (بدیع الزمان میرزا) به شا ئیسماعیل خه یانه ت ده کا و له گه ل ده رویشه قه له نده رییه کانیدا به شداری پیره کانی لای یاوز سه لتان سه لیم ده کات . کاتی که یاوز سولتان سه لیم جیگای به به هه شته بی له نیو به فر و به و زستانه ده گه پرته وه بۆ نهسته نبوول له ده ره وه ی دوو ژنه لاشه سپییه ، چاو بادامییه ، جوانه کانی شا ئیسماعیل كه له شه پری چالدراندا شکستی خوارد بوو ، ئەم هه موو کتیبه شی له گه لدا بوو كه وا شا ئیسماعیل له دوا ی شکستدان و تالان کردنی

مه غوولیه کان كه خاوه نی پیشووی ته وریز بوون و ئیلخانیه کان و جه لایرییه کان و کاراکیونلوه کان و ئوزبه که کان و عه جه مه کان و توورکه مه نه کان و ته یموورییه کان ، هه موویانی له کتیبخانه که ی کۆشکه که ی هه شته به هه شته دا شار د بووه وه . "

به لام ئیدی له نیگاکانیدا ئەو كه موکوپییه ی دۆزینه وه ی هه ده ف واله کویره کاندایه بوو ، به دی ده کرا : ئەو هاوینه ده سک سه ده فینه ی له بهر بینین نه گرتبوو به دهسته وه ، به لکۆو له بهر ئەوه بوو كه عاده تی پیکردبوو . تۆزیک بیدهنگ ماینه وه . کورته بالا كه وه کوو ئەوه ی كه گوئی بۆ به سه ر هاتیکی خه ماوی رابگری گوئی راده گرت ، وه ستا عوسمان به رگیکی بۆ تاریف کرد و داوا ی لیکرد كه بیهینی . کاتی کورته بالا كه رویشته به دلپاکی و ساده ییه وه پرسیارم له وه ستاکه م کرد و وتم : " ئەگه ر وابوو کی وینە ی ئەسپه که ی ناو وینە ی زاواکه می کی شاهه ؟ "

وتی : " لمۆزی هه ردوو ئەسپه که ش بر او هیه . به لام له سه رمه قه ندبی یان وه کوو له (ماوه را ئوننه هر) بیته . ئەم ئەسپه هه ر به نه ریتی چینییه کان کی شراوه . نموونه ی ئەم ئەسپه جوانه زۆر به که می پهیدا ده بن ! ئەوه ئەسپ نه خشکراوه ئەسپی مه غوولی نیه . "

چپاندم به گوئییه وه و وتم : " به لام کونه که ی وه کوو هی ئەسپیکی راسته قینه ی مه غوولی بر او ه . "

" چونکه له و کاته ی وا مه غوله کان پاشه کشه یان کرد و ته یموورو کوپه کانی جیگایان گرته وه تا دووسه د سال بهر له ئیستاش ئەگه ر وه ستایه کی هه راتی وینە ی ئەسپیکی بکی شایه ، یان ئەسپیکی لمۆز بر او یان وه کوو وینە ی ئەسپیکی لمۆز بر او یان وه کوو وینە ی ئەسپیکی له و

چەشنەى وهبیر دەهینایه وه کەس نازانى که کام لاپەرەى کام کتیبه و بو کام پادشا دروستکراوه " بەلام له وه دلتیام که ئەو کتیبه و ئەو پەسمه له کۆشکیدا یان وهکوو کیدەزانی لهوانهیه له حەرەمى پادشایه کدا پەسند کرابی و ماوهیهک بووی به ئەفسانه ! له وهش دلتیام که هوی زیاد بوونی ئەم ئەسپه لمۆز پراوهش ئەوهیه که وینه کیشه ئاسایه کان به به خیلێردنه وه و قسه کردن لاسایى ئەوه یان کیشاوه و نمونەى زۆریان لیدروستکردوه . به مجۆرهش ئەسپ و کونی لمۆزه که شی بوون به قالب و له میشکی وینه کیشه کانی ئەو وینه کیشخانهیه دا ماوه ته وه . له دواى سالانى کاتیک که پادشاکانی ئەم وینه کیشانه له شهردا شکستیان هیناوه ، ئەوانیش وهکوو ژنانى حەرەم ئەهه ندىتریان بو خو دۆزیوه ته وه و ولاته کهى خوشیان گۆریوه و له میشکی خوشیاندا ئەو ئەسپانه یان بردوه که وا لمۆزبان به ناسکی و جوانی برا بوو و لهوانهیه زۆر له و وینه کیشانه ی که وا له گۆشه یه کی میشکیاندا وینه ی ئەم ئەسپه لمۆز پراوه یان پیبوو ، له بهر وینه کیشخانه کان یان به نهریتی وه ستاکانی ئەوی ئەوه یان نه کیشابی و له بیریان چوو بیته وه . به لام هه ندیک له وانەش له گه ل ئەوه ی که خو یان کیشاویانه ته وه گوتویانه ئەم (ئەسپه لمۆز پراوه) نهریتی وه ستا کۆنه کانه و فیری شاگرده جوانه کانیان کردوه . به مجۆرهش له دواى سالانى درێژ له پاشه کشه ی مه غوله کان له ولاته کانی عه جه م و عه ره ب و سه دان سال دواى ئەوه ی که شاره کاو لکراوه تالانکراوه کان دووباره ئاوادان کراونه ته وه ، دیسان هه ندیک له وینه کیشه کان پراویان به وه هه بووه که ئەسپی لمۆز پراوی به هیزی مه غووی قالبیکه و له پرویان کیشاونه ته وه . هه روه ها له وهش دلتیام که هه ندیک له وانەش ئاگیان له سواره کانی مه غووی و ئەسپه

لمۆز پراوه کانیان نه بووه و گوتویانه: " ئەمه قالبه " و وهکوو وینه کیشخانه کهى ئیمه کیشاویانه ته وه . به هه ستیکی سه رسامبوونه وه وتم : " وه ستای من ! ئەهه فەندم ! له راستیدا شیوازی (نه دیمه) وهکوو ئەوه ی ئیمه چاوه روانمان ده کرد نه جامی هه بوو ، هه ر وینه کیشیک ، ئیمزایه کی شاراوه شی هه یه . "

به شانازییه که وه گوتی : " هه ر وینه کیش نا به لام هه ر وینه کیشخانه یه ک هه یه تی ، ته نانه ت هه ندیک وینه کیشخانه ش ئەوه یان نیه ، به لکوو وهکوو هه ندیک له و خیزانانه ی وا سالانى کی درێژ هه ر میشکیکی ده نگیک ده رده خا و که سیان له وه تیناگه ن که دلخۆشی له پیکه وه گونجاون دی و پیکه وه گونجانیش ده بی به خوۆشی . هه ندیکیان به نهریتی چینی و هه ندیک وهکوو تورکمانه کان و هه ندیکیش وهکوو شیرازییه کان و مه غوله کان وینه ده کیشن و وهکوو ژن و میردیکی ئاژاوه چی خه مبار پیکه وه شه ر ده کن و شیوازیکی هاوبه شیان نابیت. " ئیستا زۆر به باشی دیاره که شانازی به خویه وه ده کات ، پرومه تی ئەو پیره پیاوه به نازاره ی وا هه میشه ده مبینی ئیستا گۆرا بوو بو پوخساری پیاویکی که لله ره قی توور که ده یه ویت هه موو هیزیکی خو ی له ده ستیدا کۆ بکاته وه . وتم : " وه ستام ئیوه له ماوه ی بیست سالدا لیرده ا له ئەسته نبوولدا وینه کیشه جودا سرشت و جودا خوینه کانی هه ر چوار لای دونیاتان کۆ کردۆته وه و کردووتانه به شیوازی عوسمانی . " بوچی ئەو حه یران مانه وه ی وا تۆزیک به رله ئیستا به هه موو دلمه وه هه ستم پیکرد ، ئیستا کاتیک له پرویدا گوتمه وه بوو به دوو پرووییه کی ماستا وچیانه ؟ بو ئەوه ی که بتوانی له دلّه وه په سنی یه کی بده یته وه که له ده روونه وه حه یرانی هونه ر و وه ستایه که یی ، ئایا پیویسته کابرا دوور له

دهسه لات و پلهبی و بیچاره بیټ ؟ گوتی : " ئەم کورته بالایه چی لیټات ؟ " وهکوو ئەوخاوهن هیزانهی وا حەز له ماستاویچیټی و پهسندانیان دهکن و ئەویان بهبیر دهکهوئتهوه که دهبی حەزیان لیټهکن ئەم قسهیهی گوتبوو : لهبەر ئەوهی دهیویست ودها دیار بکات که دهیهوی بابهتی قسهکه بگۆری . چیاندم به گوییهوه و وتم : سههرای ئەوهی که وهستایهکی گهوهی نه‌ریتی و ئەفسانهی عهجه‌مین ، توانیوتانه دونهیایهکی نه‌خشکیشان بخولقینن که شایستهی هیژ و جیگای عوسمانیه‌کان بی . ئیوه هیژی شمشیری عوسمانی و په‌نگه گه‌شنینه‌کانی سه‌رکه‌وتنه‌کانی و مه‌راقی که‌لوپهل و سه‌ربه‌ستی و ئاسووده‌یی ژیانکه‌یتان هیناوته ناو وینهوه . وهستام ! به‌شهره‌فترین و په‌شانا‌زیترین کاتی ژیانم ئەمه‌یه که‌وا ئیستا له‌گه‌ل ئیوه‌دا ته‌ماشای وینهی وهستا کۆنه‌کان ده‌که‌م و ... " . به‌مجۆره له‌سه‌ر یه‌که بابه‌ت ماوه‌یه‌که چیاندم به‌گویییهوه . له‌ناو ژوو‌ره تاریک و سارده‌ په‌رش و بلاوه‌که‌ی خه‌زینه‌دا که‌وه‌ک پاشماوه‌ی مه‌یدانیکی شه‌ر ده‌چوو ، ورگمان له‌یه‌که ده‌که‌وت ، ئەمه‌ش خوی مه‌حره‌میته‌ی ده‌به‌خشی به‌قسه‌کانی من . له‌دواییدا وه‌کوو ئەوهی وا له‌هه‌ندی‌ک کوی‌ره‌کاندا هه‌یه و ناتوانن ناگاداری چۆنیته‌ی گوزارشته‌کانی پوومه‌تی خویان بن ، له‌نیو چاوه‌کانی وهستا عوسمانی‌شدا ، نیگای خه‌ستی کابرایه‌کی په‌رم له‌خوشیدا به‌دی ده‌کرا . هه‌ندی‌ک جار له‌بهر ئەوهی به‌راستی له‌دله‌وه وا هه‌ستمه‌ده‌کرد هه‌ندی‌ک جار له‌بهر ئەوهی وا به‌زه‌یییم به‌کوی‌ران ده‌هاته‌وه په‌سنم ده‌دایه‌وه . به‌په‌نجه ساردیه‌کانیه‌وه ده‌ستمی گرت . نه‌وازشی با‌له‌کانمی کرد و ده‌ستی هی‌نا به‌پوومه‌تمدا .

وابزانم هیژ و په‌ر بوونه‌که‌ی ئەو له‌ریگای ئەو ده‌ستانه‌وه هات بو من ،

په‌رم له‌شه‌کوره ده‌کرده‌وه وا له‌مالدا چاوه‌په‌ری منی ده‌کرد . هه‌ندی‌ک لاپه‌ره‌ی کراوه له‌به‌رده‌مماندا هه‌بوون ، به‌بیئ‌وه‌ی که بجوولینه‌وه راوه‌ستا بووین . په‌سندانه‌کانی من و به‌زه‌یی هاتن و سه‌رسام بوونه‌کانی ئەو له‌به‌رامبه‌ر خۆیدا ماندووی کرد بووین ، به‌لام گویمان نه‌دایه . شه‌رممان له‌یه‌که ده‌کرد . جاریکه‌تر په‌رسیاری کرد و وتی : " کورته بالا‌که چی لیټات ؟ " له‌وه د‌لنیا بووم که کورته بالا‌ ساخته‌چییه‌که خوی شارده‌وته‌وه و له‌گۆشه‌یه‌که‌وه به‌دزیوه ته‌ماشای ئیمه‌ ده‌کات . وه‌کوو ئەوهی که به‌دوای ئەودا بگه‌رپم سه‌رم به‌شانی چه‌پ و راستدا گه‌رانده‌وه به‌لام به‌وردی چاوم په‌رپیووه نیو چاوانی وهستا عوسمان . کوی‌ر بوو بوو ، یان وه‌کوو ده‌یه‌ویست ئەوه به‌سه‌لمینی‌ک که خوی وه‌ر که‌سیکی‌تریش کوی‌ره ؟ هه‌ندی‌ک له‌وه‌ستا کۆنه‌بی هونه‌ره لیټه‌هاتووه‌کانی شیراز بو ئەوهی که په‌زیان لی‌بگه‌ردی و لیټه‌هاتووی و سه‌رنه‌که‌وتنه‌کانی خویان به‌شارنه‌وه لاسایی کوی‌ره‌کان کردووته‌وه . وتی : " ده‌مه‌وی لی‌ره‌دا به‌رم " وه‌کوو ئەوهی که ماستاوی بو‌یکیشم وتم : " وه‌ستای گه‌وره‌م ! ئەفه‌ندم ! له‌م زه‌مانه‌ خراپه‌دا که به‌نه‌خش با‌یه‌خ نادی‌ و ته‌نیا گرنگی به‌پاره‌که‌ی ده‌دری و لاسایی‌کردنه‌وه‌ی فه‌ره‌نسییه‌کان په‌ر با‌یه‌خه ، له‌م قسه‌یه‌ی ئیوه تیده‌گه‌م و چاوم په‌رده‌بی له‌ناو . به‌لام په‌راستی وینه‌کی‌شه‌کانتان له‌دورمه‌نه‌کان نه‌رکی ئیوه‌یه . تکایه‌ په‌م بلین ئەنجامی شیوازی نه‌دیمه‌ بووبه چی ؟ کام وینه‌ کی‌ش ئەو ئەسه‌په‌ی کی‌شاوه ؟

" زه‌یتوون " . ودها گوتبووی که هه‌چ سه‌رسام نه‌بووم . ماوه‌یه‌که بیده‌نگ مایه‌وه . به‌هه‌مینییه‌وه گوتی : " به‌لام له‌وه د‌لنیام که زاوا که‌شتو زه‌ریف ئەفه‌ندی‌ش به‌ده‌ستی ئەو نه‌کوژراون . له‌وه‌وه زانیم که ده‌بی

ئەو وینەى ئەسپەكەى كیشابى كە لە نىو ھەموو وینە كیشاندا زیاتر ئەو گریڤراوى ھەستا كۆنەكانە و تەنیا ئەو كە زۆریەى ئەفسانە و نەریتە كۆنەكانى ھەراتى بەدڵە . من شەجەرەنامەى ھەستاكان تانەوہى كە بگاتەو سەمەر قەند دەردەخەم . دەزانم كە پرسىارى ئەو ناكەى بۆ چى لەنىو ئەو ھەموو وینەى ئەسپەدا وا سالانىكە زەیتوون كیشاونوویەتى چاومان بە ئەسپىكى بەو جۆرە نەكەوتوو ؟ ئەو ھەم گوتبوو كە زۆر جار وردەكارىیەك ، بالى پەلەو ھەرىك ، یان چۆنیەت خو گرتنى پەلێك لە مێشكى چەندین نەسلى ھەستا و شاگرددا دەمینیتەو بەلام كەللەرەقى ھەستای وینە كیشەكە و وینەكیشخانەكە و ویستی پادشاكە ناھیلن ئەو دیار بىت . كەواتە ئەو ئەسپەى وا زەیتوونى خو شەویست راستە و راست لە كاتى مندالیدا لە ھەستا عەجەمەكانەو ھەرى فیری بوو ئەم ئەسپە بوو . دەرکەوتنى ئەم ئەسپە لەنىو كتیبەكەى زاواى گەمژەدا ، یارییەكى بىبەزەبیانەى خودایە لەبەرەمبەر من . ئایا ھەموومان بە ئەندازەى بەس ھەستا كۆنە ھەراتىیەكانمان نەكردوو بە نمونە بۆ خویمان ؟ ھەكوو ئەوہى كاتىك كە ھەستا توركەمانەكان خەيالى ژنى جوان دەكەن ، دەبى بە نەرىتى چینی بىكیشن ، مەگەر ئىمەش كاتى یرمان لەوینەى جوان دەكردو ھەستا ئایا بە نەرىتى ھەراتىیەكان نەماندە كیشا ؟ ھەموومان ھەراتى ھەستا كۆنە ھەراتىیەكانىن . لەدواى ھەموو وینە كیشىكى گەورەو ھەراتى بەھزاد و لە دواى بەھزادیشەو ئەسپەكانى مەغول و چینیەكان ھەن . زەیتوونىك كە ئەو ھەندە گریڤراوى ھەستا كۆنەكانى ھەراتى ، بۆچى زەریف ئەفەندییەكى بىچارە بكوژیت كە كویر كویرانە و لە خووشى خراپتر گریڤراوى نەرىتە كۆنەكان بوو بكوژیت ؟ وتم : " كىیە ؟ پەپوولە ؟ " . وتى : " بە ھەموو

دلمەو ھەروام واىە كەلەق لەقە . لەبەر ئەوہى كە گەرم و گۆرى و چاو ھەنگراوہى كار كردنى دەزانم . گوى لەمە بگرە : بە ئەگەرىكى گەورە زەریف ئەفەندى بىچارە لەو تىگەیشتبى كە ئەو كتیبەى زاواكەت وا جوانكارى بۆدەكات و دەپرازینىتەو بىدینى و زەندىقايەتى و پەتەردنەوہى تىدایە و ترسابى و لەلایەكەو لەبەرئەو ئەو ھەندە گەوج بووبى كە گووى دابىتە لاقردىیەكانى مەلاگىلەئەرزپوومیەكە و - (ھەستا جوانكارەكان لەوینەكیشان زیاتر نىزىكى خودا دەبنەو بەلام بەداخەو ھەموویان بىزاركەر و گەوجن) - لەلایەكىتریشەو ئەوہى زانیوہ كە كتیبەكەى زاوا گەمژەكەى تو شتىكى نەینى و شاراوہى پادشاىە و ھەر لەبەر ئەوانە ترس و گومانەكانى لەگەل یەكدا كەوتىتە ناكۆكى : بپروا بە پادشاكەى بكات یان بە مەلا ئەرزپوومیەكە ؟ ئەم پۆلە بىچارەم كەوا ھەكوو ناو دەستى خو دەیناسم ، ئەگەر كاتىكىتر باىە و دەردىكى ھەباىە كە ئىسقانەكانى بخواتەو یەكسەر دەھات و بەمن یانى بە ھەستاكەى دەگوت . بەلام لەبەر ئەوہى كە ئەویش بە مێشكە بچوو كەكەى خوئەو تىگەیشتووہ كە پازاندنەوہى كتیبى زاواكەت كە لاسایىكەرى فەرنسىیەكان بوو خەیانەتە لەبەرەمبەر وینە كیشخانەكە ، ھەر لەبەر ئەوہى لای من باسى نەكردبى و بۆ لەق لەق باسى كردبى كە لەبەرەمبەر ھونەر و عەقلەكەیدا سەرسامبوو بوو . زۆر جار ئەو ھەم بىنیوہ كە لەق لەق لەم سەرسامبوونەى زەریف ئەفەندى كەلكى ھەرگرتووہ و بەكارى ھیناوہ . چ قسە و باسىك لە نىوانیاندا پرویدابىت پرویداوہ بەلام لەو دەچى لەق لەق ئەوئىترى كوشتبى كەوا ھەراتى فەرنسىیەكان بوو . من ناتوانم بلیم كە زۆر ناپەھتە بووم . سالانىك بەر لە ئىستا زاواكەت پادشاى فریو دابوو و پازى كرد بوو كەبە

دهستی وینهکیشیکی وهنیزی وینهیهکی وهکوو پادشایهکی کافرهکان بکیشری ، (ناوی وینه کیشهکه سباستیان بوو) له دوايیدا ئهوهی وهکوو نموونهیهک خسته بهردهستی من و ناچاری کردم که وینهی لهپوو بکیشمهوه . منیش له ترسی پادشا ئه و کاره پیسه، ئاپروبهراهم کرد و زور بیشرهفانه لاسایم کردهوه . نهگه نه مکر دایه ، لهوانهیه که مهرگی زاواکهت دلنگهران ببايهم و بو دوزینهوهی بکوژه ناپیاوهکی ئه و خومم رابوه شاندايه . بهلام دهردی من زاواکهت نیه ، بهلکوو وینه کیشخانهکه مه . له بهر زاواکهت بوو که هه موو ئه و وینه کیشخانهی وا له منداللهکانی خوم خوشترم دهوین و بیست و پینج سال بهله رزه لهرز پهروهردم کردوون هه لنگه پانه وه و خه یانه تیان کرد و ئیستا دهلین له بهر ئه وهی پادشا وه های دهوی به ویسته وه لاسایی فهره نسییه کان ده که نه وه . ئه م بیشره فانه هه موویان ئه شکه نجه یان هه ق کردووه ! ئیمه ی جه ماعه تی وینه کیش ، نه گه بهر له وهی ببین به عه بدی پادشا ، عه بدی کاره کی خومان بین ئه وای جیگامان به به هشت ده بی . ئیستا ده مووی به ته نیا سهیری ئه م کتیبه بکه م . وه کوو پادشایه که به به ره پرسیاری شکسته کان له قه لهم بدری و سه ری له دار بدن و دوايین قسهکانی خوی بکات ، ئه م قسانه ی کرد بوو . لاپه رهکانی ئه وکتیبه ی کرده وه که واکورته بالاکه نابوویه به رده می و به شیوه یه کی سه رزه نشسته کانه داوای لیده کرد که لاپه رهکانی بو بدوزیته وه . به م وه زعه تاوانبارکه رانه یه وه یه کسه ر ناسراوه و بووه به سه روکی وینه کیشان . دوور که و تمه وه و سهیری سه رینه مرواری نه خشه کان و تفهنگه ده سک زیپینه لووله ژهنگ گرتووه کانم کرد و له گو شه یه که وه له نیو دولا به کانه وه سهیری وهستا عوسمانم کرد . ئه و گومانانه ی وا له کاتی گوئی گرتن بو قسهکانی

وهستا عوسمان دههات به میشکدا ئیستا ئیسقانه کانم دهخونه وه : بیری ئه وهی که لهوانه یه وهستا عوسمان بو راکرتنی کتیبه که ی پادشا که تهقلیدی فهرنسییهکان دهکاته وه ، له پیشدا زهریف ئه فهندییه بیچاره که و له دوايشدا زاواکه می دابی به کوشتن زور له لام ژیرانه بوو ، هه ر بویه په شیمان بوومه وه له وهی که توژی که بهرله ئیستا په سه نی وه ستام دابووه وه . له لایه کیتیشه وه پریشم هه یه له بهرامبه ر ئه م وه ستا گه وره یه دا که وا به چاوه کویره که ی یان نیوه کویره که ی وه کوو ئه وهی سهیری پیستی ده م و چاوی بکات به وردی سهیری کتیبه که ی به رده می دهکات . ئه وه م باش به میشکدا دههات که ده توانی بو دانانه وهی سیستمی وینه کیشخانه که و پرگار بوون له کتیبه که ی زاواکه مان و بوونه وه به هه لبرژیردراوی پادشا ، نه ته نیا یه کی که له وینه کیشان به لکوو ته نانه ت منیش ته سلیمی ئه شکه نجه ی پیاوهکانی بوستانچی باشی بکات ، بو ئه وهی که له و عه شقه نه جاتم بیی واله دوو پروژدا منی به وه وه به ستوته وه ، ماوه یه کی دریژ هیزی خه یالی خومم کو کرده وه . ماوه یه کی زور تیپه ر بوو بوو و عه قلم تیکه ل و پیکه ل بوو . ته نیا بو ئه وهی که له شه ی تانهکانی دهروونم نه جاتم بیی و سه رنجی جندوکه کانم بلاو بکه مه وه ته ماشای لاپه ره وینه دارهکانی ئه و کتیبانه م ده کرد واله ناو سندوقه کان دهرمه ینا بوون . که سانیکی زور له ژن و له پیاو به نیشانه ی سه ر سوورماوی په نجه یان خسته بووه ده میانه وه ! له ماوه ی دووسه د سالی رابردودا ئه مکاره وه کوو نیشانه ی سه ر سوورمان له هه موو وینه کیشخانهکانی سه مه رقه ند و به غدادا به کار هیئراوه : که یخه سه ره ی قاره مان که دوژمنهکانی سه رسام دهکات ، له کاتی که به له مچییه ناپیاوه که و پاروچییه که ی ریگه ی پیئاده ن سواری به له مه که بییت ، له گه ل

ئەسپە پەشەكەیدا بە یارمەتی خودا لە ئاوی جەیحوون دەپەرپتەوه ، لەدوایشدا ئەو دوو ناپیاوێش بەنیشانەیی سەر سوورپەمان پەنجەکانیان دەخەنە دەمیانهوه . کاتی ئەوەی خەسەرەو بۆ یەکەم جار چاوی بە شیرین دەکەوێت کە بە لاشە لەمەنگ چووێکەیی خۆیەوه لەو گۆمەدا مەلە دەکات کە بەسالان زیوی تێدا پەش بووتەوه ، لەو جانییەیی سەری سوور دەمیانی و پەنجەیی دەخاتە دەمی . شتیکیتر کەوا بۆ ماوێیەکی درێژ سەیرم کرد ، ژنەکانی حەرەم بوون کەوا لە دەرگا نیوێ کراوەکانی کۆشک و لەپشتی پەنجەرە دوو دەستەکانی بورجەکانەوه پەنجەیان خستبوو ناو دەمیان : کاتی (تەژاو) لەبەرامبەر سوپای ئێران شکست دەخوا و تاجەکەیی لە دەست دەدا و دەیهوێ لە مەیدانی شەر هەرا بکات ، دەزگیرانە جوانەکەیی لە پەنجەرەیی کۆشکەوه بە سەر سوورماوێیەوه پەنجە دەخاتە دەمی و بە نیگا خەمبارەکانی سەیری دەکات ، وەکوو ئەوهی کە پێی بلی لەنیو دوژمناندا بە جیم مەهیڵە . کاتی (یوسف) لەبەر تۆمەتەکەیی زولەیا دەگرن کە گوتبووی " هاتوو بۆم " زولەیا لەبەر پەنجەرەکەوه زیاتر لە سەر سوورپەمان بە نیگایەکی پەرلەویست و تامە زۆییەوه تەماشای (یوسف) دەکات و پەنجەیی دەخاتە نیو دەمە جوانەکەیی .

کاتی کە دوو عاشقی خەمبار بە خۆشییەکی لە وینەیی دواي غەزەلیکەوه لە ناو باخچەییەکی وەکوو بەهەشتدا بە هیزی خۆشە ویستی و شەراب سەر خۆش دەبن ، خزمەتکاریکی بەدنییەت لە پرووی بەخیلیو پەنجەیی دەخاتە نیو دەمە سوور کراوەکەیی و سەیریان دەکات . سەرە پای ئەوهی کە ئەم حەرەکەتە لە نیو دەفتەری نمونەکانی زۆربەیی وینەکیشان و میشکیاندا وەکوو قالیکی لێهاتوو بەلام ئەو پەنجە درێژە هەرچارە و بە جوانی و

ناسکۆلەییەکی جیاوازترەوه دەچیتە ناو دەمی ژنیکی جوان . بینینی ئەم وینانە چەندە دلدانەوهی داوه ؟ کاتی ئەوەی خۆر ئاوا دەبوو و تاریکیی دادەهات پۆیشتەم بۆ لای وەستا عوسمان و وەهامگوت : " وەستام ! ئەفەندەم ! کاتی ئەوەی دەرگا کرایەوه ، بەیارمەتی ئێوه دەمەوێ لە خەزینە دەرکەوم " . وتی : " خەیرە ! هیشتا شەو و پۆژیک کاتمان ماوه ، چاوەکانت چەندە زوو لەبینینی جوانترین پەسمەکانی دنیا تیر بوون ! " . کاتی ئەمەیی گوت سەری لەسەر لاپەرەکەیی بەردەمی هەلنەپریبوو ، بەلام لە کالبوونەوهی پەنجەیی گلینەیی چاویدا دیار بوو کە وردە وردە کۆیڕ بوو بوو . بە لێبووردەییەوه وتم : " بەلام رازی لمۆزی ئەسپەکەمان دۆزیوه . " وتی : " ها ! " .

ئیدی لەمەو بەدوا ، کار کاری پادشا و خەزینەدارە ، لەوانەییە هەمووشمان بیورن . "

نەمدەزانی ئایا لەق لەق وەکوو پیاوکۆژ دەدا بە دەستەوه یان نا ؟ لە ترساندا نەمتوانی پرسیری ئەمە بکەم . چوونکە لەوه دەترسام کە نەهیڵی بچمە دەرەوه . لەوهش خراپتر جار و بار بڕوام بەوه دەکرد کە لەوانەییە منیش تاوانبار بکات .

وتی : " ئەو دەرزییەیی وا بەهزاد خۆی پێ کۆیڕ کردوو و ن بووه . " وتم : " لەوه دەچی کە کورتە بالاکە بردییتەوه بۆ جیگاکی خۆی ، ئەم وینەیی چەندە جوانە وا سەیری دەکەن ! " پرومەتی وەکومندالیکی پەشەیی تیکەوت ، بزەییکی لێدا . وتی : " ئەمە وینەیی ئەو کاتەییە وا خەسەرە و بە ئەسپەکەییەوه دیتە ژیر کۆشکەکەیی شیرین و لە سووتانی عەشەقەکیدایا تەماشای شیرین دەکات و چاوەروانی دەکات ، بە شیوێی وەستا

ههراتیییهکان کیشراوه . "

ئیستاش وهکوو ئهوهی که وینهکه دهبینی تهماشای پهسمهکهی دهکرد ، بهلام تهناهنهت هاوینهکەشی بهدهستهوه نهبوو .

" له تاریکایی ئهم شهوهدا چاوت به گهلائی دارهکان و گولانی بههار و جوانی دیار نهبوونهکانیان وهکوو ئهستیرهکان دهکهوی که له خوئیانهوه دهرهوشینهوه و سادهیی ئهوه سهرهیی وا دیوارهکانی چینیهوه و ناسکبوون لهبه کار هینانی ئهستیره زیرینهکه و کهلهکه کردن و دارشتنی وینهکه دهبینی؟ ئهسپهکهی خهسرهو جوان و قوز ، وهکوو ژنیکی ناسکۆله و جوانه . شیرینی خوشهویستی که له پهنجهرهکهی سهرهوهدایه ، ملی گهورهیه بهلام پوخساریکی مهغروور و له خوئیایی ههیه . وهکوو ئهوه وایه که لهبهرعشقی وینهکیشهکه و ئهم پهنگه ناسکانه و دارشتنی وینهکه ، عاشقان بو ههمیشه لهویدا رادهوستن ، چاوت پیدهکهوی ، سهریان تۆزیک بهرهو لای یهکه ، بهلام لاشهیی ههردووکیان بهرهولای ئیمهیه . چونکه دهزانن که ئهوه شتهی واتیییدا راوهستاون وینهیهکه و له ئیمهشهوه دیار دهبن . لهم پووشهوه ، دیانهوی دهقا و دهق لهو شتانه نهچن کهوا ئیمه ههموو کات دهیانبینن . به پیچهوانهوه ئاماره بهوه دهکن که بیرهوهریهکانی خوداوه دهرکهوتوون . لهبهر ئهمهش لهویدا یانی له نیو پهسمهکهدا زهمان راوهستاوه . هههچنده که ئهفسانه و چیرۆکهکانی ئهم وینانه بهپهلهپهل باسبکردرین ، بهلام ئهمان وهکوو کچی ناسکۆله و شهرمنی باش پهروهده کراو ، دهستیان لهوهی زیاتر لهسهر شان یان وهکوو سینگه ناسکۆلهچکانیان بییت ، ههچ جم و جوولیکی زیاتر ناکهن و ههتا ههتایه وها دهمیننهوه . لهگهلا ئهواندا له نیوه شهوی نیلی دا ههموو شتیکی دهیبهستیت . پهلهوههکهی

ئاسمان له ناو تاریکایییدا و له نیوان ئهستیرهکاندا وهکوو لیّدانی بهپهلهی دلّی خوشهویستهکان دهفری و له لایهکیتریشهوه له نیو ئهوه کاته بی هاوتایهدا وهکوو ههلفرین بهره و ئاسمان ههتا ههتایه دهمیننهوه . ئهگهر وینهکیشه ههراتیییهکان بهر لهوهی تاریکاییه مهخمهینهکهی خودا بییت بهسهر چاویاندا بهبی ههچ جمو جوولیک سهری وینهی لهم چهشنه دهکن ، لهبهر ئهوهیه کهوا دهزانن پۆزیک پۆحهکانیان لهگهلا کاته بیکووتاییهکهی ئهوه وینانهدا یهک دهگریتهوه ، تهناهنهت ئهگهر کویریش بووبن . "

تا کاتی بانگی ئیواره کاتیکی کهبه بهزمهکهی جاران دهرگاکه کرایهوه ، وهستا عوسمان هیشتا ههربهو سهرهههجهوه تهماشای ئهوه پهلهوههههی دهکرد واله ئاسماندا راوهستا بوو . بهلام ئهوانهیی وا ههستیان به کالبوونهوهی پهنگی گلینهی چاوی دهکرد دهیانزانی که ئههههه وهکوو ههندیکی لهو کویرانهی وابه ههله سهری قاپیک دهکن ، به شیوهیهکی سهر تهماشای ئهوه وینهیه دهکرد . کاتیکی که پاسهوانهکانی ژووری خهزینه زانیان وهستا عوسمان هیشتا دهمیننهوه و جهزمی ئاغاش لهبهر دهرگا دهبی ، زور به باشی نهیانپشکینیم ، ههر بویه ههستیان به دهرزییهکه نهکرد لهناو شوهرتهکهمد . کاتیکی له ههوشهیی کۆشکهکه دهرکهوتم و هاتمه ناو کۆلانهکانی ئهستهنبوول چوومه چۆلاییهکهوه و دهرزییهکهم دهرهینا و خسته ناو بهینی پشتوینهکهم وهکوو ئهوهی ههرا بکهم له نیو کۆلانهکانهوه پیم دهکرد .

ههواي ساردی خهزینهکه ئهوهنده کاری لیکرد بووم که وامدهزانی به زوویی له کۆلانهکانی شاردا بههار هاتووه . لهبهر دم دوکانه داخراوهکانی سهرتاشین و سهوزه فرۆشی و دار فرۆشی ، گیا فرۆشی بازاری خانه

کۆنەو ھیواشتر دەپۆیشتم و لەبەر پۆشنای چراکاندا بەوردی سەیری بەرمیل و پووپۆش و گێزەرەکانم دەکرد .

کۆلانی زاواکەمانم - (هیشتا نەمدەگوت کۆلانی خۆم یا خود کۆلانی شەکورە) - لەدوای دوو پوژ وەکوو جیگایەکی دوور و نااشنا دەهاتە پێش چاو . بەلام خۆشی بینینەوێ شەکورە و بەرەو پێش چوونی کاری ناشرکرا کردنی بکوژەکە و بەگۆیەر ئەویش بە دەستەینانی مەجالی خەوتن لەگەڵ شەکورەدامنی وەها لە دنیا نێزیک دەکردهووە کە کاتیەک چاوم بە پەنجەرە تازە تەعمیر کراوەکە کەوت خەریکبوو وەکوو کابرایەکی بوستانچی لەوێر دۆلەکە وە بقیپینم بەلام هەر چۆنیک بوو خۆم راگرت . چوونکە کاتیەک کە شەکورەم بدیبایە دەمویست وەها دەست بە قسە بکەم . " پیاو کوژە مەلعوونەکە دۆزرایەو " . دەرگای حەوشەکەم کردەو . نازانم لە جێرە جێرە دەرگاکەو بوو یان لەبێخەمی ئەو چولەکەیه بوو وا لە سەتلی ئاوی بیرەکە ئاوی دەخواردەو یان لەبەر هەستە گورگانەیی کابرایەک بوو کە دوانزە ساڵ بەتەنیا ژیاپی زانیم کە کەس لەمالەو نیه . مروژ کاتیەک هەست بە تەنیا دەکات ، هەموو دۆلاب و قابلمە و دەرگاگان دەکاتەو ، منیش وەهام کرد . سندوقەکانیشم کردەو و تەماشام کردە . لەماوەی ئەم بێدەنگییەدا تەنیا شتیەک کە گویم لیبووێ دەنگی لیدانی دلی خۆم بوو . وەکوو کابرایەکی پیرکە ئاردەکەیی ئەلەک کردبێ و ئەلەکەکەیی هەلواسی بێ لە ژێر سندوقیکی دوورەو شمشیرەکەم دەرھینا و خۆم نامادە کرد ، ئەوسا ئارام بوومەو . لەو سالانەیی وابە قەلەمەکەم کارم بوو خۆم پەیدا دەکرد شمشیرە دەسک شفرەینەکەم ناسوودەیی و هاوسەنگی (تەنانەت لە پۆشتنیشدا) بوو پەیدا کردووم . کتیبەکان تەنیا قەلاییەکی زیادەیی

ناخۆشییەکانی مروژ دەکەن کە ئیمە وادەزانین دلدانەوێ . داگەوتە ناو حەوشەکە . وەکوو ئەوێ کەشتییەکی غەرقبوو بەجی بھێلم ، لە ژێر بێدەنگی تاریکاییە داگەوتووەکەدا مالەکەم بەجیھێشت و دەرکەوتم . دلم بە متمانەییەکی زیاترەو دەیگوت ، هەراکە ، بپۆ بیانۆزەرەو . هەپام کرد . بەلام کاتیەک کە لە جیگا جەنجالەکان و ریکورتی حەوشەیی مزگەوتەکانەو دەرویشتم و جەنجالی سەگەکان پووی لە زیاد بوون دەکرد کەوا بوو خۆشی پراوەدوویمان دەنام ، هیواشتر دەپۆیشتم .

((ناوی من ئەستەرە)) (53)

بوو چیشتی ئیوارە شۆریای نیکم دەکولاند کە نەسیم وتی : " یەکیک لەبەر دەرگاگەدایە . " وتم : " بنی شۆرباکە نەیگری " و کەوچکەکەمدا بە دەستە پیرەکەیهو و دوو جار شۆرباکەم تیکدا . چونکە ئەگەر نیشانی نەدەیت بە ساعاتان

که وچکه که بهی جووله له ناو شۆرباکه دا رادهگری . کاتی له بهر ده رگا که دا چاوم بهر شه کهوت به زهیم پییدا هاته وه . له پروم تیدا شتیکی وه ها دیار بوو که مروقه نهیده ویرا پرسپاری لیبکات . وتم : " تو مهیه ژووره نیستا خوم دهگورم و دیم . " جله په مهیه په رنگ زه رده کانم کرده بهر ، نه جلم له کاتی خوشیبه کانی په مزان و له سهر سوفره کانی زه ماوه ند له خو ده کرد . بوخچی جه ژنانه کهم هه لگرت و به نه سیمه بیچاره کهم گوت : " له کاتی گه پانه وه مدا شۆرباکه دهخومه وه . " له گه رکه هه ژار نشینه جووله که که مانه وه که دوکه لکیشه کانیشیان وه کوو قابله مه کانیان دوکه لئی که می لیوه هه لده ستا تیپه پ بووین و نه بووین که وتم : " می رده کهی جارانی شه کوره له شه پ گه پاره ته وه . " تا وه کوو ده رکه وتن له گه رکه که هیچ پرسپاریکی نه کرد . پروم تهی وه کوو خو له می شتی له رنگی شه وی لیها تیوو . زور دواتر پرسپاری کرد و گوتی : " له کوین ؟ " به مجوره تیگه یشتم که شه کوره و منداله کانی له مال نین . وتم : " له مالی خو یاندان . "

له بهر نه وهی نه قسه یه باسی مالی پیشووی شه کورهی ده کرد ده مزانی که دلی ره شه شه پولاوی ده بیته هه ربویه به دووه مین وشه وه ده رگایه کی هیوام بو کرده وه . " له وانیه . " ته ماشای نیو چاوانمی کرد و پرسپاری کرد و وتی : " تو می رده له شه پ گه پاره کهیت بینی ؟ "

" من نه می رده کهی نه خودی شه کوره م بینوه . "

" له کوپوه زانیت که مالی به جیه یشته وه ؟ "

" له پروم تهی تووه . " به برپاره وه وتی : " هه موو شتیکم بو باس بکه " نه نه سته ره وا چاوی له په نجه ریه و گوئی له پیه و به دهیان کچی به خه یالی داوه به شوو و ده توانی به ناسانی له ده رگای هه موو مالیکی

خه فه تبار بدات . بو نه وهی که بیی به نه ستهر ، نه وه ند ده رده داره تینا گات که ده بی هه موو شتیکی نه گپه رته وه . وتم : " حه سه نی برای می رده کهی جارانی شه کوره ده چپته مالتان - کاتیکی وتم مالتان چاوم لیبوو که پیخوش بوو - و به شه وکته ده لی باوکت خه ریکه ده گه رته وه و عه سر ده گاته وه مال و نه گه ر چاوی به نیوه و دایکتان نه که وی توشی خه فه ت ده بی ، شه وکته نه گه ر خه به ره که شی گه یان دیته دایکی دیسان شه کوره به وریایی هه لسه وکتهی کردوه و برپاریکی له و باره یه وه نه داوه . به ره و عه سر شه وکته له مال هه ر ده کات و په ناده باته لای باپیری . "

" تو نه مانه له کوپوه فی ر ده بی ؟ "

" شه کوره پیی نه گوتووی که حه سه ن له م دوو سالی دوا ییدا بو گه پاندنه وهی شه کوره فیل و ته له کهی جورا و جورا به کار هیناوه ؟ ماوه یه ک حه سه ن به ریگای مندا نامه ی بو شه کوره ده نارد . "

" شه کوره هیچ وه لای ده دایه وه ؟ "

به شانازییه که وه وتم : " هه موو جوره ژنیکی نه سته نبوول ده ناسم به لام که سی وه کوو شه کوره م نه بینوه که گریدراوی مال و میرد و نامووسی خو یی . "

" به لام نیستا من می ردی نه وم . "

له ده نگیدا نه و بی متمانه ییه ی پیاوان دیار بوو که هه می شه نازاری ده دام ، شه کوره بچووبایه ته کام لا نه ویتر ده پروخا .

" شه وکته له نامه یه کدا که حه سه ن پییدا بووم بو نه وهی بیبه م بو شه کوره نووسی بووی چاوه پروانی باوکی ده کا و هاتووه بو مالی باپیری و دایکی به ماره برینیکی دروینه له گه ل می ردی درویندا زه ماوه ندی کردوه

هەر بۆیەش زۆر دلنگەرانه و ئیدی ناگەریتەوه بۆ ئەو ماله . "

" شەكۆره چى كرد ؟ "

ئەو بىچارەيه ئەو شەوه لەگەڵ ئورھاندا بەتەنیا چاوەرپى تۆيان دەکرد . "

" خەيریيه ؟ "

" خەيریيه سالانىكە بەدواى هەلێكدا دەگەرێ كە شەكۆره لە كەوچكێك

ئاودا بخنكىنێ ، لەبەر ئەوەش دەچوو بەدەوى باوەشى زاوا

خوالیخۆشبوو كەتەوه . حەسەن كاتێك زانى كە شەكۆره لەگەڵ ترسى بكوژ

و تارماييدا ماوەتەوه بە رێگای منەوه نامەيهكى بۆ شەكۆره نارد . "

" چى نوسیبوو ؟ "

" زۆر سوپاس بۆ خودا كە ئەم ئەستەره بىچارەيه خويندن و نووسینی

نیه بەلام كاتێك كە پیاوه ماقوولەكانى توورەكان و باوكە دەمار گرزەكان ئەم

پرسیارەى لێدەكەن وەها دەلێ : من نامەكەم نەخويندەوه بەلام پوخسارى

كچەكەم خويندەوه . "

" چیت خويندەوه ؟ "

" بىچارەيى ! "

ماوەيهكى درێژ هېچ قسەيه كمان نەکرد . لەسەر كلیسايەكى بچووكى

پرومییەكاندا چاوم بە بايه قوشیك كەوت كە لەسەر بانەكەى دووكەلى

وەردەگرت و چاوەرپوانى دەکرد . منداڵە چلمنەكانى گەرەكم بىنى كەوا

تەماشای جل و بەرگەكەى من و بوخچەكەمیان دەکرد و دەكەن . چاوم بە

سەگىكى گەر كەوت كەوا بەخۆ خوراندنەوه و بە خۆشییهوه لەنیو دارە

سەرۆه كانی قەبرستانەكەوه لەبەر داھاتنى شەو دەھاتە خوارەوه .

دواتر قیراندم بەسەر رەشەدا و وتم : " هېواشكە ، من ناتوانم وەكوو تۆ

لەم بەرەو ژووركانەدا سەرکەوم ، بەم بۆخچەيهى دەستمەوه من بۆ كۆى

دەبەى ؟ "

وتى " بەرلەمە تۆ من ببەيتە مالى ئەم حەسەنە بۆخچەكەت دەكەمەوه و

دەتەبەم بۆلاى ئەو جوانميرانەى وا دەستمالى رەنگاو رەنگ و پشتوینى

ئاوریشمىنى و كاسەى پارە بۆ خۆشەويستەكانیان دەكرن . "

بەم وەزەعە بىچارەيهى خۆيهوه گالته كەردنەكەشى شتىكى باشە بەلام

لەگالته كەيشییهوه تىگەيشتم كە دەيهوى بەراستى چىبكات .

وتم : " ئەگەر لەشكەرىك كۆدەكەيتەوه هېچ ناتبەمە مالى حەسەن ،

زاورم لە شەپ و ئاژاوه دەتۆقى . "

وتى : " ئەگەر تۆ ئەستەره ژیرەكەى جارن بى ، شەپ و ئاژاوه

دەرناكەوى . " (ئەكسەراى) وە تىپەر بووين و چوونە پشتەوه بۆ ئەو

رێگايەى وا دەچیتە ناو بۆستانەكان . رەشە رۆيشتە ناو دوكانىكى

سەرتاشییهوه ، لەگەرەكێكدابوو كە زەمانى خۆى برەوى هەبوو . چاوم بە

وەستايەك كەوت كەوا لەبەر پروناكى چراكەدا قزى چاك دەکرد و لەگەڵ

شاگردە پرومەت پاكە دەست جوانەكەيدا قسەى دەکرد . زۆرى پینەچوو كە

سەرتاشەكە و شاگردەكەى و دوو پیاويتريش هاتن بۆ (ئەكسەراى) بۆلاى

ئیمە . شمشیر و تەورىان پىبوو . لە (شازادەباشى) دا كورپىكى

خوينەواريش بە خەنجەرەكەى دەستیهوه هات بۆلامان ، بەلاى منەوه ئەمە

هېچ پالەوانیەتى پینەدەكەوت . وتم : " بەرۆزى رۆشن هیرش دەكەنە

سەرمان ؟ "

رەشە بە شیوازىك كە زۆر حەزى لە گالته بىت وتى : " پۆژ نیه شەوه "

وتم : " مەلى لەشكەرىك پیاوم نامادەكردوو و لەخۆبايى مەبە و برۆابە

خۆمهکه ، با (یه نیچه رییهکان) بهم چه کانه وه چاویان پیتان نه که وی . " کهس نابینی . "

" دوینی پیاوهکانی ئه ره زروومییه که له (ساغر قاپی) دا له پیشدا هیرشیان کردو ته سهر مه یخانه یهک و له دواییدا چوونه ته سهر ته کییه کی (چه راحی) و ههر که سیکیان دارکاری کردوه ، پیاویکی پیر به زهریه ی دارمردوه ، له وانه یه لهم تاریکایه کویره دا و بزانی ئیوهش له وان . "

" چووی بو مالی زهریف ئه فه ندییه بیچاره که ، خوات لیرازی بیته له لای ژنه که ی چاوت به وینه ی ئه و ئه سپانه که وتوه وا مورده که به که ی بلاو بووه ته وه و شه کورته ناگادار کردو ته وه . زهریف ئه فه ندی له گه ل پیاوهکانی ئه م ئه زروومییه دا زوره اتوو چووی هه بوو ؟ "

وتم : " له بهر ئه وه بوو که وه هام پیر کردو ته وه ئه گهر له و ماله دا توژیک زیاتر بونیده م تا قیبه که مه وه له وانه یه به که لکی شه کوره بیته . خو ی له خویدا بو فرۆشتنی قوماشه تازه هاتوه کانی فلاینگ رویشتبوو بو ئه وی ئه گینا ئه و بیره بچوکه یه هودییه ی من له کوی ده گاته شه ر و سیاسه تی ئیوه "

- " ئه ستهر خان! تو زور ژیری . "

- " له بهر ئه وه ی که وه هام بائه م شته ت پی بلیم : پیاوهکانی ئه م مه لا ئه زروومییه گیانی زورتر ده گرن و زورتر هار ده بن ، خو تانی لیپاریزن . "

- کاتی که رویشتی نه کۆلانی پشتی (چارشی قاپی) لیدانی دلم خیراتر بوو . په له پرووت و نیوه ته په کانی داره توو و که ستانه کان له بهر پرووناکییه که مه رهنگه که ی مانگدا ده بریقایه وه . ئه و باییه ی وا جندوکه و تارماییه کان فوویان کرد بوو هه لیان کرد بوو چمکه کانی بوخچه که میان پراوه شاندا و

داره کانیش فیته یان لیدا و بوئی جه نجاله که مانیان گه یانده ئه و سه گانه ی گه رهک واله که میندا پراوه ستا بوون . کاتی هه ریه ک له وان دوو واره ی کرد ماله که م نیشانی ره شه دا . ماوه یه که به بیده نگه ته ماشای سه ربان و په نجه ره تاریکه کانیمان کرد . ره شه پیاوهکانی له حه وشه و له لا و ئه ولا له پشتی ماله که دا جیگیر کرد . وتم : " ئه م به ینه له ته نه چینیکی ره زیلی تاتاری لییه . کویره به لام له موختاره که باشته ده زانی که کی چووه و کی هاتوه . وه کوو مه یمونه بیته ده به کانی پادشا هه میشه به دهستی به شته که ی یاری ده کرد ، ئه گهر به بیته وه ی دهستی لیبدن هه شت نو ئا که ی بو بژمیرن هه موو شتیکتان پیده لی . " له دووره وه سهیری ئه وه م کرد که ره شه له پیشدا پاره ی دایه و له دواییدا شمشیره که ی خسته سهر قورگی . له دواییدا نازانم که چوون بوو شاگردی ده لاکه که به دهسکی ته ورکه ی دهستی به لیدانی تاتاره که کرد . وتم ئیستا ته واو ده بی و توژیک سه یرم کرد به لام تاتاره که ده گریا ، به رله وه ی بیکوژی له بهر دهستی ده رمه ینا . شاگردی ده لاکه که وتی : " جنیوی به دایکمد . " ره شه وتی : " ده لی حه سه ن له مال نیه ، نایا قسه ی ئه م کویره راسته ؟ " نامه یه کی نوسیوو ، پییدام و وتی بیبه بو حه سه ن ئه گهر له وی نه بوو پیده به دهستی باوکیه وه . " کاتی نامه که م لیوه رگرت وتم : " ئه ی نامه ت بو شه کوره نه نووسیوه ؟ "

وتی : " ئه گهر نامه ی بو بنووسم ئه وه ده بی به هو ی ورووژانی زیاتری پیاوهکانی ناو مال . پیی بلی بکوژه ناپیاوه که ی باوکیه دۆزیوه ته وه . "

" ئه مه راسته ؟ "

" تو بلی . "

سه رزه نشتی تاتاره که م کرد و اهیشتا ده گریا و بیده نگم کرد و گوتم : "

ئەوێ وایۆتۆم کردووێ لەبیرت ئەچی . " و زانیم کە هەموو ئەم درێژ کردنی کارانە بۆ ئەوێ کەوا لەوێ جودا نەبەوێ . بۆچی لوتم کردبوو بەناو ئەم هەموو کارەدا ؟ دوو ساڵ بەرلەئیستا لە " ئەدیرنەقاپی " هەرزەکاریک ژنیکی بۆخچەچی لەبەر ئەوێ و ئەو کچەیی کە پەیمانێ پێدا بوو لەگەڵ کەسێتردا زەماوەندی کرد بوو کۆشتبوو، دایکی دایکم هەموو کات پێی دەگوتم تورکەکان زۆر جار بەبێ هۆ پیاو دەکوژن . نەسیمیە کەم هاتەوێ پێش چا و وانێستا لە مالدئا شۆربای نیسکی دەخوارد . هەرچەندە کە پێم دەوێست بەرەو دواوێ بیست بەلام کاتی زانیم شەکۆرە لە مالدئیە بەرە و ئەوێ پۆشیتم . مەراقیش دەروونی دەرووژاند .

بوخچەچی : " لەچینەوێ قوماشی جەژنانەم بۆهاتووێ . " هەستم بەوێ کرد کە تیشکە نارنجییە کە بەرپەنجەرە کە جۆولایەوێ . دەرگا کرایەوێ . باوکە ناسکە کە حەسەن بردمیە ژوورەوێ . مال وەکی مائی دەوڵەمەندان گەرمبوو . شەکۆرە لەبەر پۆشنایی چرایە کەدا لەگەڵ مندالەکانیدا لەسەر سوفرەیکە دانیشتبوو ، کاتیکی منی بینی پاپەڕییە سەپیی . وتم : " شەکۆرە ! مێردەکەت هاتووێ . "

وتی : " کامەیان ؟ "

وتم : " تازەکە ، بە پیاوێ چە کدارەکانیەوێ دەرووبەری مالدیان حەشارداوێ ، هاتوون لەگەڵ حەسەن شەپکەن . "

خەزووری پیرۆتی : " حەسەن لەمال نیە . "

وتم : " چ هەلکەوتیک ! " وەکوو نێردراویکی لەخۆبایی کە نامەیی پاشایە ک بدات بە کەسیک نامە کە پەشەم پێدا و گوتم : " تۆ ئەمە بگرە و بیخوینەرەوێ بزانم . " کاتی خەزوورە ناسکە کە نامە کە دەخوینەرەوێ

شەکۆرە گوتی : " ئەستەر! وەرە با شۆربای نیسکت پێبەم ، گەرم دەبیتهوێ . " لەپێشدا وتم : " حەزی لێناکەم . " لەوێ وای وەکوو ئەوێ کە ئەم مالدئی بە دل بیست قسەیی دەکرد خۆشم نەهاتبوو . بەلام کاتی کە زانیم دەوێ بەتەنیا لەگەڵ قسە بکات کە وچکە کەم هەلگرت و لەدواوێ پۆشیتم . بەچپەوێ گوتی : " بەرەشە بلی کە هەمووی لەبەر شەو کەت وایلێهات ، دوینی شەو بە ترسی پیاو کۆژە کەوێ لەگەڵ ئورهاندا بەتەنیا چاوە پیمان کرد . ئورهان هەموو شەو دەلەرزێ . مندالەکانم جیا بوونەتەوێ ! کام دایک لە مندالەکانی جیا دەبیتهوێ ! کاتی پەشە نەگەراییەوێ هەوایی ئەوێشیان هیئا کە پیاوێکانی پادشا ئەشکەنجەیان کردووێ و خۆیداوێ بە دەستەوێ و دەستی لە کۆشتنی باوکەدا هەبووێ . "

" مەگەر کاتیکی کە باوکت کۆژا پەشە لەگەڵ تۆدا نەبوو ؟ "

" چاوە جوانەکانی کردبووێ و گوتی : " ئەستەر! یارمەتیم بەم . "

" پێم بلی بزانم بۆچی گەراییتهوێ بۆ ئێرە تاوێکوو یارمەتیت بەم . "

" یانی دەتەوێ بلی نازانی بۆچی گەراییتهوێ . " ویستی بگری و

وتی : " پەشە پالی ناوێ بە شەو کەتەوێ ، کاتی حەسەن گوتی باوکی

راستەقینەیی مندالەکان گەراییتهوێ پروام پیکرد . "

بەلام لە چاوەکانی دەمزانی کە درۆ دەکات و ئەویش دەیزانی کە زانیومە

. بەچپەوێ گوتی : " فریوی حەسەنم خوارد ! " و لەم قسەییەدا هەستم بەوێ

کرد کە دەوێ بزانم حەسەنی خۆش دەوێ . بەلام شەکۆرە دەیزانی لەو

کاتەیی وای مێردی بە پەشە کردووێ زیاتر بیری حەسەنی کردۆتەوێ ؟ دەرگا

کرایەوێ خەیرییه بە نانیکیی بۆن خۆشی گەرمەوێ هاتە ناو . کاتی منی بینی

پێنابخۆش بوو ، زانیم لەدوای مەرگی زاواوێ ئەم بەلای میراتە بۆ شەکۆرە

ماوتەوہ کہ ئەگەر فریبدەوی فری نادری و ئەگەر بیفرۆشی دیسان نافرۆشییت . کاتی شەگورە گەرایەوہ بۆلای مندالەکانی راستی کیشەکەم بۆ دەرکەوت : کیشەکە لەوہدا نیہ شەگورە بەدوای میردیکدا بگەریت کہ خوشی بویت بەلکوو بە دوای یەکیکدا دەگەرێ کہ مندالەکان حەزی لیبکەن . ئەگەر پەشە بییت یان حەسەن هیچ فەرقیک ناکات و دۆزینەوہی ئەوہش تۆزیک سەختە . شەگورە ئامادەوی ئەوہ بوو کہ بەنییەتی باوہشەوہ حەز لەھەموو میردە باشەکان بکات بەبی ئەوہی بیر بکەمەوہ وتم : " بەدلەوہ بەدوای ئەو شتەدا دەگەرێی کہ دەتەوی بەلام دەبی بە عەقڵت بپاری بەدی . "

وتی : " ھەر ئیستا لەگەڵ مندالەکاندا دەگەریمەوہ بۆلای پەشە بەلام مەرجم ھەبە ! " ماوہیەک بیدەنگ بوو لە دواییدا وتی : " بەباشی ھەلسوکەوت لەگەڵ شەوگەت و ئورھاندا بکات ، حیسابی ئەوہم لێنەپرسیت کہ بۆچی پەنام ھیناوتە ئیرە . ھەرەھا مەرجمی ھاوسەریشمان ھەبوو ئەبی بەجیبیان بەینی – دەزانی – دوینی شەو منی لەبەردەم حەسەن و پیاو کوزەکەو دز و بیخەبەرەکاندا بەتەنیا ھیشتوتەوہ . "

وتم : " بکوژەکەوی باوکت ھیشتا نەدۆزراوہتەوہ ، بەلام ئەو پیی گۆتم کہ پییت بلیم دۆزراوہتەوہ . "

" بچم بۆلای ؟ "

من وەلامیکم نەدابوہوہ کہ خەزورە کۆنەکە کہ نامەکەوی لە زووہوہ تەواو کرد بوو گۆتی : " بە پەشە چەلەبی بلین من ناتوانم بەرپرسیاری دانەوہی بووکەکەم بگرمە ئەستۆ لەکاتیکدا کہ کوپەکەم لیرەدا نیہ . "

بە دەنگیکە ناسکەوہ وەکوو ئەوہی کہ نامۆزگاری بکەم گۆتم : " کام

کوپت ؟ " لەبەر ئەوہی کہ پیاویکی بەریز بوو بە شەرمەوہ گۆتی : " حەسەن ، ھەندیک شایەت ھەن کہ دەلین کوپە گەورەکەم لە ولاتی عەجەم دەگەریتەوہ . " دوو کەوچک لە شۆرباکەوی شەگورە خوار دوگۆتم : " حەسەن لە کوئیە؟ " بە فیلی مندالەوی پیاوہ گیلەکانەوہ و بەبی بادانەوہی درۆکەوی گۆتی : " پۆشتووہ بۆ کو کردنەوہ نووسەرەکان و حەمالەکان و پیاوہکانی لە گومرک . لە دوینیوہ لەدوای کردەوہکانی ئەرزپروومییەکان یەنچەرییەکان لە بازاردا دەگەرین . " بەرەو دەرگا کہ پۆشتەم و گۆتم : " ئیمە نەمانبینین ، دواین قسەت ئەمەبە ؟ " بۆ ئەوہی خەزور بترسینم ئەمانەم پیگوتبوو . بەلام شەگورە باش دەیزانی کہ چیم لپرسیوہ . ئایا بەراستی میشکی ئەوہندە تیکەل و پیکەلە یان وەکوو شتییک دەشاریتەوہ ، بۆ نمونە چاوەرپی گەرانەوہی حەسەن و پیاوہکانیان دەکرد ؟ لەراستیدا شەگورە دەیزانی کہ من حەزم لە بیپارییەکەوی کردوہ . شەوگەت بە لیبور دەییوہ گۆتی : " ئیمە پەشەمان ناویت ، تۆش جاریکیت مەبە بۆ ئیرە ، شیشکۆ ! "

گۆتم : " بەلام ئەگەر من نەبم کی پووپۆشی پيشلدار و دەستمالی گۆل گۆلین دینی بۆ دایکت و کی قوماشە سوورەکانی کراس دینی واتۆ حەزبان لیدەکەوی ؟ " و لە دواییدا بوخچەکەم دانایە ناوہ راستی ژوورەکە و گۆتم : " تا ئەو کاتە دین، بیکەنەوہ و سەیری بکەن و ئەوہی وا دەتانەوی بیپۆشن و لە خۆتانە ھەلواسن و بیپرن و پیوانی بکەن و بیدروون . " کاتی دەرکەوتم نارەحەت بووم : تا ئەو کاتە چاوی شەگورەم بەپری نەبینیو . بە ساردییەکەوی دەرەوہ پراہاتم و نەھاتم کہ پەشە بە شمشیرەکەوی دەستیوہ لەریگا قورایییەکەوی دەرەوہدا پرايوەستانم . وتم : " حەسەن

لهمال نییه . لهوانهیه بۆ پیرۆزیایی کردنی گه‌رانه‌وه‌ی شه‌کوره‌ی چووبی بۆ بازار بۆ کپینی شه‌راب . له‌وانه‌شه‌ که وه‌کوو نه‌وه‌ی که ده‌یانگوت چووبی بۆ کوک‌ردنه‌وه‌ی پیاوه‌کانی و هه‌ر ئیستا دیتته‌وه . نه‌وکات له‌یه‌که ده‌خن . چونکه شیتته . بگه‌ر نه‌و کاته‌ی که شمشیره سووره‌که‌ی بگری بۆ به‌دسته‌وه‌!

" شه‌کوره‌چی گوت ؟ "

" خه‌زووری گوتی نا ، نابی ، بووکه‌که‌م ناده‌م . به‌لام تۆ له‌وه مه‌ترسه له شه‌کوره بترسه ، میشکی تیکه‌ل و پیکه‌له ، دوو پوژ له‌دوای کوژرانی باوکی و له‌گه‌ل ترسی بکوژه‌که و هه‌ره‌شه‌کانی هه‌سه‌نداماوه‌ته‌وه و تۆش هه‌یچ خه‌به‌ریکت بۆ جینه‌هه‌شتوه ، وا زانیویه‌تی که ناتوانی دوو شه‌وه له‌ویدا بمانیتته‌وه هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ش گه‌راوه‌ته‌وه . نه‌وه‌شیان پی‌گوتته‌وه که ده‌ستی تۆش له‌کوشتنی باوکیدا هه‌بووه ... به‌لام می‌رده‌که‌ی جارانی شه‌کوره نه‌گه‌راوه‌ته‌وه . شه‌وکه‌ت برۆای به‌قسه‌کانی هه‌سه‌ن کردوه . وا دیاره که باوکیشی برۆای کردبی ... شه‌کوره ده‌یه‌وی بگه‌ریتته‌وه بۆلای تۆ به‌لام هه‌ندی‌که شه‌رتی هه‌یه . " ته‌ماشای نیو چاوانی ره‌شه‌م کرد و مه‌رجه‌کانم پیراگه‌یاندا . یه‌کسه‌ر وه‌کوو نه‌وه‌ی که له‌گه‌ل نی‌ردراویکدا (بالۆیز) قسه بکات به‌شیوه‌یه‌کی ره‌سمی مه‌رجه‌کانی په‌سه‌ند کرد . وتم : " منیش مه‌رجه‌کم هه‌یه " ، ته‌خته‌کانی په‌نجه‌ره‌ی پشتی خه‌زوورم نیشاندا و گوتم : " تۆزیک دواتر هه‌رش بکه‌نه سه‌ر ئیره و ده‌رگا که . کاتی من قه‌راندم بیه‌رنه‌وه . نه‌گه‌ر هه‌سه‌نیش هات به‌بی هه‌یچ ترسیک له‌یه‌که ده‌دن " هه‌لبه‌ت نه‌مه قسه‌ی نی‌ردراویک نه‌بوو که به‌دوای چاره‌دا بۆ خۆی بگه‌ری ، به‌لام نه‌م نه‌سته‌ره خۆی ده‌خاته ناوه‌موو ئیشیک . که وتم : " بوخچه‌چی " یه‌کسه‌ر

ده‌رگا که کرایه‌وه‌ی یه‌کراست ، خه‌زوور هاته‌به‌رامبه‌رم .

وتم : " هه‌موو گه‌ره‌ک و قازییه‌که‌ی نه‌م ناوه‌ش ئاگادارن که شه‌کوره جیا بووه‌ته‌وه و به‌پیی قورئانی - که‌ریم - ، می‌ردی کردۆته‌وه . نه‌گه‌ر کوپه‌که‌ی تۆ دووباره زیندوو ببیتته‌وه و له‌لای حه‌زرتی موساوه بگه‌ریتته‌وه بۆ ئیره دیسان بایه‌خیکی نیه ، چونکه شه‌کوره جیا بووه‌ته‌وه . ژنیکی می‌ردارتان ر‌فاندوو و لی‌رده‌دا ده‌ستتان داوه به‌سه‌ریدا ، ره‌شه داوای لی‌کردم که پیتان بلیم به‌رله‌وه‌ی قازی سزاتان بدات خۆی و پیاوه‌کانی سزاتان ده‌دات . " خه‌زوور به‌ناسکییه‌وه گوتی : " کاریکی هه‌له ده‌کات ، خۆ ئیمه شه‌کوره‌مان نه‌رفاندوو ! شوکر بی‌ت من باپیری نه‌م مندالانه‌م و هه‌سه‌نیش ، مامیانه . کاتی شه‌کوره بی‌که‌س مایه‌وه چیبکات ؟ په‌نای هی‌نایه ئیمه . نه‌گه‌ر بییه‌ویت ده‌توانی هه‌ر ئیستا له‌گه‌ل منداله‌کانیدا بگه‌ریتته‌وه به‌لام له‌بیر نه‌که که ئیره نه‌و جی‌گایه‌یه‌وا نه‌و مندالانه‌ی له‌ویدا بووه و گه‌وره‌ی کردوون . مالی خۆیه‌تی . " به‌بی می‌شکییه‌وه گوتم : " شه‌کووره ده‌ته‌وی بگه‌ریتته‌وه بۆ مالی باوکت ؟ " له‌به‌ر قسه‌ی مالیکی خۆش که‌وته په‌لمه‌ گریانه‌وه و گوتی : " باوکم نیه " . له‌وانه‌یه من وه‌هام بیستبی . منداله‌کان له‌پیشدا باوه‌شیان کرد به‌داوینه‌که‌یدا و له‌دواییدا دایاننیشاند و سه‌ریان نابه‌سینگیه‌وه . هه‌موویان باوه‌شیان کرد به‌یه‌کدا و بوون به‌تۆپیک و ده‌ستیان کرد به‌گریان . نه‌م نه‌سته‌ره گیل نییه : تی‌گه‌یشتم که شه‌کوره به‌گریان دلای هه‌ر دوولای راده‌گری و لایه‌کیش هه‌لنا‌بژیری به‌لام ده‌مزانی که له‌دلیشه‌وه ده‌گری . چونکه منیش ده‌ستم کرد به‌گریان . که‌می دواتر زانیم که‌خه‌یرییه ماره‌که‌ش ده‌گری . له‌و کاته‌دا هه‌رشه‌که‌ی ره‌شه و پیاوه‌کانی له‌هه‌قی خه‌زووره ناسکه‌چاوسه‌وزه‌که هات

کهوا تهنیا ئەو لەمالدا نەدەگریا . لە تەختەیی پەنجەرەکە و لە دەرگاکی دەرا . دووکەس پالیاندا بوو بە دەرگاکی بە جۆرە شاخی بزنیکی نیر لییاندا ، هەر جا لییان دەدا دەنگی وەکۆو تۆپیک دەهات . بە جەسارەت وەرگرتن لە فرمیسکەکانی خۆمەو بە خەزورم گوت کە : " تۆ پۆژانیکت بینیوه ، پیایوکی بەپێز و ئەفەندیت دەرگاکی بکەو و بلی شەکورە دیت باوەکوو ئەو سەگە هارانەیی دەرەو پراوەستن . "

" ئەگەر تۆبی ژنیکی بیچارە و بیكەس کە پەنای هیئا بیته تۆ و بووکیشتبێ لە مال دەرەنی و دەیخەیتە بەر دەستی ئەوسەگانه ؟ " بە دەستمالە مۆرەکەم لووتە گیراوەکەم سەری و گۆتم : " خۆی دەیهوی بچیتەو . "

وتی : " ئەگەر وابی دەتوانی دەرگاکی بکاتەو و بچی . " لەپال شەکورە و مندالەکانیدا دانیشتم . گرمە گرمە مەترسیدارەکی ئەوانەیی و دەرگاکیان پالیپۆه دەنا بەهانهیهک بوو بۆ پشتنی فرمیسکی زیاتر : مندالەکان زیاتر دەگریان ، ئەمەش دەبوو بە هۆی خیراتر بوونی جمو جۆلی فرمیسکەکانی من و شەکورە بەلام هەردووکیشمان حیسابی زەرەبەکانی دەرەو مان دەکردکەوا وەکۆو ئەو و ابوون کە مالهەکی خراپ بکەن و هەر دووکمان دەمانەویست کاتیکی زیاترمان هەبیته . وتم : " شەکورە جوانەکەم ! خەزوررت پێگات پێدەداو رەشەیی میردت هەموو مەرجهکانت پەسەندەکات و لەدەرەو بە عەشقهو چاوەرپیت دەکات . تۆ ئیدی پیوهندیت بەم مالهەو نیه ، جلهکانت بکەبەر و بوخچەکەت هەلگرە و دەستی مندالەکان بگرە و دەرگاکی بکەو تاوەکوو بەرەو مال بچینهو . " ئەم قسانەیی من فرمیسکەکانی مندالەکانی زیاتر کرد و چاوەکانی شەکورەشی کردەو .

گۆتی : " لەحەسەن دەترسم ، تۆلەکی پیس و مەترسیدار دەبیته چونکە من بۆ خۆم هاتووم بۆ ئێرە . "

گۆتم : " بەلام ئەمە ژیانی هاوسەری تازەت تیکنادات ، میردەکەت هەموو شتیکی عەفو کرد . تۆی دەوی ، ئەو سالاکیکە حەسەنمان رازی کردووە ، دیسان هەروەها رازی دەکەینهو " و بزەیهکم بۆ لیئا . گۆتی : " من دەرگاکی ناکەمەو ، ئەو بە مانای ئەو دیت کە بە دلی خۆم گەراومەتەو " گۆتم : " شەکورە گیان ! منیش ناتوانم بیکەمەو ، ئەگەر وا بێ ئەو بە مانای ئەو دێ کە من دەستم وەر دابیتهو کاری ئیوه و تۆلەکەشی زۆر خراپ لە من دەگرەو " وتی : " کە وابوو کەس دەرگا ناکاتەو ، لی گەری با دەرگاکی بشکینن و بە زۆر بمان بەن . " تیگەیشتم کە ئەمە پێگا چارەیی هەرە گونجاو بۆ شەکورە و مندالەکانی و ترسام . گۆتم : " بەلام ئەو کاتە خۆین دەریژی ، ئەگەر قازی نەکەویتە بەینهو خۆین دەکەویت و شەپی خۆینیش سالاکیک درێژە دەکیشیته . ئەو و شەرەفی هەبیته لە بەرامبەر شکانی دەرگای مالهەکی و پۆژانی خۆیندا بیدەنگ نامیتهو . "

کاتیکی کە لە باتی وەلام دانەوێهەکی گونجاو دا باوەشی کرد بە مندالەکانیدا و دەستی بە گریان کرد ئەوسا دووبارە بە پەشیمانیهوە تیگەیشتم کە ئەم شەکورە چ ژنیکی فیلباز و ساختهچییه . دەنگیک لە دەروونمەو دەیگوت کە واز لە هەموو شتیکی بینم و پرۆم . لە راستیدا هەم لە شکاندن دەرگاکی و هاتنە ژورەوێان دەترسام هەم لە نەشکاندیان . چونکە رەشە کە متمانەیی بە من هیئاو و نایهوی بیته ژورە و لەوانهیه پیاهەکانی بکیشیتەو ، ئەمەش دەبی بە هۆی جەسارەت پەیدا کردنی

خه زوور . کاتی زیاتر باوهشم کرد به شه کوردها زانیم که به درووه دهگری به لام له وهش خراپتر به شیوهیه که لاسای ناکریتتهوه دهله رزا . نیزیکی ده رگاکه بوومهوه و بهه موو هیژی کمهوه قیراندیم و گوتم : "راوهستن، بهسه ئیدی!" بۆ ساتیک جم و جو له کانی دهروهه و گریانه کانی ناوه وهش راوهستان .

وه کوو ئه وهی له گه ل مندالی کدا قسه بکه م به ئیلهامی له نا کاو گوتم : " با ئورهان ده رگامه بکاته وه ، ئه وه دهیه ویت بگه پیتتهوه بۆ مائی خوئی ، کهس من له وه تووره ناییت " . له دواییدا من قسه کهم ته واو کرد و نه کرد که ئورهان له باله نهرم بوو کانی دایکیوه ده رکهوت وه کوو ئه وهی که سالانی ک له م ماله دا ژیا بی خا که نازه کی لابر د و له دواییدا ته خته ی ده گاکه و دو گمه که ی کیشا وه و دوو ههنگاو هاته دا وه . له بهینی ده رگاکه وه که له خو یه وه کرابوو وه با یه کی سارد ده هاته ئیو ماله وه . بیده هنگییه کی وه ها دروستبوو که هه موومان گویمان له سه گیکی ته مبه ل بوو که له دووره وه ته نیا له بهر بی ئیشی ده یوه پاند . ئورهان گه رایه وه با وه شی با وکی و دایکی ما چیکرد ، شه وکته گوتی : " به مامه هه سه نم ده لیم . "

کاتی شه کوره چمکی کراسه که ی گرت و هه ستایه سه رپی و خوئی بۆ هاتنه وه ناماده ده کرد دل م په حهت بوو ، له پی که نیندا ترسام . دانیشتم و دوو که وچکیتتر نیسکم خوارد . په شه ژیرییه کی کرد بوو که نه هاتبو وه به رده رگای ماله که . کاتی که شه وکته له ژووره که ی با وکیدا خوئی شار دبو وه و نه ده هاته دهروه ، بانگمان کرد به لام دیسان نه هات و پیگاشی به پیاهه کانی نه دا که بی نه ژووره وه . شه وکته به مه رجیک رازی بوو بیته دهروه که دایکی پیگای پییدا خه نجه ره سووره ده سک

یا قووتییه که ی مامی هه لنگری . خه زوور زیاتر له وه که به هه وایه کی شکست و توله وه قسه بکات ، به ترسیکی راسته قینه وه وتی : " خوتان له هه سه ن و شمشیره سووره که ی بیاریزن . " یه که به یه که ماچی قژی کوپه زا کانی کرد و ماچی کردن و هه ندیک شتی به چپه به شه کوره گوتم . کاتی که بۆ جار ی کیتتر به په له په ل ته ماشای دهر و دیوار و ئوجاخ و ماله که ی کرد ، ئه وه م وه بیر هاته وه که ئه مه مائی یه که م میردی شه کوره یه و لی رده دا پوژانیکی خو شی به سه ر بردوو . شه کوره چاوی به و بونه ی مه رگ ده کهوت و ئیستا له و ماله وه ده هات که جیگای هه وانه وه ی دوو پیایو ته نیایه ؟ له بهر ئه وه ی دلی شکاند بووم له کاتی گه رانه وه دا با وه شم پییدا نه کرد . ئه وه ی و دوو مندالی هه تیوو ژنیکی خزمه تکار و یه کی یه هوودی و بیوه ژنیکی نیزی که ده کرده وه ساردی و تاریکییه که ی شه و نه بوو ، به لکوو ئه م کو لانه نا ئاشنا و ته نگانه و ترسی هه سه ن و پیاهه کانی بوون . له ژیر پاریزوانی پیاهه کانی په شه دا کاروانه جه نجاله که مان وه کوو ئه وه ی که خه زینه ی پییی له لاره ری و کو لانه کانه وه ده پویششت ، بۆ ئه وه ی که پرو به پرو ی پاسه وانه کان و یه نیچه رییه کان و جه رده کان نه یین و تووشی هه سه ن نه بی نه وه هه ندیک جار له تاریکییه کی په شدا که چا و چاوی نه ده بیینی به خو لیدان له دیواره کان پیگامان ده دوژییه وه . وامانده زانی که جندو که کان و تارماییه کان و شه ی تانه ژیرزه مینییه کان ده رده که ون و ده مانرفینن ، هه ر بویه با وه شمان کرد بوو به یه کدا . له پشتی ئه و دیوار و په نجه رانه ی وا به ده ست هه ستمان پیده کردن ، له ساردی شه ودا گویمان له پر خه ی لووتی خه وتوو ه کان و ناله ی هه یوانه کان ده بوو له گه وره کانیا ندا . ده ره وه ی گه ره که هه ژار نشینه کان که وا میله تی جو را و جو ر و بیخیر کردوو یانه به جیگای

خویان پیم ناو ته ناو هه موو گه پره که کانی ئهسته نبوول و ئه و کۆلانا نهی وا له م تاریکاییه بی بنه دا واده زانم که ته واو نابن له پوژدا به بوخچه که مه وه لییان تیپه پ ده بم و ئیستا ده یاننا سمه وه : دیواره کانی کۆلان (ته رزی باشی) ، بۆنی گووی ناو گه وره که ی باخچه که ی ماموستا نوورولا که نازانم له بهر چیه و بۆنی له دارچین ده چی . جیگای سووتانی کۆلانه گیاننازه کان ، ریگای باز فرۆشه کان و کانی حاجیه کویره که م ناسیه وه که وا به ره و مهیدانیك جوگه ی بوکرا بوو ، و زانیم که به ره و مالی باوکه خوالیخو شبو وه که ی شه کوره ناچین به لکوو به ره و جیگایه کیترده چین . یه کسه ر تیگه ی شتم که ره شه ده یه ویت خیزانه که ی له شه پی حه سه ن بپاریزی که کاتیك تووره ده بی نازانی چیده کا (و له شه پی ئه و بکوژه شه ی تانه ش) و به دوا ی په ناگه یه کدا ده گه ریٹ . نه گه ر ئه و جیگایه م بزانیبایه هه ر ئیستا به ئیووم ده گوت و به یانیش به حه سه نم ده گوت . چونکه دلنیا بووم شه کوره جاریکیت ره سه نه ی ده ویت .

به لام ره شه ژیر به هه قیشه وه ئیدی هیچ پروای به من نه ده هات . له کۆلانیکی تاریکی پشتی بازاری ئه سپره که دا بووین که دهنگی قیره قیر و هاوار هات .

دهنگی لیدانای ته ور و دار و شمشیر له یه ک و کاتیك له جهسته ی مروژ ده کون ده هات و هه موویانم به ترسه وه ناسییه وه . ره شه شمشیره گه وره که ی خویدا به کابرایه کی متمانه پیکراو و خه نجه ره که ی دهستی شه وکه تی به زور وه رگرت و خسته یه گریانه وه و شه کوره و خه یرییه و منداله کانی له گه ل کابرای ده لاک و شاگرد ده که ی و دوو پیاو دا دوور خسته وه و گوتی که گه نجه خوینه وار که توش به ریگای کورته وه ده گه یه نیته وه مال

و نه یه یشت که من له گه ل ئه واندا بمینمه وه . ئه مه هه لکه تیوو یان وه کوو به رنامه یه کی دارپژراوی فیلبازانه بوو بۆ ئه وه ی وا جیگای خو شار دنه وه که له من بشارنه وه ؟ ئه و کۆلانه ته نگه ی وا ناچار بووین لییه وه تیپه پ بین دوکانیکی لیبوو که زانیم قاوه خانه یه . چاوم به جه ماعه تیکی جه نجال کهوت که ده چوونه ناوه و ده هاتنه ده ره وه له پی شدا و امزانی تلانده که ن - و قاوه خانه که یان خراپ ده کرد . کوپه کان و قاوه کوته کان و په رداخه کان و سیپیاکانیان له پیش چاوی ئیمه ی زانخوازدا به وریایی ده هینا یه ده ره وه و له دوا ییدا بۆ ئه وه ی په ندی لیوهر بگه ردی ورد و هانیان ده کردن . کابرایه ک ویستی ئه م کاره راوه ستینی به لام توژیکیان لیدا به لام ئه و توانی خو ی پرگار بکات . له سه رتا و امده زانی که وه کوو خویان ده لین هه موو کی شه کانیان ئه م قاوه یه یه . باسی ئه وه یان ده کرد که زیانه کانی قاوه چیه و ده یانگوت که ئه مه ژه هریکی فه ره نسویه و می شکی مروژ تی کده دا و له ئیمان دووری ده خاته وه ، هه روه ها باسی ئه وه یان ده کرد که شه ی تان خو ی کردووه به ژنیکی جوان و قاوه ی پیشکه شی پیغه مبه ر کردووه به لام پیغه مبه ر گه راندوویه تیوه . وه کوو ئه وه ی که ئه مه خو شیه کی به به رنامه ی شه وانه بیٹ و بیرم له وه ده کرده وه که کاتی گه پامه وه بۆ مال ده قیریئم به سه ر نه سیمدا و ده لیم : " ئه و زوقوومه زور مه خو ره وه " .

له بهر ئه وه ی له م ناوه ژووری هه رزان و بیژنی زوری تییدا بوو له ماوه یه کی کورتدا گروپیکی زوری تووتکه سه گی بی ئیش و هه رچی و په رچی له ویدا کۆ بوونه وه و ئه مه ش ده بوو به هوی ئه وه ی وا دوژمنانی قاوه به جه سارترین . ئه و کاته تیگه ی شتم که ئه مانه پیاوه کانی مه لا به ناوه بانگه که ی ئه ره زروومییه که نن و جیگای شه راب خواردنه وه و قه حبه خانه کان

و قاوهخانهکان پاکدهکه نه وه و لاریکان له ریگای حه زه تی موحه مه د و ئەوانه ی وا له ته کیه دا موسیقا لیده دن و هه لپه رکیده کهن سزا دهن . جنیویاندا به دورژمانی دین و هاوکاره کانی شهیتان و بوتپه رهستان و زه ندیقه کان و ئەوانه ی وا وینه کیشن .

تازه تیگه یشتیم که ئەم قاوهخانهیه هه ره ئەوهیه وا تییدا جنیویان به دین داوه و وینه یان تییدا هه لواسیوه و قسه یان به مه لا ئەرزپوومیه که گوتوه و کاری بی ئەده بانه یان کردوه . شاگردیکی قاوهچی به دم و چاویکی خویناوییه وه له قاوهخانه که ده رکوت ، وامزانی که ده که ویت به لام به بالی کراسه که ی خوینی پوومه تی سپری و هاته نیو ئیمه و دهستی به ته ماشا کردنی به سه ردا چوونه که کرد . جه ماوه ترسا بوون و تۆزیک کیشابوونه وه . هه ستم به وه کرد که ره شه له نیو جه نجاله که دا چاوی به یه کیک که وتوه و زانیم که ماوه یه ک بی پریار ماوه ته وه . له وه ی وا ئەرزپوومیه کان خویان کو ده کرده وه زانیم که له وانیه یه نیچه رییه کان وه کوو جه ماعه تیکی دار به ده ست خه ریکن به ره و ئیره دین . مه شه له کان کوژرانه وه . جه ماوه ره که تیکه لاو بوو . ره شه بالمی گرت و خستمیه دوا ی کوپه خوینه وار که وه و گوتی : " له کۆلانه کورته کانه وه ده چن ، ده تباته وه بو مال " . کوپه خوینه وار که شه ده یویست تۆزیک زوتر خوی نه جات بدات . به هه پرا کردن دوور که وتینه وه . بیرم له لای ره شه بوو به لام ئەگه ره ئه سته ره له ده ره وه ی جموجوله کان بمینیته وه خو ناتوانی دریزه ی به سه ره اته که تان بو باسبکات .

((هه ن ، ژن)) (54)

بالوره بیژی ئەفهندی ! ده لئین تو ده توانی لاسایی هه موو که سییک بکه یته وه ، به لام ناتوانی ببی به ژن ! من ئیده عای پیچه وانیه ی ئەم قسه ده که م . به لی راسته ، له به ره ئەوه ی شار به شار ده گه ریین و تا نیوه شه وان له زه ماوه ند و شاییه کاندای له قاوهخانه کاندای لاسایی هه موو شتییک و هه موو که سییک ده که ینه وه و به سه ره اته ده گپینه وه ، زه ماوه ند کردن و ژن هینان نه بووه به نسیمان . به لام ئەمه به مانای ئەوه نایه ت که ناتوانین ره گه زی ژن بناسین . به پیچه وانیه وه زۆر به باشی ژنان ده یاننا سم : ته نانه ت خو م بو خو م

چاوم به چواریان که وتوو و تهنانهت له گه لیاندا قسه شم کردوه ، ئەمانه “
1- دایکه خوالیخو شیبوو کهم 2- پووری خو شه ویستم 3- براژنه کهم (کاتیکی منی ده بیینی لییده دام و دهیگوت: ده که وه له ژور کهه . بۆ یه کهم جار عاشقی ئەو بوو بووم) 4- ئەو ژنانە ی وا له کاتی سه فەرەکانی قونیا له بهر په نجه ره یه که وه ده بیینین . سه ره پای ئە وه ی وا هیچ له گه لیدا قسه م نه کردوه و به یه کنه گه یشتووین به لام سالانیکی درێژ و ئیستاش ههستی ئەوینداریم له بهر امبه ریاندا ههیه . له وانه یه ئیستا مرد بیتن .

له بهر ئە وه ی قسه کردن له گه ل ژنیکی پوومه ت کراودا و بیینی حاله ته مروییه کانی ده بیی به هوی و رووژاندنی شه هوه ت ویسته کان و قوولتر بوونی ئازاره مه عنه وییه کان، دینه که مان فەر موویه تی ته ماشا کردنی ژنان به تایبه تی ئە وانه ی وا جوانن له هه موو شتیکیتر خراپتره ! مادام که ریگای چیژ و هرگرتنی جنسی له ژنانمان لیوه رده گری ، دۆستایه تی کردن له گه ل کورپه جوانه کاندایه نیا ریگای چاره یه و ئە مه ش ده بییت به نه ریتیکی شیرین

له شاره کانی فەرهنسه دا ژنه کان ته نیا پوخساریان ده رناخه ن به لکوو لایه نه سه رنچراکی شه کانی شیان وه کوو قژه بریقه داره کانیان و مل و ده ست و گه رده نه جوانه کانی شیان پووتده کهن ، تهنانه ت به گویره ی ئە و شتانه ی وا باسی ده کری لایه که له قاچه کانی شیان به رووتی ده هیلنه وه و ده گه رین . هه ر له بهر ئە مانه ش پیاوه کانیان له شه رماندا هه میشه له نیو ئازاردان . ئە مه ش خو ی له خویدا ده بیی به هوی فه له ج کردنی کۆمه لگا . هوی ئە وه ی که فەرهنسای گاور له بهر امبه ر عوسمانیه کاندایه ر ژۆه و شتیکی و قه لایه که له ده ست دها ده گه ریته وه بۆ ئە مه .

هه ر له سه ره تای ته مه نی گه نجیما تیگه یشتم که دوور مانه وه له ژنه جوانه کان بۆ ئارامشی پۆحم شتیکی باشه . به لام له و کاته وه ده مه وی له باره ی ژنانه وه شتی زیاتر بزانه م و مهراقیان ده کهم . له وه ش زیاتر له بهر ئە وه ی له و کاتانه دا زیاتر دایکم و پورم ژنی ترم نه بیینیوو ، زانخوازیه کهم ده بیی به شتیکی رازدار . پیویسته لاساییان بکهیت و قسه کانیان دوو پات بکهیته وه و جله کانیان له بهر بکه ی و وه کوو ئە وان خواردن بخوی تا وه کوو له راستیدا تیگه ی که ئافره ت چ جوړه بوونه وه ریکه . به مجۆره پۆژیکی هه یینی که دایکم و باوکم و پوورم و کاکم ، هه موویان پیکه وه ده پویشتن بۆ باخچه ی کۆمه لگای لای که ناری (فاهرنگ) گوتم زۆر نه خو شم و له مال ده مینمه وه . دایکه خوا لیخو شیبوو ه کوم وتی : " وه ره له و سه وه زه لانیدا چاوت به سه گ و دار و ئە سپ ده که وی ، وه ره و لاساییانمان بۆ بکه ره وه با ئیمه ش پیبکه نین . " نه مه ده توانی بلیم جله کانی تو ده پو شم و ده بم به ژن ، بۆیه گوتم ، زکم زۆر ده یشتی .

باوکم وتی : " نا ، نا ، مه که ، وه ره پیکه وه زۆران ده گرین . " به لام نه پویشتم .

ئیستاش یه که یه که باسی ئە وه بۆ ئیوه ی وینه کیش و خو شنوو سی برای خۆم ده کهم که له دوا ی پویشتنی ئە وان و له بهر کردنی جله کانی دایکم و پوورم هه ستم به چی کرد و ژن بوون چ واتایه کی هه یه . بهر له هه ر شتیکی با ئە مه بلیم : به پیچه وانه ی ئە وه ی وا له کتیبه کاندایه نووسراوه و به ده یان جار خویندوو مانه ته وه و هه روه ها به پیچه وانه ی ئە و شته ی وا له مه لاکانه وه بیستوو مانه ، کاتی مروۆ ده بیی به ژن ، خو ی وه کوو شه ی تان هه ست ناکات . به پیچه وانه وه کاتی که شو رته به گول نه خشیندراوه

پرسراوهکهی دایکم له پی کرد، ههستم به بلاوبوونهوهی خوشییهک له دهرووندا کرد . وامدهزانی منیش به قهدهر ئه وهستهوهرم . کاتی که کراسه ناوریشمینه سهوزه فستقیهکهی پوررم به پروتی کرده بهر(خوئی دلی نهدههات له بهری بکات) له دهرووندا ههستی حهز کردن بهرامبه به هه موو مندالهکان و تهناهت خوشم بهرز بووهوه . دهمهویست چیشته بۆ هه مووان لینییم و شیریش بدهم به هه موو کهس . ئه گهر مه مک هه بایه ههستم به چی دهکرد ؟ ماوهیهک له سهه ئه وه بیرم کردهوه وله دوایدا چوومه سهه ئه وه بیره ی که بوون به ژنیکی مه مک گه وه چ جوهر ههستیکی تیدایه ، هه بویه زور شتم - گوهره ی و ... - خسته بهر سینگم و کاتی که بهرزایه گه وه کهم بیینی خۆم وه کوو شهیتان له خوئیایی و مه غرور ههستکرد . کاتی زانیم ئه گهر پیاوهکان تهناهت چاویان به سیبه ره کهشی بکهوی به دوایدا ههرا دهکن و ته نیابوئه وهی بیخه نه ناو ده میان ده پارینه وه ، ئه وسا ههستم به به هیز بوونی خۆم کرد ، به لام ئایا من دهمهویست به هیز بيم ؟ میشتکم تیکه ل و پیکه ل بوو بوو : هه م دهمویست کوپکی نه ناسی دهوله مه نی ژیرو به هیز حهزم لیبکات ، هه مییش لیی دهرسام .

کاتی سهه چه فه نه خشیینه کهی دایکم له ژیره وهی سندوقی جهه یزه که دا دهره ینا و گوهره یه بۆن خوشه به نینه کانم کرده پی و بازنگه زیرینه با دراوهکانی دایکم له جیگا شاراوه کهیدا دهره ینا و کردمه دهستم و توژیک له سووراوه کهیشم له گوئامدا (ئه وه دوا ی حه مام گوئای خو پی سوور ده کرد) و کراسه سهوزه سهه وه به رییه کهی پوریشم له بهر کرد و پویشتمه بهر ناوینه چوار چیوه سهه ده فینه که و ته ماشای خۆم کرد تووشی حه په سان بووم .

ته نیا چاو و گوئاکانم دیار بوو، به لام من ژنیکی جوان بوم و ئه مهش منی زور خوشحال ده کرد . شته که شم بهر له من ههستی به مه کردبوو و په پ بوو بوو . ئه مهش بوو به هوی ناره حهت بوونی من . له نیو ئه و ناوینه یهیدا سهیری فرمیسیکم کرد که له چاوه جوانه کانم دههاته خواره وه . له و کاته دا به و نازاره وه شیعیکم بۆ هات که هیچ کات له بیرم نه کرد . چونکه هه ره له و کاته دا به ئیلها میکی خودایه وه ئه و شیعیرم وه کوو به زمی گوئانی و به هه لپه رکی کردن بۆ له بیردنه وهی نازاره کانم گوئبوو :

"ئه م دله بی نارامه م ده لی ئه گهر له پوژئاوا بيم دهمهوی له پوژ هه لات بيم و ئه گهریش له پوژ هه لاتیش بيم دهمهوی له پوژ ئاوا بيم .

جیگه کانی ترم ده لی ئه گهر پیاو بيم دهمهوی بيم به ژن و ئه گهریش ژن دهمهوی بيم به پیاویکی نازا .

چهنده سهخته به مروقه بوون ، له وه سهخت تریش ژیانیکی مروقانه .

دهمهوی هه م به دوا و هه م به بهرم ، هه م به پوژ هه لات و هه م به پوژ ئاوا خوشی و چیژ وه بگرم "

خه ریکبوو بلیم با برا ئه رزپرومیه کانمان گوئیان له م گوئانییه ی من نه بی ، زور تووره ده بن . له چی دهرسم ؟ له وانیه تووره ش نه بن . ته نیا له بهر قسه باسی ناکه م . چونکه ئه وه حه زه تی مه لا ئه فه ندییه که (هوسره تیش) نییه خوئی ژنی هه یه ، به لام وه کوو ئیوه ی وینه کییش زور هه ستیاره و کوپانی جوانی له ئیمه ی ژن زیاتر خوشدهوی ، نازانم من دروی ده می خه لک ده که م . به لام من له بهر ئه وه ی به خراپی ده زانم گوئی لیناگرم ، زور پیره .

ددا نه کانی که وتوون و به قسه ی ئه و کوپه جوانانه ی والیی نیزیکبوونه ته وه بۆنی دهمیشی زور پیسه ، داوا ی لیبووردنتان لیده که م به لام ده لی ئه و وه کوو

بۆنی قوونیه تی . باشه، توورپه مەبن، چەنەم رادەگرم و دەگەریمەوه سەر بابەتە سەرەکییەکه :

کاتی زانیم زۆر جوانم ئیدی نەمدەویست وەکوو خزمەتکارەکان بچمە ناو کۆلان و دەفر و جل و بەرگ بشۆرم . هەژاری و نەداری و خەفەت خواردن و گریان لەبەر ئاویئەدا کاری ژنەپیسەکانە . پێویستە مێردیک بدۆزمەوه که بەسەردەستەوه بمرگەپێنی ، بەلام ئەوه کییە ؟ بەمجۆرەش لە کونی دیوارەکهوه بە دزیوه تەماشای ئەو کورپە پاشا و بەگزادانەم کرد کەوا باوکم بە بەبەهانەیی جۆرا و جۆر دەهینان بۆ مال . دەمەویست وەکوو ئەوهی وا هەموو وینە کیشەکان عاشقیان دەبن ، منالکاریکی دەم بچکوولانەیی لە ژن چوو بیئت . بەسە ئیدی، باشتەر وایە بەسەر هاتی عەشقی شەکورە جوانەکتان بۆ باسبکەم . بەلام پراوەستن قەولی شتیکیترم پێدا بوون، بەم ئیوارەیی چوار شەمەیه ئەمەمەتان بۆباس دەکەم

ئەو بەسەر هاتی عەشقی که شەیتان بۆ ژنی گیراوتەوه .

لەرستیدا زۆر سادەیه . لەیهکیک لە گەرەکه فەقیرەکانی ئەستەنبوولدا ، لە (کەمەر ئوستوو) پرویداوه . یەکیک لە پیاو ماقوولانی گەرەکه ناوی ئەحمەد چەلەبی دەبی و بۆ (واسیف پاشا) نووسەری دەکات و ژن و دوومندالی دەبی و سەری لەنیو کاری خۆیدا دەبی ، پۆژیک لە پەنجەرەیهکی کرارهوه چاوی بە ژنە جوانکیلهیهکی بۆشناک دەکەوی و عاشقی چاوهوقژە رەشەکانی و بالا بەرزەکهی و لاشە سپییهکهی دەبی . بەلام ژن مێردی هەیه و حەز لە مێردە جوانەکهی دەکات و دلی لە چەلەبی ناچیت . بەمجۆرە چەلەبی ناتوانی باسی عەشقهکهی بەلای هیچ کەسەوه باسبکات و لەدەردی عەشق دەرووخی ، ئیدی هەر پۆژ شەرابی روومی دەکری و دەیخواتەوه ،

بەلام لە دوایدا ناتوانی رازی عەشقهکهی لە گەرەکه بشاریتەوه . لەبەر ئەوهی که خۆشیان حەزیان لە بەسەر هاتی عەشقهکان کردوو و حەزیان لە چەلەبیش کردوو دوو سی گالتەیی لەگەڵدا دەکن و چاوی لیدەگرن . بەلام کاتیک دەزانن ئەو بیچارەیه بەسەر خۆیدا زال نابی و هەموو شەویک بەسەر خۆشی لەبەر دەرگاکیاندا وەکوو مندالیک دەگری ، ئەوسا لیبی دەترسن . شەوان لە ئازاری عەشقدان زیاتر دەگری ، بەلام کەس ناتوانی لیبیدا و دەریکا و کەسیش ناتوانی دلی بهینیتەوه . چەلەبیش زۆر فەقیرانە دەگری و قسە بە کەس نالی و ئازاری خۆی دەکیشی . وردە وردە ئەو خەمە دەبی بە خەمی تەواوی گەرەکه و خۆشییان لەلا نامینی و خەفتیان وەکوو کانیاهەکهی مەیدانەکه هیچ پاناوەستی و سەرچاوهکەشی زیاتر دەبی . بەمجۆرە لە پێشدا وشەیی خەماوی و لە دوایدا قسەیی بیخیر و دواتریش بیری بیبەرەم و بیپیز لەگەرەکهکهدا بلاو دەبیتهوه . هەندیک کەس باردەکن هەندیک خۆشییان نامینی ، هەندیکیتیش ناتوانن لەسەر پیشەکیان بەردەوام بن . پۆژیک که گەرەکه چۆل دەبی چەلەبیش دەستی ژن و مندالەکانی دەگری و لەوی دەچی و بار دەکات و ژنە لاشە سپییهکهو و مێردەکهی بەتەنیا دەمیننەوه . ئەو نەهامەتیەیی وا خۆیانبوو بوون بە هۆی دروستبوونی دەبیئت بە هۆی سارد بوونەوهی عەشقهکیان و نیوانیان دروست دەبیئت . تا دوايي تەمەنیان پیکەوه دەژین بەلام هیچ کات رووی خۆشی نابینن .

خەریکبوو بلیم لەبەر ئەوهی ئەم بەسەر هاتە باسی مەترسیدار بوونی ژنان دەکات ، زۆر خۆشە ! کەچی هاتەوه بیرم . هەی پۆ کەنی ! لەبیرم چوووو ، خو من ئیستا ژنیکم بۆیه پێویستە شتیکی جیاواز بلیم . باشە .

شتیکی ناوه ها :

ئای که جوانه عه شق !

به لام نااشنايانه کين کهوا له ده رگا که وه هاتنه ناوه وه ؟

((پيم ده لين په پووله)) (55)

کاتی چاوم به جه نجاله که کهوت زانيم که نه رزپروميه کان وينه کيشه

گالته چييه کانی ئيمه ده کوژن . ره شهش له نيو شه و جه ماوه رده دا بوو که سهيري به سهردا چوونه که يان ده کرد . خه نجه ريکی به ده سته وه بوو ، هه نديک پياوی غه ريب و نه سته ر بوخچه چييه ناو داره که و چه ند ژنی دیکه ی بوخچه به ده سته له گه لدا بوو . نه وانهي و له قاوه خانه که ده رده که وتن ليدانيکی باشيان ده خوارد و جه ماعه تيکی غه داريش هاتن ، نازانم له وه ده چيی يه نيچه رييه کان بوويتن ، هه ر له و کاتانه دا نه رزپروميه کان مه شعه له کانيان کوژانده وه و رايانکرد . کهس له بهر ده رگا تاريکه که ی قاوه خانه که دا نه بوو ، ته نانه ت که سيش ته ماشای نه ده کرد . چوومه ناوه وه . هه موو لايه ک پر بوو له شتی ورد و هان کراو . پيم نا به سه ر ورده ی کوپ و قاپ و په رداخ و شووشه دا و پيمکرد . سه ره رای شه هه موو شته چراهه کی هه لواسرا و به بزماريکی سه ر ديواره که وه هيشتا نه کوژا بوويه وه ، به لام باسی شته وردوهان بووه کانی زهوی و سپينا له ناو چووه کان و ته خته پارچه کراوه کانی نه ده کرد به لکوو له که کانی سه ر سه قفه که ی نيشانده دا . دوشه که کانم نايه سه ر يه که ده ستم دريژ کرد و چراکه م داگرت . له بهر روشنايييه کيدا چاومبه تهرميک کهوت کاتی که زانيم ده مو چاوی خويناوييه سهيرم نه کرد و خوم پالدا به شه و يتره وه . دووه مينيان ناله ی ليوه ده هات “ که چاوی به چراکه م کهوت وه کوو منداليک دهنگی ده رخت . خوم کيشايه دواوه وه . يه کيکيتر هاتبووه ناوه وه ! له پيشدا ترسام ، به لام دواتروا هه ستم کرد که ره شه يه . هه ردوو کمان پيکه وه چووينه لای لاشه ی سيه م . کاتيک که چراکه م نيژيک کرده وه شه شته م بينی که هه ردوو کمان له گوشه يه کی عه قلمان وه هه ستمان پيکرد بوو ، بالوره بيژه شه فه ندييه که يان کوشتبوو . هيچ شوينيک به سه ر پرومه تيه وه نه بوو ، خووی وه کوو ژن ليکرد

بوو . به لām چه ناکه و چا و لویوه سوور کراوه که ی تلیقا بوون و ملیشی له بهر فشاردان شین بوو بوو . دهسته کانی له دواوه دریژ کرا بوون . زانینی ئه وهی که یه کیک له دواوه دهسته کانی بالوره بیژه که ی بهم جله ژنانه وه گرتبی و یه کیتیش به مشتته کۆله بهر بوو بیته گیانی و له دواویدا خنکاند بیټیان شتیکی ئاسان بوو . ئایا ده بی که گوت بیټیان " زمانی ئه وه برن که قسه به حه زه تی مه لا ئه فهن دی ئه زررومی ده لی " و دوا یی ئه و کاره یان کرد بی ؟

ره شه گوتی : " چرا که ت بی نه ئیره " . پروناکی چرا که ی دهستم دای له قوپاوی قاوه پژاوه که و پارچه کانی قاوه کوه کان و ته رازووه که و کویه ورد و هان کراوه کان . له و گۆشه یه ی و هه موو شه وی ک کابرای بالوره بیژ وینه ی هه لده واسی ، ره شه به دوا ی که لویه لی ئیش و پشتوی و گویا له کابرا د ده گه را .

چرا که ی له دهستم گرت و گرتیه نیو چاوانم و گوتی بیر له وینه کان ده که مه وه ! به لی . منیش له بهر دۆستایه تی دوانیانم کیشا بوو . ته نیا توانیمان کلاوه عه جه مییه که ی ئه و بیچاره یه بدۆزینه وه . له پریره ویکی ته نگه وه که ده چوه ده رگای پشته وه رۆیشتین و به بیئه وه ی که س بمانینی ده رکه وتین . ده بی که له کاتی به سه ردا هاتنه که دا وینه کیشه کان لی ره و هه رایان کرد بی ، به لām گولدا نه که وه تووه کان و ته لیسه قاوه پژاوه کان ، ئه وه یان نیشانده دا که لی ره شدا شه ر کراوه . کوشتنی بی به زه بیانه ی بالوره بیژه که و به سه ردا هاتنی ئه م شه وه سارد و ترسی نه ره من و ره شه ی نزیک ی یه که کرده وه . و ابزانم بی ده نگییی که ی نیوانیشمان له مه وه ده هات . کۆلانی یه که ممان تی به ر کرد ، ره شه چرا که ی دهستی دا به من بو ئه وه ی

هه لیبگرم . له دوایدا خه نجه ره که ی ده ره ینا و خسته یه سه ر قورگم و گوتی : " ده چین بو مالی ئیوه ، ده مه وی بی پیشکینم ، بادلم ئارام بی ته وه "

گوتم : " خو پیشکینیان " و بی ده نگ بوومه وه . خو بچوک دیتنی که له ده روونمه وه ده رباز بوو ، به لām لی تووره نه بووم . ئایا بر وا کردنی به و قسانه ی و له باره ی منه وه ده یلین ئه وه ی دیار ده کرد که ئه ویش به خیلیم پی ده با ته وه ؟ له کاتی گرتنی خه نجه ره که یدا زور متمانه ی به خو ی نه بوو . ماله که م له پشتی قاوه خانه که و له بهر ئه و کۆلانه یه که له ویوه هاتووین . له م پر وه شه وه بو ئه وه ی که تووشی جه نجاله کان نه یین ، له نیو گه ره که کانه وه به م کۆلان و ئه و کۆلان ، له راست و له چه په وه گه راینه وه و که وانیکمان کیشا . ده نگه ده نگه لای قاوه خانه که نه ده برایه وه . گویمان له ئه زرپوومیه کان و یه نیچه رییه کان بوو که به دوا یانه وه بوون و ده نگی لاهه کانمان بیست . تا وه کوو نیوه ی ریگا هاتبووین که ره شه گوتی : " ئه وه دوورۆژه له گه ل وه ستا عوسماندا له ژووری خه زینه دا ته ماشای وینه ی وه ستا کۆنه کان ده که م . " ماوه یه کی دریژ بی ده نگ مامه وه . زور دواتر به قیره وه گوتم : " له دوا ی ته مه نی ک ، ئه گه ر وینه کیش له گه ل خودی به هزادیشدا له سه ر میژیک دانیشیت و ته ماشای وینه بکات فی ری هیچ شتی ک نابیت ، ته نیا جه ژنی ک بو چاوه کانی دروست ده کات و به س . چونکه وینه به چا و ناکی شری به لکوو به ده ست ده کی شری . ده ستیش له ته مه نی وه ستا عوسماندا ، ته نانه ت له ته مه نی منیشدا فی ری شتیکی تازه نابیت . " له بهر ئه وه ی که ده مو یست ژنه جوانه که م که نیستا له مآدا چاوه ریم ده کات ، بزانی ت که ته نیا نیم و که سی ترم له گه لدا یه و روو به رووی ره شه نه بی ته وه ده مقیراند و به ده نگی به رز قسه م ده کرد ، نه که له بهر ئه وه ی که له م ره شه

خه نجر به دهسته له خویاییه بترسم . کاتی له حهوشه ی ماله که وه چوینه ناو وامزانی که تیشکی چراکه له ناو ماله وه جوولایه وه . به لام زور شوکر نیستا هه موو لایه که تاریک بووه . هاتنی حه یوانیکی خه نجر به دهست بو ناو نهو ماله به هه شتینه م وا زوربه ی کات له ویدا به دوا ی دوزینه وه ی بیره وه ریبه کانی خودادا ده گهریم و وینه ده کیشم و کاتی کیش که ماندوو ده بم له گهل جوانترینا فرته ی دونیادا جوت ده بم و لاقه ده که م ، زور نارچه ته ی کردم ، هه ربویه سویندم خوارد که تولی نه مه له ره شه بستینه وه .

ته ماشای لاپه ره کانی کرد، لاپه ره یه کم هیشتا ته واو نه کردبوو - وینه ی نهو گیراوانه ی که بو پرگار بوون چاوه ریی باشییه کی پادشا ده که ن و لیی ده پارینه وه - ته ماشای ره نگه کان و میز و چه قو و فلچه و شته کانی لای میزه نیلییه که می کرد و دووباره سهیری لاپه ره و مورو قهله متراشه کان و قووی قهله م و ژیری دوشه که و قالی و جیگا کانی کرد . ده تگوت به دوا ی ماله که مده نه گهری به لکوو به دوا ی وینه کانددا ده گهری . نایا ناتوانم نه وه ی وا بمهوی بیشارمه وه ؟ ناتوانم لهو ژووره یدا که نیستا ژنه که م به دزیوه ته ماشای نیمه ده کات بیشارمه وه ؟

ووتی : " دوا یین وینه ی کتیبه که ی زاوام نه ماوه ، بکوژه که ی دزیویه تی . "

یه کسه ر گوتم : " له وانیتیر جیاواز بوو . زاوا ی خوالیخوش بووت دوا ی لی کرد بووم که له گو شه یه کدا وینه ی دره ختی ک بکیشم . له دوا وه تا جیگایه ک ... له ناوه راست و له پیشه وه وینه ی که سیکی لیده بوو : له وانیه پوومه تی پادشاکه مان بووا یه . جیگا گه وره که ی ناماده بوو ، به لام نه کیشرا بوو .

له بهر نه وه ی نه م وینه یه به پیی نه ریتی فه ره نسبییه کان ده کیشرا و که لوپه له کانی دوا وه بچوک ده بوونه وه داوا ی لی کردم که وینه ی دره خته که بچوک بکیشم . هه رچی به ره و پیش ده چوو واتده زانی که له په نجره یه که وه سهیری دونیا ده که ی . کاتی ک که چاوم به جه دوه له کانی نهو ره سمه و جوانکارییه کانی و چوار چیوه ی په نجره کان که وت زانیم که نه م وینه یه به نه ریتی فه ره نسبییه کان ده کیشریت .

- " چوار چیوه کان و جوانکارییه کان به دهستی زهریف نه فه ندیییه وه دروست کرابوو ؟ "

- " نه گهر نه مه ده پرسی ، له پیشدا گوتبووم من نه مکوشتوه . "

- به په له په ل گوتی : " مروژ نه گهر بکوژی و نه کوژی ، نالی کوشتوو مه . " و پرسیا ری نه وه ی کرد که له کاتی به سه ردا چوونی قاوه خانه که دا له ویدا چیمده کرد .

چراکه ی له ولای دوشه که که مه وه و له نیو لاپه ره کان و نه خشکراوه کانددا وه ها دانا بوو که پوومه تی روشن ده کردمه وه . خوشی له نیو تاریکاییه که دا وه کوو سیبه ری ک هه ر چوار لا ده گه را . نهو شتانه ی وا به نیوهم گوتبوو به نه ویشم گوت

زور که م سهردانی قاوه خانه که ده که م و به هه لکه وت له ویوه تیپه ر ده بووم حه زم له و پروداوانه نه کردوو و دوو له وینه کانی نه ویش به دهستی من دروستکراون و گوتم : " چوونکه نه گه رنه خش هیزی خوی له هونه ری وینه کیش و عه شقی نه خش و خودا وه رنه گری و خراپییه کانی ژیان له داخوازی بچوک کردن و سزادانه وه وه ربگریت ، له دوا ییدا خودی وینه کیش بچوک ده بییت و سزا ده دریت . له وهش زیاتر نه گه ر نهو قاوه خانه

وازی له ئه زېږوومیهه کان بهینابایه ، له وانه یه ئه مشه و ئه وانه ی به سهردا نه هاتبایه . "

ناپیاو گوتی : " به لآم تۆ هه ر هاتوو چووی ئه ویت ده کرد . "

- " ده رۆیشتم ، چونکه له ویدا خۆم سهرگرم ده کرد . " ئایا تیده گه یشت که چه نده به راستی قسه ده که م ؟ ئه وه شم پی زیاد کرد که " ئیمه ی ئاده میزاد له وانه یه به پیی بیروو یجدانی خۆمان بزاین که شتی که راسته یان هه له یه ، به لآم له هه مانکاتدا ده توانین چیژی شی لیوه ر بگرین . من له بهر ئه وه ی له و وینه هه رزانان و لاساییکردنه وانه وه شه ی تانه بیئاره زووه ناخۆشه که و پاره و به سهر هاته کانی سه گ چیژم وه رگرتوو ، شهرم له خۆم ده که م . "

- " که واته بۆچی ده چووی بۆ قاوه خانه ی ئه و بی ئیمانانه ؟ "

- به ده نگیک ی نزمه وه گوتم : " باشه ، منیش هه ندیک گومانم له دلدا یه که جار و بار وه کوو کرم ده روونم ده خواته وه ، ئه وانه ت بۆ باسده که م " له و کاته ی وا نه تنیا وه ستا عوسمان به لکوو پادشاکه شمان به ناشکرایی زانیویه تی که لیها تووترین و هونه ردارترین وینه کی شی وینه کی شخانه منم ، ده ستم به پاراستنی خۆ کرد تا وه کوو له که و چکیک ئاودا نه مخنکینن ، هه ر بویه ده چوومه ئه و جیگایانه وا ئه وان ده چوون و له گه لیاندا هه لسوو که وتم ده کرد و ده مو یست له وان بچم . تیده گه ی ؟ له و کاته ش وا ده یانگوت من ئه زېږوومیم ، بۆ ئه وه ی کومانم له سهر نه که ن هاتوو چۆی قاوه خانه ی ئه و بی ئیمانانه م ده کرد . "

- " وه ستا عوسمان ده یگوت زۆر شتی کردوو بۆ ئه وه ی داوی لیبور دن له خۆت و هونه ره که ت بکات . "

- " له باره ی منه وه چیتری ده گوت ؟ "

- " ده یگوت له بهر ئه وه ی بروت پیبکه ن که له بهر خاتری وینه کی شان وا زت له ژیان هی ناوه له سهر دانه ی برنج و نینوک وینه ی هه رچی و په رچی یانه ده کی شی و له بهر ئه وه ی له و هونه ره ی وا خودا پییداوی شهرم ده که ی هه موو کات ده ته وی له ناو خۆشیدا بیت . "

له دلوه گوتم : " وه ستا عوسمان له پله ی وه ستا به هزاددایه . ئیتر ؟ "

- ناپیاو گوتی : " به بی هیچ ترسیک و که مو کوریه کانتیشی هی نایه سهر زمان . "

- " که مو کوریه کانم بۆ باسبکه . "

- وتی : " له بهر هونه ره که ت وینه ناکی شی ، به لکوو له بهر ئه وه یه که بکه و یته چاوی خه لکه وه . له کاتی وینه کی شاندا ئه وه ی وا دلخۆشت ده کات ، ئه وه یه که خه یالی ئه وه بکه ی که ته ماشا که رانی وینه که ت چه نده چیژ و تام وه رده گرن ، که چی ده بی وینه ت بۆ ویستی خۆت بکی شابایه . "

چۆنیه تی بیر کردنه وه ی وه ستا عوسمان له باره ی من و باسکردنی به شیوه یه کی بییه روا یانه به لای کابرایه ک که ناگای له نه خش نیه و هه موو ژیان ی به نووسه ری و نامه به ری و ماستا و چی تی تیپه ر کردوو ، له دلوه برینداری کردم . ره شه شتی تریشی گوت : " وه ستا عوسمان ئه وه شی گوت که وه ستا گه وره کۆنه کان ئه و شیواز و نه ریته ی وا له نه نجامی کاری ته مه نیک به ده ستیان هی ناوه ناگۆر نه وه به ده سه لاتی شاهه کیتری تازه هاتوو یان که یف یا خود وینه ی زه مانیکیتر ، هه ر بویه له نه جامدا به قاره مان ی خۆیان کویر ده که ن . به لآم ئیوه له بهر ئه وه ی پادشا ده یه ویت ، وینه کانی کتیبه که ی زاواکه متان به ویست وحه زی خۆتانه وه کی شاره و زۆر

بیشره فانه لاسایی فهره نسبییه کانتان کردووه.

وتم : " وهستا عوسمان باسی شتیکی خراپی نه کردووه ، بائه خلاموور بکولینم بۆ میوانه کهم . "

رۆیشتمه ژووره کهی تهنیشته وه . گیانه کهم به جلی ناوری شمینه چینیه کهی شه ویوه که له ئهستهری بوخچه چی کرپیوو خۆی هاوینته باوهشم و گوتی : " ئه خلاموور بکولینم بۆ میوانه کهم ! " لاسایی کردمه وه و دهستی برد بۆ قامیشه کهم . له ژیر دۆلابه کهی لای ئه و جیگایه ی وا بۆ خهوتن رایخستبوو ، له نیوان سه رچه فه بۆن گولداره کاندای شمشیره دسکه عه قیقینه کهم ده رهینا ، کی شامه وه . که ناره کانی ئه وه نده تیژن که ئه گهر ده ستمالیکی ناوری شمین بخه یته سه ری ده بی به دووله ته وه و ئه گهر لاپه ره ی زیڕینیش ببری وه کوو ئه وه ده رده چی که جه دوه لیان کی شاره و ری که ده رده چی . شمشیره کهم له پشتی خۆمدا قایم کرد و گه رامه وه بۆ ژووری وینه کی شان . ره شه ئه فه ندی ئه وه نده هه زی له لیپرسینه وه من ده کرد که هیشتا به خه نجه ره کهی ده ستیه وه له ده ور و به ری دۆشه که که دا ده هاتوو ده چوو .

لاپه ره یه کی نیوه نه خشکراوه م خسته سه ر دۆشه که که و گوتم سه یری ئه مه بکه . له مه راقاندا چۆکی دادا و ویستی بزانی چیه . چومه پشتیه وه ، شمشیره کهم هه لکیشا و خۆم هاوینته سه ری و دام به عه رزدا . خه نجه ره کهی کهوت . قژی گرتو چه سپاندم به عه رزه که دا و له ژیریشه وه شمشیره کهم نایه سه ر قورگی و به ورگه گه وره کهم زه ختم خسته سه ری . ده ستیکم پر بوو له قژه چلکنه کانی و ده ستیکیشم شمشیره کهی نابوو سه ر لاشه ناسکه کهی . ژیرییه کی کرد و جووله ی نه کرد چونکه یه کسه ر خوینیم

ده رشت . قژه لووله کانی و پشت مله کهی که ئه گهر جاریکیتر بایه ده مه ویست لیبده مله گه ل گوی پیسه کانی دا تووره یان کردم . وه کوو ئه وه ی نه یینییه کی پیبده م گوتم : " لیردها بۆ نه کوشتنن به زۆر خۆم راده گرم " . ده نگ ده رنه خستن و گویگرتنی وه کوو مندالیکی ژیر ، به لامه وه خۆش بوو . دووباره چیاندم و گوتم : " ئه فسانه که ی شاهنامه وه ده زانی ؟ فه ره دیدوونی باوکیان هه له یه که ده کات و ولاته که ی ده کا به سی به ش و ولاته خراپه کان ده دا به دوو کوپه گه وره که ی و باشتزینیان که ئیرانه ده دا به ئیره ج که بچووی ناویانه . توور که ده یه وی تۆله ی بستینیته وه ئیره جی برای ده خه له تینی و به ر له وه ی سه ری ببری وه کوو ئه وه ی وا من ئیستا کردوومه قژی ده گری و خۆی ده دا به سه ری دا و نازاری ده دا . هه ست به گرانیی من ده که ی له سه ر خۆت ؟ " وه لامی نه دایه وه ، به لام له نیگای چاوه کانی دا زانیم که گویی لیپراگرتووم . جاریکیتر ئیلهامم بۆ هاته وه و گوتم : " من ته نیا به نه ریتی وینه کی شه عه جه مه کان وه فادار نیم به لکوو له به رامبه ر نه ریت و شیوازی شمشیر له به ر ملگرتن و سه ربپینی ئه وانیشدا دروست ماومه ته وه . نمونه یه کیتری ئه م وه زعه جوانم له وینه که ی مه رگی شا سیاوه شدا بینیوه . "

ره شه به بیده نگی گویی لیپراده گرتم و منیش باسی ئه وه م بۆ ده کرد که چۆن سیاوه ش خۆی بۆ تۆله سه ندنه وه له براکانی ناماده کردووه و چۆن ناوری به رداوه ته هه موو کۆشک و مۆلکی خۆی و گه ردن نازایی له گه ل ژنه که یدا کردووه سواری ئه سپه ی بووه و چوو بۆ سه فه ر و چۆن له شه ردا شکستی هیناوه و ، له مه یدانه که دا قژی ده گرن و پایده کی شن هه روه ها چۆن له نیو دۆست و دوژمنه کانی دا شمشیر ده که وینته به رملی و چۆن

باسی ئەوه دەکریت که ئایا بیکوژن یان نا و خویشی گوئی لیدەبیت .
 له دواییدا گوتم : " حەز لەو پەسمە دەکەی ؟ . ئەو سیاوەشە و
 کەسیکی وەکوو من لە دواوە خۆی دەهاوێتە سەری و خەنجەر دەخاتە بەر
 قورگی ، لە دواییدا لە لایەن (گەرووی) یەو بەبادانی قژی و برینی قورگی
 بەخەنجەر دەکوژریت . ئەو خوینە و تۆزیکتر لێردا دەپژێتە خاکە
 تینووە ، لەپێشدا دووکهێک هەلەسینیت و لەدواییدا گولیکی تازه
 دەپوینیت . " تۆزیک بێدەنگ بووم و گویمان لە ئەرزپوومییەکان گرت که
 لەنیو کۆلانەکەو پرایان دەکرد و هاواریان دەکرد . ئەو ترس و فەلاکەتە
 دەرەو یەکسەر ئیمە یە نیزیکی یە کردووە که لەزەویدا لەسەر پشتی یە
 بووین . قژەکە پەشەم لەناو دەستی خۆمدا زیاتر بادایەو و گوتم : "
 بەلام لەنیو هەموو ئەو وینانەدا زۆرییەکانی کیشانی وینە دووکهس که لە
 یەک نەفرەت بکەن ، هەستەکریت .

دەلیی خەیانەتەکانی پێشوو و بەخیلیردنەوکان و جەنجال و شەپە
 کۆنەکان تیکەلای ئەم کاتە شاهانە سەربرین بوون . گەرەترین
 وەستاکی قەزوينیش ، لەکیشانی دووپیاو لەسەر یەکدا تووشی زەحمەتی
 دەبن . هەموو شتی تیکەل و پیکەل دەبی ، که چی من و تۆ زۆر کۆ
 کراوتر و جواتریشین . "

نالاندی و گوتمی : " شمشیرەکەت دەمپری . "

- " لە بەر ئەوهی قسەت کرد زۆر سوپاست دەکەم گیانەکەم ! بەلام
 ناتپری چونکە ئاگام لێیە . ناتوانم هیچ شتی بکەم که ئەم پراوەستانە
 جوانمان تیک بەدات . وەستا کۆنە گەوکان که ئەو هەموو وینە عەشق و
 مەرگ و شەپەیان کیشاوە و کاتیچ که وینە دوو کەسیان وەکوو یەک کەس

کیشراوەتەو ، تەنیا توانیویانە فرمیسک لە چاوەکانمان بێن . بۆنی
 قژەکان و پشت ملت دەکەم . سەرم وەکوو ئەوهی بەشیکی جەستەت بی
 چەسپاوە بە پشت ملتەو . قاچەکانم ئەوێندە بە هیمنی خۆیان لە سەر
 هەردوو لای قاچەکانت درێژ کردووە که بینەر و دەزانیت ئەمە حیوانیکی
 جوانی چوار پێیە . هەست بە هاو سەنگی گرانیەکەم لە سەر پشتی خۆت و
 شمشیرەکە دەکەی؟ " زەختم نەخستە سەر شمشیرەکە چونکە خۆینی
 لیدەهینا . چپاندم بە گوێهەو و تم : " ئەگەر قسە نەکەی ، قەپ لە
 گوێچکەکانت دەگرم . " کاتی لە چاوەکانیەو زانیم نامادەیه بۆ قسە کردن
 ، جاریکی تر هەر ئەو پرسیارەم لیکردووە ، " هەست بە هاو سەنگی
 گرانیەکەم لە سەر پشتی خۆت و شمشیرەکە دەکەی ؟ "

- " بەلی "

- گوتم : " جوانە ؟ ئیمە جوانین ؟ ئیمە بە قەدەر ئەو قارەمانانە ناو
 وینە وەستا کۆنەکان جوانین و بە ناسکیهەو یەکتەری دەکوژن ؟ "

- پەشە گوتمی : " نازانم ، چاوم بە خۆمان لە ئاوینەدا ناکەوی . "

کاتی که خەیاڵی ئەووم کرد که داخۆ دەبی ژنەکەم و لەو دیو بە دزیو
 تەماشای ئیمە دەکات ، دەبی لەبەر پۆشنای چرای قاوەخانەکەو ئیمە چۆن
 ببینی ، پەشوکام و لەو ترسام که بە راستی قەپ لە گوێ پەشە بگرم .

گوتم : " جەنابی پەشە ئەفەندی ! تۆ که بە زۆرە ملی و بە خەنجەریکەو
 دێیتە ناو مال و مەحرەمیەتی من ئیستا هەست بە هیزی من لە سەر خۆت
 دەکەی ؟ "

- " هەست بەو شەم دەکەم که حەقیشت هەیه . "

- " ئیستا دەتوانی ئەوهی و دەتەوی پرسیارە بکە . "

- " باسی ئەوەم بۆ بکە وەستا عوسمان چۆن ئەوازشی دەکردی . "

- " لە کاتی شاگردیمدا ، زۆر لە ئیستا باریکتر و ناسکتر و جوانتر بووم . وەکوو چۆن ئیستا هاتوومەتە سەر تۆ دەهاتە سەرم . بەلەکانمی ئەوازش دەکرد . جار و باریش لێدەدام بەلام لە بەر ئەوەی حەیرانی هونەر و زانایی و هیزی بووم ، حەزم لە مانە دەکرد و بیرم لە شتی خراپ نەدەکردەوه ، چونکە حەزم لێدەکرد . حەز کردنی وەستا عوسمان ، پێگای خۆشەویستی نەخش کێشان و پەنگەکان و لاپەرە و قەلەم و جوانی وینە و هەمووشتیکی وینە کێشرا و هەموو دونیا و خودا بوو . "

- " زۆری لێدەدای ؟ "

- " وەکوو باوکێک لە بەر پێویستی بە عەدالەتەوه لێدەدام وەکوو وەستایەکیش لە بەر فیڕ بوون گیانی دەئیشاندم و سزای دەدام . ئیستا تێدەگەم لە بەر ئازاری نینۆهەکانم کە بە راستە لێدەدان ، بە باشی و بە زوویی فیڕی شت بووم . لە کاتی شاگردیمدا لە بەر ئەوەی پرچەکانم نەگری و سەرم نەدا بە دیواردا فیڕی ئەوه بوو بووم کە پەنگەکان نەزۆینم ، ناوی زێر بە کار نەبەم ، فلچەکانم لە کاتی خۆیدا پاک بکەم و هەلەی راستەکیش بشارمەوه و هەموو پۆح و سەرەنجیکم بدمە سەر لاپەرەکە ی بەر دەم . لە بەر ئەوەی ئیستا دەزانم کە وەستایەتیەکە ی خۆم قەرزاری ئەو لێدانانەم ، بە دلێکی پەحەتەوه لە شاگردەکانم دەدم . تەنانەت لێدانی بە ناحەقیش ئەگەر غروری مندالەکە نەشکینی ديسان بۆ داهاوو کەلکی مندالەکە دەخوات . "

- " بەلام کاتی کە بۆ خۆشی خۆت پەتەکە دەپچرینی و لە شاگردی پومەت جوانی شیرین نیگای فریشتە پەوشت دەدە ی ، ئەوەت وە بیر نایتەوه کە وەستا عوسمانیش وای بە تۆ کردوه ؟ "

- " جار و بار بە بەردی مەر مەر وەها لە گۆیمی دەدا کە گۆیم زەنگە ی لێوه دەهات و سەر سام دەبووم . جار جاریش وەها زلە ی لێدەدام کە فرمیسیان لە چاوم دەهینا ، ئەمانەم بە بیر دیتەوه ، بەلام ديسان حەز لە وستا کەم دەکەم . "

رەشە گوتی : " نا ، لی توورە دەبوی . بە کێشانی وینەکانی کتیبەکە ی زاواکەم بە نەریتی فەرەنسی تۆلە ی ئەو توورەییە کۆبوووەتان دەکردەوه . "

- " تۆ وینکیشان ناناسی ، پێچەوانکە ی راستە . ئەو لێدانانە ی وا وینەکیش لە کاتی مندالیدا لە دەستی وەستاکە ی دەخوات ، دەبییت بە هۆی دروستیوونی گریدانیکی بە عەشق . "

- " سەر بپینی زالمانه و خایانانە ی ئیرەج و سیاووش بەو شیوەیە کە تۆ لە دواوه شمشیرت خستە سەر قورگی من ، هەمووی لە بەر بەخیلی بردنەوه ی براینە . لە شاهنامەشدا هەمیشە باوک ئەو بەخیلی بردنەوه یە ئامادە دەکات . "

- " راستە "

- " بە بی شەرمیکەوه وتی : " ئەو باوکه بی عەدالەتە ی وا ئیوه ی بەر داووتە یە ئیستاش خۆی بۆ خەیانەت بە ئیوه ئامادە دەکات . "

- " نالاندی و گوتی : " نا ، نا ، مەکە ، دەبیری . " تۆزیک ترقیراندی و گوتی : " بەلی ، پزاندنی خۆین و سەر بپینی من کاری ساتیکە ، بەلام بە بی گۆی گرتن لەو شتانە ی کە وا ئیستا باسی دەکەم ... بپروا ناکەم ئیستا

وهها بکهی ، ئا ، ئا ، ئا ، بهسه — سالانیکی دریز بیران له سهر دهکەیتەوه، تۆزیک شمشیرەکه ببهره دواوه . " برده دواوه .

- " ئەو وهستا عوسمانەهی که له مندالیتانهوه چاوی له ههر ههنگاوێک و ههر پشوو دانیکتان بووه و تهماشای بون به هونهری لیها تووییهکانی ئیوهی کردوه (کهخودا داویه پیتان) ئیستاکهش بۆ پاراستنی وینهکیشخانه و شیوازهکهی که سالانیکی تهمنی بۆ تهرخان کردوه پشتتان لیدهکات ."

- " ئەو پۆژەهی وا زهریف ئەفهندیمان ناشت ، بۆ ئەوهی که بزانی شیواز چ شتیکی پیسه ، سی به سههاتم بۆ گێرابوووه . "

- رهشه به وریایهوه گوتی : " ئەوانه له سهر شیوازی وینه کیش بوون بهلام ههموو دهردیکی وهستا عوسمان پاراستی شیوازی وینهکیشخانهکهیه ."

باسی ئەوهی کرد که چۆن پادشا گرنگی به دۆزینهوهی بکوژە ناپیاوهکهی زهریف ئەفهندی و زاواکهی دها و بۆ ئەوهش تهناهت دهرگای خهزینهی ئەندهروونی به پرویاندا کردۆتهوه ههروهها ئەوهشی باسکرد که چۆن وهستا عوسمانیش ئەوهی وهکوو دهرفهرتیکی بۆ له ناو بردنی کتیبهکهی زاواکهی و سزا دانی ئەو وینهکیشانه بهکار دینی که لاسایی وینهکیشه فهرههسییهکانیان کردۆتهوه و خهیانهتیان لیکردوه . ههر وهها ئەوهشی گوت که له بهر ئەسپه لمۆز پراوهکه ، گومانی شیوازهکه لهسهر زهیتوونه ، بهلام له بهر ئەوهی وهستا عوسمان له تاوانبار بوونی لهق لهق دلنیايه ، ئەو تهسلیمی جهلا دهکان دهکات . له بهر ئەوهی که له ژیر زۆری شمشیرهکهدا راستی دهگوت و وهکوو مندالیکی خۆی خستبووه ناو

باسهکهی ، دهمهویست ماجیبکهه . لهوانهی وابیستم نهترسام " چونکه به له ناو چوونی لهق لهق و مردنی وهستا عوسمان — خوابیدا له خهزینهی خۆی — من دههم به سهروکی وینه کیشان، ئای که خوشه!

ئهو شتهی که منی بی نارام دهکرد پرودانی ئەم شتانه نهبوون به لکوو ئەگهری پروندهانیان بوو . ئەو بۆشاییهی واله نیو قسهکانیدا ههستمپیکرد ئەوه بوو که دهبی وهستا عوسمان تهنیا لهق لهق لهناو نهبا و منیش وا لیبکات . بیر کردنهوهی ئەم ئەگههه پروا پینهکراوه تهنیا زاوری نهدهتوقاندم ، به لکوو منی دهخسته ناو ترسی بی جیگا و ریگا مانهوهی ههتیویکی بی باوک .

له بهر ئەوهی کاتیکی ئەمهم وهبیر دههاتهوه ، له دهررومنهوه وهههه بۆ دههات که شمشیرهکه بکهه به قورگی رهشهدا ، ههر بویه خۆم رادهگرت و جاریکیتر لهگهه خۆم و له گهه رهشهشدا باسی ئەوهه نهکرد : به بۆنهی چهند وینهی ههرچی و پههچی بۆ کتیبهکهی زاوا که به نه ریتی فهرههسییهکان دروستدهکریت بۆچی بین به خایین ؟ جاریکیتر بیرم لهوه کردوه که دهبی له پشت کوشتنی زهریف ئەفهندیوه لهق لهق و زهیتوون داویکیان بۆ من دانابی و شمشیرهکهه لهسهر ملی رهشه لایرد و گوتم : " پیکهوه بچین بۆ مالی زهیتوون و ههموو کونیکی بپشکینین ، ئەگهه دوایین وینه له لای ئەوبی ، ئیدی دهزانین که پیویسته لهکهس نهترسین ، ئەگهه لهوی نهبی ، ئەویش دهگرینه پال خۆمان و بهسهرمالی لهق لهق دهچین . " پیمگوت که متمانهه پیبکات و خهههههکهی ئەو بهشی ههر دوو کمان دهکات . له بهر ئەوهی پهرداخیک ئەههلامووریشم پینهدابوو دواوی لیبووردنم لیکرد .

کاتی چرای قاوه خانه که مان وەرگرت ، پیکه وه ته ماشایه کی واتاداری نهو دۆشه که که یه مان کرد که نهوم له سهر دريژ کرد بوو . به چراکه ی دستمه وه نزیکي بوومه وه و گوتم نهو توژه برینه ی لای ملت ده بی به نیشانه ی دوستایه تیمان . ملیشی توژی خوینی لیها تبوو . له کۆلانه کاندایه هیشتا دهنگه دهنگی نه زرپوو میه کان و نه وانه ی وا راه دوویان ده نین ده هات ، به لام کهس کاری به نیمه وه نه بوو . زوو گه یشتینه مالی زهیتوون . له ده رگای حه وشه و ده رگای ماله که ماندا و به بی سه برییه وه له په نجه ره که شمان دا . کهسی لینه بوو ، نه وه نده دهنگمان ده رخستبوو که دلنیا بوو بووین ، کهس له وی نییه . ره شه نهو شته ی گوت که هه ردوو کمان بیرمان لیده کرده وه “ بچینه ناوه وه ؟ ”

به لاکوله که ی خه نجه ره که ی ره شه ئاسنی درگاکه م کرده وه ، له دواییدا خه نجه ره که مان تیخست و به لار کردنه وه کلله که مان شکاند . له ناوه وه بوونی نه م وته پ و توژ و ته نیایی سالانیکی دريژ ده هات . له بهر پۆشایی چراکه دا چاومان به جیگایه کی په رش و بلاوی خه وتن کهوت که زور بی میشکانه چهند پشتوینی له سهر فریدرا بوون ، یه له که و دوو مشکي و فره هنگی فارسی و تورکییه که ی (نیعمه تولای نه قشبه ندی) و قووماش و تاوده رزی و سینیه کی مسینی پرله پیستی سیومان بینی ، هه روه ها چاومان به فلچه کانی و هه موو که لوپه له کانی وینه کیشانی کهوت . خه ریکبوو له نیوان لاپه ره کانی له سهر میزه که و لاپه ره نه خشکراوه کانه وه دهستیپیکه م به لام له بهر نه وه ی که ره شه له من به ویستتر بوو و نه وه شم ده زانی که نه گهر وه ستایه کی وینه کیش که لوپه له کانی وه ستایه کیتی له خو ی خراپتر ، تیکه ل و پیکه ل بکات نهوا تووشی خه یر نابیت خوم راگرت

. ره شه تاوه کوو گه یشته بنی سه به دی جله کان هه موو جیگایه که گه را بوو ، به لام من دهستم نه دا بوو به هیچه وه و ته ماشای خاوییه بورساییه کانی زهیتوون و شانهدارینه که ی و شیشه کانی ناوی گول و پشتته ماله یه کی پیکه نیناوی هیندی و چاکه ته خورینه کانی و سینی قاوه که ی و جله پیسه کانیم ده کرد . نه م زهیتوونه به گویره ی نهو پارهییه وه هریده گری و به پیی که لوپه له هه رزانه کانی وه یان وه کوو زور ته ماکاره و پاره خه رج ناکات ، یان وه کوو پاره که ی له جیگایه که دا ده دا به ناودا .

له دواییدا به ئیلهامه وه گوتم : " به ته واوی مالی پیاو کوژی که . ته نانه ت به رمالیکی نوژیشی نیه . " به لام نه مانه نه وانه ی میشکی من نه بوون . گوتم : " که لو په له کانی که سی که نازانی ت خوشحال بیت ... " به لام له لایه کی تریشه وه به خه مه وه ههستم به وه ده کرد که به خه قتباری و نزیک بوونه وه له شه یتان به که لکی نه خشکیشان دیت .

ره شه گوتمی : " مرۆقه سه ره رای نه وه ی بزانی چو ن دل خو ش ده بی ، ده توانی دل خو ش نه بیت . چهند ریزه وینه یه کی له بنی سندوقیه که وه ده ره ینابوو ، نه وانه له کاغه زی هیندییه وه دروستکرا بوون و پشتته کانیشان به لاپه ره ی تره وه نه ستور کرابوون ، داینا یه بهر دهستم . چاوم به وینه ی شه یتانیکی شیرین کهوت که له خو راسانه وه له ژیر زه وییه وه ده رکه وتبوو و هاتبووه ئیره ، وینه ی دره ختی که ، ژنیکی جوان ، سه گی که و وینه ی نهو مه رگه شی تیدا بوو که وا من کیشابووم : نه مانه نهو وینه ی بوون که نهو بالوره بیژه کوژراوه که هه موو ئیواره ی که له کاتی گیرانه وه ی به سهر هاته رسواکانیدا هه لیده واسی . له سهر پرسیا ری ره شه ، وینه ی مه رگه که م پیشاندا .

وتی : " کتیبه‌که‌ی زاواکه‌شم ئەم وینانە‌ی تیدایه . "

- " بالۆره بیژەکه و قاوہ‌چیە‌که‌ش دەیانزانی بە دەستی ئیمەوہ کیشانی ئەو وینانە‌ی وا ھەر شەو ھەلدەواسرین شتیکی ژیرانە‌یە . لاپەرە‌یە‌کی گەورە‌ی دەداینی داوای دەکرد بە پەل پەل وینە‌که بکیشن و پرسیری گالتە‌ی نیو وینە کیشانی دەکرد و لە داویدا خویشی توژیکی پی زیاد دەکردو دەگوتەوہ : "

- " بۆچی ئەو وینە‌ی وا بۆ زاوات کیشاوہ ، بۆ ئەویشت کیشاوہ ؟ "

- " ئەوہ‌ی وا بالۆره بیژە‌که دەویست تەنیا وینە‌یە‌ک بوو ، بە‌لام وەکوو ئەوہ‌ی کتیبە‌که‌ی زاوا خوّم پیوہ خەریک نە‌کرد و ھەر وا بە پەل کیشام . ئەوانی تریش ھەر وا ، لەوانە‌یە گالتە‌شمان پیکردبی . "

- پرسیری کرد و گوتی : " کی ئەو ئەسپە لمۆز پراوہ‌ی کیشابوو ؟ "

چراکە‌مان نزیک کردوہ و تەماشای ئەسپە‌کە‌مان کرد ، لەو ئەسپە دەچوو کہ وا بۆ کتیبە‌که‌ی زاوا دروست کرابوو ، بە‌لام بە پەلە‌تر و بی‌ویستە‌نە‌تر کیشرابوو پی دەچی کہ یە‌کیک پارە‌ی کە‌می دابی بە وینە‌کیشە‌کە و پەلە‌ی لیکردبی و داوای ئەسپیکی کردبی کہ زۆر بمینیتەوہ .

وتم : " لەق لەق باش دەزانی کہ کی ئەم ئەسپە‌ی کیشاوہ ، ئەو گیلە لە خو بائیە ، لە بەر ئەوہ‌ی نە‌یدە‌توانی بە بی‌ورته و بۆلە لەسەر وینە‌کیشان بژی ، ھەموو شەویک دەچوو بۆ قاوہ‌خانە‌کە .

((بە من دەلین لەق لەق)) (56)

رەشە و پەپولە نیوہ شەو ھاتن ، وینە‌کانیان ریز کرد و داویان لیکردم کہ پێیان بلیم کام وینە‌ی کام وینە‌کیشە . لە مندالیماندا یاری " کلاوہ‌ی کئیە " مان دەکرد، ئەمەش لەوہ دەچوو : لە سەر لاپەرە‌کان ، کلاوی

ماموستا، سهرباز و ژن و جه لاد و نووسهر دهکیشرا ، ئینجا داوادهکرا به بیئنه وهی سهیری بکهی، ئەمانه له گەل ناوه نادیاره کانی لاپه پهری دیترا یه کبخهیت . گوتم خۆم ئەم سهگهه کیشاوه ، هه موومان به سهر هاته که یمان بۆ بالۆر ویزه که گێپراوه تهوه که به ناپیاوی کوشتوو یانه . ئەوه شم پراگه یاند که ئەو مه رگه ی وا شه پۆلی نووری چراکه به سهریدا دیت و ده چی کاری ئەم په پووله خۆشه و یسته یه که ئیستا خه نجه ره که ی ناوه ته سهر قورگم . ئەوه شم به بیر دیت که زه یتوون به ویستیکی زۆره وه ئەم شه یتانانه ی کیشابوو “ له وانیه ئەو خوالیخۆشبووه خۆی به سهر هاته که ی گوتمی . من دهستم به دره خته که کرد بوو . خۆشمان به سهر هاته که یمان گێپرابوو وه . سووره که ش هه رواوو : سوورایی تکابوو سهر لاپه پهریه که : بالۆر بیژه که وه که ده یگوت ئەمه تابلوی لیدره ده چی . هه ندیکی تریشمان تکانده سهری ، له داویدا وینه کیشه کان له گوشه ی خواره وه ی لاپه ره که وه شتیکی سووریان کیشاو به سهر هاته که شیان بۆ باسکرد . ئافه رین بۆ زه یتوون که ئەم ئەسپه جوانه می کیشاوه ، ئەوه شم به بیر هاته وه که ژنه خه مباره که ش هی په پووله یه . هه ره له و کاته دا په پووله خه نجه ره که ی لابرده و منیش به ره شه م گوت که ئەم ژنه جوانه خودی په پووله کیشاویه تی . گوتمی به لی ئیستاباسی ئەوانه بکه که له بیرتاماوه . پاره که ی ناو بازار ، دهستی هه موومانی تی دایه ، ئەو دوو عه بداله ش زه یتوون کیشاویه تی (که خۆیشی به ره چه له که عه ودالی قه له ندرییه) . ئایینزا که ی ئەمانه له سهر له ته چنی و ئەنجامدانی شته که له گەل کوپه جوانه کاندای بنیاتنراوه ، شیخی نه مانه ناوی (ئەوحادودینی کرمانی) یه و دووسه د پهنجا سال به ره له ئیستا کتیبی

ئهمه ی نووسیوه و به شیعریشه وه گوتمو یه تی که پوخساری خودا له پرومه ته جوانه کاندای دیارده بی .

برا وینه کیشه کانی شم ! له بهر پهرش و بلاوی ماله که داوای لیبوردنتان لیده که م ، ناماده ییمان نه بوو ، له ناکاوا هاتن ، ناتوانم قاوه ی عه مبه ردارو نارنجتان پی بدهم چونکه ژنه که م له و دیوه که ی تردا خه وتوو ، خه ریکبوو بلیم کاتی که ته ماشای سه به د و سه ندوق و به نه خۆین و که مه ره ناوری شمیینه هیندی هه کانتان کرد و کاتی که و له نیۆ دولابه کاندای و له ژیر قالی و دۆشه که کاندای و له نیۆ ئەو لاپه رانه ی وا بۆ کتیبی جۆراو جۆر ناماده م کردبوون ، ئەگه ره ئەو شته تان نه دۆزیوه که به داوایاندا ده گه رین ، نه چنه ژوو ره که یتر باده ستم نه چی به خۆیندا . به لام با ئەوه ش بلیم که هه زم له وه ده کرد جۆری که هه لسوکه وت بکه م و نیشانبده م که له وان ده ترسم : هونه ری وینه کیش ته ماشای جوانیه که ی ئەم کاته ده کا که خۆی تی دا جیددی وه ره ده گری و گه رانه که شی به داوای ئەه دنیا یه یه که زیاده له هه د ئەو جیدیه ته ی وه ره گری . له سهر پرسیا ری ئەوان گوتم به لی ، له کاتی به سهر دا هاتنی ئەه زپوو میه کاندای ، وه کوو هه موو شه وان ی تر قاوه خانه که جه نجال بوو ، له گەل مندای زه یتوون و ناسری راسته کیش و جه مالی خۆشنووس و دوو وینه کیشی جوانی سهر و په حیمه شاگرده جوانه که که ئیستا له گەل خۆشنووسه کاندای هه لسوکه وت ده کات و هه ندیک شاعیری جوانتر و سه رخۆش و تلیاق کیش و شه ش هه وت که سی که له ده سته ی عه وداله کانی لیبوو . ئەم جه ماوه ره نوکته بازه چل که سییه سه رمان ده نایه سهر قاوه چیه که و خۆمانمان سه رگه رم ده کرد ، کاتی که هاتن ئەو جه ماوه ره ی که مه راقی بیئنه ده بییه کانی قاوه چیه که یان ده کرد و له وی کو

بوو بوونهو هەر یه کهو به لایه کدا رایانکرد و کهس نهوهی به بیر نهدههات که پیاوه بالۆره بیژه بیچاره که بیاریزی که جلی ژنانه ی له بهر کردبوو . ئایا خهفته م بهمه دهخوارد ؟ بهلی ! چاومپریبوه په پووله میشک بچوکه که له بهخیلیردنهوه زیاتر بیرى له هیچ نهدهکردهوه، چاوه کیشرارهکانى له ههواى کورپه قهلهوه تهمن به سهرا هاتووهکاندا بوو . گوتم : من ، موسته فای وینه کیشم ناویترم لهق لهقه و له دلوه هه موو ژیانیکم ناوه ته سهر کاره کهم ، دانیشتن له گه ل برا وینه کیشهکاندا و قسه ی خوشرکردن و گالته کردن و قسه ی مانادار و شیعر گوتن بوخو به پیویستی دهزانم . نهو په پووله یه که ئیستاش چاوهکانى وهکوو هی مندالیک جوانن ، له کاتی شاگردیشدا هه روا به ههست و لاشه جوانبوو .

دیسان له سهر پرسیاره کهیان باسی نهوه م بو کردن که بالۆره بیژه پیره خوالیخو شبووه که نه م شاره و نهو شار و نه م گه پرک و نهو گه پرک دهگهرا و کاری بو خو ی پهیدا دهکرد ، له دووهه م پوژی زمان دریییهکانى له قاوهخانه کهدا وینه کیشک به سهرخو شى قاوهوه وهکوو نوکتهیه ک وینه ی سهگیک هه لدهواستی ، له بهرامبه ر نه مه شدا کاتیک بالۆره بیژه چه نه بازه که ههست بهمه دهکات ، جوړیک دهکات که بلیی نهو سهگه و به سهر هاتهکان دهگیړیتهوه ، ههروهها کاتی جهماوره ههزی لیده کهن ئیدی هه موو ئیواره یه ک وینه ی وینه کیشهکان هه لدواسی و به سهرهاتهکانیان دهگیړیتهوه .

گوئیان نه م وینانه یان له شهوی به سهردا چوونه کهدا له مالى زهیتووندا دۆزیوه تهوه و پرسیارى بو چوونى منیان کرد . گوتم پیویستی به بو چوون نییه ، خاوهنى قاوهخانه کهیش عه ودالیکی له ته چنی دزی ناپیاوی وهکوو

زهیتوون بوو . ههروهها نهوه شم راگه یاند که زهریف نهفهندییه بیچاره که له قسهکانى مه لا نه رزپوومییه که زاوری دهتوقی و باش سه رهنجی دهدانى ، بویه سکالای نهمانه ی لای نه رزپوومییهکان کردبوو . ههروهها نهوه شم گوته که به نهگه ریکی گهوره زهریف نهفهندی گوتهبیی و مه کهن و ناگاداری کردوونه تهوه ، ئینحا له بهر نهوه ش قاوهچییه که و زهیتوونى هاو په چه له کی پیکه وه بیبه زهییانه کوشتهبیییان ، پیده چی زهریف نهفهندی کتییه که ی زاواشی لای نهوان باس کردبی و نهوانیش له توله ی مه رگی نهودا زاوا نهفهندیان کوشتهبی بو توله ی دووهه مییش به سهر قاوهخانه کهدا هاتن .

نهو په پوله قهلهوه ی وا سهری هه موو شتیکی لادهدا وهه موو جلهکانى تیک دهدا و کون به کونى ماله کهم دهگهرا بوچی نه مشهوله گه لره شهدا گوئی دهدهنه باسهکانى من ؟ کاتیک په پووله له سندوقیکی گوئییدا چاوی به چه کهم و زری و کهلوپه لهکانى سه فه رم کهوت ، له پرومه ته مندالانه کهیدا چاوم به بهخیلیردنه وه که ی کهوت و به شانازییه وه دووباره نهو شته م گوتهوه که هه ر کهس باش دهیزانى : من یه کهم وینه کیشیکی موسلمانم که له گه ل لهشکهردا رویشتهبیتم بو سه فه ر و به وردی ته ماشای ته قاندنى توپهکان و رووخانى قه لا و بورجهکانى دوژمن و پهنگى جلی سه ربازه کافرهکان و دریز بوونى لاشهکانیان له پانایى و دریزایى دۆلهکاندا کردوو و سهیری کو بوونهوه ی له سهریه کی سه رهکانو ریزهکانى سواره زریپوشهکان و هیرشکانیانم کردوه و له زه فه رنامهکاندا کیشانووه مه تهوه . کاتی په شه داواى لیکردم نهوه ی نیشان بدهم که چو ن زری دهپوشم ، به بی هیچ ترس و شه رمیک عه با کورکی که رویشک داره کهم داکه ند کراسه که و

پانتۆل و شوڤته کهم دهرهینا . پیم خوښبوو که له بهر پوښنای ناگردانه کهدا ته ماشام دهکن ، شوڤته پاکه کهی ژیری زریکانم کرده پی و کراسه نه ستووره کهو چوغه سووره کهم کرده بهر و گوره وییه بهنن و چه کهم پیسه زرده کهانم کرده پی . زریکه له جیگا کهی خوئی دهرهینا و بهویسته وه له بهرم کرد، وه کوو نه وهی فه رمان به کوپه به رده سته کهان بدهم پشتم کرده په پووله و زریکه پی به سته وه و له دوایدا نه ژنو بهنده کانیشم پی گریدا . کاتی که دهست بهنده کانی کرده دهستم و دهست کیشی کهانی کرده په نجه کهانم و که مهره پیستی و شترینه کهمی گریدا و کلاوه ئاسنییه سوورمه یه کهمی کرده سهرم ، به شانازی که وه گوتم : " له مه و به دوا وینه کانی شه و هها ناکیشینه وه، ئیدی نابی وینهی دوو له شکر له بهرام بهر یه کدا و له یه کد قالدبا و یه کی روو به پشت و یه کی روو به ولاره بکیشی ، له مه و به دوا له وینه کیشخانه کانی عه لی عوسماندا وه کوو نه وهی وا من بینومه و کیشاومه به تیکرژانی خوین و لاشه و مردووو ئه سپ و زریکانیانه وه ده کیشریت ! په پوله به به خیلیه وه گوتم : " وینه کیش بینراوه کانی خوئی ناکیشی به لکو نه وانهی خودا ده کیشی " .

گوتم " : به لی ، به لام خوئی له خویدا خوداش هه ر بینراوه کانی ئیمه ده بیینی " .

په پووله وه کوو نه وهی سه رزه نشتی من بکات گوتم : " راسته خودا بینراوه کانی ئیمه ده بیینی ، به لام وه کوو ئیمه نایان بیینی . نه و دوو له شکره ی وا ئیمه به سهر سوورمایوه به تیکلاوی ده یانینن ، نه و به پیک و پیکی له بهرام بهری یه کدا ده یان بیینی " و لامم هه بوو ده مو یست بلیم " بروا به خودا بکهین و ته نیا نه وانه بکیشین وا نیشانی داوین ، نه ک نه وانهی وا

نیشانی نه داوین " به لام بیدهنگ بووم . به لام له بهر نه وه بیدهنگ نه بووم که په پوله به لاسایی کردنه وهی پوژ ئاوا ییه کهان تاوانبارم ده کات . به به هانهی تاقی کردنه وه زریکه م ، بیبه زیانه به کلاوه ئاسنییه کهم له پشتیم ده دا .

حیسانی نه وه م ده کرد که نه گهر دلئ نه م گیله چاو جوانه و په شه به دهست بهینم ، نه وسا ده توانم له و داوه پرگار بیی که زهیتوون بوئی داناوم . کاتی که زانییان لی رده دا ناید و زنه وه گوتم " له بهر نه وه ی ماله که مانیان پشکنیوه له مه و به دوا پیاو کوژه ژیره که نه و وینه یه له جیگا یه کی دهست پی نه گه یشتوودا ده شار یته وه (زهیتوون له عه قلم دا بوو) . به لام چه نده سه رنجیان ده ده امی ؟ په شه به در یژایی باسی کیشرانی ئه سپه لموز براوه که و نه و سی پوژ مو له ته ی کرد وا پادشا دابووی به وه ستا عوسمان .

کاتی ئامارژهی کرد به ئه سپه لموز براوه کهان و منیش پیدا کریم کرد به سهیر کردنی چاوه کانه وه وتی وه ستا عوسمان وه کوو سه رپه تی ده لی زهیتوون نه و ئه سپانه ی کیشاوه ، به لام له بهر نه وهی له ویست و فره خوازییه کانی من ناگاداره ، گومانی له سهر منه . یه که مجار هاتبوون نه وه بسه له مینن که من پیاو کوژم ، به لام نه گهر به من بی هوئی هاتنه که یان به ته وا وه تی نه مه نه بوو . له بهر ته نیای و بیچاره یی له ده رگا کهی منیان دابوو . کاتی ده رگا کهم کرده وه ، نه و ده سته ی په پووله که خه نجه ره که ی به ره و من در یژ کرد بووه وه ، ده له رزا . هه م له وه زاوریان ده تو ققا که هه رچی ده کهن نازانن نه و پیاو کوژه هیچ و پوچه کییه ، هه روه ها له پیکه نینی دوستیکی کوندا له گو شه یه کی تاریکیدا ده ترسان که خه نجه ر بختا وه سهر قورگیان ، له وه ش ده ترسان که وه ستا عوسمان له گه ل پادشا و خه زینه داردا ریک بکه ویت و

تهلیسمی ئەشکەنجە کەرانیان بکات ، هەر وها شتیکی تریش کە لێدەترسان و ورە ی دادەبەزاندن ملهوپری ئەرزپروومیەکان بوو .

لە پەشوکاندا داوای دۆستایەتیان لە من دەکرد . وەستا عوسمان پێچەوانە ی ئەم شتانە ی پی گوتبوون . پیویست بوو ئیستا وەکوو ئەو ی و لە دەروونیاندا یە و خۆزگە یان بو دەخواست ، پێچەوانە ی ئەمە یان بو بسە لەمیئم . ئەگەر بمرگوتبایە وەستای گەر بەهەلەدا پویشتوو و خەلەفاو ، یە کسەر دژایەتی پەپوولەم لە بەرامبەر خۆمدا دەورژاوند ، چونکە وەکوو ئەو و بوو کە لە چاو هەلماوییە برژانگ درێژەکانی پەپوولە جوانە کەدا کە بە خەنجەرە کە ی دەستی لە زریکە ی منی دەدا ، هیشتا چاوم بە بلیسە کالەکانی عەشقە کە ی لە بەرامبەر وەستا کە ی دەزگیرانی یانی وەستا عوسمان بوو . لە سالانی شاگردیمدا نزیکایەتی ئەم دووانە و هەلسو کەوتی وەستا و شاگرد بابەتی قسە ی وینە کیشان بوو و هەمیشە تانە یان لێدەدان ، بەلام ئەوان گوویان نە دەدا و لە پیش چاوی هەموو کەسیکدا تەماشای یەکیان دەکرد و بۆنی یەکیان دەکرد و لە دواییدا وەستا عوسمان زۆر بیبەزەییانە دەگوت خیرترین قەلەم و باشترین فلچە هی پەپوولە یە . زۆر جار ئەم گومانە راستە ، لە نیو وینە کیشە بە خیلەکاندا دەبوو بە هۆی یاری کردن بە وشە ی فلچە و قەلەم و جامولکە دروستکردنی قسە ی بە واتای بیئەدبانە بەو وشانە . لەم رووشەو تەنیا من نیم کە هەستم بەو دەکرد ، کە وەستا عوسمان دەیهوسیت پەپوولە بهینیتە سەر وینە کیشخانە کە .

ماوێهەکی درێژە کە وەستا عوسمان باسی ئاژاوە خوازی و ناپیکی و کەللە رەقی من بو ئەم و ئەو دەکات ، لەو شەو تێگەیشتووم کە لە راستیدا

وەستا عوسمان شتیکی لە میشکدایە ، بە هەقیشەو بەری لەو دەکردووە کە من لە پەپوولە و لە زەیتونیش زیاتر دەتوانم نەریتی فەراسە یەکان پیادە بکەم و دەیزانی کە دەلیم : " وەستا کۆنەکانە نەیان دەتوانی وەها نەخش بکیشن " و پشت ناکەمە داخواییە تازەکانی پادشاکەمان . دەتوانم لەم بارە یەو هاکارییەکی باش لە گەل رەشەدا بکەم " چونکە ئەم تازە زاوا خۆینگەرمان تەنیا لە بەر ئەو ی دلی شەکوورە بە دەست بینی و ئەو نیشان بدات کە جیگای باوکی گرتووتووە نایەویت ئەم کتیبە تەواو بکات ، بەلکوو دەزانی کە دەتوانی لە ریگای ئەم کتیبەو زووتر بکەویتە نیو چاوانی پادشا و پیشکەویت ، بەمجۆرەش لە جیگایە کەووە کە چاوەروانیان نە دەکرد سەرپەتە کەم گرتە دەستی خۆم و وتم کتیبە کە ی زاوا موعجیزە یەکی خۆشی بی هاوتایە و بەم شیوێه سەری قسەم کردووە . ئەگەر ئەم شتە نااساییە ، یانی ئەو کتیبە ی کە بە فەرمانی پادشا و بە ویستی زاوای ئەفەندی دەست پیکراوە تەواو ببایە ، ئەسا هەموو دنیا چاوی بە هیز و دەولەمەندی پادشای عوسمانی دەکەوت و لە بەرامبەر هونەر و جوانکارییەکانی ئیمەشدا پەنجە یان دەخستە نیو دەمیانەو ، هەم لە ئیمە و لە هیزمان و لە بی بەزەییوونە کە شمان دەترسن ، هەم لە لامان خەفەتی خویان هەلدهریژن و دەزانن کە لە نەریتی فەرەنسیەکانەو هەندیک شتمان وەرگرتوو و لە رەنگەکانمان و وردەکارییەکانمانەو بە شیوێه کە تەنیا ژمارە یەکی کەم لە سولتانهکانیان هەستی پێدەکات دەزانن ئەو شتە ی و ئیمە کیشاومانە هەم لە جیگایەکی دونیادایە و هەم لە بەینی وەستا کۆنەکاندا لە جیگە یەکی تر پراوەستاو .

په پووله له پېشدا وهكوو مندالیک که بیهوئیت بزانیست زریکهه
 راسته قینه یان نا لییده دا ، له دوایدا بوئوهی بزانیست قایمه یان نا وهکوو
 هاوړییهک لییده دام ، دواتریش به دوو بهانهی پیشهوه دهویست زریکهه
 کون بکات و وهکوو به خیلک نازارم پی بگهیهنی ، له راستیدا دهیزانی که
 من لهو به هونه رترم ، له وهش زیاتر به نازارهوه دهیزانی که وهستا
 عوسمانیش ناگاداری ئهم وه زعهیه . له بهر ئهوهی په پووله به هونهری
 خوداییهوه بوو بوو به وهستا حزم دهکرد به خیلیم پی بباتهوه ، چوونکه
 غروروی پیده به خشمیم . من وهکوو ئهوه به دست هینان به قامیشی
 وهستا که مدا نه بووم به وهستا ، به لکو به هیزی قامیشه کهی خوم بووم به
 وهستا و اشم کردوه که ئهویش ههست بهمه بکات .

دهنگم بهرز کردهوه باسی ئهوهم کرد که به داخهوه هندی کهس ههن
 دهیانهوی کتیبه موعجزیه یه کهی زاوا و پادشا خراب بکن و له ناوی بهرن
 . وهستا عوسمان باوکی هه موومان و وهستای هه موومان بووه : هه موو
 شتیک له وهوه فیور بووین ! به لام له نیو خه زینه کهی پادشادا به دوا
 شوئندا گهراوه و له دواي ئهوهی دوزیویه تهوه دیسان به هویه کی نادیار
 شاردویه تیوه . لهوه دلنیام که ئیستا زهیتوون له تهکیه چولکراوه کهی نزیک
 (فنه رکاپیدا) خوئی شاردو تهوه . ئهم تهکیه یه له بهر بی رهوشتی و
 پسوایه کهی دانه خراوه به لکو له زهمانی باپیری پادشاکه ماندا له بهر شه ره
 بی کوتاییه کهی عهجهم داخراوه ، دواتر ئهوهم وه بیر هینایه وه که جارن
 زهیتوون به " چاوه پروانییه وه " په سنی تهکیه داخراوه کهی ددا ! ئه گهر
 متمانیهان به من نه هاتبایه و وهها بیریان بگردایه تهوه که له دواي ئه مانه وه
 داویکیان بو دادهنیم . خه نجه ره که به دهستی ئه وانوه بوو دهیانتوانی ههر

له ویدا سزام بدن . په پووله دوو زه ربه یتری لیدام ، ئه ونده قورس بوو که
 زوریه ی زریکان بهرگه یان نه ده گرت . گه پرایه وه به ره و لای ره شه که هه قی به
 من دابوو و وهکوو مندال قیره یه کی کرد به سه ریدا . له پشته وه لیی نزیک
 بوومه وه و دهسته زری پوشه کهم خسته ملی و به ره و لای خوم پاکیشا .
 بهو دهسته کهی ترم دهستیم بادا و خه نجه ره کهیم لیسه ند . له راستیدا نه
 یاریمان ده کرد نه شه پر . به سه هاتی به شیکی شاهنامه م بوئی گیاره . ئهم
 به شه زور کهم ده زانریست :

" له پوژی سیه می شه ره که یان له گهل له شکری ئیراندا ، توورانیه کان
 بوئوهی بزانی ئهوه شه پر که ره رازداره ی ئیرانی کییه و پوژ به پوژ سه ربازی
 زیاتریان لیده کوژی شه نگیلی لیها توویان بهر دایه مهیدان . گاتی شه نگیل
 بانگی شه پر که ره رازداره که دهکات بو مهیدان ئهوی تریش په سندی دهکات
 ، له شکه ره کهی هه ردوو لا زریکانیان له بهر خوردا ده بریقایه وه هه ناسه ی
 خویان ده گرت و سه یریان ده کرد ، ئه سپه زری پوشه کانی ئهم دوو
 جهنگا و ره وهها له یه که و تن که بزسیکه ی ناگر له گیان و جهسته ی
 ئه سپه کانه وه دوکله ی هه لده ستاند . زوری خایاند توورانیه که تیریکی
 هاویشته به لام ئیرانییه که ئه سپ و شمشیره کهی باش به کار هینا و له
 دوایدا توورانیه کهی گرت و خسته یه خواره وه ، کاتی پاکردن به زریکه وه
 باوه شی پیدا کرد و به توندی ملی گرت . توورانیه که شکستی قه بول کردو
 به بیچاره ییه وه پرسیری ئه و شته ی کرد و امه راقی ده کردو گوتی : " تو
 کیی ؟ "

شه پر که ره رازداره که ش گوتی : " بو تو ناوی من مه رگه "

ئەو کئی بوو؟ پەپوولە بە خوشییەو وەکوو مندالیک گوتی : " پۆستەمی ئەفسانەیی بوو ! " پشتم ملیم ماچ کرد و گوتم : " هەموومان خەیاانتان بە وەستا عوسمان کرد . ئیستاش بەر لەوەی ئەو سزیمان بدات ، پێویستە ئیمە زەیتوون بدۆزینەو و ژەهرەکی ناومان بپێژین ، بۆ ئەوەی کە بتوانین لە بەرامبەر دوژمنانی شیوەکاری و لە بەرامبەر ئەوانە و دەیانەوئیت ئیمە تەسلیمی شکەنجە گەران بکەن ، پێویستە پتەوتر و بە هیژ تر پراوەستین . لەوانەییە کاتیگ گەیشتینە ئەو تەکیە تیکدراو تیبگەین کە هیچ یەک لە ئیمە پیاو کوژ نین . "

پەپوولە بیچارە دەنگی دەرنەخست . چەندە بە هونەریش بی و چەندە پشتمی پتەو بی دیسان وەکوو ئەو وینەکیشانی کە سەرە پای بەخیلیردنەو بە دوا یە کەدا دەگەرین ، لە رۆیشتنە ناو دۆزەخ و تەنیا مانەو لە دونیادا دەترسا . لە رینگای (فەنەر کاپیدا) پەنگیکی زەرد لە دوورەو دیار بوو ، بەلام ئەو مانگە شەو نەبوو . دارەکانی سەرەو و گومەزەکان و دیوارە بەردینەکان و ماله چۆینیهکان لە بەر ئەم تیشکە دا جیگای خۆیان دەدا بە قەلایەکی نەناسراوی دوژمن و هەستیکی وای لە دەرووندا دەرووژاندەو کە لە تەپۆلکەو سەر کەوتین ، لە دواو لە لای مژگەوتەکی بەیازیتدا سوتانی زەویمان بینی . لە تاریکای شەودا چاومان بە عەربانەیک کەوت کە ئەویش بە تەلیسە ئارەکانییەو وەکوو ئیمە بەرەو ئەو پەپی شار دەچوو ، دووناکچەمان دایە و سوار بووین ، پەشە پەسمەکانی هینا بوو ، خۆم درێژ کرد و تەماشای ئەو هەورە نزمەم دەکرد کە ئاگرە کە پروونی کردەبوونەو، هەر لەم کاتانەدا دلۆپیکی

باران دای لە کلاو ئەسنیهکەم . بە هیوای ئەوێ لەم گەرەکه دوور دەستەدا تەکیە چۆلکراو کە بدۆزینەو لە دوا ی پێ کردنیکی زۆرەموو سەگەکانی گەرەکمان هەستاندە سەر پی . هەر چەندە کە نوری چرای چەند مائیکی بەردینمان بینی کە لە بەر ئیمە داگیرسابوون بەلام تەکیەکەمان نەدۆزیو ، لە دەرگای چوارەمین مالممان دا و مامە کلاو لە سەرێک دەرگاکەیی بۆکردینەو ، وەکوو جەرە سەیری دەکردین و تەکیەکی بۆ تارێفکردین ، مامە بە خوشییەو گوتی لە دەستی جندۆکە و عفريتە و شتی وا زۆر دەکیشن و ئازارتان دەدەن . لە حەوشە تەکیەکەدا هیمنی دار سەرەو لە خۆبایەکان کە گۆییان نەدایە باران و بۆنی گەلای گەنیو پێشوازیان لیکردین ! لە پێشدا چاوم خشان بە دیوارە تەختە بەندەکانی تەکیە و لە دوایدا لە کونە بچکۆلەکانی پەنجەرەیکەو تەماشای ناووەم کرد ، سییەری ترسینەری کابرایەکم بینی کە نازانم لە بەر ئیمە نۆیژی دەکرد یا هەر بۆ خۆی نۆیژی دەکرد .

دەبىنى ئەم نىشانەيان پىئوھ ديار بوو . لە نىئو تەكەيەكەشدا لە يەك جودا نەدەبوونەوھ .

گوتم : " لەوھ دەترسن ؟ دەتوانين ب پرۆژ خۇمان لىرە بشارينەوھ " .
رەشە گوتمى : " لەوھ دەترسين ئەو كەسەى وادەبى لىيى بترسين لەناو خۇمانداىى "

گوتم : " منيش كە بىر لەمە دەكەمەوھ دەترسم ، چونكە ھەندى قسە وباسم لەو بارەيەوھ بىستوھ " لە لاين پياوھكانى بوستانچى باشيەوھ قسەيەكى وا بلأو بووھتەوھ و گەيشتوتە وئەكيشان كەگوايا رازى بكوژەكەى زەريف ئەفەندى و زاوا ئەفەندى نەماوھ و پياو كوژەكە يەككە لە ئىمەى وئەكيش كە بۇ ئەو كتيبە نوورى چاوى رشتوھ . رەشە پرسىارى ئەوھى كرد كە چەند رەسم بۇ كتيبەكەى زاوا كيشاوھ .

- " يەكەمىن شەيتان بوو ، شەيتانىكى ژىر زەويم بوى كيشاوھ ، وەستا كوئەكانى وئەكيشخانەكانى ئاك كوئونلوھكانيش زۆر جار كيشاويانە .
بالۆرە بىژەكە خوى خستە بەر پىم : " دوو عەودالم بۇ بكيشە " پيشنيارم بە زاواكەت كردبوو كە بيانخاتە ناو كتيبەكەى چونكە ئەم ئەم دەرويشانەش جىگايەكيان لە ولاتى عوسمانيدا ھەيە . "

- " ھەمووى ئەمەيە ؟ " كاتى وتى ھەموو ئەمە بوو ، وەكوو ئەوھى دزى شاگردىكى ئاشكرا كردبىت بە فيزەوھ پويشتە دەرەوھو چەند لاپەرەيەكى گەورەى ھىنا كە لە بەر بارانەكەدا تەر نەبوويون ، ئەوسا وەكوو داىكە پشيلەيەك كە پەلەوھرىكى بريندارى بو بەچكەكانى ھىنابى چەند لاپەرەيەكى خستە بەر دەم ئىمەى وئەكيش . ھىشتا لە ژىر باليدا بوون كە ناسينمەوھ . ئەو وئانەن كە وا ئەمشەو لە كاتى بەسەر داھاتنى

((بە من دەلین زەیتوون)) (57)

نويزەگەم بېرپايە و يەكسەر دەرگاگەم بۇ بکردبايەنەوھ راست تر دەبوو يان وەكوو ھىشتەوھيان لە بەر بارانەكە ؟ كە زانيم بە دزيوھ تەماشام دەكەن بە بىئەوھى خۆم تىك بەدەم ھەتا دواى نويزەكە مامەوھ . كاتى دەرگاگەم كردەوھ چاوم بە وانەى خۇمان ، لەق لەق و پەپوولە و رەشە كەوت و قېرەيەكى خۆشى لە قورگمەوھ دەرکەوت . بەن حەپەسانەوھ باوھشم كرد بە پەپوولەداو سەرم نا بە شانبيەوھ وئالاندم و گوتم : " چيمان بە سەر ھات ، چى ! چييان لى دەويستين ؟ بۇچى دەمانكوژن ؟ " نيشانى پەشوكان لە روومەتياندا ديار بوو ، لە ژيانى وئەكيشميدا جار و بار ھەندى وئەكيشم

قاوه‌خانه‌که‌دا ده‌ستم به‌سەردا گرتیوون و دزیبووم . هیچ‌پرسیاری ئەوهم نەکرد که چۆن پویشتوونەتە ماله‌که‌م و ئەمانەیان هیناوه . دیسانیش له گەل پەپووله و لەق لەقدا زۆر ژیرانە ئەو وینانەمان نیشاندا که بۆ کابرای بالۆره بیژمان کیشابوو . ئەسپیککی وەها بەم جوانییە ! له‌لاوه‌ ملی لار بوو‌تە‌وه . بپروا بکەن که تەنانەت خەبەری دروست بوونی ئەسپیشم نەبوو . پەرشە وەکوو مامۆستایەک گوتی : " تۆ ئەم ئەسپەت دروست نەکردوو ؟ "

- : " نا، من دروستم نەکردوو . "

- " ئەی ئەو ناوی کتیبەکه‌ی زاوه‌که‌م ؟ "

- " من ئەو ئەسپەشم دروست نەکردوو . "

- : " له‌شیوازه‌که‌تە‌وه‌ دیار بوو که تۆ ئەو ئەسپەت کیشاوه ، لە‌وه‌ش زیاتر وەستا عوسمانیش بە‌مە‌ی زانیوه . "

- : " من هیچ شیوازی‌یکم نیه ، ئە‌مه‌ به‌شانازییه‌وه‌ له‌بەر ئە‌وه‌ی له‌بەرامبەر بای هە‌ل‌کردوو پراوه‌ستم نابێژم هە‌روه‌ها بۆ پاکانه‌کردن و بی‌تاوان نیشان دانی خو‌شم ئە‌مه‌ نالییم ، چونکه‌ هە‌بوونی شیواز بۆ من له‌پیاو کوژ بوونیش خراپتره . "

- : " تۆ جیاوازییه‌کت له‌گە‌ل وەستا کۆنه‌کان و ئە‌وانی تردا هە‌یه . " بزه‌یه‌کم بۆ لی‌دا . دە‌ستی‌کرد بوو به‌باس کردنی ئە‌و شتانه‌ی که واده‌زانی ئیوه‌مانان هە‌مووتان دە‌یزانن : به‌وردییه‌وه‌ گۆیم بۆ ئە‌و راگرت که پادشاکه‌مان و خەزینە‌دار خەریکن بۆ پراوه‌ستاندن ئە‌م کوشتارانە چاره‌دە‌وژنە‌وه‌ و سێ پوژ مۆلەت دراوه‌ به‌ وەستا عوسمان و نە‌ریتی نە‌دی‌مه‌ به‌ کاربراه‌ و کونی لمۆزی ئە‌سپه‌کان بپراوه‌ و پویشتوونە‌تە‌ ناو خەزینە‌ی ئە‌ندە‌روون و تە‌ماشای کتیبە‌کانی وەستا کۆنه‌کانیان کردوه . هە‌ندیک جار

هە‌یه‌ کاتی‌ک شتی‌کمان به‌سە‌ردادی هەر له‌سە‌ره‌تاوه‌ دە‌زانین که له‌ماوه‌ی هە‌موو ژیا‌نماندا له‌بیرمان ناچیت .

بارانیکی خە‌ماوی دە‌باری . پە‌پووله‌ وە‌کوو ئە‌وه‌ی خە‌م بۆ باران بخوات ، بە‌کزی دانیشتی‌بوو و باوه‌شی کردبوو به‌خە‌نجەرە‌که‌یدا . زری‌که‌ی پشتی لە‌ق لە‌ق له‌ئارد سپی تر بوو ، چرایه‌کی به‌دە‌سته‌وه‌ بوو به‌لی‌بووردی‌ه‌وه‌ دە‌چوو ناو تاریکاییه‌کانی تە‌کیه‌که‌وه . ئە‌م وە‌ستا وینە‌کیشانه‌ی که‌سیبەرە‌که‌یان وە‌کوو تارمایی به‌دی‌واره‌کانی تە‌کیه‌که‌دا دە‌گه‌ران براکانی من بوون و چە‌نده‌ خو‌شم دە‌ویستن ! له‌بەر ئە‌وه‌ی وینە‌کیشم هە‌ستم به‌خو‌شی دە‌کرد . پرسیارم له‌پە‌رشە‌کرد و گۆتم : " دە‌زانی به‌پوژان دانیشتن له‌گە‌ل وە‌ستا عوسمان و تە‌ماشاکردنی وینە‌ی وە‌ستا کۆنه‌کان چ جۆره‌خو‌شیه‌کی تیدایه‌ ؟ ماچی کردی ؟ روومه‌ته‌ جوانه‌که‌تی نە‌وازش کرد ؟ دە‌ستی گرتی ؟ له‌بە‌رامبەر هونەر و زانایه‌که‌یدا حە‌یران مایته‌وه‌ ؟ "

- " وە‌ستا عوسمان له‌نی‌و شتە‌ دە‌رناساییه‌کانی وە‌ستا کۆنه‌کاندا ئە‌وه‌ی پینیشان دام که تۆ شیوازی‌کت هە‌یه . هەر وە‌ها ئە‌وه‌ی پی‌فیر کردم که وینە‌کیش به‌دلی خو‌ی شیواز هە‌ل‌نا‌بژی‌ریت ، بە‌ل‌کوو ئە‌مه‌ له‌پا‌بردوو وله‌بیره‌وه‌ریه‌ فە‌رامۆش کراوه‌کانی وە‌دیار دە‌رده‌که‌وی ، هە‌روه‌ها ئە‌وشی دیار کرد که ئە‌و شتە‌ی له‌کاتی خو‌یدا ئی‌مه‌ی دە‌خسته‌ شە‌رمه‌وه‌ و ئە‌و که‌موکۆپی و لاوازی‌انه‌ی وا دە‌مانگوت با ئی‌مه‌ له‌وە‌ستا کۆنه‌کان جیا نە‌که‌نه‌وه‌ ، له‌بەر ئە‌وه‌ی ئە‌م‌پو شیوازی فە‌ره‌نسیه‌کان له‌جیه‌اندا بلاو بوو‌تە‌وه‌ بووه‌ به‌ " تاییه‌تمە‌ندی " شیواز " وپە‌سانیا‌ندە‌درین ، له‌مه‌ و به‌دواش دونیا له‌بەر ئە‌و گە‌وجانە‌ی که‌به‌که‌موکۆپی‌ه‌کانی خو‌یان پە‌سه‌نی خو‌یان دە‌دە‌نه‌وه‌ پڕ رە‌نگتر و گیلانە‌تر و پڕ عە‌یبتەر دە‌بی " "

بروا کردن و شانازی کردنی پشه بهو شتانهی وا دهیگوت خوئی نیشانهی ئهوه بوو که ئهوه یهکیکه لهو گهوجانه . پرسیارم کرد : " ئایا وهستا عوسمان پوونکردنهوهیهکی بو لموژی پیک و پیکی ئهوه سهدان ئهسپهیه ئههیناوه که وا له ماوهی ئهه سالانهدا بو کتیبهکانی پادشام کیشاوه "

"- ئهویش له بهر ئهوهی له مندالیتانهوه بهو عهشقهی پییداون و بهو لیدانانهی وا لییداون بووه به باوک و خوشهویستتان و ئیوهی وهکوو کوپی خوئی و وهکوو گهورهکردوه لهمه تیناگات . ئهوه دهویست وینه کیشخانهی عوسمانی شیوازیکی ههبی نه وهک ئیوه . ئیوهش کهمو کوپهکانی خوستان و جیاوازییهکانتان له ترسی سیبهری ئهوه له بیر دهچوهوه . دواتریش ئهوه ئهسپهت کیشاوه که سالانیکه له دروونتتا خهوتوووه ."

- " دایکم له باوکم ژیرتر بوو ، ئیمه تهنیا له دست ئهوه و وهستا عوسمان لیدانمان نهخواردوه ، بهلکو له وهستا توورپه کهله پهقهکانی تریش لیدانمان خواردوه ، پوژیک سهر دهستهکهمان به راستی لییدام و منیش له مالدا گریام و گوتم جاریکی تر ناگهپیمهوه . دایکم گوتمی کوپم له دونیادا دوو جوو مروقه ههه : یهکیکه ئهوانهی وا ههمیشه له ژیر لیدانهکانی کاتی مندالیدا خو دهخونهوه و دهمیننهوه ، ئهوانه ههمیشه به سهر کوتکراوی دهمینینهوه ، چونکه لیدان وهکوو ئهوهی دهخوازی شهیتانی ناو مروقه دهکوژی . بهلام ئهوه بهختهوهرانهش که ناترسیوبه بی لیدان پهروهده دهکرین هیچ کات بیرهوهیهکانی کاتی مندالی فهراموش ناکهه - دایکم گوتمی ئههه به کهس مهلی - بهلام کاتیک فییری ئهوه بوون که چون له گهل

شهیتانا ههلسو کهوت بکهه دهتوانن فیلباز بن ، شته نهزراوهکان بزائن ، دوست پهیدا بکهه و دوژمنهکانیان بناسنهوه و له کاتی خویدا ههست بهو گومانه بکهه که له دواوه بوئی دروستی دهکهه ، منیش ئهوهی پی زیاد دهکهه دهتوانن له ههموو کهس باشتر نهخش بکیشن . وهستا عوسمان له بهر ئهوهی ئهگهر پهلی داریکم به پیک و پیکی نهکیشابایه زللهیهکی وای لیدهدام که له چاومهوه فرمیسک بهاتبایه و دارستانی له پیش چاومدا شین ببایه . له دواي ئهوهی که له بهرامبهه نهبینینی کهمو کوپهکهی گوشهی لاپههیهکه بهر دهبووه گیانم ئاوینهکهی دهگرت به دهستهوه و بو ئهوهی له فییر بوونهکانی چاو نهجاتم بیی ، گوئی دههینایه لای گوپم و له سهر ئاوینهکه یهکه به یهکی چهوتیهکانی پیشان دهدام ، منیش هیچ کات ئهوه عهشقه و ئهوه جهستهیهه له بیر نهچوو . شهوی ئهوه پوژهی وا له پیش چاوی ههر کهسدا سهرزنهشتی دهکردم و به راسته لییدهدام تا بهیانی دهگریام و نهدهخهوتم که چی بهیانی له پیش چاوی ههموو کهس به عهشقهوه دهستی ماچ دهکردم و منیش له دلوه بروام دهکرد که پوژیک دههه به وینهکیشیکی گهوره . من ئهوه ئهسپهه نهکیشاوه ."

"- ئیمه - باسی له لهق لهقیش دهکرد - له تهکیهکهدا به دواي دواين پهسمی کتیبهکهی زاومدا دهگهراين . تو ئهوه وینهیهت بینیهه؟"

- : " ئهوه شتیکی نییه که پادشاکهمان و ئیمهی وینهکیشی گریدراوی وهستا کونهکان و موسلمانان پهسهندی بکههين . " و بیدهنگ بووم . ئهه قسهیهه به ویستهوه کرد . له گهل لهق لهقدا تهکییهکهیان ژیر و ژوور کرد و ههموو جیگایهکی گهههان ، یهکه دوو جار بو ئهوهی کار ئاسانیاان بو بکهه چووم بو لایان . له یهکیکه له ژوورهکاندا که سهراپیتهکهی دلۆپهی دهکردله

بهر ئه وهی نه که ونه ناو قورپی زهویییه که ئیشاره تیکم بو کردن ، ههروهها واشم کرد که ئه گهر دهیان هوی با بگه پین . کليلة گه وره که ی ئه و ژوورهم بو هیئان و اسی سال بهر له ئیستا و بهر له بلاو بوونه وهی ریبارانی تهکیه و بوونیان به بهکتاشی ژووری بابا (باوک) بوو . به ویسته وه چوونه ناو ژووره که ، به لام کاتیك زانیان دیواریشی نیه و یه کراست باران دهباریته ناوه وه ته ماشای دهوور و به ریشیان نه کرد و ده رکه وتن . ئه وه پی خوش بوو که په پووله له گهل ئه واندا نه بوو ، به لام له هه مانکاتدا ههستم به وه ده کرد که ئه گهر به لگه یه که بو تاوانبار کردنی من بدوژنه وه ئه ویش له گهل ئه واندا یه کده گریت . ره شه و له ق له ق له وه ده ترسان که وهستا عوسمان ته سلیمی ئه شکه نه گهرمان بکات و ده یانگوت پیویسته له بهرام بهر خه زینه دار به هیز بین و پشتیوانی یه ک بین هه ر بویه به باشی له یه ک نزیك بووینه وه . له وه تیگه یه شتم که مه بهستی ره شه ته نیا ئه وه نیه که بکوژه که ی زاوا بدوژنیته وه و به و جوړه خه لاتیه کی راسته قینه ی هاوسه ره که ی بدات به شه کوره جوانه که ، به لکو ئه وه شی تی دایه که وینه کی شه عوسمانیه کان بخاته سه ر ریچکه ی فهره نسیه کان و به و پارانه ش که له لای پادشاکه مانه وه دیت کتیبه که ی زاوا که شی ته و او بکات (ئه مه له کوفریش پیکه نیندارتر بوو) هه لبت له وه ش تی ده گه یه شتم که په پووله ده یه ویت له دوای ئه م گه مه و فیلان به بیته به سه روکی وینه کی شان (چونکه هه رکه س وای بو ده چوو که وهستا عوسمان په پوله ی بویت) ، و له ئیمه ش و ته نانه ت له وهستا عوسمانیش نه جاتی بیته . می شکم تیکه ل پیکه ل بوو ، گویم له باران ده گرت و ماوه یه کی دوور و دریز بیرم کرده وه ، له دوایدا وه کوو که سیك که له ناو جه نجالیه کدا خوئی ده رخستی و بیه ویت داخو ازنامه که ی بدات به

پادشا و سه روک و هه زیره که ی که له ته نیشتیوه تیپه ر بن خو مم نیزیکی ره شه و له ق له ق کرد و له ده رگایه کی گه وره وه بردنمه جیگایه کی مه ترسیدار که له پی شدا چی شتخانه بوو . پرسیا ری ئه وه م لی کردن که نایا شتیکیان دوژیوه ته وه یان نا ؟ دیاره که نه یاندوژیوه ته وه . نه و قاپ و قاچاخ و قابلمه گه ورانه ی واکاتی خوئی چی شتیان بو هه ژاره کان پی لینه رابوو هه روا مابوونه وه . ئه م جیگه دل له رزینه پر بوو له توپی جالگوکه و توژ و توپ و پیسایه سه گ و پشیله . که س نه ویستبوو خاوینی بکاته وه . وه کوو جارن بایه کی به هیز له هه ر چوار لاه ده هات که نه ده زانرا سه رچاوه که ی له کو ییه وه یه . تیشکی چراکه ی کز ده کرد ئه ویش جار جار سیبه ره کانمانی کاتر ده کرد و جار جاریش ره شتری ده کرد .

گوتم : " گه ران بوی ، به لام خه زینه شاراو هه که متان نه دوژیوه . " له نیو دار و به رده ره ماوه کاندایه شتم برد بو جیگایه که سی سال بهر له ئیستا ئو جاخ بوو ، به پیی عاده ت خو له می شه که یه به ده ست لابر د و قولپی ناسنیه که م گرت و به جیره جیره ده رم هیئا ، چراکه م کرده ده مه بچوو که کانی فرنه که وه . هه رگیز ئه وه م له بیر ناچیت که له ق له ق بهر له ره شه په لاماری تووره که مه شکینه کانیدا ، ده یویست هه ر له ویدا ده میان بکاته وه ، به لام له بهر ئه وه ی من به ره وه هیوانه که ده رپویشتم و ره شه ش له ماله وه له و تاریکایه ده ترسا به دوامه وه هات ، له ق له قیش به پی دریزه کانیه وه که وته دوای ئیمه ، کاتیك له قوره که دا چاویان به گو رویه کان و شو رته سووره که م و کراسه ناو ریشمینه که م و گو یزانم و که لو په له کانم که وت بو ساتیک دوو دل مانه وه . له تووره که که یتردا که ره شه کردییه وه په نجا و سی نالتونی وه نیزی و ئه و لاپه ره زیر او کراوانه ی تی دابوو که له م سالانه ی دوایدا له وینه

کیشخانهکه دزیبووم ،دفتهری وینهکانیشمی تیدا بوو که له هرکهس شاردبوومه . له نیو لاپهړهکاندا لاپهړه زیږین وچهند په سمی خوم و هندیکی هم لا و نهولاو نهنگوستیله عتیقه یادگاریه که دیکه خوشه ویسته کهم و مشتی قژ و قهلمه باشه کانم و باشتیرین فلچه کانم دهرکهوتن .

– به له خو بای بوونیکي گیلانه وه گوتم : " نه گهر وکووو نه وهی نیوه بیر دهکهنه وه پیاکوژ بایم ، نه مانه له خه زینه شاره وه که مدا دهر دهکهنه وتن یان دواپین وینهیه دهرکهوت ؟ "

– لهق لهق پرسیری کرد و گوتمی : " بوچی نه مانه دهرکهوتن ؟ " –
 " جاری پیشوو که پیاوهکانی بوستانچی باشی ماله که یان بشکینم –
 وکوو ماله که تی تو – دوو لهم ئالتونانیهان که ته مه نیکم بو یان تهرخان کردوه به دزیوه خستبووه ناو گیرفانییه وه ، منیش بیرم له وه کردوه که له بهر نه م بکوژه ناپیاوه جاریکیتر ده مانپشکنن ، که هه قیشم هه بوو ، نه گهر نه دواپین وینهیه له لای من بایه لیږده ده بوو . " گوتمی نه م دواپین پرسته یه م هه له بوو . به لام دیسان ههستم به وه دهرکهوت که په حه تبوون و له وه ناترسن که له گوښه یه کی تاریکی نه م ته کییه ده قورگیان بگرم . نیوه ش پرواتان پی کردم ؟ به لام نه مجاره ناناسوده یه که دهر وونی گرتبووم : نه وهی وا بی ئوقره ی دهرکهوت نه بوو که هاوری وینه کی شه کانم که له کاتی مندالیمه وه ده یان ناسم ، به وه یان زانی که ماوه یه کی زوره به شیوه یه کی چه په لانه پاره کو ده که مه وه و زیږ دشارمه وه و چاویان به وینه ی بیږه وشتی ناو دفته ره کانم که وتبی ، به لکو له بنه پرتدا له وهی وا نه مانه م له په شوکان و

ترسدا نیشان داون ههستم به په شیمانی دهرکهوت . ته نیا نه یینه کانی که سیک ئاوا به ئاسانی دهرده کهوت که له خو پایی و له خو وه ژیانیکات .

– زور دواتر په شه گوتمی : " دیسانیش با بریار له سهر نه وه بدین که نه گهر وه ستاعوسمان ته سلیمی نه شکه نجه گهرانی کردین چی بلین " ههستم به بی میشک بوون و بیزار بوونیک دهرکهوت . لهق لهق و په پووله له ژیر تیشکه کاله که ی چراکه دا ته ماشای وینه ی بیږه وشتی ناو دفته ره که میان دهرکهوت ، له هه وایه کدا بوون که گو ییان نه ده دا به هیه شتیکی ، ته نانه ت به شیوه یه کی مه ترسیدار خو شحالیش بوون . له دوا ی هه ردوکیان راوه ستام و وکوو نه وهی که بیره وریه کی کون وه بیر به یینه مه وه ، به بیده نگی ته ماشای وینه ی بی په وشتییه کانم کرد (خوم کیشابووم) .

ره شه ش هاته لامان نازانم له بهر چی بوو ، به لام نه وهی که هه چوارمان پیکه وه ته ماشای نه و وینه مان دهرکهوت له دل وه په حه تی دهرکهوت ، له دوا ی ماوه یه کی دریژ لهق لهق گوتمی : " کوپر و بینر دهن به یه کیکی " ئایا ناماژهی به وه دهرکهوت که هه رچه نده نه م په سمه بیږه وشتانه ن ، به لام چیژی بینین که خودا پییداوین شتیکی بهرز و پیروزه ؟ به لام لهق لهق لهم شتانه تینه ده که یشت و قورئانی که ریمی نه ده خو ینده وه . دهمزانی که وه ستا کونه کان هه همیشه نه م ئایه ته ی قورئانیان وه بیر ده هینا یه وه . وه ستا که وره کان نه م قسه یان له بهرام بهر گوتمی دوژمنانی وینه دا به کار ده ینا که ده یانگوت به پیی دینه که مان وینه کی شان حه رامه و له پوژی قه یامه تدا وینه کی شان دهنیرنه ده و زخ . تا نه و کاته سیحراویه هیه کات نه م قسه یه ی په پووله م نه بیستبوو که واده تگوت له خو یه وه دهرکهوتتوه : " ده مو یست وینه یه که بکیشم که جیاوازی کوپرو بینهر (چاوساغ) نیشان بدات ! "

په شه به دلپاکیه وه گوتی : " کویر و بینر کییه ؟ " په پوله گوتی : " کویر و بینر نابن به یهک ، تاریکایی و پوشنایی نابن به یهک ، سیبهر و جیگای گهرمیش نابن به یهک و زیندووهکان و مردووهکانیش نابن به یهک "

له ساتیکدا به بیر کردنه وه له سهر چاره نووسی زهریف نه فندی و زاوا نه فندی و نهو بالوره بیژهی وا نه مشه و کوژرا، له رزیک که و ته گیانم و پاچله کام ، نهوانیش به قه در من ترسا بوون. ؟ بو ماوه یهک که س له جیگای خویدا نه جوولایه وه. لهق لهق هیشتا دهفته ره که ی منی پیبوو، به لام سهره پای نهوهی ته ماشامان ده کرد دهنگوت که س نهو وینهی بیروه وشتیانه نابینی! لهق له قیش گوتی : " منیش دهمه ویست پوژی قیامت بکیشم ، زیندوو بوو نهوهی مردووهکان و جیا کردنه وهی تاوانباران و بیتاوانان. به لام بو چی ناتوانین قورئانی که ریم بکیشینه وه؟ " وه کوو نهوهی له کاتی شاگردیماندا له یهک ژوردا پیکه وه کارمان ده کرد و وه کوو وهستا کونهکان بو درکردنی ماندوویی چاوان سهرمان دنا به سهر میزی کار و کاتی هلمانده گرت باسی نهوه مان ده کرد وا دههات به میشکماندا و بهو جوړه سهری باسیکیترمان لاده دایه وه. نهو کاتانهش وه کو نهوهی ئیستا ته ماشای نهم دهفته ره دهکین، باسی شتهکانی دلای خویمانان ده کرد به بیئنه وهی ته ماشای یهک بکهین، چوونکه بو پشوودان سهرمان له په نجه ره که وه ده برده دهره وه. نازانم له بهر په شوکانی بیر که و تنه وهی بیره وه ریبه که ی دهورانی خوشی شاگردی بوویان له بهر نهو په شیمانیه بی که له بهر نه خویندنه وهی قورئانی که ریم ههستم پیکرد بوویان وه کوو له بهر نهو جهنایه ته ترسینه ر بیت که وا شهو له قاوه خانه که دا بینیم، دلیم خیراتر

لینیده دا و له بهر نهوهی هیچ شتیکم به بیردا نه دههات، ناوه هام گوت: " من زورتر دهمه ویست وینهی نهو نایه ته دوا ییانه ی سووریه به قره بکیشم که بهم مانایه دین : خودایا! له بهر فراموش کردن و که مو کوپیه کانمان لیپرسینه وه مان لی مه که، ئیمه له بهر تاوانه کانمان ببه خشه! یاره بی په حمان پیبکه ی. " له ناکاو دهنگم شکاو و شهرم له فرمیسه که کانم کرد که وا به شیوه یه کی چاوه پرواننه کراو پڑا بوون، وامد زانی فرمیسه که کانم راوه دوه ست، به لام دهستم به هه نیسکان کرد و که وتمه په لمه گریان. ههستم به وه ده کرد هه رچی من زیاتر ده گریم، نهوانیش ههست به برایه تی و خه م و داته پین دهکن.

له مه و بهدوا له وینه کی شخانه که ی پادشاکه ماندا به نه ریتی فهره نسیه کان نه خش دهکرا و نهو نه ریت و نه خشانه ی وا هه موو ته مه نی خویمانان پی به خشییوو فراموش دهکرا و له راستیدا هه موو شتی که ته واو ده بوو ، نه گهر لایه نگرانی مه لا نه رزپوومیه که نه یانکوشتبا یین ، نه وا نه شکه نجه گهرانی پادشا سه قه تیان ده کردین . به لام چون له کاتی گریاندا گویم بو بارینی بارانه که راده گرت به گوشه که تری عه قلفمه وه بیرم ده کرده وه دهمزانی که نهو شتانه ی وا من ده گریئن نه مانه نین . نه وانیتر چه نده ههستیان به وه ده کرد ؟ له بهر نهوه به دل و نه به دل گریام ، توژیک ههستم به تاوانباری ده کرد ، په پوله باوه شی پیدا کردم و دهستی خسته سهر شانم و قره کانمی نه وازش کرد ، گونامی ماچ کرد و قسه ی خوشی بو کردم .

له سهره تای شاهنامه دا و له نهو کاته نه فسانه ییبه دا له بهر نهوهی ئافراندن تازه دهستی پیکردوه هه موو شتی که نه ونده ساده بووه که پیویستی به

پوونکردنەو نەبوو . شیرت بویستایە گوانی بزەکەت دەمژێ و دەتخواردەو ، بتگوتایە ئەسپ سواری دەبوویت و دەپۆشتی ، باسی خراپەت بکردایە شەیتان دەهات و باسی جوانیەکانی کوشتنی باوکتی دەکرد و قەناعەتی پێدەکردی . کوژرانی مەرداسی باوکی زوحاک لەبەر کەم ھۆ بوونەکی تابلۆیەکی جوانە ، ھەرۆھا ئەنجامدانی ئەو پیاو کوژییە لە شەوێکدا کە ئەستێرەکان باخچە و دارە سەرۆکانی کۆشکی دەرناسایی پووناکتر دەکەنەو جوانییەکیتری پێدەبخشی . دواتر پۆستەمان خستەو یاد کە لەدوای سی پۆژ شەپ لەگەڵ کۆرەکی کە فەرماندەیی ھێزەکانی دوژمن دەکات بەبێئەوێ کە بزانیی سۆھرابی کۆری خۆی دەکوژیی ، کاتی کە پۆستەم لە بازوو بەندەکی بانی سۆھراب کە چەن ساڵ بەرلە ئەو کاتە دایکی پێیدا بوو دەزانی کۆری خۆی ، شتی کە لەو بابەتە و دەبوو بە ھۆی ئەوێ پۆستەم لەدوای ئەم ئاگادار بوونەو یە لەنیو فرمیسی چاوەکانیدا سینگێ خۆی بکوژی لە دەروونی ئیمەشدا دەکوئا .

ئەو شتە چی بوو ؟ باران ھیشتا بە تریە تریەکی خۆیەو لەسەربانی تەکیەکی دەدا ، منیش ھەندیک خوار و بانم کرد بوو و ئاوەھام گوتیبوو : " یان وەکوو وەستا عوسمانی باوکمان بە خەیانەت ھەموومان دەکوژیی یان وەکوو ئیمە ئەو دەکوژین . " لەبەر ئەوێ کە قسەم راست بوو و ھەلە ی تیدا نەبوو ھەموومان کەوتینە ناو ترسەو و بێدەنگ ماینەو . لەکاتی بان و خوار کردنەکەدا لە پەشۆکانی جیگیر کردنەوێ شتەکان وەکوو جارن لەبەر خۆمەو وەھام دەگوت : ئەگەر باسی کوژرانی سیاوێش بە دەستی ئەفراسیاب بکەم بابەتی قسە دەگۆری ، بەلام ئەو خەیانەتی بوو کە من

لێی نەدەترسام . باسی مەرگی خەسەرەو بکە باشە ، بەلام وەکوو ئەوێ وافر دەوسی لە شاھنامەدا باسی دەکات یان وەکوو ئەوێ نیزیامی لە خەسەرەو شیریندا دەیگیریتەو ؟ ئەو شتە خەماوییە ناو شاھنامە ئەوێ کە کاتی بکوژەکە دەچیتە ناو ژوورەکەو ، خەسەرەو بە چاوە فرمیسیکاویەکانیەو دەزانی کە ھاتوو کە کییە ! وەکوو دواپین چارەکوڕەکی پالەستی خۆی بانگ دەکا و دەلی با نوێژیک بکەم بچۆ ئا و سابوون و جلی پاک و بەرمالیکم بۆ بیئە ، کوڕەکەش ئەوێ گیل دەبی کە نازانی خەسەرەو داوای یارمەتی دەکات و دەچی بەراستی ئەو شتەو بۆ دەھینی . کاتی خەسەرەو و شیرین لە ژوورەکەدا بەتەنیا دەمیننەو ، پیاو کوژەکە یەکسەر دەرگا کە دادەخات و کلیلی لێدەدات . لەکوئای ئەم بەشەو شاھنامەدا ، فیردەوسی دەلی : " ئەو پیاو کوژەو وا فیلبازان و گەمەکرانی کۆشک دۆزیویانەتەو ، کەسیکی بۆن پیسی و رگنی تووکن بوو . "

کاتی بان خوارم دەکرد سەرم پڕ بوو لە وشە ، بەلام وەکوو ئەوێ ناو خەونەکان دەنگم دەرنەدەکەوت . ھەر لەو کاتەشدا وەکوو ئەوانەو ناو خەیاڵەکان کاتی چاوم بەوان کەوت کە پیکەو چپەچپ دەکەن زانیم کە بە شیوہیەکی دوژمنانە لەسەر من قسە دەکەن . لەناکاو ھەر سیکیان پیکەو خۆیان فریدایە سەرم . کاتی خۆیان دا بەسەرمدا ، پیم لەعەرز بپرا و ھەر چوارمان تەختی زەوی بووین ، لە زەویدا ھەندیک پالنان و راکیشان و چنگ لە قورگنان دروستبوو ، بەلام زۆری نەکیشا . من لەسەر پشت لە ژیرەو مامەو . ئەوانیش کەوتنە سەر من . رەشە ھەر دوو ئەژنۆی نایە سەر جیگی

یه کگرتنه وه دست و شانم وبه هیزه وه دانیشته سهر بهینی سینگ و ورگم و جیگای خوی کرده وه .

لهم وه زعه دا نه مده توانی هیچ جووله یه بکه م . هه موومان سهر سام و کالبوو بووینه وه . نه م هم بیر که وه وه : مامه خوالیخوشبو وه که م کورپکی پیس و پوخلی هه بوو که دوو سال له من گه وره تر بوو ، هیوادارم له کاتی پی پینی کاروانیکدا گیرایی و سهریان په راندبی . نه م دلپیسسه کاتی که ههستی به وه ده کرد من لهو زانتر و ژیرتر و ناسکترم ، به هه موو به هانه یه که وه ئاژا وهی ده کرد و نه گهر به هانه شی نه بایه دهیگوت بازورن بگرین کاتی زورانشن ده گرت منی ده خسته ژیر و وه کوو ره شه ده هاته سهر سینگم و چاوی ده بریبه ناو چاوانموله دوا ییدا تفیکی له ده ممدا کوو ده کرده وه و ده کرد نیو چاوانم ، کاتی که شوو ده بو وه له بهر نه وه نه چیه نیو چاوانم سهرم نه ملا و نه ولا پیده کرد و نه ویش راده بویرا .

ره شه گوتی: "هیچ شتی که مه شاره وه دوا یین وینه که له کوی دایه؟ نیعتیراف بکه"

بو دوشته ههستم به خه م و توو ره یه کی خنکینه ره ده کرد : ههستم به وه نه کرد بوو که نه مانه له پییدا ریکه و توون و له خو پایی نه م قسانه م کرد ، ههروه ها بیری نه وه نه کرد بوو که به خیلی تائیره ش بیته و له پییدا هه رام نه کرد بوو .

ره شه گوتی نه گهر دوا یین وینه دهر نه خه م و پیشانیان نه ده م قورگم ده بری . شتیکی پیکه نینداره . نه گهر ده م بکه مه وه وه کوو نه وهی له راستیدا هه را بکه م ده گیریت و هیچی لی دهر ناکه وی . له لایه کیتیره شه وه بیرم له وه ده کرده وه که چاره م نییه و شتی که له دست نایهت . نه گهر له ناو خودا

یه کبگرن و من وه کوو پیاو کوژ بدهن به دهستی خه زینه دار نه م ئیشه کو تایی پی دیت . ته نیا ئومیدم نه وه بوو که وه ستا عوسمان ئامازه به شتیکیتر بکات و که سیکیتر وه کوو پیاو کوژ ده ستنیشان بکات . به لام با سهیر بکهین و بزاین نه و شتانه ی وا ره شه له باره ی وه ستا عوسمانه وه دهیگوت راستن یا نا ؟ ئایا نه مانه ده یانتوانی بمکوژن و له دوا ییدا تاوانه که بخه نه نه ستوم ؟ خه نجه ره که یان خسته سهر قورگم . یه کسه ر چاوم به و چیژ و تامه کهوت که وا ره شه دهیگرت و نه یده توانی له منی بشاریته وه . زلله یه کیان لی دام . خه نجه ره که ی برا و تیژ بوو ؟ زلله یه کی تریان لی دام . به لام توانیم نه و ژیر بیریبه شیان بخه مه ده ست که : نه گهر هیچ شتی که نه لیم هیچ شتی که نابیت ، نه مه ش هیژیکی دابه من . ئیدی نه وه یان نه ده شارده وه که له کاتی شاگردییه وه تا وه کوو ئیستا به خیلیان به من بردوه که له ته واوی ژیانی شیوه کاریمدا له هه موو که سی که باشتر رنگکاری و بو یا خم کردوه و له هه رکه س جواتر خه تم کیشا وه و باشترین نه خشم دروست کردوه . له بهر نه وهی نه وه نده به خیلیان به من برده وه حه زم لیده کردن ، بزیه کم بو برا خو شه ویسته کانم لی دا . یه کیکیان که نامه وی نا وه که یان بو ئاشکرا بکه م ، وه کوو نه وهی ماچی خو شه ویسته که ی بکات که چند ساله چاوه ری ده کات ، به گهر مو گو رییه وه ماچی کردم . نه وانی تریش له بهر رو شنایی چرا که دا دانیشتبوون ، منیش وه لامی نه م ماچه ی برا خو شه ویسته که مم دایه وه . مادام که به ره و کو تایی هه موو شتی که دین با بزانیته جواترین نه خش من کیشا وه . لاپه ره کانی من بدوژنه و ته ماشای بکه ن .

وادیاربوو وه لامدانسه وهی ماچه که ی به ماچ پیخوش نه بوو بو یه به توو ره ییه وه دهستی به لی دانی من کرد . به لام نه وانی تر ده ستیان گرت .

که وتبونه ناودوو دلپو گومانه وه . له بهر راکیشان و پالپوهانه که ی نیو خویان په شه توورپه بوو، نه تگوت توورپه یه که یان له من نیه به لکوو له و راسته یه که زیانیان به ره و ئه وئو ده چیت، هر له م پرورشه وه ده یانویست توله ی خویان له هه موو دونیا و هر که س بسیننه وه . په شه له بهر پشتوینه که یدا شتیکی ده رهینا! ده رزییه کی دریژی نوک تیربوو ، له ناکاو له چاومی نزیک کردم وه “ وا هه لسوکه وتی ده کرد که ده یه وئو بیکا به چاومدا . گوتی : ” نزیکی هه شتا ساڼ بهر له نیستا کاتی هه رات گیرا ، وه ستای وه ستایان وه ستا به هزاد کاتی زانی هه موو شتیکی ته واو بووه ، له بهر ئه وه ی که س ناچاری نه کات به شیوه یه کیت وینه بکیشتی به شه ره فوه خوی کویر کرد، له دوا ی ئه وه ی که به هیواشی ئه م ده رزییه ی کرد به چاوی خویدا و ده رهینا ، تاریکیه شکوداره که ی خودا هیدی هیدی داکوته پیش چاوی عه بده خۆشه ویسته که ی که ئه م وینه کیشه دست موعجیزیه بوو . ئه م ده رزییه له گه ل وه ستا به هزاد دا که ئیدی کویر و سه رخوش بوو بوو ، هیترایه ته ورپزو دواتریش له گه ل شاهنامه ئه فسانه یه که دا له لایه ن شا تاماسووبه وه پیشکه شی باوکی پادشاکه مان کرا . وه ستا عوسمان له پیشدا نهیده زانی که ئه مه بوچی نیردراوه . به لام ئه مپرو چاوی به خواستی خراب وژیویه که ی شاتاماسووب که وت . وه ستا عوسمانیش کاتی زانی ئیدی پادشا ده یه ویت به نه ریتی فه رهنسییه کان وینه کانی خوی بکیشتی و ئیوه ی شاگردیشی که وه کوو مندالی خوی حه زی لیده کردن خه یانه تتان پیکرد ، دوینی شه و له ژووری خه زینه دا وه کوو وه ستا به هزاد ئه م ده رزییه ی کرد به چاوی خویدا و خوی کویر کرد . نیستاش ئه گه ر من تو ی مه لعوون که

وینه کیشخانه که ی به ره و له ناو چوون ده به ی (که ته مه نیکی بو ته رخان کردوه) کویر بکه م چی ده بی ؟

- : ” کویرم بکهیت و کویرم نه کهیت له دوا ییدا لی ردا جیگا بو خومان نادو زینه وه . وه ستا عوسمان له راستیدا کویر ده بی ، یان ده مرئ و ئیمه ش به کاریگه ری فه رهنسییه کانه وه وه کوو ئه وه ی خومان ده مانه وئو و له ده روونمانه وه دیت به هه موو که موکوپی خومان وه وینه ده کیشین و ده بین به خاوه نی شیواز و که سایه تی تایبه ت به خومان و ورده ورده له خومان ده رده چین ، به لام نایین به خومان ! نا ، ئه گه ر وه کوو وینه کیشه کونه کان وینه بکیشتین ئه و کات ده بین به خومان و ئه و کات پادشا که ته نانه ت پشتی هه لکردو ته وه ستا عوسمانیش له باتی ئیمه دا که سیتر په یدا ده کات ، ئیدی که س ته ماشاشمان ناکات و ته نیا به زه ییان پیمان دیته وه . به سه ردا چوونی قاوه خانه که ش ده بی به هوی وروژاندنی هه موو ئه مانه ، چونکه نیوه ی پرودا وه که ده تلپته وه به سه ر ئیمه ی شیوه کاردا که له به رامبه ر مه لا ئه فه ندیدا زماندریژیمان کردوه . ”

هر چه نده باسی ئه وه م کرد که ناژاوه ی ناو خوی ئیمه زیانمان پیده گه یه نیت و خراپه هیچ سوودیکی نه بوو . نه یانده ویست گوی له من رابگرن ، په شوکا و بوون ، پروایان به وه هه بوو که ئه گه ر تا به یانی راست یان ناراست یه کی و وه کوو تاوانبار دیاری بکه ن، ده توانن خویان پرگار بکه ن و ئه شکه نجه ناکرین و کاری وینه کیشخانه که ش سالانیکیتر وه کوو جارن به رده وام ده بییت .

سه ره پای شه وهش شه و دووه که یتر حه زیان له و شته نه کرد که په شه هه ره شه ی ئه نجامدانی ده کرد .

ئەوی ئەگەر کەسیتەر تاوانبار بێت و لە هیچ و خۆپایە کۆیەرم بکەن و ئەمەش بگاتەوه گویێ پادشا ؟
نزیک بوونی رەشە بە وهستا عوسمان و باسکردنە بێشەرمانەکانی لەسەر ئەو ، ئەمانی دەترساند .

خوێن بەر چاوی رەشە گرتیوو ، ئەوانیش دەیانویست دووری بکەنەوه . رەشە لەوه ترسا کە ئیمە لە ناو خۆماندا ریکەوتبیتین و دەرزیهکە لە دەست وەر دەگیریت . بکیش بکیشێک دروست بوو بۆ پاراستنی خۆم لەم بکیش بکیشە و دەرزیهکە بەر چاوم تەنیا توانیم چەناکەم بەرز کەمەوه و سەرم بێمە دواوه . دواتر هەموو شتێک ئەوەندە لە ناکاو دروست بوو کە تێنەگەیشتم : لە چاوی راستمدا هەستم بە ئازاریکی کەم بەلام بروسکە ناسا کرد . دواوی هەموو شتێک وەکوو جارانی لێهات . بەلام ترسیک لە دەرووندا جیگای خۆی کرد بووهوه . چراکەیان دوور کردبووهوه بەلام دیسان چاوم بەوه کەوت کە یەکیکیتەر بە پێداگری و بە پریارهوه دەرزیهکە کرد بە چاوهکە ترمدا . تۆزیک بەر لە ئیستا دەرزیهکە لە دەستی رەشە وەرگرتیوو ، ورد بینتر و خیراتر بوو . کاتیکی تێگەیشتم دەرزیهکە چوو بە چاومدا خۆم نەجولاند و هەستم بە سووتانەکە پێشوو کرد . تەزینەکە تەویلم ، لەسەرمدا بلاو بوو بووهوه و سەرم تەزی .

ئیستا تەماشای چاوهکانی من و نووکی دەرزیهکەیان دەکرد . کاتی زانییان چ شتێکی ترسینەرم بەسەردا هاتوو بکیش بکیشەکانیان راوهستا . گرانییهکە سەر بالەکانم سووکتەر بوون . وەکوو ئەوهی بلورینم دەستم بە قیرە قیرە کرد . ئەمە لەبەر ئازار نەبووبەلکوو لەبەر ترس لەو شتە ترسینەرە بوو کە بەسەرمدا هاتیوو . نازانم چەندە قیرە قیرم کرد بوو ! سەرەتا وا

هەستمکردناله نالهکانی من نەتەنیا من بەلکوو ئەوانیشی ئاسووده کردوو . دەنگم ئیمە نیزیکی یەک دەکردهوه . بەلام کاتیکی قیرە و هاوارەکەم زیاتر بوو ، چاوم لێیان بوو حەپەسا بوون . هیشتا نەدەئیشا بەلام چوونی دەرزى بە دوو چاومدا شتێک نەبوو کەبە ئاسانی فراموشی بکەم . بەلام هیشتا کۆر نەبوو بووم ، زۆر شوکر هیشتا چاوم بەوه دەکەوت کە سەیریان دەکردم و سیبەرەکانیشیان لەسەر سەقفی تەکیەکەدا دەلەزنا . ئەمە هەم دلخۆشی کردم هەم خستیمە ناو ترسیکی قوولەوه . قیراندم و گوتم : " وازم لێبینن ، بەرم دەن با زیاتر هەموو شتێک ببینم ، خۆ هیچ نابێ ، دەی بەرم دەن . "

رەشە گوتی : " یەکسەر باسیکە ، ئەو شەوه لەگەڵ زەریف ئەفەندیدا چۆن یەکتەیتان بینییەوه ؟ ئەو کاتە بەرت دەدەین . "

- : " لە قاوهخانەوه بۆ مال دەگەرەمەوه کە تووشی بووم ، زۆر پەریشان و پەشوکاو بوو ، سەرەتا بەزەیییم پێدا هاتەوه . بەرم دەن دواوی باسیدەکەم ، بەر چاوم رەش دەبی . "

رەشە بە پەشیمانیهوه گوتی : " یەکسەر رەش نابیت ، بڕوام پێیکە وهستا عوسمان بە چاوه کۆن بووهکانیهوه ئەو ئەسپە لمۆز بپراوهی ناسییەوه . "

- " زەریف ئەفەندی بێچارە گوتی متمانەم بە تۆ هەیه و دەمەوی قسەت لەگەڵ بکەم . " بەلام ئیستا بەزەیییم بەودا نەدەهاتەوه بەلکوو دلّم بۆ خۆم دەسووتا .

- ره شه گوتی: " نه گهر بهرله وهی خوین چاوه کانت پرکاته وه باسیبکهی بهیانی ده توانی بو جاریکتر تیر تیر ته ماشای دنیا بکهی، سهیر که باران پراوه ستاوه "

- " پیمگوت بابگه ریینه وه و بچین بو قاوه خانه که ، به لام یه کسه ر تیگه یستم که خووشی له وی نایه و ته نانه ت لیشی دترسی . له داوی ده ورانی شاگردیمان و بیست و پینج سال پیکه وه بوون نه وه جاری یه که م بوو تیگه یستم که زهریف نه فندی له نیمه دترسی و لیمان دوور که وتوته وه . له هه شت نو سألهی داواییدا له داوی نه وهی ژنی هی نابوو ، له وینه کی شخانه که دا ده مبینی به لام نه مده زانی چی ده کات ... به منی گوت که داواین وینه که ی بینیه و گونا حیکی زوری تیدا بووه . شتیکی بووه که هیچ کاممان نه مانده توانی له ژیر باری ده رکه وین . ده یگوت له م پروه شه وه له ئاگری دوزه خدا ده سوتین . په شوکا و بوو ، زور دترسا . له ناو ههستی پوو خانی وره ی که سیکا بوو که به نه زانییه وه تووشی گوناح بووی . "

- " نه و گوناچه گه وره چی بوو ؟ "

- " کاتی نه مه م له و پرسسی وه کوو نه وهی بلی مه گهر نازانی؟ به سه ر سوورپاوه بییه که وه چاوه کانی کرده وه که هاو پیری کاتی شاگردیمان بوون و وه کوو خودی نیمه پیر بوو بوون . گوتی له داواین وینه که ی زاوا خوالیخو شبووه که تدا ، زور بییه روایانه شیوازی (وینه کردن له پروه که وه) (په ره سپه کتیو) به کار براوه . له م وینه یه دا وه کوو چون فهره نسه بییه کان کردوویانه شته کان به پیری گرنگییه کانی عه قلی خودا دروستنه کراوه به لکوو نه وهی بهر چاو و دیار بوو کی شراوه . نه مه ش گونا حیکی گه وره بووه . دووه مین گونا حیث نه وه بوو که پادشاکه مان که خه لیفه ی ئیسلامه به

گه وره یی سه گیک ره سمکراوه . سیه مین تاوانیش نه وه بوو که هه ر به و گه وره بییه ش شهیتان کی شراوه و وه کوو دوستیکی گیانی به گیانی پادشا دیار بووه . به لام گونا حی هه ره گه وره نه وه بوو که چه مک و نه ریتی فهره نسییه کان به کار براوه و وینه ی پوخساری پادشا به گه وره یی و به ورده کارییه کانییه وه کی شراوه . نه مه ش فیعلی نه وانیه که په ره سستی بوت ده کن ... وه کوو وینه که سییه کانی (پورتره) نه و خاچی ره ستانه یه که له بوت په ره سستی پرگاریان نابی و له سه ر دیواری کلیسا دروستیان ده کن و کرنو شیان بو ده بن . زهریف نه فندی باش ئاگای له و قسه یه بوو وا له زاواکه ته وه فییری بوو بوو و به هه قه وه پروای به وه کرد بوو که کی شانی وینه ی که سی گونا حیکی گه وره یه و به وه ش وینه ی ئیسلامی له ناو ده چی . له کاتی ری کردن له کولانه کاند ده یگوت له قاوه خانه که قسه به حه زره تی مه لای نه فندیمان ده لین . جار و بار راده وه ستا و وه کوو نه وهی داوی یارمه تی له من بکات پرسسیاری ده کرد و ده یگوت : نه مانه هه مووی راستن ، چاره یه کی نییه ، له دوزه خدا ده سوتین یان نا ؟ .

له نیو قهیرانی په شیمان بوونه وه دا خو ی ده کوتا ، به لام له ناکاو هه ستم به وه کرد که هیچ پروای پیناکه م . ساخته چییه ک بوو که به فیله وه له سینگی خو ی ده دا و ده یکوتا . "

- " چون له مه تیگه یشتی ؟ "

- " هه موومان له مندالیمان وه زهریف نه فندی ده ناسین . زور پیک و پیک و بیده نگ بوو به لام که سیکی بی تام و بی پره نگیش بوو . وه کوو جوانکارییه کانی خو ی بوو . " وام نه زانی که نه وهی له به رامبه ردایه له و گه و جتر و مسافرترو پروادرترو بی تویتره .

- ره شه گوتی : " له گهل ئه زړوومیه کانداهه لسوکه وتی کردووه "

- " هیچ موسلمانیک له بهر نه جامدانی تاوانیک به نه زانینه وه نه ورنده سهرزهنشتی خوئی ناکات . موسلمانیکي باش دهنایت که خودا ژیریره و عدالته تی ههیه و مه بهستی عه بده که شی ده خاته نیو حیسابه وه . ته نیا نه زانه می شک بچوو که کان به وه پرواده کن که مروژ به خواردنی گوشتی به راز به نه زانینه وه ده چیتته دوزخ . موسلمانیکي راسته قینه نه وه ش دهنایت که ترسی دوزخ بو خودی نه و نیه ، به لکوو سوودی بو ترساندن کسان کسان تر ههیه . زهریف نه فندیش دهی و یست به مه وه من بترسینیت . له و کاته دا نه مه ش تیگه یشتم که زاوکه ت و هها فیری کردبوو که ده توانی نه مه ش نه جام بدات .

- برا وینه کیشه کانم ! به راستی پیم بلین نیستا خوین چاوه کانم دهگری ؟

رهنگی گلینه چی چاوم نامینی ؟ " چراکانیان هینایه بهر دم و چاوم و وه کوو پزشکیک به وردی و به به زه ییه وه ته ماشای چاویان کردم ، ده تگوت هیچ شتیک نه بووه .

نه و شته ی وا بو دواچار له دنیا دا ده مبینی ، نه م ئینسانانه بوون که چاویان بریوه ته نیو چاوانم ؟ له بهر نه وه ی که دهنانی تا کوتایی ژیانم نه م کاتانه له یاد ناچی و په شیمانیش بوونم دیسان ئومیدیکم هه بوو ، دهستم کرد به باس کردن : " زاوکه ت زهریف نه فندی له وه ناگادار کردبووه وه که شتیکی قه دهغه کراوی کیشاوه . سهری وینه که ی داده پووشی و گوشه یه کی بو ده هیشتیینه وه که وینه تییدا بکیشین ، به شارندنه وه ی هه مووی ... هه وایه کی رازدارانه ی ددها به وینه که و بوئی گوناحی بلاو ده کرده وه . یه کهم جار نه وه بوو که گومان و ترسی گوناحی له دهروونی

ئیمه دا هه لکرد ، نه و نه زړوومیانیه که له ژیان خویاندا کتیبی نه خشداریان نه بینوووه که ی ناگیان له شتانه هه بوو؟ وینه کیشیکي ویجدان پاک له چی ده ترسی ؟ " ره شه ش خوئی به زانا دهنانی! گوتی : " ئیدی زور شت ههیه که وینه کیشیکي ویجدان پاک لیان بترسی . "

- " به لی که س قسه یه کی له به رامبه ر نه خشدردندا نیه ، به لام کیشانی وینه ی که سی به پیی دینه که مان حه رامه . وینه ی وه ستا عه جه مه کان و ته نانه ت ه ی وه ستا هه راتیه گه وره کانیش ، له دوایدا وه کوو رازینه ری که ناره کان ده بینرین و له بهر نه وه ی جوانی خوئی و شته دهرئاساییه کانی خو شنوو سه کان دهرده خه نه پیشه وه که سیک ده ستیان لینادات . خوئی له خویدا چه ن که س نه خش کراوه کانمان ده بینی؟ به لام کاتیک له نه ریتی فهره نسییه کان که لکمان وهرگرت ، نه وسا کرده وه کانمان چه نه خش بی ت یان وه کوو ورده نه خش له خوئی دهرده چیت راسته و راست ده بی به وینه ی تایبته . نه مه ش نه و شته یه که قورئانی که ریم قه دهغه ی کردووه و پیغه مبه ریشمان هیچ هزی لینه کردووه . پادشاکه مانیش و زاوکه شم نه مه ی باش دهنانی . هه ر له بهر نه وه ش زاوکه م کوژا . "

- : " زاوکه ت له بهر ترسی خوئی کوژا ، نه ویش وه کوو تو دهستی به و ئیده عایه کرد بوو که نه خش کراوه کانی هیچ دژایه تییه کیان له گهل دین و کتیبیدا (قورئان) نیه ... نه مه ش شتیکی دژی دین بوو که نه زړوومیه کان بو دوزینه وه ی کون به کون به دوایدا ده گه ران . زهریف نه فندی و زاوکه ت زور پیکه وه ده گونجان . "

- : " توش هه ر دوکیانت کوشت وانیه ؟ " له ساتیکدا وامزانی که لیم دهدات و له هه مانکاتیشدا یه کسه ر تیگه یشتم که میرده تازه که ی شه کوره

جوانه که هیچ گله ییبه کی له کوژرانی زاواکه ی نییه . لئی نه ده دام ، به لام
 ئەگەر لیژی بدابه یه م ئیتر گویم نه ده دا . به کله ره قی و پیداکریه وه گوتم :
 " له راستیدا ئەوه ی وا پادشاکه مان ده یه ویست ئەوه بوو که کتیبیک له ژیر
 کاریگه ری وینه کی شه فه ره نسیه کاندانا ناماده بکریت ، زاواکه شت ده یه ویست
 کتیبیک ناماده بکات که بونی گوناحی لیوه بییت و شه پر به هه موو لایه که
 بفروشییت . ئەمه ش ته نیا له بهر خاتری ئەوه بوو که خوی پی فش بکاته وه ،
 وه کوو کوئله له بهرامبه ر وینه کانی وه ستا فه ره نسیه کاندانا که
 گه شتیاره کانی بینه یوانه سه ر سام بوو بوو ، هه موومان بهرومان به وشته
 پر و پوچانه کردبوو — له وانه یه باسی وینه کراوه یه کلایه کان و وینه
 که سیه کانی بو توش کردبی — که به پوژان باسی ده کرد ، به گویره ی من
 ئەو کتیبیه ی وا ناماده مان کردوه ، هیچ لایه نیکی دژی دین و زیانده ری تیدا
 نیه ... ئەویش له بهر ئەوه ی ئەمه ی ده زانی وه های پیشان دا که کتیبیکی
 مه ترسیدار ناماده ده کات ، ئەمه شی زور پی خوش بوو ...

ناماده کردنی کتیبیکی مه ترسیدار به پیی ره زامه ندی تایبه تی پادشا ،
 بو زاواکه ت به قه ده ر سه ر سوور مان له بهرامبه ر وینه کانی وه ستا پوژ
 ئاوا ییه کان گرنگ بوو ، کیشانی وینه یه که بو هه لواسین گوناکارییه ، به لی !
 به لام من له و کتیبیه دا که ناماده مان کردوه هه ستم به شتیکی دژی دین و
 زندیقایه تی و ره تکه ره وه نه کردو و ته نانه ت که م و کوپیه کی بچکولانه ی
 قه ده غه کراویشم نه بیینی . ئیوه هه ستتان پیکردوه ؟ " چاوه کانم که میک
 هیزی خویان له ده ست دابوو به لام زور شوکر چاوم به وه ده که وت که
 پرسیاره که م ئەوانی خستوته ناوگومانه وه . به خوشیییه وه گوتم : "
 بریاریک ناده ن وانیه ؟ ئەگه ر به دزیشه وه بیر له وه بکه نه وه که له و وینانه دا

به شیوه یه کی دیار و نادیار بیروکه ی گوناح دانراوه و سیبه ری بی دینی
 تیدایه ، قه بوولی ناکه ن و هه رگیز ناویرن باسی بکه ن و نایلین . چونکه ئەمه
 ده بی به هوی ما ق دان به و نه رزپرومیانسه ی وا ئیوه تاوانبار ده که ن .
 له لایه کتیره شه وه پاکانه ی بو ناکه ن و نالین وه ک شیر پاک و سپیه ، چونکه
 ئەمه له خویایی کردن به دروستکردنی شتیکی شاراوه و رازدار و
 قه ده غه کرا و دوورتان ده خاته وه و به مانای وان هیئانه له خو گه وره کردنتان
 . ئەزانن من چون تیگه ی شتم که چون خوم گه وره کردوه و نازم فروشتوه
 ؟ به هیئانی زه ریف ئەفه ندیه یه بیچاره که بو ئەم ته که یه ! ئەوم به ده م
 قسه کردن و پیکردنه وه له و نیوه شه وه دا هیئا بوو بو ئیره . له راستیدا
 زانینی ئەو به وه ی که من پاشماوه ی قه له نده رییه زه ندیقکه کانم و له وه ش
 خراپتر هه زی لیده که م و به دوایدا ده چم ، شتیکی بوو که من ده مه ویست و
 هه زم لیده کرد . وامده زانی کاتیکی که بزانی من دوا یین ریواری ریگی
 ته ریه تیکم که یاری کردن به کوپانی به بنه ماوه رده گرت و به نگکیشان و
 خویریگه ری لاپرووز بوو و ئیستا په رش و بلاو کراوه زیاتر ریزم لیده گری و
 لیم ده ترسی و له وانه یه له ترساندا ده میشی نه کاته وه . به لام پیچه وانیه
 ئەمه پرویدا . ئەم هاوپی می شک بچوکه مان وه کوو چون هه زی له ئیوه نه کرد
 بوو ، یه کسه ر بریاری دروستبوون و له جیدا بوونی ئەو تومه تی
 بی دینیانه ی دا که له زاواکه ته وه فیریان بوو بوو ، به مجوره ئەو هاوپی
 خوشه ویسته ی کاتی شاگردیمانکه له سه ره تادا ده یگوت : یارمه تیم بده و
 قه ناعه تم پیبکه که ناچینه دۆزه خ بو ئەوه ی که ئەمشه و به ناسووده یی
 بخه وم ، ئەمجاره وه کوو هه ره شه کردن گوتی : کو تایی ئەم کاره باش
 نابیت و ده ستی به قسه ی له م چه شنه کرد .

دهیگوت که قسه و باس له سهر ئەم دوایین وینەیه و له سهر لادانی له فەرمووهکانی پادشا و نابەخشووده بوونی ئەم شتە لەلایەن پادشاوه دەگاتەوه گوئی مەلا ئەفەندی . ئیدی قەناعەتییکردنی له سهر ئەوهی که هه موو شتیگ گول و گولستانه و شتیکی خراب له نارادا نیه ، ، بی ئیمکان بوو بوو . تیگه یشتیم که قسه پر و پووجه کانی زاوا و دژایه تی کردنی دین و ئەوهی که شهیتان به جوانی و شیرینی نیشاندەدری و گومانەکانی خوئی گه وره تر دهکاتهوه و دهیانگه یه نیته وه گوئی دۆسته می شک بچووه کانی . خۆتان دهزانن که هه موو سه نه عه تکاران و خاوه ن پێشه کان چون له بهر ئەوهی خۆمان گه یشتووینه ته ئەو جیگایه ی که پادشا سه رنجمان بداتی ، به خیلیمان پێده به نه وه . ئەگه ر وابایه ئیستا هه موویان به خوشی و به ویسته وه ده یانگوت وینەکیشان بی دینی ده کهن . له وه ش زیاتر له بهر هاوکاری زهریف ئەفەندی و زاوا ئەم تۆمه ته پشتراست ده کرایه وه . له بهر ئەوهی تۆمه ت ده لیم چونکه بروام به و شتانه نه بوو که زهریف ئەفەندی ده رباره ی دوایین وینەکه ده یگوت . هه ر له و کاته وه من نه مده هیشت ه ییچ تۆزیک بنیشیته سه ر زاوا خوالیخوشبووه که ت .

ته نانه ت ئاوپرادانه وه ی پادشا له زاواکه ت له باتی وه ستا عوسماندا راستر ده بینم و ئەگه ر به و ئەندازه یه ش نه بیست که ئەو ده یگوت به لام منیش بروام به قسه کانی ده رباره ی شیوه کاره فەرهنسییه کان و وینەکانیان هه بوو . له دلە وه بروام به وه هه بوو که ئیمه ده توانین به بی دانوستاندن له گه ل شه ی تاندا له ملا و له ولاوه وه کوو وینەکیشه فەرهنسییه کان ، له گه رانه کانی خۆماندا شتانی جوان وه ربگرین و ئەمه ش تووشی ه ییچ ده رده سه رییه کمان ناکات . ژیان ئاسانیوو ، زاواکه شت له دوای وه ستا عوسمان له م ژیانە

تازه یه دا باوکیکی نوی بوو بو من " . ره شه گوئی : " واز له وی بینه جاری ، له پێشدا باسی چۆنیه تی کوشتنی زهریف ئەفەندی بکه . " - : " ئەو کاره ؟ " زانیم که وشه ی کوشتنم به کار نه هیناوه . " ئەو کاره م له بهر رزگار کردنی خۆمان نه کرد ، به لکو له بهر سه لامه تی هه موو وینەکی شخانه که کردم . زهریف ئەفەندی له وه تیگه یشتبوو که چه کیکی هه ره شه کردنی که ووتوه ده ست . له خودای گه وره پارامه وه ئەوه شم پیشان بدات که ئەم ناپیاوه چه نده ه ییچ و پوچه ، خودا دوعاکانی منی قبول کرد و هه رچی و په رچییه تی ئەو ه ییچ و پوچه ی پینشاندام . وتم : به رتیلت ده ده می و پارهم پی پینشیار کرد . ئەم ئالتونانه هاته وه یادم و به و ئیلهامه که خودا پێیدا بووم درۆیه کم بو هه لواسی . گوتم زی ره کان لی ره نین به لکو له جیگایه کی تردا شاردومه ته وه . هاتینه ده ره وه له کۆلانه چۆله کانه وه و له و گه ره که دوورانه وه به بیئه وه ی که بزانی بۆ کوئی ده چین ریمان ده کرد ، ه ییچ نه مده زانی که چی بکه م و زۆریش ده ترسام له کاتی ریکردنه که ماندا کاتی ک دوو جار به کۆلانی کدا ده رۆیشتن ، زهریف ئەفەندی برامان که هه موو ژیان ی به له ش گه وره کردن و دووباره بونه وه تیپه ر کردوه که وته گومانه وه . به لام خوداش جیگایه کی چۆلی سووتان و چاله ئاویکی قوولی بو درخستبووین . "

- زانیم که ناتوانم له مه وه به دوای باس بکه م و له دویدا به لیپورده ییه وه وتم : " ئەگه ر ئیوه ش له جیگای مندا بایه ن ، بیرتان له سه لامه تی برا وینەکی شه کانی ترتان ده کردوه و هه ر ئەوشته تان ده کرد . " کاتی که بیستم مافیان پیدام ، له دلە وه گریانم بو هات . خه ریک بوو بلیم له بهر بیره حمی خۆم ده گریم که ئەوه نه بوو ، ویستم بلیم گویم له دووباره

بوونهوهی دهنگی لیډانی جهستهی له بنی چاله ناوهکه یه که نهویش نهبوو ، خهریک بوو بلیم له بهر بیرهیڼانهوهی ژبانیه خوښهکهی بهر له پیاو کوشتهکهم بوو ، که نهویش نهبوو .

کابرایهکی ههژاری کویر له کاتی مندالی به گهړهکهکهماندا تیپهړ دهبوو نهوه هاتبووه پیش چاوم ! تاسیکی پیسی مهسینهی ناو خواردهوهی له نیو جله پیسهکانیدا دردههینا و لهلای کانی گهړهکدا له دورهوه تماشامانی درکردو دهیگوت : پوله ! کیتان جامی مامه نابیناکه پر ناو دهکات ؟ کاتی کهسه نهدهچوو وهای دهگوت : " سهواوه پوله ، سهواو ! " پهنگی گلینهکانی چاوی کال ببوونهوه و نهماوون و له گهل پیسایهکهدا بوو بوو بهیهک . به په شوکانی لیك چوونم له گهل نهو مامه نابینایهدا به پله و به بیئوهی تامی لیوه بگرم باسی نهوهم بو کردن که چون زاوا نهفهنیشم کووشتوه . زور درو و زور راستیشم نهگوت ، کاتی له ههستیان به خهستاییهکهی هردوویان کرد زانیان که به مهبهستی کوشتن نهپویشتم بو مالی زاوا و منیش ههستم بهمه کرد . کاتی که گوتم به نیهتهوه نهوم نهکووشتوه ، زانیان که من پاکانهی خوم دهکهم و کهسیکیش نهگهر نیهتی خراب نهبی ناچیته دوزخ .

وهکوو نهوهی بیرم کردبیتهوه وتم : " له دواي نهوهی زهریف نهفهنديه بیچارهکهم دا به دهستی فریشتهکانی خوداوه ، له دوا کاتهکاندا قسهکانی نهو پهحمهتیه بوو بوون به خوړه و کهوتبوونه گیانم . دهست به خوین دا چوونم له بهر نهو وینهیه وینهکهی له پیش چاوم گهوره کردبوو . بو نهوهی که نهو وینهیه پیشانبدات چووبووم بو مالی نهو زاویهت که ئیدی ناتوانی کهس له نیمه بانگ بکات بو مالی خوئی . وینهکهی پیشان نهدام و وهکو

نهوهی که هیچ شتیك نهبیئت و ههموو شت گول و گولستان بیئت له گهل مندا ههلسوکهوتی کرد . وینهیهک نهبو کهمن له پیناویدا زهلامم کووشتبی و هیچ شتیکی تریش نهبوو ! تهنیا له بهر نهوهی که بهونهاندازهیه بچووکم نهکاتهوه و کهم بایهخم نهزانیئت پیمگوت که من زهریف نهفهنديم کوشتوه . گرنگی پیدام ، بهلام دیسان بچووکي کردمهوه . باوک نابی کورهکهی بچووک بکاتهوه . وهستای گهوره ، وهستا عوسمان زور لیمان توپه دهبوو ، لییدهداين ، بههلام هیچ کات بچووکي نهدهکردینهوه . براکانم بهراستی ههلهمان کرد که خهیانهتمان پیکرد . "

له کاتی گیانداندا بزهیهکم بو براکانم لیدا که وهکوو نهوهی گویم بو پابگرن چاویان بریبوه چاوهکانم . وهکوو نهوهی برایهکی مردوو ههستیپیدهکات ، منیش چاوم بهوان دهکوت که ههرجی دهچوو لیتر دهبوون .

- " له بهر دوو شت زاواکهتم کوشت : یهک له بهر نهوهی وهستای عوسمانی گهورهی ناچار کردبوو که وهکوو مهیمون لاسایی سپاستیانی پوژ ناوای بکات . دووش له بهر نهوهی که لاوازی خوم پینیشان دابوو و گوتبووم شیوازیکم ههیه یان نا ؟ "

- " چی گوت ؟ "

- " ههبووه بهلام نهمه بو نهو حهرهکهتیك نهبوو ، بهلکو پهسندانیک بوو ، نهوهم به بیر دی که به شهرمهوه وههام بیر کردوتهوه که نایا نهو پهسندانه بو منیشه ؟ ههه شیوازم به جوړیکی بی شهرهفی و نارپهسهنایهتی له قهلهم دها و ههه له ناوهوه وهکوو خوړه دهیخواردمهوه . دهمهوی شیوازیکم ههبی ، بهلام شهیتان کهوتووته ژیر پیستم ، مهراقیش دهکهم . "

- رەشە بە خوگەرە زانینەو وەتی : " ھەر کەس بە نھینەو دەیەوئ شیاوژیکى تايبەتی ھەبیت. تەنانەت وەکوو چوون پادشاكەمان دەیەوئ ھەرکەس دەیەوئ وینەیکە کەسیشی (پۆرتەر) ھەبیت . " :- " ئەمە نەخۆشییەکی بى دەرمانە ؟ ھەرچەندە کە زیاتر بلاو بێتەو ھىچ یەك لە ئیچمە لە بەرامبەر نەریتی وەستا پوژ ئاوايیەکاندا راناوەستى . "

بەلام کەس گوئی لە من رانەدەگرت " رەشە ، بەسەر ھاتی ئەو بەگەنائومیدە تورکمانەى دەگپرايەو کە لەبەر ئەوئ زوو عەشقەکەى بە کچی پادشا راکەیاندوو ، دوانزە ساڵ بە ناچارى بۆچین دوور دەخړیتەو . لەبەر ئەوئ وینەیکەى خۆشەوئستەکەى بەلاو نەبوو ، لە نیو کچە جوانە چینیەکاندا ، وینەى روخسارى خۆشەوئستەکەى فەرامۆش دەکات کەوا دوانزە ساڵ خەيالى پيوە بینیبوو ، نازارى عەشق دەکۆردریتەو بە نارهەتەیکەى قولل کە خودا خوئ دەینیریت . بەلام ھەموومان دەمانزانى کە ئەمە بەسەر ھاتەکەى خوئ بوو کە دەگپرايەو .

گوتم : " لەسایەى سەرى زاواکەتەو ھەموومان فیرى ئەم پۆرتەر (وینەى کەسى) یە بووین . ئەگەر خودا ببیەوئ ، پوژیک فیرى ئەو دەیین کە بێتەرس ژيانى خوومان وەکوو خوئ بگپرايەو . "

رەشە گوئى : " ھەموو بەسەر ھاتیک ھى ھەر کەسیکە تەنیا ھى مروؤ نییە . " شیعەرەکەى ھاتیفى ھەراتیم تەواو کرد و گوتم : " ھەموو نەخشیک نەخشی خودایە . "

" بەلام ھەر چەندە زیاتر نەریتی پوژ ئاوايیەکان بلاو بێتەو ، خەلکیش گپراوەى داستانى کەسانیتەرە وەك ھى خویمان بە ماریفەت دەزانن . "

- " شەیتانیئ ئەم شتەى دەوئ . "

- بە ھەموو ھیزیکمەو قپراندم و گوتم : " بەسە ئیدی ، بەرم دەن . بابو دوايىن جار سەیری دونیا بەکم . "

کە زانیم زاوریان تۇقاوہ زیاتر بروام بە خووم کرد . لە پيشدا رەشە خوئ کۆ کردەو و گوئى " دوايىن وینەیکە دەردەخەى ؟ " وەھا تەماشای رەشەم کرد کە تیگەیشت دەرى دەخەم ، بەرى دام . دلم خیراتر لییدەدا . ئەمە ناسنامەى منە کە ویستووہمە بيشارمەوہ وئيوە لە زوہو پیتان زانیوہ ، بەلام دیسانیش لە بەرامبەر ئەوئ کە من وەکوو وەستا کۆنە ھەراتیەکان ھەلس و کەوت بەکم ، سەرتان سوور نەمینى " ئەمانە لە بەر ئەوئ کە نەزانریت کین خویمان نەدەشاردەوہ ، بەلکو لە بەر ئەوہ وایان دەکرد کە لە بەرامبەر وەستاگان و یاساکاندا ریزیان ھەبوو . بە چراکەى دەستمەوہ پىگام بۆ سببەرە کەمەرنگەکەم کردەوہ و بە پەشوکانەوہ ژوورە تاریکەکانى تەکیبەکە گەرام . ئایا دەکەوتنى پەردەى تاریکیبەکە لە بەر چاومدا دەستى پیکردبوو ، یان وەکوو ژوورەکان و ھەیوانەکان زور تاریک بوون ؟ بەر لەوئ کویر بىم ، چەند کات و پوژ و حەفتەم ھەییە ؟ من و سببەرم پراوہستاین و لە نیو تارمايەکانى موتبەخەکەدا و لە گۆشەیکەى پاکى دۆلابە تۆزینەکەدا لاپەرەکانم وەرگرت و بە پەلە گەپرايەوہ . رەشە بۆ تەدبیر ، بە دوامدا ھاتبوو ، بەلام خەنجەرى ھەلنەگرتبوو . ئایا دەمویست بەر لەوئ کویر بىم ، خەنجەرەکە ھەلبکرم و چاوى کویریکەم ؟ بە شانازییەوہ گوتم : " زور خوئشووئم لەوئ کە بەر لە کویربوون جاریکى تر ئەمەم بینى ، دەمەوئ کە ئیوہش بیبینن ، سەیری ئەمە بەکن " بەم جوړەش لە بەر تیشکى چراکەدا ئەو وینەیکەم پینیشان دان کە وا لەدواى کوشتنى زاوا لە مالەکەى ھەلمگرتبوو . بەترسەوہ تەماشای رەسمەکیان دەکرد ، کە

گه پامهوه و له گهل ئهواندا ته ماشای وینه که مکرد ، تۆزیک دهله رزام .
 نازانم له بهر ئهوه بوو که دهرزیه که چووبوو به چاومدا یان له بهر ئهوه
 بوو که وینه که پراکیشراو بوو ؟ جه ستم گهرم ببوو . زاوا به شیوه یه کی تازه
 کارانهش بی به لام به پیی شیوازی تازه کی که له که کردن و دارشتن وینه کانی
 سهگ و ئه سپ و درهخت و شهیتان و ژن که ئیمه کیشابوومان به گه وره یی
 و بچوکی خویانهوه زور جوان جیگیر کردبوو ، به شیوه یه که کاتیگ
 جوانکاریه کانی زهریف ئه فهندیشی پی زیاد بوو وها دیار بوو که
 ته ماشای وینه که ناکه ی به لکو ته ماشای هه موو دونیا ده که ی . له ناوهندی
 ئه و عالهمه دا له جیگایه کدا که ده بوو په رسمی پادشاکه مانی لیبی . وینه ی
 خومی لیوو ، به شانازیوه ته ماشایه کم کرد . له بهر ئه وه ی سهره پای
 هه موو خه یک بوون و به ته ماشا کردنی ناوینه وه و له پرو کیشانه وه و پاک
 کردنه وه نه متوانیوو به باشی وه کوو خوم دهریبینم ، تۆزیک بیزار بووم . له
 بهر ئه وه ی که وینه که له ناوهندی دونیادا کیشراوه تووشی چه په سان
 نه ده بووم به لام له بهر هویه کی شهیتانی که ناتوانم باسی بکه م روخسارم
 له وه ی که هیه زیاتر تیکهل پیکه لتر و رازداتر دهرکه وتبوو ، ههر له بهر
 ئه وه ش تووشی په شوکانیک بیوم که بوم زهوت نه ده کرا . دمه ویست برا
 وینه کیشه کانم هه ست به م په شوکانه بکه ن و له گه لمد هاو به ش بن . هه م
 وه کوو پادشایه که له ناوهندی هه موو شتی کدا بووم ، له لایه کی تریشه وه من
 خوم بوو خوم بووم . ئه مه ش هه م شانازی پیده دام و هه م شرمه زاری . له بهر
 ئه وه ی که هاوسهنگی نیوان ئه م دوو هه سته ناسووده ی ده کردم ، دمه توانی
 له و وه زعه تازه یه ی خوم چیژیکی تازه وهر بگرم . به لام بوو ئه وه ی که ئه م
 چیژ وهر گرتنه م به ته واوه تی بی ویست بوو که به پیی هونه ری روژ

ئاواییه کان چرچ و لۆچه کانی پرومهت و جله کانم و سمیل و زیپه که و دمه ل و
 پیشه کانم و شیوه ی دروونی جله کانم هه مووی بی که موکوپی بکیشری نه وه .
 له روخساری دۆسته کۆنه کانمدا جوژیکی ترس و سهر سام بوون و هه سته
 واز لی نه هینراوه که ی به خیلیم بیینی که وه کوو خوره هه موومان ده خواته وه .
 له گه ل ئه و توور په ییه ی بیژ هاتنه یان به رامبه ر به که سیکی وه کوو من که له
 نیو تاواندا خنکاوه ، تووشی هه سته خۆزگه خواستنیکیش ده بوون بو
 ئه وه ی وه کوو من بن .

گوتم : " لی ره دا کاتیگ شه وان له بهر رو شنای چرادا ته ماشای ئه م
 وینه یه م ده کرد بو یه که م جار هه ستم به وه ده کرد که خودا منی به جی
 هیشتوه و ته نیا شهیتان ده توانی له به رامبه ر مندا دۆستایه تی بنوینیت .
 ئه گه ربه راستی له ناوندی دونیادا بایه م - کاتیگ ته ماشای وینه که ده که م
 زۆتر ئه مه م ده وی - سهره پای هه بوونی هه موو ئه و شتانه ی وا چه زیان
 لیده که م ، ته نانه ت هه بوونی ژنیکی وه کوو شه کوره و دۆسته
 عه وداله کانیشم و په نگه سووره جوانه زاله که ش دیسان هه ستم به ته نیایی
 ده کرد . له وه ی که که ساییه تیکم هه بییت و تایبه تمه ندی خوم هه بییت و
 که سی تر کر نو شم بو به رن ناترسم به پیچه وانه وه ته نانه ت شتی واشم
 ده وی . له ق له ق وه کوو که سیگ که تازه له نوژی هه یینی گه پرایته وه
 گو تی : " که واته په شیمان نیت ؟ "

- " نه که له بهر ئه وه ی دوو که سم کوشتوه ، به لکو له بهر ئه وه ی
 په سمیکی وه هام دروستکراوه خوم و کوو شهیتان هه ست ده که م . وها بیر
 ده که مه وه که ئه و دووانه م له بهر کیشانی ئه م وینه یه کوشتوه . به لام
 ته نیای وه زعه که شم دمه ترسیینی . لاسایی کردنه وه ی شیوه کاره

فهره نسییه کان به بی فیربوونی هونه ره که یان ده بیئت به هوئی کویله کردنی وینه کیشه که . ده موی له م وه زعه نه جاتم بی . له راستیدا خوئی ئیوهش تیگه یشتون که له بهر وهك خو مانه وهی وینه کیشه خانه که هر دووکیانم کوشت ، هه لبهت خوداش ناگای لییه وه و له مه تیگه یشتووه ."

- په پوله گیان وتی : " به لام ئەمه تووشی دهر دیسه ریمان دهکات . "

- ره شهی گهوج هیشتا ته ماشای وینه که ی ده کرد ، له هه لیگدا مه چه کیم گرت . به هه موو هیژیکمه وه نینۆکه کانم کرد به ناو گوشته که یداو ده ستیم با دا . نه متوانی خه نجه ره که ی له ده ست بگرم ، که وته زهوی . له زهوی وهرم گرت وتم : " سه ره پای هه موو شتیگ ئیدی ناتوانن به نه شکه نجه دانی من له نازارهکانی خوتان پرگارتان ببی " . نوکه تیژه که ی خه نجه ره که م وه کوو نه وهی به موی بیکه م به چاویدا نزیکي چاوی کرده وه .

- " دهر زیه که م پییده " به دهسته که ی تری دهری هیئاو پییدام ، خستمه بهینی پشتوینه که مه وه ، نیگا کانم بریه نیو نه و چاوانه ی وا وه کوو به رخ سهیریان ده کردم . وتم : " زور به زه ییم به و شه کوره جوانه دا دیته وه که له دوایدا هیچ چاره یه کی زیاتر له میرد کردن به تو نه مایه وه . نه گهر له بهر خاتری پرگار کردنی ئیوه له به لا زه ریف نه فهدیم نه کوشتبا یه ، میردی به من ده کرد و خوشبهخت ده بووم . له هه موو که سیك باشتر من له به سه ر هاتهکانی وه ستا فهره نسه ییه کان تیگه شتوم که وا باوکی ده یگی رایه وه . له بهر نه وهش باش گوئی بده نه ئەم دوا این قسانه ی وا ده یان که م : لییره دا جیگا بو ژیان ی به شه ره فانه ی ئیمه ی وه ستای شیوه کاری نه ما وه ته وه له مه تیگه شتووم . نه گهر وه کوو داخوازی پادشا و زاوا خوالیخوشبووه که ت لاسایی وه ستا پرژئاواییه کان بکه ی نه وه نه گهر که سانی وه کوو زه ریف

نه فهدی و نه رزپروومیه کان نه مان گرن ، ترسه به حه قه که ی دهر وونمان ده مان گری و ناتوانین هه تا دوا یی به رده وام بین . نه گهر به گویره ی شه ی تانیش بکه ین و تا کو تایی بچین و پشت له رابردوی خو مان بکه ین و بمانه وی که سایه تیه که به پیی شیوازی فهره نسییه کان په یدا بکه ین نه وا وه کوو چۆن هونه ر و زانایی من به شی نه وهی نه کرد که ره سمه که ی خو م باش بکیشم ، ناتوانین له مه دا سه ر بکه ین . له سه رتای بوونی نه و وینه یه دا وا کیشاومه و له من نه چوو ته یده گه م هونه ری پرژئاواییه کان شتیگه که ده بی له به سدان سال فیری بین - (خوئی له خویدا هه موومان نه مه مان ده انی به لام گرنگی مان پینه ده دا) - . نه گهر کتیبه که ی زاوا نه فهدی ته واو ببا یه و بمانناردیه بو وه ستا وه نیزییه کان پیمان پیده که نین و باسی نه مه ش دهر بازی لای دوچی (پادشا) وه نیز ده بوو و ده یانگوت له عوسمانی بوونی خو یان دهر ده چن و ئیدی لیمان نه ده ترسان . چه نده باش ده بوو که له ریگای وه ستا کۆنه کان وه بچووبایه ین ! به لام حه زه تی پاشاکه شمان و ره شه نه فهدی خه فته تباریش که له بهر نه وهی پورتره (وینه یه کی که سی) یه کی شه کوره ی به لاوه نیه و که سی تریش نه مه یان ناوی . که اته لییره دا دانیشن و به سدان سال لاسایی وینه کیشه پرژئاواییه کان بکه نه وه ! و به گه وره یی و ناسکو له ییه وه ئیمزاکه تان بخه نه پال لاسایی کردنه وه کانتان . وه ستا کۆنه هه راتییه کان له کاتیگدا که وه کوو نه وهی خودا ده یبینی خه ریکی وینه کیشان ده بوون له بهر شار دنه وهی که سایه تی خو یان ئیمزایان لینه ده دان . ئیوهش له بهر نه وهی که نه وه بشار نه وه که هیچ که سایه تییه کتان نیه ئیمزا ده خه نه پال وینه کان . به لام یه ک ریگا چاره هه یه ، له وانیه له دهر گای ئیوه شیان دابی و ئیوه له منی بشار نه وه ، نه کبه ر

خانی پادشای هیند ، زبیر و خوشهویستی بلآو دهکاتهوه وهه موو وینهکیشه هونه رهنده کانی هه ر چوار لای دونیای ئیسلام له دور و بهری خویدا کو دهکاتهوه . دیار بوو، ئیتر له مه و بهدوا له ئهسته نبوولدا هیچ ناکهین ، به لکو له وینهکیشخانه کهی ناگرادا نهو کتیبه ناماده دهکین که وا بو هه زاره مین سالی ئیسلام کو دهکریتهوه " لهق لهق پرساری کرد و گوتی: "بو ئه وهی که بتوانین وهکوو تو فیس بکهین پیویسته له پیشدا پیاو بکوژین یان نا؟"

- به بی ئه وهی گرنگی پیبدهم گوتم : " لیها توو بوین و هونه رهنه ند بوون به سه . " له دور وه که له شیریکی له خو بایی دوو جار قوولاند بووی . تووره کهو زیپه کانم کو کرده وه و دهفته ری نمونه کان و وینه کانم له بهر که بهنده که دا جیکرده وه . نه وه به میشکادا دهرباز ده بوو که هه موویان بهو خه نجه ره بکوژم وا خستبوومه سه ر قورگی ره شه ، به لام هیشتا هاوړیکانی کاتی شاگردی و ته نانه ت نهو لهق لهقه شم خوش دهویست که درزی کردبوو به چاومدا . په پوهله ی خوشه ویست هه ستا بووه سه ر پی ، قیره یه کم کرد به سه ریدا و دامنیشاندا . کاتی نه مه متمانه ی به سه لامه ت ده رکه وتنی له ته کیه که پیدام په له م کرد ، له ده رگا که وه دره ده که وتم و به بی نارامییه وه نهو قسه شان و شه وکه ت داره م هینا یه سه ر زمان : " ده رکه وتنی من له نهسته نبوول له ده رکه وتنی (ابن شاکر) له به غدا ده وه بو ولاتی داگیر که ره مه غولییه کان ده چی . "

- لهق لهقی به خیل گوتی : " که واته پیویسته له باتی پوژ هه لات به ره و پوژ ناوا بچیت . "

- به عه ره بی وه وه کوو زاوای خوالیخشبوو وتم : " پوژ هه لات و پوژ ناواش هی خودایه . "

- ره شه گوتی : " به لام پوژ هه لات له پوژ هه لات هه وه و پوژ ناواش له پوژ ناوایه . "

- په پوهله گوتی : " پیویسته وینه کیش له خو بایی نه بی و له باتی نه وهی نازاری خو ی به پوژ ناوا و پوژ هه لات ده ربکات ته نیا وه کوو نه وهی له دلاییه وه دیت وینه بکیشت . "

- به په پوهله ی خوشه ویستم گوت نه م قسه یه ت نه ونده راسته که له دل وه ده مه وی ماچت بکه م . " یه ک دوو هه نگاو به ره و نهو پویشتم و نه پویشتم که ره شه به فیلبازییه وه خو ی هاویشته سه رم . به ده ستیکه وه تووره که ی ئالتوون و جله کانم گرتبوو له ژیر بالیشمدا به رگ بهنده کان وینه کانم پی بوو . کاتی نه وانهم ده پاراست خوشم له بیر نه ده چوو . دهسته خه نجه ره به دهسته که م که وته دهستی نهو ، به لام له بیشانسیدا پیی له میزه که هه لکه وتوو و هاو سه نگیه که ی له ده ست ده دا ، هه ر بو یه له باتی گرتنی بالم به بالمد شو پ بووه وه . له لایه که وه به هه موو توانایه کم شه قم تی هه لده دا و په نجه کانیم ده گه ست ، له لایه کی تریشه وه بو نه وهی لیم ببیته وه رامده وه شاندا . له په له قاژه ی پرگار کردنی گیاندا لورانندی . نه م جاره زه ختم خسته سه ر هه ر نهو دهسته وه و نازارم پیگه یاند و بهو دووه که ی تریشم گوت : " له جیگای خوتاندا دانیشن ! " دانیشن . خه نجه ره که شم وه کوو نه وهی له نه فسانه کاندا که ی کاوس کردوویه تی خسته کونی لوتی ره شه ، کاتی خوینی لیها ت چاوه ده ست به داوین بووه کانیشی فرمیسیان هه لرشته . وتم : " ئیستا بلی بزانه کویر دهیم یان نا ؟ "

- گوتی : " به گویرهی ئەفسانە خوین پری هەندیک چاو دەبی و پری هەندیکیتریش نابیت . ئەگەر خودا لە نەخشەکەت رازی بێت بۆ ئەوەی بتخاتە پال خۆی ، ئەو تاریکییە دەرناساییە دەخاتە پیش چاوت ، ئەو کاتەش چاوت بەم دنیا هیچ و پۆچە ناکەوێت بەلکوو ئەو دیمەنە نائاساییانە دەبینی کەوا ئەو دەیانبینی . نا، ئەگەر لە نەخشەکانت رازی نەبیت ، دەهێڵیت کە وەکوو ئیستا بتوانی ببینی " .

- : " من وینە ئەساسی لە ولاتی هیندا دەکیشم ، هیشتا ئەو پەسمەم نەکیشاوە کە خودا لەسەر ئەو دادگاییم بکات . "

- : " وەها خەیاڵ نەکە کە دەتوانی لە شیوازی پۆژئاواییەکان هەرا بەکە . دەزانی کە ئەکبەر خان هەموو وینەکیشانی بۆ دانانی ئیمزا هان داوە ؟ پاپا پورتوگالییەکان لە زووهو وینە پۆژ ئاوازی و شیوازهکانیان بردۆتە ئەوی . ئەوان ئیدی لە هەموو جیگایەکان " - : " کەسێک بیهوێت پاک و سالم بمینیتەوه هەمیشە جیگایەکی بۆ هەرا کردن و کاریکی بۆ کردن هەیه . "

- لەق لەق گوتی : " بەلی ، کویر بوون و هەرا کردن بۆ ئەو ولاتانە کە هەبوونیان نیە . "

- رەشە گوتی : " بۆچی دەتەوی ساف بمینیتەوه ؟ وەکوو ئیمە

بمینەرەوه و لیڕەدا تیکەلاو ببە . "

- : " هەموو ژیانتان تەرخانی ئەوه دەکەن کە شیوازیکی کەسیتان هەبیت و لاسایی پۆژ ئاوازییەکان دەکەنەوه . بەلام لەبەر ئەوەی لاسایی دەکەنەوه هیچ کات نابن بە خاوەنی . "

- رەشە زۆر بێشەرەفانە گوتی : " هیچ چارهیهکیتر نییه . " دڵخۆشییەکی ئەو نەخشکیشان نەبوو ، بەلکوو شەکۆره جوانکیلهکە بوو . خەنجەرەکەم لە لووتە خویناوینەکی رەشە دەرھینا و وەکوو جەلادیک خۆی بۆ سەر براندن ئامادە بکات لەسەر سەری بەرزم کردەوه و شتە ناشکرەکەم گوت : " ئیستا ئەگەر بمەوی دەتوانم لەسەرت بەدم . بەلام دەتوانم لەبەر خۆشبهختی شەکۆره و مندالەکانی بتبەخشم . باش هەلسووکەوتی لەگەڵدا بکە ، نەزانکاری نەکە . قەولم پێبەه . "

- : " قەول دەدم "

- : " لەبەر خاتری شەکۆره دەتەبەخشم . " بەلام دەستم بەپێچەوانە قسەکی دەمم هەلسووکەوتی کرد و بەهەموو هیژیکەوه زەرەبەکم لیدا . لەدواکاتدا لەبەر ئەوەی ئەو خۆی جوولاند بوو منیش ئاراستەیی خەنجەرەکەم گۆرپیوو بەر ملی نەکەوت و شانی بریندار کرد . منیش بە ترسەوه تەماشای ئەو شتەم کرد کەوا دەستم لە خۆیەوه کرد بووی . کاتی خەنجەرە نوقم بوو کەم لە خویندا کیشایەوه سووراییەکی ساف هەموو لایەکی گرتەوه . ترسام و شەرمم کرد . بەلام دەمزانی کەلەماویەکی کورتدا لەوانەیه کە لە دەریاکانی عەرەبدا کاتیگ کویر دەبم شیوہکاریکی هاوڕیم لەلام نابیت تاوەکوو تۆلەیی لیستیئمەوه . لەق لەق لەوه ترسا کە نۆرەیی ئەویش بگات هەر بۆیە بەرە و ژوورە تاریکەکان هەرا کرد . بە چراکەیی دەستمەوه خۆم و سییەرم بەدوای کەوتین ، بەلام ترسام و گەرامەوه ، دوایین کاریشم ماچکردن و خواحافیزی کردن بوو و لەگەڵ پەپوولەدا . لەبەر ئەوەی بۆنی خوین کەوتبوو نیوانمانەوه نەمتوانی وەکوو ئەوەی لە دلمەوه دەمەوی ماچبیکەم . چاوی بەوه کەوت کە فرمیسک دەریژم . لە

بیډهنگییه مهرگاوییه که ی تهکیه که دا که جار و بار ناله نالی پرشه دهیشکاند دهرکه وتم . له باخچه قوراوییه که و گه پرکه تاریکه که وه به ههرا کردن دور که وتمه وه . نهو که شتییه ی وا من دهبات بو لای نه کبر خان بهیانی دوا ی بانگ ریډه که وی ، له وکاته دا به له میک له به ندری (کادرگا) وه بو دوا جار ده چوو بو لای که شتییه که . کاتی هه پرام ده کرد ، فرمیسک له چاوم دهات . وه کوو دزیک له (ناکسه رای) وه به بیډهنگی تیپه پ ده بووم که یه کهم تیشکه کانی سپیده دم بینی . به لام له ته نیشته کانی یه کهم گه پرکه کی که له نیوان کولان و ریگه ته نگه کانه وه که وته پیشم (که نهو ماله بهردینه ی لیوو وا بیست و پینج سال بهرله نیستا کاتی بو یه کهم جار هاتبوومه نهسته نبوول شهو له وی مابوومه وه :

نهو خزمه دورهمان به پیاویتی و باشی خوویه وه شهو بردمی بو مالی خویمان و جیگای بو راختم، نه وکاته یانزه سالم بو ، له خه ودا میزم کرد بوو به دوشه که که دا هه بویه به ههستی تاوانبارییه وه ویستبووم لهو نیوه شه ودا خووم بخمه نیو چاله ناوه که ی هه وشه که وه که نیستا له بهینی دهرگا که وه ده بیبیم .

هه تا گه یستمه (به یازیت) چاوم به دوکانی سه عاتچی که وت که چند جار سه عاته شکاوه کهم بو چاک کردنه وه بو نه وی نارد بوو ، دوکانی شوشه و جام و په رداخی شهره بت فروشی و هی ترم بینی، هه موویان سلوویان لیډه کردم و ریژیسیان لیډه گرتم . له لای قاوه خانه هه روژاوه که که سی لینه بوو ، بیډهنگ بوو، له وانیه نهو مالهش وه هابی که له دلوه داوی خوشبهختی شه کوره جوانه که و میرده تازه کهیم بو کرد بوون (که نیستا له کاتی مهرگدایه) .

له دوا ی نهو ی دهستم چوو بوو به خوینی کدا ، کاتی که له کولانه کاندایم ده کرد . هه موو سه گه کانی نهسته نبوول و دهرخته کانی تاریکی و په نجره کویره داخراوه کان و دوکه لهه کیشه پرشه کان و تارماییه کان و زوله خه وه له سهره ناومیده کان که بو نویژی بهیانی هه پرایان ده کرد ، هه مووی وه کوو دوژمن ته ماشایان ده کردم ، به لام کاتی که دانم به جه نایه ته کاندایم دانا و بریاری به جیهیشتنی شاره کهم وهرگرت هه موویان ئیدی وه کوو دوست ته ماشایان ده کردم . له دوا ی به جیهیشتنی مزگه وتی به یازیت له ته پوله که یه که وه سهیری خلیجم کرد “ ناسو پروون ده بووه وه ، به لام ناو هیشتا تاریک بوو . دوو به له می ماسیگیری و که شتییه باربه ره بادبان زهرده کان و که شتییه کی شه پی فراموشکراو له سهر شه پوله نادیاره کاندایم به هیواشی ده له قانه وه و پییان ده گوتم مهرو ، مهرو ! فرمیسکه کان له بهر نهو دهرزییه دهرژان که وا کرا بوو به چاومدا ؟ به خووم گوت : خه یال له سهر نهو ژیانه نااساییه بکه که وا به شته دهرناساییه کانی هونه ره که ته وه له هیندوستان دهیکه ی ! له پی دهرکه وتم به ههرا کردن دوو باخچه ی قوراویم تیپه پ کرد و خووم گه یانده ماله بهردینیکی کون له ناو سهوزه لانییه کدا . نه مه نهو ماله ی بوو وا هه موو پروژانی سی شه مه له دورانی شاگردیمدا ، جانتا و بهرگبهسته کان و قوتوی قه له مه که و ته خته ی نووسینه که ی وه ستا عوسمانم هه لده گرت و دوو ههنگاو له دوا ی خوویه وه به ره و وینه کی شخانه به ریډه که وتم . لیډه دا هیچ شتی که نه گورا بوو ، به لام دار چناره کانی باخچه که وه ها گوره بوو بوون که ده وله مهندي و ده سه لات و شان و شه و که تی کاتی سولتان سوله یمانی به بیر ده هی نایه وه . له بهر نهو ی نزیکی ریگای به ندر بوو ، به گویی شه ی تانم کرد و ههوا بینینه وه ی بینای وینه کی شخانه که دای

لهسهرم . بهمجورهش لهو پښگایه و لهکاتی شاگردیمهوه لهپشتی وهستا
عوسماندا پیایدا دهچووم وله کولانی کهواندارهکان کهله بههاراندا بونیکی
بیهوشکهرانهی نهخلامووری لیوه دههات و لهبهر نهو نانهاواخانهی وا
وهستا کهم بورهکی قیمه داری لیوه ردهگرت و لهولاپالهوه که لهتهچنهکان
وهکوو داری کهستانه و داره بهی ریزیان بهستیوو و لهبهر دوکانه
داخراوهکانی بازاری تازه و لهتهنیشته نهو بوستانهچولهی وا هاوینان
پهتبانکهکان لهویدا نمایشیان نهجامدهدا و لهبهر نهو دهلاکهی وا هموو
بهیانیه که وهستا کهم سلای لیده کردو لهپال ژوره بون پیسهکانی کوره
هه رزه کارهکان و کهمهره (پشتهوین) بونی کهروو داره بیزانسیهکان و
کوشکهکی ئیبراهیم پاشا و ستوونه مارداره که (که بهسه دان جار وینهیم
کیشاوه) و له پال نهو دار چنارهی وا هموو جاریک جوداتر ده مانکیشا
یهوه و له ژیر دار توو و داری کهستانه کانهوه تیپه پووم (که هموو
بهیانیه که چوله کهکان بهسهریانهوه پیکهوه چریکه چریکیان دهکرد)
دهرگای وینه کیشاخانه که داخرا بوو .

به ردهرگا که و هه یوانه کهی سهره وهش کهسی لیته بوو .

تهنیا ساتیک به په شوکاوییه وه ته ماشای نهو په نجه ره بچو کهم کرد بوو
کهوا لهکاتی شاگردیماندا کاتیک بیتاقهت ده بووین، له یوه ته ماشای
دره خته کانهمان ده کرد، که یه کی که رایوه ستاندم . دهنگیکی زیقن و بیزار کهری
هه بوو . دهیگوت که خه نجه ره خوینا وینه دهسک سووره که هی نهوه و
شه وکته تی برانگی و دایکی پیکه وه له مالی نهو دزیویانه وه و نه مهش
سهلمینه ری نهوه یه که من یه کی که له پیاهه کانی په شه م که شه و چوو بووینه
سهر مال کهی و شه کوره مان پفاندووه . نه م پیاهه دهنگ زیقنه زانیویه تی که

په شه و دوسته وینه کیشه کانی دین بو وینه کیشاخانه که . خه نجه ریکی
دهسک دریزی پیوو که له سووراییدا ده برقایه وه ، نازانم له بهر چی بوو
به لام دهیویست حیسابیکی زورم لیوه رگری ، به لام نهوه ندهش بهسهر هاتی
هه بوو که باسی بکات . لهوانه یه بمگوتبایه که هه له یه که روویداوه ، به لام
چاوم بهو تووره ییه پروا پینه کراوه کهوت له روومه تیدا . هه روه ها له
پوخساریدا چاوم بهوه کهوت که دهیه وی به نه فره ته وه هیرش بکاته سهرم .
دهمه ویست که بتوانم بلیم " نامان راوهسته . " به لام نهو هیرشه که شی کرد
بوو . منیش به یینه وهی خه نجه ره کهم راست بکه مه وه توانیم نهو دهسه کهی
ترم هه لپرم و تووره که کهم فریبدمه ناسمان، شمشیره سووره که به یینه وهی
پراوهستی له پیشدا دهستی بری و له داویدا هه موو گیانمی بریندار کرد و
دواتریش که للهی سهری په راندم . لهوهی که جهسته م به سهرسامییه وه
دوو ههنگای نه ناو به جیی هیشتم و خوینم فیشقه کهی لیوه دههات و به
گه وجییه وه خه نجه ره کهم دهله قاند تیگه ییشتم که سهری په راندووم .

پی بیچاره کانه وهکوو چون نه سپیک بهر له مردن پهله قارزه دهکات ، له
خوپایی رییان ده کرد . له وجیگای قوراییه که سهرم کهوتبوو چاوم به
بکوژه کهم نه ده کهوت . هه روه ها تووره کهی زیرو وینه کانیشم نه ده بیینی .
نهوان له لای پشت ملامه وه له پووی دریا و به نده روه مابوون که ئیدی هیچ
کات پییان نه ده گه ییشتم . سهرم ئیدی نه یده توانی جاریکی تر بگه ریته وه و
ته ماشای نهوانه و دونیا تر بکات . نهوانه م گرت و بیرم له داخواریه کی
می شکم کرد . نهو شتهی وا بهر لهوهی سهرم بیپه ری بیرم لی کرد بووه وه نه مه
بوو : (که شتهی که دهچی . فرمانیکی زوو پویشتم له عه قلمدا یه کی گرتبوو
" نهویش له گه ل قسه کانی دایکمد که له کاتی مندالیمدا دهیگوت " پهله

بکه " ، خۆی تهواو کردبوو . دایکه! ملم دیشی و هیچ شتیکیش ناجوئیت.

که واته ئەو شتە و پێی دەلێن مەرگ ئەمە بوو . بەلام دەمزانێ که هیشتا نەمردووم . گلێنە کون بووکانی چاوم جوڵەیان نەدەکرد بەلام چاوهکانم بە جوانی دەیان بینی . ئەو شتە و لە ریکی زهویدا بینیبوم هەموو بیری داگرتبووم . رینگا لە لاپالەکهوه به هیواشی سەر دەکوت .

دیواری وینەکیشخانەکه ، سەربانەکه و ناسمانیش ناوہا دەپویشتن . وامزانی که ئەم کاتە و تەماشام دەکرد درێژ بوو و زانیم که بینینی ئیستا جوړیکی وەبیر هیانەوہیہ . ئەو کاتە ئەو شتە هات بە عەقلمدا که لە دوای چەند ساعەت تەماشاکردنی وینەکی جوان دەهات بە میشکەدا " ئەگەر زۆر تەماشای وینەیک بەکی بیرت دەچیتە نیو کاتی وینەکهوه . ئیستا هەموو کاتیەک بوو بەو کاتە . وامدەزانی کهس نامبینی و لە کاتیکیدا بیرەکانم کال دەبنەوه ، سەرم سالانیکی درێژ تەماشای ئەم لاپالە خەمبارە و دیوارە بەردینانەوه و دار توو و کەستانەکان دەکات که هیچ کات پێیان ناگات ، لە ناکاو ئەو چاوهپوانییە بێ کۆتاییە ئەوەندە نازاری پێدەگەیاندم که بێ تاقەتی کردم و ویستم لەو کاتە دەرکەوم .

((من ، شەکورەم)) (58)

لە مانی خزمە دوورەکی پەشەدا که بۆ خۆ شاردنەوه ناردبوونی بۆ ئەوی شەوم بە بیخەوی تیپەپرکرد . لە نیو ئەو ژوورە و لە گەل خەیرییه و مندالەکاندا لەویدا خۆمان درێژ کردبوو ، دەنگی پرخی لوت و دەنگی

تەرانی دەوہستا ، بەلام جار و بار خەوم لێدەکەوت ، لە لایەکی تریشەوه مەخلوقاتێ جوڑا و جوڑ که دەست و قاچیان پرابوو و تیکەلای یەکتەر بوو بوون لە خەوه ناسودەکەدا نەیان دەهیشت نارام بگرم و هوشیاریانم دەکردمەوه . بەرەو بەیانی هەستام و شەوکەت و ئورهانم باش داپۆشی ، باوەشم پێدا کردن و قژەکانیانم ماچ کرد و وەکوو چۆن لە کاتە جوانەکانی خەوه ناسودەکانی مائەکە و باوکەدا دەمکرد لە خودا پارامەوه بۆ ئەوی که خەویکی خۆشم پێ بدات ، بەلام خەوم لێنەکەوت . لە دوای نۆیژی بەیانی لە پەنجەرە بچووکهکی ژوورەکهوه چاوم بەو شتە کەوت که وا هەمیشە لە خەونە خۆشەکاندا دەبینم " کابرایەکی وەکوو تارمایی که لە شەپدا و لە بەر ئەو برینانە و هەلی گرتووہ لە حال چووہ و بە هەندیک هەنگاوی ناسراو و بە گۆپالەکی دەستیەوه و بە تامەزۆیەوه نزیکی من دەبووہوه . لە خەونەکاندا کاتی دەمەویست باوەش بەم پیاوہدا بکەم بە فرمیسکەکانی چاومەوه لە خەو پادەپەریم . کاتی که زانیم ئەو پیاوہ خۆیناویە و ناوکۆلانەکه پەشەیه ، ئەو قیرە و لە خەونەکاندا لە قورگم دەرئەدەکەوت ، دەرکەوت و هەپام کرد و دەرگاگەم کردەوه . پرومەتی لە بەر لیدانت ناوسا و بوو و پەش داگەرابوو . لوتە لەت لەت کراوہکی پڕ بیوو لە خۆین . لە شانییەوه تاوہکوو ملی برینیکی قولی لیبوو . کراسەکی و هەموو جیگایەکی بە خۆین سوور بوو . وەکوو میردەکە و ناو خەیاڵەکانم، لە بەر ئەوی توانیبوو بگەریتەوه بۆ مال بزهیهکی بۆ لیدام .

گوتم : " وەرە ناوہوه . "

- : " مندالەکان بانگ بکە ، دەگەرپێنەوه بۆ مانی خۆمان "

- : " حالی گەرانەوه بۆ مالت نیه . "

- : " ئیدی له وه مهترسه وهلی جانه ئهفهندی عهجهم بووه . "

- : " زهیتوون ... ئه بیچارهیهت کوشت ؟ "

- : " له پێگای کادراوه به کهشتی ههپای کرد بۆ هیندوستان . " له بهر ئهوهی که زانی کارهکهی ناتهواو ئهجام داوه بۆ ساتیک چاوی لیدزیمهوه ، گوتم : " دهتوانی بهرهو مال پێ بکهی ؟ با ئهسپیکت بۆ دهرخهه . " ههستمکرد که دهرمێ و بهزهیم پێدا هاتهوه . ئهوهش تهنیا له بهر مهزگهکهی نهبوو بهلکو له بهر ئهوهش بوو که هیچ پرویهکی خوشی نهبینبوو .

له خه ماوی بوون و به بریار بوونی چاوهکانیهوه تیگهیشتم که دهیهوئیت له ماله بیگانهیهدا به بیئهوهی کهس چاوی پێبکهوی له ناو بجی و بمری . به زۆری سواری ئهسپیکمان کرد . له کاتی گهراوه بهرهو مال مندالهکان له پێشدا نهیان دهویرا تهماشای رهشه بکهن . بهلام دیسان رهشه توانی به سهه ئهسپهکهوه باسی ئهوهیان بۆ بکات که چۆن بکوژهکهی با پیریانی دۆزیووتهوه له گهلهیدا له یهکیان داوه . دهمبینی که توزیک دلایان بهوه گهرم دهبی ، ههر بۆیه بۆ ئهوهی رهشه نهمری له خودا پارامهوه . که گهیشتهینه بهر مال ئورهان به خوشیهوه قیراندی : " گهیشتهینهوه مال ! " لهو کاتهدا ئهوهم به دلدا هات که عیزرائیل بهزهیی پیماندا دیتهوه و خوداش توزیکی تر کاتمان پێدهدات ، سهههپای ئهوهش له بهر ئهوهی به ئهزمونهوه دهرمزانێ که دیار نیه خودا له کوی و له بهر چی گیانی کی دهکیشی زۆر هیوادار نهبووم . به زۆری رهشهمان له ئهسپهکه دابهزاند و پیکهوه بردمانه سهه و له ژووره به شین پاخراوهکهی باوکمدا ههلامانژاند . خهیرییه ناوی کولاند و هیانی . له گهله خهیرییهدا کراسه به گوشت چهسپاوهکهی و پشتوینهکهی

و جلهکانی ترمان به مهقهست بری و دهر هیئا . کاتی پهنجهرهکهمان لادا ، تیشکه نهرمهکهی خۆره لهزۆکهکهی زستان ژوورهکهی گرت و له جامهکان و قابلهمهکان و قوتوهکانی سریش ورده شووشهکان و قهلهتراشهکانهوه گهراپهوه و جهستهی پهنگی مهزگ گرتوهکهی رهشه و برینه ههلووژه پهنگهکانی رۆشنتر کردهوه . قوماشه چارشپوه سابوون لیدراوهکانم به ناوی گهرم تهپ کرد و وهکوو چۆن قالییهکی پر بایهخ پاک بکهمهوه و وهکوو چۆن به حهز و به بهزهیمهوه تهماشای مندالهکانم بکهه ، جهستهی رهشهه پاک کردهوه . بهبیئهوهی زهخت بخهه سهه جیگا شین بووهکانی و پرومهتی و برینهکهی لووتی بکولینمهوه وهکوو پزشکیک برینه ترسینهرهکهی شانی رهشهه خاوین کردهوه . وهکوو چۆن لهکاتی بچووکیاندا مندالهکانم پاک دهکردهوه ، ناوهها رهشهشم پاک دهکردهوه . لهلایهکیتیرهوه قسهی پر و پوچم پێدهگوت . لهسهه سینگ و دهستهکانیشی جیگای برین ههبوو . پهنجهکانی دهستی چهپی به گهز کردن شین بوو بوونهوه . ههر چهنده پهپۆکانی دهستم بهسهه جهستهیدا دهگهپان زیاتر خویناوی دهبوون . دهستم دا له سینگی دا و ههستم به نهرماییهکهی ورگی کرد و ماوهیهکی درێژ سهیری شتهکهیم کرد

دهنگی مندالهکان له خوارهوه له ههوشهکهوه دههات . نازانم بۆچی ههندیک له شاعیران بهمه قامیش و قهلهم دهلین ؟ کاتی که دهنگه دهنگی ئهستهرم بیست (لهکاتی هیئانی ههوالی تازهدا وهها دهنگی دهردهخست) ، پۆیشتمه خوارهوه . زۆر پهشوکاو بوو ، باوهشی پێدا کردم و ماچیکردم و باسی بۆ کردم : کهللهی سههزی زهیتوون و توورهکه و وینهکانیان دۆزیووتهوه که تاوانهکانی پێشووی دهسهلمینی . ویستوویهتی ههرا بکات

بۇ ھیندوستان ، بەلام گوتوویەتی با بۇ دواین جارسەردانیکی وینەکیشخانەکە بکەم . ئاگیانی پووداوەکە دەلین : حەسەن لەویدا چاوی بە زەیتوون دەکەوی و بە شمشیرە سوورەکەیی کەللەیی سەری پەراندوو . کاتی ئەو باسی دەکرد من بیرم لەو دەکردوو کە ئیستا باوکە بیچارەکەم لەکویدا . زانینی ئەوەی کە پیاو کوژەکە کێیە منی لە ترسیکی گەرە پرگار کرد . ھەستم بەوەش کرد کە تۆلە سەندنەو ھەستیکی ناسوودەیی و عدالەتی خۆش دەدا بە مروڤ . مەراقی چۆنیەتی ئەم ھەستم لەو جیگایە کرد وا باوکمی لێیە و وامزانی کە ھەموو عالەم وەکوو کۆشکیکە کە دەرگا بیژمارەکانی بە پووی یەکتەیدا بکریئەو . تەنیا بە خەیاڵ کردنەو و بەبیر ھێنانەو دەمتوانی لەیەکیکەو بچینە ئەوێتر ، بەلام زۆرمان لەبەر تەمبەلی ئەمە ناکەین و ھەر لەیەک ژوردا دەمیننەو .

ئەستەرگوتی : " مەگری گیانەکەم ! سەیر کە ھەموو شتێک بە باشی کۆتایی پێھات ؟ " چوار ئالتوونم پێدا . دووبارە بە ویستەو و بە تەماوہ خستیە ناو دەمی و نەزانانە گازی لیگرتن . بە بزەلیدانەو گوتی : " قالبی ئەم وەنیزیە کافرانە ھەموو جیگایەکی گرتۆتەو . " ئەو ھات و نەھات بە خەیریەم گوتبوو کە مندالەکان بیاتە سەرەو .

چوومە ژورەو و دەرگا کەم داخست بە ویستیکی زۆرەو باوەشم کرد بە جەستەیی پەشەدا و ئەو شتەم کرد کە لە شەوی کوژرانی باوکمدا لە مائی یەھوودیە ھەلواسراوەکەدا داوای ئەنجامدانی لیکرد بووم ، ئەمەم زیاتر لە ویست و حەز لەبەر مەراق ئەنجام دا . ناتوانم بەتەواوەتی بلیم ھۆی ئەو لەیەک چوواندە چیبە کەوا شاعیرە عەجەمەکان سەدان سالی بە شتی پیاوان قەلەم دەلین و بەوەی ئیمەش جامۆلکە دەلین . (لەبەر بچووک بوونی دەمە

؟ بیدەنگیە پازدارەکەیی جامۆلکەیی ؟ پەسام بوونی خوداییە ؟) بەلام بە ژیریکی کەسیکی وەکوو من کە خۆی دەپاریزی ناتوانییت لە عەشق تیگەیشتنیکی راست و دروستی بییت ، بەلکوو بە ناژیریییەو ئەمە پووتەر دەبیئەو .

کەوا بوو نەینییەکەتان بۆ دەدرکینم " لەویدا ، لە ژورەکەدا کە بوونی مەرگی لیوہ دەھات شتەکەیی پەشە لە دەمدا نەیدەورویژاندم بەلکوو ئەوەی وا لەکاتی ھەستکردن بە تریە تری ھەموو دونیا لە دەمدا دەیورویژاندم و دەپەشۆکاندم دەنگی جیکە جیکە مندالەکانم بوو کە لە حەوشەکەدا بە خۆشییەو قەسیان بەیەک دەگوت و ئاژاوەیان دەکرد . ئەو کاتەیی وا دەم پەر بوو چاوم بە نیو چاوانی پەشەش کەوت کەبە شیوہییەکی زۆر جیاواز سەیری دەکردم . وتی جاریکیت شێوہی روخسار و دەمی منی لەبیر ناچیتەو .

لاشەیی وەکوو کاغەزی گەنیوی ھەندیک کتیبە کۆنەیی باوکم بۆنی لیوہ دەھات . ھەموو تۆز و بۆنی قوماشەکانی ناو ژوروی خەزینەکە چوو بوونە ناو قژی پەشەو . کەلە خۆم دەرچووم و دەستم لەبەرینەکان و جیگا ھەلناوہ ساوہکانی لاشەیدەدا وەکوو مندالیک دەینالاند و ھەرچی دەچوو لە مردن دوور دەکەوتەو و ئەو کاتەش تیدەگەیشتم کە زیاتر دلم لیی دەچی . جوت بوون و لاقە کردنەکەمان وەکوو بەلەمیکی بادباندار خیراتر بوو وەکوو ئەو بادباندار بەریزە بە لیبووردەییەو بەرەو دەریا نادیارەکان پویشتم . لەوەی کە پەشە لە کاتی گیاندانیشتا بەسەر چۆنیەتی چیژ وەرگرتنیدا زال دەبوو ، تیگەیشتم کە پەشە لەگەل ژنانی بیروشتدا پیشتەر ئەمجۆرە سەفەرانی کردوو . نەمدەزانی دەستی خۆم ماچ دەکەم یان ھی

ئەو ، پەنجەکانی خۆم بوون لە نێو دەمدا یان ... ، دونیام ژیا و ژوور بوو بوو و ئەویش بە نازاری برینەکان و چیژ وەرگرتنەکیەوه سەر خوش بوو بوو و بە یەک چاو سەیر دونیای دەکرد که بەره و کوی دەچی و وەکوو ئەوەی که تەماشای وینەیهکی جوان بکات لەنێو هەر دوو دەستیدا سەیری پوومەتی منی دەکرد، بەلام لەهەمان کاتدا دەیتوانی پووخسارم لەگەڵ پووخساری قەحچەیهکی ولاتیکی پۆژ هەلاتیدا لەیەک بچوینی . لەدوایین کاتی چیژ وەرگرتندا وەکوو ئەو قارمانانەیی که لە تیکرژانی لەشکەری ئێران و تووراندا دەکوژرین و دەبن بە دوو لەتەوه ، قەرەیهکی کرد ! ترسام ، دەنگی قەرەکی ئەوەندە بەرز بوو که تەواوی گەرەکی گویی لیبوو . پەشەش وەکوو وینەکیشیکی راستە قینە که لەکاتییدا دەستی بەسەر شتەکیەوه و خوداش ئیلھامی جوولە کردنی پێدەدات ، چۆنیەتی دەرشتن و کەلەکه کردنی ناو لاپەرەکه تیکەلاو ناکات ، لەکاتی چیژ وەرگرتنیدا بە گۆشەیهکی عەقڵیەوه تەماشای جیگەکهمانی دەکرد و خوی تیک نەدەدا . دوواتر بەناسە و پرکەوه گوتی : " تۆ بلیی ، مەلھەم لە برینەکانی باوکت دابی "

ئەم قەسەیه ، بەتەنیا پەنگی عەشقەکهمانی دیاری نەدەکرد که لەتەنگانە پێی نیوان مەرگ و ژیان ، قەدەخە و بەهەشت و بیچارایی و شەرمدا جیگای گرتبوو " بەلکوو بەهانەشی بۆ دروستکرد . بیست و شەش ساڵ دوایی ئەوەش لەکاتی نیوهرواندا هەر لەو ژووردا کهوا پەنجەرەکهی پوو بە چالە ئاوەکه بوو که شەوکت و ئورھان لەسالە سەرەتاییەکاندا لەویدا ئاژاوه و جیکە جیکیان دەکرد ، لەبەر ئەو تیشکەیی وا لە پەنجەرەکهوه دەهاتە ناو ، لەگەڵ یەکدا جووت بووین و پیکەوه لاقەمان کرد و دیسان بەمەمان دەگوت

"مەلھەم لێدانی برین ."

بەمجۆرەش وەلامی داخووزییهکانی باوکیکی خەفەتبارو بەخیلم دەدایەوه و کورپە بەخیلەکانیشم رازی دەکرد که دەیانەویست شەوان لەگەڵ مندا بخون . هەموو ژنیکی ژیر دەزانی که باوەش کردن بە کورپەکان و خەوتن لەگەڵیاندا لە باوەش کردن بە میدیکی پووکاو بەدەستی زەمانەوهخۆشترە . ئیمە ، من و مندالەکانم خۆشەخت بووین بەلام پەشە نەبوو . هۆی ئەمەش دەگەریتەوه بۆ مانەوهی برینەکهی شان و ملی و ئەو شتەیی وا چاوەکانی پێدەگوتم " سەقەت مانەوهی ."

ئەم سەقەتبوونە شتیک نەبوو که لەبەرانبەر ژیانیدا ئاستەنگ بی ، تەنیا شیوێخراب کرد بوو . تەنانەت ئەوەشم بیستبوو که هەندیک ژن واله دوورەوه میدەکه میان بینیبوو گوتبوویان پیاویکی قۆزە . بەلام شانی راستی پەشە هەموو کات داوەتوو و ملیشی بە شیوێیهکی سەیر لار بوو بوو . جار و باریش قەسە جۆرا و جۆرم لەبارەیی ئەوەی که ژنانی وەکوو من هەمیشە دەبن بە قەسەتی پیاوانی لەخۆ کهمتر و بوونی ناوومیدی پەشە بە هۆی دلخۆشی و هیواداری ئیمە دەبیستەوه . وەکوو چۆن هەموو قەسو باسیک لایەنیکی راستییان هەیه ، ئەمەش راستییەکی دەهینایە سەر زمان . ئەستەر منی بە شایستەیی ئەوه دەزانی بەسەر بەرزییەوه بە سواری ئەسپیکەوه لەگەڵ گویلەکاندا هەموو ئەستەنبوول بگەریم ، بەلام کاتی ئەمە نەبوو هەستم بە هەژاری و نەداری خۆم دەکرد و جار و باریش حەسرەتی میدیکی سەر بەرز و شیرئاسام دەکیشا . هۆکهی هەرچی دەبی بابیی ، پەشە هەموو کات خەفەتبار مایەوه . زۆر کات چاوم پێدەهوت که لە خۆشترین کاتەکانی جووت بوونیشماندا دیسان خەفەتیکی هەبوو که

پیوهندی به سهقهت بوونهکهیهوه نهبوو ، نهوسا پروام دهکرد کهله
 گوښهیهکی شاراوهی پوچیدا چندوکهیهکی خهفته هیه . بو ناهون
 کردنهوهی نهو چندوکهیه جار و بار شهراپی دهخواردوه ، تهماشای
 وینهکانی ناو کتیبهکی دهکرد و سهرنجی له نهخش و نیگار دهادهوه و
 لهگه‌ل وینهکیشاندا هه‌لسوکهوتی دهکرد و به دواي کوپه جوانهکان دهکوت
 . نهو کاتانهی وا لهگه‌ل وینه کیشه شاعیرهکاندا کاتی راده‌بوارد و قسهی
 دوو مانا و گالتهی جاپی دهکرد و به‌دواي کوپه جوانهکان دهکوت ، نهو
 کاتانهی له‌بیر دهچوو که‌توانیبووی خزمتهی سوله‌یمان پاشای لار بکات و
 کتیبداری بو بکات . ویست و داخواری ره‌شه به مهرگی پادشا و هاتنه‌سهر
 تهختی سولتان موحه‌مه‌د که گوئی نه‌ده‌دایه نه‌م شتانه ، له‌شتیکی به شان
 و شه‌وکه‌توه گوپایه‌وه بو رازیکی ته‌نیا له‌پشتی ده‌رگا داخراوه‌کاندا .
 جارو باریش کتیبهکی باوکی ده‌ده‌خست و تهماشای وینهیهکی کاتی
 کوپه‌کانی ته‌یمووری ده‌کرد که به دهستی وه‌ستا هه‌راتیبه‌کانه‌وه کی‌شرا بوو
 . به‌لی تهماشای وینهی عاشقبوونی شیرین به خه‌سره‌وی ده‌کرد ، به‌لام
 وه‌کوو نمایشیکی خو‌ش که نیستاش له کوشکدا نیشان ده‌درا تهماشای
 نه‌ده‌کرد به‌لکوو وه‌کوو وروژاندنه‌وهی بیره‌وه‌ریه‌کی خو‌ش هه‌ستی
 تاوانباری پی‌ده‌به‌خشی و به‌خه‌مه‌وه سه‌یری ده‌کرد .

له سیه‌مین سالی هاتنه‌سهر تهختی پادشاکه‌ماندا ، پادشای ئینگلته‌ره
 سه‌عاتیکی هه‌واکی‌شداری موسیقا ژهنی سه‌یری به‌ه‌دیه بو نارد بوو چهند
 هه‌فته له لا پاله‌که‌ی خه‌لیجدا خه‌ریکی دامه‌زاندنی نه‌م سه‌عاته‌گه‌وره و
 قوماش و وینه و په‌یکه‌ره نی‌ردراوه‌کان بوون . وه‌کوو نه‌وه‌ی که
 دروستکراوی خودابن ، خو‌یان باده‌دا و به‌له‌نجه‌وه ری‌یان ده‌کرد و

سه‌عاته‌که‌شیان زه‌نگی لی‌ده‌دا و کاته‌کانی به نه‌سته‌مبوولیه‌کان ده‌گوته‌وه .
 خه‌لکی ژیر و جه‌ماوه‌ری سه‌رسه‌ری نه‌سته‌نبوول له‌به‌رامبه‌ر نه‌م سه‌عاته و
 هی‌زی گاوه‌کاندا سه‌رسامبووبوون . ره‌شه و نه‌سته‌ر ده‌یانگوت پادشا و
 ده‌مار گیره دینداره‌کان له‌به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا زور ناره‌حعت و نانا‌سووده بوون .
 له‌کاتی‌کدا که نه‌م قسه و با‌سانه زور بوو بوون ، پوژیک بیستمان که
 سولتان نه‌حمه‌د که دواي نه‌و پادشایه بوو بوو به پادشا ، شه‌و
 به‌ئیلها‌میکی خوداییه‌وه دیتنه ناو باخچه‌که و ده‌چی سه‌عات و په‌یکه‌ره‌کان
 ده‌ه‌پوژینی و ده‌یانکی‌شی . نه‌وانه‌ی وا نه‌م هه‌واله‌یان هی‌نا بوو ده‌یانگوت
 ، پادشاکه‌مان له خه‌ونی خویدا چاوی به حه‌زه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر که‌وتوه و
 پی‌غه‌مبه‌ر پیی گوتوه نه‌گه‌ر ری‌گا به‌و که‌سانه بده‌ی وا له‌به‌رامبه‌ر نه‌و
 گه‌له‌دا حه‌یران ببه‌وه که په‌یکه‌ر دروسته‌که‌ن و له‌گه‌ل خودا کی‌به‌رکی
 ده‌که‌ن نه‌وا له خه‌تی خودا ده‌ترازین ، نه‌ویش هه‌ر له خه‌ودا گورزه‌که‌ی
 هه‌لده‌گری و ده‌چیت بو شکاندنی ساعه‌ت و په‌یکه‌ره‌کان . پادشاکه‌شمان
 داواي که می‌ژوونوسه وه‌فاداره‌که‌ی کرد بوو که پروداوه‌که وه‌ها
 بنووسیته‌وه . نه‌م پادشایه به کاسه زی‌پی دا به خو‌شنووسه‌کان بو
 نووساندنی نه‌م کتیبه - زوبده‌ التواریخ - به‌لام به دهستی وینه‌کی‌شانه‌وه
 نه‌پرازنده‌وه .

به‌مجوره‌ش بوو که گو‌له سووره‌که‌ی نه‌خش و نیگارکی‌شان که به ئیلها‌م
 وه‌رگرتن له ولاتی عه‌جه‌مه‌کانه‌وه له نه‌سته‌نبوولدا گه‌شه‌ی کرد بوو ، دامرکا
 و سیسایه‌وه . به‌لام ناکوکی نیوان وه‌ستا پوژ ناواییه‌کان و وه‌ستا
 هه‌راتیبه‌کان که ده‌بوو به هوی نازاوه و دروستبوونی پرسیا‌ری زور له
 نیوان وینه‌کی‌شاندا کوتایی پی‌نه‌هات . زوربه‌ی وینه کی‌شان وازیان

لهوینهکیشان هیئا و به گویرهی رۆژ ناواییهکان و رۆژ ههلاتییهکانیشیان نهکرد . وینهکیشهکان توورپه نهبوون و سهریان ههلهندا و وهکوو پیریك كه ورده ورده به نهخوشییهكهی خووی راهاتییت ، به پشت بهستن به خودا و بهخههوه بهم وهزعهی خوویان راهاتن .

ئیدی وهکوو جارن مهراق و خهیالی ئه وهستا كونه ههراتی و شیرازیانه كه بهسهر سوورپماوییهوه به دواياندا دهپویشن و وهستا رۆژ ناواییهکان نهدهکرد كه له نیوان بهخیلیبردنهوه و نهفرهتا دهیانویست وهکوو ئهوان بن .

وهکوو ئهوهی كه دهركای مالهكان له تاریكایی شارهكهدا دابخریت ، ناوههاش وینه کیشان له بیكهسیدا بهتهنیا هیشتراوه . مهخابن! كتییهكهی باوكم تهواو نهكرا . وینهكان لهو جیگایهی واحهسهن خستبوونی دۆزرانهوه و برانه ناو خهزینهوه ، لیڕهشدا ههندیك وینهی ئاساییان دۆزیوه و به دهستی كتییداریکی فیلباز و زیرهكهوه خراوه ناو بهرگهستهوه و له كتییی فرهبابهتی جورا و جور دا بهكار بران . حهسهن له ئهستهنبوول ههپای كرد و ئیدی خهبهریکی لیوهرنهگیرا . شهوكت و ئورهانیس هیچ كات ئهوهیان لهبیر نهچوو كه بكوژی بكوژهكهی باپیریان رهشه نهبووه ، بهلكوو ئه ومامهیانه بووه كه كوشتووویهتی . له دواي وهستا عوسمان كه دوو سالی پشتی كویر بوونی مرد ، لهق لهق بوو به سهروکی وینهکیشان . لهق لهقیش كه حهیرانی باوکه گیانهکهم بوو ، پاشماوهی ژیانی خووی تهرخانی نهخش کردنی قالی و قوماش و چادر کرد . لاههکانی وینه کیشخانهکش هه ئه و پریگایهیان گرتنه بهر . کهسیش وها ههلسووکهوتی نهکرد كه از هینان له وینهکیشان خهیانهتبی . لهوانهیه لهبهه ئهوه بووبی

که کهس چاوی به وینهی روخساری خووی نهکهوتبی .

من له تهواوی تهمنی خویدا هه میسه به شاراوهی ویستومه که دوو رهسم بکیشریت ، که باسم بو کهس نهکردوه .

1- دهمویست وینهی خویم بکیشریت . بهلام چهنده ههولیشیان بدایه نهیاندتهوانی وینهی من بکیشن ، چونکه شیوهکارانی پادشا ، وینهی ژنیك به جوان نازان نهگهر وهکوو وینهی چینیهکان چاو و لیوی نهکیشرابییت . وهکوو وهستا ههراتییهکان شیوهی منیان وهکوو کچیکی چینی دهکیشا ، لهوانهیه ئاشناکان بیانزانیایه که ئه مه پروومهته شاراوهی نیو روخساری جوانه چینیهکه هی منه . بهلام ئهوانهی دواي ئیمه نهگهر بهوهش بزانتن که چاوم راکیشراو نهبوو ، هه رگیز نازانتن که پروومهتم لهچی چوو . لهم سالانهی پیریدا که به دلدانهوهی کورهکانم تیپه پیراندهکهم ، وینهیهکی کاتی جوانیم ههبايه ، زور دلخوش و خوشبهخت دهبووم !

2- ئه و شتهی وا نازمه زهردی شاعیر مهراقی کرد بوو “ یانی دهمویست وینهی خوشبهختی بکیشریت . باش دهزانتن که ئه مهیان چۆن دروستدهکرد . دهمویست وینهی دایکیك بکیشریت که دوو مندالی ههبییت “ دهمویست که بچووکهکیان به خوشییهوه له باوهشی دایکیدا سهری مهکه گهورهکهی بمژی و گهورهکش تۆزیک بهخیلی بباتهوه و نیگای چاوانی لهگهله هی دایکیدا یهکبگریتهوه . لهلایهکیتریشهوه دهمویست دایکی ناو رهسمهکه منبایهه و پهلهوهری ئاسمانی وینهکش ههه لهکاتی فریندا ههه بهراوهستای و به خوشییهکی بیکووتاییهوه بکیشرایه و زهمانهکیان رابوهستاندایهوه به پیی نه ریتی وهستا ههراتییهکان بکیشرایه . دهزانتن ! ئاسان نییه .

ئورھانە بەعقلەكەى كورم دەیەوئیت بیریک لەناو ھەموو شتێكدا جیگیر بکات ، سالانیك پێیدەگوتم وینەکیشە ھەراتییەکان ناتوانن تۆ وەكوو خۆت بکیشنەو ، ھەرۆھا ئەوھشی بەبیر دەھینامەو کە ئەو وینەکیشە روژ ناواییانەش کەبەبێ پراوستان وینەى داىكى منداڵ لە باوھش دەكیشن ، ھىچ كات ناتوانن زەمان پراوستانىن . ھەر لەبەر ئەوھش ھەرگیز وینەى خۆشەختى من ناكیشریت . لەوانەى ھەق بەلای ئەوھو بى . چونكە لەراستیدا مروفقەكان بەدواى پێكەنینى ناو وینەى خۆشەختى دا ناگەرین بەلكوو لە ژياندا بە دواى خۆشیدا دەگەرین . وینەكیشان ئەمە دەزانن و ئەو شتەش كەوا نەیانتوانیوھ بیانكیشن ھەر ئەمەى . لەم رووھشەو خۆشى بىنین دەخەنە جیگای دلخۆشییەكانى ناو ژيان .

ئەم بەسەر ھاتە وینە نەكیشراوھم لەبەر ئەوھ باسكرد بۆ ئورھانى كورم چونكە لەوانەى بىنووسیتەو . بەبیترس نامەكانى ھەسەن و پەشە و وینەى ئەسپە مورەكەب بلاو بووھكەى سەر تەرمەكەى زەریف ئەفەندىم پێدا . ئورھان ھەموو كات توورە و دەمار گرز و بەد خۆ و ناوومیدە و دەتوانى لەبەرامبەلا ئەوانەى ھەزىان لێناكەن بە ئاسانى ناھەقى بکات . لەم رووھشەو ئەگەر پەشە لەوھى ھەبە زياتر سەرسام و ژيانمان لەوھى ھەبە سەختترینیشانبەدات و شەوكت بە خراپى و منیش لەوھى كە ھەم جوانتر و بێرەوشتتر نیشانبەدات بپرواى پیمەكەن . چونكە تەنیا لەبەر ئەوھى بپروا بەچىرۆكەكەى بكەين ، ھەموو جۆرە درۆ و دەلەسەيك ھەلدەواسى .

" پۆمانە ئەزموونى و پەر لە زانستەكانى بوون بە ھۆى ناودار بوون و ناوازە پەيدا كرنىكى نيو نەتەوھى بۆ ئورھان پاموك . "

(نيويۆرك تايمز)

(كاك جەودەت و كورەكانى)

رۆمان ، لە دەوور و بەرى بنەمالەىكەى ئەستەمبۆلىدا ديمەنى سەد سالى دواىى توركيا نيشانەدات ... ئەم پۆمانە لە پۆژانى كۆتايى ە سەلاتى عەبدولھەمىدا لە مالىكدا لە وەفا دەكریتەو و دواتر بە ھىواشى وەكو زنجيرە ساتىكى زىندوو بە شىوھەكى وەستاينە ميژو زىندوو دەكاتەو و لە دەوور و بەرى ئاپارتمانىكدا لە نيشانتاش كۆتايى پيدىت .

" سەرکەوتنىكى گەرە ... بە بى ھىچ دوو دلپىكەو ھەستە پىزى ئەو بىست پۆمانەى توركيا كە پەسەنديان دەكەم "

(فەتخى ناچى)

بە گۆيرەى نامارى كتيبەكان يەكيكە لەو 75 كتيبەى وا مۆرى خويان لە ئەدەبىياتى كۆمارى توركيا داوھ ،بۆيە:

– ھەدەى پۆمانى ئورھان كەمال

– خەلاتى پۆمانى چاپ و پەخشى مييلەتى وەرگرتووھ .

(مالى بیدەنگ)

" ئەم كتيبە جوانە خەماويىە ، باسى ھەفتەيەك ژيان سى برا لە مالى داىكيان لە شارۆچكەيەكى گۆى ئاوى نزيكى ئەستەنبوول سەرکەوتنىكى سەر سوور ھينەر ... "

(تايمز لیتەرارى سوپلەمەنت ، لەندەن .)

باپىريان كابرەيەكى دوورخراوى سياسىيە ، ئەو مالەى وا دروستى كردووھ ئىستا لەگەل سى جيلدا پردىكى پيوھندى دروستدەكات ، جموجۆلى پەر لە توند وتيرى لاوھكانى تيدايە .

– خەلاتى كەشفي ئارووپاي وەرگرتووھ.

(قەلای سپی)

لهسەد ساڵ 17.دا دزە تورکەکان کابرایەکی وەنیزی دەگرن و دەیهێننە ئەستەنبوول . ئەم کۆیلەیکە بەروای وایە ناگای لە ئەستیرەناسی و فیزیک و ینەکیشان هەیه ، لەلایەن تورکیکی لەو چەشنەو دەکردی . لەیەک چوونیک سەیریان تێدا یە . خاوەنی کۆیلەیکە دەیهوێت لە کۆیلەیکەو دەوێت زانستی وەنیز و و پۆژئاوا بییت . بەسەر هاتەکانیان لە نەخۆشی هەمەگیری وەبا و کۆلانەکانی ئەستەنبوول و باخچە خەیاڵییەکە و حیوانەکانی سولتانه منداڵەکەو دەیانباتەو سەرپرسیاری " من بۆچی منم ؟"

" بەسەرھاتیکی پۆست مۆدیرنەکە خەلک تووشی حەیران مانەو دەکات و بەو ستایەکی باشەو پۆلەکان پەردەکات لە پارادۆکس ."

(پوبلیشەرس ویکلی نیویۆرک .)

" وەستایەتی پاموک لەو دەیە کە توانیویەتی ئەو هەموو بیرە لە پۆمانیکی ناوھا کورتدا جیگیر بکات "

(گاردییەن ، لەندەن .)

(کتیپی رەش)

" باشترین بەرھەمی پاموک "

(تایمز لیتەراری سوپلەمەنت . لەندەن .)

گالیپ لە پۆژیککی بەفراوی زستانیدا لە ئەستەنبوول دەست بە گەران بە دوای عەشقی کاتی مندالی ، ھاوپی ، کچی مامی ، ژنە خۆشەویستە ون بووئەکی دەکات .

لەم بەینەشدا ھاوپی پۆژنامە نووسەکی کە لە گۆشە پۆژنامەکاندا

دەنوووسی ، ئیشارەتی بۆ دەنیری و ھاوپیەتی دەکات . خۆینەر لەلایەکەو لیکۆلینەوکان و ئەو کەسانە تاقیب دەکات کە لەو ئەستەنبوولیدا ھەر دوکەلەلکیش و ھەر مرقیکی بوون بە ئامارە دۆنیایەکی پارزدار ، لەلایەکتیشەو پووبەرووی نوسراوەکانی جەلالی پۆژنامە نووس دەبییت کە ئەم بەسەرھاتە سەپرو سەمەرانی تەواو دەکات . ئەمە ھەلدا نیکە کە بەسەر ھاتی جەللادە کۆنەکان و فەلاقی ناو ئاوی (بوغاز) و پیاو کۆژە پارزدارەکانی پادشا لە میژووی کولتوریماندا پارز لە پوومەتماندا و عەشقەکانی شەو بەفراویەکان و کەسایەتیە سەپر و پیکەنیناوییەکانی ئەستەنبوول لە کۆشە دوور و تاریکەکانیو و وردە کارییە فەرامۆشکراوەکانی ژیانی میژووی نیژیکمان ، بە بەرچاودا بخشینێ .

" داستانیکی مۆدیرن و دەولەمەند و خولقینەری نەتەوہییە "

(د ، سوندە تایمز . لەندەن .)

(ژیانی تازە)

ئەم پۆمانە سەپرە کە بەقسە " پۆژیک کتیپیکم خۆیندەو و ژیا نام گۆرا " دەست پێدەکات ، بەکیشە پولیسییەکەو وەکوو پووداوە و بە چیرۆکی عەشقەکەشییەو لە ئەفسانە دەچی و تا پۆژی ئەمپرو یەکیکە لە پۆمانە تورکیانە کە زۆرتەری خۆینەری ھەبوو . لەلایەکەو باسی ژیا ن و ساتە بیھاوتاکان و مەرگ و نووسین و نھینییەکان ھەلکەوت دەکات و جار و باریش دەکریتەو بە پووی ئەو فریشتانە و لە پۆمانی مندالەکاندا دەردەکەون و بە باسکردنی شیعرەکان دەبییت بە پۆمانیکی بیھاوتا و بە شیوہیەکی تاییەتی دەمانباتە ناو دلێ خەفەت و توند و تیژی .

" ژیا نی تازە ، یان کۆتایی بەرھەمەکانی (والتر بەنزامینە) یان وەکوو

سەرەتای بەرھەمیکی تازەیتە ، پوو داوی تازە و تاییەتن ، قسەکانی
وہییر دینیتەوہ ، ژیانی تازە پووداویکی تازەیتە . "

(د ، گادییەن . لەندەن)

" پامۆک یەکیکە لە نووسەرە سەیرەکانی بەرچاومانە "

(د ، تایمز لیتەراری سوپلەمەنت ، لەندەن)

(رووی شاراوہ \ سیناریۆ)

فیلمی پووی شاراوہ نووسینی (ئورھان پامۆک) و دەرھینراوہی (
عومەر کاور) بوو بە فیلمیکی نائاسایی و لەبیر نەکراوہی سینەمای
تورکی .

لە فیسٹیوالی فیلمی ئانتالیادا خەلاتی باشترین فیلم و باشترین
سیناریۆی وەرگرتوہ .

(ناوی من سووریه)

بە بۆچوونی خودی ئورھان پاموک ، پەنگا و پەنگا ترین و خۆشبەینترین
پۆمانی ، " ناوی من سووریه " یە ، کە لە نۆ پۆژی بەفراوی ئەستەنبوولدا
دەرباز دەبێت . لە کاتیکیدا شەکوورە جوان کە دوو کورەکی ھەمیشە
پیکەوہ شەپ دەکەن ، لەباتی مێردەکەیدا کە چوار ساڵە لە شەپ نەگەرێتەوہ
بە داوی مێردیکی تازە و خۆشەویستیکیتردا دەگەرێت ، لە جیگا
شاراوہەکی خۆیەوہ دەست بە تەماشای کردنی شیوەکارانی کۆشک دەکات کە
لەو کاتانەدا باوکی یەکەیکە بانگی دەکردن و دەبەینان بۆ ماڵەوہ . ئەم
وەستا شیوەکارانە وادین بۆ ماڵ ، لەژێر بەرپرسیاری باوکیدا کتیبیکی
نەینی بۆ پادشای عوسمانی دروستدەکەن کە وینە مەترسیداری تێدایە و
کاریگەری نەریتی پۆژئاواییەکانی پێوہیە . کاتیک یەکیکیان دەکوژری

کۆری پوورەکە شەکوورە کە ناوی پەشەیە دیتە ناو باسەکەوہ . جەماوەریک
لەدەرۆوبەری مەلایەکدا لە ئەستەنبوول کۆ دەبنەوہ و ھیرش دەکەنە سەر
تەکیەکان . لەکاتیکیدا کە ترس و گرانی زال و بەردەوام و بالا دەستە ،
شیوەکاران و و خۆشنووسەکان لە قاوہخانەیکدا کۆ دەبنەوہ و گوی لە
بەسەر ھاتانە دەگرن کەوا بالۆرەویژیکی زماندریژ دەیانلێتەوہ و بەوانە
پادەبوین .

ئەم کتیبە لەسەر ھونەر و عەشق و ژیانی ھاوسەری و کەلوپەلەکان و
لەتەچنیکردن بۆیان و مردووہکان و قسەکردنی ھەرکەسیک بە زمانی
خۆیتە ، لەھەمانکاتیشدا جوانییە لەبیر کراوہکانی ھونەری شیوەکاری
زەمانی کۆن بەبیر دینیتەوہ .

" پۆمان نووسی لاوی تورک (ئورھان پامۆک) چۆنیەتی نووسینی پۆمان
نیشانی ئاوروپاییەکان دەدات "

ALMANYA) ، ALLGEMINE، (FRANFURTER

" پێویستە ھەرکەس ئورھان پامۆک بخوینیتەوہ "
INGI LTERE) ، (THE NEW STATESMAN